

ΧΑΝ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

ΥΠΟ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΞΑΝΘΟΥ.

Καλύτερα μᾶς ὄρας ἐλεύθερη ζωὴ
Παρὰ σαράντα χρόνους σκλαβία καὶ φυλαχὴ.
ῬΗΓΑΣ ΦΕΡΡΑΙΟΣ.

Handwritten initials and a blue stamp reading ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΧΑΣ ΕΠΟΡ-ΕΠΙΣΤΗΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΟΥ Α. ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

1845.

ALPHABETICAL

1871

THE OFFICE OF THE

SECRETARY OF THE

1871

It is hereby certified that the following is a true and correct copy of the original as the same appears on the records of the office of the Secretary of the

JOHN W. BRYAN
SECRETARY

AGREED

IN WITNESS WHEREOF

1871

Πρὸς τὴν Νεολαίαν.

Ἡ Ἑλλάς Ἐλευθερωθεῖσα μετὰ πολυετεῖς ἀγῶνας, βασιλεύεται ἤδη ἡ Ἑλλάς προαχθεῖσα τῇ θείᾳ βοηθείᾳ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνεξαρτήτων ἐπικρατειῶν, ἔλαβεν ἤδη τὸν οἰκεῖον τόπον μεταξὺ τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς Οἰκογενείας. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν εἶναι πλέον δοῦλον, ἀλλὰ συντρίψαν τὸν ζυγὸν τῆς πολλῶν αἰῶνων αἰχμαλωσίας, ἀνέκτησε τὴν αὐτονομίαν του. Οἱ Πατέρες σας πρὸ ἑνὸς αἰῶνος ἐργαζόμενοι διὰ τὴν Ἐλευθερίαν ἐξεπλήρωσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος των. Ἀπὸ τὸ 1829: ὁ ὑλικὸς ἀγὼν ἀπεπερατώθη καὶ νέον στάδιον δόξης ἠνοιχθη διὰ τὴν ἐπερχομένην γενεάν.

Ἐν τῷ μέσῳ κινδύνων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς τυρανίας, ἐν νῷ μέσῳ τῶν δυστυχημάτων καὶ τῶν ταλαιποριῶν, ἄνδρες ὁμογενεῖς περὶ πολλοῦ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος ποιούμενοι, ἐπεχείρησαν, πρὸ ἑνὸς τετάρτου αἰῶνος, ἔργον γηγαντιαῖον, ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἐξέπληξεν, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο διὰ τῆς θείας ἀντιλήψεως, διὰ τῆς ἐπιμόνου τοῦ ἔθνους καρτηρίας διὰ τῆς βοηθείας τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν, εἰς πέρας ἔφερον, καὶ ἐπανήγαγον τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀρχαίας πατρίδος της.

Ἡ Ἑλλάς πολυειδῶς περιορισθεῖσα δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν προορισμὸν της· ὅ,τι οἱ πατέρες σας ἤρχθησαν διὰ τοῦ πολέμου, ὑμεῖς πρέπει διὰ τῶν φώτων νὰ ἀποπερατώσῃτε δι' αὐτῶν καὶ μόνων ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ ἐνώσῃ καὶ παλιν τὴν ὁποίαν ἡ τύχη διήρσεσε μεγάλην Ἑλληνικὴν φυλὴν.

Δημοσιεύων σήμερον τὰ ὅσα ἐδυνήθη νὰ διασώσω ἐγγράφα τῶν πρώτων ἐργασιῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, σκοπὸν ἄλλον δὲν προτίθημαι, εἰ μὴ νὰ ἀποδείξω εἰς τὴν νεολαίαν τοὺς κόπους καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὁποῖους οἱ πατέρες των ὑπέφερον διὰ νὰ θέσωσι τὸν πρῶτον λίθον τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Αὐτοὺς ἄς μιμηθῶσιν, αὐτῶν τὰ παραδείγματα ἄς παρακολουθήσωσιν· ὁ πρὸς τὴν παιδίαν ζήλος τῶν Ἑλλήνων εἶναι πασίγνωστος καὶ

τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αἰσθήματά των ἀκαταμάχητα. Ἄλλ' ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ παρελθόντος, ἡ ἀληθῆς γνῶσις τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μεγάλων ἔργων, παρέχουσι μαθήματα πείρας, μαθήματα ἐπωφελέστατα εἰς τοὺς νέους, εἰς τοὺς τὰ πρῶτα βήματα τοῦ πολιτικοῦ βίου προβαίνοντας.

Εὐτυχήσαντες νὰ ἔχωμεν Βασιλέα ἀγαθὸν καὶ φιλοδίκαιον, Βασιλέα ἀνευδότης περὶ τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας φροντίζοντα, ζῶντες εἰς τὸν αἰῶνα τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν καμμίαν δυσκολίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς μας εὐημερίας. Τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν θέλουσι εἶσθαι ἐπήσης ἔργον τῶν χειρῶν μας. Ἄς σπεύσωμεν διὰ τῶν φώτων νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἀγαπητὸν, ἄς ἀνταποδώσωμεν εἰς τοὺς δημογενεῖς μας τῶν μὴ ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν, τὰ ὅσα εὐεργετήματα μᾶς ἐχορήγησαν διὰ τῆς πρὸς τὴν παιδίαν προστασίας, τὴν ὁποίαν μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των πολλὰκις ἔσωσαν καὶ ὑπεστήριξαν· οἱ πατέρες των συνέδραμον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μας, ἄς τοὺς συνδράμωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τῶν φώτων, πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ἠθικῆς των ἐλευθερίας.

Ἐμμανουὴλ Ξάνθος.

Η Ἑλλάς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίας καίτοι σκληρῶς καταπιεζομένη πανταχόθεν, δὲν ἔλειψε τοῦ νὰ ἀναδεικνύη κατὰ καιροὺς φιλελευθέρους καὶ τολμηροὺς ἀνδρας ἐπιθυμοῦντας τὴν ἐλευθέρωσίν της.

Οἱ μακαρίται Μπενάκης, Κρεβατᾶς, Ζαΐμης καὶ ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἀποτυχόντες κατὰ τὸ 1769 ἔτος, ὅτε σόλος ῥωσικὸς ἤλθε, σταλείς ἀπὸ τὰ βόρεια μέρη τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ναυάρχου Ἀλεξίου Ὀρλόφ, ὑποσχεθέντος νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὸν σκοπὸν των καὶ ἐγκαταλείψαντος αὐτοὺς παρ' ἐλπίδα, εἶδον μὲ βαθεῖαν τῆς ψυχῆς των θλίψιν τὴν καταστροφὴν τοῦ ἡμίσεως τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς Πελοποννήσου καὶ τινων Νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ῥήγας ὁ Θετταλὸς κατὰ τὸ 1796, ἐνθαῤῥυνθεὶς ἀπὸ τὴν παρὰ τῆς τότε Γαλλικῆς Δημοκρατείας ὑποσχεθεῖσαν συνδρομὴν, ἐπίστευσεν ὅτι ἐδύνατο νὰ συνενώσῃ Ἑλληνας καὶ Ὀθωμανοὺς πρὸς καιαστροφὴν τῆς τυραννίας, ἀλλὰ προδοθεὶς συνελλήφθη εἰς Τεργέστιον μετὰ τῶν ἐν Βιέννῃ συντρόφων του, καὶ ἀποπεμφθέντες εἰς Βελιγράδιον ἐθανατώθησαν ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς· ἀλλὰ τὰ παραδείγματα ταῦτα, καθὼς ἐπίσης τὰ τοῦ Παππᾶ Εὐθυμίου κατὰ τὸ 1808. καὶ πολλῶν ἄλλων, δὲν ἐδειλίασαν οὐδόλως τοὺς Ἑλληνας νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμά των καὶ νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὰς ἐλπίσεις των.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Ξάνθος ἐκ τῆς Νήσου Πάτμου γραμματεῦν ἀπὸ τὰ 1810, παρὰ τῷ μεγαλεμπόρῳ Βασιλείῳ Ξένη εἰς Ὀδησσὸν, καὶ ἐμπορευόμενος, ἀπελθὼν ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸ 1812, δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, συνῆψε μὲ τινὰς ἐκεῖ τῶν ἐμπόρων Ἀσυμάκην Κροκύδαν, Χριστόδουλον Οἰκονόμου καὶ Κυριακὸν Μπιτζακτζῆν Ἰωαννίταις μίαν ἐταιρίαν ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἀπῆλθεν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1813 εἰς τὴν Πρέβεζαν διὰ ἀγορὰν λαδίων· ἐκεῖθεν διέβη εἰς Ἰωάννινα διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Ἀλῆ Πασᾶν τὴν ἀδειαν τῆς ἀγορᾶς, διὰ μέσου τῶν πολλὰ ἰσχυρόντων ὑπαλλήλων τοῦ Μάνθου Οἰκονόμου ἀδελφοῦ τοῦ ἀνωειρημένου Χριστοδοῦλου, καὶ Κωνσταντίνου Μχρίνογλου φίλων του· μεταβὰς ἀκολούθως εἰς τὴν Ἁγίαν Μαύραν, διὰ παρακινήσεως φίλου του τινὸς Παναγιωτάκη Καργιάνη, εἰσῆχθη εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῶν ἐλευθέρων Κτίστων, (Μασόνων)· ὧν δὲ ἰδεῶν ἐλευθέρων καὶ πνέων πάντοτε μῖσος κατὰ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, συνέλαβεν ἀμέσως τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐδύνατο νὰ ἐνεργηθῇ μία μυστικὴ Ἐταιρία κατὰ τοὺς κανόνας ταύτης τῆς τῶν ἐλευθέρων Κτίστων, βᾶσιν ἔχουσα τὴν ἔνωσιν ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς ἄλλα μέρη εὐρισκομένων διαφόρων Καπιτάνων Ἀρματολῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων πάσης τάξεως ὁμογενῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν, εὐκαιρίας δοθείσης, τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πατρίδος.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν λοιπὸν τῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐμπορικῶν ἐργασιῶν του ὁ Ξάνθος ἐπιστρέψας εἰς Ὀδησσὸν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1813, ἐφιλιώθη μὲ τοὺς ἐκεῖ τότε εὐρεθέντας Νικόλαον Σκουφᾶν ἐκ τῆς Ἄρτης καὶ Ἀθανάσιον Ν. Τζαχάλοφ Ἰωαννίτην, (ἐκ τῆς γενεᾶς, ὡς ἔλεγεν, τοῦ περιφήμου Τεκελῆ) νέους μὲ αἰσθήματα πατριωτικὰ καὶ φιλελεύθερα· ἐν μιᾷ τῶν φιλικῶν των συναναστροφῶν κατὰ τὰ 1814, οἱ τρεῖς οὗτοι φίλοι συνομιλοῦντες περὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως, καὶ τυραννίας εἰς ἣν οἱ ὁμογενεῖς ὑπέκειντο εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὴν Ἡπειρον καὶ μερικὰς νήσους, καὶ ταλαινίζοντες τὴν σκληρὰν, τύχην τοῦ Ἔθνους, ἐμέμφοντο τὴν ἀδιαφορίαν, ἣν οἱ χριστιανοὶ βασιλεῖς εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Σύνο-

δον, μετὰ τὴν πτώσιν καὶ ἀποπομπὴν εἰς τὴν νῆσον Ἐλβαν τοῦ Ναπολέοντος, ἔδειξαν δι' αὐτὸ, ἐν ᾧ σοφός τις εἰς Βιέννην ἐξέδωκε διατριβὴν τινα εἰς φυλλάδιον, συμβουλευὼν τοὺς συμμάχους βασιλεῖς νὰ στείλλωσι τὰ ἤδη ἐνωμένα μικρὰ στρατεύματα τῶν πέραν τοῦ Δουνάβειος, πρὸς ἐλευθέρωσιν ἐνὸς παλαιοῦ ἐνδόξου ἔθνους, τοῦ Ἑλληνικοῦ, πρὸ αἰώνων δουλωμένου ἀπὸ ἄλλο βάρβαρον καὶ ἀνεπίδεκτον πολιτισμοῦ ἔθνος, τὸ Τουρκικὸν κτλ. ἀλλ' ἡ Ἀουστριακὴ Κυβέρνησις εἰδοποιηθεῖσα περὶ τούτου παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἐπιτετραμμένου τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, Μαυρογένους, ἐμπόδισε κατασχοῦσα τὸ ρηθὲν φυλλάδιον καὶ εἰποῦσα ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς κώδικας τῶν ἐθνῶν Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἄλλα τριαῦτα· τότε ὁ Ξάνθος ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ προτείνῃ εἰς τοὺς ρηθέντας φίλους του, τὴν ἣν συνέλαβεν ἰδέαν νὰ συστήσῃ μίαν Ἑταιρίαν, σκοπὸν ἀμετάτρεπτον ἔχουσαν τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πατρίδος, φανερώσας δὲ εἰς αὐτοὺς τὴν εἰσαδὸν του εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν Μασόνων καὶ τινα τῶν σημείων αὐτῆς, ὅσα ἐδύναντο νὰ προσαρμοσθῶσιν εἰς αὐτὴν κοινοποιήσας, ἔβαλεν αὐτοῖς ὑπ' ὄψιν τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὰς πηγὰς τῆς δυνάμεώς του, τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν τῶν τυραννούντων αὐτὸ Τούρκων, τὰ ἐπιχειρήματα Ῥήγα τοῦ Θεσσαλοῦ, τὰς κατὰ Ἀλῆ Πασᾶ τυράννου Ἰωαννίνων νίκας τῶν ἀνδρείων Σουλωτῶν, Παργείων καὶ ἄλλων διαφορῶν ἀρματολῶν, δυναζομένων καταχρηστικῶς Κλεπτῶν, τὰς κατὰ καιροὺς νίκας τῶν θαλασσίων μας ἐπὶ Λάμπρου Κατζίωνη, καὶ ἄλλοτε τὸ γενικὸν μῖτος τῶν ὁμογενῶν κατὰ τῆς τυραννίας τῶν Τούρκων, τὰς διαθέσεις τῶν διαφορῶν χριστιανῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ οὕτως ἀπέφασίαν οἱ εἰρημένοι νὰ ἐπιχειρισθῶσι τὴν σύστασιν τοιαύτης Ἑταιρίας καὶ νὰ εἰσάξωσιν εἰς αὐτὴν ὅλους τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀνδρείους τῶν ὁμογενῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι μόνοι πῶν, ἔπι ματαίως καὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἤλπιζον ἀπὸ τὴν φιλανθρωπίαν τῶν χριστιανῶν βασιλέων.

Ἑταιρία τοιαύτης φύσεως ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν παλιγγενεσίαν ἐνὸς πρὸ αἰώνων δεδουλωμένου ἔθνους, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ Ἀρχηγῶν ἢ Ὁμᾶς τούτων, ἧτις ἔμελλε νὰ

ἀναλάβη τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ τολμηροῦ καὶ δυσκόλου τούτου ἔργου, ὠνομάσθη, Ἀρχὴ, ἀγνωστος καὶ ἀφκνὴς εἰς ὅλους τοὺς προσυλήτους ἀδελφοὺς τῆς Ἑταιρίας ταύτης· τὰ συμβάντα τοῦ ἀειμνήστου Ῥήγα καὶ Παππᾶ Εὐθυμίου καὶ ἄλλα δικαιο-λογούμενα αἷτια, παρακίνησαν τοὺς Ἀρχηγούς, νὰ φυλάξωσι μυστικὴν τὴν Ἀρχὴν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως· διὰ τοῦτο πολλοὶ ἀπατηθέντες ἐξέλαβον ὡς Ἀρχηγούς διάφορα ὑποκείμενα, ὄχι μόνον ἐκ τῶν κατηχηθέντων προσυλήτων ἀδελφῶν τῆς Ἑταιρίας ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες δὲν εἶχον γνῶσιν, ἴσως καὶ διάθεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος.

Ἐσχεδιάσαν λοιπὸν, οἱ εἰρημένοι τρεῖς φίλοι τὴν λεγομένην Κατήχησιν τῆς Ἑταιρίας ταύτης καὶ ἐστοχάσθησαν, διὰ περισσοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν, εἰς τὴν μεταξὺ των ἀλληλογραφίαν, ἀντὶ νὰ ὑπογράφονται μὲ τὰ ὀνόματά των, νὰ μεταχειρίζονται ἕκαστος αὐτῶν ἄλλα στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου, δηλαδὴ ὁ μὲν Τζακάλωφ τὰ Α Β, ὁ Σκουφᾶς Α Γ, ὁ Ξάνθος, Α Δ· ἀλλ' ὕπερον οὗτος, ἀφ' οὔ ὁ Γαλάτης ἐγνώρισε τὴν Ἀρχὴν παρὰ τοῦ Σκουφᾶ εἰς Ὀδησσόν, (ὡς ἀκολούθως ῥηθείτεται) ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῆ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, ἐμεταχειρίζετο τὰ Α Θ εἰς τὸ ἐξῆς, μετὰ δὲ ταῦτα, κατεπίγουσαι ὑποθέσεις ἠνάγκασαν τὸν μὲν Σκουφᾶν καὶ Τζακάλωφ νὰ ἀπέλθωσι, περὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1814) εἰς Μόσχαν, ὅπου αὐτοὶ ἐτελειοποίησαν τὸν κανονισμόν αὐτῆς, τὸν ὁποῖον Ἑταιρίαν τῶν Φιλικῶν ὠνόμασαν, τὸν δὲ Ξάνθον, περὶ τὸν Δεκέμβριον ὁμοίως, νὰ ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, οἱ ῥηθέντες δύο ἀδελφοὶ εἰς Μόσχαν ἀπεφάσισαν νὰ ἀποπειραθῶσι νὰ κατηχήσωσι τινὰς τῶν φιλογενεστέρων ὁμεγενῶν, ὅσους ἐγνώριζον ὅτι ἐπεθύμουν τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τοῦ ἔθνους· μεταξὺ τούτων λοιπὸν, ὁ πρῶτος κατηχηθεὶς ὑπῆρξεν ὁ μακαρίτης Γεώργιος Σέκερης Πελοποννήσιος, νέος μὲ παιδείαν καὶ χρηστοθήης· (ὅστις καὶ πραγματικῶς ἠγωνίσθη εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ Πατρίδος).

Ἰδόντες δ' οἱ δύο ῥηθέντες Ἀρχηγοὶ, ὅτι ἡ κατήχησις ἔκαμιν

ἐντύπωσιν καὶ ἐνθουσίασεν ὅσον ἦτον ἐπιθυμητὸν τὸν πρῶτον κατηχηθέντα, ἐπεχείρησαν τὴν κατήχησιν καὶ ἄλλων, ἐν οἷς καὶ τοῦ Ἀντωνίου Κομιζοπούλου ἐκ Φιλιππουπόλεως, εἰς τὸν ὁποῖον (ἀφ' οὗ δοκιμάσαντες εὔρον αὐτὸν χρηστοθήτην καὶ ἔντιμον,) ἀνεκάλυψαν ὅτι ἦσαν αὐτοὶ οἱ Ἀρχηγοί, καὶ οὕτω τὸν ἐδέχθησαν ὡς μέλος τῆς μυστικῆς Ἀρχῆς καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα Α Ε. Ἐκατήχησαν δὲ καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων ἐμπόρων Ἑλλήνων· τινὲς δὲ τούτων ἀπερχόμενοι εἰς Μολδαυίαν καὶ Βλαχίαν ἐκατήχησαν διαφόρους ὁμογενεῖς εἰς ταύτας τὰς ἐπαρχίας εὑρισκομένους, ἐν οἷς καὶ τὸν Θεόδωρον Νέγρην Γραμματέα ὄντα τοῦ ἐν Ἰασίῳ ἡγεμονεύοντος Σκαρλάτου Καλλημάχη, καὶ τινὰς Ἰερωμένους καὶ Ἠγουμένους Ἑλληνικῶν Μοναστηρίων. Ἀναχωρήσας δὲ ἀπὸ Μόσχας ὁ ῥηθεὶς Γεώργιος Σέκερης διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὰ Παρίσια, ἀπέρασεν ἀπὸ τὴν Βιέννην. ὅπου ἐνταμώσας τὸν ἐκεῖ ἐφημερεύοντα Ἀρχιμανδρίτην Ἀνθιμον Γαζῆν, ἐτοιμαζόμενον νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, τὴν πατρίδα του, διὰ νὰ συστήσῃ σχολεῖον, τῷ ἐφανέρωσεν ὅτι ὑπάρχει Ἐταιρία τις μυστικῆ, σκοπὸν ἔχουσα τὴν βελτιώσιν καὶ ἐλευθέρωσιν τοῦ Γένους, μέλη τινὰ τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο εἰς Ῥωσίαν, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν κατηχήσῃ ἢ νὰ τῷ εἰπῇ τι περισσότερον.

Ἐντοσοῦτῳ οἱ ἐν Μόσχᾳ Ἀρχηγοί ἀπεφάσισαν, ἵνα ὁ εἷς τούτων καταβῇ εἰς Ὀδησσόν, οἱ δὲ ἄλλοι δύο μείνωσιν εἰς Μόσχαν, καὶ εἰσακούμενοι καὶ μετὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει συναδελφοῦ των Ξάνθου, ἐνεργήσωσιν ἀόκνως καὶ μὲ συστηματικωτέραν πρόσδοον τὸ μέγιστον τοῦτο ἐπιχείρημα.

Ἦλθε λοιπὸν ὁ Σκουφᾶς εἰς Ὀδησσὸν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1816 ἔτους καὶ ἐνεργῶν τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας καθήκοντα, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκατήχησε καὶ τὸν Παναγιώτην Ἀναγνωστόπουλον, τὸν ὁποῖον πρῶτην φορὰν ἐγνώρισεν τότε ἐκεῖ ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος ἐκκήχησε τὸν Ἀθανάσιον Σέκερην, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Σκουφᾶς ἔπειτα ἐφανέρωσε τὴν Ἀρχὴν, προσθεὶς καὶ τοῦτον εἰς τὰ μέλη αὐτῆς καὶ λαβὼν τὰ στοιχεῖα Α Η, εἰς δὲ τὸν Ἀναγνωστόπουλον δὲν ἐφανερῶθη ἡ Ἀρχὴ τότε, ἀλλ' ἔμεινεν αὐτὸς ἀπλοῦν μέλος τῆς Ἐταιρίας, ὡς καὶ ἄλλοι, μὲ τὸν βαθμὸν

τοῦ ἱερέως· (καθότι οἱ Ἀρχηγοὶ εἶχον συστύτει κατ' ἀρχὰς τέσσαρχος βαθμούς· τῶν βλάμιδων, διὰ τοὺς ἀπλοῦς καὶ ἀγγραμμάτους· τῶν Συστημένων, διὰ τοὺς μικρᾶς τάξεως δημογενεῖς· τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Ποιμένων διὰ τοὺς ἐκλεκτοτέρους καὶ πεπαιδευμένους· ἐσύστησαν δὲ καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ ταῦτα, δύο ἄλλους βαθμούς στρατιωτικούς, τῶν Ἀφιερωμένων, καὶ Ἀρχηγῶν τῶν Ἀφιερωμένων, ὡς ἀκολούθως ῥηθείσεται).

Κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἐποχὴν ἦλθεν εἰς Ὀδησσὸν κάποιος Νικόλαος Γαλάτης, ὅστις ἐκαυχᾶτο ὅτι ἦτον συγγενὴς τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, καὶ ὅτι διὰ ὑποθέσεις σημαντικὰς, εἶχε σκοπὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Πετρούπολιν πρὸς ἐντάμωσίν του. Ὁ Σκουφᾶς, ἀγρυπνὸς παρατηρητὴς ὄλων τῶν δημογενῶν, ἐπρόσεξε καὶ εἰς αὐτὸν, καὶ φιλιωθείς μετ' αὐτοῦ ἐστοχάσθη νὰ τὸν εἰσάξῃ εἰς τὴν Ἐταιρίαν· καὶ τῷ ὄντι, κατηχηθεὶς καὶ μαθὼν τὴν Ἀρχὴν ὑπεσχέθη μεγάλα πράγματα· ὁ Σκουφᾶς λοιπὸν τὸν ἐφοδίασε μὲ ἔξοδα καὶ μὲ συστατικὰ εἰς τοὺς ἐν Μόσχα Ἰζακάλοφ, Κομιζόπουλον καὶ ἄλλους φίλους, οἵτινες τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ πολλὴν περιποίησιν, καὶ τὸν ἐσύστησαν εἰς τὸν Πρίγκιπα Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον τὸν Φυραρῆν καὶ τὸν ὁποῖον ἐκατήχησεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν, τῆς ὁποίας ἐδέχθη μὲ μέγαλον ἐνθουσιασμόν τὸ μυστήριον· ἀφ' οὗ δὲ τῷ εὐκόλουναν τὴν ὁδοιπορίαν του διὰ τὴν Πετρούπολιν, ἔφθασεν ἐκεῖ, ἀλλὰ μὲ τὴν κακὴν καὶ ἄφρονα διαγωγὴν του ἠνάγκασε τὴν Διοίκησιν νὰ τὸν ἀποπέμψῃ ἐκτὸς τῶν συνόρων, καὶ οὕτως ἀπῆλθεν εἰς τὴν Μολδαυίαν, ὅπου εὐρισκόμενος καταχρᾶτο τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐταιρίας πρὸς ὄφελος καὶ εὐχαρίστησιν τῶν παθῶν του.

Μετὰ δὲ ταῦτα, περὶ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἦλθον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Ὀδησσὸν μερικοὶ Καπιτάνοι Ἕλληνες ὑπηρετήσαντες ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ τοὺς Πρώτους εἰς τὸν κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμον τοῦ 1806, μέχρι τοῦ 1812, καὶ ἀπερχόμενοι εἰς Πετρούπολιν διὰ νὰ ζητήσωσι, διὰ μέσου τοῦ Κόμητος Ἰωάννου Καποδίστρια, ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, ἀντιμισθίαν τῶν ἐκδουλεύσεών των· οὗτοι δὲ ἦσαν ὁ Ἀναγνώστης Παππᾶ Γεωργίου λεγόμενος Ἀναγνωσταρᾶς, Πελοποννήσιος διακεκριμένος, ἐχθρὸς τῶν Τούρ-

κων, καὶ σύντροφος ποτὲ τοῦ περιφήμου Ζαχαριᾶ, ὁ Ἡλίας Χρυσοπάθης, Παναγιώτης Δημητρακόπουλος Μανιάται, καὶ Καπιτᾶν Ἰωάννης Φαρμάκης Θεσσαλός, διακεκριμένος ἐχθρὸς τοῦ Ἄλῃ πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων· αὐτοὺς ὁ Σκουφᾶς καὶ οἱ λοιποὶ εἰς Ὀδησσὸν ἀδελφοὶ ὑπεδέχθησαν, καὶ περιποιηθέντες, ἐκατήχησαν καὶ κατέταξαν εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Ἐκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὅτι οἱ τόσον ἄσπονδοι ἐχθροὶ τῶν Τούρκων ὑπεδέχθησαν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν τοιαύτην πρότασιν, καὶ νομίσαντες ὅτι τοῦτο ἦτον ὑποκίνημα τῆς Ῥωσσίας, ἐδείχθησαν πιστότατοι εἰς τὸν ἔρκον των. Ἀναχωρήσαντες δὲ διὰ τὴν Μόσχαν, ἔλαβον συστατικὰ γράμματα παρὰ τοῦ Σκουφᾶ πρὸς τοὺς ἐκεῖ Τζακάλοφ καὶ Κομιζόπουλον, οἵτινες τοὺς ὑπεδέχθησαν καὶ ἐπεριποιήθησαν ὡς ἐσύμφερε, καὶ γνωρισθέντες μὲ αὐτοὺς ὡς ἀπλοὶ ἀδελφοὶ τῆς Ἑταιρίας καὶ οὐχὶ ὡς Ἀρχηγοὶ, τοὺς ἐσύστησαν εἰς διαφόρους ἐκλεκτοὺς ἐμπόρους Ἑλληνας, καὶ μάλιστα εἰς τὸν μακαρίτην Πρίγκιπα Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον τὸν Φυραρῆν. Αὐτοὶ δὲ ἐκατήχησαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, ὥστε εἰς Μόσχαν ὅλοι σχεδὸν οἱ διακεκριμένοι Ἕλληνες ἔγειναν ἀδελφοὶ τῆς Ἑταιρίας. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τοῦ Καποδιστρίου εἰς Μόσχαν, οἱ ρηθέντες Καπιτάνοι ἐπαρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ Κόμμητος, καὶ εὐεογετηθέντες, ἐπέστρεψαν εἰς Ὀδησσὸν κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1818.

Ὁ Τζακάλοφ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν συναδελφῶν του Ἀρχηγῶν, ἀναχωρήσας ἀπὸ τὴν Μόσχαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου τοῦ 1817, ἦλθεν εἰς Ὀδησσὸν, καὶ ἀπεφάτισε μετὰ τοῦ Σκουφᾶ νὰ καταβῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ συναδελφοῦ των Ἐάνθου, πρὸς ὃν ὁ Τζακάλοφ ἀπὸ ἐκεῖ ἔγραψε κατὰ τὴν 8 Αὐγούστου. (Ἶρα στοιχείον Α).

Τῶν ρηθέντων δύο ἀδελφῶν εὕρισκαμένων εἰτέτι εἰς Ὀδησσὸν, ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ Βιέννης ὁ Ἄνθιμος Γαζής, μὲ τὸν ὁποῖον ἐνταμωθέντες ὁ Σκουφᾶς καὶ Τζακάλοφ, δοκιμάσαντες δὲ αὐτὸν καὶ κρίναντές τον ἄξιον, τὸν ἐκατήχησαν, καὶ τῷ ἐφανέρωσαν τὴν Ἀρχὴν, καὶ οὕτως ἔγινε καὶ αὐτὸς μέλος αὐτῆς καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα Α Ζ. Ἀναχωρήσας δὲ αὐτὸς ἐκείθεν

ἤλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐνταμώσας τὸν Ξάνθου καὶ συνομιλήσας πολλὰ μὲ αὐτὸν περὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἐπιχειρήματος, ἀνεχώρησε διὰ τὸ Πήλιον ὄρος εἰς τὰς Μηλέας διὰ νὰ σχολαρχήσῃ.

Περὶ δὲ τὸν Δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἤλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ Τζακάλου μόνος, ἐνταμωθείς δὲ μετὰ τοῦ Ξάνθου, παρ' ᾧ κατώκησε, καὶ συνομιλήσας καὶ συσκεφθεὶς μετ' αὐτοῦ ἀρκετὰ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς των, ἀνεχώρησε περὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1818, εἰς τὸ Πήλιον ὄρος πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ Γαζῆ, διὰ νὰ τὸν καταπέσῃ νὰ δεχθῆ ὥστε οἱ Ἀρχηγοὶ νὰ συνέλθωσιν ἐκεῖ καὶ νὰ συστηθῆ ὁ τόπος καὶ τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν των τὸ Πήλιον ὄρος, ὡς τόπος ἀσφαλής· ἀλλ' ὁ Γαζῆς ὑποπτεύων ὅτι ὁ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, ὡς ὑποπτος, δὲν ἐδέχετο, ἐπρότεινε τὴν Μάνην· ὅθεν ὁ Τζακάλου περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἀπῆλθεν εἰς Σμύρνην διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ ἐνταμώσῃ τινὰς τῶν φίλων του, καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐπεριμένετο καὶ ὁ Σκουφᾶς. (ὄρα στοιχ. Β. Γ. Δ.)

Περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰδίου μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1818), ἤλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ Σκουφᾶς συνοδευόμενος καὶ παρὰ τοῦ Παναγιώτου Ἀναγνωστοπούλου καὶ Λουριώτου, καὶ ἐνταμώσας τὸν συναδελφόν του Ξάνθου, συνομίλησε μετ' αὐτοῦ πολλὰ περὶ τῶν μελλουσῶν ἐργασιῶν των καὶ περὶ τοῦ Τζακάλου· ἔκριναν δὲ ἀμφότεροι νὰ φανερωθῆ ἡ Ἀρχὴ καὶ εἰς τὸν ρηθέντα Ἀναγνωστόπουλον, ὡς φαινόμενον νέον χρηστοθήην καὶ μὲ ἐθουσιασμόν, καὶ οὕτως ἔγινε, καὶ προσετέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα Α, Ι. τὸν δὲ Λουριώτην μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέστειλαν εἰς Λιβόρον τῆς Ἰταλίας κατ' αἰτήσιν του, διὰ νὰ κατηχήσῃ τοὺς ὄσους ἐκεῖ γνωρίσῃ χρηστὸς ὁμογενεῖς· ἀλλ' αὐτὸς ἀπελθὼν ἐκεῖ καὶ ἀσθενήσας μετὰ τινα καιρὸν, ἀπέθανεν εἰς Βαρλέταν. Ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος ἔμεινεν εἰς Κωνσταντινούπολιν συνεργαζόμενος μετὰ τῶν δύο Ἀρχηγῶν Σκουφᾶ καὶ Ξάνθου, περιμενόντων τὴν ἐπιστροφήν τοῦ συναδελφοῦ των Τζακάλου, πρὸς ὃν ὁ Ξάνθος

ἔγραψε, (ὄρα στοιχ. Γ. καὶ Δ.) καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ἄνθιμον Γαζῆν. (ὄρα στοιχ. Γ. Α. Γ. Β.)

Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγου καιροῦ ἤλθαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ Ὀδησσὸν καὶ οἱ ῥηθέντες Καπιτάνοι, ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, Χρυσοσπάθης, Δημητρακόπουλος καὶ Ἰωάννης Φαρμάκης μετὰ τοὺς ἀνθρώπους των, τοὺς ὁποίους οἱ Ἀρχηγοὶ ἐπεριποιήθησαν ὡς ἔδει· ἐπειδὴ δὲ κατ' ἀτυχίαν ὁ Σκουφᾶς, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐρχομὸν του ἠσθένησεν, ἐμποδίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ, περιμένοντες τὴν ἀνάβρωσίν του καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Τζακάλου ἀπὸ Σμύρνης (ὅστις καὶ ἤλθε περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου) διὰ νὰ ἀποφασίσωσιν, ὡς εἶχαν προσχεδιάσῃ οἱ Ἀρχηγοὶ, ποίαν διεύθυνσιν καὶ ὁδηγίαν νὰ τοῖς δώσωσιν, ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς αὐτὰς κατέβαλον οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐπισκέψεις τῶν ἰατρῶν τοῦ Μόσχου καὶ Ἰσαβρίδου, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἀναλάβῃ ὁ καλὸς Σκουφᾶς, καὶ περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου ἀπεβίωσεν. (ὄρα στοιχ. Ε.) Τότε οἱ ἄλλοι Ἀρχηγοὶ ἔδωσαν τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας εἰς τοὺς ῥηθέντας Καπιτάνους ἐφοδιασθέντας μὲ ἱκανὰ χρήματα ληρθέντα παρὰ τοῦ μεγαλεμπόρου Παναγιώτου Σέκερη, (ἀδελφοῦ τῶν ῥηθέντων Γεωργίου καὶ Ἀθανασίου, κατηχηθέντος εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἀπὸ τὸν Ἀναγνωστόπουλον, ὀλίγας ἡμέρας ἀφ' οὗ ἤλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προσφέροντος δὲ προθυμότατα δέκα χιλιάδας γρόσια) ἀπέστειλαν τὸν Ἰωάννην Φαρμάκην εἰς Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν διὰ νὰ κατηχήσῃ, ὡς ὑπεσχέθη, τοὺς ἐκεῖ Καπιτάνους Ἀρματωλοὺς καὶ ὅσους σημαντικούς καὶ προεστῶτας ἐκείνων τῶν μερῶν, ὡς καὶ ἔπραξεν. Διαβάς δὲ καὶ εἰς Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, πρὸς τοὺς ἄλλοις κατήχησεν καὶ τὸν αἰοίδημον Πατριάρχην Γρηγόριον, καὶ εἰς τὰς Σέρβας τὸν ἐκεῖ τότε ἀρχιερατεύοντα Χρῦσανθον, καὶ τὸν ἐνάρετον ἐπίσκοπον Ἀρδαμερίου . . . καὶ ἄλλους. Ταῦτοχρόνως δὲ ἀπέστειλαν καὶ τὸν Ἀναγνωσταρᾶν εἰς τὰς νήσους Ὑδραν καὶ Σπέτζας καὶ Πολοπόννησον διὰ νὰ κατηχήσῃ ὅσους κρίνη καλοὺς, καὶ οὗτος ἔστειλεν ἄνθρωπον ἐπίτηδες νὰ κατηχήσῃ τὸν εἰς Ζάκυνθον τότε εὐρισκόμενον Θεόδωρον Κολοκοτρώνην καὶ ἄλλους ἀξιόους, ὡς καὶ ἔπραξεν καὶ τὸν Ἡλίαν

δὲ Χρυσοσπάθην, Δημητρακόπουλον καὶ Καμαρινὸν Κυριακοῦ εἰς τὴν Μάνην διὰ τὴν κατηγήσωσι τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς Πέτρον Μαυρομιχάλην καὶ ὅσους ἄλλους Καπιτάνους ἐκείνου τοῦ τόπου, ὡς καὶ ἔπραξαν. Ἀπέστειλαν δὲ καὶ τὸν Ἀρχιμανδρίτην Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν Πελοποννήσιον κατηχηθέντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς Βλαχομολδαίαν διὰ τὴν κατηχήσῃ ὅσους ἐκ τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων ὁμογενῶν κρίνη ἀξίους. Ἀπέστειλαν δὲ καὶ ἄλλους εἰς διαφόρους νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ τὰς παραλίους πόλεις τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπέστειλαν πρὸς τούτοις καὶ τὸν Δημήτριον Ἡπατρον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἓνα Ἰατρόν Κερκυραῖον εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς διάδοσιν τοῦ μυστηρίου, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου, τὸ μυστήριον τῆς Ἐταιρίας διεδόθη εἰς πολλὰ μέρη τῆς Τουρκίας, εἰς πολλοὺς Καπιτάνους τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, προσετώτας καὶ πολλοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν ὁμογενῶν μὲ μεγίστην ταχύτητα.

Ἐν τούτοις δὲ ὅλα ταῦτα ἀπητοῦντο μεγάλα καὶ συχνὰ ἔξοδα, καὶ ἡ χρηματικὴ κατάστασις τῶν Ἀρχηγῶν δὲν ἤθελεν ἐξαρκέσει πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν καὶ ὅσων ἔμελλον νὰ γένουν, εἰάν εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ἀρχῆς δὲν συμπεριελαμβάνετο ὁ γενναῖος καὶ κάλλιστος πατριώτης, ὁ Παναγιώτης Σέκερης, ὅστις, ὡς προείρηται, κατηχηθεὶς εἰς τὴν Ἐταιρίαν παρὰ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου, ἐπρόσφερε προθύμως δέκα χιλιάδας γρόσια κατ' ἀρχάς, καὶ ἄλλα περισσότερα ἀκολούθως.

Κατηχηθεὶς δὲ εἰς Μάνην ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς Πέτρος Μαυρομιχάλης παρὰ τῶν ρηθέντων ἀπεσταλμένων, ἐδέχθη μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυστήριον, καὶ ἀποφασίσας νὰ προετοιμασθῇ, ἔλαβεν ἀνάγκην χρημάτων, καὶ συμβουλευθεὶς μετὰ τῶν ρηθέντων κατηχησάντων αὐτὸν, συνενοήθη μὲ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρχηγούς, ἀποστείλας πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸ ἀφιερωτικὸν τοῦ γράμμα μὲ τὸν Παναγιώτην Δημητρακόπουλον, καὶ συγχρόνως ἔγραψε νὰ τῷ σταλῇ διὰ μέσου τῶν υἱῶν του εὑρισκομένων εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁμήρων παρὰ τῆ Τουρκικῆ Κυβερνήσει ἀρκετὴ ποσότης χρημάτων διὰ τὴν ἐτοιμάσῃ ἐφόδια πολέμου καὶ νὰ μισθώσῃ οἰκείους στρατιώτας ἐτοιμοὺς

εἰς τὴν φα... του. Τὸ ὑποκείμενον τὸ ὁποῖον ἐζήτει αὐτὰ ἦτο
πολλὰ σημαντικόν, καὶ ἡ Ἐταιρία ἀνάγκην εἶχεν ἐνὸς τοιούτου
τόπου καὶ Διοικητοῦ, ἀλλ' οἱ Ἀρχηγοὶ χρήματα ὅσα ἐζήτει δὲν
εἶχον· ἐπρόστρεξαν λοιπὸν εἰς τὸν ρηθέντα Παναγιώτην Σέκερην,
ζητήσαντες τὰς ἀναγκαιούσας ποσοτήτας, καὶ ὁ ἀριστος πατριώ-
της, μετὰ προθυμίας ἐμέτρησεν ἀμέσως αὐτὰς καὶ ἄλλας τοῖς
Ἀρχηγοῖς. Τοιαύτη γενναϊότης ἦτον ἀρκετὴ ἐγγύησις τοῦ χα-
ρακτῆρος τοῦ ἀνδρός, διὰ τοῦτο τῷ ἐφανέρωσαν διὰ τοῦ Ἀναγνω-
στοπούλου, τὴν Ἀρχήν, καὶ οὕτως γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐν μέλος
αὐτῆς καὶ λαβὼν τὰ στοιχεῖα Α. Κ. συνηροῦντο μετὰ τῶν
συναδελφῶν τοῦ Ἀρχηγῶν. Ἐκτοτε αὐτὸς προθύμως ἀεπλή-
ρει τὰς χρηματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐταιρίας, ὥστε ὁ ἄνθρωπος
εἶχε καταβάλλει πολλὰ σημαντικὴν ποσότητα. Ἡ Ἀρχὴ διὰ
τοῦτο εἰδοποίησε δι' ἐγκυκλίου τῆς τοῦς εἰς διάφορα μέρη γνω-
στοῦς αὐτῇ ἀδελφοῦς τῆς Ἐταιρίας, νὰ ἐμβάξωσιν εἰς αὐτὸν τὰ
πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀφιερωτικὰ γράμματα καθὼς καὶ τὰς χρημα-
τικὰς προσφοράς ὅλων ἐκ τῶν ὄσων ἐμβαίνουν εἰς τὴν Ἐταιρίαν·
ἀλλ' ὀλίγα χρήματα τῷ ἐμβῆκαν, διότι οἱ περισσότεροι ἐμβαίνον-
τες ὑπέσχοντο μόνον χωρὶς νὰ προσφέρωσι χρήματα, καὶ διότι
πολλοὶ τῶν κατηγούτων ἀδελφῶν, ὅσα ἐλάμβανον ἀπὸ τοῦς
κατηγουμένους τὰ ἐξώδευον εἰς περιουσίας καὶ ἀποστολὰς ἀδελ-
φῶν παρ' ἐκείνων, εἰς διάφορα τῆς Τουρκίας καὶ ἀλλαχοῦ μέρη.

Ἐν τούτοις τὸ κέντρον ὅλων τῶν ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως τῆς
Ἐταιρίας ἦτον εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ξάνθου·
αὐτὸς ἐπρότεινε εἰς τοῦς συναδελφούς του καὶ ἐγένεν ἡ σφραγὶς
τῆς Ἀρχῆς, φέρουσα εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς τὰ ἀρχικὰ γράμ-
ματα τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν Ἀρχηγῶν, καὶ εἰς τὴν μέσην
αὐτῆς τὸν σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐχαράχθη τὸ Ε. (Ἑλλάς)
καὶ ὁ ἀριθμὸς 16, καθὼς προσέτι καὶ πρωτόκολον εἰς ὃ ἐση-
μειώνοντο τὰ ὀνόματα τῶν κατηγουμένων ἐταιριστῶν, τὰ ση-
μεῖα τῆς ἀφιερώσεως καὶ καθιερώσεώς των, καὶ αἱ προσφερθεῖσαι
ἢ ὑποσχόμεναι προσφοραὶ των. Πανταχόθεν ἐλάμβανεν ἡ Ἀρχὴ
γράμματα καὶ εἰδήσεις περὶ τῆς προόδου τῆς Ἐταιρίας. Ἐπειδὴ
δὲ οἱ Ἀρχηγοὶ παρετήρησαν ὅτι εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν ἦτο

μεγάλη ἐνέργεια, ἀλλ' ἤρχισαν νὰ ἀναφύωνται φα- και ἀτα-
ξίαι τινῶν ἐταιριστῶν, καὶ μάλιστα ἐξαιτίας τοῦ ρηθέντος Γαλά-
τη καὶ ὑποψία, ἔκριναν νὰ σταλλῇ ὁ Κωνσταντῖνος Πεντεδέκας
Ἰωαννίτης ἀπλοῦν μέλος ὢν τῆς Ἐταιρία, εὐρεθεὶς τότε εἰς
Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν διάθεσιν τῶν ἐκεῖσε
ἀδελφῶν, καὶ νὰ προσπαθήσῃ, εἰ δυνατὸν, νὰ φέρῃ ἐκεῖθεν τὸν
ρηθέντα Γαλάτην, φίλον ὄντα τοῦ Πεντεδέκα· διὰ τοῦτο ἐφοδια-
σθεὶς οὗτος μὲ ἱκανὰ ἐξοδα καὶ συστατικά παρὰ τῶν Ἀρχηγῶν,
ἀνεχώρησεν διὰ τὸ Βουκουρέστιον, ὅπου ἐστάλλη πρότερον, ὡς
εἴρηται, καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας διὰ
νὰ κατηγῇ.

Ἐπειδὴ προσέτι ὁ Ξάνθος παρετήρησεν, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ τῆς
Ἐταιρίας ἐπολλαπλασιάσθησαν ταχέως, καὶ καθ' ἡμέραν ἤξανεν
ὁ ἀριθμὸς τῶν, μεταξύ δὲ τούτων ἦσαν πολλοὶ ἐκ τῶν σημα-
τικῶν, ἢ ἄγνοια δὲ τῆς μυστηριώδους Ἀρχῆς, πολλοὺς ἐξ αὐτῶν
ἐδυσαρέσκει, καὶ ἐξαιτίας τινῶν καταχρήσεων μερικῶν ἀδελφῶν
τῆς Ἐταιρίας, ἐπροξενούντο ὑποψίαί πλάνης τινός, ἐπρότεινεν
εἰς τοὺς συναδελφούς του Ἀρχηγούς, ὅτι ἦτον ἀνάγκη εἰς τούτων
νὰ ἀπέλθῃ εἰς Πετρούπουλιν διὰ νὰ φανερώσῃ τὸ μυστήριον εἰς
τὸν Κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, σημαντικὸν τότε καὶ ἄξιον
τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὴν μεγάλην πολι-
τικὴν του εἰς Ῥωσσίαν θέσιν, ὥστε νὰ ἀναδεχθῇ αὐτὸς τὴν διοί-
κησιν τούτου τοῦ μεγάλου ἐπιχειρήματος, γράφων πρὸς τοὺς
σημαντικότερους ἐκ τῶν ὁμογενῶν τῶν κατηχημένων εἰς τὴν
Ἐταιρίαν, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐνθάρρουνσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τοῦτο
ἐπιστεύετο ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἐταιρία, γνωστοῦ ὄντος τοῦ Καπο-
διστρίου ὡς φιλοπάτριδος καὶ σοφοῦ πολιτικοῦ, καὶ διότι ἤθελον
ὠφελῆθῃ οἱ Ἀρχηγοὶ αὐτῆς ἐκ τῆς προλήψεως τὴν ὁποίαν πρὸ
αἰώνων οἱ δουλωθέντες Ἕλληνες εἶχον, ὅτι ἐκ τῆς Ῥωσσίας,
ὡς ὁμοθρήσκου, θέλει προέλθει ἡ ἐλευθέρωσις τῶν ἀπὸ τὴν Τουρ-
κικὴν τυραννίαν. Ἐνεκρίθη λοιπὸν νὰ ἀπέλθῃ αὐτὸς ὁ προτείνας
τοῦτο Ξάνθος, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ἀνήκοντα.

Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρχηγοὶ ὑπέγραψαν ἐν
συμφωνητικὸν (ᾧρα στοιχ. Ζ.) καὶ λαβὼν ὁ Ξάνθος ἔλα τὰ εὐ-

ρισκόμεν. εκεί ἀφιερωτικά τῶν ἑταιριστῶν πρὸς τὴν Ἀρχὴν γράμματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀνεχώρησε πρῶτον κατὰ τὴν 23, Ὀκτωμβρίου τοῦ 1818. διὰ τὸ Πήλιον ὄρος, πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ συναδελφοῦ των Ἀνθίμου Γαζῆ, διὰ νὰ συνομιλήσωσι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ παραδόσας εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ ἀνωτέρω γράμματα, ὡς εἰς τόπον ἀσφαλῆ, λαβὼν δὲ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Καποδίστριαν καὶ τινὰς ἄλλους γράμματα συστατικά, ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ξάνθος ἦτον εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, εἶχεν ἐπιστρέψει ὁ Πεντεδέκας ἀπὸ Βλαχίαν μετὰ τοῦ ρηθέντος Γαλάτη· τοῦτον οἱ ἐκεῖ Τζακάλου, Ἀναγνωστόπουλος καὶ Σέκερης ὑπεδέχθησαν φιλικῶς καὶ ἐπεριποιῶντο μὲ καλὸν τρόπον, ἀλλ' αὐτὸς κακοήθης ὢν, ὠφελεῖτο ἀπὸ τὴν περίστασιν τῶν τρεχόντων πραγμάτων, διὰ νὰ ἐνοχλῆ ὅσους ἐγνώρισεν ἀδελφοὺς τῆς Ἑταιρίας, βιάζων αὐτοὺς νὰ τῷ δίδωσι χρήματα ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ προδοσίας· ἐκεῖνοι δὲ φοβούμενοι, καὶ δικαίως, τῷ ἐδίδον μὲν, ἀλλ' ἑταράττοντο διὰ τοιαύτην φρικτὴν κακοήθειαν καὶ πολλὰ παράπονα κατ' αὐτοῦ ἐγίνοντο, ὥστε ὁ Ἀθανάσιος Τζακάλου καὶ ὁ Δημητρακόπουλος (ὁ ἐπιστρέψας ἐκ τῆς Μάνης μὲ γράμματα τοῦ ἡγεμόνος Πέτρου Μαυρομιχάλη πρὸς τὴν Ἀρχὴν) τὸν κατέπεισαν νὰ ἐπιβιβασθῆ μὲ αὐτοὺς διὰ τὴν Μάνην, ὡς καὶ ἔγινε. Φθάσαντες δὲ εἰς Ὑδραν καὶ ἐκεῖθεν μεταβαίνοντες διὰ τὰς Σπέτσας καὶ μὴν ὑποφέροντες ἀφ' ἐνὸς τὴν κακίαν καὶ διαφθοράν του, προβλέποντες δὲ ἀφ' ἐτέρου καὶ τὸν κίνδυνον εἰς ὃν ἐδύνατο νὰ περιπέσωσιν ἅπαντες οἱ Ἑταιρισταί, καὶ τὸ τόσον μέγα δυσκατόρθωτον ἔργον προχωρῆσαν ἐπὶ τοσοῦτον κατ' εὐχὴν, δυνάμενον εὐκόλως νὰ ματαιωθῆ, μὴ φυλαττομένης τῆς ἀπαιτουμένης ἐγχευθείας, δύο κακῶν προκειμένων, ἀπεφάσισαν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν πολλῶν νὰ θυσιάσωσιν ἓνα, καὶ τῷ ὄντι τὸν ἐφόνευσαν εἰς τὴν Ἐρμιόνην, (Καστρί) ὅπου πρὸς ἐπίσκεψιν τινῶν ἐρειπίων εἶχαν ὑπάγει· αὐτοὶ δὲ κατέφυγον εἰς τὴν Μάνην· ἀλλ' ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων κινδύνων, ὡς ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ὅτι οἱ φρονεῖς κατέφυγον ἐκεῖ καὶ τῆς μελετουμένης ἐπαναστάσεως, τοὺς

ἐσυμβούλευσε νὰ ἀναχωρήσωσιν διὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ οὕτως κατέφυγον εἰς τὴν Πίσσαν, ὅπου ἐνταμύσαντες τὸν ἀρχιερέα Ἰγνάτιον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, ἀπλᾶ μέλη ὄντα τῆς Ἑταιρίας ἐφανέρωσαν εἰς αὐτοὺς τὴν Ἀρχήν.

Ἐπιστρέψας δ' ὁ Ξάνθος ἀπὸ τὸ Πήλιον ὄρος, εὔρε διαμαχομένους τὸν Ἀναγνωστόπουλον καὶ Πεντεδέκαν θέλοντος τοῦ πρώτου νὰ δεικνύη ὑπεροχὴν τινα καὶ μεμφιμοιροῦντος κατὰ τοῦ δευτέρου δι' ἀσημάντους τινὰς παρεκτροπὰς· εἰς μάτην οἱ ἄλλοι Ἀρχηγοὶ ἐζήτησαν νὰ τοὺς εἰρηνεύσωσιν, ἐπειδὴ τὸ μῖσος διετηρήθη διὰ πάντα, καὶ πολλὰς ταραχὰς ἐπέφερεν εἰς Βλαχμολαύταν, ὅταν ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἐπῆγεν ἐκεῖ, ἢ μετὰ τοῦ Πεντεδέκα διχόνοια· πολλὰ δὲ οὗτος βραδιουργῶν καὶ ἀντενεργῶν κατὰ τοῦ ἄλλου, ἔδοσεν αἰτίαν νὰ ἀκολουθήσουν πολλὰ ἄτοπα καὶ ἐναντίον τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἂν ὁ Ἀναγνωστόπουλος δὲν ἠναγκάζετο νὰ φανερώσῃ τὸ μυστήριον τῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν καὶ τὸν Γεώργιον Λεβέντην, πολλὰ ἐκεῖ τότε ἰσχύοντα, (ὡς ἀκολούθως βῆθίσειται) ἀναμφιβόλως ἤθελον εἶσθαι ὀλέθρια τὰ ἐπακόλουθα. (ὄρα εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν).

Ἀφ' οὗ ἐσυμφώνησαν λοιπὸν, ὡς εἴρηται, οἱ Ἀρχηγοὶ διὰ νὰ ὑπάγῃ ὁ Ξάνθος εἰς Πετρούπολιν, ἀπεφασίσθη ὁ μὲν Τζακάλωφ πηγαίων εἰς Μάννην νὰ μένῃ ἐκεῖ· ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος ἐστοχάζετο νὰ ἀπέλθῃ εἰς Σμύρνην πρὸς ἐντάμωσιν τῶν γονέων του εὐρισκομένων εἰς Κωμόπολιν τινὰ ἐκείνου τοῦ τόπου, καὶ ὁ Σέκερης νὰ μένῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀμοιβαίως νὰ ἀνταποκρίνωνται, συνθέσαντες καὶ ἐκ συνθήκης λεξικὸν διὰ προφύλαξιν τῆς ἀλληλογραφίας των· (ὄρα στοιχ. Η.) ἀλλ' ὁ Ἀναγνωστόπουλος μαθὼν τὸν θάνατον τοῦ Γαλάτη καὶ μεταμεληθεὶς νὰ ὑπάγῃ εἰς Σμύρνην, ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Ξάνθου κατὰ τὴν 19 Φεβρουαρίου τοῦ 1819, καὶ φθάσαντες εἰς Γαλάτζι, ὁ μὲν Ξάνθος μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπῆλθεν εἰς Τομάροβαν τῆς Βασσαραβίας διὰ νὰ κάμῃ τὴν κάθαρσίν του, ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀφ' οὗ, ὡς εἶχον προσχεδιάσει· ἐσύστησεν ἐκεῖ μίαν ἐφορείαν ἐκ τῶν εὐὐπολυπτοτέρων

εὐρισκομένων ἀδελφῶν τῆς Ἑταιρίας, διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς προσ-
 λύτους ἀδελφούς καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀφιερωτικὰ γράμματα καὶ
 τὰς προσφορὰς τῶν ὅσων τυχὸν ἤθελον κατηχοῦνται ἐκεῖ εἰς
 τὴν Ἑταιρίαν, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων καὶ σφετερισμῶν
 τῶν χρημάτων, ἀπῆλθεν πρῶτον εἰς Ἰάσιον διὰ τὴν ἰδίαν αἰτίαν,
 καὶ ἔπειτα εἰς Βουκουρέστιον πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ Ἀρχιμανδρί-
 του Φλέσα, καὶ ὅπου, ὡς ἦτο λόγος, ἤθελεν ἠτυχάζῃ ἕως ὅτου
 μάθει τὰ ἐν Πετροπόλει ἀποτελέσματα τῆς ἀποστολῆς τοῦ
 Ξάνθου καὶ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὰς ἐργασίας του· ἀλλ' αὐτὸς εὐρῶν
 ἐκεῖ τὸν Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν καὶ τὸν μισοῦντα αὐτὸν Πεν-
 τεδέκαν, ὡς προείρηται, περιεπλέχθη εἰς τόσας ἀκαίρους καὶ
 ἀναρμόστους φιλονεικίας καὶ ταραχάς, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ζη-
 τήσῃ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν τοῦ πολλὰ ἰσχύοντος ἐκεῖ
 κατηχημένου ἀδελφοῦ τῆς Ἑταιρίας Γεωργίου Λεβέντη, πρὸς ὃν
 καὶ ἀνεκάλυψε τὸ μυστήριον τῆς Ἀρχῆς, γενόμενον μέλος αὐτῆς
 καὶ λαβόντα τὰ στοιχεῖα νὰ ὑπογράφεται Α. Α. (οὗτος δὲ ὠφέ-
 λησε πολὺ τὴν Ἑταιρίαν καὶ χρηματικὰς βοηθείας εἰς πολλοὺς
 ὁμογενεῖς πρὶν καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἕκαμε)· ἐκ παρομοίας
 αἰτίας καὶ περιστάτεως ἠναγκάσθη νὰ φανερώσῃ τὴν Ἀρχὴν καὶ
 εἰς τὸν Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν, ὅστις καὶ ὠνομάσθη Ἀρμό-
 διος καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα Α. Μ. διὰ νὰ ὑπογράφεται· ἀλλ' ἐπειδὴ
 τινὲς τῶν ἐκεῖ Ἑταιριστῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Θεόδωρος Νέγρης,
 πρῶτος γραμματεὺς ὢν τοῦ ἐν Μολδαυίᾳ ἡγεμονεύοντος τότε
 Καλλιμάχη καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλὰ ἰσχύων, διὰ τῶν διαβολῶν
 τοῦ Πεντεδέκα καὶ τινῶν ἄλλων ἀντέπρακτον καὶ ἐπεβουλεύοντο
 τὸν Ἀναγνωστόπουλον, οὗτος φοβούμενος ἕνεκα τούτων καὶ ἄλλων
 αἰτιῶν νὰ μὲνῃ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἢ εἰς τὴν Βασσαραβίαν ὅπου
 μετὰ ταῦτα εἶχε καταφύγει, ἔκρινεν ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφάλειάν
 του νὰ ὑποχωρήσῃ, ὅθεν ἐφοδιασθεὶς ἀπὸ τὸν Γεώργιον Λεβέντην
 μὲ μερικὰς ἑκατοστὰς φλωρίων δι' ἔξοδα, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν
 ἀπελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς Πίσσαν τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐνταμωθεὶς
 μετὰ τοῦ Τζακάλοφ ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τῆς προσεγγύσεως τῆς
 ἐπαναστάσεως.

Ὁ δὲ Ξάνθος ἀπελθὼν εἰς Μόσχαν κατὰ τὸν Δεκέμβριον,

ἐντάμωσε τὸν συναδελφὸν Ἀντώνιον Κομιζόπουλον καὶ συνομιλήσαντες τὰ εἰκότα ἔκριναν νὰ φανερωθῇ ἡ Ἀρχὴ καὶ εἰς τὸν μεγαλέμπορον Νικόλαον Πατζιμάδην Ἰωαννίτην, ἄνδρα φρόνιμον, ἐντιμον καὶ ἀπολαμβάνοντα μεγάλην ὑπόληψιν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ οὕτως ἔγινε καὶ αὐτὸς μέλος τῆς Ἀρχῆς καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα νὰ ὑπογράφεται Α. Ξ.

Μετὰ τοῦτο ὁ Ξάνθος ἀνεχώρησε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰαννουαρίου τοῦ 1820, διὰ τὴν Πετρούπολιν· ἅμα φθάσας ἐπαρουσιάσθη μετὰ δύο ἡμέρας εἰς τὸν Κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγχειρίσας τὸ γράμμα τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ, ἐφανέρωσεν ὅλον τὸ σύστημα τῆς Ἐταιρίας, τοὺς Ἀρχηγούς της, τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν μελῶν της, τὴν ἔκτασιν αὐτῆς καὶ ὅσα ἄλλα ἐστοχάσθη ἀναγκαῖα, καὶ ἐπὶ τέλους ὅτι ζητοῦν αὐτὸν νὰ διευθύνῃ ὡς Ἀρχηγὸς τὴν κίνησιν τοῦ ἔθνους ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ σχεδίου τινὸς καταλλήλου, εἰδοποιῶν τοὺς ἐπισημοτέρους τῶν ὁμογενῶν ἐκ τῶν κατηχηθέντων, περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου· ἀλλ' ὁ Καποδίστριας δὲν ἐδέχθη, λέγων ὅτι ὑπουργὸς ὢν τοῦ Αὐτοκράτορος δὲν ἐδύνατο, καὶ ἄλλα πολλά· ὁ Ξάνθος τῷ ἐπανέλαβεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀδύνατον νὰ μένουν εἰς τὸ ἐξῆς τυραννόμενοι καὶ ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἦτον ἀφευκτος, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ᾧ ἔχουσιν ἀνάγκην Ἀρχηγοῦ δὲν εἶναι δίκαιον ὡς Ἕλληνας καὶ ἐν ὑπόληψι παρ' αὐτοῖς καὶ πολλοῖς ἄλλοις, νὰ μείνῃ ἀδιάφορος καὶ ἄλλα πολλά· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπανέλαβεν, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ μεθέξῃ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ ὅτι ἂν οἱ Ἀρχηγοὶ γνωρίζουν ἄλλα μέσα πρὸς κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ των, ἃς τὰ μεταχειρισθῶσιν, καὶ ἤϋχετο νὰ τοὺς βοηθήσῃ ὁ θεός· ταῦτα ἠκολούθησαν εἰς δύο ἰδιαιτέρας συνεντεύξεις.

Ἀπελπισθεῖς λοιπὸν ὁ Ξάνθος ἀπὸ τὸν Κόμητα, στοχασθεὶς δὲ ὅτι διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς ἐπαναστάσεως μὲ καλὴν ἔκβασιν, ἦτον ἀφευκτως ἀναγκαῖος νὰ φανῇ εἰς τὸ ἔθνος εἰς τῶν σημαντικῶν πρὸς ἐνθάρρυσιν αὐτοῦ, ἔστρεψε τὸν στοχασμὸν του εἰς ἄλλο ὑποκείμενον λαμπρὸν ὡς τὸν Καποδίστριαν, ἐπιτηδεϊότερον δὲ ἴσως τούτου, τὸν Πρίγκιπα Ἀλέξανδρον Ὑψηλαντην,

στρατηγὸν καὶ ὑπασπιστὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἐν ὑπολήψει καὶ εὐνοίᾳ παρ' αὐτῶ ἐπήγε· λοιπὸν εἰς ἐπίσκεψίν του, ὁ Πρίγκιψ Τορλες, τὸν ὑπεδέχθη εὐμενῶς καὶ μὲ πολλήν εὐγένειαν, τὸν ἠρώτησεν πόθεν εἶναι καὶ διὰ ποίας ὑποθέσεις ἦλθεν εἰς Πετρούπολιν. Ὁ Ξάνθος ἀπήντησε μὲ πολλήν προσοχὴν εἰπὼν, ὅτι εἶναι ἀπὸ μίαν Νῆσον τὴν Πάτμον, καὶ ὅτι δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ὁ Πρίγκιψ τὸν ἠρώτησε πῶς ἀπερνοῦν οἱ ὁμογενεῖς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ ἂν ἡ Τούρκικὴ Κυβέρνησις ἐπιβαρύνει τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας καὶ ἐκεῖ, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰπόντος τοῦ Ξάνθου, ὅτι πανταχοῦ οἱ Τούρκοι τυραννοῦν τοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας, καὶ ὅτι κατήντησεν ἡ τυραννία ἀνυπόφορος· ὁ Πρίγκιψ μὲ ἀθυμίαν ψυχικὴν εἶπε. Διὰ τί καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν προσπαθοῦν νὰ ἐνεργήσουν ὥστε, ἂν νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὸν ζυγὸν δὲν δύνανται, τοῦλάχιστον νὰ τὸν ἐλαφρώσουν; Τότε ὁ Ξάνθος ἀποκριθεὶς εἶπε μὲ πολὴν παθητικότητα. Πρίγκιψ, μὲ ποῖα μέσα καὶ μὲ ποίους ὁδηγούς νὰ ἐνεργήσωσιν οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς των καταστάσεως; αὐτοὶ ἔμειναν ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες ἐδύναντο νὰ τοὺς ὁδηγήσωσι· θίῃτι ὅλοι οἱ καλοὶ ὁμογενεῖς καταφεύγουν εἰς ξένους τόπους, καὶ ἀφήνουν τοὺς ὁμογενεῖς των ὀρφανούς. Ἴδού ὁ Κόμης Καποδίστριας ὑπηρετεῖ τὴν Ῥωσίαν, ὁ μακαρίτης Πατήρ σας κατέφυγεν ἐδῶ, καὶ ὁ Καρατζᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὑμεῖς ὁ ἴδιος ὑπηρετοῦντες τὴν Ῥωσίαν ἐχάσατε ὑπὲρ αὐτῆς τὴν δεξιὰν χεῖρά σας, καὶ ἄλλοι ἴσοι καλοὶ καταφεύγοντες εἰς τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην, μένουν ἐκεῖ χωρὶς ἴσως νὰ φροντίζουσι διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς των. Ὁ Πρίγκιψ εἰς ταῦτα ἀπαντῶν εἶπεν· Ἄν ἐγὼ ἐγνώριζον, ὅτι οἱ ὁμογενεῖς μου εἶχον ἀνάγκην ἀπὸ ἐμὲ, καὶ ἐστοχάζοντο, ὅτι ἐδυνάμην νὰ συντελέσω εἰς τὴν εὐδαιμονίαν των, σοὶ λέγω ἐντίμως, ὅτι ἤθελον μετὰ προθυμίας κάμω κάθε θυσίαν, ἀκόμη καὶ τὴν κατάστασίν μου, καὶ τὸν ἑαυτὸν μου ὑπὲρ αὐτῶν. Τότε ἐγερθεὶς ὁ Ξάνθος μὲ συγκίνησιν ψυχῆς εἶπε, Δός μοι Πρίγκιψ, τὴν χεῖρά σας εἰς βεβαίωσιν τῶν ὅσων ἐκφρά-

σθητε. Ὁ Πρίγκιψ μὲ κάποιον θαυμασμόν ἐμβλέψας εἰς τὸν Ξάνθου τῷ ἔδωκε τὴν χεῖρα· τότε αὐτὸς εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν Πετρούπολιν δὲν ἤλθε διὰ ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, ἀλλὰ δι' ἄλλην σημαντικοτάτην αἰτίαν, καὶ ὅτι αὐριον θέλει τῷ τὴν ἀνακαλύψῃ. Ὁ Πρίγκιψ ἀνυπομόνως ἐζήτησε τότε νὰ μάθῃ, ἀλλ' ὁ Ξάνθος τὸν παρεκάλει νὰ λάβῃ ὑπομονὴν μέχρι τῆς αὐριον, καὶ οὕτως ἐτελείωσεν ἡ πρώτη συνέντευξις. Τὴν ἐπιούσαν ὁ Ξάνθος ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν, τῷ ἐφανέρωσε τὰ πάντα, καὶ ἐκεῖνος μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐδέχθη νὰ ἀριερωθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμογενῶν μὲ πᾶσαν θυσίαν του, καὶ δοὺς εἰς τὸν Ξάνθου ἔνορκον καὶ ἔγγραφον ὁμολογίαν περὶ τῆς πίστεως καὶ ἀροσιώσεώς του (τὴν ὁποίαν ὁ Ξάνθος ἐστειλεν εἰς τοὺς ἐν Μόσχᾳ συναδελφοὺς τοῦ Πατζιμάδη καὶ Κριμιζόπουλον, παρ' οἷς καὶ εὐρίσκειται) (ἴδρα στοιχ. θ. καὶ ἀριθ. 39.) ἀνεδέχθη τὸν τίτλον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς, ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ὄνομα Καλὸς, καὶ τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ ὑπογράφηται : α. ρ. καὶ οὕτως ἐκατορθώθη δι' αὐτοῦ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας.

Μετὰ ταῦτα ἐγράφησαν ἀμέσως ἐγκύκλια γράμματα ἐκ μέρους τῆς Ἀρχῆς παρὰ τοῦ Ξάνθου (ἔχοντος τὸ προτόκολλον, εἰς ὃ ἦσαν σημειωμένα τὰ ὀνόματα τῶν κατηχημένων Ἐταιριστῶν μὲ τὰ σημεῖα τῆς ἀριερώσεως καὶ καθιερώσεώς των, καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἀρχῆς,) καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, εἰς τοὺς σημαντικότερους γνωστοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἐταιρίας τοὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν, Νήτους, Πελοπόννησον, καὶ Ρούμελην, εἰδοποιούντα αὐτοὺς, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης διορισθεὶς παρὰ τῆς Ἀρχῆς Γενικὸς Ἐπίτροπος, θέλει διευθύνει τὰ τῆς Ἐταιρίας, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλουσιν εἰσκακῶνται οἱ ἀδελφοὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀκούουσι τὰς ὁδηγίας του, καὶ ἄλλα ὅσα ἦσαν κατάλληλα πρὸς ἐνθάρρουνσιν τῶν ἀδελφῶν. Ἐστάλησαν δὲ ταῦτα διὰ μέσου τῶν ἐν Ὀδησσῷ καὶ Κωνσταντινουπόλει Ἀθανασίου καὶ Παναγιώτου Σέκερη περὶ τούτων ὅλων τῶν ἐνεργειῶν καὶ πράξεων του ὁ Ξάνθος εἰδοποίησε τοὺς συναδελφοὺς του Ἀρχηγούς τακτικῶς διὰ ταχυδρομείου, τόσον τοὺς ἐν Ὀδησσῷ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀθανάσιον καὶ Παναγιώτην Σέκερη καὶ

Γρηγόριον Φλέσσαν, καθὼς καὶ τὸν Γεώργιον Λεβέντην εἰς Βουκουρεστίον καὶ Ἀθανάσιον Τζαγκάλου καὶ Ἀναγνωστόπουλον εἰς Πίσσην τῆς Ἰταλίας.

Ἐν τούτοις ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης συνωμίλησε περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τῆς Ἐταιρίας μετὰ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, παρακινῶν αὐτὸν νὰ ἀναφέρῃ τι εἰς τὸν Αὐτοκράτορα καὶ νὰ ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ βοήθειά τις, ἂν ὄχι στρατιωτικὴ, τοῦλάχιστον χρηματικὴ, ἀπέναντι τῶν ἔστων ἢ Ὀθωμανικῆ Κυβέρνησις ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ὑψηλάντικὴν Οἰκογένειαν τινῶν ἑκατομυρίων γροσίων· ἀλλ' ὁ Καποδίστριας ἠρώθη, ἐπαναφέρων ὅσα καὶ εἰς τὸν Ξάνθου πρότερον εἶπε· τότε ὁ Ὑψηλάντης ἀποφασίσας νὰ ἐνεργήτῃ μὲ ἐπιτυχίαν τὴν κίνησιν τοῦ Ἔθνους, ἐστοχάσθη νὰ ζητήσῃ τὰ μέσα τῆς εὐκολίας ἀπὸ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας· διὰ τοῦτο περὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1820) ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα ἄδειαν ἀπουσίας διὰ δύο χρόνους, νὰ ἀπέλθῃ εἰς ξένους τόπους, καὶ λαβὼν αὐτὴν ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Ξάνθου· ἔλαβον δὲ εἰς τὴν συνοδείαν των καὶ τὸν Ἰατρόν Πέτρον Ἡππίτην, εὐρισκόμενον τότε ἐκεῖ, καὶ ἦλθον εἰς Μόσχαν, ὅπου ἐγνωρίσθη ὁ Ὑψηλάντης μὲ τοὺς ἐκεῖ ἀδελφοὺς ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ μέλλοντος μεγάλου κινήματος. Μετὰ παρέλευσιν δὲ τινῶν ἡμερῶν ἀναχωρήσαντες ἔφθασαν εἰς Κίεβον, ὅπου ἐκατοίκει ἡ οἰκογένειά του· ἐκεῖ ἔλαβεν ὁ Ξάνθος διὰ τοῦ Ἀριστείδου Παππά, ἐνὸς τῶν ἐνθέριμων ἀδελφῶν τῆς Ἐταιρίας, γράμματα ἀπὸ τὸν Κόμητα Διονύσιον Ρῶμαν ἐκ Ζακύνθου καὶ ἄλλων, διευθυνόμενα πρὸς τὴν Ἀρχὴν, καὶ διαφόρους γνώμας περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τὸν Ὑψηλάντην.

Τὴν πρώτην δὲ τοῦ Αὐγούστου ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης μετὰ τοῦ Ξάνθου συνοδευόμενοι καὶ ἀπὸ τὸν ῥηθέντα Π. Ἡππίτην ἀνεχώρησαν ἀπὸ Κίεβον, καὶ ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς Δουμπασάρι, ὁ μὲν Ὑψηλάντης μετὰ τοῦ Ἡππίτου διευθύνθη εἰς Ὀδησσὸν, ὁ δὲ Ξάνθος λαβὼν παρ' αὐτοῦ, παραγγελίας καὶ γράμματα πρὸς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ συστηθέντας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀναγνωστοπούλου Ἐφόρου, καὶ τὸν Γεώργιον

Λεβέντην καὶ ἄλλους ἀδελφούς, καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖ κατηχημέ-
 νους Καπιτάνους, Γεώργιον Ὀλύμπιον, Σάββαν Καμινάρην, καὶ
 τὸν πρότινος καιροῦ ἐλθόντα ἐκεῖ ἐκ τῆς Μακεδονίας Ἰωάν-
 νην Φαρμάκην, ἀπῆλθε διὰ τοῦ Ἰσμαηλίου καὶ Γαλατζίου εἰς
 Βουκουρέστιον, καὶ ὠμίλησε τὰ εἰκότα μετ' αὐτῶν. Πρὸς ἐνθάρυν-
 σιν δὲ καὶ εὐκολίαν αὐτῶν, ὅπως προετοιμασθῶσι, κατὰ ζήτη-
 σίν των ἐμέτρησεν, εἰς μὲν τὸν Σάββαν φλωρία Ὀλανδικὰ 500
 πεντακόσια, εἰς δὲ τὸν Δημήτριον Μουσακόφ γρόσια 1000 χίλια,
 διὰ τὰ ἀπέλθη εἰς τὴν Σερβίαν τὰ συνομιλήσῃ μετ' Ἡγε-
 μόνα αὐτῆς Μιλόσθην, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκεῖ ὄπλαρχηγούς, εἰς
 δὲ τὸν Χρ. Πετράϊβον, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ὑψηλάντου, εἰς
 συναλλαγματικὴν τοῦ Νικολαπούλου πληρωτέαν εἰς Κωνσταν-
 τινούπολιν παρὰ τοῦ Κυριακοῦ Κουμπάρη γρόσια 10,000, δέ-
 κα χιλιάδας. (Ὅρα στοιχ. I. καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν.)

Ὁ Ξάνθος πάλιν ἐκείθεν εἰδοποίησε διὰ γραμμάτων του τοὺς
 συναδελφούς του Ἀρχηγούς, τὸν Παναγιώτην Σέκερην εἰς Κων-
 στανούπολιν, καὶ τοὺς εἰς Πίσσην εὐρισκομένους Τζαγκαλόφ καὶ
 Ἀναγνωστόπουλον περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστιον ἐρχομοῦ του,
 προσκαλῶν αὐτοὺς τὰ ἔλθωσιν εἰς Κινόβιον τῆς Βασαραβίας,
 ὅπου ἔμελλε τὰ μεταβῆ καὶ ὁ Ὑψηλάντης πρὸς ἀντάμωσίν
 του, καὶ τὰ συνεργασθῶσι καὶ αὐτοὶ μετ' αὐτοῦ διὰ τὰ περαιτέ-
 ρω. Ὁ Παναγιώτης Σέκερης εἰδοποίησε τὸν Γρηγόριον Δικαῖον
 εὐρεθέντα εἰς Κωνσταντινούπολιν (καὶ τὸν ὁποῖον προδοθέντα
 πρὸ μικροῦ, εἶχεν ἐλευθερώσῃ μετ' ἑαυτὸν μίαν δόσιν μεγάλης ποσό-
 τητος χρημάτων ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ Μποστταντζήμπαση.)
 ὅστις ἦλθεν εἰς Γαλαζιον περιμείνας τὸν Ξάνθον τὰ ἐπιστρέ-
 ψη ἀπὸ Βουκουρέστιον.

Ἐπιστρέψας ὁ Ξάνθος εἰς Γαλαζιον περὶ τὸν Ὀκτώμβριον,
 καὶ ἀνταμωθεὶς μετὰ τοῦ Γρηγορίου Δικαίου, εἰδοποίησε τὸν
 Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, καὶ ἦλθεν ἀπὸ Ὀδησσὸν εἰς Ἰσμαήλ,
 ἔχων εἰς τὴν συνοδείαν του καὶ τὸν Γ. Λασιάνην ὡς Γραμμα-
 τικόν του, ὅπου ὁ Ξάνθος ἐπῆγε τὰ κάμῃ τὴν κάθαρσίν του, διὰ
 τὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ περὶ ὧσιν ἐνήργησεν εἰς Βουκουρέ-
 στιον ἐσύστησε δὲ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην τὸν ρη-

θέντα Δικαῖον ὡς συναρχηγόν, τὸν Δημήτριον Θέμελιν, Πέτρον Μαρκίσην, Διονύσιον Εὐμορφόπουλον, Βαγγέλην Μαντζαράκη, Δημήτριον Ἡπατρον ἐπιστρέψαντα ἀπὸ τῆν Ἀλεξάνδρειαν τῆς Αἰγύπτου καὶ Κύπρον, καὶ ἄλλους Ἐταιριστάς, οἵτινες ἦλθον ἀπὸ Γαλάττι μετὰ τοῦ Ξάνθου διὰ νὰ γνωρισθῶσι μετὰ τοῦ Ὑψηλάντου. Συγχρόνως ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ὁ Χ. Πεῤῥαιβὸς ἀπὸ Βουκουρέστιον διευθυνόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Ὑψηλάντης ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐγκύκλια γράμματα καὶ προκηρύξεις πρὸς τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἀδελφοὺς τῆς Ἐταιρίας, προτρέπων καὶ ἐνθαρρύνων αὐτοὺς εἰς τὸν ὄσον οὐπω ἀγῶνα, καὶ ἄλλας πολλὰς δίδων παραγγελίας. (ὄρα στοιχ. Γ. α.) Ἐσύστησε δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Παναγιώτην Σέκερη, καὶ εἰς Ἐφόρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοὺς ρηθέντας Δικαῖον καὶ Πεῤῥαιβὸν, παραγγέλων νὰ τοῖς δοθῶσι χρήματα ἱκανὰ διὰ νὰ προετοιμάσωσι τὰ πρὸς πόλεμον ἀναγκαῖα. Ὁ δὲ Σέκερης προθύμως ἐφοδίασεν αὐτοὺς καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐφόρων Κ. Μαύρου, Α. Κουμπάρη, Γ. Μάρπα, εἰς μὲν τὸν Πεῤῥαιβὸν γρ. 120 χιλ. εἰς δὲ τὸν Φλέσσαν 90. χιλ. καὶ ἄλλας εἰς ἄλλους ποσότητας. Καὶ οὗτοι μὲν ἀνεχώρησαν, ὁ δὲ Ὑψηλάντης μετὰ τοῦ Λασάνη ἐπέστρεψαν εἰς Κισνόβιον, περιμένων ἐκεῖ τὸν Ξάνθον μετὰ τὴν κάθαρσίν του διὰ νὰ συνεργασθῶσι τὰ περαιτέρω.

Φθάσας δὲ ὁ Ὑψηλάντης εἰς Κισνόβιον, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν, ἔγραψεν εἰς τὸν Ξάνθον, ἔτι εὐρισκόμενον εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, στείλας εἰς αὐτὸν παραγγελίας τινὰς μετὰ τὸν Λασάνην, τὰς ὁποίας ὁ Ξάνθος δὲν ἐσύμφερε τότε νὰ ἐνεργήσῃ, καὶ ἀπήντησεν ἀρνητικῶς, γράψας πρὸς αὐτὸν τὰς αἰτίας μετὰ τὸν ἴδιον Λασάνην· ὁ δὲ Ὑψηλάντης πεισθεὶς εὐαρεστήθη. (ὄρα στοιχ. Κ. καὶ Κ. Α.)

Ἐλευθεροκοινωνήσας ὁ Ξάνθος εἰς τὸ Ἰσμαήλ, μετέβη περὶ τὰς 10 Νοεμβρίου εἰς Κισνόβιον καὶ συνεργάζετο μετὰ τοῦ Ὑψηλάντου διὰ τὰς προετοιμασίας τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐστειλαν δὲ τὸν μὲν Λασάνην εἰς Ἰάσιον διὰ νὰ ἡσυχάζῃ καὶ νὰ περιμένῃ ὁδηγίας καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑψηλάντου, καὶ τοῦ

εἰς τὴν Ἑταιρίαν εἰσαχθέντος Ἡγεμῶνος τῆς Μολδαβίας Πρίγκιπος Μιχαήλ Σούτζου, καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ αὐτοῦ Ἰακωβάκη Ρίζου· τὸν δὲ Ἀρεισιτῆδην Παππᾶν μετὰ τοῦ Πέτρου Φαλίδα, εἰς τὴν Σερβίαν μὲ γράμματα τοῦ Ὑψηλάντου πρὸς τὸν Γοσποδάραν Μιλόσην, καὶ μὲ παραγγελίας διὰ νὰ τὸν προετοιμάσῃ νὰ συμμαχήσῃ μὲ τοὺς Ἕλληνας.

Ἐν τοσοῦτῳ παρατηρῶν ὁ Ξάνθος τὴν ἀργοπορίαν τοῦ Τζακάλου καὶ Ἀναγνωστοπούλου, πάλιν ἔγραψε παρακινῶν αὐτοὺς νὰ ταχύνωσι τὸν ἐρχομὸν των, στείλας τὰ πρὸς αὐτοὺς γράμματά του εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Γεώργιον Λεβέντην, διὰ νὰ τὰ στείλῃ. Ἄλλ' οὗτος ἀπεκρίθη τῷ Ξάνθῳ, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ προσκληθῇ ὁ Ἀναγνωστόπουλος, ἐπειδὴ τὰ πνεύματα τῶν ἀδελφῶν εἶναι ἐρεθισμένα ἐναντίον του, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἐρχομὸς του θέλει φέρει πάλιν σκάνδαλον καὶ δυσαρέσκειαν, ὅθεν συμφέρει νὰ ἦναι μακριά. (ὄρα στοιχ. Α.) Μ' ὅλα ταῦτα ὁ Ξάνθος εἰλικρινῆς φίλος τούτων, μὴν ὑποφέρων τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἀπὸ τὰ πράγματα, καὶ πολλὰς συστάσεις ὑπὲρ αὐτῶν κάμνων πρὸς τὸν Πρίγκιπα, πάλιν τοῖς ἔγραψε καὶ οὗτοι ἐκίνησαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν. Ἄλλ' ὁ Τζακάλου ἀσθενήσας καθ' ὁδὸν, ἐμποδίσθη εἰς Βιέννην. Ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος ἦλθεν εἰς Βουκουρέστιον εἰς τὰς 30. τοῦ Δεκεμβρίου. (ὄρα στοιχ. Α. α.) ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὁ Λεβέντης ἔγραψε τῷ Ξάνθῳ, ὅτι πρέπει νὰ προσκληθῇ ὁ Ἀναγνωστόπουλος εἰς Κισνόβιον, διότι δὲν ἐτύμφερε νὰ μένη ἐκεῖ, φεβούμενος μὴ δυσαρεστήσῃ πάλιν τοὺς ἀδελφοὺς ἢ παρουσία του, ὁ Ξάνθος κατέπεισε τὸν Πρίγκιπα νὰ τὸν προσκαλέσῃ νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ. (ὄρα στοιχ. Α. Β. Α. Γ.) Καὶ οὕτως κινήσας ἔφθασεν εἰς Κισνόβιον περὶ τὰ μέτα Φεβρουαρίου τοῦ 1821. ὅτε ὁ Ξάνθος εὐρίσκειτο ἀπὸν εἰς Ἰσμαήλ, ἀλλ' ἐξ' αἰτίας ὡς ἀκολούθως γνωσθήσονται, δὲν ἔλαβε παρὰ τοῦ Πρίγκιπος καλὴν ὑποδοχὴν.

Εὐρισκόμενος ὁ Ξάνθος εἰς Κισνόβιον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἀπὸ Βουκουρέστιον, συνειργάζετο, ὡς προεῖρηται, μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, διὰ τὰς ἐτοιμασίας τῆς Ἐπανάστασεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐσχεδιάσθη, ὅτι τὸ πρῶ-

τον κίνημα νὰ ἀρχίσῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, ἀπεφασίσθη ὁ Πρίγκιψ, ὡς Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀρχῆς, νὰ καταβῆ ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ξάνθου καὶ λοιπῶν, ὡς ἔγραφον ἀπὸ Πελοπόννησον ὁ Γρηγόριος Δικαῖος καὶ ἄλλοι, ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα, στείλαντες, ὡς παρειργάθησαν, καὶ Ἑλληνικὸν πλοῖον εἰς Τεργέστιον διὰ νὰ τοὺς μεταβιβάσῃ. (ὄρα στοιχ. Μ.) Ἀλλὰ πρὶν νὰ κινήσωσιν, ὁ Πρίγκιψ ἔκρινε νὰ ἀπέλθῃ πρότερον περὶ τὸν Μάρτιον μετὰ τοῦ Ξάνθου εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου εἶχε σκοπὸν, ὡς ἔλεγε, νὰ ἐνεργήσῃ τινὰ πρὸς ὠφέλειαν καὶ εὐκολίαν τοῦ κινήματος, καὶ διὰ μέσου τοῦ ἐν Παρισίοις Λαφίτ καὶ ἄλλων σημαντικῶν Γάλλων νὰ κάμῃ ἐν δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἐν Ῥωσίᾳ κτημάτων τῆς οἰκογενείας του, καὶ τῶν τριῶν ἑκατομυρίων γροσίων, τὰ ὅποια ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀποφάτισε τότε νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὴν, ἀντὶ ἐννέα, κατὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἀκερμανίῳ μετὰ τῆς Ῥωσσίας συνθήκῃ τῆς εἰρήνης· (ὡς τότε τῷ ἔγραψε ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωστικὸς Πρέσβυς Βαρὸν Στρόγγονοφ,) ἔχων μεγάλην, ὡς ἔλεγε, πεπεῖθησιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες θέλουσιν βοηθηθῆ προθύμως παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήτειός των, ὡς τοῦ μόνου ἔθνους φιλελευθέρου καὶ φιλοτιμουμένου νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ φωτισμὸν τῶν ἔθνῶν, καὶ πολὺ περισσότερον τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφοντες εἰς Τεργέστιον νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πλοῖον, νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν Μάνην, καὶ νὰ ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος. Συγχρόνως δὲ εἰδοποιούμενοι οἱ ἐν Βλαχομορδαυία ἀδελφοὶ τῆς Ῥιταιρίας, καὶ οἱ ὀργανισθέντες ὀπλαρχηγοὶ Γεώργιος Ὀλύμπιος, Σάββας Καμινάρης, Ἰωάννης Φαρμάκης, Ἀθανάσιος Τουφεκτζῆς, καὶ ἄλλοι πολλοί, νὰ ἀρχήσωσι καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ τὸν πόλεμον, διὰ τοῦτο ὁ Ξάνθος ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κισινόβιον περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰαννουαρίου τοῦ 1821. διὰ τὸ Ἰσμαήλ, ὅπου εὑρίσκειτο ἡ οἰκογενεία του, μεταβῆτα πρὸ τινῶν μηνῶν ἐκεῖ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν, διὰ νὰ διατάξῃ τὰς οἰκιακὰς του ὑποθέσεις, καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφων εἰς Κισινόβιον περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου, νὰ συνοδεύσῃ τὸν Πρίγκιπα.

Εξορισκόμενος λοιπόν ο Ξάνθος εἰς Ἴσμαθλ, καὶ ἔχων ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ ἄλλων, ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον μὲ γράμματα καὶ παραγγελίας νέας, σταλείσας παρὰ τοῦ Ὑψηλάντου, τὸν Δημήτριον Θέμελην, καὶ Βαγγέλην Ματζαράκην, δόσας εἰς μὲν τὸν πρῶτον γρόσια ἑξ χιλιάδας, εἰς δὲ τὸν δεύτερον γρόσ. ἑνδεκα χιλιάδας. (ὄρα τὴν ἀλληλογραφίαν.) Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Πρίγκιψ εἰδοποιήθη, ὅτι οἱ Τούρκοι διὰ προδοσίας τινῶν, ἤρχισαν νὰ υποπεύωνται, καὶ συγχρόνως ἔμαθεν, ὅτι προδοθεὶς ὁ Δημήτριος Ἱππατρος, ὅστις εἶχε σταλῆ πρό τινος καιροῦ εἰς Νιάουσταν μὲ γράμματα καὶ προκηρύξεις, ἐφρονεῦθη. Ἐψιθυρίζετο δὲ, ὅτι καὶ ὁ Ἀριστείδης Παππᾶ συνελήφθη εἰς τὸν ἀντικου τῆς Κραϊόδας Ἀδὰ-Καλέ παρὰ τῶν Τούρκων, εἰ δὲ διὰ νὰ ἐπισύρη ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὰ μέρη τοῦ Δουναβέως, ὥστε νὰ μείνωσιν οἱ τόποι τῆς Ἑλλάδος μὲ μικρὰς μόνον τοῦ ἐχθροῦ δυνάμεις, καὶ δι' ἄλλους πολλοὺς λόγους, ἤλλαξε τὸ σχέδιον, καὶ ἀπεράσισε νὰ ἀπεράσῃ εἰς Μολδοβλαχίαν, ὅπου ὁ Ἡγεμὼν Μιχαὴλ Σουτζος ἦτον πρόθυμος νὰ συνενωθῆ μὲ κάθε θυσίαν του, καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἐκεῖθεν τὴν ἐπαναστασιν· διὰ τοῦτο κατὰ τὴν 16. Φεβρουαρίου τοῦ 1821. ἔγραψεν εἰς τὸν Ξάνθον δι' ἐκτάκτου Ταχυδρομοῦ, νὰ φθάσῃ εἰς Κισινόβιον. (ὄρα στοιχ. Ν.) Οὗτος κινήσας τὴν 21, ἔφθασεν ἐκεῖ ἐκ τῆς κακοκαρίας τὴν 23. τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε πλεόν τὸν Πρίγκιπα ἀναχωρήσαντα τὴν 21. τὸ ἑσπέρας μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Νικολάου καὶ Γεωργίου, τοῦ Γεωργίου Κατακουζηνοῦ, καὶ τινων ἄλλων, καὶ φθάσαντα εἰς Ἰάσιον τὴν 22· ἀλλ' ἄφησεν εἰς τὴν Μητέρα του γράμμα πρὸς τὸν Ξάνθον, εἰδοποιῶν αὐτὸν περὶ τῆς ἤδη κηρυχθησομένης ἐπαναστάσεως, παραγγέλλων εἰς αὐτὸν διάφορα ἀναφορικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὰς κατ' Ἀναγνωστοπούλου διαθέσεις του, τὸν ὁποῖον ἄφησεν εἰς Κισινόβιον ἐν ἀπραξίᾳ καὶ ὡς ὑποπτον. (ὄρα στοιχ. Ν. Α.) Ἄλλ' ὁ Ξάνθος ὡς εὐκρινὴς καὶ πιστὸς φίλος καὶ ἀδελφός, δὲν ὤκνησεν ἀμέσως νὰ παρηγορήσῃ αὐτὸν εἰς ἐκείνην τὴν θλιβεράν ταπείνωσιν, ἀσχετὸν καὶ υποβλεπόμενον παρ' ὅλων τῶν οἰκείων καὶ

φίλων τοῦ Πρίγκιπος, καὶ γράψας εὐθὺς πρὸς τὸν Πρίγκιπα εἰς Ἰάσιον, τὸν ὑπερασπίσθη τόσον, ὥστε διεσκέδασε κάθε κακὴν κατ' αὐτοῦ ὑπόνοιαν. (ὄρα στοιχ. N. B.)

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ εὐρισκόμενος Παναγιώτης Σέκκρης, πολλοὺς πρότερον ἀποστάς κινδύνους, ἐνεκα προδοσίας ἐνὸς ἀδελφοῦ τοῦ Γαλάτη καὶ ἄλλων ἐνοχλήσεων, ἅμα ἔφθασεν ἐκεῖ ἢ εἰδησις τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ προδοτεὶς ἐζητήθη ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, ἀλλὰ τύχη ἀγαθὴ εἰδοποιηθεὶς μόλις ἐσώθη, ὡς εὐρίσκετο ἄνευ χρημάτων, εἰς ἓν πλοῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἔφθασεν εἰς Ὀδησσόν, ἀπολύσας ὅλην του τὴν περιουσίαν, καὶ ἀρήτας εἰς τρομεροτάτους κινδύνους τὴν οἰκογένειάν του, ἥτις, ὡς ἐκ θαύματος, ἔπειτα ἐσώθη ἀπὸ τὰ βέβηλα τῶν τυράννων.

Ὁ Ἐάνθος ἐνεργῶν καὶ ἐγκαρδιῶνων τοὺς ὁμογενεῖς ἐκείνων τῶν μερῶν, ἐγράψεν ἀμέσως εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀποστόλους Δικαῖον Φλέσαι, Θέμελην, καὶ ἄλλους, τὴν ἐναρξίν τῆς ἐπαναστάσεως, στείλας εἰς αὐτοὺς διὰ θαλάσσης τὰς προκηρύξεις τοῦ πολέμου, μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον, τὸν κατηχηθέντα εἰς τὴν Ἑταιρίαν Σταμάτιον Δουκάκην ἔμπορον εὐρεθέντα εἰς Ἰσμαήλ, ὅστις ἀπερῶν διὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκινδύνευσε τὰ μέγιστα, ἀλλ' εὐτύχησε νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ τὰ εἰδοποιητικὰ αὐτὰ γράμματα μὲ τὰς προκηρύξεις, καὶ ἔργισεν ἢ ἐπανάστασις εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ λοιπὰ μέρη.

Παρατηρητέον δὲ ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐνεφυχώθη καὶ ἐνεθαρόνη παρὰ τῶν Προεστώτων καὶ ἄλλων τινῶν κτηματιῶν καὶ ἐμπόρων, καὶ πρῶτοι τούτων ἐσῆκωσαν εἰς τὰ ὄπλα καὶ ἐνεθάρρουν τὸν λαόν, καθὼς καὶ ὄλοι σχεδὸν οἱ ἐκ τοῦ Τερατικοῦ τάγματος, ἄνευ τῶν ὁποίων, ποτὲ ὁ λαὸς δὲν ἤθελε κινθῆ, ἢ ἐδύνατο νὰ εὐδοκιμήσῃ· εἰς δὲ τὰς Νήσους καὶ Ρούμελην, τὸναντίον, ὁ λαὸς καὶ οἱ Καπιτάνοι ἐπαναστατήσαντες ὑπεχρέωσαν τοὺς προεστώτας των νὰ συγκατανεύσωσιν.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ἦλθεν εἰς Κισινόβιον ἀπὸ Κίεβον ὁ ἀδελφός του Δημή-

τριος, ὅστις ἐτοιμάζετο νὰ ἀπεράσῃ καὶ αὐτὸς εἰς Μολδαυίαν· ἐπειδὴ δὲ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλεξάνδρου γράμματα ἀπὸ τὸ ἐν Ἰασίῳ στρατόπεδον, διὰ τῶν ὁποίων τῷ ἔλεγε νὰ εἰσακουσθῆ μετὰ τοῦ Ξάνθου, περὶ ὧν ἀναφέρονται εἰς τὰ τῆς ἐπαναστάσεως, οὗτος ἐπρότεινε εἰς αὐτὸν, ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ καταβῆ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐκ τῆς Ὑψηλαντικῆς Οἰκογενείας πρὸς περισσοτέραν ἐγκαρδίωσιν τῶν ἐκεῖ ὀπλοφόρων καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐσυμβούλευσε νὰ ἀπέλθῃ ὁ ἴδιος. Πεισθεὶς εἰδοποίησε τὸν ἀδελφόν του Ἀλέξανδρον, πρὸς ὃν ἔγραψε περὶ τούτου καὶ ὁ Ξάνθος. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐνέκρινε ταύτην τὴν γνώμην ἀπαντήσας καὶ εἰς τοὺς δύο καὶ παρεκίνησε τὸν Ξάνθον, τὸν ὁποῖον πρότερον ἐπροσκάλει πλησίον του, (ὄρα στοιχ. Ν. Β.) νὰ συνοδεύσῃ τὸν ἀδελφόν του Δημήτριον, πρὸς ὃν ἔστειλε καὶ συστατικὰ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ἀποκαθιστῶν αὐτὸν ἐπιτροπὸν του. (ὄρα στοιχ. Ν. Γ.) Κατέπεισαν δὲ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Καντακουζηνὸν ἐτοιμαζόμενον νὰ ἀπεράσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τῆς Μολδαυίας στρατόπεδον, νὰ καταβῆ μὲ τούτους εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄφ' οὗ λοιπὸν διετέθησαν οὕτω τὰ πράγματα, ὁ Πρίγκιψ Δημήτριος ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ πρότερον εἰς Ὀδησσὸν, διὰ νὰ ἐξαργυρώσῃ μερικὰς ὀμολογίας ὀκτακοσίων χιλιάδων γροσίων, τὰς ὁποίας ὁ ἀδελφός του Ἀλέξανδρος λαβὼν ἀπὸ τὸν ἐν Ἰασίῳ Τραπεζίτην Ἀνδρέα Παύλου, τῷ ἔστειλε, καὶ περὶ τῶν ὁποίων εἶχε γράψῃ ἀπὸ Ἰάσιον εἰς τοὺς ἐν Ὀδησσῷ παρ' αὐτοῦ συστηθέντας Ἐφόρους τῆς Ἐταιρίας, καὶ νὰ πωλήσῃ ἢ ἐγχειρίσῃ μερικὰ διαμαντικὰ, διὰ νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ αὐτὰς τὰς ποσότητας. Ἀπῆλθε λοιπὸν μετὰ τοῦ Ξάνθου εἰεὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου, ὠμίλησε μὲ τοὺς Ἐφόρους περὶ τῶν ὀμολογιῶν, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἠθέλησαν νὰ τὰς ἐξαργυρώσωσι, φοβηθέντες τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὡς εἶπαν, μὴποτε ἀποτυχοῦσης τῆς ἐπαναστάσεως κινδυνεύσωσι τὰ χρήματά των, τὰ διαμαντικὰ ἐνεχειρίσασθαι εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε ρούβλια τριάντα ἕξ χιλιάδας, δούς ὀμολογίαν τεσσαράκοντα χιλιάδων δι' ἓνα χρόνον. (τὰ ὁποία, πληρώσασα ἡ Μήτηρ του εἰς τὴν προθεσμίαν, ἔλαβεν.) ἔλαβε

καὶ δεκακτῶ χιλιάδας βούβλια, ὅσα τότε ἐκ συνεισφορῶν τῶν ὁμογενῶν εὐρέθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐφορίας, καὶ ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ Ἐάνθου εἰς Κισινόβιον.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ταύτην ἀπὸ Κισινόβιον, ἀνεχώρητεν δ' Ἀλέξανδρος Καντακουζηνὸς διὰ τὴν Ἑλλάδα, συνοδευθεὶς ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Μιχάλογλου Πάτριον, Γρηγόριον Σάλαν, Χρῆστον Πεταλᾶν, καὶ τινὰς ἄλλους, ἐπὶ λόγῳ νὰ περιμεῖνῃ τὸν Πρίγκιπα Δημήτριον εἰς Τεργέστιον, ὡς καὶ ἐγένετο.

Ἐπειδὴ δὲ συνέβρευταν εἰς Γαλατζί καὶ Προῦτον πολλοὶ ὁμογενεῖς, οἵτινες συστηθέντες εἰς στρατιωτικὸν σῶμα διὰ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Βλαχία Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, ὅπου τότε εὐρίσκετο ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐκურίευσαν δεκατέσσαρα Τουρκικὰ πλοῖα, πορευόμενα διὰ τοῦ Δουνάβεως εἰς Γαλατζί, εἶχον ἀνάγκη ἀπὸ πολεμεφόδια καὶ ἄρματα. Ἀπεφασίσθη νὰ ἀπέλθῃ ὁ Ἐάνθος εἰς Ἰσμαήλ πρὸς ἐφοδιάσιον τῶν ἀνωτέρω στρατιωτῶν, καὶ τῶν πλοίων διὰ νὰ ἐκπλεύσωσιν εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς μαύρης θαλάσσης, καὶ νὰ περιμεῖνῃ προσέτι διὰ νὰ παραλάβῃ, ὅσα χρήματα, ὡς ἔμαθεν, ἔμελλε νὰ σταλῶσι παρὰ τοῦ ἐν Ταϊγανρόκ Βαρθάκη, διὰ μέσου τῶν ἐν Ὀδησσῷ Ἐφόρων, διὰ τοῦτο ἀπῆλθεν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὁ δὲ Πρίγκιψ Δημήτριος μείνας εἰς Κισινόβιον ἠτοιμάσθη, κατὰ τὴν 13. Ἀπριλίου γράψας πρὸς τὸν Ἐάνθον, καὶ ἀφῆσας φλωρία πεντακόσια δι' αὐτὸν δι' ἔξοδα τῆς ὁδοπορίας του (ὄρα στοιχ. Ν. Η.) ἀνεχώρησε λαβὼν εἰς τὴν συνοδείαν του σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὸν παρὰ τοῦ Ἐάνθου συστηθέντα εἰς αὐτὸν Ἀναγνωστόπουλον, φοβηθέντα νὰ ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς προσέγραφεν ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, (ὄρα στοιχ. Ν. Α.) καὶ τὸν Γεώργιον Τυπάλδον Ἰατρόν.

Ὁ Ἐάνθος ἐφοδιάσας ἀπὸ Ἰσμαήλ τοῦ ἐν Γαλατζίῳ καὶ Προῦτῳ στρατιώτας μὲ ὅσα ἄρματα ἐδυνήθη νὰ προμυθευθῇ ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Τουσκὸν, εὐρισκόμενον ἐκεῖ διαθέσιμον, καὶ μὲ ἄρκετὰ βαρέλια πυρίτιδος, καὶ δέκα ἐννέα πυροβόλα, (κανόνια) ἐξ ὧν τὰ δέκα ἐξ ἐστῆλησαν κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἀπὸ Ὀδησσὸν διὰ θαλάσσης, ἀγορασθέντα ἐκ τῶν συνεισφορῶν τῶν ἐν

Μόσχα ἀδελφῶν τῆς 'Εταιρίας' ἔτι δὲ εὐκολύνοντας τὴν εἰς Μολδαυίαν διάβατον πολλῶν ἄλλων δημογενῶν, ἐλθόντων εἰς Βασσαραβίαν ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ρωσσίας, καὶ πολλῶν Βουλγάρων, ἐνωθέντων μὲ αὐτοὺς ἐκ παρακινήσεώς του, διὰ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ 'Ελληνικὸν στρατόπεδον, προμηθεύων τοὺς μὲν μὲ φορέματα, τοὺς δὲ μὲ ἄρματα, καὶ πολλοὺς αὐτῶν μὲ χρήματα διὰ νὰ πληρῶνωσι τοὺς εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Προύτου φυλάκτοντας Κοζάκους, διὰ νὰ παραβλέπωσι τὴν διάβασίν των εἰς Μολδαυίαν· ἔστειλε καὶ εἰς τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον Καντακουζηνὸν, σταλέντα εἰς Ἰάσιον ἀπὸ Τυργόβιστου τῆς Βλαχίας παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου διὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς ἐκεῖ συγκεντρωθέντας στρατιώτας, καὶ ζητήσαντα χρηματικὴν βοήθειαν, τρεῖς χιλιάδας 3000· φλωρία Ὀλανδικὰ, καὶ ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια εἰς Μαχμουδιέδας· ἔτι δὲ κατ' αἰτησίην του ἔμβασαν καὶ εἰς τὸν ἐν Ὀδησσῷ ἔμπορον Ἰωάννην Ἀμβροσίου εἰς συναλλαγματικὴν φοιρίνια Αὐγούστης δώδεκα χιλιάδας 12,000· ἐπειδὴ οἱ ἐν Βασσαραβίᾳ Ἔροροι, ἔλεγον, ὅτι δὲν ἔχουν χρήματα· ὁ δὲ Ξάνθος διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ τὸν Καντακουζηνὸν εἰς τὴν μανίαν τῶν στρατιωτῶν, ὅπου διὰ τῶν ραδιουργῶν τοῦ Πεντεδέκα, ζητούντος νὰ ἦναι αὐτὸς ἀρχηγὸς των, ἐφοβέριζον νὰ τὸν ἐγκαταλείψωσιν εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἐπαπειλεῖτο τὸ Ἰάσιον ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τῶν ἐκ τῆς Ἰβραΐλας πλησιασάντων Τούρκων, ἀπεφάσισε καὶ ἔστειλεν εἰς αὐτὸν αὐτὴν τὴν ποσότητα. (ὄρα σοιχ. Ξ. εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν.).

Ἐκτελέσας ταῦτα πάντα ὁ Ξάνθος, καὶ μαθὼν, ὅτι ὁ Βαρθάκης ἔστειλε τὰ ὑποσχεθέντα χρήματα μὲ τὸν Ἀντώνιον Κομιζόπουλον (εὐρεθέντα εἰς Ὀδησσὸν) εἰς Λιβόρνο διὰ νὰ φονισθῶσι πολεμεφόδια νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, (ὡς καὶ ἔγινε,) ἀναχώρησεν ἀπὸ τὴν Βασσαραβίαν κατὰ τὴν 26. Ἰουνίου 1821. διὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ μέσου τῆς Οὐγγαρίας, ἀπελθὼν καὶ εἰς Μογκάτζ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀτυχοῦς Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστρίας τὸν ἐσφάλησε μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν του Νικολάου καὶ Γεωργίου, τοῦ Γεωργίου Λασσάνη, τοῦ Γερασίμου Ὀρρανοῦ, τοῦ Πολωνοῦ

Γαρνόβσκη και ἐνὸς τῶν ὑπηρετῶν του Κωνσταντίνου Καβαλιε-
ροπούλου, μὴ λαβῶν δὲ τὴν ἄδειαν γὰ τὸν ἐνταμῶση, διευθύν-
θη διὰ τῆς Πέστης καὶ Φιουμίου εἰς Ἀγκῶνα.

Εἶναι γνωστὸν εἰς πολλοὺς μὲ πόσην γενναιότητα ὁ Ξάνθος
καὶ ἐκεῖ εἰς Ἀγκῶνα, καθὼς καὶ διερχόμενος τὴν Μπικοβίνην,
τὴν Τρανσιλβανίαν, καὶ Οὐγγαρίαν, ἀπαντήσας πολλοὺς Ἑλληνας
καταφυγόντας εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ εἰς
Βλαχίαν στρατοῦ, καὶ περιπλανομένους ἐν δυστυχίᾳ, συνέτρε-
ξεν αὐτοὺς χρηματικῶς, (πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἴσως εὐρίσκονται
ἐδῶ) λαβῶν καὶ τινας τούτων μαζί του εἰς Ἀγκῶνα καὶ ἀπο-
στείλας αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα χάριν συντομίας σιωπῶνται,
ὁ Ξάνθος κατέβη μετὰ τοῦ Γζακάλοφ εἰς τὴν Πελοπόννησον,
ἀπελθὼν εἰς Τριπολιτζᾶν καὶ κατώκησε παρὰ τῷ Δημητρίῳ
Ἰψηλάντῃ, συναγωνιζόμενος καὶ αὐτὸς τὸ κατὰ δύναμιν διω-
ρίσθη δὲ καὶ μέλος εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, διὰ γὰρ δικάσῃ διαφο-
ράν τινα μεταξὺ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ Βρισθένης,
καὶ τινῶν στρατιωτῶν. (ὄρα στοιχ. Ο. καὶ Η.)

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἱστορία, καὶ ἔκθεσις ὅλων τῶν διατρε-
ξάντων, ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως τῆς Ἑταιρίας τῶν σιλικῶν,
τῆς ὁποίας τὸ ἀντικείμενον ἦτον, ἡ τῷ ὄντι ἀπίθανος παρ' ὅλων
τῶν πολιτικῶν καὶ σοφῶν τῆς Εὐρώπης θεωρουμένη ἀνέγερσις,
καὶ ἐλευθέρωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος μας.
Καὶ ταῦτα πάντα μὲ πολλὴν συντομίαν. Πρὸς ἀναίρεσιν δὲ τῶν
ὄσων ψευδῶν καὶ ἀνυπάρκτων ἀπατηθέντες οἱ συγγραφεῖς τοῦ
Δοκιμίου τῆς φιλικῆς Ἑταιρίας, Ἰωάννης Φιλήμων, ὁ Πρωτο-
σύγγελος Φραντζῆς, καὶ ἄλλοι ἔγραψαν ἀναφορικῶς εἰς τὰ τῆς
Ἑταιρίας αὐτῆς καὶ τῶν ἐνεργηστάντων προσώπων· διότι ἀνευ
ἀποδείξεων πεισθέντες εἰς τὰς ψευδολογίας ἀνθρώπων φθονερῶν
ἴσως καὶ ἀναξίων, προσέβαλον, παρεμβόρφωσαν, καὶ παρεσιώπη-
σαν τὴν ἀρετὴν, καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα προσπαθείας ἐκείνων,
οἵτινες διὰ τὸν ζῆλον των ὑπέφερον ἀπείρους κινδύνους, καὶ ἐθυ-
σίασαν τὴν ὑπαρξίν καὶ περιουσίαν των. Ταύτην τὴν ἀλήθειαν
γνωρίσας ἔπειτα καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ Δοκιμίου τῆς Φιλικῆς

Ἐταιρίας Ἰωάννης Φιλήμων, ἐκήρυξεν ἐπιτήμῳς κατὰ τὴν 19
Μαρτίου τοῦ 1839. διὰ τῆς ἐρημερίδος του ὁ Αἰὼν ἀρ.θ. 49.
τὰ ἀκόλουθα.

» Τοῦ Ξάνθου αἱ ἐκδουλεύσεις χρονολογοῦνται πρὸ 25. ἤδη
» ἐτῶν. Ἐὰν καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις οἱ ἀρχηγοὶ θεωρῶνται
» ἀνώτεροι τῶν ἀκολούθων· ἐὰν αἱ πρῶται ἐπιχειρήσεις εἶναι δυσ-
» κολώτεραι τῶν ὑστέρων· πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι καὶ
» οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἐταιρίας τῶν Φιλικῶν εἶναι ἄξιοι ἐκείνης
» τῆς τιμῆς, ὅποιαν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ Ἕθνος εὐαίσθητον καὶ
» εὐγνώμον εἰς τοὺς ἐνεργοὺς τῆς ἐλευθερίας του.

» Ὁ Ξάνθος καὶ ὁ Σέκερης, ὁ μὲν διὰ τοῦ γενικοῦ πνεύμα-
» τος καὶ τῆς πολλῆς ἐνεργητικότητός του, ὁ δὲ διὰ τοῦ ἄκρου
» ζήλου καὶ τῶν ἀμέστων χρηματικῶν καταβολῶν του, ἔδοσαν
» τὴν ἐπιθυμητὴν κίνησιν εἰς τῶν Φιλικῶν τὰ πράγματα, κα-
» τὰ τὰς ἀρχάς των μέχρι τέλους. Δὲν ἀφαιροῦμεν τὴν μερίδα
» τῆς τιμῆς καὶ τῶν δικαίων παντὸς ἄλλου Πρωτενεργοῦ ἢ
» Μετόχου τῆς Ἀρχῆς τῶν Φιλικῶν, περιοριζόμενοι ἤδη εἰς
» μόνα ταῦτα τὰ πρόσωπα τῆς χειρὸς μας. Ποῖος ἄλλος παρὰ
» πρῶτον τὸν Σέκερην ἐμφύχως μὲ σημαντικὴν ποσότητα τὴν
» Ἐταιρίαν εἰς τὰ σπάργανά της; Τίνας ἄλλου, εἰμὴ μόνου τοῦ
» Σέκερη, τὰ χρήματα ἐφωδίασαν καὶ διεύθυναν ἐκ Κωνσταντι-
» νουπόλεως τοὺς πρῶτους εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀποστόλους; τὸν
» Ἀναγνωσταράν, Φαρμάκην, Χρυσοσπάθην κλπ. καὶ κατὰ προ-
» τήμησιν ὑπεστήριξαν μέχρι τέλους τῶν Φιλικῶν τὰς ἐνεργείας;
» Ἐὰν ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ὡς Ἀρχηγοῦ
» εἰς τὸν ὀρίζοντα τῶν τότε κυμενομένων πραγμάτων, ἦτον τὸ
» ἤμυσι τοῦ παντὸς, διὰ νὰ μὴν εἴπωμεν τὸ ὄλον τῶν μέχρις
» ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐνεργειῶν, εἰς ποῖον ἄλλον παρὰ τὸν Ξάν-
» θον ὀφείλεται τὸ κατόρθωμα τοῦτο; Ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν
» συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ μέχρι τῆς Ἐξόδου του, καὶ
» ἔχαιρε τὴν ὑψηλοτέραν ἐμπιστοσύνην του μέχρι τῆς κατασρο-
» φῆς του, ἂν καὶ ἀπὼν; Ἀπὸ τοῦ 1820 ὁ Ξάνθος εἶδεν ὡς
» ἔργον πρωτίστης ἀνάγκης ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἡ Ἑλλάς, συνηγ-
» μένη εἰς Ἐθνικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν Τροιζῆνα ἐπὶ τῶν

» 1827, ἐνόησε καὶ ἐπέτυχε τότε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τὸν
» Κόμητα Ι. Καποδίστριαν.

» Πρὸς ἡσυχίαν τῆς συνειδήσεώς μας ὁμολογοῦμεν ἤδη, ὅτι
» εἰς τὴν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας συγγραφὴν μας, ἐκδοθεῖσαν
» τῷ 1834, ὑπεπέσαμεν ἐξ ἀγνοίας εἰς παραδρομὰς τινὰς καὶ
» ὡς πρὸς τὰ συστατικὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ συστήματος τούτου ἐν
» γένει, καὶ ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Ξάνθου ἰδιαίτερος. Τὴν
» ἔλλειψιν ταύτην θέλομεν θεραπεύσει ἄλλοτε αὐτοὶ ἡμεῖς, χά-
» ριν τῆς δικαιοσύνης. Πρὸς τὸ παρὸν δὲ περιοριζόμεθα νὰ κη-
» ρύξωμεν πανδημῶς, κατὰ προτροπὴν τοῦ ἰδίου Ξάνθου, ὅτι
» διὰ τοῦ τύπου δύνανται νὰ διαδηλώσωσιν, ὅποιοι καὶ πόσας
» ἐνεπιστεύθησαν εἰς τοῦτον τὰς συνεισφορὰς ἐπὶ τῆς Ἑται-
» ρίας. Τοιουτοτρόπως σαφηνίζεται ἡ ἀλήθεια, ἢ μὴ τῆς μόνης
» κηλίδος, ἣτις προσήφθη ὀπωσδήποτε εἰς τὸ ἄτομόν του. Ποίαν
» ἄλλην δυνάμεθα νὰ ἀπαιτήσωμεν εἰλικρίνειαν ἀπὸ τοῦτον ; Ἡ
» ἀγνοοῦμεν, ὅτι ὁ φθόνος καὶ αἱ ἰδιοποιήσεις προσέβαλον πολ-
» λάκις καὶ ἰερωτέραν ἀλήθειαν, καὶ ἠγωνίσθησαν νὰ θάψωσι τὰ
» ὁμολογούμενα δίκαια τῶν ἄλλων ; »

» Ἐνεκα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα εὐαισθησίας τοῦ ὁ Σέκερης,
» διασθῆεις μόλις καὶ πρὶν ἐπὶ τοῦ 1821. ἀπὸ τὴν σφαγὴν
» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀρχτῶαν γῆν, θυσι-
» άσας τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς καταστάσεώς του. Ἄν καὶ ἀμέτο-
» χος τῶν ὀπλων ὁ Ξάνθος, ἐξεπλήρου ὄμως, ὡς καὶ ἄλλοι, χρῆ-
» ῶρέλιμα μικρόθεν, ἐφοδιάζων τὰ λείψανα τῆς καταστροφῆς
» τοῦ Τυρκοβιστίου, καὶ ἄλλους μεταβαίνοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα.
» Ἀμφότεροι δὲ, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων
» ἐθεωρήθησαν μέχρι τινὸς μέλη τῆς κοινωνίας μας σεσηπότα,
» καὶ ὡς μηδὲως ἐνεργήσαντες πρῶτοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς
» πατρίδος. Ἀπέναντι τῶν μεγάλων θυσιῶν καὶ τοῦ ἀνικανοποι-
» ἦτου ζήλου τοῦ ὁ Σέκερης, μετὰ πολυετῆ καὶ πολυώδυνον
» δυστυχίαν, μόλις ἠξιώθη τὴν θέσιν Τελώνου εἰς Ἰῶραν, Πλοι-
» ἀρχους τινὰς τῆς ὁποίας πρῶτος οὗτος κατήχησε καὶ ἐμφύ-
» χωσεν ἄλλοτε διὰ τοῦ παραδείγματός του εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ
» πολέμου καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ὁ δὲ Ξάνθος, προσκληθεὶς ἐπισή-

» μως τῷ 1837. παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἤξιώθη
 » μὲν ἀρ' ἐνὸς τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τῶν Ἰπποτῶν
 » τοῦ Σωτῆρος, κατεδικάσθη ὅμως ἀρ' ἐτέρου εἰς τὴν ἐλεεινο-
 » τέραν καταδίκην τοῦ ἐπαίτου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν συμ-
 » πολιτῶν του, βιῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθέρας
 » πατρίδος του τὸν ἀβίωτον βίον.

» Ποῖον δὲν θέλει καταλάβει ἡ δειωτέρα λύπη, ὅταν ἀκούσῃ
 » ὅτι ὁ Ξάνθος ζῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα δι' ἐλέους; Ποίαν φεύγει
 » κατατιχύνῃ ἀγνωμοσύνης ἡ Πατρίς εἰς τοιαύτας σκληρότητας
 » εἰκόνας ζῶσας; Βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ μεγαλοδωρία τοῦ Βα-
 » σιλέως προέλαθε πολλὰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τούτου
 » τοῦ πρωταγωνιστοῦ· ἀλλ' αὐταὶ δὲν τὸν ἀπήλλαξαν καὶ ἀπὸ
 » τὴν κατάστασιν τοῦ πένητος, δὲν συμβιβάζονται ποσῶς μὲ
 » τὴν τιμὴν τοῦ δοθέντος Σταυροῦ, καὶ πολὺ πλέον μὲ τὸ πνευ-
 » μα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐπισήμου προσκλήσεως, διὰ
 » τῆς ὁποίας ἐδίδοτο ἡ ὑπόσχεσις τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ὑπὲρ
 » πατρίδος ὑπηρεσιῶν του. Ἡ τέλος πάντων εἰς τὸ πρόσωπον
 » τούτου δὲν φέρεται ὁ χαρακτήρ τῆς τιμιότητος, τῆς ἱκανό-
 » τητος, καὶ τοῦ φρονίμου ἀνθρώπου.

» Τοιαύτη ἀδικία, γενομένη πρὸς τὸν Ξάνθον καὶ Σέκερην,
 » δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐρεθίσῃ τὸν γογισμὸν τῶν συμπολιτῶν
 » τῶν οἵτινες, τὴν ὑπολαμβάνουσιν ὡς ἴδιαν· δὲν δύναται, εἰμὴ
 » νὰ προσβάλλῃ πικρῶς τὴν ἱεράν δικαιοσύνην, ἣτις πρέπει νὰ
 » ἦναι ὁ μόνος μοχλὸς τῆς Κυβερνήσεώς μας. Δὲν ἀρνούμεθα
 » ὁποῖαν ἡ Κυβέρνησις μας ἔδειξε δικαιοσύνην εἰς πολλοὺς λεί-
 » πεται ὅμως πρὸς τοὺς ἄλλοις νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀποχερώντως τὴν
 » Ὑψηλαντικὴν Οἰκογένειαν, καὶ νὰ περιθάλλῃ τὸν Ξάνθον καὶ
 » Σέκερην ἀναλόγως τῶν θουσιῶν καὶ ἀγώνων των.

Πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν καὶ ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν ἦσαν καὶ εἶναι
 μὲ τὴν σφαλερὰν ἰδέαν, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἦτον ἀκόμη
 ἄρκετὰ φωτισμένον καὶ ὄριμον, ὥστε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλευθέρω-
 σίν του, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ περιμεῖνῃ νὰ φωτισθῇ ἀρκούντως καὶ
 ἄλλην εὐνοϊκωτέραν περίστασιν ἀλλ' ἔθνος, τὸ ὁποῖον εὕρισκετο
 ὑπὸ τὴν πλέον ἀπάνθρωπον τυραννίαν καὶ ὑπὸ βάρβαρον ζυγόν,

ώς εἶναι ἐκεῖνος τῶν ἀμαθεστάτων καὶ ἀγρίων Τούρκων, θύ-
 ναται νὰ φωτισθῆ; Παρατηρήθη τότε ἀπότινα τῶν Ἀρχηγῶν
 τῆς Ἑταιρίας, συνδιαλεγόμενον εἰς Πετρούπολιν μετὰ τοῦ Κό-
 μητος Καποδιστοῦ, ὅτι ὅσοι ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἀπεδημοῦσαν
 εἰς τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην διὰ σπουδὴν, οἱ περισσότεροι
 ἂν ὄχι ὅλοι, ἐσπούδαζον τὴν Ἰατρικὴν, καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς
 τὴν Τουρκίαν, ἐξήτουν τὸ ἐπάγγελμά των καὶ ἀπολαμβάνοντες
 ὅλα τὰ ἀγαθὰ των καὶ παρὰ τῶν ἰδίων Τούρκων, καὶ πλου-
 τοῦντες, ὀλίγον ἠθλάνοντο τὴν τυραννίαν, τὴν ὁποία ὑπέφερον ὁ-
 λάς τῶν ὁμογενῶν των, καὶ δὲν ἐφρόντιζον τι ἄλλο. Ἄλλοι,
 οἵτινες ἐσπούδαζον νομικὰ, ἢ ἄλλας ἐπιστήμας, μὴ δυνάμενοι
 νὰ ἐξασκήσωσι τὰ ἐπαγγέλματά των εἰς τὴν Τουρκίαν, κατέ-
 φευγον εἰς ξένων ἐθνῶν τόπους τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης, καὶ
 ἔμενον ἐκεῖ διὰ πάντα. Τὰ δύο καλλίτερα σχολεῖα, τῆς Χίου
 καὶ Κυδωνιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐδύνατο νὰ διαδοθῆ κάποιος φω-
 τισμὸς εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας, καθὼς καὶ ἡ μεγάλη πρόσδος,
 τὴν ὁποίαν οἱ ὁμογενεῖς ἐφαίνετο, ὅτι ἔκαμαν εἰς τὸ ἐμπόριον
 καὶ εἰς τὸ ναυτικόν, γνωρίζομεν, ὅτι εἶχον κεντήσει τὴν ζηλο-
 τυπίαν τινῶν καὶ τὰς ἐκ τούτων ἐμπνευσθείσας ὑποψίας εἰς
 τοὺς τυράννους μας, οἵτινες ἐπερίμεναν τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ
 φέρωσι τὴν καταστροφὴν· καὶ ἂν ἀπὸ τὰ 1806. καὶ ἔπειτα δὲν
 ἔγεινε, χρεωστεῖται ἡ χάρις εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Πρίγκι-
 πων Μουρουζίδων, καὶ μάλιστα τοῦ μακαρίτου Πρίγκιπος Δη-
 μητράκη Μουρούζη, ὅστις φρονίμως καὶ μὲ πολλὴν ἐπιτηδιότητα
 διεσκέδασε τὴν τοιαύτην καταδρομὴν. Ἦθελε δὲ αὕτη ἀρετύκτως
 γένη ἀκολούθως μετὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ ῥηθέντος Πρίγκι-
 πος, κατὰ τὸ 1812. εἰς τὴν Σιδυλάν, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του
 Παναγιωτάκη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἂν πολιτικαί δεῖναι πε-
 ριστάσεις δὲν τὸν ἐμπόδιζαν, καὶ ἂν ἡ ἐπανάστασις μας ἀκολού-
 θως δὲν ἐπρολάμβανε νὰ διαστρέψῃ τὰ σχέδια αὐτῆς, καὶ τῶν
 συμβουλευσάντων αὐτὴν φίλων τῆς. Ἀποδείξας δὲ, ὅτι ἐν τῇ ἐπανα-
 στάσει, ἡ πρώτη φροντίς αὐτῆς ἐστάθη νὰ καταστρέψῃ μανιωδῶς
 τὰ σχολεῖα, καὶ νὰ σφάξῃ ὅτους πεκαυμένους τῶν ὁμογενῶν
 ἐδουλήθη νὰ συλλάβῃ. Ἐπειτα, οἱ Ἰσπανοὶ δουλωθέντες ὑπὸ τῶν

Μαύρων Μωαμεθανῶν, ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τὰ βουνα τῆς Ἀσουρίας, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ των Πελαγίου, καθὼς καὶ ἄλλα διάφορα ἔθνη δουλωμένα, ὡς τῶν Ὀλανδῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Πρίγκιπος Γουλιέλμου τοῦ Σιωπηλοῦ, τῶν Ἑλβετῶν καὶ ἄλλων, ἐπιχειρισθέντες τὴν ἐλευθέρωσιν καὶ αὐτονομίαν τῆς πατρίδος των, μήπως ἦσαν πλέον φωτισμένοι, ἢ ἐπιτηδειότεροὶ τῶν νῦν Ἑλλήνων. Ἄς ἀναγνώσῃ, ὅστις θέλει, τὴν ἱστορίαν αὐτῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν, καὶ θέλει πληροφορηθεῖ, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχον δίκαιον, καὶ ἔπρεπε νὰ κινηθῶσι· καὶ ἂν οἱ ἐξωτερικοὶ πειρασμοὶ δὲν τοὺς ἠνόχλων, ἤθελον εἶσθαι σήμερον εὐτυχέστεροι καὶ ἥσυχαι.

Εἰς ἄλλην δὲ εὐκαιρίαν θέλω γράφει καὶ τὰ διατρέξαντα εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκεῖ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, τὰς αἰτίας τῆς ἀποτυχίας του, τοὺς αἰτίους τῆς καταστροφῆς του, τὴν διαγωγὴν τῶν ἀκολουθῶν του, τὰς προδοσίας τινῶν, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπινοηθείσης Ἰερᾶς σκάλας, καὶ ἄλλας τινῶν καταχρήσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων προέκυψε τότε τὸ μῖστος τῶν Μολδοβλάχων, καὶ ἡ παρά τούτων καταδρομὴ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ἐνταῦθα δὲ ἀρκεῖ νὰ προσθέσω πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκθέσεώς μου ταύτης, ἀντίγραφα τινῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Ξάνθον, τοῦ συμρωνιτικοῦ, τὸ ὁποῖον οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἐταιρίας ὑπέγραψαν, εἰς μὲν τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ Ἀθ. Τζακάλος, ὁ Ἐμμ. Ξάνθος, ὁ Παναγ. Ἀναγνωστόπουλος, καὶ ὁ Παναγ. Σέκερης· εἰς δὲ τὸ Πίλιον Ὀρος, ὁ Ἀνθιμος Γαζής· εἰς τὴν Μόσχαν, ὁ Νικόλαος Πατζιμάδης, καὶ Ἀντώνιος Κομιζόπουλος· καὶ εἰς Βουκουρέστιον, ὁ Γεώργιος Λεβέντης· τὸ ἐκ συνθήκης Λεξικόν, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν των οἱ Ἀρχηγοὶ, καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν πρὸς τὸν Ξάνθον ἐπιστολῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, τοῦ Νικολάου καὶ Δημητρίου ἀδελφῶν του, καὶ τινῶν ἄλλων· καὶ ἐν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ Ξάνθος εἰς Μόσχαν μετὰ τῶν συντρόφων του, Ν. Πατζιμάδης, καὶ Ἀντ. Κομιζοπούλου, ἔκαμαν περὶ συστάσεως, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον, φλομεύτου καὶ φιλανθρώπου Γραικικῆς Ἐμπορικῆς Ἐταιρίας, κυρίως δὲ ὁ καθολικὸς σκοπὸς αὐτῆς ἦτο,

διὰ νὰ συναχθῶσιν ἀρκετὰ κεφάλαια χρημάτων, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἐλευθερώσεως τῆς πατρίδος· τὸ σχέδιον τοῦτο ἐνεχειρίσθη παρὰ τοῦ Ξάνθου εἰς Πετρούπολιν, εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, ὅστις ἐγκρίνας αὐτὸ, τὸ ὑπέγραψε καὶ ἐσφράγισε, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐνεργηθῇ, ἀλλ' αἱ περιστάσεις, ὡς προειρέθησαν, ἀναγκάσας αὐτὸν νὰ κηρύξῃ τὴν ἐπανάστασιν, δὲν ἄφησε τὸν καιρὸν νὰ ἐνεργηθῇ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΞΑΝΘΟΝ

ΠΑΡΑ ΔΙΑΦΘΡΩΝ

ΚΑΙ ΑΛΛΑ, ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΤΗΣ
ΣΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΑΞΕΙΣ
ΚΑΙ ΕΡΕΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Αριθ. 1.
Στοιχείων Α.

Οδίστα τη 8. Αυγούστου 1817.

Κόρυς Εξής.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΞΑΝΘΟΝ

ΠΑΡΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ΚΑΙ ΑΛΛΑ, ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΑΞΕΙΣ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΝ

ΠΑΡΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΚΑΙ ΑΛΛΑ, ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΡΕΤΑΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

Ἀριθ. 1.

Στοιχείον Α.

Ὀδέσσα τῆ 8. Αὐγούστου 1817.

Κύριε Ξάνθε.

Μ' ὄλον ὅτι ἡ φιλία μας, ἐστάθη ὀλιγοχρόνιος, καὶ χωρισθέντες δὲν ἐγράψαμεν ὅ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλοι, ὁμῶς ὡς πρὸς ἐμὲ ἡ ἐντύπωσίς τῆς δὲν ἔγινεν ἐπιπόλαιος· ὄχι πρὸ πολλοῦ ἔφθασα ἐδῶ μὲ σκοπὸν νὰ ἔλθω αὐτοῦ, ὁμῶς μαθὼν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπικαταράτου πανώλης, ἔχων καὶ ἄλλας μερικὰς αἰτίας, ἀναβάλλω τὸν μισευμὸν μου, καὶ ἴσως πηγαίνω διὰ Βλαχίαν· δὲν πιστεύω νὰ σοὶ φαίνεται παράξενον, ὅτι μετὰ παρελευσιν τόσοῦ χρόνου, σου γράφω ἀσχολία, ἐναντιότης τῆς τύχης, καὶ ἀγνοία τῆς διατριβῆς σου μὲ ἐμπόδιζαν· τῶρα ὁμῶς μαθὼν, ὅτι ἀπεκατεστάθης εἰς Κωνσταντινούπολιν, μὲ εὐχαρίστησιν, σου γράφω, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ δέσω σρικτότερα μίαν φιλίαν, ἣτις ἤρχισε τόσον ἀθῶως· γράψε μου ἐδῶ συσταίνων τὸ γράμμα εἰς Ἀθανάσιον Σέκερην διὰ νὰ μοῦ σταλθῇ ἀνίσως ἐδῶθεν μισεύσω· ἔσω βέβαιως, ὅτι ἐπιθυμῶ ἐξ ὅλης καρδίας τὴν εὐτυχίαν σου καὶ θέλω εἶμαι πάντοτε φίλος σου καὶ δοῦλος

Ἀθανάσιος Τζακάλωφ.

Σημείωσις. Εἰς τὰς ἀλληλογραφίας των οἱ Ἀρχηγοὶ ἐμεταχειρίζοντο πάντοτε τοιοῦτον σκοτεινὸν τρόπον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένου κινδύνου, ἂν παρέπιπτον τὰ γράμματα· εἰς τοῦτο τὸ γράμμα ἤθελε νὰ φανερώσῃ εἰς τὸν Ξάνθον τὸν ἐρχομὸν του ἀπὸ Μόσχαν εἰς Ὀδησσόν, καὶ ὅτι ἐμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ συστηματικώτερα τὰς ἐπιχειρήσεις των· διὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐμπεριεχομένων, ὑπαινίττεται τὰς ἐκ τοῦ Γαλάτῃ συμβάσας ταραχὰς καὶ ὑπόβιας, καὶ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ὑπόπτειε διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἔργου.

Ἄριθ. 2.

Στοιχ. Β.

Ἄπο Βῶλον τῆ 31. Μαρτίου.

Κύριε Ξάνθε.

Τῆ 24. τοῦ λήγοντος πάλιν σε ἔγραφον ἀπὸ Τρίκερι τὴν ἡμέραν τοῦ ἐκεῖ κατευωδίου μου καὶ τοῦ ἐκεῖθεν μισευμοῦ μου, ἃς ἔχη δόξαν ὁ Κύριος, ἐξέκαμα καθὼς ἐπιθυμοῦσα χθὲς ἦλθον ἐδῶ διὰ νὰ μισεύσω διὰ Σμύρνην, καὶ καλὴν τύχην εὔρον καὶ κηράβι, μάλιστα ἴσως αὔριον σηκοθῶμεν καὶ εἰς τὰ πανιά. Σὲ παρακαλῶ στείλε τὴν ἔσωθεν διὰ Μόσχαν (α), καὶ τὴν ἑτέραν διὰ Ὀδέτσαν (β), καὶ τὰς δύο διὰ τῆς πόστας περικλείοντάς τας εἰς ἐδικήν σου ἐπιστολήν· ἴσως ἔλαβες ἀπὸ τὸν ὕστερον καὶ καμμίαν εἰδητιν ποῦ εὐρίσκεται· ἀνίσως ἔλαβες κἀνένα γράμμα πρὸς ἐμὲ, στείλέ μὲ το εἰς Σμύρνην κατ' εὐθείαν εἰς ὄνορά μου εἰς τὴν πόσταν, καὶ ἐγὼ ἐκεῖ ἐξετάζω καὶ τὸ λαμβάνω· ἀνίσως ὅμως καὶ δὲν ἔλαβες, πάλιν σὲ παρακαλῶ γράψε μου εἰδοποιῶν με, ὅτι δὲν ἦτον διὰ βέγουλάν μου· ἀπὸ Σμύρνην σὲ γράφω πλέον ἐκτεταμένως, σὲ ἀσπάζομαι ἐκ ψυχῆς καὶ μένω.

Ὁ σὸς Ἀθανάσιος Τζακάλοφ.

—0—

Ἄριθ. 3.

Στοιχ. Γ.

Ἄπο Σμύρνην τῆ 13. Ἀπριλίου. 1818.

Κύριε. Τῆ 24. τοῦ παρελθόντος σὲ ἔγραφον ἀπὸ Τρίκερι· τὸ ἕως ἐκεῖ κατευωδίόν μου, ὁμοίως καὶ τῆ 31. τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ Βῶλον περὶ τοῦ ταξειδίου μου, περικλείοντας καὶ δύο γράμματα νὰ στείλετε ἐν εἰς Μόσχαν, καὶ ἄλλο εἰς Ὀδέτσαν. Τώρα δὲ σὲ εἰδοποιῶ, ὅτι εὐτυχῶς ἐκατευωδῶθην ἐδῶ προχθὲς· εἶμαι καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν μου· ὁ καιρὸς δὲν μὲ συγχωρεῖ νὰ σὲ γράψω ἐκτεταμένως, σὲ λέγω μόνον, ὅτι εὐχαριστήθην μεγάλως ἀπὸ τὸ ταξειδίόν μου· ἀμφιβάλω ἀνίσως ἔλαβες τὰ γράμματά μου, μάλιστα τὸ δεύτερον, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἔδοσα ἐνός Γραικοῦ Ναύτου, εὐρισκομένου εἰς ἐν Τουρκικὸν Μπεϊλίτικον Κρητικὸν Κηράβι, τὸ

(α) Εἰς τὸν Κοριζόπουλον. — (β) Εἰς τὸν Σκουρῆν.

ὁποῖον ἐφόρτιωνε σιτάρι τῆς Διοικήσεως εἰς τὸν Βῶλον· πέντε
 ἡμέρας ἐκάθητα εἰς τὸν φίλον (α), πρὸς τοῦ ὁποῖου ἔμελε νὰ λά-
 βω τὸ ἀντικὸν μου, ἀπέρασα θαυμασίαν ζωὴν· μετὰ τὸν ἀπ' ἐδῶ
 κορρίερον θέλω σὲ γράψαι πλέον ἐκτεταμένως· γράψε μου διευ-
 θύνων τὸ γράμμα ἀπλῶς εἰς ὄνομα Δημητρίου Μαρμαρίτου, εἰς
 τὸν ὁποῖον κατοικῶ καὶ τὸ λαμβάνω ἀσφαλῶς, στείλέ μοι καὶ
 ὅ,τι γράμμα ἔλαβες ἀπὸ τινος φίλου μου, ἂν ὅμως καὶ δὲν ἔλαβες
 πάλιν γράψε μου διὰ νὰ ἤξεύρω, ἀνίσως ἕως οὔ μισεύτη ἢ αὐτοῦθεν
 πόστα τὴν α. Μαίου δὲν ἤθελε φθάσει ὁ ἀπὸ ἐδῶ κορρίερος, με-
 τὰ τὸν ὁποῖον θέλω σᾶς περικλείει καὶ γράμματα, εἰδοποίησον τὸν
 Ἄντωνιον περὶ τοῦ ἐδῶ κατευωδίου, σὲ ἀσπάζομαι.

Σημειώσεις. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτολῶν, μετὰ τὴν εἰς τὸν
 Τζακάλουφ συνειθισμένην προσοχὴν, γεγραμμένων δι' ἀποφυγὴν
 κινδύνου, παρατηρεῖται, ὅτι ἐπερίκειεν εἰς τὸν Ξάνθου γράμ-
 ματα εἰς τοὺς δύο συναρχηγούς των, τὸν Σκουφᾶν εἰς Ὀδησ-
 σὸν, καὶ Ἄντωνιον Κομιζόπουλον εἰς Μόσχαν· καὶ φαίνεται ἐκ
 τούτου, ὅτι ἐπεριμένετο ὁ Σκουφᾶς εἰς Κωνσταντινούπολιν, (ὅς-
 τις καὶ ἦλθε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1818. μετὰ τοῦ Ἀναγνωστο-
 πούλου καὶ Λουριώτου) εἰς αὐτὰς φαίνονται προσέτι καὶ αἱ μετὰ
 τὸν Ἄνθιμον Γαζῆν πράξεις του· ἡ ἀλληλογραφία δὲ τοῦ Ξάν-
 θου μετὰ τὸν Τζακάλουφ, καθὼς καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους συναρχηγούς
 του, ἦτον πάντοτε μετὰ τὴν αὐτὴν προσοχὴν καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 διότι καθαρῶς ἦτον ἐπικίνδυνος αὕτη ἡ προσοχὴ τῶν Ἀρ-
 χηγῶν ἐμπόδισε πολλὰ ἐνδεχόμενα κακὰ καὶ προδοσίας,
 μὴ ὅλον ὅτι δὲν ἔλλειπεν ἀπὸ πολλοῦς ἡ κακοπεριέργεια.

(α) Εἰς τὸν Ἄνθιμον Γαζῆν.

Ἄρθ. 4.

Στοιχ. Δ.

Ἀπὸ Σμύρνην τῆ 21. Μαΐου 1818.

Κύριε. Κατὰ τὸν ἀπερασμένον ταχυδρόμον δὲν σοὶ ἔγρα-
 φον, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶχα λάβει ἀκόμη τὰ γράμματά σας, τώρα
 δὲ ἀποκρίνομαι καὶ εἰς τὰ τῶν δύο σας ὁμοῦ (α), ἐξ ὧν ἐχάρην
 πρῶτον μεγάλως καὶ κυρίως διὰ τὸ εὐτυχὲς κατευώδιον τοῦ
 ἀγαπητοῦ σου, μ' ὄλον ὅτι μεγάλως μ' ἐδυσaráστησεν ἡ ἀσθέ-
 νειά του, πλὴν τοῦτο ἴσως γίνεῖ εἰς καλόν· εἶναι περιττὸν νὰ
 σὰς ἐκτανθῶ, καθὼς ἦτον περιττὸν νὰ γράψητε τόσα, ἀφ' οὔ ὁ
 φίλος εἶδεν ὅλην τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ γράμμα μου τῶν 20. καὶ
 μάλιστα ἀνίσως ἤνοιξα καὶ τὸ πρὸς τὸν φίλον (β) στελόμενον·
 περιττὸν ὡσαύτως νὰ γράψητε καὶ τοῦ θείου σας· (γ) ἀπὸ τὰ
 γραφόμενά σας βλέπω, ὅτι καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι δὲν ἤξεύρητε τί θέ-
 λετε, καὶ μάλιστα ὁ σκοπὸς τοῦ φίλου· (δ) περὶ τοῦ ταξειδίου, ἐκ
 τοῦ ὁποίου κατὰ καλὴν τύχην ἐμποδίσθη, εἶναι παντελῶς χωρὶς
 βάσιν· τί ἐπιθυμοῦσε νὰ κάμῃ προτοῦ νὰ ἔλθουν οἱ δύο φίλοι
 (ε) ἀπὸ μέσα, ἐξ ὧν ὁ ἓνας εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖος; μὲ κακο-
 φαίνεται διὰ τὸν καλὸν φίλον σου, ὅτι αἱ τόσαι ἐναντιότητες δὲν
 τὸν ἔκαμαν ἀκόμη νὰ σκέπτεται πλέον ἡσύχως, καὶ νὰ βλέπῃ
 καλλίτερα τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ διακρίνῃ μεταξὺ τόσων πραγμά-
 των, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται μὲ τὸ σχῆμά της· ἀπὸ τὸ παρά-
 δεῖγμα του ἐσύρθησιν καὶ σὺ φίλε νὰ μοῦ εἰπῆς, τί θέλω κάμει εἰς
 διάστημα ἑνὸς χρόνου, καὶ ἔδοτες ἐλεύθερον τρέξιμον τῆς φαν-
 τασίας σου· εἶμαι βέβαιος, ὅτι σοῦ ἀνέγνωσε τὰ γράμματα τοῦ Ἀν-
 τωνίου αὐτὸς, βλέπεις τί γράφει περὶ τοῦ Γεροντοτέρου, (ς) καὶ
 εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ ἀλήθεια· ὅθεν χρειάζεται πολλά λεπτὴ πραγ-
 μάτευσις, διὰ νὰ μὴ προσκρούσῃ γράψῃ τοῦ φίλου Ἀντωνίου,
 ὅτι ἔλαβα τὰ γράμματά του, καὶ ὅτι δι' ὅλα ἔχει ὀρθῶς, ἐκτὸς
 ἑνὸς μεγάλου ἀσυγχωρήτου, δηλαδὴ τῆς καθιστικῆς ζωῆς του·
 πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος ἐμβαίνω εἰς καράδι, τὸ ὁποῖον

(α) Δηλαδ. εἰς τὸν Ξάνθον καὶ Σκουφῆν, ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἀναγνω-
 στόπουλον ὡς Ἀρχηγόν, ἀλλ' ὅταν ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔμαθεν, ὅτι
 τῷ ἐφανερώθη ἐκεῖ τὸ μυστήριον τῆς Ἀρχῆς. (β) Κομιζόπουλον. (γ) Γαζῆν.
 (δ) Σκουφῆν. (ε) Ἀναγνωσταρᾶς, καὶ Φαρμάκης. (ς) Ἀναγνωσταρᾶς.

έτοιμάζεται, και έρχόμενος αὐτοῦ τότε θέλω τοῦ γράψει κατὰ πλάτος. Μὲ καχοφαίνεται μεγάλως, ὅτι σὰς ἔγραψα νὰ μοῦ στείλετε τὰ γράμματά μου ἐδῶ, ἔπρεπε τώρα πρὸ πολλοῦ νὰ εἶμαι αὐτοῦ, πλὴν ἔστω, ἴσως καλλίτερα, ἄμποτε νὰ ἔλθω κατευώδιον καὶ χωρὶς ἄργηταν· ἐλπίζω ἄλλο γράμμα νὰ μὴ μοῦ γράψετε, καὶ θὰ κάμητε καλῶς, εἶναι περιττὸν νὰ γράφωμεν, καὶ ἐγὼ πλέον δὲν σὰς γράφω μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλω σὰς ἀπολαύσει ἐν τάχει.

Ὁ σὸς Ἄθων. Γζακάλοφ.

— 0 —

Ἀριθ. 5.

Στοιχ. Γ. Β.

Τῆ 3. Ἰουνίου 1818. Μηλιαῖς.

Φίλε! σὲ ἀσπάζομαι

Χθὲς ἔλαβον καὶ ἀνέγνων μετὰ χαρᾶς, τὸ ἀπὸ 30. Ἀπριλίου γράμμα σου· εἶδον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ προσηκτικῶς χαίρω· ταύτη τῇ ὥρᾳ ἀναχωρεῖ ὁ ἐπιφέρων ἐντεῦθεν διὰ τὰ αὐτόθι· διὸ καὶ δὲν λείπω ἐπὶ ποδὸς νὰ σὲ ἀσπασθῶ διὰ τοῦ παρόντος, καὶ ἄλλοτε σοὶ γράφω περισσότερα· ἀσπασθὲν μοι τὸν κύριον Σκουρᾶν καὶ τοὺς ἀδελφούς· κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὑπάγω νὰ περιέλθω τὸν Περναττὸν καὶ τοὺς Δελφούς, καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν, καὶ ἕως τῶν Ἀγίων Ἀποστέλων ἐπιστρέφω.

Ὁ φίλος Ἀνθιμος Γαζής.

Τῷ κυρίῳ Ἐμμανουὴλ Ξάνθῳ πανευτυχῶς εἰ· Κωνσταντινούπολιν.

— 0 —

Ἄριθ. 6.

Στοιχ. Γ. Β.

Τῆ 9. Ἰουλίου 1818. Μηλιαῖς.

Περιπόθητε κύριε Ἐμμανουὴλ Ξάνθε, ἀσπάζουαί σε.

Τὸ ἀπὸ ἀπὸ 23. Μαΐου γράμμα σου, μόλις ἔλαβον τῆ 29. Ἰουλίου, καὶ ἀπόρητα εἰς τὴν τόσῃ ἀργοπορίαν του μέσα εἰς αὐτὸ εὔρον καὶ τὸ τοῦ Κυρίου Νικολάου Σέκερη εἶδον μετ' ἐπιστάσις τὰ ὅσα μοι σημειώνετε ἀμφοτέροι, καὶ ἐχάρεν διὰ τὴν πρόσodon τῶν μαθητῶν, αἱ ὁποῖαι τύχη ἀγαθὴ ἐξαπλώνονται εἰς τὸ Γένος μας· περὶ τοῦ ἐρχομοῦ μου αὐτόσε, καὶ ἐγὼ τὸ γνωρίζω, ὅτι εἶναι ὠφέλιμος, ἀλλὰ κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναχωρήσω ἐντεῦθεν, ἐμποδιζόμενος ἀπὸ πολλὰς οἰκιοκακὰς φροντίδας, καὶ μάλιστα κτιρίων, τὰ ὁποῖα μὲ κρατοῦσι· χεῖρας καὶ πόδας ἄλλο δὲ καὶ οἱ πρὸς πλοῦν ἀνεπιτήραιοι καιροὶ, καὶ τρίτον ὅταν ἔλθω αὐτοῦ, τοῦλάχιστον πρέπει νὰ μείνω ἀριετὸν καιρὸν, δι' ἄλλας μου ὑποθέσεις καὶ αἰτίας· Καὶ λοιπὸν τοῦτο ἄς μείνῃ δι' ἄλλην φοράν. Δὲν γράρω εἰς ἄλλον σήμερον, ἐπειδὴ καὶ συμπεραίνω νὰ μὴν ἦναι πλέον αὐτοῦ οἱ φίλοι, πρὸς οὓς γράφον τοὺς ἀσπασμούς μου· ἡ εὐχὴ τῆς πατρίδος νὰ ἦναι μαζύ των μὴν λείψετε ἀπὸ τοῦ νὰ συντρέχετε εἰς τὴν σύστασιν τοῦ σχολείου μας, διότι ἡ Πατρίς ἔχει χρεῖαν μαθητῶν καὶ πολιτισμοῦ, καὶ χρειάζεται· ἢ ἕνα Ὀρρέα, ἢ ἕνα Δράκοντα διὰ νὰ ἡμερώσῃ τὰ ἄγρια ἦθη τῶν ἀνθρώπων.

Υγιαίνεται καὶ εὐτυχεῖτε.

Ὁ φίλος τοῦ Γένους Ἄνθιμος Γαζῆς.

Σημείωσις. Ὁ Γαζῆς εἰς τὸ πρῶτον γράμμα εἰδοποιεῖ τὸν πρὸς τὰ ὄρεινὰ μέρη παγεμὸν του, διὰ νὰ κατηγήσῃ μερικοὺς Καπιτάνους εὐρισκομένους ἐκεῖ· εἰς δὲ τὸ δεύτερον, μὴ δυναθεῖς νὰ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς τῷ ἔγραφον ὁ Σκουφῆς καὶ Ξάνθος, παρακινεῖ τοὺς ἀδελφοὺς νὰ ἐνεργῶσι μὲ θάρρος εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς συνενώσεως. Περὶ δὲ Ἀναγνωστοπούλου οὐδεὶς λόγος, ὡς μὴ γνωρίζων αὐτὸν τότε.

Ἄριθ 7.

Πρὸς τὸν Τιμιότατον Κύριον Ἐμμανουὴλ Ν. Ξάνθον
εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τῆ 5. Ἰουνίου 1818. Μόσχα.

Ἐλαβον τὴν τιμίαν σας ἀπὸ 6. τοῦ ἀπελθόντος, ἐχάρην λίαν τὴν περιπόθητόν μοι ὑγείαν σας· τὰ περικλεισθέντα γράμματα ἔλαβον καὶ εὐχαριστῶ, σᾶς βρύνω μὲ τὰ ἔσωθεν παρακαλῶντάς σας νὰ τὰ διευθύνετε· γθές ἤλθεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Προυσίας εἰς τὴν πόλιν μας, τὸν ἐδέχθησαν μὲ μεγάλην παράταξιν, ἀπὸ τὸ παλάτιον ἕως εἰς τὴν ἄκραν τῆς πολιτίας ἦτον στρατεύματα παρατεταγμένα πεζικῶν, καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως ἡ Ἀρτιλιερία καὶ μέρος ἰππικόν, λαὸς ἀκρίθμητος, δρόμος εὐκαιρος δὲν ἦτον ἡ μεγάλη εὐταξία τῶν στρατευμάτων, τὰ εὐτακτα κινήματά των, ἡ ὠραία θέα, εἶναι ἀπερίγραπτος· οἱ δὲ Βασιλεῖς προεπορεύοντο, συνακολουθοῦντος πλήθους Περιγίπων καὶ Γενεραλέων· τὸ αὐτῶ τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ λαοῦ ἐγένισαν τὸν ὄριζοντα, καὶ ὁ ἦχος τῶν μουσικῶν ὀργάνων πρὸν ἄφινε νὰ ἀκουσθῆ ὁ πᾶταγος τῶν κωνσταντινῶν ὄλα ὁμῶς εὐτακτα.

Ἐν βίᾳ σᾶς ἀκριβοσπάζομαι καὶ μένω πρόθυμος δοῦλος.

Ἀντώνιος Κομιζόπουλος.

Ἄριθ. 8.

Στοιχ. Ε.

» Ἐγὼ ὑπὸ γᾶν φησιμβροτον οἶμοι! τηλόθι Πάτρις

» Ἄργενος, τὴν κτῆσεν εὔ, πάρος ἀμφίλοχος.

» Οἶμοι! γειναμένω δ' ἐπεκλώσατο μοῖρ' ὀλοή μοι

» μὴ δόμεναι θρέπτρα Πάτριδι, ἢ φίλοις.

» Οἶμ' ὡς ἄχλωμ' ὄθ', Ἑλλάδι ματέρι φᾶσθαι

» οὐκ ἔφθην γῆθος Καλλικρίτας δ' οἶά περ.

» Σῶζεσθ' οὖν φίλοι, Ἑλλάς σώζου, φοίνιχος δ' ἄπτου,

» κ' οὐ κυπχαίττοι· ἔγρεο δ' ὡς τάχιον.

» Νῦν μὲν Ἰαύω νήδυμα βροσπωρικῶ ἐν αναπλω,
 » ὕστατα δ' αὖ δείξειμ' Ἑλλάδος υἷα ἔνθουν.
 αωιη. ἑκατομβαιῶνος φθίνοντος.

Σημείωσις. Τὸ παρὸν ἐπιτύμβιον ἐγγράφη παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Κυρίου Γ. Αἰνιᾶνος, διὰ νὰ τεθῆ εἰς τὸν τάφον τοῦ Σκουφᾶ.

— 0 —

Ἄριθ. 9.

Στοιχ. Ζ.

Ἀγαθὴ τύχη.

Οἱ υπογράφοντες κινουντες τὴν μηχανὴν τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας, καὶ μέλλοντες νὰ χωρισθῶσι, καθὼς συμφώνως τοὺς ἐφάνη εὐλογον, λαμβάνων καθεὶς ἐτέραν διεύθυνσιν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἰδίας, κρίνουσι καὶ ἀποφασίζουσι τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα θέλουσι τοὺς χρησιμεύσωσιν ὡς κανόνες τῶν ἰδίων των πράξεων, καὶ τῆς σχέσεώς των μὲ τοὺς ἄλους.

Α'. Οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς κινουντας εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει ἐνεργεῖ ἢ πράττει πρὸς ἰδιαίτερον τέλος, ἀλλ' ὅλαι αἱ πράξεις του θέλουσι εἶναι ὅλως διόλου διὰ τὴν Ἐταιρίαν· εἰς αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται καὶ οἱ ἀπόντες, γνωρίζοντες καὶ λαμβάνοντες μέρος ὅπως οὖν εἰς τὴν κίνησιν κατὰ τὸ παρὸν πλὴν πρὸς τελείωσιν καὶ παύσιν τῶν μερικῶν ὑποθέσεών των, δίδεται διορία, τῶν μὲν Ἀντωνίου Κομιζοπούλου, καὶ Ἀθανασίου Σέκερη, μῆνες ἕξ, τοῦ δὲ Ἀνθίμου Γαζῆ μῆνες τρεῖς ἀπὸ τὴν σήμερον· οἱ ὁποῖοι ἀνίστως δὲν κάμνωσι κατὰ ταύτην τὴν ἀπόφασιν, θέλει θεωροῦνται εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ἀπλᾶ μόνον μέλη μόνον τοῦ Παναγιώτου Σέκερη, ἐπειδὴ καὶ ἡ παρουσία του εἶναι καλὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν, συγχωρεῖται νὰ ἐξακολουθῆ τὸ ἐμπόριόν του, ὅσον ὁ ἴδιος τὸ κρίνει εὐλογον.

Β'. Ὑποχρεοῦνται οἱ Κινουντες νὰ εἰδοποιῶνται ἀναμεταξύ των διὰ τὰς πράξεις των, διαθέτοντες ἐκ συμφώνου, διὰ τὰ χρήματα τῆς Ἐταιρίας πρὸς ὠφέλειαν αὐτῆς, καθὼς καὶ διὰ τὰ γράμματα, χωρὶς νὰ ἔχη οὐδεὶς τὸ δικαίωμα νὰ τὰ κατακρατῆ, ἢ μεταχειρίζεται κατ' ἀρέσκειάν του.

Γ'. Οὐδείς δὲν θέλει φανερώσει τὴν Κινητικὴν Ἀρχήν, μήτε κἀνένα ἀπὸ τοὺς Κινοῦντας, μήτε τὸν ἑαυτὸν του ὡς Κινοῦντα, μήτε, ὅτι ἤξεύρει τί περὶ Ἀρχῆς· δὲν θέλει δεχθῆ, ἢ κάμη συνθήκην μὲ ἄλλοθενεῖς, δὲν θέλει ἐπιχειρισθῆ τί σχετικὸν ἀποστασίας γενικῆς ἢ μερικῆς, χωρὶς τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν ἄλλων Κινοῦντων ἀδελφῶν· εἰς περίστασιν διαφωνίας, αἱ περισσότεραι γνώμαι ὑπερισχύουσιν.

Γίνεται ἐξαίρεσις, ὡς πρὸς τὴν φανέρωσιν μόνον τῆς Κινητικῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἐμμανουὴλ Ξάνθου, ὑπάγοντος εἰς ἐντάμωσιν τοῦ Κόμητος Ἰωάννου, ἔχων τὴν ἄδειαν νὰ φανερώσῃ εἰς αὐτὸν μόνον τὴν Ἀρχήν, ὅστις ἐμβαίμων εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Κινοῦντων, θέλει ὑπογράψῃ τοῦτο τὸ ὑποχρεωτικόν· ὑποσχόμενος ὅμως ὁ Ξάνθος νὰ δώσῃ εὐθὺς εἰδήσιν εἰς τὰ πλεῖστα μέλη τῶν Κινοῦντων, ὅλων τῶν σχέσεών του καὶ ἀναφορῶν του μὲ τὸν Κόμητα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ 22. Σεπτεμβρίου 1818.

Ἀνθιμος Γαζῆς.

Νικόλαος Πατζιμάδης.

Ἐμμανουὴλ Ξάνθος.

Γεώργιος Λεβέντης.

Ἀθανάσιος Ν. Τζακάλουφ.

Ἀντώνιος Κομιζόπουλος.

Παναγ. Α. Ἀναγνωστόπουλος. Παναγιώτης Σέκερης.

Ἄριθ. 10.

Στοιχ. Η.

ΛΕΞΙΚΟΝ

- Ἀγαπητικὸς—συγγενής.
Ἀγαθὸν—ἐχθρὸς.
Ἀγορᾶς—μανθάνω.
Αἵρεσις—ἐβδομάς.
Ἀκίνητον—φυλακὴ.
Ἀλλάζοντες—φύλακες.
Ἄνθος—φίλος.
Ἀπαθής—Σουλτάνος.
Ἀπαιτῶν—μέγας δραγομάνος.
Ἀποτέλεσμα—καταδίκασμα.
Ἀποτυχόντες—Σέρβοι.
Ἀρράβων—ἐπικύρωσις.
Ἀτήμικτοι—φράγγοι τοῦ Σταυροδρομίου.
Ἀσθένεια—περιορισμὸς (ἀρέστο).
Ἄυπνία—ἔλλειψις.
Βαρωῶ—δίδω.
Βρυάρειος—στρατηγὸς καπιτάνος τῆς
ἐρηξ.
Βρενταλ—ἀξίωματικοὶ Ἕλληνες.
Βροχὴ—ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἐταιρίας.
Γέρον—Μάτλαν ἀρμωστής τῆς Ἑπτα-
νήσου.
Γλοκεῖς—οἱ Ἴταλοι.
Δακτυλίδιον—Λόγγη.
Δανείζω—γράφω.
Δένδρα—τουφέκια.
Δεπουτατζιόνε—ὑπουργεῖον.
Δίδυμος—Λουδοβίκος 18.
Δυναμοτικά—τροφαί.
Δυστυχεῖς—ἀρχιερεῖς.
Ἐκδικητικοὶ—προεστοὶ Πελοποννήσου.
Ἐλπίζοντες—κατάδικοι.
Ἐλέφας—κροάβι μέγανον.
Ἐρετὴ—μῆν.
Ἐρεθίζουμαι—Ὀδεῖα.
Ζευσατῆς—Διαμαντῆς Πογυβίνος εἰς Πε-
τρούπολιν.
Ἐυεργετικὸς—Καποδίστριας.
Ἡμερωθέντες—Βαρβαρέσοι.
Θέατρον—πεδιάς.
Ἰατρικὰ—ἐνδύματα.
Ἴππος—καράβι μικρὸν.
Ἰσχυρογνώμων—αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος.
Καμήλα—ἐμπορικὸν πλοῖον.
Καπατὰν Γιάννης—Καρατζᾶς.
Καπ. Δημήτριος—Μουρούζης.
Καπ. Εὐατάβιος—Χαντζαροβίτης.
Καπ. Μαμουνήη.—Σούτζοι.
Καπ. Εὐμορφόπουλος—Καλλιμάχης.
Κατάπαυσις—θάνατος.
Καταφρόνησις—συγχώρησις.
Κλεψιγαμία—δολοφονία.
Κονδουλομάχιρον—γραμματικὸς.
Κοπάδι—στόλος.
Κοπιῶντα—ἄλογα.
Κρηδιτάρω—στέλλω.
Κραμορτάρταρον—Μπαρούτι.
Κύκλωψ—κατάσκοπος.
Λογαριασμοὶ—στρατεύματα.
Μ.—μολύβη.
Μακαρίτσι—οἰκογένεια τοῦ Μποναπάρτη.
Ματαϊότης—ἀποτυχίς.
Μαύρισμα—κρυψίμων.
Μετοικοὶ—Τούρκοι.
Μπιλάντζον—πέλεμος.
Νικόλαος—Γάλλοι.
Νηστευόντες—Βούλγαροι.
Νόστες—πολεμοφόδια.
Νύξ—φόβος.
Ἐβούλωμα—προδοσία.
Ἐκαθάρησις—ἐκατὸν χιλιάδες.
Ἐύλινοι—ἐναμέναι ἐπαρχ. Ἀμερικαναί.
Ἐύπνημα—ἄρνησις.
Οἰνοπλουτῶν—ἡγεμῶν Μολδαβίας.
Οἰνοπόται—Φαναριῶται.
Ὀλιγώτεροι—Ζακύνθιοι.
Ὀρεξιν—μίσσημα.
Ὀψάρια—σπαθία.
Παλαιότερος—Πατριάρχης.
Παρῦς—καπὶ-κίχραχιάς.
Πενθερὸς—Ἀληπατῆς Ἰωαννίνων.
Πλεονικτής—ἐμποροὶ Ἕλληνες.
Πληρωμὴ—ἡμέρα.
Πλούσιοι—Ἀρμένιοι.
Πολλοὶ—Κεφαλονίται.
Ποιμένες—Βλάχοι.
Ποιηταί—Ἕλληνες εἰς τὸν στόλον.
Πολυφρόντιστος—Βεζίρης.
Πόνος—ἐναντιότης.
Πουλῶ—λαλῶ.
Πορνικῶς—κρυφά.
Πρόθυμοι—Ἕλληνες.

Προίκα—στρατιωτική βεβήεια.
 Πτερωτὸν—ταχυδρομος.
 Σιδηροί—Άγγλοι.
 Σκέπασμα—οίκος.
 Σκοτεινιάσμα—ὕποψία.
 Σταθεροί—Γιανισζάροι.
 Στεφάνωμα—εἰρήνη.
 Συμπεθεροί—Άλβανοί μαωμετάιοι
 Συνεισμενον—κίψιμον.
 Σύνερα—μέλη τῆς Ἐταιρίας.
 Τέλος—ῥθάσιμον.
 Τιμημένα—φανερά.
 Τζιράκι—Πρέσβεις καὶ ἀπόστολοι τῆς Ἐταιρίας.
 Τραγουδιστῆς—κανόνι.
 Τυροφάγος—ἡγεμὼν Βλαχίας.
 Ὑπανδρία—συμμαχία.
 Ὑποδήματα—χρήματα.
 Φαλιμέντο—κίρτζις.
 Φατούρα—χιλιάς μία.
 Φιλάνθρωπος—Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος.
 Φίλαυτος—Βασιλεὺς Πρωσίας.
 Φρόνησις—φυγή.
 Χορευταί—κλέπτικα στρατεύματα.
 Χορὸς—κλέψιμον.
 Χρονικὸς—κόσολας.
 Ἄριθ. 2.—Πελοποννησος.
 » 5.—Σπέτζαις.
 » 6.—Ἵδρα.
 » 20.—Ἰωάννινα.
 » 26.—Ρούμελη.
 » 39.—Βουκουρεστίον.
 » 51.—Γαλάτζις.
 » 62.—Κωνσταντινούπολις.
 » 66.—Μιτυλήνη.
 » 68.—Σμύρνη.

» 83.—Τρίεση.
 » 104.—Ἰσμαήλ.
 » 108.—Αναγνωσταρῆς.
 » 109.—Ἰωάννης Φαρμάκης.
 » 110.—Πέτρος Μαυρομιχάλης ἡγεμὼν τῆς Μάνης.
 » 111.—Γεωργάκης Ὀλύμπιος.
 » 112.—Μπίμπασις Σάββας.
 » 118.—Θεόδωρος Κολοκοτώνης.
 » 114.—Χριστόφορος Παρόαιβος
 Ψευδοάντης—Μιχαήλ Χρισταρῆς.
 Καινὸς κομήτης—Κωνσ. Πεντεδέκας.
 Παρασυρόμενος νέος—Αὐτ. Καραπάνος.
 Οὐτιδανὴ μάκινα—Γεώρ. Γάτζος.
 Ἀνήτος—Παναγ. Πάνου.
 Κατάλληλος.—Δομνίδος γορμυστ. τοῦ Ῥωστικοῦ προξενείου.
 Μέτροις—Ἀνδρέας Σραελο.
 Πρόθυμος—Μάνθος Ριζάρης.
 Παιγιδιάρης—Σιμεὼν Σταυρόπουλος.
 Ἀπλοῦς—Ἰωάννης Μπούπας.
 Δοκιμήρορος—Αἰμπος Πάλης.
 Ἀμέτοχος—Νικ. Κωσταντῆς.
 Φιλόθητος—Ἄνας Γοργούλης.
 Ὀκνηρὸς—Ἰωάν. Μπαίλας.
 Πατήρ—Ζώης Ζωσιμῆς.
 Γ. Δ.—Σταμάτης Κουμπάκης.
 Ἀδιάφορος—Ἀπόσ. Κλέντος.
 Ζεστός—Διαμαντῆς Κωδωθινῆς.
 Εὐγενής—Στοῦρτζας.
 Φρόνιμος—Ῥοδοφ-νίκης.
 Περιποιητικὸς—Γουλιάνοφ.
 Ἀγαπητὸς—Κ. Κανδιώτης.
 Ἀνδρέας—Ἀριστείδης Παππᾶ.
 Κωνηγότυχος—Ἀντώνιος Τζούνης.

Οἱ δὲ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν, ἀντὶ τῶν κυρίων ἀνομιμάτων τῶν, ἐμεταχειρίζοντο τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου ὡς ἀκολουθῶς·

Α. Β. — ὁ Ἀθανάσιος Τζακάλωφ.

Α. Γ. — ὁ Νικόλαος Σκουρῆς.

Α. Δ. — ὁ Ἐμμανουὴλ Ξάνθος, ἀλλ' ἔπειτα ἐξαιτίας τοῦ
Γαλάττη ἔλαβε τὰ:

Α. Θ. —

Α. Ε. — ὁ Ἀντώνιος Κομιζόπουλος.

Α. Ζ. — ὁ Ἀνθιμος Γαζῆς.

Α. Η. — ὁ Ἀθανάσιος Σέκερης.

Α. Ι. — ὁ Παναγιώτης Ἀναγνωστόπουλος.

Α. Κ. — ὁ Παναγιώτης Σέκερης.

Α. Λ. — ὁ Γεώργιος Λεβέντης.

Α. Μ. — ὁ Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας καὶ Ἀρμόδιος.

Α. Ν. — ὁ Νικόλαος Πατζιμάδης.

Α. Ρ. καὶ καλὸς — ὁ Ἀλεξάνδρος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἄριθ. 11.

Τὴν εὐγενεῖαν σας, κύριε Ἐμμανουὴλ, κύριε Ἀθανάσιε, καὶ κύριε Παναγιωτακῆ, ἐκ βαθύς καρδίας σας γλυκοασπάζομαι, τοῦ κυρίου Ξάνθου τὸ ἀρχοντικὸν πολλὰ προσκυνήματα.

Δὲν σας ἔγραψα ταῖς ἀπερασμέναις μὲ τὸ νὰ ἔγραψα τοῦ κυρίου Σέκερη, καὶ εἶμι βέβαιος, ὅτι σας τὰ ἐφάνερωσε· τώρα σας ξαναλέγω, ὅτι τὸν πρῶτον κύρ Παναγιώτην Παππᾶ Ἀθανασόπουλον, ὅπου ἐστείλαμεν, ὁ φίλος ἐδέχθη τὸ καπάρο καὶ μοῦ ἀποκρίνεται, ὅτι θέλει στείλει τὸν ἀδελφόν του, ἢ τὸ παιδί του, ἕως νὰ καταρῖατῆ καὶ ἄλλα, νὰ μοῦ φέρῃ τὰ κοντράτα ἐδῶ ὁμοίως τὸ ἴδιον καὶ ὁ Καμάρνιός μοῦ γράφει, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκατόρισε τὸ λάδι, καὶ ἐδέχθη τὸ καπάρο ὁ φίλος· ἀκόμη ὁ φίλος γυρεύει νὰ κάμωμεν συμπεθερίον· ἐγὼ ἢ κατὰστα-εἰς μου δὲν δύναται μὲ αὐτὸν νὰ κάμω συμπεθερίον· ὅτι δὲν

ἤξεύρω τί μετρητὰ θέλει μου γυρεύσῃ, ἀλλὰ πάλιν καὶ νὰ εἰπῶ τὸ ὄχι δὲν δίδει χέρι· τοῦ ἀπεκρίθηκα ἔτσι, ὅτι ὁ θεὸς ὁποῦ σὲ ἐφώτισε νὰ ζητᾷς νὰ κάμωμεν αὐτὸ καὶ ἐγὼ τὸ ἀγαπῶ καὶ ἀλλὰ ἀκόμη κατὰ τὴν συνήθειάν μας πῶρτε βλέπω ὅτι ἐπιθυμία μὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ παεὶ καλὰ καὶ θὰ παεὶ ὁμοίως καὶ ἐδῶ ἔβαλα τρία καὶ στοχάζομαι νὰ βάλω ἀκόμη· σὰς ξαναλέγω ἐνθυμηθεῖτε τὰ ἔσα εἶπαμεν. Ἐγὼ σὰς ἔχω νύκτα καὶ ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἔκτισα εἰς τὴν τιμὴν σας, σὰς ἐσοχάσθηκα ἤρωας, δουλεύω διὰ τὴν εὐτυχίαν σας, δουλεύω διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν φαμιλιῶν σας, δὲν ἐλπίζω ποτὲ νὰ μὲ ἀλησμονήσετε, θέλει θυσιάσω τὴν ζωὴν μου διὰ τὸν σκοπὸν σας, καὶ νὰ φωνίσω νὰ καζαντίσωμεν, μόνον ὁ φόβος μου εἰς ἄλλο δὲν στέκει, πιάνωμεν πολλὰ, καὶ μὴ δὲν μᾶς σώσουν τὰ ἄσπρα αὔριον στέλνω τὸν ἀνωθεὶ κύρ Παναγιώτην νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Πάτραν καὶ Καλαβρυτὰ νὰ φωνίσῃ, ἐγὼ θὰ σταθῶ νὰ λαβῶ ἀπόκρισιν· πολλὰς δαυλαῖς μὲ πλακώνουτε, δὲν ἤξεύρω ποίαν νὰ πρωτοιδῶ· ὁ παρὼν κύρ Γεώργιος Αγαλόπουλος, ὁποῦ σὰς φέρει τὸ παρὸν, ἔγεινε Παπᾶς καὶ ἔρχεται αὐτοῦ, ἅς γνωρισθῇ ἀπὸ μέρους σας μὲ τὸν Παπᾶν κύριον Φλέσαν, ὅτι ποῦ νὰ γράφω ξεχωριστὰ τοῦ καθενός· καὶ ἔλους τοὺς φίλους γονυκλυτῶς τοὺς ἀσπάζομαι.

31. Αὐγούστου 1818, Ἰδρά. ὁ Δοῦλος σας.

Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου

(Ἀναγνωσταρᾶς).

Σημείωσις. Ὅλη ἡ ἀλληλογραφία τῶν ἀποστόλων μεταξὺ τῶν καὶ μὲ τοὺς Ἀρχηγούς ἦτο σχεδὸν μὲ τρόπον τοιοῦτον, ὡς ἡ ἀνωτέρω τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένη παραπτώσεως τῶν γραμμάτων.

Τὴν εὐγενεΐαν τῆς ἀδελφικώτατα προσαγορεύω.

Ἄριθ. 12. Κυριαῖς 24. Σεπτεμβρίου 1818.

Ἀφοῦ ἐρευνήσω διὰ τὴν ἀκριβὴν μοι ὑγείαν τῆς, ἣν περ τὸ θεῖον διαφυλάττει μεθ' ὄλων τῶν ἐφετῶν, τὴν δηλοποιῶ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ θεία δυνάμει, καλῶς ὑγιαίνομεν μέχρι τοῦ νῦν ἀριθάρησε καὶ ὁ ἀνεψιός μας Γιαννάκος εἰς τὰ ἐδῶ, καὶ μᾶς ἐπαράστησε διὰ ζώσης φωνῆς τὰ δέοντα περὶ τῆς ἐδῶ πατρίδος μας, τὰ νεγότηζια, τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξουσίαν μας· καὶ πάντοτε ἔτρεφα τοιοῦτον ἐμπορικὸν σύστημα τυχόντων ὑποκειμένων μετὰ τὰ ἡμῶν φρονήματα, νὰ ἀκορδιάρωμεν συντροφίαν, καὶ ἄμποτε μετὰ τὴν εὐγενεΐαν σας καλλίτερα, διὸ μαζοῦς σπεδίρεται ὁ παρῶν γραμματοκομιστής, καὶ μετὰ τὸν ἴδιον σᾶς περιμένομεν ἀφεύκτως. θεόθεν ὑγιαίνετε.

Ὁ ἀδελφός σας εἰλικρινέστατος.

Πετρόμπεης Μαυρομηχάλης.

Τὸν κύριον καπετὰν Παπᾶ Γεώργην ὡς ἀδελφὸν τὸν ἀσπάζομαι.

Τῷ εὐγενεστάτῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ Τζακάλογλου παναισιῶς.

— 0 —

Τὴν εὐγενεΐαν σου ἠγαπητέ μου κύρ Παναγιώτη Σέκερη ἀσπάζομαι ἐκ καρδίας.

Ἄριθ. 13. 1818. Ὀκτωμβρίου 30. Ὑδρα.

Ἐγὼ ἐγνώρισα τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ εὐγενεΐα σου τὴν ἐδικὴν μου, καὶ ὁ θάνατος θὰ μᾶς ξεχωρίσῃ· καὶ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ ὁ θεὸς νὰ σᾶς ἰδῶ, καθὼς θέλει ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐλπίζω εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, ὡς ἀμαρτωλὸς ὁποῦ εἶμαι νὰ με ἀκούσῃ. Ἀδελφέ, τὰ πράγματα πάνε πολλὰ καλὰ, τώρα ἀφεύκτως μοῦ γράφουν νὰ πάω νὰ συνομιλήσωμεν περὶ τοῦ ἐμπορίου, ὄλους τοὺς στοχασμούς τους τοὺς καταλαμβάνω, καὶ ἐλπίζω εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν νὰ τὰ διορθώσω· γνωρίζω θὰ μοῦ χρειασθοῦν ἔξοδα, καὶ νὰ μοῦ ἐμβάσετε, καθὼς εἰς τὸ ἄλλο μου γράφω νὰ μὴ μὴ ἀφήκετε εἰς τὴν ἐντροπήν, γράφω καὶ τοῦ κύρ Ξάνθου καὶ

κύρ Παναγιωτάκη, ὁμοῦ καὶ κυρίου Τζαχάλοφ, εἴν καὶ ἦναι αὐ-
τοῦ, ὅμως εἴν καὶ λείπουν ἡ εὐγενεία σου νὰ μὴ μοῦ λείψης
καὶ μείνω εἰς τὴν ἐντροπήν.

Ὁ παρὼν κύριος Ἀνδρέας Σπηλιοτόπουλος, καλὸς ἄνθρωπος
καὶ δέξου τον ὡς ἀδελφόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον λαμβάνεις 17. γράμ-
ματα· αὐτὰ εἶναι νὰ σταλθοῦν κατὰ τὴν συνήθειαν ἀπὸ ὅλα αὐ-
τὰ γρόσια ἑκατὸν ἐννενηήντα ἔλαβα, λέγοντές μου, ὅτι ἡμεῖς βά-
νομεν τὴν ζωὴν μας διὰ λόγου σου, καὶ ἄσπρα δὲν ἔχομεν νὰ
σοῦ δώσωμεν. ὁ Κύριος Γκίκας Γκιόνης μὲ κύριον Φραγκί-
σκον εἶς ἀκριβοχαιρετοῦν, καὶ ἤρχισαν μὲ ἐπιτηδιότητα νὰ
ναυβλῶνον καράβια· ἐγὼ αὖριον, θεοῦ θέλοντος, μισεύω· δὲν
ἔλειψα νὰ γράψω, ὅπου ἐδιέτριψα τὸν ἀπερασμένον καιρὸν περὶ
τοῦ ἐμπορίου εἰς ὅσους ἐγνώρισα ὁποῦ τὸ ἐμπόριον εὐρίσκεται
μὲ καλὴν κατάστασιν, καὶ τὰ ἔστειλα τοῦ Κονσῆλου τῆς Πά-
τρας, νὰ τὰ στείλῃ καθὼς ἤμου διορισμένος, λάβε καὶ τὸ ἔσω-
θεν τοῦ Ψάλλη διὰ Ὀδέσσα, ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ τοῦς γράφω με-
γάλα κτυπήματα, διὰ νὰ τηράξουν τὸ ἐμπόριόν τους, εἰδὲ θέ-
λουν παιδευτοῦν ὅλοι· ὅσα γράμματα λάβεις μὲ τὸν παρόντα,
ἄλλα τόσα στοχάζομαι θέλει σοῦ τὰ στείλω μὲ δεύτερον.

Ὁ Γαμβρός σας ἀκόμη δὲν ἦλθε, καὶ ἐξαιτίας του ἐστάθην
ἕως ὥρας· μοῦ κακοφαίνεται ὅπου δὲν τὸν ἀντάμωσα· ἔτι μοῦ
γράφετε εἰς τοῦ ἰδίου ἐδῶ στέλνεται, ὅτι ἔρχονται πολλὰ σύγουρα.

Ὁ Δούλος σας.

Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου
Ἀναγνωσταρᾶς.

0

Ἐπισημασθέντες ὡς ἀδελφὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον λαμβάνεις 17. γράμματα· αὐτὰ εἶναι νὰ σταλθοῦν κατὰ τὴν συνήθειαν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ γρόσια ἑκατὸν ἐννενηήντα ἔλαβα, λέγοντές μου, ὅτι ἡμεῖς βάνομεν τὴν ζωὴν μας διὰ λόγου σου, καὶ ἄσπρα δὲν ἔχομεν νὰ σοῦ δώσωμεν. ὁ Κύριος Γκίκας Γκιόνης μὲ κύριον Φραγκίσκον εἶς ἀκριβοχαιρετοῦν, καὶ ἤρχισαν μὲ ἐπιτηδιότητα νὰ ναυβλῶνον καράβια· ἐγὼ αὖριον, θεοῦ θέλοντος, μισεύω· δὲν ἔλειψα νὰ γράψω, ὅπου ἐδιέτριψα τὸν ἀπερασμένον καιρὸν περὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς ὅσους ἐγνώρισα ὁποῦ τὸ ἐμπόριον εὐρίσκεται μὲ καλὴν κατάστασιν, καὶ τὰ ἔστειλα τοῦ Κονσῆλου τῆς Πάτρας, νὰ τὰ στείλῃ καθὼς ἤμου διορισμένος, λάβε καὶ τὸ ἔσωθεν τοῦ Ψάλλη διὰ Ὀδέσσα, ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ τοῦς γράφω μεγάλα κτυπήματα, διὰ νὰ τηράξουν τὸ ἐμπόριόν τους, εἰδὲ θέλουν παιδευτοῦν ὅλοι· ὅσα γράμματα λάβεις μὲ τὸν παρόντα, ἄλλα τόσα στοχάζομαι θέλει σοῦ τὰ στείλω μὲ δεύτερον. Ὁ Γαμβρός σας ἀκόμη δὲν ἦλθε, καὶ ἐξαιτίας του ἐστάθην ἕως ὥρας· μοῦ κακοφαίνεται ὅπου δὲν τὸν ἀντάμωσα· ἔτι μοῦ γράφετε εἰς τοῦ ἰδίου ἐδῶ στέλνεται, ὅτι ἔρχονται πολλὰ σύγουρα. Ὁ Δούλος σας. Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου Ἀναγνωσταρᾶς.

Ἄριθ. 13.

Τὴν εὐγενεῖάν σας ἠγαπητοί μου κύριε Ξάνθε καὶ κύρ

Ἀναγνωστόπουλε ἀδελφικῶς σᾶς ἀσπάζομαι.

30. Ὀκτωβρίου 1818. Ὑδρα.

Δὲν σᾶς γράφω εἰς πλάτος, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ γράμμα, ὅπου γράφω τοῦ κύρ Σέκερη καταλαμβάνετε· ἐγὼ πάσχω καὶ πολυμῶ καὶ ὅλα πάνε καλὰ, πλὴν ἔχωμεν τώρα νὰ κάμωμεν μὲ μερικὸς ἀνθρώπους ὅπου καὶ αὐτοὶ χρειάζομενοι, καὶ εἶναι καὶ δυστυχησμένοι διὰ νὰ τρῶνε ψωμί· φιλὰ τὰ πᾶν καὶ χοντρά γίνονται· τώρα εἶναι χρεία, ἀφεύκτως γυρεύουν νὰ κάμωμεν ὀμιλίας καὶ πρέπει νὰ πᾶν, καὶ στοχάζομαι θὰ γυρεύουν ἄκρη καὶ πιάνα καὶ τόσα ἄλλα περὶ τῆς πραγματείας ποῦ νὰ πιθωθῇ τὸ πρᾶγμα, καὶ τόσα ἄλλα ὅπου ἐγὼ στοχάζομαι. Λοιπὸν ὅλα ἠμπορῶ νὰ τὰ ἤσυχάσω καὶ νὰ τοὺς δώσω νὰ καταλάβουν καὶ σᾶς εἰδοποιῶ τὰ ὅσα κάμνομεν· ἀμὴ ἄραγε τι ἔξοδα στοχάζομαι θεὸς μὲν μοῦ χρειασθοῦν νὰ γυρίσω τὸ τουλάπι! Λοιπὸν εἶναι χρεία νὰ μοῦ μπάσετε τὰ ὅσα γράφω εἰς τὸ γράμμα τοῦ κυρίου Σέκερη διὰ νὰ πᾶν τὸ πρᾶγμα τιμημένα· ἐγὼ ὅσα γράμματα ἔλαβα ἀπὸ τὰ μέρη, 17 μόνον· ἀπὸ ὅλα ἔλαβα γρόσια ἑκατὸν ἑννενηντα, καὶ μοῦ λέγουν, ὅτι ἡμεῖς βάνομεν τὴν ζωὴν μας διὰ λόγου σου καὶ ἄσπρα δὲν ἔχωμεν νὰ δώσωμεν, καὶ ἔχουν δίκσιον, εἶναι ἀκόμη καὶ ἄλλα τόσα ἢ καὶ περισσότερα γράμματα, ὅμως δὲν εὐρίκανε σύγουρο ἠνκόντρο νὰ μοῦ τὰ στείλουν· ἐγὼ αὖριον μιτεῦω θεοῦ θέλοντος· ἐγὼ δὲν ἔλλειψα εἰς ὅσα μέρη ἐγνώρισα ὅπου ἐδιάτριψα τὸν ἀπερασμένον καιρὸν, πρὸς βοήθειαν τῆς πραγματείας μὲ μεγάλα ῥητά· ὅτι δύνομαι δὲν λείπω, καὶ ἐκεῖνο ἀκόμη, ὅπου δὲν δύνομαι, τὸ κἄνω δυνατόν· δὲν ἤξεύρω ἂν ἦναι αὐτοῦ ὁ κύριος Τζακάλωφ ἢ ἐμίσειτε δὲν μοῦ ἐγράψετε· ἐὰν ἦναι αὐτοῦ τὸν ἀσπάζομαι· ἐκ καρδίας ταῦτα.

Δοῦλος σας.

Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου

Ἀναγνωσταρᾶς.

Υ. Γ. Ἐχω ἐδῶ τὸν Ἀναγνώστην Δημητρόπουλον, γυρεύει:

νά ἔλθῃ αὐτοῦ, πάσχω νὰ τὸν κρατήσω· μοῦ λέγει θὰ πά-
γω, ἂν ἠμπορέσω τὸν κρατῶ, εἴτε μὴ τί νὰ τοῦ κάμω;

Σημείωσις. Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς ἀφοῦ ἔβλεπεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν πολλοὺς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ τῶν ἀποσταλμένων παρ' αὐτοῦ, εἶχεν ἀνάγκη ἐξόδων, διὰ τοῦτο ἐζήτησε χρήματα ἰκανά· ὁ δὲ ἀξιοτίμος Παναγιώτης Σέκερης προθύμως τὸν ἐφουδίασε, στεί-
λας αὐτῷ, ὅσα ἐζήτηι, καὶ οὕτως ἐμψυχωθεὶς ἀπέκτιψε τὴν κα-
τήχησιν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Μάνην καὶ εἰς τὰς Σπέ-
τζας καὶ εἰς ἄλλα μέρη.

 0

Ἄριθ. 14.

Κύριε Ἀθανάσιε Τζακάλοφ, σὲ ἀσπάζομαι.

11. Νοεμβρίου 1818. Καλαμάτα.

Ἄφ' οὗ ἀνεχώρησα ἀπὸ μαζύ σας δὲν ἤξιώθην γράμμα σας, με ὄλον ὅπου σας ἔγραφα με τὸ φθάσιμόν μου ἐδῶ, διὰ μέσου τοῦ Κομπάρου μου Παπᾶ Γεωργίου πέρ βίας Ὑδρας, καὶ ὡς ὕδρας ἀπόκρισίν σας δὲν ἔλαβα· ὅθεν τώρα σας εἰδοποιῶ ὅπου με τὸ φθάσιμόν μου εἰς τὸ ἐδῶ, καὶ ἐν ταυτῷ εἰς τὴν Πατρί-
δα μου, ὅπου ἐκεῖ ζῶ εὐτυχῶς, καθὼς ἐπιθυμοῦσα σας λέγω, κατὰ τὴν συμφωνίαν μας, εἶναι χρεῖα νὰ κοπιάσετε διὰ νὰ λάβετε τὸ πρᾶγμα, καθὼς τὸ κοντράτο μας, ἢ νὰ με πληρο-
φορήσετε νὰ ἔχω μίαν ἀπόκρισίν σας νὰ ἤξεύρω νὰ πορευθῶ, διὰ τί κατὰ τὴν ἀπόφασίν μας, ἀπαρέβηκα ἀπὸ ὅλας τὰς εἰ-
κιακὰς μου ὑποθέσεις, καὶ ἐπρόσμενα καθὼς ἡ ὀμιλία μας. Γώρα λοιπὸν βλέποντας τὴν ἀργοπορίαν σας, ἀπεφάσισα καὶ στέλω πεζὸν πέρ βίας Ὑδρας, στέλλοντάς σας καὶ τὰ ἀναγκαῖα γράμ-
ματα ὅλης τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἀμέσως ὅπου λάβετε, θέλετε τὰ ἰδεῖ, καὶ ἀμέσως νὰ με εἰδεάσετε τὴν γνώμην σας, τί ἔχω νὰ κά-
μω, καθὼς καὶ ὁ κύριος Κορνήλιος, ὅπου εἶμαι, εἶναι πολλὰ ὠφέ-
λιμος· με τὸ νὰ μὴν ἔλαβα κανένα γράμμα ἀπὸ Ὑδρα ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς μας, ἐστοχάσθην, ὅτι νὰ ἦται εἰς Κωνσταντι-

νούπολιν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ στέλλοι εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εἰς ἔλλειψιν ἐδικήν σας νὰ τὰ λάβῃ ὁ κύριος Ξάνθος.

Τὸν Ἀναγνωστόπουλον καὶ λοιποὺς πατριώτας ἀσπάζομαι

Σᾶς εἶμαι μὲ ὄλην τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην.

Ἡλίας Χρυσοσπάθης.

— 0 —

Ἀριθ. 14.

Κύριε Ξάνθε, σὲ ἀσπάζομαι καθὼς ὄλους τοὺς οἰκιακοὺς σας.

11. Νοεμβρίου 1818. Καλαμάτα.

Ἀφ' οὗ ἀνεχώρησα ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, δὲν εἴλαμεν τὴν τιμὴν νὰ λάβωμεν γράμμα σας, καθὼς καὶ ἡμεῖς δὲν εὐκαιρίσαμεν νὰ σᾶς γράψωμεν, ἀλλὰ σᾶς εἰδοποιούσαμεν τὸ ἀρίθρον μας διὰ μέσου τοῦ κυρίου Ἰακώβου Κορνηλίου. Τώρα λοιπὸν σᾶς εἰδοποιοῦμεν, καὶ σᾶς λέγομεν, ὅτι εὐρισκόμεθα, σὰν θέλει ὁ θεὸς εἰς τὴν Πατρίδα μας εὐτυχεῖς, καθὼς καὶ τὰ ἐπιχειρήματά μας ἔλαβαν καλὸν τέλος· ἐγὼ ἕως ὥρας εἰλπίζα τὸν φίλον νὰ ᾔῃαι φθασμένος, διὰ νὰ περιλάβῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν συμφωνίαν μας, καὶ εἶμαι εἰς μεγάλην ἀπορίαν περὶ τούτου.

Ἐγὼ δὲ εὐρίσκομαι καθὼς μὲ ἐγνωρίσατε, καὶ ἀκολουθῶ καθὼς σᾶς ἐξηγήθηκα· βλέποντας ὅμως μερικὰ ἐπιχειρήματα ἐβιάσθην νὰ βγάλω πεζὸν διὰ νὰ σᾶς εἰδεάσω τὰ κινήματά μου, καθὼς καὶ τοῦ ἐδῶ κυρίου Κορνηλίου, καὶ μὲ τὴν περιλαβὴν τοῦ νὰ μὲ εἰδεάτετε τὸ πῶς ἔχω νὰ φερθῶ, μὲ τὸ νὰ εὐρίσκωμαι ἀνεργος, καὶ δόσατέ μας νὰ καταλάβωμεν, πῶς ἔχομεν νὰ πορευθῶμεν εἰς τὸ ἐξῆς· τὰ γράμματα ἔγειναν εἰς ὄνομα τοῦ κυρίου Τζακάλου, καὶ ἂν ὁ ἴδιος δὲν εὐρεθῇ αὐτοῦ, θέλετε τὰ λάβει καὶ ἐγχειρίσει ἐκεῖ, ὁποῦ ἀπαιτοῦν, καὶ ἀπὸ αὐτὰ θέλετε καταλάβει τὸ πᾶν. Σᾶς παρακαλοῦμεν φροντίσατε νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπόκρισίν τους· τὸν κύριον Ἀναγνωστόπουλον ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι· ἀπὸ τὸν Κουμπάρον μου Παπαῖ Γεώργιον δὲν ἠμπορῶ νὰ βεβαιωθῶ εἰς τί νερὰ τρέχει, μ' ὄλον ὁποῦ τοῦ ἔγραψα.

Σᾶς εἶμαι μὲ ὄλην τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην

Ἡλίας Χρυσοσπάθης.

— 0 —

αριθ. 15. (α) (β) (γ) (δ) (ε) (ς) (ζ) (η) (θ) (ι) (κ) (λ) (μ) (ν) (ξ) (ο) (π) (ρ) (σ) (τ) (υ) (φ) (χ) (ψ) (ω)

Φίλε ! Τῆ 31. Μαρτίου 1819. Γαλάτζι.

Ἐλαβον τοὺς ἀδελφικούς της ἀσπασμούς παρὰ τοῦ κοινοῦ φίλου Ἀντωνίου Ἀδαμήδη καὶ εὐχαριστῶ εἶδον τὰς ὑποφίας της, ἔλαβε διὰ τὸν κινιμὸν διὰ Ἰάσιον τοῦ γνωστοῦ φίλου . . . ἔθεν τῆ λέγω μὲ συντομίαν νὰ ἡσυχάσῃ διόλου τὸ πνεῦμά της ἀπὸ . . . διότι δὲν εἶναι ἄλλη τις αἰτία, εἰμὴ θεωρήσαντες ἀκριβῶς τὴν μεγάλην ἀκαταστασίαν καὶ ἀσυμφωνίαν, ὅπου σχεδὸν θέλει ὁ καθείς τῶν συντρόφων . . . νὰ ᾄται ἐξουσιαστὴς τῶν ἄλλων, χωρὶς κανένα νόημα . . . ἐκ τούτου λοιπὸν τί ἔπεται ; ἂς συμπαράνῃ τὸν Δικαῖον . . . ἐφέραμεν ἀπὸ ἐξω εἰς Ἰάσιον, ἄχ τί νὰ σᾶς εἰπῶ φίλε μου ! σιωπῶ καθότι δὲν ἔχω καιρὸν, καὶ ἀνταμωνώμενοι σὺν θεῷ ὁμιλοῦμεν. Μένω.

Ἀσπαζόμενός την ὅλος πρόθυμος

Δημήτριος Θέμελης.

Τῷ Κυρίῳ Ἐμμανουὴλ Ξάνθῳ εἰς Τομάροβον.

0

Ἀριθ. 16.

Περιπέθητε Κύριε, ἀδελφικῶς σέ ἀσπαζομαι.

Γαλάτζι τῆ 21. Μαΐου 1819.

Ἔστω εἰς εἰδῆσίν της, ὅτι σήμερον εἰς τὰς πέντε ὥρας τῆς ἡμέρας ἐξεκινήσαμεν τὸν κύριον Π. Παππαγιανόπουλον διὰ τὸ γνωστὸν μέρος, εἰς ὃν ἐπαραδόσαμεν καὶ τὴν γραφὴν, ὅπου ἐχειρίσατε τῷ Ἀδαμήδῃ δὲν περιττολογῶ, καθότι ἀρκεῖ μόνον, ὅτι ἐστάλλῃ ὁ εἰρημένοσ ἐπίτηδες, καὶ τῶν φρονίμων ὀλίγα . . . τὸν δὲ Κομισιονέρην (α), ἐλθόντα ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν . . . μ' ὅλον ὅπου ἐζήτησεν ἐπιπόνως νὰ μεταβῆ εἰς Ἰάσιον μ' ὅλον τοῦτο ἐκατόρθωσα νὰ μείνῃ ἐδῶ καὶ ἐλπίζω νὰ ἀρέσῃ καὶ τῶν Ἰντερεσσάτων καὶ τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ μείνῃ ἐδῶ μὲ τὸ νὰ τὸν ἐβεβαίωσα, πῶς χθὲς ἔλαβον εἰδῆσιν, ὅτι ὁ Ἰντερεσσάτος, εἰς τὸν

(α) Ὁ Ἀνδρέας Σφαῖλος, σταλεὶς διὰ νὰ δολοφονήσῃ τὸν Ξάνθον, τὸν Ἀναγνωστόπουλον, Θ. Νέγγην, καὶ Γ. Λεβέντην ἄλλ' ὁ Θέμελης καὶ Δικαῖος τὸν φερὸν εἰς μεταμέλειαν, καὶ ἔγεινε πιστὸς καὶ εὐχρινὴς φίλος.

ὅποιον ἤθελε προσηλωθῆ (α), ἐκίνησε διὰ ἐδῶ, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἔδωκεν ἡσυχίαν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ ὑποκειμένου· καὶ ὑγεία. Εἰμί δὲ πρόθυμος ὡς ἀδελφός. Δημ. Θέμελης.

Τῷ Κυρίῳ Ἐμμανουὴλ Ξάνθῳ. εἰς Ῥένι.

Ἀριθ. 17.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε, εἰς Κισνόβιον.

Ἰάσιον τῆ 4. Αὐγούστου 1819.

Τὸ ἀπὸ 13. τοῦ παύσαντος ἀδελφικόν μοι αὐτῆς μέσον τοῦ κοινοῦ ἡμῶν φίλου Ἀδαμῆδη, ἀσμένως ἐδεξάμην, ἐξ οὗ τὴν ἀγαθὴν μοι ὑγείαν τῆς πληροφορηθείς, λίαν ἐχάρην· εἶδον καὶ τὸ πρὸς τὸν φίλον ἡμῶν (β), ἐσιώκλειστον, ὅπερ πάραυτα διεύθυνα διὰ τὴν καλὴν ἐπιτυχίαν τῆς πόστας, ἐτοιμῆς οὐσης, ὡσαύτως τῆ λέγω καὶ διὰ τὰ προσταλλέντα μοι αὐτῆς, ὅτι τὰ ἔλαβον καὶ πρὸς ἡσυχίαν τῆς· περὶ δὲ τοῦ ἀπὸ Βασιλευούσης ἐλθόντος, ἰαθεὶς ἀπὸ τὸ λάβωμα μοι ἐζητοῦσε γρ. 600. διὰ νὰ ἀπέλθῃ χάριν ἐξόδου. Μόλις λοιπὸν τὸν οἰκονόμησα μὲ τὰ 200. μόνον μὲ λόγου νὰ κινήσῃ παραυτίκα διὰ Βασιλεύουσαν, ἀλλὰ λαβὼν αὐτὰ ἔμεινεν εἰς Γαλάτζι, ἐγλεντίζοντας ἄχρι τοῦδε. Ἦδη δὲ μαθάνω, ὅτι μαθὼν τὴν δεινὴν ἀσθένειαν τοῦ Π. Δικαίου παρὰ τινος φίλου, ἐλθόντος ἀπὸ Βουκουρέστι, ἀπεφάσισε νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ πρὸς ἐντάμωσίν του· δὲν ἔλειψαν ὅμως οἱ φίλοι ἄνευ ἀναβολῆς ἀπὸ τὸ νὰ εἰδοποιήσουν τὸν φίλον Π. Ἄναγ. ὡς καὶ ἐντεῦθεν διὰ ῤέγολάν του, ἀμφιβάλλω ὅμως ἂν αὐτὸς δυνηθῆ νὰ ὑπάγῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸ χρηματικὸν ἐλλείπει. Ὁ Γεώργιος Γατζου ἐπώλησε κατ' αὐτὰς τὴν πραγματείαν (γ), εἰς τὸν ἀρχ. Ποστέλνικον Ἰακοβάκην Ῥίζου μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν, διὰ τὸ ὅποιον ἐχάρησαν ὅλοι οἱ σύντροφοι, ἐπειδὴ ἐπωλήθη καὶ ἡγοράσθη εὐκόλως· τὰ ἃ μέλλει ἀποστείλαί μοι γραμμάτια θέλει μοι διευθύνει μέσον τοῦ φίλου, παρ' οὗ λείφεται τὴν παρούσαν μου. Τὴν ἀσπάζομαι.

Υ. Γ. Εἰδοποιήθημεν, ὅτι ὁ Δικαῖος μας ὑγιαίνει.

Δημήτριος Θέμελης.

(α) Τὸν Γρηγόριον Δικαῖον, πρὸς ἃν ὁ ῤηθεις Σφαῆλος ἦτον συστημένος (β) Ἄναγνηστόπουλον. (γ) δηλ. τὸν κατήχησεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν.

Ἄριθ. 18 καὶ 19. Εἰς Δουμπασάρι.

Ἐντιμότατε κύριε Μανουὴλ Ξάνθε.

Ἰάσιον τῆ 5. 7βρίου 1819.

Δύη ἐντίμους σας ἐμοὶ περιποθήτας ἐν τῷ δέοντι καιρῷ ἔλαβον τὴν ἀπὸ 15 καὶ τὴν ἀπὸ 25. τοῦ ἤδη παρελθόντος· τὰς περιχλεισθείσας μοι ἀπέστειλα καλῶς, καὶ ἀμερίμνει περὶ τούτων· ἄλλο τι νεώτερον δὲν ἔχω, παρ' ὅτι ὑγιαίνουν οἱ φίλοι μας καὶ εὐρίσκονται καλά. μένω.

Π. Φοιβαπόλλων.

Ἄριθ. 20.

Περιποθήτέ μοι κύριε, χαῖρε.

Τῆ 7. 8βρίου 1819. Μόσχα.

Μὲ τὸν ἀπὸ Νίζναν ἐρχομόν μου ἔλαβον τὴν τιμίαν σας ἀπὸ ἄ. τοῦ παρελθόντος καὶ ἐχάρην τὰ περὶ τῆς ποθητῆς μου ὑγείας σας· δὲν ἤξευρα τὸν αὐτοῦ ἐρχομόν σας, ἀλλέως σὰς ἐπρόσμενα νὰ ἔλθωμεν μαζὺ καὶ μεγάλως μοι ἐκακοράνη· φθάνοντας σὺν θεῷ ἐδῶ, ἔρχεσαι εἰς τὴν πολιτείαν, λέγοντες τοῦ ἀγωχιάτου Γκόροτ, καὶ ζητᾶς τὸ ὄσπίτιον τοῦ Κόζλοβ. ἐγὼ κοντᾶ ἐκεῖ κατοικῶ· εὐθὺς μὲ τὸν ἐρχομόν σας, ἐρωτᾶς ποῦ εἶναι Νικόλα Μπαλσόγη κρεστὰ εἰς τὴν ἡλὴν σας βορότα, καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν ἐκκλησίαν Νικόλα Μπαλσόγη κρεστὰ μεταξὺ ἐκκλησίας καὶ τοῦ καμπαναρίου εἶναι τὸ ὄσπίτιον ὅπου ζῶ· ἐμβαίνοντας ἐρωτᾶς περὶ ἐμοῦ, Ἄντων Παύλοβιτς, καὶ μὲ εὐρίσκεις. Πρόσεχε εἰς τὸν ἐρχομόν σας, μὴν ἐρωτήσης κανένα Γραικὸν περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ Ῥώστος ἄς σὲ ὀδηγήτῃ· γράψε μοι πότε ἀπὸ αὐτοῦ μισεύετε, καὶ ἂν μὲ τρεῖσαν διὰ νὰ ἤξεύρω καὶ νὰ σὰς προσμένω.

Ἄπὸ τὸν Ἀναστάσιον Βασιλείου (α), γράμμα δὲν εἶχον καὶ οὔτε καμμίαν εἶδησιν καὶ ἀπορῶ· αὐτοῦ φερθεῖτε καλὰ, ὅτι εἶναι σκουριασμένοι, καὶ μὴ δόσετε αἰτίαν ὀμιλίας. σὰς ἀκριβοασπάζομαι

Ὁ δοῦλος σας.

Ἐλευθεριάδης

(Κομιζόπουλος).

Τῷ Κυρίῳ Ἐμμανουὴλ Ξάνθῳ εἰς Νίζναν.

Αριθ. 21.

Φίλιππε Κ. Έμμ. Ξάνθα!

Από Ρένι τῆ 27. Σεβρίου 1819.

Δὲν ἔχω γράμμα σας, ἐν ᾧ σᾶς ἔγραψα ἐγὼ ὑγιαίνομεν εἰς τὰ ἐδῶ, τὸ αὐτὸ σᾶς ἐπευχόμεθα. Ὁ Κ. Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος ἦλθε πρὸ πολλοῦ εἰς Γαλάτζι, αἴτιον ὅμως τῆς πανώλους καὶ ἐκ τούτου κλεισθήματος καραντίνας μας δὲν εὐγῆκεν ἐδῶ, καὶ περιμένει ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν νὰ δωθῆ ἡ ἄδεια νὰ πέρωνονται πασατζέροι καὶ θέλει εὐγεῖ ἐδῶ, καὶ ἐδώθεν αὐτὸς εἶδε διὰ ποῦ. Ὁ Δικαῖος ὑγειῆς ἐμίσεισε διὰ Κωνσταντινουπόλιν. οἱ ἐν Γαλάτζι ὑγιαίνουν, οἱ ἐν Ἰσμαήλ τὸ αὐτὸ γράψε μοι τί, ἐὰν ἤξεύρης, διὰ Βατικιώτην ὁ Μοῦσος εἶναι εἰς Πόλιν, ἐρχεται τὴν ἀνοιξιν· ὅλα καλὰ μέσου χολεβᾶ σοὶ ἔγραψα καὶ ἄλλοτε, ἀπόκριτιν δὲν ἔχω. Σὲ γλυκοσπάζομαι.

Ὁ σὸς Π. Ρουμπίνης.

Αριθ. 22.

Εἰς Μόσχαν.

Ἐντιμότητα Κύριε Έμμ. Ξάνθα.

Ρένι τῆ 16. Ἰαννουρίου 1820.

Ἀπὸ Ἰσμαήλ ὁ φίλος Δημήτριος Ρωδιάδης κατὰ τὰς 11. τούτου μᾶς ἔδωκε τὴν ἀποκταίαν καὶ θλυβεροτάτην εἶδησιν τοῦ θανάτου τοῦ εὐγενοῦς Κυρίου Δημητρίου Παύλοβιτς Βατικιώτη κατὰ τὰς 21. μηνὸς καὶ χρόνου πνεύσαντος, λέγων, ὅτι ἐρχόμενος ἀπὸ Πετρούπολιν καὶ εἰς τὰς 23. ἐνταφιάσθη· εἶναι περιττὸν νὰ σοὶ παραστήσω τι θλύψιν κοινῶς ἐδῶ ἐπροξένησεν, ἀλλὰ μόνον φιλικῶς καὶ θερμῶς σᾶς παρακαλῶ, νὰ μοὶ δώσετε λεπτομερῶς πληροφορίαν τούτου τοῦ θλυβεροῦ περιστατικοῦ.

Ὁ Κύριος Ἀναγνωστόπουλος ἐμβαίνει αὔριον εἰς Καραντίναν ὑγιαίνει· εἰς Γαλάτζι ἠκολούθησε πυρκαϊά, ἡ ζημία ἀναβαίνει εἰς τὰ 3,000,000 καὶ ἐπέκεινα. ὁ φίλος σου

Παναγιώτης Ρουμπίνης.

Αριθ. 23.

Εἰς Πετρούπολιν

Περιπόθητε Κύριε· Α. Θ. Έμμ. Σάνθι.

Μόσχα τῆ 2. Φεβρουαρίου 1820.

Τὸ ἀδελφικόν σας ἀπὸ τὰς 22. λήξαντος ἔλαβον καὶ ἐχάρην τὴν ὑγείαν σας, παρὰ τοῦ Ἀγαπητοῦ ἔμαθον, ὅτι ἐνταμωθήκατε μετὰ τοῦ Εὐεργετικοῦ (Καποδίστρια) καὶ ἐχάρην, ἀγκαλὰ καὶ ἐπρόσμενα γράμμα σου μὲ ἀνησυχίαν, ὅτι ἡ πρώτη γραφὴ τοῦ Ἀγαπητοῦ μεγάλως μὲ ἐλύπησεν, ἡ ὕστερινὴ ἔμωσ μοι ἔδωσε χρηστάς ἐλπίδας καὶ εἶθε· μείνε ἡσυχος καὶ μὲ πρῶτον θέλει γράψω τῶν φίλων, ἐκ τῶν ὁποίων κἀνένα γράμμα δὲν εἶχον· εἶδον καὶ περὶ τοῦ ἀδολέσχου, καὶ ἐκάμετε καλὰ δποῦ τὸν ἐπολιτεῦθητε· ἤμπορεῖτε νὰ συμπεράνετε μὲ τί ἐπιθυμίαν προσμένω γράμμα σας· ἐδῶ οἱ φίλοι σας ὑγιαίνουν καὶ ὅλοι εἶναι καλὰ ὡς τοὺς ἄφησες· ὁ Ἀγαπητός μοι ἔστειλε γράμμα πρὸς τὴν οὐτιδανὴν Μηχανὴν (Γεώργιον Γᾶτζον), καὶ μὲ πρῶτον τὴν στέλω, συμπεραίνω νὰ ἦναι πρὸς ὠφελος. Ἀπὸ αὐτὸν εἶχα γράμμα καὶ πάλιν τὰ ἄπειρα μὲ γράφει, περιπλέον ὅτι ἔλαβον ἐκεῖ γράμμα ἀπὸ μέρος τῶν Κυρίων (τῆς Ἀρχῆς δηλαδὴ), ἔγραψεν ὁ Ἰωαννίδης (Ἀναγνωστόπουλος) ζητῶντας χρήματα καὶ τοῦ ἐγνώρισαν τὸν χαρακτῆρα, καὶ ἐμβῆκαν ὅλοι κοιῶς εἰς ὑποψίαν, καὶ ἔμεινε νεκρὸν τὸ ἐμπόριον πρὸς καιρὸν· ὅθεν θέλω γράψω τὰ δέοντα· πολλὰ ἔτι γράφει, πλὴν παρρατρέχω. Περιπλέον γράφει ὁ αὐτός Ἰωαννίδης πρὸς ἓνα φίλον ἐκεῖ, ὅστις τοῦ ἔδειξε τὸ γράμμα, λέγοντας, ὅτι, ἂν ὁ Ἀντών. Εὐστρατίου (Κομιζόπουλος) ἀπεράτῃ ἀπὸ ἐκεῖ, νὰ πασχίσουν νὰ τὸν στείλουν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐστάλθη ὁ Ἀλ. Δημ. (δηλ. ὁ Γαλάτης) καὶ τὸν λέγει ὅτι καὶ εἰς τὴν Ὀδέτσαν ἐδόθη παρρομοσία παραγγελία· τί νὰ συμπεράνω δὲν ἠξέυρω, ἐγὼ ὠμίλησα μὲ τὸν Εὐστ. καὶ μὲ εἶπεν, ὅτι εἶναι ἔτοιμος εἰς τὴν θέλησιν τῶν συντρόφων, καὶ μόνος προαιρεῖται νὰ κάμῃ τὸ ταξιίδιον, χωρὶς νὰ βάλῃ εἰς πείραξιν καὶ ἔξοδα τοὺς συντρόφους, φθάνει μόνον νὰ ἠξέυρῃ τὸ βέβαιον κέρδος τῶν συντρόφων, καὶ εἰς τοῦτο ὠρκίσθη, ὅτι δὲν θέλει ἀργοπορήσει νὰ τὸ ἐπιχει-

ρισθῆ· μὴ πειραχθῆς εἰς τὸ παραμικρὸν, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἐπειράχθη, καὶ συμπεραίνω νὰ ᾔῃαι τῆς Οὐτιδανῆς Μηχ. ἐνέργειαι, ἅς μὴ τὸ ἐλπίζη ὅμως νὰ ἐμβάσῃ σκάνδαλα· ὅτι ὁ Εὐστρατιάδης μὲ λέγει εἶναι ἕτοιμος εἰς κάθε νεῦμα τῶν συντρόφων. σὲ γλυκοασπάζομαι.

Ὁ φίλος

Ἄνδ. Ἐλευθεριάδης

(Κομιζόπουλος.)

Ἄριθ. 24.

Εἰς Πετρούπολιν.

Ἀκριθέστατε φίλε!

Ἐν Μόσχᾳ τῇ 5. Φεβρουαρίου 1820.

Κατὰ τὴν 29. Ἰαννουαρίου παρελθόντος, ἦτο γεγραμμένη ἡ πρὸς τὴν αὐθεντίαν σας ὑστερινή μου, τὴν ὁποίαν σᾶς βεβαιῶ· κατ' αὐτὴν καὶ ἡ πρὸς ἐμέ τιμία σας, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ κυρίου Ῥιζάρη ἔλαβον· εὐχαρίστως ἀνέγνωσα τὰ μετὰ τὴν πρώτην ἐντάμωσίν σας μὲ τὸν Πανκῶστα (Καποδίστριαν)· καὶ περιμένω νὰ μοὶ εἴπητε τὸ χαροποιέστερον μετὰ τὴν δευτέραν. Δὲν μοὶ λέγετε ἂν τῷ ἀναφέρατε τὶ περὶ τῆς τοῦ Βαρβάκη ὑποθέσεως, πρᾶγμα ἀναγκαιότατον, ἐπειδὴ τὰ χαβιάρια του πολλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν οὐ μικρὰ ἡ ὠφέλεια, ὅταν σταλθῶσι διὰ τὴν Γρακίαν· ὁ καιρὸς τοῦ μισευμοῦ του πλησιάζει, καὶ ἀ φυσικὸν λογαριασμόν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποφασισθῆ καὶ νὰ βαλθῆ εἰς ἐνέργειαν αὐτὴ ἡ σπεκουλαζιὸνε χωρὶς ἄργητα. Τὰ διὰ τοὺς ἐν Ὀδησσῷ καὶ Ἰσμαήλ φίλους δύω γράμματα, θέλω διευθύνει διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρόμου, καὶ ἂν λάβω καιρὸν θέλω τοῖς γράφει καὶ ὁ ἴδιος· ἀπαντες οἱ φίλοι καὶ ἐγὼ σᾶς προσκυνοῦμεν.

Μένω.

Ὁ Δουλὸς σας καὶ φίλος σας

Νικόλαος Πατζιμάδης.

Ἄριθ. 25.

Ἀκριβέστατα φίλε κύριε Ἐμμανουὴλ Ξάνθε εἰς Πετρούπολιν.

Τῆ 12. Φεβρουαρίου 1820. Μόσχα.

Ἐπειδὴ ἀσθενῶ δὲν σᾶς γράφω μόνος μου, διὸ καὶ συντόμως σᾶς λέγω, ὅτι περιμένω ἀπόκρισίν σας εἰς τὴν ἀπὸ τὰς 5. τοῦ τρέχοντος γραφῆν μου μὲ χαροποιᾶν τινὰ εἶδησιν τὸ ἐγκλειόμενον πρὸς τὴν ἀσθεντείαν σας γράμμαμα ἔλαβον παρὰ τοῦ ἐν Ὀδέσση Σταμάτη Κουμπάρη, ὅστις μὲ γράφει καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ Νήσων συντόμως καὶ μὲ βεβαιότητα. Τὴν πρὸς αὐτὸν γραφῆν σας καὶ τὴν πρὸς τὸν κύριον Φωκιανὸν προχθὲς τῆ 10 τοῦ τρέχοντος ἔστειλον. Γράψε καὶ ἀπὸ μέρους μου πρὸς ἀμφοτέρους αὐτοὺς. Σᾶς προσκυνῶ ἀδελφικῶς, καὶ μένω.

δοῦλος σας.

Νικόλαος Πατζιμάδης.

— 0 —

Ἄριθ. 26.

Κύριε ! Εἰς Μόσχαν.

Κωνσταντινούπολις τῆ 16 Φεβρουαρίου 1820.

Ἡ ἄργητα τοῦ Θωμαΐδη (Ξάνθου) μᾶς ἐλύπησε, χαίρομεθα ὅμως τώρα ὄχι μόνον τὸ ὑγιεὲς φθάσιμόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πληροφορίαν σας, ὅτι θέλει καλοπωλήσει τὰς πραγματείας του, καὶ εἶθε νὰ τὸ ἀκούσωμεν ἀπὸ πρώτην σας ἐπειδὴ ἡ ἀπιτυχία τούτου δὲν θέλει ἐπιφέρει καμμίαν δυσκολίαν εἰς κανένα καὶ σχεδὸν ἀσυλλόγιστον πρᾶγμα. Οὔτε ἡ ἀποτυχία του (ἂν μὴ δῶση κύριος) δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰ ἕως τώρα γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὑπόσχονται αἴτιον τέλος καὶ ἡ θεία χάρις νὰ τὰ φυλάξῃ ἀπὸ τὸ βάσκανον ὄμμα τοῦ ποτηροῦ δαίμονος ! Τὸ πόσον καλὰ διετέθησαν ἕως τώρα τὰ πράγματα διὰ τῆς γραφίδος δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς τὰ ἐξηγηθῶ. Ἐδῶ ἐπίτροποι δὲν ἐδιορίσθησαν ἀκόμη, ἐλπίζω ὅμως πρὸ τοῦ μισσημοῦ τῆς ἐρχομένης πόστας καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν νὰ σᾶς τὰ φανερώσω κατὰ τὴν αἴτησίν σας. Τὴν τακτικὴν ἀλληλογραφίαν ἐπιθυμῶ κ' ἐγὼ, ἀλλ' αἱ ἀσχολίαι μου πολλαὶ οὔσαι μὲ ἐμποδίζουν τὸν καρόν. Τὴν γραφῆν σας διὰ κύρ Μαρ-

τάκην (Τζαχάλωφ) ἔστειλα εἰς Πίσσαν, ὅπου εὐρίσκεται δια-
 σκεδάζοντας τὰς μελαγχολίας του μὲ τὸν ἄρχοντα Κ. Μ. (Μαυ-
 ροκορδάτον), καὶ μὲ τὸν ἅγιον Ἄρτης. Κατὰ τὴν αἴτησιν σας
 ἔσωθι εὐρίσκετε τὰ γράμματα τοῦ Πετρόμπου, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐ-
 φέρθησαν ἐδῶ ἀπὸ τὸν Καμαρινόν, καὶ εἶναι τὸ ἕνα ἀναφορὰ
 τοῦ ἰδίου μὲ μόνην τὴν ὑπογραφήν του, τὸ ἄλλο ἀπὸ τοὺς Ἄρ-
 χιερεῖς καὶ Καπιτάνους, ὅτι ἀριεζώνωνται διὰ κάθε ὑπόθεσιν
 εἰς τὴν καλοσύνην τοῦ ἀρχηγοῦ τους, καὶ ἔν ἀκόμῃ ὁποῦ δὲν
 σᾶς στέλλω, ὡς ἀχρηστον, εἶναι καταγραφή τῶν θουσιῶν του,
 ὡς λέγει, ἀναβαίνουσαι χρονιαίως ἀνὰ ἐβδομηῖντα πέντε χιλι-
 ἀδας γροσίων. Αὐτὸν οἶον τὸν συστήθουν οἱ πατριῶται του, τοι-
 οὔτος καὶ ἀκόμῃ καλλίτερος εἶναι, τὸ μόνον ἐλάττωμά του εἶ-
 ναι ὁποῦ ὑπερκαπαῖ τὸ μέταλον, καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἐμετρήθη μία
 ἀρκετὴ ποσότης ἀπὸ τὸν γραφεὰ καὶ ἀπὸ τὸν Δικαῖον διὰ τοῦ
 ἐνταῦθα υἱοῦ του, ἂν ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὸν Κύριον, νὰ τῷ
 δαθῶσι πάλιν διὰ τῶν ἰδίων μέσων. Ἄσπασόν μοι ἐκ μέσης
 ψυχῆς τὸν κύριον Θωμαΐδην, συγχωρῶντας με ὁποῦ δὲν τοῦ
 γράφω ξεχωριστά, διὰ πληροφορίαν του στείλε του τὴν
 παροῦσαν.

Ἐν βίᾳ μένω.

Ὁ σὸς Α. Καρίμου.

(Παναγιώτης Σέκερης.)

— 0 —

Ἄριθ. 27.

Περιπόθητε Κύριε.

Εἰς Πετρούπολιν.

Ἐν Ἁΐ. Μαρτίου. 1820. Μόσχα.

Εἰς τὰς 23. σᾶς ἔγραψα τὰ δέοντα, εἰς τὰς 26, ὁμῶς
 μὲ δυσαρτέστικιάν μου σὲ λέγω, ὅτι διὰ νὰ μοι ἔτυχον ἀνα-
 γκαῖται ὑποθέσεις δὲν ἐπρόφθασα.

Ἐλαβον τὰς δύο τιμίας σας ἀπὸ 19 καὶ 23 χαίρομεν τὰ
 τῆς υγείας σας. Εἶδον τὰ ὅσα μοι γράφετε διὰ τὸν ἐναντίον.
 Καὶ ἐπῆρα εἰς καλὴν σημείωσιν, μεῖνε ἥσυχος καὶ ἐρχόμενος
 θέλει γνωρίσω τὴν προθυμίαν καὶ εὐχρινείαν του, ἢ τὴν ὑπό-
 κρισίν του. Μὲ τὴν ἀπελθούσαν ἔγραψα τῷ Ἰωννίδῃ (Ἀναγνω-
 στοπούλῳ), καὶ αὐρίον πάλιν θέλω γράψαι· καθὼς καὶ τῷ Λυσίππῳ

(Δεβέντη) και Κοντού (Π. Σέκερη,) ἀπὸ τοὺς ὑπέρους, ὅμως στεροῦμαι γραφάς. Μᾶς λέγεις τὸν ἐρχομὸν δύο οἰλιῶν, διὰ τί ἔμω; νὰ μὴ μᾶς φανερώσῃς πρῶτον, πότεν καὶ διὰ πῶς, πρὸς βλέψεις, πραγματικῶν;

Μὲ δυσχερῆσαι μᾶς ἴδουμεν καιὶ περὶ τοῦ Εὐεργετικοῦ, ὅτι δὲν θέλει νὰ φανῆ ἐνεργὸς συνδρομητὴς, καιὶ περὶ τούτου τί νὰ σᾶς εἰπῶ, λόγος γνωρίζετε τὰς γράϊας μας. Τώρα εἴμεθα εἰς περίστατιν, ὅπου τῶν ἀδυνατίων νὰ μείνῃ ἀνεξέγητος ἡ ὑπόθεσις μας, ὅτι καὶ ἂν θελήτωμεν νὰ κάμωμεν πᾶστιν τῶν ἐπιχειρημάτων εἶναι ἀδύνατον, πρέπει νὰ τοῦ παραστήσῃτε πόσον εἴμεθα ἐξαπλωμένοι, καιὶ ὁποῖαν καιὶ συμβουλήν εἶδει, διὰ νὰ γνωρίζωμεν πῶς κλίνει ἡ θέλησις του. Τοῦτο ὅμως σᾶς λέγομεν, ἔω; εἰδὼ ὅπου ἐκτεννήταμεν, μεγαλύτερα θέλει σταθεῖ ἡ ζημία, ἂν κάμωμεν στάστιν, καιὶ σωτηρία, ἡ ἐνέργεια εἰς τοῦτο συμφωνεῖ καιὶ ὁ Ξενοφωντίδης. (Πηζιμαδάς.) ἂν κριθῆ εὐλογον, ἡμπορεῖ νὰ ἀνικροθῆ ἡ ὑπόθεσις μας καιὶ εἰς τὸν οἰλιῶν ὄρωπον. Δὲν δίδω παλαιὰ ἄπειρα παραδείγματα, τῶν ἀποτυχόντων εἶναι ἀρκετὸν νὰ μᾶς ἐγκαρδιώσῃ, καιὶ μάλιστα τώρα ὅπου αἱ ὑποθέσεις μας κυαντικῶς προχωροῦν πρὸς τὰ κρείττω· ἡ σπουδὴ καλὴ εἶναι, ὅμως βαθμηδὸν καιὶ ἡ ἐνέργειά μας νὰ προχωρῇ γρῆτα νὰ ἐκτεννώμεν εἰς τὰς προβλέψεις, καιὶ τὸ Μπιλάτζον, ὅταν ἀπορατιθῆ, τότε ἡμπορεῖ νὰ σφαιλισθῆ, καιὶ βέβαια ἡ μεγάλη ἐκτασις ἀπαιτεῖ καιὶ καιρὸν νὰ σφαιλισθῆ Μπιλάτζον γαικῶν. Διὰ τοῦτο, κύριε, ἀνάγκη νὰ μένετε αὐτοῦ, ὅτι ἂν κατὰ τὸ παρὸν καιὶ ὁ Εὐεργετικὸς ἀνιταίη, ἐλπίζω ἀρέυκτως ἀκολούθως νὰ συμφωνήσῃ νὰ μᾶς συνδράμῃ, ἀρ' οὗ τὸν παρουσχάτετε ὅλας τὰς ἀποδείξεις τῶν δικαιωμάτων μας. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἴσθε γενναῖος, ὅτι τὰ καλά μὲ κόπου; ἀποκρίονται. Ἡλὲν ὅμως σᾶς ἐναναλέγωμεν, ὅτι ἄρκετα πρέπει νὰ μείνητε μερικὸν καιρὸν αὐτοῦ, τὸ σχέδιον τοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος; ἐτελείωτε καιὶ σᾶς στέλεσται τὸ προτρέψετε τοῦ Εὐεργετικοῦ, πᾶσον μεγίστως, θέλει εὐκολύναι. Ἡ ἐνέργειά του δὲν θέλει σταθῆ ἀύσυχος, ὡς στο-

χαίρομαι, εἰς τὴν σύναξιν τῶν κερκλαίων, καὶ ἡ φρόνησις κατὰ διαφόρους τρόπους μεγίστη, θάνατι νὰ τὸ ἀποφασίσῃ καὶ ὁ Εὐεργετικός. Σὲ ἀκριβοσπάζομαι καὶ μένω.

Ὁ Α. Ε. σὲ ἀσπάζεταιται.

Ἐλευθεριάδης.

(Κομιζόπουλος.)

— 0 —

Ἄριθ. 28.

Κύριε Ἀντώνιε Κομιζόπουλε.

Εἰς Μόσχαν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς α'. Μαρτίου. 1820.

Με τὴν ἀπελθοῦσαν πόστα σὰς εἶχον ἕτερὴν μου συντροφεύουσαν καὶ ἓνα πλῆκον ὑπὸ ἀσφάλειαν, τῶν ὁποίων τὴν περὶ λαβὴν δὲν ἀμφιδάλω, καὶ ἀναμένω μὲ πρῶτῃν σας νὰ τὴν ἀκούσω διὰ ἡσυχίαν μου· ἤδη δὲ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔφθασεν ἡ ἀπ' αὐτοῦ προσδοκούμενη πόστα ὑστεροῦμαι γράμματός σας, καὶ δὲν ἔχω αἰτίαν ἐκτάτῳ. Σὰς πληροφορῶ, ὅτι ἐδῶ ἐδιωρίσθησαν ἔφοροι δύο ἐκ τῶν ἐλλογίμων ὁ Διδάσκαλος Ν. Λογάδης, καὶ ὁ μέγας γραμματικός τοῦ Πατριάρχου Γ. Ἐλευθεριάδης καὶ δύο ἐκ τῶν ἐμπόρων, ὅ, τε Π. Σέκερης καὶ ὁ Β. Διογενίδης, πρὸς αὐτοὺς εἶναι ἀναγκαῖον ἓνα γράμμα καὶ ἂν ἀποφασισθῇ νὰ τοὺς σταλθῇ, ἢ ἂν ἤλθε κανένα εἰς χεῖράς σας, νὰ τοὺς τὸ στείλετε μέσον τοῦ ἀδελφοῦ σας γραφέως τούτου τοῦ γράμματος. Με ἀνυπομονησίαν προσμένομεν νὰ ἰδῶμεν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Θωμαΐδου, (Ξάνθου.) πρὸς τὸν ὁποῖον παρακαλῶ νὰ στείλετε τὴν ἔσωθεν γραφὴν μου, εἰς τὸν ὁποῖον, φαίνεται ὅτι θέλει σταθῇ ὅλη ἡ βία.

Υἱάινε καὶ φίλει τὸν φιλοῦντά σε

Ἀναττάσιον Καρίμου.

(Π. Σέκερης.)

Κύριε! Α. Θ. (Ξάνθε.)

Εἰς Πετρούπολιν.

Τῆς α'. Μαρτίου. 1820. Κωνσταντινουπόλις.

Ἀνυπομόνως προσμένομεν ν' ἀκούσωμεν ἀπὸ πρῶτῃν σου τὸ εὐτυχές φημίμόν σου αὐτοῦ, τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑποθέσεών σου, διὰ νὰ χαρῶμεν καὶ ἄμποτε νὰ μᾶς ἔχετε εἰς τὸν

δρόμον γράμματα τῆς ἐπιθυμίας μας. Ἡμεῖς ὅλοι χάριτι θαῖα
 ὑγιαίνομεν, αἱ ὑποθέσεις μας προβαίνουν γιγαντιαίως ἐπὶ τὸ
 κρεῖττον, καὶ ἡ φαμίλια σου ὑγιαίνει πανοικί. Μὴ συνερίζε-
 σαι ἂν δὲν σοῦ γράφω διεξῆδικῶς, ἐπειδὴ γνωρίζεις πῶς εἶ-
 μαι πολύδουλος. Σὲ ἀτπάζομαι.

Ὁ σὸς Α. Κ. (Σέκερης.)

—————0—————

Ἄριθ. 29.

Κύριε! Θ.

Εἰς Πετρούπολιν.

Τῆ 12. Μαρτίου. 1820. Μόσχα.

Με τὴν ἀπελευθέρωσίν μου σᾶς ἔγραψον τὰ δέοντα. Τώρα
 δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ἔλαβον γράμμα ἀπὸ τὴν οὐτιδανὴν (Γ.
 Γάτζου), καὶ με κατετάραξε μετὰ τὰ ἄπειρα γραφόμενά του.
 Ἐγραψεν, ὅτι ἀπ' ἐδῶ ἀπέρρασεν ἕνας πολλὰ καλὸς καὶ με
 προκοπὴν φίλος, καὶ ὑπάγει δι' αὐτοῦ, καὶ με λέγει, ὅτι εἶ-
 ναι αὐτὸς ὁ Θεοδωρίδης (Ξάνθος), ὡς στοχάζεται, καὶ ὅτι
 αὐτὸς εἶναι ὁ Σύντροφος τοῦ Ἰωακῆμ, (Ἀναγνωστοπούλου)
 ὅστις σᾶς ἔγραψεν τὰ ὅσα περὶ ἐμοῦ ἐμελετοῦσε, καὶ ὅτι τὸ
 αὐτὸ γράμμα τὸ ἔδειξεν ὁ ἴδιος φίλος, ὁποῦ τὸ ἐπῆρε, καὶ
 εἰς τὸν Λύσιππον. (Λεβέντην) Καὶ διὰ τὸν Ἀρμόδιον με
 γράφει, ὅτι στέλνει ὅλων διαταγὰς ζητῶντας χρήματα ἀπὸ
 ὅσους ἔλαβον τὰς ὁμολογίας. Με γράφει νὰ γράψω τὸν Μαρ-
 τάκην, (Τζακάλωφ.) ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἰς Πίζαν τοῦ ἔγραψε, νὰ ὑπάγη
 ἐκεῖ νὰ ἐμιλήσουν. Στοχάσου, ἀδελφέ, καὶ προλαβε τὰ ὅσα ἀ-
 τοπήματα, μάλιστα ἰδὲ νὰ ἡσυχάσης τὸν ἀγαπητόν. Δὲν ἤ-
 ξεύρω τί διαβολὸν ὁ Ἀρμόδιος φέρεται οὕτως, καθὼς καὶ ὁ
 Ἰωαννίδης. (ὁ Φλέσας καὶ Ἀναγνωστοπούλος.) Δὲν ἔπρεπε
 νὰ γράψουν χωρὶς τὴν ἄδειαν τῶν Κυρίων, διὰ νὰ μὴν ἀ-
 κολουθοῦν αὐτὰ τὰ ἀτοπήματα· εἰπέ με τί ἀπόκρισιν πρέπει
 νὰ τὸν κάμω. Τὸ μόνον ὁποῦ με πειραχθεῖ, εἶναι ὁποῦ ἀπὸ
 τὸν Λύσιππον δὲν ἔχω κἄν ἓν δύστιχον, μ' ὅλον ὅτι ἔλαβον
 ἀσφαλῶς τὰς ἐπιστολάς μου, καὶ φοβοῦμαι μὴν ἀληθεύουν
 τὰ ὅσα με γράφουν. Μήτε ἀπὸ τὸν Κοντὸν ἔχω γράμμα,
 καὶ δὲν ἤξεύρω εἰς τί νὰ ἀποδώσω τὴν τσαούτην σιωπὴν

τους, καὶ γράψτε μου ἂν ἐλάβατε κατευθεῖν, ὅτι ἀπὸ τὸν Αὐ-
σιππον μάλιστα ἔπρεπεν ἀφρευκτὰ νὰ ἔχω. δὲν ἤξεύρω καὶ
διὰ τὸν μισθὸν τοῦ Ἰωαννίδου τί νὰ συμπεράνω.

Ἐν β' α' σὲ ἀκριβοπροσκυνῶ.

Ἐπαμινώνδας.

(Κομιζόπουλος.)

Ἄριθ. 30.

Περιπόθητε Κύριε. Θ. (Ξάνθη.) Εἰς Πετρούπολιν.

Τῆ 15. Μαρτίου. 1820. Μόσκα.

Εἰς τὰς 12. τοῦ παρόντος ἐστάθη ἡ ὑπερινή μας. Ἐλά-
βαμεν τὴν τιμίαν σας ἀπὸ 9. ἐχάρημεν τὴν ἀκριβήν μας ὑ-
γειάν σας. Ὁ Ξενοφωντίδης καταγίνεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
ἔργου του καὶ τελειωόμενον σὰς τὸ στέλει. Τὸ πῶς εἶναι
ἀγιοὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία, χρειάζεται μόνον νὰ τὸ δεχθῆ ὁ
Ἐυεργετικὸς καὶ νὰ τὸ παραστήτῃ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ
τοῦτο πρέπει νὰ ἐνεργηθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιτηδεύσασάν σας. Μετὴν
ἀπελθοῦσάν σας μᾶς ἐγράφατε, ὅτι ὁ Ἐυεργετικὸς εἶπε τῷ
Ἀγαπητῷ, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλει σὰς καλέσει, δὲν
μᾶς εἶπατε ὅμως ἂν ἤτασθην, ἢ ἀκόμη μ' ὅλον τοῦτο σὰς
λέγομεν, ἂν εἰς ὄλην τὴν αὐτοῦ διατριβήν σας ἴδῃτε, ὅτι ἀ-
δύνατον νὰ στερῆσῃ νὰ συνεργήτῃ. καὶ μήτε ἐλπίς μένει, τότε,
ἀδελφε, ἀφρευκτὰ πρέπει νὰ ἐλθῆς ἐδῶ, διὰ νὰ οὐκλήσωμεν, καὶ
συσκευθῶμεν τί πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν, ὅτι ἡ ἀπόφασίς
μας εἶναι στερεὰ νὰ μὴ παρατηρήσωμεν ἀπὸ τὰ δίκαιά μας
καὶ διὰ τοῦτο χρειάζεται νὰ συσκευθῶμεν τί νὰ ἀκολουθήσωμεν.
Γράφομεν ὅσον διὰ Βιέννην καὶ Λιβόρνιον τοῦ κυρίου Μαρτί-
κη (Τζακάλου,) ὅπου μὲ πρῶτον νὰ γράψῃ πρὸς τὸν Ἐ-
λευθυνοῖδον τὰ πρακτικὰ του. Σὰς εἶπαμεν μετὴν ἀπελθοῦ-
σάν μας ὅτι ἐγράψαμεν εἰς τὴν οὐκιδανὴν Μάκινα, τὰς ὁ-
σας ὁμολογίαις μας καὶ βερεσιδίαι, νὰ τὰ στείλῃ τῷ κυρίῳ
Λυτίππῳ, τῶρα δὲν ἔχει τὸν τόπον του νὰ γράψωμεν δια-
φορετικὰ, ἀλλὰ καὶ οἱ Κύριοι πρέπει τὸ ἴδιον νὰ γράψουν.
Μήτε εἰς τὸν σκοτεινὸν (Θ. Νέγγην.) δὲν πρέπει νὰ γρά-

φωσι νά γνωρισθῆ μέ τόν Ξενίδην, καθότι ἡ οὐτιδανή Μ. ἔχει σχέσην μετ' αὐτοῦ, ἀλλά κάλλειον ὀλίγη ὑπομονή, καί ἀκολούθως ἠμποροῦμεν νά τὸ ἀκολουθήσωμεν. Μέ τὰς ἐπιστολάς τῆς ἀνταποκρίσεως τῶν φίλων, στείλε μᾶς καί τὴν σφραγίδα. Ὁ Ξενίδης σᾶς ἀσπάζεται. Σᾶς ἀδελφικοπροσκυνῶ.

Ἀνδρίας Ἐλευθεριάδης.

(Καμιζόπουλος.)

— 0 —

Ἄριθ. 31.

Τιμιώτατε κύριε Ἐμμανουήλ Ν. Ξάνθε. Εἰς Πετρούπολιν.

Μόσχα Μαρτίου. 22. 1820.

Τὰς τιμίας σας ἀπὸ 15, καί 16 τοῦ τρέχοντος ἔλαβον, τὴν μὲν διὰ τοῦ κοινοῦ μας φίλου κυρίου Ἰωάννη Κοκκίνη, ὁ ὁποῖος πρὸ δύο ἡμερῶν ἐθίχτε, τὴν δὲ διὰ τῆς πόστας. Τὴν πρὸς τὸν ῥεθέντα κύριον Κοκκίνη ἀγάπην μου καί περιποίησιν ἐγνώρισα καί πρότερον διὰ γράς μου, νῦν δὲ πολὺ περισσότερον· ἐπειδὴ μοι τὸν συσταίνει ὁ περιπόθητός μοι φίλος κύριος Ξάνθος. Τὴν διὰ Μπαλίαν περικλειθεῖτάν μοι γραφὴν ἐξαπέστειλον, παρακαλῶ ἀκολουθήσατε καί ἡ εὐγενεία σας ὁμοίως διὰ τὴν διὰ Ῥήγαν περικλειομένην.

Σᾶς προσκυνῶ ἀδελφικῶς μένων. Δούλος σας.

Νικόλαος Ματζιμάδης.

— 0 —

Ἄριθ. 32.

Ἐπιμώτατε κύριε Ἐμμανουήλ Ξάνθε. Εἰς Πετρούπολιν.

Τῆ 27. Μαρτίου. 1820. Ἰματλή.

Ἄπὸ Ῥέιν ὁ κύριος Μιχαὴλ Φωκιανὸς μᾶς εἰδοποίησε τὰ περιεχόμενα ἐν τῇ γραφῇ σου πρὸς τὴν ἐντιμότητά του, ἐξ ᾧν εἶδομεν μέ μεγάλην μᾶς εὐχαρίστησιν, ὅτι δὲν λησμονήσατε τὸν ἐκλαμπρότατον Κόμητα, καί διὰ τοὺς ἐδῶ ἐγκατοίκους Γραικοὺς, καί ὅτι ἡ ἐκλαμπρότης του μᾶς ἔχει καί εἰς τὴν ἐνθούμησιν του. Δύνασθε νά κρίνετε ἐκ τούτων ὁποῖα αἰσθήματα γεννῶνται εἰς τὰς εὐγνωμόνους ψυχὰς μας, διὸ καί ἐνεθαρρύνθημεν μέ μίαν ταπεινὴν γραφὴν καί παρακλητικὴν

μας ἀναφορὰν νὰ ἰκετεύωμεν τὴν ἐκλαμπρότητα του, ὥστε, ὁπόταν δοθῇ περίστασις, νὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Μεγαλειότητός του, ὅσα κρίνει εὐλογα ἄφ' ὅσα μὲ τὴν ἀναφορὰν μας τὸν παρακαλοῦμεν. Ἐπιστρέφωμεν καὶ πρὸς σέ, φίλε σεβάσμιε καὶ συμπατριῶτα, καὶ σέ παρακαλοῦμεν, ὅταν ὑρῆς εὐκαιρίαν νὰ ἀναφέρῃς πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητα του τὰ δέοντα· τὰ γραφόμενά μας τὰ εὐρίσχεις ἐσώκλειστα, καὶ ἀναγνώσκοντάς τα τὰ σφραγίζεις κ' ἐγχειρίζεις· ἡμεῖς δὲ εἰς ὅποιανδήποτε καλὴν ἐκβασιν, θέλει σοῦ γνωρίζωμεν εὐγνωμοσύνην μεθ' ὅλης τῆς κοινότητος. Ἐπειδὴ καὶ λέγεις, ὅτι μισεύεις γρήγορα, δι' αὐτὸ δὲν σοὶ στέλλομεν ἐπιτροπικόν, μ' ὄλον τοῦτο καθε καλόν, ὅπερ γίνεται πρὸς ὁμογενεῖς, εἴν' ὠφέλιμον καὶ εἰς τὴν πατρίδα· καὶ ἀγκαλά ἂν καὶ εὐρισκώμεθα εἰς ἄλλοδαπῆ γῆν, ἡ ψυχὴ μας ὁμοῦ φλογίζεται διὰ νὰ ἀξιωθώμεν ἐκεῖ ἔνθα πρωτοεἶδαμεν τὸν ἥλιον. Ἐν τούτῳ προσφέροντάς σας τὸ ἀνήκον σέβας μένομεν δοῦλοι σας.

» Κωνσταντῖνος Κουγιμτζόγλου.

» Ἰωάννης Γωεργαντόπουλος.

» Γεώργιος Παππαδόπουλος.

» Ἰωάννης Δούμας.

» Ἀναστάσιος Λοιτέπουλος.

— 0 —

Ἄριθ. 33.

Περὶ πόθητε Κύριε.

Εἰς Πετρούπολιν.

Ἐν Μόσχᾳ τῇ 12. Μαρτίου. 1820.

Μὲ τὴν ἀπελθούσαν τῶν 29. σᾶς ἔγραψον μέσον τοῦ ζεσοῦ (Πογοβίνου), ὁ Ξενοφωντίδης (Ν. Πατζιμάδης) κάμνει τὴν ἀπάντησιν τῶν δύο τιμίων σας καὶ δὲν ταυτολογῶ. Ἀπὸ Βουκουρέστι μὲ γράφει ὁ φίλος τοῦ Λυσίππου (Λεβέντη), πρὸς ὃν ἐστέλναμεν τὰς πραγματείας του (δηλ. ὁ Νικολόπουλος), ὅτι εἶπε νὰ μὲ γράψῃ· ἔλαβε τὰς δύο ἐπιστολάς μου, καὶ διὰ νὰ ᾔγιναι ἐπὶ κλίνης ἀσθενῆς, δὲν μὲ ἀπεκρίθη, καὶ μὲ τὸ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κρεῖττον ἴσως μὲ τὴν ἐρχομένην τὸ ἀκολουθήσει· τὸ δὲ παρὸν τῆς οὐτιδανῆς μηχανῆς (Γ. Γάτζου) πρὸς τὸν ἀγαπητὸν σήμερον στέλεται, καὶ ἰδοὺ τὰ περιεχόμενά του. Τὸ παρὸν τοῦ

Ἰωακὴμ (Ἀναγνωστοπούλου) παρὰ τοῦ κομισιονώρου τοῦ Λυ-
σίππου (δηλ. Νικολοπούλου) ἔλαβον. Δὲν μὲ γράφετε πόθεν ἔχε-
τε εἰδητὴν διὰ τὸν Τζούνην, καὶ ἂν ἀληθεύουν τὰ τῆς οὔτιδ: Μηχ.
(Γάτζου) γραφόμενα, πρέπει νὰ φέρῃ τὸ ὄσα τοῦ Ἰωαννίδου (Ἀνα-
γνωστοπούλου) γράμματα ἐσύναξες, καὶ μείνατε ἥσυχος τὸν
οἰκονομοῦμεν· μοὶ κακοφαίνεται εἰς τὰ τόσα ἀτοπίματα ἠκολού-
θησαν, καὶ ὑπομονῆς χρεῖα ἐν ὄσῳ νὰ θαλθεῖν εἰς τὰξιν· καὶ
πρέπει νὰ ἰδῆτε ἂν μὲ τὸν εὐεργετικὸν (Καποδίστριαν) τὰ συ-
μφωνήσετε καλῶς, ἀλλέως πρέπει νὰ ἔλθετε νὰ θεωρηθῶν οἱ
λογαριασμοὶ, καὶ νὰ πάρῃ ὁ καθ' εἷς τὴν ὑπόθεσιν του καὶ τὸ ἐπάγ-
γελμά του νὰ μὴν ἀκολουθοῦν ζημίαι· κἀνενα ἄλλο νὰ σᾶς
εἶπω δὲν ἔχω· ὁ Ξένος (Πατζιμάδης) εἶναι πολλὰ καλός, διὰ
δὲ τὰ τῆς προτάσεως ἐπάνω εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ ἐταιριάρχου
θέλει γένει σκέκεις. σὲ ἀκριβοσπάζομαι.

A. E. (Ἀντώνιος Κομιζόπουλος.)

Ἰδοὺ τὸ γράμμα τοῦ Γεωργίου Γάτζου πρὸς τὸν Κανδιώτην.

Κύριε.

τῆ 11 Μαρτίου. 1820. Ἰάτιον.

Εἰς τὰς 25 ἐστάλην ἡ ὑστερινή μου, καὶ εἰς τὰ πάντα ἀνα-
μένω τιμίαν σας ἀπόκρισιν· νῦν δὲ εἶμαι νὰ σᾶς φανερώσω, ὅτι
ἓνας φίλος ἔλαβε γράμμα ἀπὸ Βουκουρέστι καὶ τοῦ γράφουν,
ὅτι ὁ Ἀναγνωστάπουλος εἶχεν ἔμβει εἰς τὴν καραντίναν Ἰσμα-
ιλίου νὰ ἀπεράσῃ διὰ Ῥωσίαν, καὶ ἐκεῖ ἔμαθεν, ὅτι ἐφα-
νερώθησαν αἱ καταχρήσεις του, καὶ ἀμέσως εὐγῆκεν ἀπὸ καραν-
τίναν καὶ ἦλθεν εἰς Γαλάτζι, διὰ νὰ περιλάβῃ τρία πακέτα
μὲ γράμματα, ὅπου εἶχεν ἀφήσῃ εἰς ἓνα τοῦ φίλου· τὰ αὐτὰ
γράμματα, εἶχαν στείλει ἀπὸ Βουκουρέστι καὶ τὰ ἐπῆρα, καὶ
στέχονται εἰς σύγουρον μέρος· μὴν εὐρίσκοντας τὰ γράμματα
ἔφυγε διὰ Ἰβραίλαν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ δὲν ἤξεύρομεν ποῦ ἐπῆ-
γεν· οἱ ἐδῶ μαυθάνοντες ἓνα παρόμοιον ἐρρίφθησαν ὅλοι ζητῶν-
τες ὁ καθ' εἷς τὰ γράμματά του, ἐγὼ ὅμως τοὺς ἡσύχασα
μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ ὑποκειμένου σᾶς προέγραφα. (δηλ. τοῦ
Καποδίστια.) Ἀδελφε, διὰ τὸν θεὸν βοήθησε τὸν φίλον σου Γά-
τζον, καὶ πάρε μου ἓνα γράμμα προστακτικὸν πρὸς ἐμένα, ὅπου

νά πηγίνω εἰς Βουκουρέστι νά περιλάβω τὰ γράμματα καὶ
 νά τὰ φέρω νά τὰ δώσω εἰς χεῖράς σου, στογάζομαι νά ἦναι
 ὑπὲρ τῆ 200. ὡς μὲν λέγουν τὰ δὲ γράμματα τῶν γραμμί-
 των κακῶς κακοῦ ἀπολέσθησαν, πλὴν ἀζημίωτον ἄλλος τρό-
 πος δὲ νά ἔλθῃ ἢ δουλικὴ εἰς δόξην δρῶμεν δὲ εἶναι, καὶ
 στοχασιεῖτέ το καλῶ, διὰ νά προλάβωμεν τὸ πρᾶγμα, ἀλλέως
 διορθωμὸν δὲν ἔχει. Ὅσον ἠμπορεῖς, ἀδελφε, φροντίσε διὰ αὐτὸ,
 καὶ μὴ στοχασθῆς, ὅτι ἠμπορεῖς νά κάμῃς μεγαλητέραν δούλευ-
 σιν ἀπὸ αὐτῆν, εἰ μόνον ἐγὼ ἔχω υπέληψιν ἀπὸ τοῦς ἐδῶ
 ἀδελφοῦς καὶ ἓνας εἰς Βουκουρέστι, καὶ σὰς ξαναλέγω, ὅτι
 αὐτὸ δὲν γένη, ἄλλοι δὲ ἡμεῖς! ὅτι ὑποταγὴν τινοῦ δὲν ἔχεις
 εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸν μεγαλητέρον σου, καὶ κάμει ὅπως ὁ Θεὸς
 σὲ φωτίσει. Ἐστὶν ἡμεῖς ἀλλήλοις ἀγαπῶμεν. Ὑγείαινε.

Γεωργ. Γάτζος.

Γράμμα τοῦ Ἀναγνωστοπούλου πρὸς τὸν Κομιζόπουλον.

Κύριε.

Εἰς Μόσχαν.

τῆ 11 Φεβρουαρίου. 1820.

Διὰ τῆς παρούτης μου σὰς λέγω τὰ ἀκολουθῆ εἰδοποιηθεῖς
 ἀπὸ φίλον, ὅτι ὁ φιλάνθρωπος ἐπεριετόνησε τὸ πρᾶγμα καὶ
 ὠφισθη κατὰ τοῦ Α. Θ. καὶ Α. Ι. (ἦτοι Ξάνθου καὶ Ἀνα-
 γνωστοπούλου) μαθὼν αὐτῆν τὴν ἀπερκαίαν εἰδησιν, χωρὶς
 τινὸς ἀναβολῆς ἀνεχώρητα ἐκεῖθεν ὅπου μὲ τὴν προλαβοῦσαν
 σὰς ἔλεγα, εἰς εὐριτόμην. (δηλ: ἀπὸ τὴν Καραντιναν τῆς
 Τουμαρόβις.) τὸ δὲ πρὸ δὲν λέγω, διότι οὔτε ἐγὼ ἤξεύρω,
 ὅπου ὅμως ἀποκατασταθῶ θέλω σὰς γράφει νά μὴ μου γρά-
 φετε πλέον, διότι δὲν ἤξεύρετε διὰ ποῖον μέρος. Ἄν ἡ παρου-
 σία τοῦ Ξάνθου ἀνατρέψῃ τὰ πρᾶγματα, τὸ ὅποιον τοῦτο ἀνυ-
 πομῶως προσμένω νά ἀκούτω, θέλετε δώτε τὴν εἰδησιν εἰς
 τὸν Λεβέντην, παρ' οὗ εἰδοποιεῖμαι καὶ γῶ.

Ἰωακὴμ. Ἀρχιερανοδρίτης.

II. Ἀναγνωστοπούλος.

Σ. Χρυσώτῳ χάριν τῆς ἀληθείας νὰ εἶπω, ὅτι ὅσα εἰς τὸ ἀνωτέρω γράμμα τοῦ ὁ Γάλλου πρὸς τὸν Κανδικώτην γράφει περὶ καταχρηστικῶν χειρημάτων ἀπὸ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου, εἶναι ψευδῆ εἶναι ἀληθῆ, ὅτι ὁ Ἀναγνωστοπούλος μὲ τὴν ὑπερβολικὴν φιλαυτίαν του καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς εταιρίας ἀπολίτευτον διαχωγὴν του, θέλων νὰ ὑποδεικνύῃ ὑπερογὴν εἰς αὐτοὺς, χωρὶς καὶ νὰ ἔχῃ τινα ἰκανότητα ἢ παιδείαν, ἐκέντησε τὴν ζήλοτυπίαν τινῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ στοχαζόμενοι, ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Εταιρίας ἦτον ὁ Καποδίστριας, ἐγράψαν εἰς αὐτὸν κατὰ Ἀναγνωστοπούλου· ὁ Κόμης ἐγράψεν εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Πρόξενον Πίτην, νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ, αὐτὸς εὐρισκόμενος εἰς τὸ Καθαρτήριον τῆς Τομαρίθας τότε, εἰδοποιήθη ἀπὸ τὸν Λιβέντην περὶ τούτων, καὶ φοβηθεὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἔφυγε, καὶ πορευθεὶς εἰς Βουκουρεστί κρυφίως, ἀπὸ ὅπου καὶ ἐγράψε τὸ ἀνωτέρω γράμμα πρὸς τὸν Κομιζόπουλον, καὶ βοηθηθεὶς ἀπὸ τὸν Λιβέντην μὲ μερικὰς ἐκατοστὰς Ὀλλανδικῶν φλωριῶν, καὶ μὲ συστάσεις, κατέρυγεν εἰς Πίτην τῆς Ἰταλίας.

— 0 —

Ἄρθ. 34.

Περιπόθητε Κύριε.

Εἰς Πετρούπολιν.

τῆ 10. Μαΐου 1820 Μόσχα.

Μὲ τὸν ἀπὸ τὰς 6. τοῦ τρέχοντος ταχυδρομοῦ δὲν σοὶ ἐγράψαμεν ἐπειδὴ ὁ Ξ. (Πατζιμάδης) εὕρισκετο εἰς τὸ χωρίον διὸ νῦν ἀπαντῶμεν ἀμρότεροι τὰς ἐπιστολάς σου ἀπὸ 27. τοῦ λήξαντος καὶ 4. τοῦ τρέχοντος· ὅσα περὶ τοῦ Καλοῦ (Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου) μᾶς γράφετε, δεχόμεθα χωρὶς περισσοτέρας ἐξετάσεως, ἐπειδὴ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Θ. (ὁ Ξάνθος) ἐνεργεῖ μὲ ὄλην τὴν χρεωστούμενην προσοχὴν ὡς υἱὸς Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου. Παρηκαλοῦμεν ὁμῶς νὰ συγχωρήσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐνίοτε νὰ τῷ κάμωμεν γνωστὰ τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς μας, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἐπιζήμια, ἀλλὰ πρόξενα ὠφελείας, διότι αὐξάνουσι τὴν προσοχὴν τοῦ Θωμαΐδη, ὅταν αὐτὸς τὰ

δεχθῆ, ὡς ἀπὸ ὁμογνώμονας ἀδελφούς γεγραμμένα ἐπιθυ-
μοῦντες τὸ κοινὸν καλὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας.

Ἐπειδὴ ὡς συγνὰ μᾶς γράφετε, ὅτι τὰ περισσότερα δὲν
ἤμποροῦμεν νὰ μάθωμεν διὰ γραμμάτων σας, ἀλλὰ νὰ ἀσπα-
σθῶμεν τὴν ὑπομονήν, ἕως τὸν καιρὸν τῆς ἐνταμίωσέως μας.
Δὲν ἔχομεν ἄλλο νὰ σᾶς εἴπωμεν, εἰμὴ ὅτι παρκαλοῦμεν τὸν
Θεὸν διὰ τὴν ὀγλήγορον ἐντάμωσίν μας. Οἱ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει, καὶ Ἀναγνωστὸπούλος καὶ Λεβέντης ἀμνηχανοῦντες, δὲν
γράφουσιν, ἀλλὰ περιμένουσι τὰς ἀπ' αὐτοῦ εἰδήσεις, καθὼς
συμπεραίνεται τοῦτο ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κομιζόπουλον γραφῆς τοῦ
Λεβέντη, τῆς ὁποίας τὸ ἀντίγραφον σοὶ ἐστάλη· διὸ θέλετε κά-
μει καλὰ, ἐτοιμαζόντες τὰς πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους γραφὰς παρὰ
τῶν Κυρίων, καὶ στέλοντες αὐτὰς περικλεισμένας εἰς γράμ-
ματα τοῦ Καλοῦ (Α. Ὑψηλάντου), διὰ νὰ λάβωσι κάποιαν
ἐνθουσίασιν. Ὁ σκοπὸς τοῦ Μάνου καὶ Ὑψηλάντου τότε θελεῖ
μᾶς γείνη γνωστὸς, ὅταν αὐτοὶ περάσωσιν ἀπ' ἐδῶ, ἢ ὅταν
μόνος σας ἔλθετε ἐδῶ. Τὸ διὰ τὰς ἐνωμένας ἐπαρχίας τῆς
Ἀμερικῆς ταξειδίον, ὅμως ἀπορίας ἄξιον· ὁ δὲ Ξενίδης (Πα-
τζιμαδῆς) εἶναι ἐτοιμὸς νὰ δεχθῆ τὸ χρέος, τὸ ὁποῖον θέλου-
σι δώσει εἰς αὐτὸν· πρὸς τὸν Μαρτάκην (Τζακάλωφ) ἐγρά-
ψαμεν, καὶ πάλιν θέλομεν γράψαι· ὁ Ξ. (Πατζιμαδῆς) τὸν
ἐσύστησεν εἰς Βιέννην τῷ Γεωργίῳ Σταύρῳ, καὶ εἰς Λιβόρνον
τῷ Μοσπινιώτῃ, παρὰ τῶν ὁποίων περιμένεις ἀπόκρισιν καὶ εἴ-
δησιν, ἂν ὁ Μαρτάκης (Τζακάλωφ) εἰρήσκειται ἐκεῖ ἢ εἰς Πίζαν.

Ἴδού σᾶς περικλείομεν ἀντίγραφον τῆς γραφῆς τοῦ Γ. Γά-
τζου πρὸς τὸν Ε. (Κομιζόπουλον) καὶ Ξ. (Πατζιμαδῆν), δι-
αὐτοῦ θέλει σᾶς γείνει γνωστὸν, εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκονται
ἐκεῖ τὰ πράγματα, καὶ εἰς ποίαν δυστυχίαν τὰ ἔφεραν αἱ ἀτα-
ξίαι, καὶ ὁ μερικῶν δὲν μένει εἰς ἄλλον, καὶ οὔτε δύνα-
ται ἄλλος νὰ διορθώσῃ τὰ πράγματα, εἰμὴ ὁ Θωμαΐδης (ὁ Ξάν-
θος), ἐπιμελούμενος νὰ ἐφοδιάξῃ τοὺς ἐπιτρόπους μὲ δυνατὰ
γράμματα τοῦ εὐεργητικοῦ (Καποδιστρίου), ἢ καὶ τοῦ Καλοῦ
(Ὑψηλάντου). Δὲν ὠφελεῖ πλέον ἢ ὑπογραφή τοῦ Ξ. (Πατζι-
μαδῆ), οὔτε τὰ γράμματα τοῦ Ἀγαπητοῦ, βλέπετε εἰς ποίαν

λίτταν ἐφάσταν οἱ ἄνθρωποι, ὁ καθ' εἷς θέλει νὰ ἦται Ἄρχηγός, ὅλοι οἱ περισσότεροι ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ ἴδιον καὶ ὄχι εἰς τὸ κοινὸν καλὸν χρεῖα νὰ εὐρεθῇ ὁ τρόπος τῆς διορθώσεως ὁ Καινὸς Κομίτης (Πεντεδέκας) εἶναι αἴτιος πολλῶν κακῶν, ἡ δὲ οὐτιδ. Μηχ. (ὁ Γ. Γάτζος) γεμάτος ποταπότητα.

Σὲ ἀπαζόμεθα.

Ὁ Ξ. (Πατζιμάδης.)

Καὶ ἐγὼ σὰς ἀδελφικορατπάζουμι.

Γράψτετέ μας τί πρέπει νὰ εἰπώμεν εἰς τὴν οὐτιδ. Μηχ.

(Γάτζον,)

Ὁ Ε. (Κομιζόπουλος.)

— 0 —

Ἄριθ 35.

Κύριε Θ. (Ξάνθης)

Εἰς Πετρούπολιν.

Μόσχα τῆ 13. Μαΐου 1820.

Τὸ ἀπὸ 7. τοῦ παρόντος ἀδελφικόν της μᾶς ἐχαροποίησε μεγάλως, τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὁποίου κάμνει ὁ Ξενδης (Πατζιμάδης.) ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν τὰς εὐχαριστήσεις εἰς τὴν καλὴν ἐπιμέλειάν σας καὶ τὴν πρόοδον ἀπὸ τὴν ἀξιότητά σας. Μὲ τὴν ἀπελθοῦσαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν σὰς ἐπερίκλειον ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τῆς οὐτιδ. Μηχ. (Γ. Γάτζου), καὶ θέλει τῷ γράψω τὰ δέοντα καὶ κολακευτικῶς, δίδοντας ἐλπίδας καὶ βρασιῶντας τὸ μέρος του, ὅπου νὰ μὴ κάμη τινὰ κατὰ χρησιν, καὶ μὲ τὸν σὺν θεῷ ἐρχομόν σας βάζομεν τὰ πράγματα εἰς τάξιν ἀκολουθῶντας τὰ ἴδια μέσα μὲ τρόπον πρὸς ἡσυχίαν καὶ αὐτοῦ, δηλ. μὲ γράμμα πρὸς τὸν Γ. Ρίζον, καὶ τότε πείθεται καὶ αὐτὸς καὶ οἱ λοιποί. Λαβετε τὴν ἔσωθι ἀπὸ τὸν Κάρμιον (Π. Σέκεσην) βέβαια καὶ αὐτὸς συμπάσχει καὶ μάλιστα περισσότερον ἀπὸ ὅλους μας ἀρίνοντάς τον εἰς βαθειὰν σιωπὴν, ὅτι θέλει εὐχαριστηθῆ ἀκολουθῶς καὶ αὐτὸς μὲ τὴν ἐρχομένην πίστιν θέλει τοῦ γράψω πάλιν, ὡταύτως καὶ διὰ θαλίτσης διὰ ἡσυχίαν του. Ἀπὸ τὸν Λύσιππον (Λεβέντην) ἄλλο γράμμα δὲν ἔχω, καὶ εἰς αὐτὸν θέλω γράψαι ἐγκαρδιώνοντάς τον· τῶρα εἶναι καλὴ ἐποχὴ διὰ νὰ κερδίση πινάς, ὅτι ὁ Πενθερός (Ἄλῃ Πασιᾶς) τὰ ἔχει στενά, καὶ εἰς ὅ,τι τῷ προβληθῆ δὲν ἤθελεν ἀντιτείνῃ. Εἰς τὴν Πελο-

πύνησον τὸ κοραντί εἶναι ἔτοιμον, μόνον στέκει νὰ ὑπάγη
 τινὰς νὰ τὸ παραλάβῃ, καὶ κατὰ τὴν ζήτησιν ἀρκετὸν κέρδος
 θέλει δώσει. Εἰς τὴν Βλαχίαν ἤμπορεῖ τινὰς νὰ σπακουλάρη
 ἀρκετὰ βούτυρα εἰς ὠρελίμους τιμὰς καὶ πέρα εἰς τὸν πα-
 ραδούναδιν ὄχι ὀλίγα ἤμπορεῖ νὰ συνάξῃ, φθάσει μόνον ἀπό-
 ρχτις· περὶ τοῦ Ἰωακίμ (Ἀναγνωστοπούλου) δὲν ἔμαθα
 ἀκόμη πῶς ἐκκατατέθη· ἀπὸ δὲ τὸν Μιχαήλ (Τζακάλωφ)
 οὔτε φωνή οὔτε ἀχόρχτις, καὶ μὲ τὰ δύο ἑβδομάδας ἐλπίζω
 νὰ λάβω ἀπόκρισιν ἀπὸ τὴν εἰς Λιβόργον σταλθεῖσαν γραφὴν
 του. Ἀπὸ Κισιόβι μὲ γράφουν, ὅτι ὁ καλὸς φίλος Ἀνδρόνικος
 ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος, ἐλυπήθην μεγάλως, ὅτι ἐχάσαμεν
 ἓνα καλὸν σίλον.

Ἐδῶ καί ἐνα νέον δὲν ἔχομεν, εἰμὴ τὰ νέα τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ.
 σᾶς ἀδελφικοκαπαζομαι.

ὁ Εὐδοκίδης

(Κομιζόπουλος.)

— 0 —

Ἄρ.θ. 36.

Στιχ. Θ.

Εἰς Πετρούπολιν.

Περιπόθητέ μοι Κύριε.

Ἐ Μόσχᾳ τῆ 13. Μαΐου. 1820.

Εἰς τας 10 τούτου σοι ἀπεστείλαμεν τὸ ἔλρον τοῦ πραγμά-
 του· διὰ μέσου τοῦ κυρίου Ὁβάνδερ, καὶ γραφὴν μας διὰ τοῦ
 κυρίου Πολύζου, ἐλπίζοντες ὅτι ἀμφοτέρω θέλετε λάβει ἀσφα-
 λῶς· νῦν δὲ ἀποκρινόμεθα εἰς τὴν ἀπὸ 17 τοῦ τρέχοντος χα-
 ριεστάτην μας ἐπιστολήν σου· ἀνυπομόνως περιμένομεν νὰ μά-
 θωμεν διὰ πρώτης ἐπιστολῆς σου τὸ, ὁποίας διαχύσεως πρό-
 ξενος γέγονεν ἡ παρὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ εἰδήσις εἰς τοὺς γνω-
 στοὺς· περιμένομεν ὁμοίως καὶ τὰ ἐκ τῶν Κυρίων γράμματα
 διὰ τοὺς συμμαχικωτέρους καὶ ἀναγκαιοτέρους ἀδελφούς· καὶ
 τὸ ἐγκύκλιον πρὸς ὅλους γενικῶς.

Νεωτέρως εἰδήσεις ἀπὸ καί ἐνα μέρος δὲν ἔχομεν. Ἡ ὑπό-
 θεσίς μας ἔξω εἰς καλὴν πρόοδον. Ὅταν λάβωσιν ἀπὸ αὐτοῦ
 μικρὰν τινα ἐνθουσίασιν, τότε θέλουσιν ἀδούσει μὲ γιγαντιαῖα βή-
 ματα. Διὸ ἀναγκαιοτάτα τὰ ἀπὸ τοὺς Κυρίου γράμματα καὶ

τὸ ἐγκύκλιον. Τοῖς εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς ἄλλα μέρει συναρχηγοῖς θέλει γράψῃ ὁ Εὐστάθ. (Κομιζόπουλος) τὰ δέοντα. Ὅτι ὁ Ξενίδης (Πατζιμάδης) εἰς αὐτοὺς ἄγνωστος ὀρόντισον νὰ εὑρεθῇ κα' ἑνὸς τρόπου διὰ νὰ προσταχθῇ ἢ αὐτὴ δατῆ Μάκιρα νὰ δώσῃ τὰ γρίμματα καὶ τὰ χρήματα, καὶ ἴσως τοῦτο γέινει διὰ μέσου τοῦ Κυρίου Ἰακ. Ρίζου, ὅστις διὰ στόματος ἤμπορεῖ νὰ τὸν προσταξῇ, καὶ τὰ τὸν διειδήτῃ διὰ τὰ ἄτοπα ἐπιχερήματά του.

Τὴν περικλεισθεῖσαν τοῦ καλοῦ ὁμολογίαν ἐλάβαμεν χαίροντες διὰ τὴν πίστιν, φιλογένειαν, καὶ τὸν περὶ τῆς φίλης πατρίδος Ἐρωτα τοῦ ἀνδρός.

Σὲ ἀπαύζωμαι ἀδελφικῶς.

Ξ.

(Πατζιμάδης)

Ο

Ἀριθ. 37.

Στοιχ. Α.

Εὐγενέστατε Α. Θ. (Ξάνθε.)

Εἰς Πετρούπολιν.

Τῆ 19. Μαΐου. 1820. Βουκουρέστιον.

Ὅλα τῆς τὰ γράμματα, ὅσα μοι διεύθυνε ἀπὸ 5. Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 15. Ἀπριλίου (τὸ ὅποιον ἐλήφθη γθὲς πολλὰ ἀργά) ἔλαβον ἀσφαλῶς, τὰ πρὸς τὸν Α. Ἰωαννίδην (Ἀναγνωστοπόπουλον) δὲν ἐστάλησαν ἐκτὸς τοῦ πρώτου μόνου, ὅπου τὸ ἔλαβε· τὰ ἄλλα μένουσιν παρὰ τῷ Ἀντωνίῳ Λαρτάκη (ὀθλ. Λεβέντη), καθὼς δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὰ στείλῃ πρὸς τὸν Ἰωαννίδην, ὡς μέλλοντα νὰ διέλθουν διὰ τῆς Ἀουστρίας, καὶ ὡς ἐξηγούμενα μὲ πολλὴν σαφήνειαν. Λέγετε, ὅτι δὲν σὰς ἀπεκρίθη ὁ Λαρτάκης, κατὰ πρότον ἠθένει, καὶ δὲν ἀπεκρίθη, πλὴν ἔγραψε ἀπὸ 20. Μαρτίου πρὸς τὸν Α. Ἐλευθεριαδὴν καὶ τὸν ἐπαρχκάλεισε νὰ σὰς καινώσῃ τὰ γράμματα του ἀπορεῖ πῶς ἕως τῆς ὥρας, δὲν τὰ εἶδατε· ἂν ἤρουν ἐταῦθα δὲν ἤθελες ἀπορεῖ διὰ τὴν ἀποδημίαν τοῦ Α. Ἰωαννίδου. Τόσος ἀιαβρασμός ἦτον κατ' αὐτοῦ, ὥστε ἂν ὁ Λαρτάκης δὲν ἐπρολάμβανε νὰ τὸν διευθύνῃ πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου εὐρί-

σκεται ἤδη, ἦτον ἐπόμενον ἀφεύκως νὰ ἀκολουθήτη τι ἄτοπον· καὶ τώρ νὰ ἐπιστρέψῃ, ὡς γράφει, ὁ Α. Θανατίου (δηλ. ὁ Ξάνθος). Εἰς Βησσαρίαν θὰ προξηνηθῶσι ταραχαί, ἔθεν ἐγὼ κρίνω νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν, ἄχρις οὗ λαβουν τὸ αἴσιον τέλος τὰ ἡμέτερα πράγματα· οἱ πλῆκοι μὲ τὰ γράμματα, ὅπου ἔγραψε ἡ οὐτιδανὴ μηχανὴ εὐρίσκονται παρὰ τῷ Λαρσάκῃ καλῶς φυλκγμένα. Τὰ ἐναυθα εἶναι ἤτυχα· μόνος ὁ Καταλληλὸς ἐδείχθη σύντροφος, ὡς ἔχων καλὸν καπιτάλι. Εἶναι ὅλοι προαπονεμένοι, χωρὶς λόγον ἴσως, κατὰ τοῦ Ἰωαννίδου καὶ Ἀρμυοῦ· ὁ δεῦτερος εἶναι καλός, πλὴν εἰς ἄκρον τολμηρός· εἰς τὰ ἔγγραφα του, καὶ ἤθελε γένει ὠφέλιμον, ἂν ἐκείθεν τὸν ἐλέγετε, ὅτι ἔμαθον, οἱ ἐκεῖ φίλοι τὸ ἀγαλῆνωτον θραῦτός του, καὶ ὅτι πρέπει νὰ γένη μετριώτερος· μὲ τοῦτο διορθώνεται, διότι κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι καλός· ἔχει ψυχὴν γενναίαν, θάρρος Ἑλληνικὸν καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἄνθρωπον προτερήματα, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν δόσητε νὰ καταλάβῃ, ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἐμὲ, διότι ἐγὼ τὸν ἐπέπληξα ἀρκετὰ.

Ὁ Ἰωαννίδης, ὡς ἔμαθον σήμερον, ἔφθασεν εἰς Πίζαν, ἔθεν γραψέτέ τον, πλὴν μὲ πολλὴν προσοχὴν, καὶ περικλείετε τὸ γράμμα πρὸς τὸν διδάσκαλον. Ἐγὼ δὲν τὸν στέλλω κἀνένα ἀπὸ τὰ γράμματά σας, διότι δὲν τολμῶ διὰ τῆς Αουστρίας νὰ τὰ στείλω· μὴ τὸν συμβουλευέτε ὅμως νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτὰ τὰ μέρη, διότι δὲν εἶναι καιρός, σᾶς γράφω ἐγὼ πότε πρέπει νὰ γένη τοῦτο· ὁ ἄρχων ὅπου μὲ γράφει εἶναι καλός τίμιος καὶ ἐνάρετος ἄνθρωπος. Διὰ Φοιβαπόλλωνος, καὶ Διογενίδους νὰ μὴ στείλλῃ, παρακαλῶ, γράμματα. Με ζητῆτε νὰ σᾶς γράψω τὰ τρέξαντα ἐδῶ, πολλὰ ἔγειναν ἄτοπήματα, τὰ ὅποια ἐπρόλαβεν ὁ Λαρσάκης, διατρέχει κατὰ τὸ παρὸν μεγάλη ὑποψία κατὰ Ἰωαννίδου, Θωμαῖδου καί τινων ἄλων τὸν Λαρσάκην ὅμως οὔτε τὸν ὑποθέτουν νὰ ἔχῃ μετοχὴν εἰς τὰ δι' αὐτῶν ἐνεργηθέντα· καὶ τοῦτο κκλόν, ἐπειδὴ ἄλλως δὲν ἤθελαν τὸν ὑπακούει. Τὰ γράμματά σας στείλλετέ τα πάντατε διὰ τοῦ Νικολοπούλου· ὁ Κατάλληλος (Δομνάνδος) σᾶς ἀσπάζεται. Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ μένω.
Προθύμος φίλος καὶ Δεῦλος. Α. Λεονάρδος. (Λεβέντης.)

Ἄριθ. 38.

ΕΕ. Α. Α

Κύριε.

Εἰς Πετρούπολιν

Ἐν Μόσχᾳ τῇ 31 Μαΐου 1820.

Τὰς τρεῖς σας ἀπὸ 18. 21. καὶ 25. ἐλάβαμεν, ἐλυπήθημεν διὰ τὸ ζαῖφλήκι σας καὶ ἐχάρομεν, ὅτι ἐστάθη ἀπεραστικὸν διὰ τὰ ἐν συμφώνῳ δὲν ἀναπερόμεθα. Ἀπὸ τὸν Κ. (Σέκερην) καὶ Α. (Λεβέντην) ὑστεροῦμαι γράμματος, δὲν ἔλειψα ὅμως νὰ τοῖς γράψω τὰ δέοντα. μὴ ξεσυνερίζεσθε τὴν ὑστερινὴν τοῦ Ξ. (Πατζιμάδη), ὅτι αὐτὸς γνωρίζει τὰς ἐκδουλεύσεις σας. Τὸ ἐγκύκλιον μᾶς ἐστείλατε, εἶναι καλὸν, ἐρχόμενος ὅμως καὶ σκεπτόμενος τότε τὸ κοινοποιοῦμεν. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἑππίτου δὲν ἐκάμετε καλῶς διὰ νὰ βαρῆνετε, ὅτι αὐτὸ ἐπείραξε τὸν Ξενίδην (Πατζιμάδην)· διότι ἤκουσεν ἀρκετὰ παρὰ τοῦ προθύμου (Μάνθου Ριζάρη)· τὰ ὅσα μᾶς γράφετε περὶ τοῦ Περόχιβου, γράφουν καὶ τοῦ Ἀκριβοῦ (Σταυροπούλου) τὰ ἴδια, καὶ ὅτι εἰς Ὀδέσσαν ἦλθεν ἄνθρωπος ζητῶντας τον, αὐτὸς εὐρίσκεται ἐδῶ, προλαβόντως εἶχεν ἀσθενήσει, πλὴν τῶρα ἀνέλαβε, καὶ εὐγῆκε σήμερον ἔξω. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Καλοῦ (Α. Ὑψηλάντου) ἐλπίζω νὰ ἐγκαρδιώτῃ πολλοὺς, καὶ ἀνάγκη νὰ μείνῃ περισσότερον ἐδῶ. Χρεῖα διὰ μέσου του νὰ γράψωμεν εἰς πολλοὺς φίλους. Μανθάνω τὸν Α. Τζούνην ἀπὸ Γιάσι καὶ Ἰσμαήλ νὰ τὸν στέλνουν δι' αὐτοῦ εἰς τὸν εὐεργετικὸν (Καποδίστριαν) μὲ πολλὰ γράμματα μαζὶ του. Χρεῖα, κύριε, νὰ ἡσυχάσωμεν τοὺς φίλους μὲ κανένα γράμμα, ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἡμποροῦν πολλὰ νὰ ἀκολουθήτουν· ἀπὸ τὸν Μαρτίην (Τζακάλου) οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκρόασις, καὶ ἀποροῦ τῇ ἀληθείᾳ· εἰς τὴν Πίζαν δὲν τὸν ἤυραν καὶ πῶς νὰ μὴ γράψῃ δύο λόγια αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὁ φίλος ὅμως λέγει, ὅτι ἔστειλε νὰ ἐρωτήσῃ καλῶς, καὶ πλέον νὰ ἰδῶμεν μὲ τὴν ἐρχομένην πόσταν· καὶ ἀπὸ τὸν Ἰωακῆμ (Ἀναγνωστόπουλου) δὲν εἶναι εἰδησις τοῦ ἀποκατεστάθη. Ἡμεῖς ὀγλήγορα σὲ ἀναμένομεν ἐδῶ, ὡς μᾶς γράφετε, καὶ δὲν ἠξεύρομεν τὰ διὰ τὸν μισευμὸν σας.

σὲ ἀκριβοασπάζομαι.

Δοῦλος σας

Ἐλ. Α. (Κομιζόπουλος)

Αριθ. 39.

Περιπόθητε Κύριε!

εἰς Πετρούπολιν

τῇ 31. Μαΐου 1820. Μόσκηβα

Εἰς τὴν ἀπὸ 25. τοῦ τελειοῦντος γραφίον σου, θέλει ἐτοιμάται τῇ ἀπόκρισιν ὁ Ἐλ. (Κομιζόπουλος): ἐγὼ δὲ διὰ ταύτης μου σοὶ κέκω γνωστὸν, ὅτι τὴν παρὰ τοῦ Καλοῦ (Υψηλάντου) πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν λαβὼν ἐχάρην μεγάλως, καὶ χαίρων σοὶ γράφω διὰ τὸν μέγιστον πατριωτισμὸν καὶ ἔνθερον ζῆλον τοῦ Ἄνδρος. Ἔθεε ἡ φιλετήτη ἡμῶν Πατρις νὰ εὐμερεθῇ, καὶ μὲ ἄλλα τοιαῦτα τέκνα της! Δὲν γράφω πρὸς αὐτὸν σήμερον, ἐπειδὴ δὲν εὐκαιρῶ μὲ τὸν μέλλοντα δὲ ταχυδρομῶν θέλω σοὶ περικλήσει καὶ πρὸς τὴν φιλοπατρίαν του γράμμα. Οἱ νέοι Ἕλληες καὶ μάλιστα οἱ μεταγενέστεροι θέλουσι γνωρίζει εἰς τὸν Καλὸν (Υψηλάντην) μεγαλωτάτην, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε φροντίδα, χάριν.

Ὁ Καλὸς (Υψηλάντης) μοὶ γράφει, ὅτι ὀγλήγορα ἦτο νὰ μισεύητε δι' ἐδῶ, καὶ ἀπὸ σαῶ θέλω μάθει, πῶς ἔλαβα τὴν συνένεσιν καὶ βοήθειαν τοῦ Παργγέτου, ὅθεν σαῶ περιμένω ἀνυπομόνω.

Ὁ Ἰωάννης Μπουμπούκης ἔγραψε πρὸς τὸν Καλὸν διὰ νὰ σταλῇ εἰς τὸν οἶκον του, ὅτι ἐλλῆ ἐδῶ αὐτὸ νομιζῶ θέλει εἶναι εὐχάριστον δι' αὐτὸν, ὁ δὲ Κύριος Θωμᾶς (Ξίνθος) ἤμπορεῖ ἂν ἔλθῃ πρότερον, ὡς ὁ Καλὸς γράφει, νὰ κοιύτη εἰς τὸν Ἰλιευθεριαδῆν (Κομιζόπουλον), ὅπου ἤμπορεῖ νὰ ἀπαμώνεται συγγὰ μὲ τὸν Ξ (Παζζιμάδην). Ἀρκατὰ σαῶ ἔγραψα, καὶ πλέον, ἐπειδὴ ὑποπτεύομαι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ γραφὴ μου δὲν θέλει σαῶ προσθίεται αὐτοῦ, ἄλλην παρ' ἐμοῦ γραφὴν μὴ προσμένετε, ἂν δὲν λάβω εἰδητήσας, ὅτι θέλετε μινεῖ αὐτοῦ διὰ περισσότερον καιρὸν. Σὲ ἀπχάζομαι ἀδελφικῶς.

ὁ Ξινθός

(Παζζιμάδης)

τερη. Γράψον μοι ὁ Καλὸς ποίου χαρακτηῆρος ἀλαβήτου πρέ-
ρει· Ἰωῶς Α. Ρ. Εἰμι ἐν τοσοῦτω. Ὁ Ἀδελφός.

Α. Λεονάρδος. (Λεβέντης.)

Υ. Γ. Τὰ τοῦ Περθεροῦ ἕως τώρα δὲν ἀπεφασίσθησαν·
κατὰ τὰς φιλίας ὅμως, ὅπου ἔλαβον σήμερα, ἀφευκτα θά
γείνη ῥῆξις,

— 0 —

Ἄρθ. 41.

Κύριε Ξάνθε, εἰς Κίεβον.

ἐν Μόσχᾳ τῇ 27. Ἰουλίου 1820.

Εἰς τὰς 24. σᾶς ἔγραψα περιχλείοντάς σας καὶ ἐν χαρ-
τάκι μετὰ τὰς μάρκας τῶν φίλων· σᾶς ἔλεγον νὰ μὴ ζητηθῇ
κατὰ πρῶτον ἡ συνδρομὴ των καὶ κάθε ἕτερον.

Ἦδη δὲν ἔχω τι νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι ἡ πόστις ἦλθε καὶ
ἀπὸ τὸν Ἀρμόδιον (Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν) καὶ Κάρμιον
(Π. Σέκερην) γραφὴν δὲν ἐλάβαμεν ἀλλ' οὔτε ἀπὸ τὸν Λάζαρ.
(Λεβέντην) τοῦ ὁποίου ἡ σιωπὴ μᾶς πειροῖται, ὅτι ἔπρεπε νὰ
μᾶς φανερώσῃ διὰ τὸν Ἀνδρέαν (Ἀριστείδην Παππᾶ) καὶ
Πεζβαϊβό, ὅπου ἐκεῖ εὐρίσκονταν, τὸν ἀπὸ ἐκεῖ μισευμένον των
καὶ τὰς ἐκεῖ ἐνεργείας των πρὸς ὁδηγίαν μας, πλὴν ὄχι ἄλλο.

Σᾶς περιχλείω τὴν ἔστωθι ἀντιγραφὴν, ὅπου τὴν
καθολικὴν ἔλαβεν ὁ Ξ. (Πατζιμάδης) ἐπ' ὀνόματι τοῦ 114,
(Πεζβαϊβό) καὶ τοῦ Ἀνδρέα (Ἀριστείδου), καὶ παρ' αὐτῆς
βλέπετε τὸν σκοπὸν τους. Ἐδῶ, Κύριε, πρέπει νὰ κάμετε μίαν
καλὴν σκέψιν, καὶ ἐνταμιωνόμενοι μετὰ τὸν φίλον νὰ ἠξεύρετε
πῶς νὰ φερθῆτε, ὅτι βλέπετε ὅλοι τρέχουν ὡς βροχὴ, (ὡς-
Ἄρχη) καὶ καθεὶς βλέπει νὰ οικειοποιηθῇ τῶν ἄλλων τοὺς
κόπους. Δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι ἔχουν πιπέρη καὶ ὄχι ὀλίγον.
(ὀθλ. ὑποψία) Τὸ γράμμα, ὅστις τὸ ἔστειλε δὲν ἔχει τὸ ὀ-
νομάτου, καὶ μ' ὄλον ὅτι γράφει ἀπὸ Βουκουρέστι, ἐπάνω
ἦτον ἡ τοῦ Γισίου βούλα τῆς πόστις· εἰς τὸν φίλον ὅπου
τὸ ἐπερίχλειον γράφου, ἂν οἱ φίλοι ἦναι μισευμένοι νὰ τὸ κά-
ψῃ, ὁ φίλος ἔδωκε περιέργειαν καὶ τὸ ἄνοιξε, καὶ δὲν ἔκα-
μεν ἄχαμνὰ εἰς τοῦτο, ὁ ὑπογράφων εἶχεν ἐν Α. Κ. ὅθεν

ἐρχόμενος ὁ φίλος αὐτοῦ, ἠμπορεῖτε νὰ μάθετε τὰ πάντα, καὶ δωθῆ εἰς ἡμᾶς σύντομος πληροφορία πρὸς ἡτυχίαν μας. Στοχασθεῖτε πόσον ἀδιαφορεῖ ὁ Κύριος Λύτ. (Λεβέντης) εἰς τὰ ἰντερέσα του, καὶ πλέον ὄχι ἄλλο. Ὁ Θωμαΐδης (ὁ Ξάνθος) εἶναι καλὸν νὰ ὑπάρῃ μαζὴ μετὸν Ρ. (Υψηλάντην) εἰς Ὁδησσόν, ἠμποροῦτε μὲγάλως νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὰς ἀγοράς του.

Περὶ Ἀλῆ Πασᾶ κανένα νέον δὲν ἔχομεν.

Σὲ ἀτπάζομαι ἀδελφικῶς καὶ μένω.

A. E. (Κομιζόπουλος.)

Ὁ Ξ. (Πατζιμάδης) σὲ ἀτπάζεται προσκυνῶν μετ' ὄλον τὸ Σέβας τὸν Ρ. (Α. Υψηλάντην.)

—0—

Ἄριθ. 42.

Ἀδελφε ἀγαπητέ Κύριε Ἐμμανουὴλ Ξάνθε.

Σοὶ εὐχόμαι κατὰ πρῶτον καλὸν κατευῶδιον καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἔκβατιν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά σου. Φθάνοντας σὺν θεῷ εἰς Κισινόβιον θέλεις ἐγχειρίσει τὰ διὰ σὲ συστατικὰ γράμματά μου εἰς τὸν Γαμβρόν μου διὰ νὰ σὲ υπερασπισθῆ, καὶ νὰ σοὶ δώσῃ τὸ πασαπόρτι σου. Φθάνων εἰς Ἰσμαήλ ἐγχειρίστον τὸ συστατικὸν διὰ σὲ γράμμα μου πρὸς τοὺς δύο γνωστοὺς φίλους, καὶ εἰπέ τὸσον εἰς αὐτοὺς, ὅτι καὶ εἰς ὄλους τοὺς ἐκεῖ ἀδελφοὺς, ὅσα διὰ ζωῆς φωνῆς παρηγγέληται, καὶ πρὸ πάντων νὰ ἦναι πρόθυμοι καὶ μυστικοὶ κατὰ πάντα. Ἄφ' οὗ δὲ ἡτυχάσῃς ὄχι περισσότερον ἀπὸ πέντε ἡμέρας μόνον εἰς τὴν φαμίλιαν σου, νὰ κινήσῃς διὰ Βουκουρέστιον. Ἀπερνῶντας δὲ εἰς Γαλατζιον ἐγχειρίστον τὰ συστατικὰ ὅπου σοὶ ἔδωκα εἰς τοὺς ἐκεῖ δύο ἀδελφοὺς, εἰς τοὺς ὁποῖους λέγεις πρὸς ἡτυχίαν των, ὅσα σοὶ ἐπαρήγγειλα διὰ ζωῆς φωνῆς, καθὼς καὶ εἰς ὄλους τοὺς ἐκεῖ εὐρισκομένους ἀδελφοὺς.

Φθάνων σὺν θεῷ εἰς Βουκουρέστιον ἐγχειρίστον τὰ ἐγχειρισθέντα σοὶ γράμματα εἰς τοὺς γνωστοὺς φίλους, καὶ ἀφ' οὗ συνομιλήσῃς καὶ εἰπῆς, συγκατεπόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν Α. Λυτίπτου, Κητχλήλου, (Δομνάνδου) Κατ. Γ. Ὀλυμπί-

ου, και Σάββα Φουκανοῦ, πάντα ὅσα παρηγγέλθης και σοι εἶ-
 πα. Ὅταν ἴδῃς τὰ πάντα να ετοιμασθῶσι να ἔμβωτιν εἰς πρᾶ-
 ξιν, τότε δίδεις εἰς τοὺς γνωστοὺς φίλους ὅτι μετρητὰ, ἐξ'
 ὧν θέλουν σοὶ ἔμβει ἀκολούθως, και συνῆξεις ἀπὸ τὰ ἀνοιχθέν-
 τα σοι κρέτητα και κρίνεις, ὅτι εἶναι ἀνάγκη πρὸς εὐκολίαν τῶν
 ἐπιχειρημάτων των και τελειοθέντων πάντων αὐτων με καθε
 ἀκρίβειαν, προσοχὴν, ταχύτητα και φρόνητιν, ἀναχώρησον ἐκεῖ-
 θεν, ελθὲ και πάλιν εἰς Βαταραβίαν, ὅπου θέλεις εὐρῆ, ἄλλας δι-
 αταγὰς μου. Περιττὸν κρίνω να σοὶ εἰπῶ, ὅτι πρέπει περὶ πάντων
 να με εἰδοποιῆς κατὰ καιρὸν, διευθύνων τὰ πρὸς ἐμὲ γραμ-
 ματὶ σου εἰς τὸν γνωστὸν σοὶ φίλον μου. Σοὶ παρηγγέλω πρὸς
 τούτους, ἢ τῶρα πηγκίνοντες εἰς Ἰσμαήλ, ἢ ἐπιστρέφων, να
 ἀγοράτης, ὡς σοὶ εἶπι, εἶνα καλὸν καρδίον διὰ λογαριασμὸν
 τῆς Ἐπιπέρας και ετοιμαζεις αὐτὸ ἐπιπέριον διὰ να ταξιδεύη.
 Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ ἀξίωσις του, ἡ φρόνησις σου, και ὁ ζή-
 λος σου διὰ τὸ καιρὸν καλὸν, δὲν θέλει σε ἀφήσει να πα-
 ραμελήσης οὐδὲν ἀρ' ὅσα παρηγγέλθης, ἀλλ' ὅτι θέλεις φερ-
 θῆ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν με τὴν ἰδίαν ἐπιτηδιότητα
 και φρόνητιν, με τὴν ὅποιαν ἔως τῆς παρουσίης ὥρας ἐφέρ-
 θης, και διὰ τὴν ὅποιαν αἰτίαν ἔγειρες ἄξιος τῆς προσοχῆς
 και ἀγάπης, τόσοσιν τῶν Κυρίων, καθὼς και ἰδικῆς μου ἰδι-
 αιτέρως. Ὑψιαιτε, φίλε μου, ἡ εὐχὴ τῆς Πατρίδος και ἡ ἐδοκῆ μου
 να σε ἐνδυναμώρη και να σε κατευωδῆ πάντοτε εἰς τὰ καλά.

Ἐν Κιόβω τῆ 30. Ἰουλίου. 1820.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἄριθ. 43.

Περιπόθητέ μοι Κύριε.

Εἰς Κιόβον.

Τῆ 31. Ἰουλίου.

1820, Μόσχα.

Εἰς τὰς 27. τοῦ παρόντος ἐσταθη ἡ ὑστερινή μου ἀπὸ
 Πετρούπολιν κάποιος Γ. Π. ἦλθεν ἐδῶ, με τὸν ἐσύστησε
 φίλος μου, τοῦ ὁποίου ἔλαβα τὴν γνωριμίαν, εἶναι καλὸς ἀ-
 νὴρ, ὄχι ὅμως και χωρὶς φαντασίαν, ὅποσοῦν ὅμως μετριοτέ-
 ραν και σκεπτικωτέραν. Αὐτὸς θέλει ἀναμένει ἐδῶ ἕως δύο ἐ-

βλομίδα· προτιμῶμαι χρήματα, καὶ ἔπειτα ἀναχωρεῖ. Ὁ ἀγαπητός μοι γράφει, ὅτι εἶναι σεκρητάριος τοῦ Κονσάτου τῆς Π. δὲν ἔλαθα καιρὸν εἰσεῖτι νὰ δομηθῶ μαζὴ τοῦ πλέον ἐκτεταμένου· ὁ ἄνδρας ὅμως φαίνεται καλός· μᾶς λέγει τὰς συγχίσεις ὅπου ἠκολούθηται εἰς τὴν Μοσχὴν, καὶ οὐδὲν τῷ Κυρίῳ πάλιν ἐταπεινώθησαν, καὶ ὡς φαίνεται τὰ γραφόμενα τοῦ Ν. νὰ ἔχουν τὸν τόπον τοῖς, καὶ στοχασθῆτε πόση προσοχὴ πρέπει εἰς τὰ πάντα. Αὐτὸς ἀνταμώθη με τὸν Εὐεργετικόν, καὶ τώρα ἔχει σκοπὸν νὰ ἀνταρώσῃ τὸν Καλόν. Ἐγὼ πάντα θέλω τὸν περιποιῶμαι ἐν ὧσιν εἶναι ἐδῶ, καὶ ἐλπίζω νὰ γνωρίσω τὸν σκοπὸν τοῦ· αὐτὸς ἔχει ἓνα γράμμα ἀπὸ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφόν τοῦ Γ. Δ. Ἐχει δοσμένα ἐκεῖ γρο. 5000. καὶ ἐπέκεινα, καὶ γράφει εἰς τὸν ἐν Ὀδέσση μεγαλύτερον ἀδελφόν τοῦ, νὰ τὸν γνωρίσῃ δι' αὐτὰ καὶ νὰ τὸν δώσῃ καὶ ἔτι ἄλλα τόσκα, ἂν τῷ χρειάζωνται· ὁ Ξενίδης εἶναι καταπιεσμένος εἰς τὰς ὑποθέσεις, καὶ μόνος ἐγὼ πρέπει νὰ τρέχω· περιττότερον δὲν σέ λέγω· σέ ἀσπάζομαι.

Προσφέρετε τοὺς προσκυνήσμούς μου πρὸς τὸν καλόν, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Κ. Ἠπιπίτην. ὁ Εὐδοκίδης.

(Κομιζόπουλος)

Ἄριθ. 44.

Περιπόθητε Κύριε, εἰς Κίεβον.

τῆ 10 Αὐγούστου 1820. Μόσχαν.

Εἰς τὰς 31. τοῦ ἀπελθόντος ἑστράθη ἡ ὑστερινή μου. Εἰς ἄκραν ἀπορίαν εὐρισκόμεθα ὑστερημένοι ὄντες τιμίαν σας, ἔχομεν ὅμως εἶδη τινὰ διὰ τὸ ἔως Νίζικον εὐωδιόν σας, ἧτον ὁμοῦς καιρὸς, καὶ νὰ μᾶς γράψῃτε ἅς ἦται ὑγειής, καὶ δὲν πειράζει. Λάβε τὴν ἔσωθι, τὴν ὁποίαν οὕτως μοι ἔδωκεν ὁ Ξενίδης· ἀπὸ τὸν Κάριμον (Π. Σέκερη) καὶ Ἀρμόδιον (Γρηγόριον Δικαῖον Φλέταν) ὑπεροῦμαι γράμματα καὶ με αὐτὴν τὴν πότταν, καὶ ἀπερῶ τὸ αἴτιον· δὲν ἤξεύρω ἂν ἡ παροῦσά μου σὰς προφθίτη αὐτοῦ· ὁ Περράιβδος ἔφθασεν εἰς τὸ Σκουλένι, καὶ ἦτον νὰ εὐγῆ ἀπὸ τὴν Καραντινα· γράφει τοῦ Α.

νά τὸν προσμένῃ ἐκεῖ ἔχει χρεῖαν νά τὸν ὀμιλήτῃ· ὁ δὲ Γ. Π. μιτεῦει σήμερον μέτρον αὐτοῦ διὰ Ὀδησσόν, παρὰ τοῦ ἰδίου θέλετε μάθει, ὅσα ἠκολούθησαν εἰς τὴν πατρίδα του, ὥστε ἐγείναι φανερὰ εἰς τὸν ἀπαθῆ (Σουλτάνον). Τὸ ἔμμιον γράφει καὶ ὁ Α. καὶ ἀνῆξευρα, ὅτι σᾶς ἐπρόβλεπεν αὐτοῦ, σᾶς ἔστειλα τὸ γράμμα του. Ὁ Ἡλιάδης (Ἀθανάσιος Σέκερης) μὲ γράφει, ὅτι ἀρευνκτα πρέπει νά ὑπάγητε ἐκεῖ μὲ τὸν καλόν· ὁ Ξενίδης ὑγιάνει καὶ σᾶς ἀσπάζεται, δὲν σᾶς γράφει ἀναμνήτων γραφῆν· σᾶς· σᾶς ἀσπάζομαι.

ὁ Εὐδοκίδης

(Κομιζόπουλος)

— 0 —

Ἀριθ. 45.

Φίλε Ἀγαπητέ.

Ὀδησσός τῃ 10. Αὐγούστου. 1820.

Ἰδού σοι περικλείω τὰ γράμματα τοῦ κυρίου Πετράιδου. Ὁ Σταμάτης Κουμπάρης σοι ἐμβάζει τὰς 500. λίρας στερλίνας πεντακοσίας κατὰ τὴν διαταγὴν σου. Τὸ δὲ ἄλλο κρέδιτον θέλω σπεύσει νά σοι σταλῆ τὸ ὀγληγορώτερον εἰς Βουκουρέστιον. Ἐδὼ ἐλπίζω νά κατορθώσω τὰ σκοπούμενα· καὶ πάλιν θέλω σοι γράψαι. Ὅταν ἔμβουν σὺν θεῷ εἰς τάξιν αἱ εἰς Βουκουρέστι ὑποθόσεις μας, ἀνάγκης πᾶσα νά τροσμένουν αἱ πράττοντες τὴν προταγὴν μου νά κινηθεῖν.

Υγιάνει ἀδελφὲ ἀγαπητέ, καὶ σπεῦσον ὅπου εἶναι ἀνάγκη.

Ὅλος πρόθυμος ἀδελφός,

Ἀλέξανδρος Ἰψηλάντης.

Τῷ κυρίῳ Ἐμμανουὶ ἡλ. Ξάνθῳ. Εἰς Ἰσμαήλ.

— 0 —

Ἄριθ. 46.

Περιπόθητε Κύριε. διὰ Ἰσραήλ.

ἐν Ὁδησσῷ τῇ 14 Αὐγούστου 1820.

Καὶ πρότερον μὲ ἄλλην μου σᾶς ἔλεγον τὰ κατ' ἐκείνου, νῦν δὲ μὴν ἔχων καιρὸν καὶ ἄξιον σημειώσω, δὲν ἐκτείνω-
μασι. Ὁ Καλὸς ὠμίλησεν ἀρκετῶς τῶν ἐδῶ, καὶ ἐντὸς ὀλίγου
ἐλπίζω νὰ ἐτοιμαθοῦν. Ὁ Πετρόκιβὸς ἦλθεν ἐδῶ καὶ ἀναχω-
ρεῖ δι' ὀπίσω· σὲ ἀσπάζομαι δὲ γλυκύτατα καὶ μένω μὲ ἀνη-
συχίαν νὰ μάθω τὰ περὶ τῆς ἀναρρώσεώς σου, ὅπου ἔμαθον πε-
ρὰ τοῦ κοινοῦ φίλου Ἡπιπίτου, ὅτι ἀθνητάτε ὀλίγο, καὶ ἄμ-
ποτε νὰ σᾶς ἦναι πρὶν σήμερον περιστερικόν.

Ἀπὸ τὸν Ἀρμόδιον ἔλαβα γράμμα ἀπὸ 17 παύσαντος, ὅσ-
τις πρὸς τοῖς ἄλλοις, μοὶ προσθέτει: « Τὰ ὑμέτερα εὖ ἔχουσι
καὶ κατὰ ροῦν φέρονται » μ' ὅλον τοῦτο ὁ Ἀρμόδιος καὶ Κά-
ριμος κάθε στιγμὴν εὐρίσκονται εἰς κίνδυνον νὰ γένωσι θύμα
τῶν τυράννων· δὲν ἀπελπίζονται ὁμοῦς, ἀλλὰ φέρονται γενναί-
ως καὶ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν προσοχὴν, καὶ ἂν τί ἀπεφκταῖον
συμβῇ εἰς αὐτοὺς, ἐκπληρώνουν τὸ πρὸς τὴν ἱερὰν πατρίδα
χρῆος των, καὶ γίνονται παράδειγμα τῶν λοιπῶν.

ὁ Ἡλίας

(Ἀθανάσιος Σέκερης)

— 0 —

Ἄριθ. 47.

Ἐντιμότητα Κύριε Ἐμ. Ξάνθε. εἰς Ἰσραήλ.

ἀπὸ Νίζναν τῇ 17. Αὐγούστου 1820.

Τὴν τιμίαν σας δοσμένην ἀπὸ 28. Ἰουλίου ἐν καιρῷ ἔλαβον
ὁμοῦ μὲ τὰ 500. ρούβλια ὅπου μοὶ ἐστείλτετε, ἐχάρην ἐξ αὐ-
τῆς διὰ τὴν καλὴν σας υγείαν, καὶ διὰ τὴν συνομιλίαν, ὅπου μὲ
τὸ γνώστὸν ὑποκείμενον εἰς Κίοβον περὶ ἐμοῦ εἶχατε. Ἐγὼ
καὶ μὲ ἄλλο γράμμα μου διὰ Κίοβον, (τὸ ὁποῖον δὲν ἤξεύρω,
ἂν ἐλάβατε ἢ ὄχι), σᾶς ἔγραφα, ὅτι ἀπερνώντας ἀπὸ ἐδῶ ὁ
Κόντε Καποδίστριας, πρωτωπικῶς τὸν ἐπαρχαχάλεσα νὰ μοῦ
δώτῃ τὴν ἀδειαν νὰ ἔλθω εἰς Κίοβον, ὅστις μὲ εἶπε νὰ παρα-
καλέσω τὸν ἐδῶ Πολιτάρχην διὰ νὰ ἀναρῶσῃ τὸν βρένοντα γευ-

βεβαιώτατα περί τούτου, ὡς τὸ ἠκολούθησα, καὶ εἰς ἀπόκρισιν
 μὲ εἶπεν ὁ Πολιτάρχης, ὅτι ἀνέφερε, καὶ τὸν εἶπεν ὁ βηθεὶς βο-
 ἑνης Γουβερνατορως, ὅτι ἔγραψε τοῦ Μηνίστρου περί τούτου δηλ.
 διὰ τὴν ἀδείαν καὶ τὸ ὅμως πρέπει νὰ πηγένη εἰς μάκρος.
 Προσπλήσθε καὶ ἡ αὐθεντεία σας ἀπὸ αὐτοῦ ἴσως κάμετε
 κάθενά τρόπον, ὡς καὶ ἐγὼ πάλιν θέλω γραφεῖ πρὸς τὴν Αὐ-
 τοκρατόριτάν παρακαλῶντας τὴν διὰ νὰ μοῦ δοθῇ ἡ ἀδεία νὰ
 πριτεύω διὰ τὴν φαρμακίαν μου, ὅπου εὐρίσκεται εἰς Κισνόβι.
 Σᾶς παρακαλῶ, κύριε Σαυθε, νὰ κάμετε τὸν τρόπον νὰ μοῦ
 στείλειται ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸ γνωστὸν ὑποκείμενον βαρκο-
 μαντιτσικό, πρὸς τὸν Ποττέλνικον τοῦ Γλασίου βαρκομαν-
 τάρου καὶ με, ὅτι εἶμαι εἰδικὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου χρείας
 τυγούτης νὰ μεῦ εὐρίσκηται ἀπερνώντας ἀπὸ Κισνόβι εἶ-
 μάι βεβαιοσ, ὅτι ἀντιμῶνται τὴν φαρμακίαν μου, καὶ παρα-
 καλῶντάς με γράψητε περὶ τούτου, καὶ ἂν προσπαθοῦν καὶ
 αὐτοὶ διὰ τὴν ἀδείαν μου.

Ο Πατὴρ Γρηγόριος εἰς τὰς 14 τούτου ἦλθεν εἰς τὰ ἐδῶ
 ὑγειῆς, τὸ γράμμα ὅπου πρὸς αὐτὸν ἀφήτατε, τὸ εἰδαιόσως πα-
 ρόντος μου, σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλομαντιτζίαν μὲ ἐκάμε-
 τε πρὸς αὐτόν. Ἡ παροῦτά μου σᾶς ἔρχεται μέσον τοῦ βη-
 θεϊκοῦ, διὰ τὸ ὑποῖόν μὲ κάμετε καὶ τὴν ἀπόκρισιν. Περι-
 σσότερόν τι πρὸς ἑκίαν δὲν ἔχω, εἰμὴ σᾶς ἐπεύχομαι καλὰς
 καὶ εὐτυχεῖς ἐκβάσεις εἰς τὰ ἐπιχειρήματά σας καὶ ἀδελφι-
 κοπροσκυνητάς σας μὲνῶ εἰς τοὺς δαιμόνιους σας πρόθυμος.

0281 εστὲν γὰρ Α. 71 ἡλικίας Στέφανος Ζίφοβιτς.

Ὁ Στέφανος Ζίφοβιτς ἦν εἰς τῶν σημαντικῶν Σέρβων, ὅσους συνετέλεσε
 ὡς πολὺ εἰς τὴν γαστὴν τῶν Τούρκων ἀπανάστασιν μετὰ τοῦ Κρα-
 ωγιώβιτς. Αὐτὸς τότε ἐσακλήθη παρὰ τῶν Σέρβων ὡς Πρέσβυς
 εἰς Βούκουρετσίον, μυστικῶς πρὸς τὸν τότε Ἡγεμονέοντα
 Κωνσταντίνον Γρηγόριον, πατέρα τοῦ αὐτοῦ ἄρχαίου, Ἀλεξάνδρου,
 ἀρχαγοῦ τῆς πολιτικῆς μας μετὰβολῆς, διὰ νὰ ζητήσῃ βοηθή-
 ματα, καὶ λαβῶν πολλὰ εἰς χρήματα καὶ ἐφόδια, ἐπέστρεψε δια-

πρέπων και αγωνιζόμενος εἰς τὴν Πατρίδα του μέχρι τῶν 1812. Μετὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ εἰρήνην, κατέφυγεν οἰκογενειακῶς μετὰ τοῦ Καραγεώργη καὶ ἄλλων σημαντικῶν Σέρβων εἰς τὴν Ῥωσσίαν, μετ' αὐτὸν δ' Ἐκνθος ἐπιστρέφων ἀπὸ Πετρούπολιν, συνομιλήσας πολλά εἰς Νίζναν, ἐσυμφώνησε νὰ συνεργήσῃ, ὥστε νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Σερβίαν καὶ νὰ ἐνεργήσῃ, ἐν καιρῷ τῷ θεοῦτι, συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Κακὸς ζήλος τινὲς ῥαδιοῦργοι καὶ αἰτχροὶ, ἐμπόδισαν ταύτην τὴν ὠφέλιμον περίστασιν, ὡς καὶ ἄλλας πολλὰς.

— 0 —
 Ἄριθ. 48.

Τῷ κῶ Ἐμμ. Ἐκνθῳ. Εἰς Βουκουρέστι. Ὁδησὸς τῆ 26. Αὐγούστου. 1820.

Ὁ ἐπίφρων τὸ παρόν μου Κ. Περόχβος θελεῖ σοὶ εἰπῆ τὸ πῶς διατρέχουσιν αἱ ὑποθέσεις ἐδῶ ὁ ῥηθεὶς ἔρχεται εἰς Βουκουρέστι καὶ ἐκεῖθεν ἀπέρχεται εἰς Γαλιτζί. Ἀγαθὸν πολλὰ νὰ δοθῶσι τῷ Περόχβῳ ὅτι χρήματα εἶναι δυνατόν. Λοιπὸν κάμει, ὅτι ἤξεύρεις διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃς, ἐγὼ δὲν ἔχω ἐλπίδας παρὰ εἰς τὰ δανεια ὅπου πασχῶ νὰ εὔρω. Ὅλοι οἱ ἐδῶ ἔμπροσθε εἶναι τζιγγενεδες, μ' ὄλον ὅπου ἠμποροῦσαν νὰ συνεισφέρουν 500. χ πεντακοσίας χιλιάδας, ἐάν εἶχαν φρονήματα. Τὸ καλὸν θὰ γείνη καὶ ἀνευ αὐτῶν, πλὴν χρειάζεται γενναϊότητος, καὶ ἐλπίζω πολλὰ ἀπὸ ἐσέ ἡγαπητέ μου φίλε. Πάσχετε λοιπὸν μετὰ ὅλα σου τὰ δυνατὰ, καὶ ὁ θεὸς θὰ φέρῃ τὰ πάντα κατὰ ῥοὴν.

Ὁ Περόχβος ἔλαβε τὸν βαθμὸν Ἀρχηγὸς τῶν ἀπερωμένων. Ὁ Σερβὸς ἀπέρατεν ἀπὸ ἐδῶ καὶ εἶναι προθυμότητος. Ἐλάθον ἀπὸ Μόσχην ἀρκετὰ γράμματα εἰς ὄνομά σου, πλὴν δὲν γράφουν καὶ ἐντὶ σημαντικόν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σοὶ τὰ στέλλω. Σὲ ἀπλάζωμαι, ἀδελφὲ καὶ φίλε μου ἀγαπητέ, καὶ ἐπεύχομαι σοὶ ὅλα τὰ καλά.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἀριθ. 49.

Περὶσπούδατέ μοι, Κύριε Ξάνθε εἰς Ῥένι.

Ἐν Γαλάτζι, τῆ α Σεπτεμβρίου 1820.

Σήμερον εἰς τὰς 2 ὥρας τῆς ἡμέρας ἔλθον τὸ ἀδελφικὸν σας. Ἐχάρην ὑπερβαλόντως διὰ τὴν ἀγαθὴν μοι ὑγείαν σας, πρὸ πάντων δὲ, τὸ αἴτιον κατευώδιόν σας εἰς τὰ αὐτῶτε. Αὐρίου λοιπὸν ἐξ ἀποράττειω, ἔρχομαι εἰς τὸν Προὔτον κατὰ τὴν προσταγὴν σας, καὶ ἄς ὀρίση καὶ ἡ εὐγενεία σας ἐκεῖ διὰ νὰ συνταξιδεύσωμεν.

Ἦθελον νὰ σᾶς γράψω μερικὰ περίεργα διὰ τὸν ἀκριβὸν φίλον σας Σραέλον (α) διὰ νὰ γελάσετε· ἐπειδὴ λοιπὸν αὐρίου ἀνταμονόμεθα, τὰ ἀφίνω, διὰ νὰ ἔχωμεν εἰς τὸν δρόμον πῶς νὰ διατκεδάζωμεν. σᾶς προσκυνῶ.

Δ. Θέμελης.

—0—

Ἀριθ. 50.

Σεβαστέ μοι, Κύριε.

Ἐν Μόσχᾳ τῆ 5 7βρίου 1820.

Τὸ ἀπὸ Κίεβον γράμμα σας ἔλαβον καὶ ἐχάρην τὴν ὑγείαν σας· μοι κακοφαίνεται, ὅτι δὲν ἐλάβετε τὰ ὕστερινὰ γράμματά μου, ἐλπίζω ὅμως νὰ ἀφήτατε λόγον ποῦ νὰ σᾶς τὰ διευθύνωτιν, εἰς τὰ ὁποῖα σᾶς ἐπερίκλειον ἀντιγραφὴν γράμματός, σταλαμένον ἀπὸ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀνδρέα (Ἀριτεσίδη) καὶ εἰς τὸν Π14 (Περόαιβόν), αἵτινες ἔλεγον τὰς διαφοροὺς προβλέψεις εἰς τὰ παραδούναβα, Μακεδωνίαν καὶ Ῥούμελην. Ὁ Καλὸς εἶχε φθάσει, ὅμως γραφὴν του δὲν εἶχαμεν, καὶ ἐλπίζομεν νὰ λάβωμεν μὲ τὴν προσδοκουμένην. Κατὰ τὸ γράφειν τοῦ Ἡλιάδου (Ἀθνασ. Σέκερη) ἦτον ἐλπίς κληῶν πραγμάτων ἀπὸ τὸν Κ. καὶ Μ. (Π. Σέκερη καὶ Γρ. Δικαῖον Φλέταν) ἄλλο κἀγὲνα γράμμα δὲν ἐλάβομεν, καὶ εὐρίσκωμαι εἰς ἀπορίαν διὰ τὴν σιωπὴν των. Ἄμποτε καὶ αὐτοῦ νὰ εὐδοκιμήσητε εἰς τὰς ἐργασίας σας. Ἐγὼ ἐλπίζω ἄφευκτα αὐτὸν τὸν μῆνα νὰ μισεύσω μαζὴ μὲ τὸν Πρόθυμον (Μίνθον Ῥιζάρην), καὶ ἐπιθυμοῦ-

(α) Ἀστειεύεται.

σα νὰ λάβω γραφήν σας εἰς Κισνόβι· ἤμπορεῖτε νὰ τὴν στεί-
λετε εἰς τὸν πατέρα τοῦ Βασιλεῖαδῆ (Τζακαλόφ), καὶ νὰ μοῦ
γράφεται τοῦ θέλει εἶσθε, ὅτι ἐπιθυμοῦσα πολλὰ νὰ σὰς ἐντα-
μώσω, σὰς ἀδελφικοπροσκυνῶ.

Εὐδοκίδης

(Κομιζόπουλος)

0

Ἀριθ. 51.

Γῶ κῶ Ἐμμ. Ξάνθω εἰς Βουκουρέστι.

Ὁδησσός τῆ 9. Σεπτεμβρίου. 1820.

Ἐλαβον τὰ ἀπὸ 19. καὶ 28. τοῦ παρελθόντος γράμματά σου
καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτοῖς· πολλὰ ὅμως ἀπόρησα διὰ τὴν ἀργο-
πορίαν σου καὶ πολλὰ μοὶ ἔκακοφάνη, ὅπου ἐναντίον τῶν ὑπο-
σχέσεών σου ἔκαμες τόσον καιρὸν διὰ νὰ κινήσης. Μὲ τὴν συ-
νειθισμένην μου εὐλικρίνεια σὲ λέγω, ἀδελφέ, ὅτι μὲ τοιαύτην
βραδύτητα τινὰς νὰ κατορθώσῃ τίποτε δὲν ἤμπορεῖ καὶ μόνη
ἡ σωτηρία μας εἶναι ἡ ταχύτης. Ἀπὸ τὰς 5. Αὐγούστου, ὅπου
ἐχωρίσθημεν ἕως εἰς τὰς 28. ὅπου ἔμελλες νὰ κινήσης ἀπὸ Ἰσμα-
ήλ, ἔχασες 23. ἡμέρας· ἐάν πᾶς ὄλο· ἔτζι τὸ προκόψαμεν.
Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ, ἀδελφέ, ἅμα ὅπου λάβῃς τὸ παρὸν μου,
νὰ τελειώσῃς τὰ ὀγληγορώτερον ὅλαις ταῖς δουλαιαῖς, καὶ νὰ ἔλ-
θῃς εἰς Γαλάτζι· ὅπου ἀφεύκτως νὰ εὔρεθῃς πρὸς τὰς 25. τοῦ
τρέχοντος. Ἐγὼ ἀπέρχομαι διὰ Κισνόβιον, μετὰ ἕξ ἡμέρας·
ἀρχισαν νὰ ὁμιλοῦν πολλὰ καὶ δὲν εἶναι καλὸν, χρειάζε-
ται βία, εἰδὲ μὴ ὅλα πηγαίνουν εἰς τὸν διάβολον. Τὸ κρέδιτον
ἀπὸ ἐδῶ εἶναι ἀδύνατον νὰ σοὶ τὸ ἀνοίξω. Ὁ 114. θέλει σὲ
βαθῆσαι καταπέθοντας τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ νὰ ἀχολογη-
σουν τὰς διαταγὰς μου. Ἄν θελήτουν καλὰ, εἰδὲ μὴ πάλιν ὁ
θεὸς ἔχει, καὶ μόνον μας ἤμποροῦμεν νὰ κάμωμέν τι καλὸν·
οὔτε ἤμπορῶ οὔτε θέλω νὰ σοὶ γράψω περισσότερον· ἄκουσον τὰς
ἐπαραγγελίας μου καὶ σπεῦσον. Ταῦτα καὶ ἀσπαζόμενός σε
ἐκ ψυχῆς μένω.

Ὁ ἀδελφός καὶ φίλος σου πρόθυμος.

Α. Ρ. Ἀλέξ. Ὑψηλάντης.

Ἀριθ. 52. Περὶπόθητε κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. εἰς Βουκουρέστι.
 Τῆ 12. Σεπτεμβρίου. 1820. ἀπὸ Ἰσμαήλ.

Ταύτη τῆ ὥρᾳ ἔλαβον τὸ περικλειπτον σταλλέν μοι ἐξ ἐπιτηδῆς, καὶ ἰδοὺ πάλιν διὰ τοῦ ἐν Γαλατζίῳ φίλου σᾶς τὸ στέλλω. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀποκριθῆτε τὴν λαβὴν του τὸ γληγορώτερον διὰ νὰ καθησυχᾶσω καὶ ἐγὼ τὸν ἐξαποστείλαντα τοῦτο φίλον.

Σᾶς ἀσπάζομαι εὐχρινῶς καὶ μένω. Ὁ φίλος σας καὶ δοῦλος.
 Δημήτριος Καλαματιανός.

— 0 —

Ἀριθ. 53. Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. εἰς Ἰσμαήλ.
 Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ α΄ Ὀκτωμβρίου. 1820.

Ἀπὸ Βουκουρέστι τὸ ἀπὸ 21. παύσαντος γράμμα σου εἰς τὰς 29. ἔλαβον χαίρων τὴν καλὴν σου ὑγείαν, σοῦ φανερόν, ὅτι τὰ συντροφευμένα σας γράμματα ἀπὸ τὸν Καλόν (Ἰψηλάντην) ἐλάβαμεν, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐβάλλαμεν τὸ ἔργον εἰς πρᾶξιν, τὸ ὁποῖον γνώμη τινὸς τῶν ἐμπόρων τὸ ἐσταμάτησεν, ὅθεν εἰδοποίησον τὸν Καλόν διὰ νὰ τοὺς ἐγκαρδιώσῃ, καὶ ὅ,τι γενεῖ ἐν καιρῷ θέλει σᾶς εἰδοποιήσωμεν. Περὶ δὲ τοῦ Ἀρμοδίου δὲν ἔπρεπε νὰ πιστεύσῃτε, ὅσα ἠκούσατε, κατὰ τὴν παροιμίαν, πᾶσα ἀκοή σφαλερὰ. Ἐγὼ ὡς τόσον δὲν ἔχω διδόμενα νὰ τὸν κατακρίνω, μᾶλλον τὸν ἐπαινῶ, διότι ἐδιώρθωσε πολλὰς καταχρήσεις· ἀνὴρ δὲ καὶ αὐτὸς κατηγορηθῆ ἀπὸ ἄλλους, ἅς ἀπολογηθῆ, τῶρᾳ ὁποῦ ἐλπίζω νὰ ἦναι πληττισμένος εἰς τὸν Κύριον Καλόν, ὁ μιτεμὸς τοῦ ὁποῖου ἐδόθεν δι' ἐκεῖ ἦτον διαταγὴ τοῦ Καλοῦ.

Παραπονεῖσθε, ὅτι δὲν σᾶς γράφω δι' ὀδύνην σας, ἅς εἶπω ὅτι ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ δὲν ἠξέυρετε, ὅτι διὰ νὰ ἀποφύγω καὶ ἐγὼ τόσους πειρασμούς ὁποῦ μοῦ ἐσυνέβησαν, ἐχρειαζέτο νὰ κάμω κατάπαυσιν καὶ κατὰ τὰς ἰδίας διατάγας τῆς τιμιότητός σου. Ὡς τόσον τὰ ἐδώθεν καὶ κάτω πράγματα φαίνονται καλῶς διατεθημένα, δὲν εἰλεψαν ὅμως καὶ αἱ καταχρήσεις τοι-

αὐτὰ σπουδαῖα πράγματα δὲν ἐξηγοῦνται διὰ τῆς γραφῆς. Ὁ Περρραιβὸς ἀκόμη δὲν ἐσάνη ἐδῶ. Ὁ Πενθερὸς (Ἀλφ. Πασῶς) ἀντιστέκεται γενναίως, δὲν ἦτον ἀχαμνὴ αὐτὴ ἡ σκητὴ, νὰ ἐσυτροφεύετο μὲ γνώμας καὶ ἔργα τῶν Κυρίων, καὶ ἀναμφιβόλως ἠθέλημεν ὠρεληθῆ μεγάλως, ὅταν ἡ Ἀθηνα συντροφεύη τὸν Ἄρην.

Ὁ σὸς Καλόβουλος.

(Παναγ. Σέκερης.)

—————0—————

Ἄρ.θ. 54.

Περιπόθητε Κύριε Ἐμμ. Σάνθε. Εἰς Γαλάτζι.

Ἐν Ἰσμαήλ τῇ 2. Ὀκτωβρίου 1820.

Γραφὴν ἄλλην δὲν ἔχω, εἰμὴ μόνον ἐκείνην, ὅπου ἀπὸ Γαλάτζι μοὶ ἐστείλατε, ἔνεκα τούτου συμπεραίνω τὸν ἐρχομόν σας ὀγλήγορα. Ἡμπορεῖτε ἀπὸ Γαλάτζι κατ' εὐθείαν νὰ ἐλθετε ἐδῶ. Δέχονται τοὺς ἐπιβάτας εἰς τὴν καραντίνα τὴν νέαν μὲ 16. ἡμέρας, χωρὶς ρούχα· καὶ 24. νὰ εὐγένουν μὲ τὰ ρούχα των. Τὰ ἐδικά σας ὅλα οἰκονομοῦνται. Χθὲς μίαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐφθασεν ἀπὸ Οὐδέσσαν κατ' εὐθείαν ἐδῶ ὁ ἐκλαμπρότατος Πριγ. Ὑψηλάντης. Ἐπήγαμεν μερικοὶ εἰς προσκύνησίν του καὶ ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐπεστρέψαμεν ἐκεῖθεν. Τοῦ ἐδιωρίσθη κατοικία εἰς τοῦ κυρίου Καλαματιανοῦ· ὁ ἴδιος Καλαματιανὸς εἶναι εἰς Κισνόβ', μόνον ἔστειλεν ὁ Ἄρχων Παπαδόπουλος καὶ τὸν ἐπροτκάλεσεν εἶναι μαζὴ του ὁ Διδάκκαλος Κύριος Λιτάνης ἀπὸ Οὐδέσσαν· ὁμιλῶν τίποτε μὲ τὸν Μπειζαδὲν δὲν ἔγειναν, εἰμὴ μόνον τὸν ἐπροσφέραμεν τὸ σέβας μας. Εἶπε καὶ ἡ ἐκλαμπρότης του ἐν ὧσιν καιρῶ σαθῇ ἐδῶ νὰ τὸν ἐπισκεπτώμεθα. Νέον ἄλλο κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι, περιμένοντάς σε δὲ μένω.

Μ. Φωκιανός.

—————0—————

ταχειρισθῶτιν ὡς ὄργανον τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν καὶ κοινῆς
 εὐδαιμονίας, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος ἔδοσαν παντοῦ τὰς ἀνα-
 γκαίαις καὶ προσηκούσας διαταγὰς. Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦ κοινοῦ
 λαοῦ ἡ ἄληκτος ἁρμῆ, ὅταν δὲ ὀδηγῆται ἀπὸ τὴν φρόνητιν, ἡμ-
 παρεῖ νὰ ἐπιφέρει μᾶλλον βλάβην παρά ὠφέλειαν. Διὰ τοῦτο
 ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ, ὡς πληρεξούσιος ὄλων τούτων τῶν ἐπι-
 χειρημάτων, νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας τοὺς οἴα-
 κας τῶν κινήματων αὐτοῦ, εὐέλπεις ὦν, ὅτι κατὰ μέτρον τοῦ
 δε, διὰ τῆς φιλογενείας σας καὶ τῆς πατρικῆς στοργῆς καὶ κη-
 δευτικῆς ἐδουλόθητε νὰ ἀποκτήτετε ἀγάπην καὶ κοινὴν ὑπόλη-
 ψιν, θέλετε καὶ τώρα μεταχειρισθῆ ὄλων τοὺς δυνατοὺς τρό-
 πους, διὰ νὰ ὀδηγήτετε φρονίμως τὸν διακαῆ ζῆλον τοῦ ποι-
 μνίου σας, καὶ νὰ διοικήτετε καλῶς τὰ κινήματά των. Στέλλω
 δὲ πρὸς ὑμᾶς τὸν κύριον Δημήτριον Θέμελην ἄνδρα φιλογενέ-
 στατον ἐνάρετον, καὶ διὰ τὸν μέγαν του πατριωτισμὸν, γνω-
 στον καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἀνωτέρους ἄλλους, ὅστις εἶναι προ-
 σταγμένος νὰ σᾶς εἰπῇ τοὺς σκοποὺς μου, καὶ νὰ ὀδηγήτῃ ἕκα-
 στον εἰς ὅσα παρ' αὐτοῦ ζητεῖ σήμερον ἡ Πατρίς. Ἐχετε λοιπὸν,
 φίλοι ὁμογενεῖς, εἰς χεῖρὸν πεποιθήσιν. Ἀκούσατε τοὺς λόγους
 του καὶ βάλετε τὰς ὀδηγίας του εἰς πρᾶξιν, διότι ἐξ αὐτῶν κρέ-
 μαται καὶ ἡ κοινὴ τοῦ γένους ἡμῶν εὐδαιμονία, καὶ ἐνός ἐκά-
 στου ἡ μερικὴ εὐτυχία ἃς μὴ δειλιάσῃ τις ἀπὸ τὰ προβλήμα-
 τά του. Ἡξέβρω, ὅτι εἰς ὄλων τὰς κερδίαις εἶναι ῥιζωμένη ἡ
 μετρία ἐκείνη πρόληψις, ὅτι ποτὲ μόνοι μας δὲν ἠμποροῦμεν νὰ
 ἐλευθερωθῶμεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσμένωμεν ἀπὸ ξένους τὴν
 σωτηρίαν μας. Ἐκαστος νουεχῆς ἠμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ πόσον
 ψευδὴς εἶναι ἡ πρόληψις αὕτη, ἀρκεῖ μόνον νὰ βαθύνῃ εἰς τὰ
 πράγματα τῆς πατρίδος μας. Ρίψατε τὰ βλέμματά σας εἰς
 τὰς θαλάσσας, καὶ θέλετε τὰς ἰδεῖ κατατρεπασμένας ἀπὸ θα-
 λαττοπόρους ὁμογενεῖς, ἐτοίμους νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ παρά-
 δεῖγμα τῆς Σαλαμῖνος. Κυτάξετε εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἀπαντα-
 γοῦ βλέπετε Λεωνίδα, ὀδηγοῦντα φιλοπάτριδος Σπαρτιάτας.
 Κυτάξετε τὴν ὁμόνοιαν, ἥτις συνδέει τῶν Ἡρώων τούτων τὰς
 ψυχάς. Κυτάξετε τὴν προθυμίαν καὶ ζῆλον αὐτῶν! Παραβά-

λατε τὰς ἐξουσίας καὶ μεγάλας ταύτας ἀρετὰς μὲ τὴν χαυ-
 νότητα ἀδυναμίαν καὶ ἐπιτορικήν τετραχὴν τοῦ ἐχθροῦ μας· καὶ
 τότε ἀνὴρ παρθεῖτε, εἶπατε, ὅτι ἀπὸ ἄλλου πρέπει γὰ προσ-
 μένωμεν τὴν σωτηρίαν μας. Ναι ἀδελφοὶ ἑθνογενεῖς! ἔχετε
 πέντε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ποτὲ ξένος δὲν βοηθεῖ ξένον, χω-
 ρὶς μεγαλώματα κέρδη. Τὸ κῆμα, τὸ ὁποῖον θέλουν χύσει οἱ
 ξένοι δι' ἡμᾶς, θέλομεν τὸ πληρῶναι ἀκριβώτατα· καὶ οὐαί
 εἰς τὴν Ἑλλάδα! ὅταν συστηματικὴ δεσποτεία ἐθροισθῆ εἰς
 τὰ σπλάγγνα της· Ὅταν ὁμως μόνον μας ἀποτείσωμεν τὸν
 ζυγὸν τῆς τυραννίας, τότε τῆς Εὐρώπης ἡ πολιτικὴ θέλει βί-
 ᾶται ὅλας τὰς ἰσχυράς Δυνάμεις γὰ κλείσωσι μὲ ἡμᾶς συμ-
 μαχίας καὶ ἐπιμαχίας ἀδιαλύτους. Χαίρετε!

Ἄλλεξάνδρος Ὑψηλάντης.
 Τὸ παρόν μου ἐσφραγίσθη καὶ ἐδόθη· καὶ ἐπέ-
 ὤν· Ἐν Ἰσμηλ τῇ 8. Ὀκτωβρίου. 1820.

— 0 —

Ἄρ. 56.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Ξάνθη, καὶ Δ. Θέμελη. Εἰς Γαλάτζει.
 Τῇ 9. Ὀκτωβρίου 1820. Βουκουρέστι.

Ἀπὸ τὸ γράμμα σας ἔμαθον τὸ κλέος σας φίλιμο, καὶ
 ἐδιδιώκω τὰ ὅσα μοὶ λέγετε καὶ πρὸς ἀπόκρισιν ἰδοὺ σας
 περιλείω διάφορα γράμματα, ἵνα τὰ θεωρήσετε καὶ ἐξετάσετε
 μετ' ἀκριβείας ἀναμετρήσῃ αὐτῶν εὐρίσκετε καὶ τρία γράμματα
 ἀπὸ τὸν Μηλόττην· τὸ εἶναι πολλὰ νέον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε
 μὲ ἐξεπίτηδες ἄνθρωπον, ὃ ὁποῖος μοὶ εἶπε διὰ ζώτης φωνῆς,
 ὡς ἐκ στόματος τοῦ ῥηθέντος, ὅτι διάφοροι περαττικοὶ Γούρκοι
 τοῦ λέγουσι μὲ ἐπαπελητικὰς φωνάς, ὅτι ἂν δὲν δεχθῶσιν οἱ
 Σέρβου τὰ ὅσα τοὺς προβάλλει τὸ ὑψηλὸν Δοβλέτι, τότε θέλουσιν
 ἰδεῖ ὅτι ὁ Μπαμπᾶ Πατᾶς, ὅστις ἔγεινε Ρούμελη Βαλεσῆς,
 θέλει δομήσει μεθ' ὅλων τῶν ἐτοιμασμένων στρατευμάτων του,
 ἐν ᾧ εἶναι καὶ ὁ Χουρτίε Πατᾶς Β. Ζερης τῆς Βούλας, καὶ θέλουσιν
 κατὰρξέψει τὴν Σερβίαν. Με συμβουλεύεται λοιπὸν, τὸ πῶς
 ἂν κατ' ἐναντίαν περίστασιν συμβῆ εἰς τοιοῦτον ἔξαφνον συμβῆν,
 τότε τί γὰ κάμη; ἐν ᾧ δὲν ἔχουσι οὔτε μιᾶς ἐβδομάδος ζα-

χερὲν; Πρέπει λοιπὸν νὰ οἰκονομηθῇ τὸ πρᾶγμα· διότι ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας δὲν δύνανται νὰ ἀγοράσουν οὔτε μίαν ὀκᾶν καὶ ἀπὸ τὴν Νεμιτζιάν ἂν ζητήσουν νὰ ἀγοράσουν, οἱ Νεμιτζιοὶ τοὺς προδίδουσιν εὐθὺς εἰς τὸν Πασᾶ τοῦ Βελγραδίου, καὶ ἐκεῖνος γράφει εἰς τὸ Δοβλέτι, καὶ τότε γίνεται ὀγληγορώτερα ἢ ταραχὴ. Ἄρα καὶ ἦτον καλὸν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ, ὥστε μερικοὶ πραγματευταὶ τῆς Βλαχίας οἱ κατεβάζοντες πραγματείας διὰ τοῦ νεροῦ, νὰ βάζουν εἰς τὰ Τζάμια μολίβι, καὶ μπαροῦτι, καὶ οἱ Σέρβοι ὄντες τότε ἀγροικημένοι, τὴν νῦκτα νὰ εὐγένωσιν εἰς κάμμιαν ἄκρην εἰς κἀνένα χωρίον προσδιωρισμένον, καὶ νὰ δεχώμεθα αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα πράγματα, ὥστε ἀπὸ ὀλίγα νὰ συνάξωμεν μέρος. Με ἐζήτησαν προσέτι καὶ ἄλλας συμβουλὰς, δηλ. πῶς νὰ πολιτευθῶσι μὲ τοὺς Τούρκους· ἐγὼ δὲ τοὺς ἐμήνυστα νὰ φερθῶσι κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Μηνίστρου, καὶ νὰ μὴ φοβοῦνται· διότι ἂν οἱ Τούρκοι κινηθῶσιν ἐπάνω των, βέβαια ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει τοὺς ἀφήσει νὰ χαθοῦν, ἀλλὰ θέλει τοὺς βοηθήσει ἀποφασιστικᾶ, καὶ ἡμεῖς τότε θέλει τοὺς βοηθήσομεν ὅσον τὸ δυνατόν μας· ἐκεῖνα δὲ τὰ τοῦ Μπαμπᾶ Πασᾶ καὶ τοῦ Χουρσίτ Πασᾶ εἶναι ψεύματα, καὶ ὅτι εἶναι ἀπλᾶ φοβηρίσματα τῶν Τούρκων, μόνον διὰ νὰ κλίνωσι πρὸς τὰ ζητήματά των. Αὐτὰ εἶναι τὰ τρέχοντα κατὰ τὸ παρὸν, καὶ σᾶς εἰδοποιῶ διὰ νὰ πάρετε τὰ μέτρα σας· ἐγὼ ὅμως ἐκεῖνον τὸν ἐμφύχωσα καθόλους τοὺς τρόπους. Ἡ εἰδοποίησίς μου αὕτη γίνεται τὸ περισσότερον, διὰ νὰ καταλάβετε, ὅτα σᾶς ἔλεγον ὅτε εἴσασθον ἐδῶ, μερικοὶ φίλοι, τὸ πῶς ἡ Σερβία εὐρίσκεται εἰς τὰ νεύματα μερικῶν, καὶ ὅταν θελοῦσι τὴν σηκώνουσι, καὶ ὅτι ἔχουσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου. Ἴδου λοιπὸν ποῖα εἶνε ἡ ἀλήθεια, καὶ σκεφθεῖτε καλὰ τὰ πράγματα, καὶ ἄς μὴν ἀφινώμεθα εἰς ἀπλᾶ τῆς φαντασίας πράγματα. Ἴδου σᾶς στέλλω καὶ τὸ σπαθί, τὸ ὁποῖον θέλετε τὸ στείλει εἰς τὸν Μπέην τῆς Μάνης.

Ἐπειδὴ ἔστο χάσθην, ὅτι σᾶς χρησιμεύουν αὐτὰ τὰ γράμματα διὰ νὰ σᾶς τὰ στείλλω, δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἀπεφάσισα νὰ στείλω τὸν Κύριον Ἰωάννην Σύμωβ μὲ τὰ ἐξοδά μου διὰ νὰ σᾶς

τὰ φέρη, καὶ ἀρ' οὗ τὰ λάβετε, τοῦ δίδετε καὶ ἐν ἀποδεικτικῶν
τῆς παρχλαβῆς πρὸς ἡτυχίαν μου. Τὸν Ἀλῆ Πασᾶν τὸν ἔχουν
πολιορκημένον, καὶ μπομπαρδάρωνται ἀμοιβαίως. Μὴν ἔχων πε-
ρισσότερα νὰ σᾶς εἰπῶ σᾶς ἀδελφικοαπτάζομαι καὶ εἰμί.

Σάββας Καμινάρης Πίμπασης.

— 0 —

Ἄριθ. 57.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Ἰσμαήλ.

Ἐν Βουκορεστίῳ τῇ 16. Ὀκτωμβρίου 1820.

Ἀπὸ τὸ ὑπερινόν μου γράμμα τὸ μὲ τὸν κύρ Ἰωάννην
Σόμωβ σταλμένον ἐβεβαιώθητε τὰ ἕως τότε τρέχοντα καὶ τὰς
σκέψεις μου. Ἦδη δὲ σᾶς εἰδοποιῶ, ἀπὸ ἓνα Τάταρην ὁποῦ
ἦλθεν ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, ὅτι Δοβλέτ Τάταρης ἐστάλη
διὰ Σερβίαν, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν ἀπεσταλμένον Τοῦρκον Χο-
τζακιάνην ἀπὸ τὸ Βελγράδι, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι αὐτὸς ἐστάλη διὰ
νὰ ἡτυχάσῃ καὶ διορθώσῃ τὴν Σερβίαν, καὶ ὄχι νὰ τὴν βάλλῃ
εἰς ταραχὴν καὶ ἀνησυχίαν· νὰ μείνῃ δὲ μόνος ὁ Πασᾶς εἰς
Βελγράδι, διὰ νὰ ἀναπαύσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ ἡμερώσῃ τοὺς
Σέρβους. Ἀπὸ τὴν Ῥωσσικὴν κατ'εζελαρίαν ὅμως καὶ ἀπὸ τοὺς
Σέρβους ἀκόμη δὲν ἐβεβαιώθη αὐτὴ ἡ εἰδήσις, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ
τὸν ῥηθέντα Τάταρην τὴν ἤκουσα.

Τὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ πράγματα εἶναι εἰς τὴν ἰδίαν κατὰ-
στασιν σχεδόν. Ἀνθρώποι νεωστὶ ἐλθόντες ἀπ' ἐκεῖνα τὰ μέρη,
μας διηγοῦνται, ὅτι στέκεται μὲ σταθερότητα εἰς τὸ κάστρον
τῆς λήμνης, ἐνῶ βαστᾷ τὸ νησί καὶ μίαν δυνατὴν κούλιαν ἢ
ἓνα πύργον· οἱ κανονιέροι του εἶναι πολλὰ ἐπιτήδαιοι, ἀρτι-
λιερία θαριὰ, ἀκόμη δὲν ἐπῆγαν οἱ βασιλικοί, μ' ὅλα αὐτὰ οἱ
καπεταναρέοι γρᾶικαὶ ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὰ τεῖχη τοῦ Πύρ-
γου· αὐτοὶ προθυμοποιοῦνται περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλ-
λους, καὶ φαίνεται, ὅτι αἱ ἀπατηλαὶ ὑποσχέσεις τοῦ Πασᾶ ἔμπη
τοὺς ἐγκαρδιώνουσι περισσότερο εἰς τὸ νὰ δείχνωνται τόσον γεν-
ναῖοι καὶ τολμηροί. Ὁ Πασᾶς τῆς Σκόνδρας ἀνεχώρησε διὰ
τὰς ἐπαρχίας του, τὸ δὲ αἷτιον τῆς ἀναχωρήσεώς του εἶναι ἄ-
γνωστον. Οἱ δυστυχεῖς Ἰωαννίται, εὐτυχεῖς ὄντες ποτὲ, τανῶν

κατήνησαν νὰ περιφέρωνται εἰς τὰ χωρία, ζητοῦντες ψωμί ἐ-
 λεημοσύνην διὰ νὰ τρῶσιν αὐτοὶ καὶ τὰ παιδία των· τριαῦτα
 εἰσὶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς Τουρκικῆς δυναστείας. Εἶναι ἀρ-
 κετὴ ἡμέρα· ὁποῦ παρακινῶ τὸν καπετὰν Φαρμάκην διὰ νὰ
 τὸν καταπέσω νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη μὲ συστατικὰ
 γράμματα ἀπὸ τὸν Αὐθέντην Καλημάχην, καὶ ἀπὸ ἄλλους πρὸς
 τὸν Μπατζόμπην, ἐπὶ λόγῳ διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν καὶ νὰ λά-
 βῃ τὰ ἀρπαγμένα ὑποστατικά του ἀπὸ τὸν Ἄλῃ Πασᾶν,
 καὶ αὐτὸς μὲ κἀνένα τρόπον δὲν καταπέθεται. Αὐτὸ, φίλε, ἦτον
 πολλὰ ὠρέλιμον καὶ ἀναγκαῖον, διότι ὅταν αὐτὸς ἐπήγαιεν
 ἐκεῖ, ὅπως ἐροῦσιν ἐμὲ μὲ τριαῦτα συστατικὰ γράμματα,
 ἤθελε δεῖξῃ χαρκατῆρα, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον εὐκόλως
 ἠδύνατο νὰ συνομιλήτῃ μὲ ὅλους τοὺς ἐκεῖ καπιτάνους, καὶ νὰ
 τοὺς κοινοποιήτῃ τοὺς σκοποὺς μας. Ἐκεῖ εἶναι συναγμένοι ὅ-
 λοι οἱ γενναῖοι ἄνδρες τοῦ γένους μας ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἑλ-
 λάδος, καὶ στοχασθεῖτε πόσον ἐχρησίμευεν ἡ παρουσία τοῦ
 Φαρμάκη. Σκεφθεῖτε λοιπὸν, καὶ γράψετε ἀπὸ αὐτοῦ μὲ ὅποιον
 τρόπον στοχασθεῖτε διὰ νὰ τὸν καταπέσετε ἀφεύκτως νὰ κά-
 μῃ αὐτὸ τὸ ταξίδευμα, καὶ πάλιν ἄς γυρίσῃ ὀπίσω, ἀφ' οὗ τε-
 λειώσῃ αὐτὰ τὰ χρέη του. Δόξατε, φίλε, καλὴν πρυσοχὴν εἰς
 τοὺς λόγους μου· καὶ στοχασθεῖτε, ὅτι ἐκεῖ εἶναι συναγμένοι
 ὅλοι οἱ καπιτάνοι τῆς Θεσσαλίας, Λεβαθείας, Ἠπείρου καὶ
 Μακεδωνίας, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους προσημύει τινὰς τὰς μεγαλη-
 τέρας δευλεύσεις, καὶ δὲν εἶναι βιασμένος τις διὰ νὰ τρέχῃ ἀ-
 πὸ τόπον εἰς τόπον νὰ τοὺς ἐνταμώνῃ καὶ νὰ γίνεταί ἀργο-
 πορία· ἐκεῖ τοὺς εὐρίσκει ὅλους μαζὴ καὶ τοὺς καταπέθει βέ-
 βαια μὲ μεγάλην εὐκολίαν. Ὁ Μουσταχὸφ ἀκόμη δὲν ἐμί-
 σευσε, ἐπὶ προφάσει, ὅτι ἐπειδὴ ἔγεινε ταραχὴ εἰς τὴν Σερ-
 βίαν, οἱ δρόμοι ἔγειναν ὅλοι ὑποπτῆ, ὃ ἐστὶ μὲ ὑποψίαν ἡ-
 μπορεῖ νὰ ταξιδεύτῃ τινὰς· ὀλίγην ἡσυχίαν νὰ λάβουν τὰ πράγ-
 ματα, μὲ ὑπόσχεταί, ὅτι μισεύει· ὁμοίως ἦτο καλὸν νὰ γράψετε
 ἀπὸ αὐτοῦ τὸν Κύριον Γεώργιον (Λεβέντην) διὰ νὰ τὸν ξεκι-
 νήσῃ ἀφεύκτως. Νὰ κατορθώσετε αὐτοῦ μὲ τὸν Ἐκλαμπρότα
 τον Μπεζανδὲ διὰ νὰ γράψῃ ἐδῶ πρὸς τὸν κύριον Νικολόπου-

λον διὰ τὴν ἐμὴν δῶσιν τὸ Μόντης σμήτιστα, αὐτὸν τὸν χρόνον κατὰ τὴν τιμὴν ὅπου τὸ εἶχε δοσμένον ἕως τώρα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ δὲν τὸ θέλω δι' ἄλλο αἴτιον, παρὰ μόνον διὰ τὴν ἔχω πρόφασιν νὰ περιφέρωμαι ἐκεῖ, ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ ὀργανίσω ἄλλα πολλὰ ἀναγκαῖα πράγματα, τὰ ὁποῖα τὰ ὠμιλήσαμεν καὶ καὶ ἀκόμη περισσότερα χρησιμεύονται Στοιχάζομαι, ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ πλέον σύντομον καὶ ὠφελιμότερον, καὶ φροντίσατε νὰ τὸ βάλετε εἰς ἐνέργειαν· ἐπειδὴ καὶ ὁ Κλεόβουλος εἶναι τοῦ συστήματος ἄνθρωπος· περισσότερον διὰ τὴν ὅρα δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ, παρὰ σᾶς ἀδελφικοασπάζομαι.

Ὁ φίλος σου καὶ ἀδελφός.

Σάββας Καμινάρης.

— 0 —

Αὐτὴν τὴν ὥραν ἦλθεν ὁ Λαζαράκης μαζὴ μετὰ τὸν Μουχορδάρην τοῦ ἐδῶ Αὐθέντου Σούτζου, ὅστις εἶναι υἱὸς τοῦ μπᾶς καπὶ Κιαχαγιαστῆ τοῦ Βλάχμπεη, ὅπου ὀνομάζεται Ποστέλνικος Σταυράκης, διὰ τὴν μετὰ ζήτησιν μερικῶν πραγμάτων, ὁ ὁποῖος μετὰ ἔδοσε νέας εἰδήσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, λέγοντάς με, ὅτι σήμερον ἦλθε τάταρης εἰς τὸν Αὐθέντην ἀπὸ Κωνστ. καὶ ἔφερε μουστὴ εἰς τὸν Αὐθέντην, ὅτι ὁ καπὶ Κιαχαγιαστῆ τοῦ ἐδῶ Σούτζου Αὐθέντου. Ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν Ποστέλνικος Σταυράκης, ἠκούσθη, ὅτι τῷ ἐχαρίσθη ἀπὸ τὸν Σουλτάνον μία ταμπακέρα μπιρλατένια, καὶ ἓνα Χάτι· τὸν ἔκραξε καὶ ὁ Βεζίρης εἰς τὴν Πόρταν καὶ τὸν ἐφόρεσε μίαν Σαμαρόγωνα· ὁ Μηνίστρος Χαλὲτ Ἐφέντης τῷ ἐχαρίσε ἓνα Ἄτι στολισμένον, πρᾶγμα ὅπου ποτὲ δὲν ἐστάθη, ἀφ' οὗ ἐστάθησαν αὐθεντικά. Κάμνοντας ἐγὼ ἀπορίας, τάχα πῶς εἶναι τὸ μόνον ἀδύνατον πρᾶγμα νὰ γένη αὐτὸ, ἐβιάσθη ὁ νέος καὶ μοὶ ἔδειξε τοῦ πατρὸς του τὸ γράμμα· τὸν εἶπα ἐγὼ, ὅτι βέβαια μεγάλας δουλεύσεις πρέπει νὰ ἔδειξεν εἰς τὸ Δοβλέτι, διὰ τοῦτο τῷ ἔκαμναν αὐτὴν τὴν τιμὴν· μετὰ ἀπεκρίθη ὅτι αὐτὰς τὰς δουλεύσεις δὲν τὰς ἔδειξεν αὐτὸς ἀπ' ἐκεῖ, ἀλλ' ἄλλος ἀπὸ ἐδῶ. Ἀρχισα λοιπὸν νὰ τὸν ἐρωτῶ περισσότερον

καὶ νὰ τὸν ἐρευνῶ· ἄραγε κἀνένα σφεῖρι ἔχει νὰ γένη καὶ τὸ εἰδοποιήσε! Μὲ ἀπεκρίθη, καλὲ δὰ ἄλλα πράγματα εἶναι· ἐγὼ τὸν παρεκάλεσα· σὰν τὶ πράγματα νὰ ἦναι; ὁ Μουχουρ-δάρης μὲ ἀπεκρίθη οὕτως· μερικοὶ ῥωμαῖοι ἐδικοί μας Φαναριῶται ὁποῦ εἶναι μέσα, ὀργανίζουσι διὰ μέσου τοῦ Μηνίστρου τοῦ Καποδίστρια καὶ ἄλλων· μίαν Ἐταιρίαν διαβολεμένην, πολεμῶντες νὰ ὀργανίσουσι τοὺς καϊμένους Χριστιανοὺς νὰ σηκώσουσι ἀποστασίαν καὶ νὰ χαθοῦν κατὰ κράτος, καὶ τοῦτο εἰδοποιήθη εἰς τὸ Δοβλέτι διὰ νὰ πάρῃ τὰ μέτρα του. Μάλιστα μὲ εἶπε καὶ αὐτὸ, ὅτι ὁ Πασᾶς τῆς Σκόντρας, ὁποῦ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ στρατόπαιδον τῶν Ἰωαννίνων ἐδιωρίσθη ὁμοῦ μὲ τὸν Μελλῆκ Πασᾶν καὶ Σασῆ Πασᾶν καὶ Μπόσνα βαλεσῆ, τοὺς ἐδιώρισε τὸ Δοβλέτι· νὰ παρατηροῦν τὰ κινήματα τῶν Σέρβων. Ἐπάσχιτα νὰ ἔμβω εἰς βαθυτέραν ἔρευναν ἀπὸ αὐτὸν τὸν νέον, ὅμως δὲν ἐστῆθη τζαρές, καὶ δι' ὅσα μὲ ὠμίληστε, μὲ ὄρκιστε νὰ μὴν εὔγουν ἀπὸ τὸ στόμα μου· ἐπειδὴ χάνεται μὴ τὴν δλότην, λέγοντάς μου ὅτι τόσο μυστικὸν εἶναι· ὁποῦ τὸν ἴδιον Καλημάχην τὸν Αὐθέντην, καὶ τὸν μέγαν Δραγουμάνον τῆς Πόρτας δὲν τοὺς ἰδέασαν παντελῶς, καὶ ἀγνωοῦν αὐτὸ τὸ μυστικόν.

Λοιπὸν ἐγὼ κάμνω τὸ χρέος μου τὰ ὅσα ἔμαθον διὰ τῆς τυχοῦστος εὐκαιρίας σᾶς εἰδοποιῶ· καὶ μένω.

Σάββας Κεμινάρης.

1820. Ὀκτωμβρίου 17.

—0—

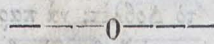
Ἀριθ. 58.

Τιμιώτατε Κύριε Ἐμ. Ξάνθε. εἰς Ἴσμηλ

Ἀπὸ Γαλάτζ: τῆ 19 Ὀκτωμβρίου. 1820

Ὡντας αὐτοῦ ἔκρινα εὐλογον, καθὼς και τώρα βλέπω, ὅτι
 μοι εἶναι ἀναγκαῖον διὰ νὰ μὲ στείλετε ἰδιοχείρως σας ἐπι-
 τροπικὸν γράμμα, ὅπου εἰς κάθε περίστασιν νὰ ἤθελε μὲ χρη-
 σιμεύση· μάλιστα διὰ νὰ μὴ στοχάζωνται καὶ οἱ ἐδῶ, ὅτι περι-
 φέρομαι ἀπλῶς και ὡς ἔτυχε χωρὶς νὰ ἦμαι προσταγμένος.
 Αὐτὸ παρακαλῶντας ζητῶ νὰ μὲ τὸ στείλετε ὅσον τάχιστα,
 διότι εἶναι ἀναγκαιότατον. Ὁ κύριος Χρ. Πετρόαιδης σήμε-
 ρον ἀναχωρεῖ ἀπ' ἐδῶ. μὲν

Διονύσιος Εὐμορφόπουλος.

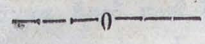
Ἀριθ. 59.

Περισπούδαστέ μοι Κύριε!

Γαλάτζ: τῆ 21 Ὀκτωμβρίου 1820.

Ἐὰ ἐσώκλειστα ἀφ' οὗ τὰ ἀναγνώση, ἄς τὰ βουλῶση, και ἄς
 τὰ ἀποστείλῃ μὲ τὸν πλέον τάχειον και σίγουρον τρόπον, ὃν
 οἶδε ταχύτερον πρὸς τὸν Καλόν, διὰ νὰ ἴδασθῆ τὰ τρέχοντα.
 Ἄς μὴ βραδύνη τὴν ἀποστολὴν των διὰ νὰ τὸν προφθάση τοῦ-
 λάχιστον πρὶν τῆς ἐνταμύσεως. Ἄχ! φίλτατε, ἔγεινα περυσά-
 νης διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο ἀπευκατῶν· ὁ Ὑψιστος δὲ νὰ
 γένη ἴλεος και ἐκδικητής. Περιμένω ἀποκριτικόν της και ἂν
 ἤξεύρη ποῦ εὐρίσκεται νὰ μὲ εἰδοποιήση· εἰμὶ δέ.

ὁ σὸς ἀδελφὸς εἰληκρινῆς και δούλος
 Δ. Θέμελης.

Αριθ. 60.

Περιπόθητέ μοι Κύριε.

Γαλάτζι, τῆ 21 Ὀκτωμβρίου 1820.

Περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ὁποίας τῆ λέγω εἰς τὸ ἄλλο γράμμα μου, ἃς ἦναι μυστικῆ, χωρὶς νὰ γνωστοποιηθῆ εἰς ἄλλους, διὰ νὰ μὴ γίνεταί κρότος, ἕως οὔ νὰ ἰδῶμεν τὰ πράγματα ὁποίαν μορφήν μέλλουν νὰ λάβουν, ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἔγεινεν ἄλλως πῶς ἡ περίστασις, καὶ δὲν εἶναι χρεῖα κρότου καὶ ταραχῆς. Μεγάλην ταραχὴν μᾶς ἐπροξένησε, φίλτατε, αὕτη ἡ ἀπευκαῖα ἀγγελία, καὶ εὐρισκόμεθα εἰς διαφόρους συλλογισμοὺς, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπαυδήσωμεν ἀπὸ τὸν ὀρθόν μας σκοπὸν, χάνοντας τὸ κουράγιον τῆς ψυχῆς μας. Παρατηροῦμεν δὲ, ὅτι εἶναι μία θεία οἰκονομία καὶ ἡ ἀπομώρωσις αὕτη τοῦ Τυράννου, ἐπειδὴ κατὰ τὴν παράστασιν βέβαια, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔκαμαν (ἂν ὑπάρχη οὕτως) ἔπρεπεν αὐτὸς νὰ κάμῃ διαφοροτικὰ φερσίματα, καὶ νὰ ἰδῶμεν ἄλλα πράγματα ἤδη δὲ βλέπομεν τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον ἐφέρθη (μ' ὄλον ὅτι ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τοὺς ἐκδητομένους σκοποὺς τῶν κινήματων του) πλὴν ἐλπίζομεν εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν νὰ μείνουν κοιμησμένα τὰ πνεύματά των ἄχρι τῆς ἐκπεραιώσεως, καὶ εἶθε! Ἐπειδὴ πολλάκις ἤκουσεν αὐτὸς καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐχθροὺς τοῦ Γένους ἡμῶν τοιαῦτα, ἴσως καὶ περισσότερα· ἀλλ' ὁ περιέπων ἡμᾶς Θεὸς τὰ ἐξοικονόμησε διὰ τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ σοφίας. Ὅθεν καθὼς τότε, οὕτω καὶ ἤδη δὲν εἶναι χρεῖα μικροψυχίας, ἀλλ' ὅλως ἐνθάρρυνόμενοι νὰ βαίνωμεν βήμασι γηγαντιαίοις εἰς ὅσα δεῖ πρὸς τὴν τοῦ Θείου ἡμῶν σκοποῦ ἐκπαιρέωσιν. Ἄλλὰ χρεῖα προσοχῆς, διότι ἤδη τὸ πρᾶγμα ἐστὶ τῶν προτέρων δεινότερον, ὡς ἐκ τῶν οἰκείων τὰ βέλη, διὸ καὶ ἔπεται νὰ ἦναι καὶ πλέον φαρμακερὰ, ὡς ἀπὸ οἰκείους γνωστὰ γεγονότα· ὁ Ὑψιστος νὰ γένη ἴλεος καὶ ἐκδικητῆς τῶν τρομερῶν καὶ ἀνημέρων τούτων θηρίων. Ἀμήν! Γένοιτο! Γένοιτο!

Ἄφ' οὔ ἀναγνώστη τὰ ἐσώκλειστα γράμματα τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι φίλου περιέργως, εἰάν τὸ ἐγκρίνη εὐλογον, ἃς γράψῃ τῷ Καλῷ παρακινήτικῶς πως περὶ ὧσων διαλαμβάνει ὁ φίλος,

εἰδ' ἄλλως καὶ δὲν κρίνει τὸν καιρὸν ἀρμόδιον διὰ τὰ ἤδη τρέχοντα, ἅς μείνη ἐν σιωπῇ, ἕως νὰ ἰδῶμεν τι τέξεται ἡ ἐπιούσα. Ἐγὼ μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕκαμα στάσιν, διαφυλάξας καὶ τὰ γράμματά μου ἔλα εἰς τόπον σίγουρον, ἕως οὔ νὰ ἰδῶ, τὴν δευτέραν ὀρδινεῖαν τοῦ Καλοῦ. Ἐπειδὴ, φίλτατε, ἐὰν ἐνταμώθῃ εἰς Σκουλένι μὲ τὸν Π. Ρ. ἡμεῖς εἴμεθα χαμένοι, ὡς ἐκκενωθέντα τὰ μυστήρια εἰς αὐτὸν, πλὴν ἐγὼ δὲν ἀπαυδῶ εἶμαι ἕτοιμος, ἐὰν μὲ προστάξῃ, ἀπέρχομαι· νὰ μοὶ προφθασθῇ ὅμως ἐν πασαπάρτι διὰ τὰς ἐνδεχομένας περιστάσεις· καὶ ὅ,τι καιρὸς εἶναι ἀδιαφορῶ, εἴτε χειμῶν δηλ. εἴτε κακοκαιρῖαι· καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχω σκέπην νὰ ἐλευθερωθῶ ἕως οὔ νὰ ἐκπληρώσω τὰ ἱερά μου χρέη, καὶ τότε ἅς ἀποθάνω εὐχαρίστως, διότι εἶμαι πάντοτε ἕτοιμος διὰ τὴν πατρίδα νὰ χύσω καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός μου, ὅχι ὅμως ἐξ ἀπροόπτου, γωρὶς νὰ θυνηθῶ νὰ τὴν δουλεύσω, [νὰ χαθῶ παρὰ τοῦ τυράννου, ἐν ᾧ καιρῷ εἶναι τρόπος τῆς δεφενδέυσεως διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ καὶ νὰ ἐκπαιρεώσω τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἀπέρχομαι. Ὅθεν μὲ πρῶτον νὰ μοὶ προφθασθῇ, ὡς εἴρηται, τὸ πασαπάρτι, ἐὰν ἦναι ἀπόφασις τοῦ Καλοῦ διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ὁδοιπορίαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, περιμένοντας δὲ ἀποκριτικόν της πρὸς ἡσυχίαν μου. Μένω

Δ. Θεμέλης.

Παρακαλῶ προσέτι νὰ ἔχω ἀπόκρισίν της καὶ διὰ τὰ προσταθέντα αὐτῇ γράμματα Βουκουρεστίου πρὸς ἡσυχίαν μου.

— 0 —

ἄρ. Ἄρ. 61. ἐπιπέδ. κ. 61. ἄρ. 61. ἄρ. 61. ἄρ. 61.

Στοιχ. Κ. ἄρ. 61. ἄρ. 61. ἄρ. 61. ἄρ. 61.

ἄρ. 61. ἄρ. 61. ἄρ. 61. ἄρ. 61.

Ἄγαπητέ Ξάνθε.
Ἀμέσως ἀφ' οὗ λάβης τὴν παροῦσάν μου νὰ κινηθῆς διὰ Γαλάτζι, διὰ νὰ ἐκτελέσῃς ὅσα ἐπαρήγγειλα τὸν κύριον Λασάνην νὰ σὲ εἰπῆ. Περισσότερα δὲν σοὶ γράφω, διότι ἐγγυητὴν τῆς καλῆς ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων μου ἔχω, τὴν ὁποίαν εἰς τὰς μέχρι τοῦδε περιστάσεις ἔδειξας φρόνησιν καὶ ἀγχινοίαν, ἀλλὰ σὲ ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς, καὶ μένω.

Κισνόβι τὴν 24. Ὀβρίου. 1820.

Ὁ φίλος σου.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Νὰ σὲ ἰδῶ, ἀγαπητέ μου Ξάνθε· πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃς τὸν Καραβιὰν ἀφεύκτως.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον κύριον Ἐμμ. Ξάνθον. Εἰς Ἰσμαήλ.

— 0 —

Ἄρ. 62.

Ἀδελφὲ περιπόθητε Κύριε Ξάνθε.

Γαλάτζι τῆ 25 Ὀβρίου. 1820.

Ἐλαβον τὸ γράμμα σου τὴν ὑγίαν σου ἐχάρην. Ἐλαβον ὁμοίως καὶ τὸ ἐσώκλειστον, τὸ ὁποῖον σήμερον ἐξαποστέλω ἀσφαλῶς μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον· καὶ ἄς ἀμεριμνῆ. Εἶδον δὲ μὲ ἀπορίαν μου νὰ μὲ ἐνθυμίζῃ εἰς τὸ τῆς ἐπιστασίας μου κεφάλαιον, ὅτι χρειάζεται ἀφιλοκέρδεια καὶ καρτεροψυχία· θαυμάζομαι, ἀγαπητέ, ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἐκαταλάβετε, καθὼς πρέπει, τὸν Θεμελην ἄς εἶναι μ' ὅλον τοῦτο. Τοῦτο δὲ μόνον θέλω παρὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἀδελφοῦ νὰ παρασταθῇ ὅλαις δυνάμεσι τὸ πασαπόρτι νὰ μοῦ σταλῆ ὅσον τάχιστα, καθότι αὐτὸ μοὶ εἶναι τὸ μόνον ἀναγκαῖον διὰ τὰς προγεγραμμένας αἰτίας. Αὐτὸ μόνον δέομαι καὶ αὐτὸ παρακαλῶ, διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ ἐκτελέσω μίαν φορὰν τὰ χρέη μου πρὸς τὴν Πατρίδα, ἔπειτα ἄς ἀποθάνω. Μὴ στοχασθῆς, ὅτι μὲ μέλλει διὰ κἀνένα πρᾶγμα, ὅλα τὰ ἐπῆρα πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ μάλιστα τῶρα. Μὴ σὲ μέλλει, ἀγαπητέ, ὅσον θέλουν οἱ ἄπιστοι ἐπίσκοποι καὶ προδόται τῆς Πατρίδος, ἄς

προδίδουν· σᾶς βεβαιῶ, ὅτι δὲν θέλουν λείψει μίαν ἡμέραν εἰς τὸ νὰ δοκιμάσουν ἐκεῖνα, ὁποῦ πτοοῦμενοι προβλέπουν· καὶ εἶθε! ὅσον τάχιστα. — Περιμένω μὲ μεγάλην ἀνυπομονησίαν ἀπόκρισιν τῶν προγεγραμμένων μου, σᾶς ἔστειλα μὲ τὸν Μουζάκη πρὸς ἡσυχίαν μου. Ἐδῶ, φίλτατε, παραπολὺ ἐκοδωνίσθη τὸ ὄνομα τοῦ Καλοῦ ὁ Θεὸς νὰ γένη ἴλεος. Ἐκεῖνο, δὲ ὁποῦ μοι λέγει, εἰς τὸ νὰ μὴν ἤξεύρη ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἀκολουθεῖ. Ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἤλθον καρᾶθια διὰ 9. ἡμέρας, ὅμως δὲν ἐμάθαμεν κανένα νέου, ὁποῦ νὰ σᾶς γράψω· τόσον μόνον λέγουν, ὅτι εἶναι ἄκρα ἡσυχία.

Χωρὶς τίποτες ἄλλο ξαναπροσκυνῶντας τὴν μένω.

Δ. Θέμελης.

Ἄριθ. 63.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1820. Ἐν Βουκουρεστίῳ

Τὸ ἡγαπητόν σας γράμμα τῶν 12. τρέχοντος ἔλαβον, ἔγνων καλῶς τὰ γραφθέντα μοι. Ἴδου ἔσωθεν εὐρίσκετε ἐν γράμμα δια τὸν ἐκλαμπρότατον, τὸ ὁποῖον ἡ ἀσφαλῶς πέμψατε, ἢ ἐγχειρίσατε, ἂν εὐρίσκεσθε εἰς Κισνόβι. Δὲν ἐκτείνουμαι περισσότερον, ὡς ὅτι ἀπ' ἐκεῖνο πληροφορεῖσθε τὰ πάντα. Ἐκεῖ λοιπὸν βλέπετε καὶ περὶ τοῦ Μπραγκουβάνου, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον τὸ ἐδέχθη μὲ λόγον, διὰ νὰ μὴ τὸ μάθη ἄλλος τις, καὶ φυλάξετέ το μυστικώτατον· τὸ ἴδιον εἶπε καὶ πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον· εἶναι διόλου ἀσύμφερον τὸ νὰ κοινολογηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ρηθέντος ἀρχοντος, διότι τότε ἀντὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὰ μεγάλα ὠφελήματα, ἃ ἐλπίζομεν, δοκιμάζομεν ζημίαν μεγίστην. Εἴσθε ἀρκετοὺς πλέον νὰ γνωρίσετε τὰ περισσότερα.

Τὸν θάνατον τοῦ Μπεχλιβᾶν Πασᾶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τὸν ἐμάθατε, ὅστις ἐφαρμακώθη ἀπὸ τὸν Πασιόμπην. Ζητῶ ἀπόκρισίν σας δι' ὅσα γράρω ταχέως. Ὁ Καλόγηρος περιμένει τὰ πατριαρχικὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι νὰ πέμψη ὁ Κύριος Θέμελης ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν. Χωρὶς νεώτερον σᾶς ἀδελφικοασπάζομαι.

Ὁ φίλος καὶ ἀδελφός.

Σάββας Καμινάρης

Ἀριθ. 64.

Στοιχ. Κ. Α.

Ἀγαπητέ μου Ξάνθε.

Ἐλαβες τὸ γράμμα σου παρὰ τοῦ κυρίου Λασάνη, καὶ ἀνεπώλητα καλὰ τὰ ἐν αὐτῷ. Ὅθεν ἀμέσως, στείλε ἄνθρωπον ἐπίτηδες πρὸς τὸν κύριον Θέμελην εἰς Γαλάτζι (ἂν ἀκόμη δὲν εὑρίσκειται αὐτοῦ) διὰ νὰ τὸν προφθάσῃ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸ ταξίδι τοῦ Βουκουρεστίου, τὸ δὲ γράμμα μου πρὸς τὸν Σάββαν καὶ Γεωργάκην νὰ τὸ στείλῃ με ἄνθρωπον πιστὸν πρὸς τὸν αὐτοῦ κύριον Δημήτριον Καλαματιανὸν, καὶ νὰ φυλάξῃ μυστικότητα καὶ ἄκραν σιωπὴν εἰς ὅσα τὸν ὠμίλησας· ἡ εὐγενεία σου δὲ γράψα παρευθὺς καὶ πρὸς τὸν Περὶρθιὸν καὶ Δικαῖον, ὡς προαγγελμένος παρ' ἐμοῦ διὰ νὰ μὴν ἐκτελέσῃ τὰς ὑστερινὰς διαταγὰς μου, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς ὠμίλησαμεν αὐτοῦ προσωπικῶς· ἔπειτα ἐλθέ εἰς ἐντάμωσίν μου.

Εἰς Σκουλένι ἐξ αἰτίας μικρᾶς φιλασθενείας εἰσέτι δὲν εἶμουν.

Τὴν ἀ. Νοεμβρίου. 1820. Κισνόβι.

Ὁ ἀδελφός.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον κύριον Ἐμμ. Ξάνθον. Εἰς Ἰσμαήλ.

— 0 —

Ἀριθ 65.

Ἀλειφὲ Ξάνθε Χαῖρε!

Εἰς Ἰσμαήλ.

Σολινᾶ ἀ. Νοεμβρίου 1820.

Δὲν ἐπρόφθασα τὸν Δικαῖον ἐδῶ, ἐπειδὴ πρὸ τριῶν ἡμερῶν, πρωμιαίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἔπλευσε καὶ γὰρ κεχηνῶς στέχω διὰ ν' ἀξιώθῃ τῆς αὐτῆς τύχης.

Ἀπὸ τινὰ πολυκαιρινὰ γράμματα καὶ ἄλλας τινὰς νεωτέρας εἰδήσεις, τὰ ὅποια ὁ κύριος Σάββας σὰς ἔστειλε, δὲν ἠμπόρεσα νὰ καταλάβω τί οὐσιῶδες καὶ βίσιμον· δὲν ἤξεύρω πῶς οἱ ἄνθρωποι ἐκθαμβοῦνται τόσο τὸν νοῦν ἀπὸ ἀσθενεστάτους ψόφους, καὶ μάλιστα πολεμικοὶ ὄντες καὶ πρὸ πάντων ὑποσχόμενοι ἐνδόκως νὰ ἐκτελέσωσι μεγάλα πράγματα· κατ' ἄλλο

δὲ, τὰ τοιαῦτα (ὡς γνωρίζεις κάλλιστα) δὲν πρέπει νὰ τὰ γνωστοποιῇ καὶ βεβαιωθῇ αὐτὸς μόνος, ἐπειδὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἔχει καὶ ἄλλους συνομόφρονας καὶ ὁμοίους τοῦ συναδελφούς· ἂν ἐκεῖνοι καταλάβουν, ὅτι ὁ Σάββας γράφει τοιαῦτα κατ' ἴδιαν εἰς τὸν Καλὸν, ἢ ὁ Καλὸς γράφει πρὸς αὐτούς διὰ νὰ βεβαιωθῇ καὶ ἀκούσῃ τὸ ἐναντίον, τί δύναται νὰ συνέβῃ τότε, ἀδελφε; Τοὺς ἀμαθεῖς ἀνθρώπους πρέπει νὰ τοὺς προφυλάττῃ τινὰς ἀπὸ τοιαῦτα προσκρούσματα, τὰ ὁποῖα προξενοῦν σχίσματα, καὶ ὁπόταν συνέβουν εἶναι δύσκολον νὰ τὰ ἡσυχάσῃ τινὰς, καὶ κάθε ὀρθὸς σκοπὸς ἀνατρέπεται τότε· εἰς ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ταγμάτων τὰς κεφαλὰς δὲν ἰσχύει τόσον ἡ φιλοτιμία καὶ ὁ ἐγαῖτμος, ὅσον εἰς ἐκεῖνα τῶν πολιμικῶν. Πρόλαβε λοιπὸν τὰ τοιαῦτα, γράφοντας πρὸς τὸν ῥηθέντα Σάββαν διὰ νὰ μὴν ἐκπηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. Ἐρῶστο φίλτατε.

ἽΟλος σός.

Χρ. Περόδαιβός

—0—

Ἄριθ. 66.

Στοιχ. Α. Β.

Εὐγενέστατε Κύριε.

Τῆ 1. Νοεμβρίου. 1820.

Τὸ ἀπὸ Γαλάτζι τῆς 12. παρελθόντος μηνὸς γράμμα της ἔλαβον· τοὺς τρεῖς φίλους τοὺς ἐνεθάρρηνα ὅσον τὸ δυνατόν. Πρέπει ὅμως νὰ σταλλοῦν, πρὸς οὓς ὠμιλήσαμεν γράμματα, διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ κάμω καὶ κάμμίαν συνδρομὴν. Ὁ Α. Α. γράφει σήμερον πρὸς τὸν Α. Ρ. περὶ τινων πραγμάτων, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ὅσον οὕτω ἀφίξεως τῶν κυρίων Α. Βασιλείου καὶ Ἰωαννίδου· πρὸς τὸν δεύτερον νὰ γράψῃτε νὰ ἔλθῃ ἀμέσως ἐκεῖ, διὰ νὰ μὴ προξενήσῃ εἰς τὰ ἐνταῦθα μέρη ταραχὴν ὁ ἐρχομὸς του.

Ὁ Α. Α. γράφει καὶ περὶ Χρισταρῆ καὶ ζητεῖ γνώμην τὸν γνωρίζεις, καὶ διὰ πολλὰς αἰτίας πρέπει νὰ γένη ἐπίτροπος, τὰς ἀπὸ Ἰταλίας καὶ ἐδικὰς γνώμας τὰς ἔχει πρὸς φαβόρε του, μένει ἡ γνώμη τοῦ Α. Ρ. καὶ ἡ ἐδική σου.

ἽΥγείαινε.

ἽΟ σός. Α. Λαερτίου. (Λεβέντης.)

Ἄριθ. 67.

Περιποιητέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Γαλάτζι τῆ 4 Νοεμβρίου 1820.

Τῆ ὥρα τούτῃ ἔλαβον τὰ ἐσώκλειστα μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον τοῦ Μπίμπαση Σάββα ἀπὸ Βουκουρέστι, τὰ ὁποῖα ἤνοιξα καὶ ἀνέγνων τὸ γράμμα ἢ τῆς, ἐπειδὴ ὡς ἀγνοῶν, ὅτι εὐρίσκομαι ἐνταῦθα, μοι ἔλεγε μὲ τρόπον ἢ πληροφορηθῶ ἐξ αὐτῶν ὅθεν τὸ ἐσφράγισα μὲ ἰδίαν μου σφραγίδα. Περιμένω ἀποκριτικὰ διὰ νὰ τὰ προφθάσω, ὡς λέγει. Περὶ τῆς προδοσίας καὶ χαρισμάτων τοῦ Σουλτάνου, μοι λέγει ὁ Μπίμπασης, ὅτι ἐνταμῶθι σχεδὸν πέντε φοραῖς μὲ τὸν φίλον ἐκεῖνον, ὅστις τοῦ ἔδωσε τὰς εἰδήσεις ταύτας, καὶ ὡς διηγεῖται εἶναι ἀμφιβολία, ἂν ᾔῃαι τῶ ὄντι διὰ τοιαύτην ὑπόθεσιν ἀκολούθως ὅμως περιμένει νὰ μάθῃ διὰ τῆς πόστας βεβαιωτέρας εἰδήσεις περὶ τούτου, καὶ θέλει γράψῃ

Ὁ σὸς Ἀδελφός εἰλικρινής.

Δ. Θέμελης.

—0—

Ἄριθ. 68.

Περὶσπουδαστέ μοι Κύριε.

Γαλάτζι τῆ 5 Νοεμβρίου 1820.

Τὸ ἀπὸ 3 τρέχοντος φιλικόν μας αὐτῆς χθὲς περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς νυκτὸς ἔλαβον, καὶ ἔγνω ὅσα ἐπιτακτικῶς μοι ἐσημείοι. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἄμα τοῦ ἐνταῦθα ἐρχομοῦ μου εἶχα ξεκινήσει ἄνθρωπον εὐθὺς ἐπίτηδες μὲ πόστῃν μὲ τὰ δοθέντα μοι γράμματα, ἐβιάσθην ἄμα μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ γράμματός τῆς νὰ ξεκινήσω πάλιν τὸν Νικόλαον Μουζάκην διὰ νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ ὀπίσω, καθὼς καὶ τὸν ἔφρασε, καὶ μόλις ἐπέστρεψε περὶ τὰς δύο ὥρας τῆς ἡμέρας σήμερον. Ὅθεν ἰδοὺ κατὰ τὴν ὀρδινίαν τῆς, τῆ περιχλείω τὸ γράμμα Βουκουρεστίου. Περὶ δὲ τοῦ Σταφέτου, τοῦ ὁποίου λέγει εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς γράμμα, ὅτι μοι ἔρχεται μέσον Ῥενίου, εἰσέτι δὲν ἐφάνη, ἐρχομένου δὲ θέλω ἀκολουθεῖσαι, ὡς διαλαμβάνει. Κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχω ἄλλοτι νὰ τῆ εἰπῶ, εἰμὴ ἀσπασόμενός τιν μὲνω.

Δ. Θέμελης.

—0—

Ἄρ.θ. 69.

Περιτπουδιστέ μοι Κύριε.

Γαλάτζι τῆ 6 Νοεμβρίου 1820.

Ἄν καλά καὶ διὰ ζώσης φωνῆς τῆ εἶχα ὁμιλήσει περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἰατροῦ Ἐπαμινώνδα. πλὴν καὶ ἤδη δὲν λείπω νὰ τῆ εἰπῶ περὶ αὐτοῦ τούτου, ὅτι ὡς πάνυ ἀναγκαῖος διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Ἄρταν, ἀ τῷ ἀποσταλῶσιν ὅσον τάχος τὰ ἀναγκαῖα γράμματα, διότι ἐπέρχεται ὁ χειμὼν καὶ τὸν προκαταλαμβάνει ἐνταῦθα. Γνωστὴ τῆ εἶναι ἡ ἀκαλλιεργισία τῶν ἐκεῖ τόπων καὶ τὸ νὰ κοιμῶνται οἱ μισοὶ, καὶ οἱ λοιποὶ νὰ εἶναι ἄγρυπνοι καὶ τοῦτο μοι φαίνεται, δὲν εἶναι καλόν, ἔθεν ἀναγκαῖος ὁ ἐκεῖ πηγυρόσ του καὶ πρέπει νὰ φροντίσῃ τὸν μισευμὸν του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ φίλος ἔχει μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ μετροπτά, ὡς προεδήλωσε καὶ ὁ Κύριος Χ. Περίδαιδός, ἅς ἐπιμεληθῆ νὰ τῷ ἐμβασθῶσιν ἕως 1500 ἤτοι χίλια πεντακόσια γρόσια διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὰ τε χρέη του καὶ ἔξοδά του· νὰ ζῆ ὁ ἀδελφός, ἅς μὴν ἀμελήσῃ· διότι, ὡς εἶπον, εἶναι ἀναγκαῖος νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ.

Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τὰ γράμματα ὁποῦ χθὲς τῆ ἔστειλα νὰ ἀποσταλλῶσι, καὶ νὰ εὐχαριστήθῃ μεγάλως διὰ τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου· εἰμὶ δὲ ἀσπαζόμενός την.

Δ. Θέμελης.

—————0—————

Ἄρ.θ. 70.

Περιπόθηέ μοι Ξάνθε.

Εἰς Ἰσμαήλ.

Τῆ 12. Νοεμβρίου. 1820. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Δόξα τῷ Θεῷ! ἀρ' οὐ εἰς τὴν θαλασσοπορίαν μας ἔδοξίμασμεν καὶ τρικκυμίας καὶ δεκακυμίας, ἐφθάσαμεν ἐνταῦθα ὑγειῶς κατὰ τὴν τετάρτην τοῦ τρέχοντος· δὲν λείπω ἀμέσως νὰ σοὶ γράψω, φίλε μου, ἡξεύρων πόσῃ ἐπιθυμίαν καὶ ἀνυπομονησίαν ἔχεις εἰς τὸ νὰ μάθῃς τὸ κατευώδιόν μου, καὶ περιπλέν νὰ σοὶ δηλοποιήσω, ὅτι κατὰ τὸ παρὸν καταγίνομαι μετὰ τῶν λοιπῶν φίλων μας νὰ βάλωμεν εἰς τάξιν τὸ ἐπιμόριόν μας· καὶ ἔπειτα νὰ κινήσω εἰς τὰ ἴδια. Οἱ ἐνταῦθα φίλοι, εὐχάριστοι καὶ πρόθυμοι. Χάρηε λοιπὸν διὰ τοῦτο, καὶ εἰ-

δοποίησον αὐτὴν τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν εἰς τοὺς καλοὺς φίλους μας διὰ νὰ χαροῦν, προσφέρων τοὺς ἐκ ψυχῆς ἀσπασμοὺς μου εἰς ἅπαντας. Ὁ Περβραϊβὸς εἰσέτι δὲν ἐφάνη, τὸ αἷτιον ἀγνώω. Γράψε μου διὰ τοῦ Καρίμου (Π. Σέκερη). Σήμερον γράφω πρὸς τοὺς φίλους Ἰωαννίδην (Ἀναγνωστόπουλον) καὶ Μαρτάκην (Τζακάλοφ) νὰ ἔλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ 2. (Πελοπόννησον) ἀπὸ τοὺς εἰς τὰ 62. (Κωνσταντινούπολιν) ἐλπίζονται μεγάλα πράγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν σκοποῦ. Υἱεῖαινε, φίλτατε, καὶ ἐνθυμοῦ πάντοτε τὸ εἰλικρινές σου ἀρμόδιον. Γράψον πρὸς τὸν Ἐλευθεριάδην (Κομιζόπουλον) καὶ Ξενοφῶντα (Πατζιμάδην) τὰ πάντα, καὶ ζήτησον τὴν συγνώμην διὰ τί δὲν εὐκαίρησα νὰ τοὺς γράψω. Νέον τι ἄξιον ἀκοῆς δὲν ἔχομεν κατὰ τὸ παρὸν διὰ νὰ σᾶς γράψωμεν, διὰ τοῦτο σιωπῶντες τὰ μὴ βασιμῶς ἀδόξενα, μένομεν αἰωνίως τῇ εὐγενείᾳ σας εἰλικρινῆς φίλος σας.

A. M.

(Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας.)

Τὰ τοῦ παλαιότερου ἦτον ψευδῆ διὰ τὸν Ἀρμόδιον.

—0—

Ἀριθ. 71.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόβιον.

Γαλάτζι τῇ 15. Νοεμβρίου. 1820.

Τὸ ἀπὸ 6. τρέχοντος ἀγαπητόν της ἔλαβον, τὴν υἰεῖαν της ἐχάρην, ὕλην ἐκτάσεως κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχω τόσον μόνον σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ μισεύω τῇ τετάρτῃ, ἢ τὸ πολὺ τῇ πέμπτῃ. Πρὸς τούτοις τῇ εἰδοποιῶ, ὅτι ἐδόθησαν τῷ γνωστῷ τὰ γρόστα πεντακόσια κατὰ τὴν ὀρδινίαν της· μετὰ τὸ ὑστερίον μου ὁποῦ θέλω σᾶς γράψω, σᾶς στέλλω τὸν λογαριασμόν, ὁποῦ θέλει λάβει παρὰ τοῦ κυρίου Γρυπάρη, κατὰ τὴν ὀμιλίαν μας. Τὸν ἀπὸ Βουκουρέστι ἐλθόντα ἀμέτῳς ἐξαπέστειλα εἰς Ἰσμαήλ μετὰ τὸν πλέον ἀτραφέστερον τρόπον. Ἐρακομανδάροντας τὴν εὐγενείαν του εἰς τὸν Καλαματιανόν, μετὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψον καὶ τῆς εὐγενείας σας.

Μένω.

Δ. Θέμελης.

—0—

Ἀριθ. 72.

Κύριε.

Εἰς Κισινόβιον.

Τῆ 29. Νοεμβρίου. 1820. Πένι.

Εὐκολωτέρην καὶ ἄμεσον ἐξιλέωσιν ἡμπορεῖ τινὰς νὰ ἐπιτύχη διὰ τῆς ἀληθείας, παρὰ μὲ ἀλόγους προφάσεις· διὸ ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἀγαπητὴν σας τῶν 24. τοῦ λήγοντος δὲν σᾶς ἀντιλέγω εἰς τὴν ἀμέλειάν μου· ταύτην ὅμως μοὶ ἐχάρισεν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβή μου, μὴν ἔχων ποῦ καὶ εἰς ποῖον νὰ συχνογράφω· μ' ὅλον ὅτι εἶναι μικρὸν διακαιολόγημα ὡς πρὸς τὸ χρέος μου, ὅπερ ὑπόσχομαι νὰ ἐξακολουθῶ παρεμπρὸς· μὲ χαροποιεῖτε μὲ τὰ πολλὰ ἔχετε νὰ μὲ εἰπῆτε, τὰ ὁποῖα στοχάζομαι ὠρέλιμα· λυποῦμαι ὅμως μὴν ἠξεύρων πότε δύναται νὰ γένη ἡ προσωπικὴ μας ἐντάμωσις· διὸ χαροποιήσατέ με τελείως, δηλ. ἂν μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστροφὴν σας ἀπερναῖτε ἐδώθεν. Τὸ ἐγκεκλισμένον διὰ Γαλάτζι θέλει σταλθεῖ ἀσφαλῶς μὲ πρῶτον ἐπιτύχημα καὶ ἀμεριμνεῖτε· γράφετε ὅτι ἀγαπᾶτε προστάζοντές με, καὶ θέλετε μένει δουλευμένοι· καὶ ἐγὼ λαμβάνοντας ἀνάγκην κάμμιαν δὲν θέλω λείπει νὰ σᾶς γράψω. Τὸν κύριον Μαρίνον κάμετέ τον ὀρθόδοξον, καὶ θέλει γενεῖ πρὸς σωτηρίαν του.

Δημήτριος Μοῦσος.

—0—

Ἀριθ. 73.

Κύριε.

τῆ 30 Νοεμβρίου 1820. Μόσχα.

Τὰς δύο ἐπιστολάς σας 21 Σεπτεμβρίου καὶ 5 τοῦ παρόντος ἐλάβαμεν, καὶ ἐχάρημεν τὴν ὑγείαν σας καὶ τὸ εὐδωδίον σας. Ἐχάρημεν διὰ τὸν Λεζ. (Λεβέντην) καὶ Κατάλληλον (Δομνάνδον) ὅτι τοὺς ἤβρατε καθὼς ἐπιθυμούσατε, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καιρὸν ἔχομεν ὁποῦ δὲν ἐλάβαμεν κανένα τους γράμμα, ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τὸν Κάριμον (Π. Σέκερην) σχεδὸν ἀπὸ τὸν Ἰούλιον, μ' ὅλον ὅτι τοὺς ἐγράψαμεν πολλάκις. Κατὰ τὸ γράφον σας ἐγὼ ἔμεινα ἕως οὔ νὰ μὲ γράψετε, καὶ ζητῶ νὰ μάθω πότε πρέπει νὰ μισεύσω διὰ νὰ ἠξεύρω, ὅτι ἂν δὲν ἐ-

γράφετε νά μείνω, τώρα έπρεπε νά είμαι μισευμένος. Έγώ έχρινα εύλογον νά γράψω καί εἰς τόν Καλόν περί τοῦ μισουμοῦ μου τί νά ἀκολουθήσω καί με τοῦτο διά νά δείξω τρόπον τινα καί τὸ σέβας, ὅπου φέρουεν πρὸς αὐτόν, καθὼς καί τῷ ὄντι εἶναι. Ὁ Κωνδιώτης μοι ἔστειλε τὴν τυπογραφίαν καί ἐγὼ ἐπρομήθευσα ὅλα τὰ χρειαζόμενα, καί τὰ ἔστειλα τῷ Ἡλιάδῃ (Ἀθ. Σέκερη) ἐπειδὴ ὁμοίως ὁ Πρίγκιψ μοι ἔγραψε νά τὴν στείλω τῷ Γ. Δ. (Σταματιῶ Κουμπάρη) ἔγραψα τῷ Ἀθ. Σέκερη νά τὴν ἐγχειρίσῃ καί ἄς γράψῃ ὁ Πρίγκιψ διὰ τοῦ νά σταληῖ ὅσον τὸ κόστος καί τὰ ἄλλα ἀγοραθέντα ἐπλήρωσα ἐγὼ, ἅτινα συμποσοῦνται εἰς ῥ. 570. Ὁ Μάνθος Ριζάρης καί ὁ Σταυρόπουλος ἐμίσεισαν πρὸ πολλοῦ εἰς Νίζαν, τοὺς ἐβάσταξαν καί ἐδοκίμασαν ἀρκετάς δυσκολίας· ὁ πρῶτος μόλις ἐγλύτωσε καί ἐμίσεισεν διὰ Κιτινόβι καί Βουκουρέστι· τὸν δεύτερον ἐβάσταξαν ἐκλείγοντάς του ῥίτμανον διὰ τρεῖς χρόνους. Ὁ Μάνθος ἐφιλιώθη ἐκεῖ με ἀρκετούς, καί εἰλπίζεν εἰς Κιτινόβι νά ἀνταμώσῃ τὸν Πρίγκιπα νά διηγηθῇ τὰς ταλαιπωρίας του, καί νά τὸν δώτῃ τοὺς λογαριασμοὺς, καί ἐλπίζω νά τὸν ἐπέτυχεν.

Ἐχάρημεν τὴν ἐντάμισιν τοῦ Ἀρμεδίου μετὰ τοῦ καλοῦ, καί ὅτι ἐτελείωσαν τοὺς λογαριασμοὺς των. Γραφὴν εἶχαμεν ἀπὸ Γ. Γάτζον, γράφει πολλὰ διαφορετικὰ ἀπὸ πρῶτα. Περιπλέον λέγει, ὅτι ὁ Περόραιβός ἐπῆγε καί ἐσύναξεν εἰς Γαλάτζι, ὅπου τῷ ἐμέτρησαν γρο. 15 χιλ. δὲν ἤξεύρομεν, ἀν εἶγεν τοιαύτην διαταγὴν σας. Ὁ Ξενίδης σας ἀσπάζεται. Σᾶς προσκυνοῦμεν καί μένομεν.

Ἄντ. Κομιζόπουλος.

— 0 —

Ἄρθ. 74.

Σεβαστοὶ Κύριοι Θ. καί Συντροφία (Ξάνθε.)

Τῆ 14 Δεκεμβρίου 1820. Μόσχα.

Τὴν ἐπιστολὴν σας ἐλάβαμεν, ὅπως ὑποχέθητε μὲν νά γράψητε ἐκτεταμένως μετὰ τὸν ἀκόλουθον ταχυδρόμον, δὲν τὸ ἤκολουθήσατε. Ἐχομεν μεγάλην τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι ὁ Οἶνο-

πλουτῶν (ὁ Ἡγεμῶν τῆς Μολδαβίας Μιχαήλ Σουτζος) ἔγει-
 νεν ἐδικός μας. Ὁ Ἐλευθεριάδης (Κομιζόπουλος) περιμένει τὴν
 προσταγὴν τοῦ Καλοῦ (Ἄλ. Ὑψηλάντου) διὰ νὰ μισεύσῃ αὐ-
 τὸς ἤθελεν ἦτον αὐτοῦ, ἀν ἡ ἀπὸ Βουκουρέστι γραφὴ σας δὲν τὸ
 ἐμπόδιζε.

Σᾶς περικλείομεν ἀντίγραφον τοῦ γράμματος ἀπὸ Κωνσταν-
 τινούπολιν τοῦ Μ. (Γρηγορίου Δικαίου Φλέσα) οἱ ἐκεῖ ἐπίτρο-
 ποι Κουμπάρης, Μαῦρος καὶ Μπάρμπας γράφουσι πρὸς τοὺς
 ἐδῶ περὶ πάντων ἐκτεταμένως καὶ φανερά, ζητοῦντες ὑποδή-
 ματα (χρήματα) παρὰ τῶν ἐδῶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 400.
 φατούρων (χιλιάδων), τὰς ὁποίας ἐζήτησεν ὁ Καλὸς ἀπὸ τοὺς
 ἐν Κωνσταντινουπόλει. Δὲν ἔπρεπε τὰ πράγματα νὰ ἀκολουθῶ-
 σιν οὕτως· μ' ὅλον τοῦτο αὕτη ἡ γραφὴ των δὲν θέλει κάμει ἄλ-
 λο, εἰμὴ νὰ γενῆ πρόξενος μικροῦ τινὸς ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ ἐδῶ δὲν
 ἀπεφάσισαν ἔτι, τί, πλὴν, ὡς φαίνεται, θέλουν νὰ στείλουν ἐπὶ τού-
 του ἄνθρωπον πρὸς τὸν Καλὸν μὲ τὸ ἀντίγραφον τῆς παρὰ τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως γραφῆς τῶν ἐπιτρόπων, πυνθανόμενοι περὶ
 τοῦ ποιητέου· τὸ ὅτι ἐδῶ ἀποφασισθῆ νὰ ἐνεργηθῆ θέλομεν σᾶς
 κάμει γνωστὸν. Πάλιν σᾶς λέγομεν, ὅτι δὲν ἔπρεπεν οἱ ἐπίτροπο
 τῶν 62 (Κωνσταντινουπόλεως) νὰ γράψουν τόσον φανερά περὶ
 πάντων, καὶ πῶς δὲν ὑποπεύθησαν. Ὁ Ἀρμόδιος γράφει « ὅτι
 » ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔστειλε μίαν Καμηλάν (Καράβι)
 » εἰς Τεργέστιον διὰ νὰ φέρῃ τὸν Καλὸν εἰς Πελοπόννητον, καὶ
 » ὅτι ὁ Πενθερὸς (Ἀλῆ Πασᾶς) εἰσέτι δὲν ἐξέπνευσε καὶ ἐλπί-
 » ζονται καὶ ἀπ' αὐτὸν καλὰ πράγματα· διότι, ὡς ἐβεβαιώθη
 » ἀπὸ ἓνα Ἀρχιερέα, εἶναι ὅλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Δὲν πρέπει νὰ
 » ἀμεληθῶσι τὰ ὅσα γράφουσιν οἱ Ἐπίτροποι πρὸς τοὺς ἐδῶ καὶ
 » ὁ Ἀρμόδιος πρὸς τὸν Εὐθυμῆδην (Κομιζόπουλον.) » πλὴν
 δυσκατόρθωτα καὶ νὰ συναθροισθῶσι ἐδῶ πολλὰ χρήματα· ὁ
 Καλὸς ἀφεύκτως πρέπει νὰ γράψῃ εἰς τοὺς ἐδῶ, καὶ ἂν στοχα-
 σθῆτε καὶ οἱ Κύριοι (ἡ Ἀρχὴ) ἐν γράμμα πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους
 καὶ ἄλλο κοινῶς εἰς ὅλους μὲ μεγίστην παρακίνησιν· καιρὸς νὰ
 ἀρχίσῃ ἡ θεώρησις τοῦ μπιλάντζου (Ἐπαναστάσεως) καθ' ὅλα
 τὰ φαινόμενα. Οἱ ἀποτυχοῦντες (Σέρβοι) ἄρχισαν νὰ λογοφέ-

ρωνται μετὰ τοῦ ἀπαθοῦς (Σουλτάνου), καὶ μὲ μεσιτείαν τοῦ Πρέσβευος τῆς Ῥωσσίας ὁ Σουλτάνος ἠθέλησε νὰ τὸν συμβιβάσῃ· ἔστειλε πρὸς αὐτοὺς ἐξεπίτηδες νὰ μάθῃ τὴν διαφορὰν τοῦς ἦσαν ἀσυμβιβάστους, δὲν ἀμφιβάλομεν ὅτι οἱ Κύριοι καὶ ὁ Καλὸς νὰ γράψουν παντοῦ νὰ φροντίσουν τὴν σύναξιν βερεσαδίων (Χρηματίας ὑποσχέσεις) καὶ ὁ Οἰνοπλευτῶν (Ὁ Ἡγεμῶν Μ. Σουτζος) πρέπει νὰ δείξῃ τὴν προθυμίαν του.

Σὺς ἀσπάζομαιθα.

Ὁ Ε. (Πατζιμάδης).

Ε. (Κομιζόπουλος).

— 0 —

Ἄριθ. 75.

Κύριε Ξάνθε.

Τῆ 19 Δεκεμβρίου 1820. Μότχα.

Εἰς τὰς 14. σὰς ἐγράψαμεν· ἐλάβαμεν τὴν τιμίαν σας ἀπὸ 27 τοῦ ἀπελθόντος, ἐχάρημεν λίαν τὴν περιπόθητόν μας ὑγείαν σας. Ὁ Α. Μ. (Γρηγ. Δικαῖος Φλέσας) μᾶς γοῦρει αὐτοῦ νὰ φροντίσωμεν νὰ συνάξωμεν μετρητὰ καὶ νὰ τὰ ἐμβάσωμεν διὰ τὰς προβλέψεις, περὶ τῶν ὁποίων ἐγράψαμεν τοῦ Καλοῦ (Ἄλ. Ὑψηλάντου) καὶ σήμερον πάλιν τῷ γράφομεν στέλλοντές τωμίαν ἀντιγραφὴν ἐπιστολῆς τοῦ ἀδελφοῦ Γ. Δ. (Κουμπάρη) τοῦ Σπύρου Μιχύρου καὶ Ἰωάννου Μιχάρη· καὶ φαίνεται, ὅτι αὐτοὶ ἐδωρίστησαν ἐρετοκριταὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φίλου (Ἐρροροι δηλ.) καὶ γράφουν πρὸς τὸν Ἀναστάσιον (Πατζιμάδην) τὰ ὅσα τῷ ἔγραψεν ὁ Α. Μ. (ὁ Δικαῖος). Δὴν ἐκτείνουμαι περισσότερον, καὶ τὰ βεβαιώνησθε ἀπὸ τὸν Καλόν. Τὰ τῶν ἀποτυχόντων (Σέρβων) ἐλπίζω νὰ τὰ ἐμάθετε· περὶ τοῦ μισευμοῦ μου ἀναμένομεν νὰ ἰδῶμεν τί θέλει μᾶς γράψετε. Ἄφρευκία μελετῶ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νὰ μισεύσω καὶ ἄμποτε νὰ εἶδῃ ἀπολαύσω ἀπὸ τὸν Α. Λύσιππον (Λεβίντην) καὶ ἕνα γράμμα του δὲν εἶχαμεν. Ἴδου τὸ γράμμα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν Πατζιμάδην. Ἐν τοσοῦτῳ σὰς ἀδελφικοσπαζόμεθα.

Α. Ε. (Κομιζόπουλος.)

Α. Ε. (Πατζιμάδης.)

Ἄριθ. 76.

Περιπόθητε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Κισινόβι.

Τῆ 24 Δεκεμβρίου 1820. Ἰσμαήλ.

Με δύο πόστας δὲν σᾶς ἔγραψα οὔτε ἐγὼ οὔτε ἡ φαμιλία σας, νομίζοντες κατὰ τὸ γράσειν σας, ἔτι θέλετε εἶσθε εἰς τὸν δρόμον· ἤδη δὲ πληροφορηθέντες, ὅτι κάμνετε αὐτοῦ ἀκόμη μερικὸν καιρὸν, δὲν λείπομεν πρὸ πάντων νὰ ἐρωτήσωμεν τὰ τῆς υγείας σας. Ἐχω πρὸ ὀφθλμῶν μου τρεῖς τιμίας σας τῶν 15. 18. διὰ τῆς πόστας καὶ 19. ὅπου σήμερον ἔλαβον μετὸν ἐρχομὸν τοῦ Κύρ. Μηγαλάκη σας. Ἐγνων τὰ ἐν αὐταῖς σας· ἐπλήρωσα πρὸς τὸν Κύρ. Ἰωάννην Ἀποστολάκη τὰ τῆς διαταγῆς σας καὶ εἰς ὀρδηνίαν Γεωργίου Παπαδοπούλου γρό. 2000. δύο χιλ. ὁμοίως ἐπλήρωσα τῷ αὐτῷ Ἰωάννη Ἀποστολάκη καὶ ἄλλαις 5000 πέντε χιλ γρόσια, καὶ ἔλαβον τὸ ὄρδιον, ὅπου πρὸς τὸν Κύρ. Γεώργιον ἐδώσατε· ὁμοίως ἔλαβον ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὴν περιλειπμένην ἀπόδειξιν διὰ νὰ ἀγροικηθῆτε αὐτοῦ μετὰ τοῦ Γ. Παπαδοπούλου. Ὁ ἐν Μόσχᾳ Κύριος Ν. Πατζιμάδης μοὶ ἔστειλε τὸ ἐσώκλειστον· τὸ ἔλαβον τὴν τετάρτην πρωΐ· δὲν ἤλθεν ἡ πόστα τὴν τρίτην ὡς σὺνηθες ἐξ αἰτίας τοῦ χειμῶνος, καὶ οὕτως ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἐδῶ. Τὸν Κύρ Ἀδαμήδην ἔγραψα καὶ ἐκ δευτέρου διὰ τὴν ὑπόθεσιν. Ἦτον ἐδῶ ὁ ἐν Ῥένι ἄνθρωπός μου Σγουρός καὶ χθὲς ἐμίτευσε καὶ τὸν παρήγγειλα, ἅμα φθάσῃ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν πόσταν τὰ γράμματα, ὅπου σημειοῖτε, ὅτι ἐδώσατε πρὸς αὐτὸν, καὶ νὰ φροντίσῃ τὴν ἀσφαλῆ στάλσιν αὐτῶν εἰς Γαλάτζι.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Μ. Φωκιανός.

— 0 —

Ἄριθ. 77.

Φιλτατέμοι Κύριε Ξάνθε εἰς Κισινόβι.

Τῆ 27. Δεκεμβρίου 1820. Ῥένι.

Ἀπαντῶ τὴν τιμίαν σας 15. τρέχοντος καὶ ἐχάρην διὰ τὸ αἷσιον τῆς υγείας σας. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ πασαπερτίου μου θέλω τὸ στείλει μετὴν ἀκόλουθον πόσταν· ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐορτὴν δὲν δύναμαι σήμερον· τᾶς λέγω ὅμως, ὅτι κἀνὲν ἄλλο

πρῶτον δὲν ἐμποδίζει καὶ τὸν σήμερον μισευμόν μου ἐδώθεν, ὅπου προστεκθῶ, πρὸς ἡ διήλυσίς τοῦ ἐργακτηρίου, ὃ ἔχομεν συντροφικῶς μετὸν Κύριον Ρουμπίνην· καὶ κατ' αὐτάς τὸν προσμένω διὰ νὰ δώσωμεν τέλος καὶ τότε μένω κατὰ πάντα ἐλεύθερος. Νέον οὐδὲν, εἰμὴ ἐπευχόμενός σας τὸ ἐλευσόμενον νέον ἔτος αἴσιον, ὑγιεινὸν καὶ τελεσφορικὸν τοῦ πόθου μας. Μένω.

Δημήτριος Μεῦσος.

— 0 —

Ἄριθ. 78.

Κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Ἰσμαήλ τῆ 28. Δεκεμβρίου. 1820

Καὶ εἰς τὰς 25. σᾶς ἔγραψον ὅσα ἡ ὥρα ἐκαλοῦσε, ὁμοίως καὶ προλαβόντως εἰς τὰς 21. ἰδίῳ νὰ σᾶς δωθῆ μέσον τοῦ Κυρίου Γ. Παπαδόπουλου, ὅπου εἰς αὐτό μου σᾶς ἐπερίκλειον καὶ 4· γράμματα φίλων διὰ νὰ τὰ ἐγχειρίσετε, ὅθεν ἀκαρτερεῖ, τὰ ὁποῖα ἐλπίζω, ὅτι ἐλάβατε. Ἡ ἀποστολὴ τῶν γραμμάτων ἕως τώρα δὲν ἔγεινε· καθότι εἰς δύο ἢ τρεῖς ὁποῦ ἔγεινεν ἡ ἐκλογή πρόθυμοι μὲν πλὴν δυσκολία καὶ ἄργητα ἕως οὔ νὰ λάβουν τὰ παταπόρτιά των· διὸ σήμερον θέλει ἀποφασισθῆ ἓνας ἀπὸ ἡμᾶς ὁ Δ. Ἰβανόβιτς, ἢ ἐγὼ διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ῥίνι, ὅπου κατ' ἐκλογήν τοῦ κυρίου Παπαγιαννοπούλου νὰ διορισθῆ ἓνας ἀπὸ Γαλιτζί, καὶ νὰ μιτεύσῃ μετὰ σταλέντα σας. Δὲν ἐκτείνωμαι περισσότερον, ἐπειδὴ ὁ ῥηθεις Κύριος Ἰβανόβιτς σᾶς ἀναφέρει περὶ τούτων. Ἐσωθεν σᾶς περικλείω ἐν ἴσον γραφῆς πόλεως, ὅπερ διὰ τοῦ ταχυδρομίου ἔλαβεν ὁ Βελισάριος· ἂν εἰς τὰ ἀπελθόντα γράμματα, ἀγαπητέ, ἔλαβον εὐχαρίστησιν εἰς τὸ νὰ διαβίψω, εἰς τοῦτο δὲ ἔλαβον μεγάλον κηκοφανισμόν καὶ δυσαρτέκειαν· ὅχι δι' ἄλλο, εἰμὴ διὰ ποίον αἰτίαν τὰ τοιαῦτα νὰ ᾔνι· γνωστὰ καὶ νὰ κοινολογοῦνται; μ' ὅλον τοῦτο ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν. Σήμερον μιτεύει ὁ Κύριος Δ. Ἰβανόβιτς διὰ Ῥένι, καὶ ἀκολούθως αὐτοῦ.

Σᾶς προσκυνῶ.

Γεώργιος Παπαδόπουλος Κορφινός.

— 0 —

Ἀριθ. 79.

Φιλογευέτατε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Κιτινόδι.

Τῆ 28. Δεκεμβρίου. 1820. Ἰσμαήλ.

Τὰ διόρθω γράμματά σας σταλέντα μοι με τὸν Μηχανάκη σύγκληρόν σας ἀτυχῶς ἔλαβον, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τὰ με πόστιν ἐστειλάτε. Τὸν δὲ πλῆκον ὁποῦ με δορίζετε νὰ διευλύνω με ἄλλοτερον ἰδιαιτερον, αὐτὸν με τὸ νὰ ἀκολουθῆ ἡ γιωτῆ σας δυσκολία τῶν παταπορτίων δὲ εἶναι τρῖπος κατὰ τὸ παρὸν ἀπ' ἐδῶ νὰ τὸν ξεκινήτω, ἀλλὰ τάυτη τῆ στιγμή ἀποραπίζω νὰ κινήτω διὰ τὸ Ῥεῖν, ἔνθα μέσον Γαλατζίου θέλει προεπλήρω νὰ τὸν διευλύνω με ἀξέοπστον καὶ καλὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἀμεριμενεῖτε. Ἀπὸ ἐκεῖ ἡμπορῶ εὐκολώτερον νὰ πληρορηθῶ καὶ διὰ τὰ γράμματα τοῦ Μορροπούλου ἀπὸ τὸ Ῥεῖν ἴτως καὶ ἀκολουθήσω τὸν δρόμον μου διὰ τὰ αὐτόν, με σκοπὸν διὰ νὰ μάθω καὶ ἐγὼ τὸ τί πρέπει νὰ κάμω, ἐὰν ὅμως ἕως τὸ σάββατον δὲν ἔλθω αὐτοῦ, παρακκλῶ νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας ἐδῶ.

Μένω δέ.

Δημ. Καλαματιανός.

—0—

Ἀριθ. 80.

Περιπόθητε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Τῆ 28. Δεκεμβρίου 1820. Ἰσμαήλ.

Τὴν ἀπὸ τὰς 25. τούτου σταλείσαν μοι τιμίαν σας σήμερον ἔλαβον καὶ ἐχάρην, ἔγνω τὰ ἐν αὐτῇ σας με τὴν ἀπελθοῦσαν πόστιν σὰς ἔγραψα καὶ ὑπὸ σηγουριτὰν σὰς ἐστειλον ἐν γράμμα τοῦ ἐν Μόσχᾳ κυρίου Ν. Πατζιμάδη, καὶ τὴν ἀπόδειξιν διὰ τὰ γρ. 5000. ἐπλήρωσα τῷ Ἰωάννῃ Ἀποστολάκῃ σὰς εἰδοποιούσα καὶ διὰ τὰ γρ. 2000. ὁποῦ τῷ ἰδίῳ Ἰω. Ἀποστολάκῃ κατὰ τὴν διαταγὴν σας ἐπλήρωσα. Εἰπέ μοι πότε ἐρχεσθε ἀπορασιτικῶς.

Σὰς ἀσπάζομαι.

Μ. Φωκιανός.

—0—

Ἄριθ. 81.

Φίλιππότη μοι. Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Τῆ 31. Δεκεμβρίου 1820. Ῥένι.

Ἰού κατὰ τὴν πρὸ αὐτῆς ὑπόσχεσίν μου στέλλω σήμερον εἰς παραλαβὴν τοῦ Κυρίου Μαρίνου τὸ μαρτυρικὸν τῆς πολιτικῆς διὰ τὸ εὐγάλημα παταπορτίου μου, εἰς τὸν ὁποῖον λέγω νὰ συνομιλήσητε, καὶ ὅταν ἀποφασισθῇ νὰ σταλθῶ, τότε δίδεται τὸ μαρτυρικὸν καὶ εὐγάζετε τὸ πασαπόρτι μου. Νέον οὐδέν.

Δ. Μοῦσος.

— 0 —

Ἄριθ. 82.

Εὐγενέστατε κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Κισινόβι.

Τῆ 4. Ἰαννουαρίου 1820. Ἰσμαήλ.

Σήμερον ἐπέστρεψα ἀπὸ Ῥένι, ἔνθα ἐπῆγα διὰ νὰ εὕρω ἀρμόδιον εὐκαιρίαν νὰ στείλλω τὸν γνωστὸν σας πλῆκον εἰς τὸ διωρισμένον μέρος· πληροφορηθεὶς δὲ παρὰ τῶν ἐκεῖ φίλων Ξωδύλου καὶ Παπαγιαννοπούλου, ὅτι ἦτον ἔτοιμος νὰ μισεύσῃ διὰ ἐκεῖ κάποιος Λιόπουλος ἀπὸ Γαλατζί, ἀμέσως ἔστειλα νὰ τὸν δώσουν τὴν εἶδησιν διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐκεῖ καραντίνα πρὸς ἀντάμωσίν μου, ὁμοίως καὶ τὸν Καπ. Β. Καραβιάν, ὅστις καὶ ἦλθε μετὰ τὸν Ἀδαμίδην καὶ Π. Παπαγιαννόπουλον, μετὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἀρκετὰ ὠμίλησα· μοὶ εἶπον, ὅτι ὁ εἰρημένος Λιόπουλος ἦτον νὰ μισεύσῃ μετὰ τὸν Ἀσιμακόπουλον, ἠτοίμασα λοιπὸν ἓνα ξεχωριστὸν πλῆκον διὰ τὸν Κύριον Κουμπάρην διὰ νὰ σταλθῇ μετὰ τὸν ἴδιον, τὸ δὲ ἄλλο ἀναγκαϊότερον ἔδωσα τῷ Καπ. Β. Καραβιᾷ διὰ νὰ τὸ στείλλῃ, ὡς μετὰ ὑπεσχέθη, ἐπίτηδες μετὰ τὸν ἀδελφόν του πηγαίνοντας εἰς Γαλατζί· ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς ἤκουσα μετὰ δυσαρέτκειάν μου πολλὰ ἐναντία περὶ Ἀσιμακοπούλου, καὶ ὅτι συμμέθεξε πολλοὺς εἰς τὸ μέρος του, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Ἀργυρόπουλος ὁ Πρόξενος, Ἰατρός Ἐπαμινώνδας καὶ ἄλλοι πολλοί, διὰ τὰς καταχρήσεις τοῦ ὁποίου ἐψυχράνθησαν ἀρκετὰ οἱ ἐν Γαλατζίῳ φίλοι· ἐγὼ δὲ διὰ νὰ τοὺς καθησυχάσω ἔφερα παράδειγμα τὴν ἐδικὴν σας ἱστορίαν, διηγούμενος ὅσα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς

Πετρούπολιν διατριβήσας έδοκιμάσατε και άλλα διάφορα, με τὰ όποια και τούς κατεπράυνα, ώστε εν ενί λόγῳ ήμπορώ να είπῳ, ότι ο εκεί πηγαιμός μου, και ή αντίμωσις με αυτούς καθ' όλα έχρησίμειτε. Πρὸς τοίς άλλοις δὲ τούς έδειξα και τὸ γράμμα τοῦ Κηλοῦ (Υψηλάντου) πρὸς ἐμέ περί τῶν ὅσων ανάγεται διὰ τούς εἰς τήν βασιλικήν δούλευτιν ευρισκομένους και λοιπὰ, τὰ όποια τούς ἐμψύχωσεν οὐκ ὀλίγον, βεβαιωθέντες ότι τὰ πράγματα δὲν εἶναι καθὼς ἐρλούριζεν ὁ Ἀσιμακόπουλος, αλλά διαφρετικὰ, ὡς ορθολοφανῶς τὰ εἶδαν, και ὡς θέλει πληροφορηθέντων και ήτυχάστων τούς λοιπούς εκεί ευρισκομένους. Τὸ γράμμα, ὁποῦ αὐτοί έφερον μαζί τους, είπα να σᾶς σταλθῇ διὰ τοῦ κυρίου Ξυδύλου με έσταρέταν, δίδοντάς σας και κάποιαν πληροφορίαν τῶν διατρεχόντων, πρὸς τὸν ὁποῖον θέλετε επακουθεῖ εἰς τὸ εἶπῃ, τυχούτης περιστάσεως, τὰς διὰ Γαλάτζι υποθέσεις· οἱ ἀπὸ Γαλάτζι μοι είπαν, ότι εἶναι πάντοτε έτοιμοι να χάρουν ἐκεῖνο, ὃ ήθελε τούς διορίσητε ἀπὸ αὐτοῦ.

Οἱ ἀκκιάττατοι δρόμοι μ' ἐμπόδισαν ν' ακολουθήτω, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦσα ταξειδίόν μου διὰ τὰ αὐτοῦ, τούτου ένεκεν παρκαλώ να με ιδεάσητε διὰ τήν αἰτίαν τοῦ έρχομῶ μου.

Παρόντος μου έλαβεν ὁ Ξυδύλος τὸ γράμμα σας, τὸ ὁποῖον ευχαρίστητε τόσον αὐτὸν ὡς και ἐμέ· τὰ χαρτία ὁποῦ ἐπεριμέναμεν ἀπὸ Γαλάτζι· έπρρηγισμένα έστάλησαν εἰς παραλαβήν Σέκερη Κωνσταντινουπόλεως, και τοῦτο ήκολούθησε διὰ τήν ἄργηταν ἀποκρίσεώς σας πρὸς τὸν φίλον, ὅστις ἐβιάσθη έχοντας ν' ακολουθήσῃ τὸ ταξειδίόν του, και τὰ πάντα εἰς τάξιν σας. Τούς Σεβκτιούς φίλους κατασπάζομαι, οἱ ενταῦθα ὁμοίως ποιούν. Ευχόμενός σας δὲ τὸ νέον έτος αἴσιον και ευτυχές μετ' άλλων πολλῶν κατά τὸν ἐγκάρδιον πόθον σας, σᾶς ἀππάζομαι ἀδελφικῶς μένων.

Δ. Ίβχόβιτς Καλαματιανός.

Υ. Γ. τὸ γράμμα ὁποῦ πρὸς τὸν Ἀδαμίδην έπέστειλατε διὰ τὸν Ἐπαμιωνῶδα δὲν θέλει τὸ δώσῃ, εν ὅσῳ δὲν λάβει έτέραν περί τούτου εἰδησίην σας.

Ὁ ἴδιος.

Ἄριθ. 83.

Κύριε!

τῆ 3. Ἰουνναρίου 1821. Κωνστ.

Ἐπανάληψιν τῶν προγεγραμμένων μου δὲν σᾶς κάμνω μὴν ἀμριβάλλοντες τὴν παραλαβὴν των, ἀλλ' ἀποκρίνομαι εἰς τὴν ἀπὸ α. τοῦ παρελθόντος μηνὸς καὶ χρόνου ἐπιστολήν σας, τὴν ὀπίαν μετὰ τὸν μίτηυμὸν ἐδώθεν τοῦ ταχυδρόμου ἔλαβον, καὶ ἐκ τούτου δὲν σᾶς ἀπεκρίθην, τὴν βλέπω γέμουσαν ἀγαθῶν ἀγγελιῶν, εἶθε νὰ μὴν ἐμεταχειρίσθητε ὑπερβολήν. Ὁ Ἀρμόδιος (Γρ. Δικκίος) ἤλθε καὶ ἐμίτηυτεν ἐν καιρῷ διὰ τὰ Ν 2. (Πελοπόννητον) ἐροδιχμῆνος μὲ 90 φατούρας, (90 χιλ. ἐν νευηϊα γρόσια) ἄμποτε νὰ εὐδοκιμήτη, καθὼς καὶ ὁ συνοδιπόρος του Χριστόρ. Πεῖρραϊβός.

Ἐγὼ δέχομαι εὐχαρίστως τὰς συμβουλίας σας κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κυρίου Κηλοῦ (Ἄλ. Ὑψηλάντου) καὶ ὅσας ἐλλείψεις ἔκαμνα ἕως τὴν τῶν χρεῶν μου δὲν ἦτο πείσμα τῆς σιωπῆς, ὡς ἡ ἐξήγητίς σας, ἀλλὰ ὅσα δὲν ἐγραψα ἡ δὲν τὰ ἤκουσα ἐξ αἰτίας τῶν ἐμπορικῶν ἀσχολιῶν καὶ μοναξιάς μου, ἡ ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων καταχρήσεων δὲν ἔδιδα προσοχὴν διὰ νὰ μὴ προσθέσω σφάλματα ἐπάνω εἰς τὰ αὐτά. Ποῖος δὲν γνωρίζει, ὅτι ἐκ τῆς ὑποταγῆς καὶ καλῆς ἀρμονίας γίνονται ὅλα τὰ καλὰ, καὶ ἀνάπαλιν; Ἄμποτε νὰ μὴν εἶχαμεν αἰτίας νὰ ταλαιζώμεθα τὴν διὰ τὰ παρελθόντα σφάλματά μας, τὰ ὁποῖα ἄμποτε νὰ ἔμειναν ὅλα μὲ τὸν παρελθόντα καὶ ἀπομείναντα χρόνον. Τὰ ὅσα ὑπέφερα τὰ ἀνακαλῶ κάθε στιγμὴν εἰς τὴν μνήμην μου, καὶ ὅτι δὲν ἠμέλησα ποτὲ τὸ χρέος μου (ὄχι τὸ ὑπὲρ τὴν δύναμίν μου.) Ἄμποτε νὰ ἀξιωθῶ διὰ νὰ ζήτω νὰ ἀπολογηθῶ καὶ νὰ δεῖξω τὰς ὑπὲρ δύναμιν θυσίας, ὁποῦ ἔκαμα ἐλπίζων νὰ ἔχω συμπάτρωντας Σέ, καὶ τοὺς ὁμοίους σου, τοὺς ὁποῖους εἶδα ἀδιαφοροῦντας εἰς τὸ αἰτιόμῳ μου, τὸ ὁποῖον ὑπέφερα τὰ πάνδεινα, οἷον γινδύνους, φοβερισμοὺς καθημερινούς, κατηγορίας, διαβολάς, φυλακίσεις, καὶ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, ὅσον εἶχα ἔδιδα, τὴν δὲ ὅπου δὲν ἔχω δὲν μὲ ἀκούει τινὰς, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀνωθεν στενο-

χωρίας, ὅπου ὑπέρερα, δὲν ἀποφάσισαι νὰ κάμω κανένα σύντροπον, ὄχι ἀπὸ φθόνον διὰ νὰ μὴ τιμηθῆ καὶ ἄλλος, ἀλλὰ τὸ περιστότερον διὰ νὰ μὴ προσθέσω σφάλματα ἐπὶ σφαλμάτων. Ἄν ἤλθην ὁ Μαρτάκης (Γζακάλωφ) καὶ Ἰωαννίδης (Ἀναγνωστόπουλος) αὐτοῦθεν, στείλετε καὶ κανένα ἐδῶ καὶ διὰ συντροφίαν μου καὶ διὰ νὰ κατακτοπεύη γράφων ἐκεῖνος, ὅσα ἐγὼ δὲν προφθάνω πρὸς ἐσᾶς.

Ὁ Κύριος Θεμέλης ἀριθάρσειεν ὑγιῶς· εἰς μίαν ὁμιλίαν μικρὰν ὅπου μὲ ἔκαμε κατ' ἰδίαν (ὄχι εἰς τὰς κοινὰς) ἐράνη γνωρίζων τοὺς Κυρίους· τρόπον τινὰ ἢ ἐζήτητε νὰ μάθῃ τί περ' ἐμοῦ, ἐγὼ δὲν ἀνοίχθηκα ἀπερνῶντας τὴν ἀπόκρισιν ἐν σιωπῇ, ἂν τοῦ τούτους ἐγνωρίσατε, ἅς μοῦ τὸ ἐφανερῶνατε, εἰδὲ καὶ καμμίαν φορὰν σᾶς γράψῃ κανένα παράπονον ψυχρότητος, καταλάβετε ἀπὸ τῶρα πόθεν δύναται νὰ προσέλθῃ.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔλαβα καὶ τὴν ἀπὸ τὰς 15 τοῦ ἰδίου γραφῆν σας, καὶ οὔτα σύμφωνος δὲν ἐκτείνομαι, ἀναγκάσθην ὅμως ἀπὸ τοὺς ἐφόρους νὰ τὴν ἀνοίξω ἐμπρὸς τους, καὶ εὐχαριστήθην, ὅπου δὲν εἶχε κανένα τι πιάσιμον. Ὅθεν εἰς τὸ ἐξῆς δίδετε ἀμέτως εἰς τὴν πόστιν τὰ γράμματά σας πρὸς ἐμεῖ ἐπαναλαμβάνοντες τὸ ὕστερον διὰ νὰ ἡξεύρω, ἂν μοῦ λείψῃ κανένα, εὐχομαι καὶ εἰς τὴν ὕστερην νὰ μὴν ἐμεταχειρισθῆκατε ὑπερβολὴν. Ἄν θέλετε γράψετε μοῦ εἰς ἀπόκρισιν μίαν φορὰν, ὅσα σᾶς εἶναι συγχωρημένα, διὰ νὰ πληροφορηθῶ σαφέστερον καὶ ὄχι αἰνιγματωδῶς, καὶ δόσατε τὸ γράμμα μου ὑπὸ ἀσφάλειαν εἰς τὴν πόστιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ λαμβάνω χωρὶς ἄλλο· δεχθῆτε τὴν ἐσῶθεν ἀπὸ τὸν Σταυράκη καὶ ἄμποτε νὰ μὴ μὲ ἐλέγξῃτε, διότι δὲν τὴν ἀνοιξα. Σᾶς προσκυνῶ μένων.

A. K.

(Παναγ. Σέκερης.)

Αριθ. 84.

Περιπόθητέ μοι φίλε καὶ ἀδελφέ.

Κισνόβι.

τῆ 3. Ἰαννουαρίου 1821. Κωνσταντινούπολις.

Τὸ ἀπὸ 15. παρελθόντος μηνὸς καὶ ἔτους ἔλαβον σήμερον διὰ τοῦ τακτικοῦ, καὶ σᾶς εἰδοποιῶ περὶ τοῦ ἀριβοῦ μας, ὅτι ἐστάθη αἴτιον ἀπὸ μπογάζι τοῦ Σουλινᾶ ἕως εἰς τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπλεύσαμεν εὐδίως διὰ 38 ὥρας, εἶθε δὲ αἱ εὐχαὶ τῶν φίλων μας νὰ μᾶς εὐωδώσωσιν οὕτως αἰσίως καὶ ἀταράχως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μας ταξείδια. Ἡ ἐνταῦθα προσδιατριβὴ μου ἐγένετο ἄχοι τοῦδε περιμένοντας τὰ ἀναγκαῖά μου γράμματα, ἀλλ' ἤδη κινῶ κατὰ τὰς 5 τοῦ τρέχοντος μηνὸς χωρὶς νὰ ἀργοπορῶ περιπλέον. Τὸ περιστατικὸν τὸ ὁποῖον μοὶ ἐτυνέθη ἤδη ὀηλ. ὁ θάνατος τῆς ποθητῆς μοι συζήγου με κατετάραξεν ὄχι ὀλίγον, ὅπερ δύναται νὰ συμπεράνη χωρὶς ἐγὼ νὰ περιτολογῆται· πλὴν μ' ὄλα ταῦτα τὰ ὁποῖα ἡ τύχη ἠθέλησε διὰ νὰ μοὶ προξενήσῃ μικροψυχίαν, ἐγὼ εἶμαι ὅλος σταθερὸς καὶ γενναῖος διὰ τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον τρέχω, καὶ ὄχι μόνον αὕτη ἡ καιρὶα λύπη καὶ δύσφορος δὲν μ' ἐμποδίζει τὴν γενναιότητα τῆς ὑποθέσεώς μου, ἀλλ' ἂν ἦτον καὶ ἔτι μᾶλλον δυσβατακτωτέρα, πάλιν δὲν ἤθελε μοὶ προξενῆται ἐμπόδιον εἰς τοὺς σκοποὺς μου αὐτοὺς. Εἰς τὰ παρὰ Θεοῦ ἀποφατιζόμενα τίς δύναται ἀνθέξει;

Μὲ τὸν Κύριον Κομπάρην θέλω διηγήσασθαι διὰ τὰ στελλόμενα γράμματά μου, ὅπως μοὶ τὰ διευθύνει μὲ ἐπίτηδες ἀνθρώπον, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωμαι.

Εἶδον καὶ περὶ τῶν 5000. γρ. καὶ ὑπάγει καλῶς, μ' ὄλον ὅτι τῆ προέγραφον περὶ τῶν κρεδίων καὶ τοιούτων νὰ λείψουν, πλὴν ἀφ' οὗ ἐκρίθη οὕτω, ἔστω.

Εἶδον καὶ τὸ ἐμπόδιον τοῦ Καλοῦ, εἶθε δὲ νὰ ἦναι πρὸς τελείαν καὶ κρείττονα ὠφέλειαν. Ἐλαβον καὶ τὰ συστατικά, διὰ νὰ ὁποῖα θέλω τῆ γράψῃ περὶ τῆς ἀποκρίσεως αὐτῶν, ὅπου θέλει μοὶ γένει. Ἐδῶ δὲν ἔλειψα νὰ ἀνταμωθῶ μετὰ τῶν προκρίττοτέρων γνωστῶν φίλων, καὶ ἔλαβα μεγάλην εὐχαρίστησιν, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὁμοίως.

Προσέτι τῆ λέγω νὰ ἐπιμεληθῆ νὰ γένη ἐν γράμμα ἀπὸ μέρους τοῦ Καλοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων παρὰ κινήτικόν διὰ τὴν πρόδόν του εἰς τὰ καλὰ ἐπειδὴ εἶναι πᾶν ἀναγκαστὸν καὶ ὠφέλιμον, καὶ τὸ ἀπαιτοῦν οἱ ἴδιοι φίλοι μὲ τὸ νὰ τῷ ἐπώλησαν τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὠφελεῖ τὸ τοιοῦτον.

Τὰ ἐδῶ πράγματα, ὡς ἔγνω, πᾶν καλῶς. Ἐνταυθαί μὲ τοὺς ἐνταῦθα φίλους, ὡς εἶπον, ἐκατάλαβα τὰ πάντα βαθυτέρον, καὶ μοὶ ἔδειξαν καὶ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔστειλαν εἰς τὸν Καλόν· καὶ εἶναι τῷ ὄντι οὕτως ἄξιον νὰ γένη τὸ πρᾶγμα καθότι τὸ θηρίον κτυπούμενον εἰς τὴν οὐρὰν ἢ καὶ εἰς τοὺς πόδας, θέλει ξεράτει τὸ θανατηφόρον φαρμάκι του εἰ καὶ ἀπαυδισμένον, καὶ θέλει καταμολύνει τοὺς πλάνους καὶ νὰ φέρη δυσκολίας οὐκ ὀλίγας εἰς τὰ σκοπούμενα τῆς κεφαλῆς του ὅμως κατατρυμυτισθείσης νεκρωθείσης, τὸ λοιπὸν σῶμα, ὅπου νὰ κατασπαράξῃ, εἶναι πάντοτε μὲ νεκρὰ καὶ ἀνεργὸν κεφαλὴν καὶ δένεται ῥαδιώτατα. Ὅθεν ἄς διενεργηθῆ τὸ σταλλέν σχέδιον, ἄς διοργανισθῆ διὰ τοῦ ῥαδιωτέρου καὶ ἐπωφελεστέρου τρόπου, καὶ ἄς μὴ παραβλεφθῆ καὶ ἀμεληθῆ, διότι ἐπονται ἐμπόδια.

Εἶδον καὶ διὰ τὰ γρ: 6000. ὅτι δὲν τὰ ἔλαβεν εἰσέτι, καὶ ἐλυπήθην μεγάλως, διὰ τὸ ὁποῖον, ἄς γράψῃ τῷ κυρίῳ Ἀδαμίδη καὶ αὐτῆς ἐπιμόνως, μ' ὄλον ὅτι ἐλπίζω ἄχρι τῆς παραλαβῆς τῆς παρούσης μου νὰ ἔλαβε τέλος.

Τὸ περικλειόμενον ἱερὸν γράμμα εἶναι τοῦ καπ: Μανόλη Συχνῆ, ὅστις ἔδειξεν οὐκ ὀλίγην φιλογένειαν, καὶ ἀφ' οὗ ἀφιέρωτε γρ. 550. ἀφιέρωτε καὶ τὸ μερίδιον τοῦ Καραβίου εἰς τὸ ἀνήκον μέρος, καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἐρχόμενος πρῶτην ἀνοιξὴν εἰς τὰ αὐτῶσε θέλει εἶναι ὠφέλιμος, καὶ θέλει χρησιμεύσει, ὅπου στοχασθεῖτε. Ὁ μέγας γραμματεὺς τοῦ Πατριαρχείου Κύριος Γεώργιος ἀδελφικῶς τὴν ἀππύζεται, ὅστις τρέφει μεγαλωτάτην ὑπόληψιν διὰ τὸ ὑποκείμενόν της· καὶ ἂν δὲν τῆ εἶναι θάρρος, ἄς τῷ γράψῃ κατὰ γράμμα φιλικόν. Ἐπευχόμενος δὲ τὸ νέον ἔτος αἴσιον καὶ εὐτυχές μὲν.

Δ. Θέμελης.

Αριθ. 85.

Κύριε Έμμ. Ξάνθε.

1821 03 Έν Βουκουρεστίω τῇ 9 Ἰαννουαρίου 1821.

Βέβαια καὶ χωρὶς τιμίαν σας δὲν ἤθελα λείψω νὰ σᾶς συγχαρῶ τὸ νέον ἔτος, τὸ ὁποῖον καὶ σᾶς εὐχομαι νὰ ἀπεράτετε εὐτυχῶς μεθ' ὅσων ἐρίεσθε ἀγαθῶν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας καὶ μὲ ἕτερον τί περισσότερον κατὰ τὰς εὐχὰς τῶν δικαίων. Τιμίαν σας ἀνά χειρὸς ἔχων ἀπὸ τὰς 30 τοῦ ἀπερασμένου, καὶ πρὸ πάντων ἐχάρην διὰ τὴν περιποθητὴν μοι ὑγείαν σας. Μὴν ἔχωι τι ἄξιον δὲν κρίνω πρέπον νὰ βαρύνω τὸν κοινὸν φροντιστὴν μὲ γράμματά μου· σᾶς λέγω ὁμῶς, ὅτι κατ' αὐτὰς ἐφάνηται ἀγωγιὰται ἀπὸ Ἰωάννινα σχεδὸν 40 ἡμερῶν, λέγουν ὁ Ἀλῆ Πατᾶς ἀρκετὰ στερεοῦται, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀθανάση Βάγιχ, ὁ Ἰατρὸς νὰ ἐβγῆκεν ἀπὸ μέτρα μὲ ἀρκετὴν ποσότητα χρημάτων, καὶ ἔγεινεν ἄφαντος μὴν ἡξέυροντας κανεὶς ποῦ ἐπῆγεν. Τοιαύτας εἰδήσεις ἔχομεν· εἶδον δὲ ποῦ ὁ κύρ Ἀριστείδης καὶ Ψαλίδης ἐπροστέθησαν, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ, καὶ οἱ δύο εἶναι ἐρατταὶ τοῦ Καλοῦ καὶ καλοί. Παρὰ τοῦ Κομιζοπούλου εἶχον γράμμα, καὶ ἀνάβαλε τὸν μισευμὸν του διὰ τὴν ἀνοιξιν.

Μένω δέ.

Μάνθος Ριζάρης.

— 0 —

Αριθ. 86.

Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόβι.

Τῇ 10 Ἰαννουαρίου 1821 Ἰσμαήλ.

Αὔριον ἀναχωρῶ καὶ σοὶ ἀφίνω ὑγείαν. Ἡ ἐορτὴ μὲ ἐμπόδισεν ἕως ὄρας· ἐγὼ, καθῶς καὶ μὲ τὴν ἀπερασμένην μου σᾶς εἶπα, δὲν ἔλειψα ὁποῦ νὰ γράψω, ὅσα ἦσαν ἀναγκαῖα πρὸς κατάπausιν τοῦ ἐν Γαλατζίῳ φίλου τῷ ὄντι εἶναι καλὸς δημεγέρτης εἰς τοὺς ἀδυνάτους· ἐγὼ, μ' ὄλον ὅτι εἶμαι ὀλίγον ζαφης, βιάζομαι διὰ νὰ ἀπεράτω. Τὸν Ἐπαμινώνδα ἐπέπληξα ὅσον ἦτον δυνατὸν. Παρακαλῶ εἰπέτε τῷ Παπαδοπούλῳ διὰ νὰ ταχύνη τὴν στάλσιν ἐνὸς παταπορτίου, ὁποῦ τῷ στέλλω. Προσφέρετε τὰς προσκυνήσεις μου εἰς τὸν σεβαστὸν μας Πρίγκιπα.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Εὐαγγέλης Μαντζαράκης.

Ἄριθ. 87.

Περιποθητέ μοι Κύριε

Εἰς Κισνόβει.

Ἐν Κωνσ. Τῇ 12 Ἰανουαρίου 1821.

Ἐξακριβῶ τὴν ἀγαθὴν μου ὑγείαν της, ἐπομένως τῇ λέγω, ὅτι ἐπειδὴ πλέον δὲν ἐδυνήθη νὰ περιμένω μὲ τὸ νὰ μὲ βιάζῃ τὸ πλοῖον, κινῶ αὐτῇ τῇ στιγμῇ διὰ τὸ ταξιδίδιον μου, καὶ αἱ εὐχαί σας εἴταν μεθ' ἡμῶν τὰ ἐτώκλειστα Ἱερὰ ἅς διευθυνθῶσιν, ὅπου δεῖ ἔλαβον καὶ τὰ συστατικά μέσον τοῦ Γεωργίου Γραμματικοῦ, καὶ ἰδοὺ ἔπονται τὰ ἀντίγραφα πρὸς πληροφορίαν της.

Τῇ λέγω καὶ περὶ τοῦ γράμματος, ὅπου προλαβόντως τῇ ἔλεγον διὰ τὸν Μακκριώτατον νὰ μὴ τὸ λησμονήτῃ, ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον μὲ τὸ νὰ ἔχῃ νὰ κάμῃ καρπὸν καὶ ἀναγκαιοῖ.

Ἄντίγραφον.

» Τίμιοι Κοτζαμπασιόδες, πρεσβύτες, καὶ ἐπιστάται τῶν
 » ἐν τῇ ἄσπρῃ θαλάσῃ Νήτων καὶ λοιπῶν περὶ κῦτά μερῶν
 » καὶ τόπων, τὴν τιμιότητά σας ἠδέως προσαγορεύομεν, ὑγει-
 » αίνουτες εἴητε ἐν εὐημερίᾳ καὶ μακροβιότητι.

» Ἐπειδὴ ὁ ἐπιφέρων τὸ πορὸν μου Κύριος Δημήτριος Θέμε-
 » λης ἀπέρχεται εἰς τὰ μέρη ὑμῶν πρὸς αἰσίαν ἐκτέλεσιν ἰδίων
 » του ὑποθέσεων, διὰ τοῦτο συνιστῶντες αὐτὸν ἀξιῶμεν τῇ τιμιό-
 » τητί σας, ὅπως γνωρίζαντες αὐτὸν ἐκ τῶν ἐξειδιασμένων ἡμῖν
 » ἀνθρώπων, ὑποδεχθῆτε εὐνοικῶς καὶ φιλοφρόνως, καὶ χαρίζομενοι
 » ἡμῖν παράτχετε αὐτῷ χεῖρα βοηθείας διὰ τε τὴν ἐπικεροδῆ πώ-
 » λησιν τοῦ οὐπερ συνεπιφέρει πράγματος, καὶ ἀγορὰν ἄλλων
 » προϊόντων τῶν μερῶν σας. Οὐμὴν ἀλλὰ καθοδηγοῦντες, ἵνα
 » μὴ περιπλεχθῇ τινι ὡς ἀνίδεος τῶν αὐτοῦ μερῶν τε καὶ ἀν-
 » θρώπων καὶ συντρέχοντες εἰς ἄλλας ὠφελίμους ὑποθέσεις του.
 » Γνωρίζοντες δὲ καὶ ἡμεῖς ὅλους ἐτοίμους εἰς ὑπεράσπισιν τῶν
 » τυχοῦστων ὑποθέσεών σας, γράφετε ἡμῖν ἀμοιβαίως ἐξικιτού-
 » μενοι τὴν συνδρομὴν ἡμῶν εἰς τὰ ἐνόητα. Ποιήτατε τοίνυν
 » ὡς ἀξιῶμεν ὑμῖν, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον εὐτυχοῦντες ὑγιαι-
 » νετε. Τῆς τιμιότητός σας ὄλος πρόθυμος.

Νικόλαος Μουρούζης.

κωχά. Ἰανουαρίου ζ. Ἀπὸ Διβᾶν χανέ.

Ἀντίγραφον.

Γρηγόριος Ἐλέω Θεοῦ. κτλ.

» Οἱ ἐν ταῖς Νήσοις τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἀρχιερατι-
 » κῶς προϊστάμενοι καὶ κατὰ πάροδον ἐντυγχάνοντες τῷ τῆν
 » πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν ἐπιστολῇ συνεπιφερομένῳ
 » Ἱερώτατοι Μητροπολίται, καὶ ὑπέρτιμοι καὶ θεοφιλέστατοι
 » ἀρχιεπίσκοποι τε καὶ ἐπίσκοποι, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγα-
 » πητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλυτουργοὶ, καὶ τιμιώτατοι Προεστῶ-
 » τες καὶ Πρόκριτοι τῶν μερῶν τούτων, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 » πρὸς Θεοῦ. Ἐπειδὴ ὁ κομιστὴς τῆς παρούσης ὑμῶν εὐγενέ-
 » στατος Κύριος Δ. Θέμιλης ἐρχεται εἰς τὰ αὐτόθι, ἐπὶ διευ-
 » θετήτει ἰδίων τινῶν χρηματικῶν ὑποθέσεων του, καθὼς
 » περὶ τούτων πληροφορεῖσθε καὶ ἐκ τοῦ συνεπιφερομένου γράμ-
 » ματος τῆς περιβλέπτου ἐκλαμπρότητός του, ἔστι δὲ ὁ ἀνὴρ
 » χαρακτῆρος τιμίου, ἀξιοπίστου καὶ ἀξίου ὑποδοχῆς καὶ περι-
 » ποιήσεως, διὰ τοῦτο γράφοντες συνιστῶμεν πᾶσιν ὑμῖν προ-
 » τρεπόμενοι, ὅπως ἐλθόντα σὺν Θεῷ δεξιωθῆτε κατὰ τὸ εἶκος
 » καὶ περιποιηθῆτε ἀναλόγως, συντελοῦντες τὸ κατὰ δύναμιν εἰς
 » τὰς διευθετήσεις τῶν ὑποθέσεων του, ὥστε νὰ καιαστήσετε
 » ὑπόχρεων τὴν εὐγενεῖαν του καὶ διαπρύσιον ἐπαινέτην σας,
 » ὅπερ ἀντιστρέφει προδῆλως εἰς ὄφελος ὑμῶν. Τῶν γὰρ ἀ-
 » γαθῶν ἔργων αἱ χάριτες, ὡς ὁ σοφὸς λόγος ἀποφαίνεται,
 » ἐπαναστρέφουσιν ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις
 » καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη πᾶσιν ὑμῖν.

αὐκά ἀ. Ἰαννουαρίου

« Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χῳ Ἀδελφός καὶ εὐχέτης. »

Τὸ γράμμα τοῦ μακαριωτάτου νὰ σταλθῇ εἰς τὸν Γραμ-
 ματικὸν Κύριον Γεώργιον (ὅστις καὶ σᾶς ἀσπάζεται ἀδελφι-
 κῶς) καὶ νὰ γράψῃ ἢ ἐκλαμπρότης του, ὅτι, περιμένει νὰ
 ἰδῇ πραγματικῶς τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν τῆς μακαριότη-
 τός του.

Ἐλθον καὶ τὴν ὁμολογίαν τῶν 6 χιλιάδων γροσίων παρὰ τοῦ Κυρίου Καυμπάρη, ἅτινα ἐδιώρισα νὰ συναχθοῦν, καὶ νὰ μοὶ ἐμβασθοῦν εἰς Σμύρνην.

Ἐνταῦθα τὰ πάντα ἡτύχως ἄγουσι, μόνου ὁ ἀπαθής (Σουλτάνος) ἔχει παραζάλην καὶ συχνὰς συνελεύσεις τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης τὴν βεβαιούσι. Ταῦτα καὶ μένω.

Δημήτριος Θέμελης.

— 0 —

Ἄριθ. 88.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Ἰσμαήλ.

τῆ 13. Ἰαννουαρίου. 1821. Κισνόδι.

Πρῶτον ἐρευνῶ περὶ τῆς υἰείας σας, λέγω, ὅτι τὴν δευτέραν τὸ πρῶτ' ἐπῆγα εἰς τὸν Κατακάζην, καὶ εἶπα διὰ τὸ γράμμα, ὅπου σὰς ὑπεσχέθηκεν, ὁ ὁποῖος μὲ εἶπε νὰ ὑπάγω ἄλλην φορὰν διὰ νὰ μὲ τὸ δώσῃ. Σήμερον τὸ πρῶτ' ἐπῆγα εἰς τὸν Ὑψηλάντην, τὸν ἔδοξα τὸ γράμμα ὅπου μὲ εἶχετε δόσει, μὲ εἶπε νὰ εἰπῶ τὸν ἄνθρωπον τοῦ τὸ μέρος, ὅπου κατοικῶ, καὶ ἅμα ὅπου εἶναι ἀνάγκη νὰ μὲ μυῶ νὰ πηγαίνω. Ὁ Κύριος Παπαδόπουλος, ὡς φαίνεται, ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόσταν καὶ ἐπαρήγγειλε ἅμα ὅπου ἦλθεν ἡ πόστις, τὰ γράμματά σας τῶ τὰ ἔστειλαν, τὸ ἓνα γράμμα ἦτον σαλμένο ἀπὸ τὸν Κύριον Κορφινόν, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ ἦναι καὶ ἓνα γράμμα τοῦ Μπεϊζαδῆ, καὶ μὲ εἶπε πῶς θὰ τὸ ὑπάγῃ μόνος του. Εἰς ἐμὲ ὅμως μὲ εἶπεν ὁ Μπεϊζανδῆς νὰ προσέχω διὰ γράμματά σας νὰ τὰ πέρνω διὰ νὰ μὴ παραπίπτουν.

Μένω.

Μαρῖνος Στρατής.

— 0 —

Ἀριθ. 89. Ἐπιφ. ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐρημίτου ἐπὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας.

Περιπόθητέ μοι κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Τῆ 15 Ἰαννουαρίου. 1821. Κωνσταντινουπόλιν.

Εἰς τὰς 14. τοῦ τρέχοντος ἔλαβη τὸ ἀγαπητόν σας σημειωμένον εἰς τὰς 15 τοῦ παρελθόντος ἀπὸ Κισινόβι, καὶ ἀκριως ἐχάρην διὰ τὴν καλὴν καὶ περιποθητὴν μοι ὑγείαν σας· καλῶς ἔγνων καὶ τὰ γραρόμενα, ὅθεν καὶ σήμερον δὲν ἔλειψα νὰ παρυσιασθῶ εἰς τὸν ἐδῶ Κ. Κουμπάρην, καὶ ἐζήτησα τὰ γράμματα, ὅπου μοι σημειώνατε τὰ σταλθέντα παρὰ τοῦ γνωστοῦ φίλου· πλὴν μὲ εἶπεν, ὅτι ἄλλα γράμματα δὲν ἔλαβε παρὰ αὐτό, ὅπου παρὰ τῆς εὐγενείας σας ἠξιώθη, καὶ ἴσως νὰ μὴ ἔφρασε τὸ ὑποκείμενον ἀκόμη, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ἐγχειρίσατε. Ὅθεν λαμβάνοντάς τα δὲν θέλει λείψω, ὅπου νὰ πράξω, τὸ κατὰ δύναμιν, τὰς διαταγὰς σας. Καιρὸν δὲν ἔχω διὰ νὰ σὰς ἐκτανηθῶ, καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω συμπάθειαν, πλὴν μὲ ἄλλην μου θέλω σὰς εἰδοποιήσω. Τὰ πράγματα ἐδῶ πηγαίνουν καλὰ καὶ τακτικά.

Ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν ταπεινοπροσκυνῶν σας μένω.

Ἀνδρέας Σφαέλος.

Ἀριθ. 90. Ἐπιφ. ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐρημίτου ἐπὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας.

Περιπόθητε ἀδελφέ Κισινόβιον.

Τῆ 15 Ἰαννουαρίου. 1821. Βουκουρέστι.

Ἀδελφέ, ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν ἤστάνθη τὴν στιγμήν, καθ ἣν ἔλαβον τὴν πολυπόθητον ἐπιστολήν σου, τὴν 30 Δεκεμβρίου τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς καὶ χρόνου, εἶναι μία ἐξ ἐκείνων τῶν πλέων μεγαλειτέρων ὅπου νῆμοι ἔτυχαν εἰς τὴν ζωὴν μου. Ὡστε ἀρ' οὐ μὴ ἐγχειρίσθῃ ἡ εἰρημένη ἐπιστολή σου, τότε πλέον σὲ ἐνόμισα ζῶντα καὶ ὑγαινοῦντα, καὶ ἀνυπομόνως ἐπήγα εἰς τὴν κατοικίαν μου καταριλῶντάς τὴν ἐπιστολήν σου, ὡς νὰ εἴσων ὁ ἴδιος. Τοῦτο σὲ τὸ βεβηκῶ ὡς τίμιος ἄνθρωπος. Τὸ διατὶ νὰ εὐρισκώμεθα εἰς τοσοῦτον σκότος, τῶν ἀπὸ τὸ μέρος σας πραγμάτων, τοῦτο ἀπαιτεῖ προσωπικὴν ἐντάμωσιν. Τὸ ἂν ἐροθήμεν, διὰ καὶ ἐρκαθήμεν εἰς τὴν ἀκρὴν τοῦ κό-

εμου, ἢ τὸ πρὸς ἡμῶν ζητούμενον ἄλλο ἦτον, ἀπαιτεῖ καὶ τοῦ-
 το ὡσαύτως προσωπικὴν ἐντάμωσιν. Ἡμεῖς, ὁποῦ λέγεις μέ-
 σον Πατζιμάδη ἀπὸ Μόσχας μᾶς ἐγράψατε, ὅχι μόνον γράμ-
 μα σας δὲν εἶδομεν, ἀλλ' οὔτε ἤξεύραμεν τι ἀπόγεινες, καὶ πῶς
 αἱ ἐμπορικαί μας ὑποθέσεις ἀποκατεστάθησαν, ἕως εἰς μίαν
 ἐποχὴν, ὁποῦ παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συντρόφων, ἐ-
 πληροφρήθημεν ὁπωσοῦν, μ' ὄλον ὅτι ἀμφίβαλλα καὶ ἐκεῖνα,
 τέλος πάντων μένοντες διὰ πολὺν καιρὸν ἀμφίβολοι, ἐκρί-
 ναμεν ἀναγκαιότερον νὰ ἀκολουθήσωμεν, παρὰ νὰ μείνωμεν
 ἐκεῖ, ἀκολουθοῦμεν μετὰ τοῦ Ἀθανασίου (Γζακάλοφ) ἐφθάσαμεν
 εἰς Βιέννην, ἐνθ' ἀρρώστησεν. Ἐγὼ δὲν ἤθελον τὸν ἀφήσει πο-
 τὲ μονάχον ἐκεῖ, ἂν εἶχομεν ἐξοδα, ἠκολούθησα κατὰ τὴν
 ἀπόφασίν μας, καὶ ἐφθασα ἐδῶ κατὰ τὴν 30. Δεκεμβρίου ἀν-
 ταμώθη μετὰ τοῦ Α. Λ. (Λεβέντη,) παρὰ τοῦ ὁποίου ἔμα-
 θον, τὴν ἀπὸ τὸ μέρος σας, ὅσον τὸ δυνατόν, καλὴν ἀποκατά-
 στασιν τῶν πραγμάτων, ἐχάρην μεγάλως, εὐχαρίστηθηκα καθ'
 ὑπερβολὴν διὰ τὸν σεβαστὸν ἡμῶν ὑπερασπιστὴν, διὰ τὸν ὁ-
 οῖον εὐχομαι πάντα τὰ ἐφετά. Παρακαλῶ εἰπεῖ, πρόσφερε,
 καθὼς ἠξεύρεις, τὰς ἐκ μέρους μου προσκυνήσεις· Ἐγὼ ἤθε-
 λον ἀκολουθήσει τὸν δρόμον μου δι' αὐτοῦ, ἂν ὁ κύριος Α.
 (Λεβέντης) δὲν μὲ ἐμπόδιζεν ἐπὶ λόγῳ διὰ νὰ προσμείνω τὸν
 Ἀθανάσιον, καὶ ὅτι μέλει νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος εἰς ἀντάμωσιν τοῦ
 Καλοῦ, καθὼς τὸν ἔγραψε. Εὐρέθην λοιπὸν βιασμένος διὰ
 νὰ προσμείνω, μ' ὄλον ὁποῦ εἶναι ἐναντίον καὶ εἰς τὴν κρί-
 σιν μου, καὶ εἰς τὰς παρατηρήσεις, ὁποῦ καὶ ἐδῶ ἐρχόμενος
 καὶ ἄλλοῦ, ὁποῦ εἶμουν, ἕκαμα. Ἐδῶ ἐφάνησαν μερικαὶ δια-
 ταγαὶ τοῦ Καλοῦ, αἱ ὁποῖαι ὅχι μόνον ἀνεβάλλησαν καὶ ἀνα-
 βάλλονται, ἀλλ' ἀκόμη καὶ κριταὶ τούτων γίνονται, οἱ κρι-
 ταὶ εἶναι μερικοὶ καὶ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα τοὺς δίδουν τοῦτο τὸ
 δίκαιον, καθὼς αὐτοὶ λέγουσιν εἶναι πολλὰ· λέγουσιν ὅτι προβλέ-
 ψεις διόλου δὲν ἔγειναν εἰς Βουλγαρίαν καὶ Σερβίαν, εἰς και-
 ρὸν ὁποῦ ἐκεῖνοι οἱ τόποι εἶναι προμυθευμένοι ἀπὸ ἀρχετὰ προ-
 ἰόντα, καὶ προϊόντα ὁποῦ συντείνουσι εἰς τὸ μελλούμενον πανο-
 γύρι, ὅτι ἡμεῖς λέγουσιν δὲν ἠμποροῦμεν, οὔτε κρίνομεν ὠφέλι-

μον νὰ ἀνοίξωμεν τὸ πανηγύρι, μὲ μόνας τὰς κάτω προβλέψεις, διότι τὰ κέρδη τότε εἶναι ὀλίγα ἀναλόγως τῶν προβλέψεων, ἡμεῖς λέγουν πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀναλόγους τοῦλάχιστον προβλεπόμενας πραγματείας, μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀγοραστῶν καὶ περισσοτέρας μάλιστα, διὰ νὰ τὰς μεταχειρισθῶμεν, χρεῖας τυχοῦσης, εἰς τὴν ζήτησιν τῶν ἀγοραστῶν. Αὐτὰ καὶ ἄλλα λέγουν ταλανίζοντες ἑαυτοὺς διὰ κάμμιαν ἐνδεχομένην ἀπεφευκταίαν ζημίαν. Ἐν ὑποκάτω εἰς αὐτὸ δὲν κρύπτεται κανένα ἄλλο, φαίνεται νὰ ἔχουν κάποιοι δίκαιον ἀναλόγως τῶν ἰδεῶν, ὅπου ἔχουν. Ὁ Λεώντιος (Λεβέντης) λέγει, ὅτι ἐχρειάζεται νὰ ἤξεύρη τί ἡμπορεῖ νὰ μὴ βλάβη καὶ αὐτὸν, κατὰ τοὺς ἐμπορικοὺς νόμους, ἐπειδὴ αὐτὸς ἔχει συμφωνητικὸν γράμμα μετὰ τοῦ ἐδῶ καπιταλίστου του, καὶ ἐπομένως μετὰ τοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ μεγαλεμπορογυναρᾶ, ὅπου νὰ μὴ ἀνακατωθῆ εἰς ἄλλο ἐμπόριον, ἐκτὸς ἐκείνου, ὅπου ἐσυμφώνητεν, ὅθεν ἄνευ τινὸς ἀδείας πράττοντας διαφοροετικά, βλάπτεται, διὸ καὶ θέλει, ἀπ' ἐκεῖνο, ὅπου ἐκατάλαβα, κάποιαν πληροφορίαν. Αὐτὰ ἤκουσα νὰ λέγουν, καὶ ἂν ἦναι αὐτὰ μόνον, μὲ φαίνεται, ὅτι εἶναι δίκαιον, ὅπου ὅσον δύναται νὰ γείνη τὸ πρῶτον, καὶ καθὼς συγχωροῦν οἱ ἐμπορικοὶ νόμοι, νὰ ἀσφαλισθῆ τὸ δεύτερον. Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ ἐκτανθῶ περισσότερο, ἀλλὰ τότε μόνον σὰς λέγω, ὅτι ἔχω ἀνάγκην διὰ νὰ σὰς ἀνταμώσω. Ἐγὼ ἐγνώρισα ἐκτὸς ἐκείνων, ὅπου εὐρίσκονται ἐκεῖ, ὅπου εἶμουν, ἄλλους τέσσαρας ἀξιολόγους φίλους. (Ἐννοοῦσε τοὺς δύο ἀδελφοὺς Καπετανάκιδες εἰς Βιέννην, καὶ τὸν Ἀθανάσιον Χριστόπουλον, καὶ Σεραφῆμ Βρετῶν εἰς τὸ Συμπίνι.) Τοῦτο ἠκολούθησε, διότι αἱ περιστάσεις τὸ ἠθέλησαν εἶναι ἄνθρωποι μὲ ἀρετὴν καὶ μὲ παιδείαν, καὶ μὲ κατάστασιν ἐνταυτῷ, ὥστε ἀνταμωμένοι καὶ πληροφορούμενοι θέλει εὐχαριστηθῆτε. Ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιον (Γζακάλοφ) ἔχω γράμματα, μὲ λέγει, ὅτι ἀνάλαβε καὶ μετ' οὐ πολὺ θέλει ἔλθῃ. Προσμένω ἀνυπομόνως νὰ μὲ εἰπῆτε τί πρέπει νὰ κάμω, ἐγὼ κρίνω ἕως νὰ ἀνταμωθῶμεν νὰ μὴ ἀποφασίσεται κανένα πρᾶγμα, διὰ νὰ τὰς βάλω μερικὰ πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἐν τούτῳ σὰς προσκυνῶ ἀσπαζόμενος, καὶ μένω. Ἀδελφὸς καὶ δοῦλος. Η. Α. Ἀναγνωπτόπουλος.

Ἄριθ. 91.

Ἐντιμώτατε Κύριε, κατασπαζόμενος προσκυνῶ. Ἰσμαήλ.

Τῆ 15. Ἰαννουαρίου. 1821. Βουκουρέστι.

Καὶ ἄλλοτε μὲ τοιαύτας παρακλήσεις μου, καθὼς καὶ τώρα σὰς ἐβάρυνα, καὶ μ' ὄλον τοῦτο ἀκολουθῶ· τοῦτο τὸ κάμνω πεπεισμένως εἰς τὸ φιλοκἀγαθόν σας. Παρακαλῶ λοιπὸν στείλλον τὸ ἔσωθεν, δι' ὅποιον μέρος εὐρίσκεται ὁ εἰς τὸ ἔσωθεν ἐπιγραφόμενος φίλος, καὶ μὲ ὑποχρεώνετε μεγάλως. Παρακαλῶ ἀποκριθῆτέ μοι διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς παρούσης μου, μέσον τοῦ ἐδῶ κὺρ Βελησαρίου Παυλίδου. Μένω.

Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος.

— 0 —

Στοιχ. Κ. Β.

Ἄριθ. 92.

Φίλε καὶ Ἀδελφέ.

Κισνόβι τῆ 21 Ἰανουαρίου 1821.

Τὸ διὰ τοῦ Μαρίνου Στρατῆ σταλέν μοι ἀδελφικόν σου γράμμα ἔλαβον καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτῷ τάς τε ἐκ Πατρίδος ἀγαθὰς ἀγγελίας, ὡς καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔνθερμον ζῆλον τῶν συναδελφῶν Καλαματιανοῦ καὶ λοιπῶν ἀξιωματικῶν. Περὶ δὲ τῆς διαφθορᾶς τοῦ ἐκτρώματος (εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται μεγίστη τιμὴ ἐπονομάζοντες αὐτὸ ὡς ἐπίβουλον) δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι εἴτε ἤδη εἴτε μετ' ὀλίγον, δὲν θὰ ἀποφύγη τὸ ἀνῆκον τέλος τοῖς τοιοῦτοις ἀνδραπόδοις· προσέτι δὲ, ὡς μοὶ παρήγγειλεν ὁ αὐτάδελφός μου δὲν λείπω νὰ σὰς δηλοποιήσω, ὅτι ἀνίσως καὶ δὲν ἐγράφατε μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν Λασάνην διὰ τὸν (μετὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ Ε.) Παμεινώνδα, δὲν εἶναι πλέον χρεῖα, ὡσάν ὁποῦ ὁ ἴδιος θέλει τῷ γράφει τὰ πρέποντα περὶ αὐτοῦ τούτου.

Αἱ τρεῖς χιλιάδες βεβαιωτικὰ ἐτοιμάσθησαν πρὸ πολλοῦ, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ τῆ στέλλονται διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς εὐκαιρίας. Αἱ δύο χιλιάδες πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφόρους, καὶ ἡ μία διὰ τοὺς ἐν Πάτραις.

Ὁ ἐν Σκουλένι πηγεμὸς μας τῷ ὄντι καθησύχασεν ὀπωσοῦν τάς τε τρομασμένας ψυχὰς τῶν φίλων· διότι, ἀγαπητέ μοι

Ξάνθε, ὁ θάνατος τοῦ Κυριακίδου ἐπροξένησε μέγαν ἀναβρασμὸν λύπης εἰς τοὺς ἐν Μολδαυίᾳ συναδελφοὺς, ὡσάν νὰ ἐχάθη τὸ πᾶν· ἐν ταυτῷ δὲ ἐλέχθη εἰς αὐτοὺς παρ' ἐνὸς ἀδελφοῦ ἐλθόντος ἀπὸ Γαλάτζι, ὅτι ὁ Γρυπάρης ἔλαβε προσταγὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ συνάξῃ πεντήκοντα στρατιώτας καὶ ἐφορμήσῃ κατὰ τοῦ Ἰασίου, δι' ὃ καὶ ἐμίσησεν ἐντεῦθεν διὰ νὰ βάλλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν ἐμπιστευομένην αὐτῷ ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι διὰ βέβαιον τὸ ἤκουσαν ἀπὸ τὸν Ἀργυρόπουλον. (α) Ὅθεν ἔγεινε παῦσις εἰς τὴν συνδρομὴν, ἐψυχράνθησαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ δὲν θέλουν ἐνεργῆσαι ἕως ὅτου δὲν μάθουν τὰς καθ' αὐτὸ αἰτίας τούτων ὄλων· εἰς αὐτὰ τὰ χάλτια τοὺς ἀπεκρίθημεν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖνα, ὅπου ἔπρεπε νὰ ἀκούσωσι, πλὴν βεβηλιώνοντές τους ὅτι τὸ πρῶτον ἔγεινε διὰ τοὺς ἀχρείους σκοποὺς τοῦ ὑποκειμένου, ὡς περ μέλλουν τὰ αὐτὰ νὰ ἀκολουθήσουν καὶ τῷ Ἀσυμακοπούλῳ, ἐνεκα δὲ τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει πάλιν νὰ κατασυγχισθῶσι καὶ νὰ δειλιάσωσι καὶ τὰ ἐξῆς· διὰ τὸ τελευταῖον δὲ εἰρωνικῶς τοὺς εἶπαμεν ἐν συντόμῳ, ὅτι ἡ Ἀρχὴ, ὡς φαίνεται ἐκ τούτου, τοὺς καταφρονεῖ, καὶ οὕτως οὔτε ἡμεῖς εἰς τοῦτο καταδεχόμεθα νὰ τοὺς ἀποκριθῶμεν. Πρὸς τούτοις ὁ Ἡγεμὼν διὰ νὰ ἔχῃ κάποιαν ἰδέαν τῶν τρεχόντων ἐν τῇ ἐπαρχείᾳ του, ζητεῖ νὰ λάβῃ τὸν τόπον τοῦ Λασάνη ὡς συμφερότερον καὶ εἰς τὴν Ἐταιρίαν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐκτελεῖ τὰς ὅσας προσταγὰς ἤθελε τῷ δοθῶσι παρὰ τοῦ ἀγαθέλφου μου, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ἀτινα προῆλθον ἀπὸ τὴν κενοδοξίαν τοῦ Φίλου (β). Ὅταν δὲ ἀνταμωθῶμεν θέλετε τὰ πληροφορηθεῖ καλλίτερα.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Τζούνης μὴ κατορθώσας τίποτε, καὶ ἀμέσως ἐστάλη εἰς τὸν τόπον τοῦ Γρυπάρη, ὡσάν ὅπου ἐλάβαμεν παρὰ τοῦ Ρίζου (γ) χρηστὰς εἰδήσεις.

Ὁ Τζακάλος καὶ ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἐφθασαν πρὸ ἡμερῶν εἰς Βουκουρέστιον καὶ ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἔρχονται πρὸς ἐντάμωσίν μας· πλὴν ὁ ἀγαθέλφος μου ὦν εἰς ἄκρον εὐχαριστη-

(α) Πρόξενος, Ῥωστικὸν εἰς Γαλάτζι. (β) Γεωργίου Λατίνη εὐρισκομένου εἰς Ἰάτιον. (γ) Ἰακωβῆκη Νερούλου.

μένος ἀπὸ τὸν Γζούντην καὶ πρὸς ἡσυχίαν αὐτοῦ, διὰ παλαιὰς ἐχθροπαθείας, σᾶς παρακαλεῖ νὰ γράψητε πρὸς αὐτοὺς τοὺς δύο, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς τὰ παρελθόντα πρέπει νὰ λησμονηθῶσι, καὶ νὰ μὴ ἀποδεικνύωσι τὸ παραμικρὸν πάθος· καὶ οὕτω κατασπάζουμαί σε, καὶ σοὶ ἐπεύχομαι ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν μετὰ τῆς φιλίας σου· ὡσαύτως παρακαλῶ νὰ προσφέρητε τοὺς ἀδελφικούς μοι ἀπατμούς εἰς ὅλους τοὺς ἐκεῖ ζηλωτὰς Ἑλληνας.

Ὁ Μπεϊζαδὲ Ἀλέιος ἀναλαμβάνει θεῖω ἐλέει, καὶ δι' εὐχῶν τῆς Πατρίδος καταγίνεται εἰς τὸ καινὸν συμφέρον.

Μένω δέ.

Ὡς Ἀδελφός.

Νικόλαος Ὑψηλάντης.

0

Ἀριθ. 93.

Τιμιώτατε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθος. Ἰσμαήλ.

Τῆ 22. Ἰαννουαρίου 1821. Κισνόβι.

Τὴν 18 τοῦ παρόντος τιμίαν σας ἔλαβον, ἐχάρην διὰ τὸ αἴσιον τῆς υγείας σας, τὸ γράμμα ἐγγεῖριστα εὐθὺς τόσον τὸ ἓνα, καθὼς καὶ τὸ ἄλλο, ὁποῦ προτῆτερα εἶχετε στείλει.

Ἀπόψε τὴν νύκτα ἐζητήθηκα καὶ μοὶ ἐγγεῖρισαν αὐτὸ τὸ ἀμάνετι, καὶ ἰδοὺ θέλετε τὸ λάβει κατὰ τὴν ὀρδινίαν σας παρὰ τοῦ κυρίου Μιχάηλ Φωκιανοῦ. Ἄμα ὁποῦ τὸ λάβετε νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας πρὸς ἡσυχίαν τοῦ γνωστοῦ φίλου. (Ἄλ. Ὑψηλάντη) γράφοντας καὶ εἰς τὸν ἴδιον πρὸς ἡσυχίαν του· τὸ ὁποῖον ἀμάνετι σᾶς στέλεται μὲ σταφέτον καὶ μὲ ἀνθρωπὸν μου, ἐπειδὴ δὲν εἶναι τρόπος νὰ σταλθῇ μὲ τὴν πόστιαν τὴν τακτικὴν, χωρὶς νὰ ἀνοίξουν καὶ νὰ κυτᾶξουν τὸ πακέτο τί ἔχει μέσα ὁ ἀνθρώπος ὁποῦ στέλλω θὰ ἔλθῃ πάλιν ὀπίσω μὲ τὴν ἰδίαν πόστιαν. Ἰδοὺ ὁποῦ σᾶς στέλλω καὶ τὸ γράμμα πρὸς τὴν Πολίτιαν, μόλις καὶ μετὰ βίας ἠμπόρεσαν γθὲς νὰ μὲ τὸ δώσουν.

Μένω.

Μαρίνος Στρατής.

Ἄρ.θ. 94.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Εἰς Ῥένι.

Τῆ 24 Ἰαννουαρίου 1821. Ἰσμαήλ.

Ταύτη τῆ ὥρα μοί ἦλθον τὰ ἐσώκλειστα γράμματα καί τὸ πακέτο μὲ τὸν μουταμαῦν βουλωμένον, τὰ ἔστειλαν μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον μὲ τὴν πόστιαν, λέγοντάς μοι νὰ σὰς τὰ ἐγχειρίσω ἀμέσως. Ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ τὰ ἔφερεν ἐπιστρέφει ὀπίσω καὶ γράφω, ὅτι τὰ ἔλαβον καὶ σὰς τὰ ἔστειλα, διὰ ἡσυχίαν τῶν φίλων. Ἐπίτηδες λοιπὸν στέλνω τὸν Δημητράσκον διὰ τῆς πόστιας, ὁποῦ νὰ σὰς τὰ παραδώτῃ ἀσφαλῶς. Νέον ἄξιον ἀκοῆς δὲν εἶναι νὰ σὰς εἰπῶ, οἱ οἰκιακοί σας ὑγιαίνουν ἅπαντες περιμένοντές σας ὁμοίως καὶ ἐγώ.

Ταῦτα καὶ μένω.

Μιχαήλ Φωκιανός.

— 0 —

Στοιχ. Κ. Γ.

Ἄριθ. 95.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Κατὰ τὴν ὁμιλίαν, ἣν εἶχομεν τὴν στέλλω τὰ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντιμωτάτους Ἐφόρους βεβαιωτικὰ καὶ ἄλλα γράμματα, ἅπερ θέλει ἐξαποστειλλεῖ δι' ἐπίτηδες ἀσφαλοῦς ἀνθρώπου διὰ νὰ μὴ τύχη καὶ ἐπισυμβῇ καμμία παράπτωσις, ὃ μὴ γένοιτο! Παρακαλῶ δὲ νὰ μὲ ἰδεάσῃ ἀμέσως τὴν ἄμεσον αὐτῶν παραλαβὴν πρὸς ἡσυχίαν μου. Τὸ ἀπὸ 18. ταύτην τὴν ὥραν ἔλαβον, καὶ ἐχάρην ἄκρως διὰ τῶν ὅσων μοί γράφει περὶ τῶν φιλτάτων μοι ἀδελφῶν Παπ. Καλ. καὶ Μουλ. Οὗς καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ ψυχῆς ἀσπάζομαι. Καλὸν εἶναι νὰ καταγίνωνται εἰς μίαν νομικὴν τάξιν τῆς φλότας, καθὼς τοῖς εἶχον ὁμιλήσει εἰς Ἰσμαήλ, δηλ. κατὰ τὸ παρὸν ὅσα σοχασθοῦν ἀναγκαῖα διὰ πρώτην προσβολήν· αὕτη ἡ νομικὴ τάξις, ὁποῦ ζητῶ, ἡμπορεῖ νὰ ἐτοιμασθῇ καὶ νὰ μοί τὴν φέρῃ ὁ Καλαμκιτιανός, ὅταν ἔλθῃ ἐδῶ νὰ τὴν ἐπικυρώσω.

Ὁ Τζούνης ὑπάγει εἰς Βουκουρέστι διὰ ὑποθέσεις καὶ σύστησέν τον πρὸς τοὺς ἐκεῖ φίλους· εἶδον τὸ πρὸς τὸν φλίτατον

ἀδελφόν μου Νικόλαον γοῦμα της, καὶ προσμένω νὰ μάθω τὸ τί ἐκατόρθωσεν εἰς Ῥένι, καὶ ἂν ἔλαβε γράμμα ἀπὸ Γαλάτζι.

Ὁ Κάριμος (α) μοὶ γράφει, ὅτι τὰ τοῦ Ἀνανία ἐνέχειρα εἶναι εἰς Πόλιν καὶ τὰ φυλάττουσι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, μὲ τὸ νὰ ἐξέχασεν ὁ Ἀρμόδιος (β) νὰ τοὺς γράψῃ. Ἐγὼ γράφω τὸν Κάριμον νὰ πατήσῃ νὰ τὰ βάλῃ εἰς χέρι καὶ γράψεται ἀμέσως. Καλὸν εἶναι νὰ γράψῃ εἰς Πόλιν πρὸς τὸν Κάριμον καὶ πρὸς τοὺς Ἐφόρους διὰ τὴν ἀχρεϊότητα τοῦ Ἀσιμακοπούλου, ὥστε νὰ λάβουν μέτρα, ἄνευ ὅμως νὰ τοὺς εἰπῆς καὶ τὴν ἀπόφασίν μου.

Κισινόβι τῆ 25. Ἰαννουαρίου. 1821. Ἄλεξάνδρος Ἰψηλάντης.

Ἄριθ. 96.

Περιπόθητε Κύριε Ἐάνθε.

Τῆ 25 Ἰαννουαρίου 1821. Μόσχαν.

Τὴν ἀπὸ 29 τοῦ ἀπελθόντος ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν, καὶ ἐχάρημεν διὰ τὴν ὑγείαν σας. Ἴδομεν διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ρ. (Ἰψηλάντου) ὅτι τρέχουν καλῶς, καὶ ἐχάρημεν. Ἡμεῖς νὰ χρομεν γράψῃ κατὰ τὸν Δεκέμβριον διὰ μέσου τοῦ ἀγαπητοῦ, ἐπειδὴ ὁμοίως ἐμάθαμεν τὸν μπετυμόν του, ἀφσύκτως πρέπει νὰ ἐπαράψῃ τὸ γράμμα μας. Ἐγράψαμεν καὶ διὰ τὸν κύρ Ρ. τὰ ὅσα μᾶς ἔγραψον οἱ αἰρετοὶ κριταὶ (οἱ Ἐφοροὶ Κωντι:) ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ τοὺς σκοποὺς των ζητοῦντες ἀπὸ ἐδῶ βοήθειαν διὰ τὸ ἐκεῖ σχολεῖον. Ὁ Ρ. ἄλλο γράμμα δὲν ἔγραψεν ἐκτὸς τὸ ἐν καὶ μόνον, καὶ σᾶς ἐγράψαμεν, ὅτι πρέπει νὰ τοὺς γράψετε πάλιν.

Δὲν ἠξέυρομεν, ἂν ὁ Ρ. μένει αὐτοῦ πολὺν καιρὸν, καὶ φανερώσατέ μας μὲ πρῶτον. Ἐλυπήθημεν, ὅτι εἶναι ἀνήμπορος, καὶ εἶθε νὰ ἦναι περαττικόν. Τὴν ζητουμένην καταγραφὴν τὴν στέλλομεν οἱ φίλοι ὅλοι ὑγειαίνουσι καὶ σᾶς προσκυνοῦν, καὶ δὲν ἐκάματε καλὰ ὁποῦ δὲν τοὺς ἐγράψατε. Σᾶς συγχαίρομεθα τὸν νέον χρόνιον μὲ ὄλα τὰ ἐφετὰ καταθύμια. Μένομεν.

Α. Ε. (Κομιζόπουλος) καὶ συντρ.

Ἀντίγραφον τῆς πρὸς τοὺς ἐν Μόσχᾳ
Ἐφόρους Ἐπιστολῆς
ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΦΛΕΣΑ.

Κύριοι! Οἱ ἐνταῦθα φίλοι ἔχοντες μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ προΐκων καὶ ἀπὸ τρεῖς Βρυαρέους, καὶ ἀπὸ ὑποδήματα ἀρκετὰ, μᾶς ἠνάγκασαν νὰ σᾶς δηλοποιήσωμεν, ὅτι τὴν μὲν προΐκων ἡμποροῦν νὰ τὴν ἀποπληρώσωσιν ἀπὸ τοὺς ἐδῶ εὐρισκόμενους πολλοὺς ὀλίγους καὶ λοιποὺς προθύμους. Ὑποδήματα ὅμως τόσα ὅσα ἀνογκάζονται νὰ προβλέψουν διὰ τὴν προΐκων κρεμοτάχταρον καὶ λοιπὰ διὰ νὰ ἀρχειρέσωσιν ἀπὸ τὸ ἀγκάθι τὸ κοπάδι, καὶ νὰ δώσωσιν τῷ Ἀρμόδιῳ τριακοσίας φατούρας καὶ τῷ 114. ἑκατὸν, τὰ ὁποῖα δοκιμάζει ὁ Καλὸς δὲν ἔχουν, καὶ φοβοῦμαι μήπως οἱ Κύριοι γίνουσι αἰτία ν' ἀφανισθοῦν πανοικί οἱ εἰς τὰ 62 εὐρισκόμενοι πρόθυμοι. Λοιπὸν πρέπει νὰ φροντίσωσιν δύο Βρυαρέους ἢ καὶ τρεῖς καλλιόταρον, καὶ ὑποδήματα ἀρκετὰ διὰ νὰ οἰκονομηθῶσιν, ὡς εἶρηται· καὶ τότε σᾶς βεβαιῶ, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι κατορθώσαι τὸ πᾶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν θέλει βοηθήσει μεγάλως τοὺς ἔξω προθύμους πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τῶν. Λάβετε λοιπὸν αὐτὴν τὴν φροντίδα, ὅτι αὕτη ἡ περίστασις εἶναι πολλὰ κρίσιμωτάτη καὶ δὲν ἐπιδέχεται οὐδὲ τὴν παραμικρὰν ἀργοπορίαν. Οἱ Ἀρχηγοὶ καὶ τὰ ποδήματα ἀφεύκτως πρέπει νὰ σταλθῶσιν διὰ τὰ 62. Ὁ Ἀρμόδιος μετὰ πέντε ἡμέρας ἐρεθίζεται διὰ τὸ Νο. 2. νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ Μπιλάντζον τῆς συντροφίας, ὁποῦ ἐλπίζει περὶ τὰ τέλη τῆς ἑορτῆς ταύτης νὰ ἐνταχθῶσιν μετὰ τὸν Καλόν, ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ 62. ὁ Ἀρμόδιος ἔστειλε μίαν Καμήλαν πρὸς τὰ 83. νὰ φέρῃ τὸν Καλόν εἰς τὰ 2. Ὁ Πενθερὸς εἰσέτι δὲν ἐξέπνευσε, καὶ ἐλπίζονται καὶ ἀπὸ αὐτὸν καλὰ πράγματα διότι καθὼς ἐβεβηκίωθην ἀπὸ ἕνα δυστυχῆ τῶν Ν: 5. εἶναι ὅλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, τὸ αὐτὸ μὲ εἶπε καὶ τὸ κονδילוμάχαιρον τοῦ υἱοῦ του, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνέχειρον εἰς τὸν Παλαιόν. Κύριοι, παντοῦ ὁ διοργανισμὸς ἐγένετο κατὰ θαυμάστιον τρόπον, καὶ ἐλπίζω καλὴν ἔκβασιν τοῦ σκοποῦ μας. Πραχτίσατε λοιπὸν ν' ἀ-

πληρώσητε καὶ τὸ ἄλλεῖπον τῶν 62. διὰ νὰ μὴ κατα-
σχυνθῶμεν ὡς αἴτιοι τοιαύτης θυσίας. Μένομεν.

Τῆ 15. Νοεμβρίου. Κωνσταν: Α. Μ.

(Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας.)

—0—

Ἄριθ. 97.

Κύριε Ξάνθε.

Ἰσμαήλ

Τῆ 29. Ἰαννουαρίου 1821. Ῥένι.

Προχθές ἔφθασε τὸ παταπόρτι μου καὶ τὸ ἐτοίμασα, Ἄπὸ
τὴν ἡμέραν ὅμως τοῦ μισευμοῦ τοῦ κοινοῦ φίλου Εὐαγγέλη
Μαντζαράκη δὲν ἐφάνη νὰ ἔλθῃ τις ἀπὸ Γαλάτζι, διὰ τὸ ὁποῖ-
ον καὶ εὐρίσκομαι εἰσέτι ἐδῶ. Χθές τῆ νύκτα ὁ πάγος τοῦ
Δουνάβειος διελύθη, λέγουν ὅμως, ὅτι εἰς τὸ ἐπάνω μέρος νὰ
στέκη ὀλίγον, μ' ὅλον τούτο δὲν ἔχει πλέον δύναμιν καὶ προ-
σμένομεν νὰ φανῇ κατ' αὐτὰς ἀπὸ Γαλάτζι ἄνθρωπος καὶ νὰ
ἀπεράσω, καὶ σὰς γράφω πάλιν. Τό ἔσωθεν ἔλαβον μὲ τὴν
σταρέταν ἀπὸ Κιτνόβι ὁμοῦ μὲ τὸ πακέτο, καὶ λαμβάνοντάς
το νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας. Ὁ κύριος Ναλμπάντογλους τὸ γράμ-
μα δὲν ἔδοσε, καὶ νὰ τὸ πάρτετε ὁ ἴδιος· ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν
ἐδυνήθη.

Μένω.

Δημήτριος Μοῦτος.

—0—

Ἄριθ. 98.

Ἀκριβέστατε καὶ περιπόθητά μοι Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Ἰσμαήλ.

Τῆ 2. Φεβρουαρίου. 1821. Κιτνόβι.

Ἠξιώθην ἐν ἀγαπητόν σας τὸ ὑπὸ τὰς 29. παρελθόντος δο-
σμέυον, τὸ αἴσιον τῆς ἀγαθῆς υἰείας σας χαίρω εὐαγγελι-
ζόμενος. Ἐπληρωρωρήτην, φίλε, ὅτι τῶ ὄντι εὐρίσκεσθε εἰς
ἀνησυχίαν πότε εἰς τὸ ἓν μέρος καὶ πότε εἰς τὸ ἄλλο· ὅ-
ταν ἢ ὑπέθεσις τὸ ζητεῖ πρέπει τινὰς νὰ ἀνησυχῇ καὶ ἐ-
γὼ δὲν σὰς τὸ κάμνω ἀπαίτησιν, ὅταν δὲν με συχνογράφε-
τε· ἄμποτε νὰ σὰς ἀπολαύσωμεν υἰειῇ καὶ εὐθυμον. Ὁ
κύρ Μαρῖνός μας υἰειάζει· τὸ πρὸς αὐτὸν γράμμα σας ἐγ-
χείριστ καὶ ἀμεριμνεῖτε. Σὰς προσκυνῶ.

Γεώργιος Παππαδόπουλος.

Ἀριθ. 98.

Ἄδελφέ Κύριε Ξάνθε.

Ὁ καλὸς μας συμπατριώτης Κύριος Κοτήρας μοὶ ἐγγεί-
ρισε κατὰ τὰς 24 Ἰαννουαρίου τὴν ἀπὸ τὰς 18 τοῦ αὐτοῦ ἀδελ-
φικὴν σου ἐπιστολὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας εὔρον εἰς πλῆκον μὲ τὴν
σφραγίδα τοῦ Πρίγγιπος τὸν περιέχοντα τὰ ἑκατὸν ἔντυπα βε-
βαιωτικὰ, πρὸς ἀποζημιώσιν δῆθεν μέρους τῶν παρ' ἐμοῦ δα-
πανηθέντων χρημάτων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, τὸ πλεῖ-
στον μέρος κατὰ τὰς ἰδίας ὁδηγίας τοῦ Πρίγγιπος καὶ Γενικοῦ
ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς.

Γνωρίζεις, φίλε μου, ὅτι φροντὶς καὶ μελέτη μου πάνποτε ἦτον
εἶναι καὶ ἔσεται ἡ εὐτυχία τῆς Πατρίδος καὶ δὲν ὑπάρχει θυ-
σία, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ κάμω χάριν αὐτῆς.

Ἀπὸ τὰ σταλέντα μοὶ βεβαιωτικὰ πολλοὶ τῶν εὐκαταστα-
των ὁμογενῶν μας δύνανται νὰ ἀγοράσουν, πλὴν εἰς τὸν πολυά-
σχολον ἐμένα μένει καιρὸς νὰ φροντίσω περὶ τοιοῦτων; καὶ
μάλιστα εὐρισκόμενος εἰς ὑπηρεσίαν δύναμαι νὰ γνωστοποιῶ
τοιαῦτα βεβαιωτικὰ; ἤξεύρεις ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς Πατρίδος
ὑπερηξήθησαν καὶ ἐδῶ τὰ χρηματικά μας μέσα περιορίζονται
εἰς τὸ ἐδικόν μου βελάντιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους θὰ κενοθῆ.

Ὁ Σάββας, ὅστις μὲ λέγει ὡς ἔγραψε, μοὶ προτείνει σχέ-
δια μὲ τὰ μέρη, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει καλὰς σχέσεις καὶ ζητεῖ χρή-
ματα δι' ἐρόδια καὶ ἄλλα ἀνγκαιᾶ, καὶ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ τὸν δό-
σω. Ὁ Ὀλύμπιος καὶ Ἰωάννης Φαρμάκης ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰ σχε-
διά των, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς ἀρνηθῶ ὅ,τι μὲ ζητοῦν
στελλοῦν παντοῦ ἀποστόλου; ἐδῶ, ὡς γνωρίζεις δὲν ἔχομεν ἐφο-
ρίαν, ὅλα λοιπὸν τὰ χρήματα καὶ ὅλα τὰ βάρη πίπτουν ἐπάνω
μου. Περὶ τῶν σπουδαίων αὐτῶν ἀντικειμένων γράφω σήμε-
ρον ἐν ἐκτάσει τὸν Πρίγγιπα εἰς τὴν ἐπισυνημμένην ἐνταῦθα
γραφήν μου, τὴν ὁποίαν περὶ καλῶ νὰ ἐγχειρίσης, καὶ νὰ μάθης
ὅσα δὲν ἐπαναλαμβάνω πρὸς ὑμᾶς ἀναφέρω, ὅτι ἔλαβον καὶ τὰ
διὰ σοῦ σταλλόντα ἑκατὸν βεβαιωτικὰ, προσθέτων, ὅτι εὐχομαί
νὰ εὐρεθῆ ἐντὸς ὀλίγου εἰς θέσιν ὁ Γενικὸς ἐπίτροπος νὰ δώσῃ
τὴν δέουσαν βεβήτητα εἰς τὰ βεβαιωτικὰ αὐτά.

Ὁ ἐνθουσιαστὴς, φίλε μου, εἶναι, ὡς πληροφοροῦμαι, πανταχοῦ πολὺς καὶ μέγας. Χρεία ὅμως φρονίμων ἀνθρώπων διὰ τὴν ἐνέργειαν, καὶ αὐτοὶ τὴν σήμερον παρουσιάζονται τόσον σπάνιοι! Ἡ εὐχὴ τοῦ ἔθνους θὰ μᾶς βοηθήσῃ βεβαίως, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς τῶν Ἑλλήνων εἶναι μέγας.

Εἰς ἓν κτῆμα τοῦ Ὑψηλάντη ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς πρὸς τὴν Βλαχίαν τοῦ Δουνάβεως εὐρίσκειται ἀρεντάσης ἓνας Βούλγαρης, αὐτὸς ὑπόσχεται πολλὰ, ἂν τοῦ χωριγηθῶσι χρηματικὰ μέσα, νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτοῦ ἐπιτήδιοι ἄνθρωποι.

Ὁ Ἀλῆς, λέγουν, ὅτι ἀντέχει καλὰ· εὐχομαι νὰ τρώγωνται οἱ ἐχθροὶ μας μεταξὺ τῶν, διὰ νὰ μᾶς ἐλαττώσῃ τὸν κόπον νὰ τοὺς πολεμῶμεν· ἐπισυνημμένην εὐρίσκεις γραφὴν πρὸς σὲ περιελθοῦσαν εἰς χεῖράς μου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Καλὸς μας Χρησταρῆς ἤσυχαστε τέλος πάντων· ἔχει, ὡς γνωρίζεις, ζεστὴν κεφαλὴν, καὶ ἐξάπτεται εὐκόλως, πρέπει νὰ στέκω μὲ τὴν λαγίνα εἰς τὸ χέρι διὰ νὰ τὴν σβέσω· πόσα ἄλλα πρέπει νὰ ἀπαντῶ! Ὑγείαινε καὶ ἀγάπα τὸν ἀδελφόν σου.

Γ. Λεβέντην.

Τὸν Κοτῆρα ἐκράτησα ἐδῶ ὀλίγας ἡμέρας, διὰ νὰ σᾶς γράψω ἂν ἤθελες φανῆ νέον τί.

Ὁ αὐτός.

—0—

Ἄριθ. 99.

Φίλτατε κύριε Ἐμμ. Ζάνθε.

Τῆ 5. Φεβρουαρίου 1821. Γαλατζί.

Εἰς τὰς 3. τοῦ ἄρξαντος ἐφθασα ἐδῶ ὑγειῶς, ἀπεράσας ἀκινδύνως τὰ πάντα, καὶ πρὸς εἰδησίν σας. Ὁ φλύαρος ἐσυγχισεν ἐδῶ τοὺς φίλους, ὁ ἐρχομὸς ὅμως τοῦ κυρίου Εὐαγγέλη Ματζαράκη τοὺς ἔκαμε νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ ἦναι πρόθυμοι εἰς κάθε προταγὴν τοῦ Καλοῦ. Ἐδῶ βεβαιοῦται ἐπανάστασις εἰς τὸν Μωρέα, ὑποπεύεται δὲ καὶ τῶν ἀποτυχόντων (Σέρβων.) ἡμεῖς διὰ τὴν πλημῆραν τῶν νερῶν δὲν ἐδυνήθημεν νὰ μισεύσωμεν εἰσέτι, ἀπορασιστικῶς ὅμως θελομεν ἀκολουθήσει τὸ ταξιδίον μας μεθαύριον, καὶ φθάνοντες εἰς Βάρναν

σῆς γράφω πάλιν. Τὸ γράμμα σας διὰ Βουκουρέστιον ἔστειλα σήμερον διὰ Ἰασιίου ἀσφαλῶς, ἐπειδὴ κατ' εὐθεΐαν ἄνθρωποι ἐδώ-
θεν δι' ἐκεῖ δυσκόλως εὐρίσκονται, καὶ ἀμεριμνεῖται. Νεώτερον
οὐδέν.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Δημήτριος Μουῦτος.

— 0 —

Ἄριθ. 100.

Περιπόθητε ἀδελφὲ Ἐάνθε. Εἰς Ἰσμαήλ.

Τῆ 11. Φεβρουαρίου. 1821. Γιάσι.

Κατὰ τὴν 15 τοῦ ἀπερατμένου Ἰαννουαρίου σοὶ ἔγραψα ἀπὸ Βουκουρέστιον, ὅσα τότε αἱ περιπτώσεις μοὶ ἐτυγχῶρουν, καὶ ὅτι μὴν ἠμπορῶντας ἐκάθουμουν ἐκεῖ. Ἄμα ὅμως, ὅπου ἤθρα εὐκαιρίαν, ἀνεχώρητα συνενέσει καὶ τῶν ἐπιλοίπων. Τοῦτο δὲν τὸ λέγω διὰ κανένα ἄλλο πρᾶγμα παρὰ διὰ μερικὰς διαφωνίας, ὅπου ἀπὸ δυσαρέσκειαν ἀκολουθοῦν. Σὲ εἶχον εἰπεῖ ἐκεῖνοι πολλὰ ὅπου ἐνταμονόμενος μετὰ τοῦ Καλοῦ νὰ ἐκτελέσετε, πλὴν οὔτε τὸ παραμικρὸν ἐφάνη. Ἐγὼ ὠμίλησα παρὰ πολλὰ, ὥστε καὶ ἐμπόδισα, διότι ἂν δὲν προλάβωμεν τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰσέτι δυσαρέκειαν, μεταξὺ τῶν ὑγίαιστέρων, θέλει προκύψει ἀναμφιβόλως κακὸν, ἢ τοῦλάχιστον ἂν ἄλλο κακὸν ἐξ ἐκείνων ὄχι, τὸ ἐμπόδιον τοῦ Καλοῦ, ὅπου δυσαρεστούμενοι ἠμποροῦν νὰ φανοῦν ἀδιάφορι. Ἐγὼ ἔχω μερικὰς ὁμιλίας ὅπου ἐκεῖνοι μὲ εἶπαν διὰ νὰ ἀναφέρω εἰς τὸν Καλὸν, αἱ ὁποῖα ἀπαιτοῦν προσωπικὴν ἐντάμωσιν, ὅθεν καὶ ἐρχόμενος ἐδὼ κατὰ τὴν 6 τούτου, ἀρ' οὗ πρῶτον ἐντάμωσα ἐν ὑποκείμενον κατὰ τὴν παραγγελίαν ἐκείνων, δι' ἐπίτηδες ἀνθρώπου ἔγραψα πρὸς τὸν Καλὸν ὅπου νὰ μὲ εἰπῇ τὸν τρόπον τῆς ἐνταμώσεώς μας, διότι εἶναι ἀφευκός· εἰς αὐτὴν τὴν περὶστασιν ἦτον καλὸν νὰ εἴσουν καὶ σὺ, μὰ δὲν ἤξεύρω, διατὶ ἀνεχώρητες ἐκεῖθεν, καὶ κάθισε αὐτοῦ, εἴσθε εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Καλοῦ ἢ ὄχι; Μὴ παραρξενεύεσαι, φίλε, διότι σὲ ἐρωτῶ, ἤξεύρεις τὴν παροιμίαν, ὅποιος ἐκάη εἰς τὸν χυλὸν φυσὰ καὶ τὸ γιγαούρι. Ἐδὼ εὐρίσκονται μεγάλαι δυσαρέσκειαι μεταξὺ

τῶν ἐμπόρων, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν ταχεῖαν τὴν διόρθωσίν των, Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ἰωαννίδου (δηλ. τοῦ ἰδίου Ἀναγνωστοπούλου) τόσον ἐδῶ, καθὼς καὶ εἰς Βουκουρέστιον ἐπροξένησε μόνος του τὴν ἀτομικὴν του ἀθώωσιν, διότι δὲν εὗρέθη καὶ νὰ εἰπῇ, ὅτι τὸν ἐδῶτε τί καὶ ἔμειναν κατεντροπιασμένοι. Ὁ Ἰωαννίδης καὶ Βασιλείου (Ἀναγνωστόπουλος καὶ Τζακάλου) ἦσαν συστημένοι εἰς διαφόρους παρὰ τοῦ μαυροφόρου (Ἰγνατίου,) θέλει μάθης ἂν ἔμβω εἰς τὴν Καραντίνα, τότε θέλω νὰ σὲ ἀνταμώσω· τὴν αἰτίαν ἠξέύρεις, θέλω νὰ σὲ ἰδῶ, καὶ νὰ ὠμιλήσωμεν ἐνταυτῷ. Ἐχάρην μεγάλως, διότι ἤκουσα πῶς ἔφερες τὴν φαμιλίαν σου αὐτοῦ. Πρόσφερε ἐκ μέρους μου προσκυνησμοὺς κτλ. εὐχομαι ὁποῦ ἐν τσοῦτῳ νὰ σᾶς ἀπολαύσω ἅπαντας ὑγιεῖς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου. Δὲν ἔχω καιρὸν, φίλε, νὰ ἐκτανθῶ, ἀλλ' οὔτε δια τῆς περὺσσης μου ἀποβλέπω εἰς τινὰ πραγματικὴν ἔκθεσιν, ἀλλὰ μόνον νὰ σὲ εἰπῶ, ὅτι ὑγιαίνω.

Ὁ σός.

Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος.

Σ. Τόσον εἰς ταύτην τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἀναγνωστοπούλου ὅσον καὶ εἰς τὴν προλαβοῦσάν του ἀριθ. 90 ἐδυνάμην νὰ κάμω πολλὰ σχόλεια, ἀλλ' ἀφήνω εἰς τοὺς νοήμονας ἀναγνώστας νὰ ἐνοήσωσι ὅσα ἐγὼ περατρέχω, καὶ νὰ κρίνωσιν, ἀφ' οὗ διέλθωσι μετ' ἐπιστάσις τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην. Τί δέ; Ἐλθὼν εἰς Βουκουρέστιον ἀπὸ Πίζαν, καὶ εἰς Ἰάσιον, δὲν ἔμβαινεν εἰς τὴν Καραντίναν διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς Κισνόβιον, καὶ ἐνταμώνων τὸν Ὑψηλάντην νὰ τῷ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τὰ μεγάλα σχέδια καὶ ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶχεν; Τὸ τελευταῖον πρὸς τὸν Ξάνθον γράμμα τοῦ Λεβέντη ἀριθ. 66. εἶνα: ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τῶν ὄτων ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἐνταῦθα γράφει.

Στοιχ. I.

Ἄριθ. 101.

Κύριε Α. Θέρμανδρε..

Τῆ 15 Φεβρουαρίου Κωνσταντινούπολις.

Εὐρίσκομαι με 4. τιμίας σας τῶν 8. Νοεμβρίου 15. 23. καὶ 30 Δεκεμβρίου· τὰς περικλεισθείσας μοι εἰς αὐτὰς τὰς μὲν ἔστειλον τὰς δὲ ἐγχείρισα, ὡς ἡ διαταγή σας· δι' ὀρδινίας τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἰωάννου Νικολοπούλου ἐμέτρησα εἰς τὸν Χριστόφορον Περρῆκιβὸν γρ. δέκα χιλιάδας, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἐζήτησα ἀπόδειξιν, ὅτι τὰ λαμβάνει ἐκ διαταγῆς τοῦ κυρίου Ἐμμ. Ξάνθου, καὶ ἐπειδὴ ὁ ῥηθεις Περρῆκιβὸς ἔδωκεν, ἀπόδειξιν ὅτι τὰ ἔλαβε δι' ὀρδινίας καὶ λογ. τοῦ Νικολοπούλου, δὲν ἠθέλησε νὰ δώτῃ τὴν ἄλλην ἀπόδειξιν, λέγοντας, ὅτι ἐκεῖνος χρεωστεῖ νὰ δώτῃ μίαν ἀπόδειξιν, καὶ ὁ κύριος Ξάνθος ἄς γροικηθῇ μετὰ τοῦ κυρίου Νικολοπούλου.

Τὰ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου πρὸς τοὺς ἐδῶ Ἐφόρους σταλέντα με ἐπίτηδες ἄνθρωπον συντροφευμένα με τὴν τιμίαν σας τῶν 23. Δεκεμβρίου ἀπὸ Ἰσμαήλ, τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἔφθασαν ἐδῶ, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγχείρισα. Τὰ δὲ ἐτοιμαζόμενα ἀναγκαιότερα, ὁποῦ λέγετε με τὴν τιμίαν σας τῶν 30. Δεκεμβρίου, εἰσέτι δὲν ἦλθαν καὶ πρὸς εἰδησίαν σας.

Σᾶς προσκυνῶ καὶ μένω. Δοῦλος σας 43: 4ε69η03α.

(Κυρ. Κουμπάρης.)

—0—

Ἄριθ. 102.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Ἰσμαήλ.

τῆ 16. Φεβρουαρίου. 1821. Κισνόβι

Ταύτην τὴν ὥραν με ἐφώναξεν ὁ Μπειζαδὲς καὶ με ἔδωσε αὐτὰ τὰ γράμματα, καὶ με εἶπε νὰ σᾶς τὰ στείλω με σταφέτα. Καὶ σᾶς παρακαλῶ με πρῶτον νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ εἰδοποίησιν πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά του· καὶ πότε τὸ ἐπαραλάβετε, ἐπειδὴ τώρα εἶναι ἀλατοῦχμα ὥρας 11. τὸ πρῶτ' σᾶς ἔστειλα καὶ με τὴν ταχτικὴν ἄλλην μίαν γραφὴν ἐδικὴν μου.

Καὶ μένω.

Μαρίνος Στρατής.

Στριχ. Ν.

Ἄριθ. 103.

Ἄγαπητέ Ξάνθε.

Κισνόβι τῆ 16. Φεβρουαρίου 1821.

Ἄμέσως ὁποῦ λάβεις τὴν παροῦσάν μου νὰ σηκοθῆς καὶ μετὰ τοῦ κυρίου Καλχυατιανοῦ νὰ προφθάσῃς ἐδῶ τὸ ὀγληγορώτερον, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἄργηταν, ἐπειδὴ καὶ ἔχω τὴν μεγαλύτεραν χρεῖαν νὰ σᾶς ἐνταμώσω καὶ τοὺς δύο, καὶ μῆτε στιγμὴν νὰ μὴν ἀργοπορήσετε.

Ἐλαβον ὅλα σας τὰ γράμματα τὰς μπάλας ὁποῦ ζητεῖ ὁ Καραβιάς, νὰ πασχίσετε νὰ σταλθοῦν ἄμέσως καὶ ὑποχρεωθῆτομαι εἰς ἄκρον, ἐπειδὴ εἶναι ἄφρευκτον διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος.

Νὰ εἰπῆς, ὅπου δεῖ, ὅτι διὰ τὸν Ποτπολκόβνικον Λίτοφ ἔκαμα τὸ ὅσον ἐδυνήθη καὶ ἄς μείνουν ἥτυχοι, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἰντζοφ (α) μοὶ ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ ὅ,τι ἤμπορῆσει.

Σᾶς προσμένω ἀνυπομόνως. Ὁ ἀδελφός.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Τῷ Κυρίῳ Ἐμμ. Ξάνθω. Εἰς Ἰσμαήλ.

—0—

Ἄριθ. 104.

Φίλε καὶ ἀδελφέ.

Τῆ 16. Φεβρουαρίου. 1821. Κισνόβι.

Ἐλαβον πρὸ ἡμερῶν τὸ ἀγαπητὸν μοὶ γράμμα σου μετὰ τῶν ἐμπερικλειομένων λοιπῶν γραμμάτων τοῦ Θέμελη καὶ Ἀναγνωστοπούλου, ἅτινα ἤδη διὰ τοῦ παρόντος μου σοὶ τὰ πιστρέφω μετὰ τὴν ἐρευναν δὲ τῆς ἀκριβοῦς μοὶ ὑγείας σου σοὶ εἰδοποιῶ, ὅτι θεῖω ἐλέει καὶ δι' εὐχῶν τῆς κοινῆς ἡμῶν Μητρὸς Ἑλλάδος ἡμεῖς πανοικί ὑγειαίνομεν. Οὐκ ἐδυνάμην ἄμέσως τῆς ἐπαραλαβῆς τοῦ γράμματός σου νὰ σοὶ ἀποκριθῶ μὲ τὸ νὰ ἠσθένησα, καὶ μόλις ἤδη ἀναλαμβάνων δὲν λείπω εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀδελφικοῦ χρέους. Ὁ αὐτάδελφός μου Ἀλέξανδρος θέλει σοὶ γράψῃ τὰ διατρέχοντα καὶ εἰς ἄφρευκτον ἐνέργειαν μερικῶν πραγμάτων. Ὅθεν χαῖρε καὶ εὐτύχει διὰ τῆς καλῆς ἐκβάσεως τούτων ὄλων. Καὶ μένω.

Ὅλος πρόθυμος ἀδελφός.

Νικόλαος Ὑψηλάντης.

Ἄριθ. 105.

Ἀδελφικῶς κατασπάζομαι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Ἰσμαηλ.

Τῆ 16. Φεβρουαρίου. 1811. Γαλάτζι.

Ἵστεροῦμενος τιμίῳ της δὲν εὐρίσκω ὕλην ἐκτάσεως μετὰ τὸ προηγούμενον τούτου σᾶς εἶπα τὰ ὅσα ἐτυνέθησαν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐδῶ Τοπουκτζῆ ἀγὰ διὰ τὸ μάλωμα τῶν στρατιωτῶν μας, καὶ ὅτι ἐκεῖνος ἔκτοτε ἔγραψε κατ' ἐμοῦ εἰς Ἰάσιον· εἰς δὲ τὰς 13. μεσολοβήτας ὁ ἴδιος ἐκεῖνος Τοῦρκος, ὅστις ἐμάλωσε τὸ πρῶτον μετὰ τὸν ἐμὸν στρατιώτην, ἐπῆγεν ἐμοῦ μετὰ ἓνα του σύντροφον εἰς τὸ καπηλεῖον, ἐκεῖ εὐρῶν δύο ἐκ τῶν στρατιωτῶν μου, ἐκτύπησε τὸν ἓνα μετὰ τὴν σύμπαν του τρεῖς τέσσαρας φορὰς ἐτοιμαζόμενος νὰ τὸν κτυπήσῃ καὶ μετὰ τὰ ὄπλα. Ἄλλ' ὁ ἐμὸς προλαβὼν τοῦ τὰ ἀφήρησε καὶ τὸν ἐμαχαίρωσεν, ἐκ τούτου ὁ θέρυθος πάλιν ἐστάθη ὄχι μικρὸς, μ' ὅλον ὅτι ἐγὼ ἤμουν τότε κατάκειτος καὶ κατάκειμαι εἰσέτι· οἱ ἔξωθεν εἰρήνευσαν τὴν περίστασιν, καὶ πάλιν ὁ Τοπουκτζῆς ἔγραψε κατ' ἐμοῦ ἐκ δευτέρου εἰς Ἰάσιον, χθὲς ὅμως ὁ λαθρομένος Τοῦρκος ἀπέθανεν. Ἐγὼ στοχάζομαι δίκαιον τοῦ νὰ γράψῃτε δι' αὐτὸ εἰς Κισνόβι, καὶ ὅπως τὸ κρίνετε πράξατε. Ὅμοίως σᾶς λέγω, ὅτι μετὰ ἀναγκαιῶν μερικὰ ὄπλα ψιλὰ πυρὸς βόλα καὶ κοπτερά· λοιπὸν δόσατε δι' αὐτὴν τὴν εἶδησιν, καὶ ἂς ἔχω ἀπόκρισιν. Τὰ ἐδῶ ὑπάγουν κατὰ ῥοὴν καὶ εὐπροόδως κατὰ τὸ παρόν. Μένει νὰ σᾶς παρακαλέσω εἰς τὸ νὰ ὑπερμαγήσετε διὰ νὰ μοὶ σταλθοῦν τὰ ὅσα ἐκ Τομάροβας σᾶς ἔγραψαν. Περιμένων δὲ ἀπόκρισίν σας πληροφορητέαν τῶν ὧν δεῖ.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Βασίλης Καραβιάς.

Ὁ Μαντζαράκης καὶ Μοῦσος μέσου Σηλήστρας ἀπήλθον διὰ Βάρναν, καὶ Κύριος εἰς τὸ εὐώδιόν των.

— 0 —

Ἄριθ. 106.

Ἠαμφίλτατε σᾶς προσκυνῶ. Εἰς Κισνόβι.

Τῆ 21. Φεβρουαρίου 1821. Ρένι.

Εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὥρα ἕκτη μετὰ τὸ γεῦμα ἔλαβον

τὴν χθὲς ἐρασμίαν σας ἀπὸ Ἰσμαήλ διὰ σταφέτου. Τὸ ἐγκλειστον ἐκσπεδείρω εἰς Γαλάτζι πλὴν ἀπὸ τὸ ἐξέπιτηδες σταφέτον ἐπ' ὀνόματι τοῦ κυρ Μαρίνου πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὰ γράφομένα μου πρὸς τὴν Ἐκλαπρότητά του. Περιστατικῶς αὐριον θὰ τὰ εἶχομεν μὲ λεπτότητα, ἐπειδὴ ἐστείλαμεν ἐπίτηδες ἄνθρωπον. Γὰ τρέχοντα εἰς Γαλάτζιον καὶ τὴν ἑναρξιν ἔκαμαν τοῦ σωτηρίου ἔργου, καὶ καθὼς μοι εἶπον, ὅτι ὁ Καραβιᾶς ἐμελλε σήμερον νὰ ξεκινήσῃ διὰ Φωξάνι. Ὡ πόσον ἐλυπήθην· διότι δὲν ἐδυνήθημεν νὰ τοὺς δουλεύσωμεν εἰς τὰ ζητηθέντα σφερίδια. Ἐγὼ γράφω τὸν κυρ Γεώργιον τὰ καθήκοντα.

Διὰ τοῦ ἀπὸ ἀντικρυ προτήτερα σᾶς ἔγραφον μεταχειρισθεῖς τὸν Κύριον Ἰωάννην Βατικιώτην διὰ τὸν αὐτὸν ὄργανισμόν, ἔχομεν σχεδὸν πενήντα ἀνθρώπων τὸν λόγον παρμένον, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ζηλωταὶ ἤρχισαν νὰ ζητοῦν διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ τὰ πασαπόρτια τους· πλὴν τοῦτο φέρει ἄργητα, καὶ ἀνάγκη μὲ ὑπομονὴν νὰ οἰκονομηθοῦν. Ἐὰν ὅμως ἦτον κάμενας ἄλλος τρόπος, ἢ καὶ μὲ ἐγγυήσεις νὰ τοὺς ἀφίνουν νὰ ἀπερνοῦν ἀντικρυ, ὀγλήγορα εἶχαμεν ἑκατὸν καὶ περισσοτέρους, μὲ τοὺς ὁποίους ὁ βῆθεις κύριος Βατικιώτης ἤμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ, ὡς μοι ὑπόσχεται, καὶ θερμῶς ζητᾷ ἐκ τοῦ ζήλου νὰ γένη ὀδηγός, καὶ ἄνθρωπος, ὅστις τὰ ἀντικρινὰ μέρη καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ ἠξεύρει, καὶ δόκιμος τοῦ χαρακτῆρος Βουλγάρων καὶ ποθητὸς ἀπὸ αὐτοῦς. Αὐριον ξεκινᾷ διὰ τὰ χωριὰ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ δώσουν διὰ τὰ πασαπόρτια τους, καὶ εἰς ἀπόκρισιν, ἂν ἦναι ἀνάγκη, ἔρχεται καὶ ὁ ἴδιος αὐτοῦ διὰ νὰ ὀμιλήσῃ καὶ νὰ ἔμβῃ πραγματικῶς εἰς τὸ ἔργον. Ἐγὼ δὲ κάμνω ὅτι ἀπαιτεῖ τὸ καθήκον χρέος. Τὸ ἐμπόδιον τοῦ περάσματος φέρει πολλὴν δυσκολίαν εἰς τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο σᾶς εἶπον, ἂν ἦναι τρόπος, νὰ γένη εὐκολία μὲ στάλσιν διαφόρων πλανκέτων εἰς διάφορα Βουλγάρων καὶ Γραικῶν ὀνόματα ἀπὸ μέρους τοῦ Γκοβερνάτορος, εἶδε μὴ ὡς δύσκολον, χρεάζεται ὑπομονή, διότι ὅλοι μαζὴ δὲν ἤμποροῦν νὰ ζητήσουν. Τὰ γράμματά σας ἀπ' αὐτοῦ, ὡς διψῶσα ἔλαφος, κεχηνῶς εἰς τὸ ἐξῆς μεριμένῳ ὑποσημειούμενος ἐχδοτος.

Δοῦλος.

Ἄθανάσιος Εὐόδουλος.

Στοιχ. Ν. Α.

Ἀριθ. 106.

Τῷ κῶ Ξάνθῳ εἰς γειῆρας.

Τῇ 21. Φεβρουαρίου. 1821. Κισνόβι.

Δὲν δύναμαι νὰ καταλάβω τὴν ἀργοπορίαν σας, ἀφ' οὗ σὰς ἔγραφα τόσον βιαστικῶς. Ἐγὼ μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν μου κινῶ ἀπόψε διὰ τὸ Γιάτσι, ὅπου θεῖα συνάρτει θέλωμεν κάμει τὴν ἀρχήν· ἄρα δὲν θὰ σὲ ἴδῳ μῆτε τὸν ἀγαπητὸν Καλαματιανόν. Θέλετε λαβεῖ προκηρύξεις καὶ ἄλλα. Παραινῆσατε ἅπαντας μικροὺς τε καὶ μεγάλους νὰ τρέξωσιν ὄλοι. Ἰβὺ σοὶ ἐμπερικλείω τρία γράμματα, ὅπου ἔλαβον.

Ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἔφθασεν ἐδῶ μὲ ἓνα Ἰατρόν. . . .

Ἄμα ὅπου λάβετε τὰς προκηρύξεις, οἱ εἰς τὴν δούλευσιν εὐδρισκόμενοι Ἕλληνες πάντες ἀμέσως νὰ ζητήσωσι τὴν παρικήτησίν των καὶ νὰ ὀρμήτωσιν εἰς τὴν Πατρίδα.

Ἐγὼ εἶμι πειραγμένως καθ' ὅλων ὑμῶν τῶν Ἀρχηγῶν, καὶ ἔστω εἰς εἰδήσί σας, ἐκτὸς Δικαίου καὶ Σέκιερη, μὲ ἀφήτετε ὀλομόνυχον, καὶ ὅταν σὰς γράφω δὲν ἔρχεσθε· ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος. Νίκη ἢ θάνατος ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος.

Ὁ Καλός.

Ἀλέξ. Ὑψηλάντης.

—0—

Ἀριθ. 107.

Ἀξιοσεβέστατέ μοι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Κισνόβι.

Τῇ 22. Φεβρουαρίου 1821. Ἰσμαήλ.

Εὐχομαι παρὰ Κυρίου νὰ ἀκούσω μὲ πρώτην σας τὸ αἴσιον καὶ ὑγειῆς εὐωδίων σας εἰς τὰ αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐμείνατε ἀβλαβεῖς ἀπὸ τοῦ μεγάλου φύχους. Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σας, ἀγαπητέ, ἐσυμφώνησα πυρίτιδα ὀκ. 80. πρὸς γρ: 2. τὴν ὀκάν, καὶ ἀκολούθως ἐλπίζω σήμερον νὰ γεμίσουν αἱ 200. ὀκ: διὸ καὶ σήμερον γράφω πρὸς τοὺς ἐν Ρένι φίλους καὶ εἰς τὸν ἐν Γαλάστι φίλον νὰ ἀκολουθήσουν, ὡς ἢ πρὸς ἐμέ διαταγῆ σας, καὶ ἀμεριμνεῖτε.

Ὁ φίλος καὶ δοῦλος σας. Γεώργιος Παππαδὶ Κορφινός.

Ἄριθ. 107.

Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόβι.

Τῆ 22. Φεβρουαρίου 1821. Ἰσμαήλ.

Ταύτην τὴν στιγμήν μοί ἐνεχείρισεν ὁ Κύριος Μ. Φωκιάδος τὸν ἐγκεκλεισμένον πλήκρον, ἐμπεριέχοντα γράμματα ἰερά. Τὰ ἐν Γαλατζίῳ σᾶς εἰδοποίησεν ὁ ἐν Ῥένι Ἐόδουλος. Τὴν σκόνην ἴσως στείλομεν διὰ τοῦ Ῥενίου.

Γ. Παπαδοπ: Κορφιανός.

Τώρα, ἀδελφέ, ἐλάβαμεν τὰ ἔσωθεν, τὰ ἀκόλουθα εἰς Γαλάτζι σᾶς τὰ γράφουν. Ἐγὼ ἐμπδίζομαι ἔνεκα τοῦ μεγάλου κρύου, καὶ ἴσως τὴν πέμπτην ἢ παρασκευὴν μισεύσω δι' αὐτοῦ

Μ. Φωκιάδος.

—0—

Στοιχ. Μ.

Ἄριθ. 108.

Ἀδελφέ Θυμήδη. (Ξάνθε.)

Δὲν ἤξεύρω διὰ τί περιωρίσθης εἰς τὸν ὀρίζοντά σου, καὶ ἄλλο δὲν ἤξεύρεις πλέον παρὰ νὰ συμβουλευῆς τὸν Δικαῖον νὰ μὴν ὀρμᾷ κατὰ τὴν συνήθειάν του καὶ ἄλλα κουροφέξαλα. Ὁ Δικαῖος, φίλε, ἔκαμεν ὡς ἐπροστάχθη τὰ δανείσματα ἔγειναν πρὸς τὰ σύνεφα ἀπὸ μέρους τῆς Βροχῆς. Αὐτὰ βιαζόμενα ἐπολλαπλασιάσθησαν· τί θέλεις ἢ εὐγενεῖά σου; νὰ μὴν ἀκουσθῆ μικρὸς κᾶν δοῦπος; οἱ φρόνιμοι πρότερον σκέπτονται ταῦτα, καὶ ὕστερον ἀποφασίζουσι, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις μένουσι σταθεροί. Θαυμάζω πόθεν ἡ βραδύτης τοῦ τεβαστοῦ Καλοῦ καὶ δὲν ἐφάνη ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ Ν. 2. Περιμενόμενος πρὸ πολλοῦ καθὼς ὑπεσχέθη καὶ διέταξεν εἰς τὸ Ν. 104. ἐγὼ ἐξετέλεσα τὰς διαταγὰς αὐτοῦ καὶ τὰ πρακτικά μου ὀπωσοῦν καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ τώρα ἐν ἐκτάσει γενικῶς πρὸς τοὺς Κυρίους. Τὸ πᾶν τῆς πραγματείας μας ἐπληρώθη. Οἱ πρόθυμοι ἐνταῦθα καὶ εἰς Ν. 20 καὶ 26. ἴστανται κεχηγότες, ὡς καὶ οἱ δυστυχεῖς καὶ ἐκδικητικοὶ μας διέταξαν βριάρεως. Ἐφρόντισαν καὶ ἱκανὰ ὑποδήματα, ἐδάνεισαν καὶ πρὸς σᾶς ἔδει, ὡς προέγαψα, στείλαντες Τζιρά-

κία εἰς εὐταξίαν τῶν πραγμάτων, καὶ συντόμως εἰπεῖν, ἔχουν τὰ ὧτα ἀναπεπταμένα πρὸς τὴν ἠχὴ αὐτοῦ. Ἄλλὰ τί δυστυχία εἰς τοὺς ἀθλίους προθύμους! Ἐν ᾧ εἰλπίζομεν νὰ ἴδωμεν ἐνταῦθα τὸν Καλὸν, ὅσον τάχιστα, καὶ ἐβιαζόμεθα, μανθάνομεν, ὅτι ἔτι χρονοτριβεῖ εἰς τὸ Νούμερόν του. Φίλε, ὁ κάρως παρέρχεται, καὶ δὲν προσμένει τὴν ἐδικὴν μου καὶ ἐδικὴν σου ἀργοπορίαν· τὸ νεγότηζιον, καθὼς ἠξέυρεις, χρειάζεται τάχος, ὅτι ἐπιφέρει ζημίαν εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ βραδύτης καὶ ἀμέλειά του. Ἐνταῦθα εἶναι μέγας βραχυμὸς, καθὼς ἴσως καὶ ἄλλοι διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν σνέφων, νὰ ὁποῖα συνωθούμενα καὶ συγκρουόμενα ἀδύνατον νὰ μὴ δουπήσουν μικρὸν ἢ μέγα, ὥστε νὰ φθάσῃ ὁ δοῦπος καὶ πρὸς τοὺς μετοίκους καὶ νὰ ἐπιφέρῃ καὶ σκοτεινίασμα διὰ ξεβουλωμάτων, ὡς ἐπέφερε καὶ θεραπεύεται διὰ τῆς γλαυκός· καὶ ἐάν τις ἄνεμος τυφωνικός τὰ ἐκτυλίξῃ μικρὸν, ἀφρευκα προσμένομεν κεραυνοὺς αἰθαλόεις. Λοιπὸν, φίλε, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐπιταχύνετε τὸν σεβαστὸν Καλὸν, ὅτι ἂν παρέλθῃ ἑορτὴ μία καὶ δὲν φανῆ, τὰ ἀγκάκθια ὡς σκοτεινωσμένα δύνανται νὰ κεντήσουν τοὺς προθύμους μας ἀνεπαισθήτως, καὶ τότε ἡ ἀμαρτία ἂς ἦναι εἰς τὸν λαιμόν σας· ἐπειδὴ ἄνευ ὑψηλοῦ ὀνόματος δὲν ἠξέυρω, ἂν κατορθώσωμεν βιασμένοι, ὅσον πρέπει. Δὲν ἐκτείνομαι, τὰ πάντα καλά, νύκτα μόνον ἔχομεν μήπως βραδύνει καὶ νύκτα μεγάλην, ἐπειδὴ τὰ ἐδῶ ἀγκάκθια δὲν εἶναι ὡς ἄλλων μερῶν, ἀλλὰ φυτρώνουν μὲ ζωηρότητα. Ὁ κομιστὴς Πατρίκιος, τὸν ὁποῖον συνιστῶ εἰς τὴν φιλίαν σας, Ἰθακίσιος, θέλει σοὶ εἰπεῖ διὰ ζώσης φωνῆς. Λοιπὸν ἐνεργήσατε τὰ ὑποσχθέντα κ' ἐσεῖς, ἐπειδὴ ἡ μὲν ὠφέλεια καὶ τὸ κέρδος ἐστὶ κοινόν, ἡ δὲ ζημία καὶ κατάκρισις εἰς βῆρος σας,

Τὰ τοῦ Ἀνανία ἐνταῦθα ἀκούονται ἔτι ἀμυδρῶς πως τὸν Δικαῖον καὶ Περρριβὸν ἔχουν διὰ ποιητικὸν αἴτιον. Ὁ συνοδηγὸς τοῦ αὐτοῦ Μ. φθάσας εἰς τὸ Ν. 2 ἐκήρυξεν, ὡς ἔμαθον κατ' αὐτάς, ὅτι αὐτὸς ἐκινήθη διὰ τὸ Ν. 39. τὸ ὁποῖον ἐλπίζω νὰ ἀφυπνώσῃ τοὺς πρὸς αὐτὸν χαίνοντας. Ὁ. 110. μ' ἔγραψε ζητῶν βοήθειαν, ἐπειδὴ ὁ Παιρρδαίβος μόνον δύο φατού-

ρας τῷ ἔθωτεν ὑποδημάτων, διὸ καὶ ἐσυγχίθησαν, πλὴν εἴμα' ἀναγκαζόμενος νὰ ἐμπλαστρώσω καὶ αὐτὸ τὸ πάθος, ὅσον δυναμαὶ ἔξώωτο.

Ἐκ τῆς 8. Νοεμβρίου δὲν ἔλαβον γράμμα σου, καὶ ἡ αἰτία ποία ἀγνοῶ. Μὴ μὲ κάμνεις, φίλε, αὐτὸ τὸ ἀδικον, τέλος πάντων νὰ ἡξεύρω καὶ ἐγὼ τοὺς σκοπούς σου. Περικλείω εἰς τὸ πρὸς τοὺς Κυρίους καὶ ἐν δάρεισμα, ὅπου θέλετε ἰδεῖ, ξεβούλωμα λαμπρότατον, τὸ ὁποῖον σήμερον ἐκομίσθη μοι. Διὸ ἡ ταχύτης εἶναι ἀναγκαιοτάτη, καὶ φρονιότης, ὅτι ἐκορυφώθη πλέον. Ἐὰν δὲ ἀπὸ περιστασις ἐμποδίσθη ὁ Καλὸς, τέλος πάντων, ἅς σταλθῇ ἄλλος τις ὁμοίος του· πάρετε μέτρα, πάρετε μέτρα! οἱ λόγοι δὲν κάμνουν δουλιάν. Εἰς τὰ κλούμπια δὲν γίνονται ἄνδρες οὔτε εἰς τὰ ταντούρια. Σᾶς τὰ λέγω μὲ ἀγανάκτησιν, διότι ἐξοδεύη τοσοῦτος καιρὸς. Ἡ ἁμαρτία εἰς σᾶς καὶ τέλος, ἂν ὁ οὐρανὸς μᾶς ἐπισκιάσῃ, φαντασθῆτε καὶ τὰ μέλλοντα. Ὁ σὸς εἰλικρινὴς ἀδελφός.

Ἀμόδιος (Γρ. Δικαῖος Φλέσας.)

Τῆ 22. Φεβρουαρίου 1821. Ἐκ τῶν Νο. 2.

Τῷ Κυρίῳ Θουμήδῃ, Εἰς Ἰσμαήλ.

—————0—————

Σοιγ. Μ. α. Ἄριθ. 109.

Ἐντιμώτατοι Κύριοι (Ἐάνθε.)

Καὶ πρότερον κατὰ τὴν ἐπιταγὴν σας δὲν ἐλείψαμεν νὰ γράψωμεν πρὸς τοὺς Ν: 2. Ἐκδικητικοὺς τὰ θέοντα περὶ τῆς ἐγγύτητος τοῦ Μπιλάντζου διὰ νὰ ἐτοιμάσωσι τοὺς λογαριασμοὺς τῆς συντροφίας μας, τὰ ὁποῖα γράμματα μ' ἔβλον ὅτι βραδέως ἔλαβον διὰ τὴν κακοθήειαν τοῦ Κυρίου. Π. Ρ. εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς ἱερὰ ἐνεπιστεύθη αὕτη ἡ παρακαταθήκη, μὲλον τοῦτο οἱ δυστυχεῖς οὔτοι ἀπόγονοι τῶν προγόνων μας, ἀφῆσαν τὰ ἀνά χειρας ἔργα των καὶ παρεδόθησαν ὅλοι ἀμέσως εἰς τὰ κοινά. Καὶ τότε μὲν δὲν ἐπαύσαμεν νὰ ἐνεργήσωμεν τὰς ἐπιταγὰς σας, καὶ ἔπειτα ἐν Ρηπίδι εἰς τὸ Ν. 104. Λαβόντες τὰς διαταγὰς τοῦ Σεβαστοῦ γενικοῦ Ἐφόρου, οὔτε ἀμελήσαμεν, εἴτε καιρὸν διετρίψαμεν ματαίως, ἀλλ' ἐφοδιάσαν-

τες τὰ εὐρισκόμενα σύνεργα εἰς τὰ περὶ τὸ Ν. 51. μέρη μετὰς ἀναγκαίας ἐτοιμασίας, ἀμέσως διεπλεύσαμεν εἰς τὸ Ν. 62. ὅπου τί χρεὶν λέγειν τὰ ἐπιχειρήματά μου; Ἀνεχώρητα κακῶθεν περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου παρέπλευσα τὰ 66. διεπέρασα ἄντικρυ, ἐντάμωσα τοὺς διδασκάλους τῆς σχολῆς, καὶ εὐδιάθετα τὰς καρδίας τῶν ἐκεῖ συνέφων. Ἐγγραψα ἀπὸ μέρους κῆς βροχῆς πρὸς τοὺς 68. κρεδιτάρων τὸν Ἦβον Ῥῆγαν ὅστις ἤδη καὶ ἐπέστρεψε μὲ τὸ τέταρτον πραγματείας κρεμορταρτάρου διακόσια ἑβδομηκοντα βαρέλια, καὶ Μ. καντάρια σαράντα, καὶ ἓν, καὶ ὑποσχέσεις, ἐὰν ὁ Ἀρμόδιος δανεῖσθαι πρὸς αὐτοὺς νὰ προμυθεύσωσι καὶ ἄλλας τοσαύτας πραγματείας, καὶ ἔτι εἴκοσι φατοῦρες λιθάρια διὰ δένδρα· ὡς ἀναγκασιότατα, λέγοντες ὅτι μὴν ἔχοντες ὑποδήματα ἱκανά, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ἐπιταγὰς τῶν φίλων. Ταῦτα δανεῖσθαι ἐκεῖτε καὶ διαπραΰνας, διέβην εἰς τὰ Ν. 6. κακεῖ καθὼς καὶ εἰς τὰ 5. εὐρὼν ἐν ἀμεριμνείᾳ ἐκίνησα καὶ προθύμους ἀπεκατέστησα. Ἀποστείλας δὲ τὸν Ἰπποκρῆ εἰς τὰ 83. κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου, διεπέρασα εἰς τὸ Ν. 2. καὶ παρήλθον μὲ καλὴν ἔκβασιν, ὥστε, ἐπειδὴ ἠλπίζομεν τοῦ Καλοῦ μας τὸν ἐρχομὸν ὅσον τάχος, τόσον οἱ Ἐκδικητικοί, ὅσον καὶ οἱ πρόθυμοι εἶναι μετέωροι, καὶ ἴστανται κεχηνότες πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ αὐτοῦ Καλοῦ. Περὶ τούτων καὶ τὰ ἀποφασισθέντα ἐν συνόδῳ σᾶς ἰδεάσαμεν καὶ πρὸ τοῦ, μέσου τῶν 62. καὶ, τώρα πάλιν ἐπίτηδες στέλλομεν τὸν ἐπιφέροντα Καπ. Γ. Πατρίκιον Ἰθακίσιον μὲ τὸ παρόν μας, διὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλῃ τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ διὰ ζώσης φωνῆς. Λοιπὸν διὰ τὸν Θεόν! μὴν ἀφήσετε νὰ παρέρχεται ὁ καιρὸς. Οἱ Μέτοικοι πληρωμῆν μὲ πληρωμῆν σκοτεινιάζονται, καὶ εἶναι νύκτα καὶ νύκτα μεγάλη, καὶ ἔχετε νὰ δώσετε λόγον, ἐὰν διὰ τὴν ἄρογην τοῦ προσδοκουμένου Καλοῦ ἄνθους βιασθῶμεν οἱ πρόθυμοι νὰ πάθωμεν ζημίας, ὅσας δὲν ἐλπίζομεν, τὸ ὅποιον ἀφεύκτως ἐὰν δὲν φανῇ ὡς ἑορτὴν μίαν ἐνταῦθα, θέλομεν δοκιμάσει ἀπὸ μέρους τῶν ἀκαρθίων, ὅσα ἡμπορεῖτε νὰ στοχασθῆτε ἄνευ λόγου κινούμενοι, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ τοῦ ἐμπόριου εἶναι ἡ τάξις καὶ

ἁρμονία τοῦ ἐμπόρου καὶ ἡ ἐν καιρῷ πρόβλεψις τῶν πραγμα-
τειῶν καὶ πώλησις αὐτῶν. Πάρετε λοιπὸν μέτρα, ἐὰν δὲν ἀ-
γαπᾶτε νὰ ζημιωθῶμεν. Ὁ καιρὸς περνεῖ καὶ δὲν προσμένει τὴν
βραδύτητα καὶ τὰ κέρηα οὕτως εἶπεῖν ἐκάστου ἡμῶν.

Τὰ τοῦ Περθεροῦ προχωροῦν γιγαντιαῖα μὲ τῶν προθύμων
βρυαρῆωρ μας τὴν βοήθειαν καὶ τοῦτο βεβαιοῦται ἐκ τῶν Ν.
20. Δὲν ἐκτεινόμεθα περαιτέρω ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνοντες, ὅτι
νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ Σεβαστὸς μας Καλὸς, μένομεν περιμένοντες
ὄχι τὰς ἀποκρίσεις σας ἀλλ' αὐτὸν τὸν Καλόν. Ἀναγνώ-
σατε τὸ περικλειόμενον, ὅπου θέλετε ἰδεῖ λαμπρότατον ξε-
βούλωμα· σήμερον ἐκομίσθη ἐπ' ἀγαθῷ, διὰ νὰ σᾶς τὸ περι-
κλείτω νὰ ἰδῆτε πόσον ἐκορυφώθη τὸ πρᾶγμα. Πάρετε λοιπὸν
μέτρα· ὁ καιρὸς δὲν προσμένει τὴν ἐδικὴν μου καὶ ἐδικὴν σου
ἀργοπορίαν, καὶ τέλος ἡ κατάκρισις καὶ τὸ αἰώνιον ὄνειδος τῆς
ζημίας, ἃς ἦναι εἰς βάρος σας. Ἐρρώσθε.

Ὁ σὸς εἰλικρινὴς ἀδελφός.

Ἀρμόδιος (Φλέσας.)

Τῆ 22. Φεβρουαρίου. 1821. Ἐν ἀριθ. 2.

Υ. Γ. Αὐτὸ τὸ ξεβούλωμα προέρχεται ἀπὸ τὴν οἰκογένει-
αν τῶν. . . καὶ δόσατε τὴν εἰδησίην τοῦ Καλοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον
πολιτευόμενος τοὺς ἐσύστησα.

— 0 —

Παράφρασις τῶν ἀνωτέρω πρὸς τὸν Ξάνθον.

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΦΛΕΣΑ.

Ἐπιστολῶν ἐκ Πελοποννήσου.

Στοιχ. Μ.

Ἀριθ. 108.

Ἀδελφε Ξάνθε!

Δὲν ἤξεύρω διὰ τί περιορίσθη εἰς τὰ αὐτόθι, καὶ ἄλλο
δὲν ἤξεύρεις πολλόν παρὰ νὰ συμβουλευῆς τὸν Δικαῖον νὰ μὴν
δρομᾷ κατὰ τὴν συνήθειάν του καὶ ἄλλα κουροφέξαλα. Ὁ Δι-
καῖος, φίλε, ἔκαμεν ὡς ἐπροστάθη τὰ γράμματα ἔγειναι πρὸς

τά μέλη τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ μέρους τῆς Ἀρχῆς αὐτὰ ἐτοιμαζόμενα ἐπολλαπλασιάθησαν. Τί θέλεις ἢ εὐγενεία σου, νὰ μὴν ἀκουσθῇ μικρὰ καὶ κίησις; οἱ φρόνιμοι πρότερον σκέπτονται ταῦτα, καὶ ὕστερον ἀπορασίζουσι, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις μένουσι σταθεροί. Θυμιάζω πόθεν προέρχεται ἡ βραδύτης τοῦ Πρίγκιπος Ἀλ. Ὑψηλάντου καὶ δὲν ἐφάνη ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν Πελοπόννησον, περιμενόμενος πρὸ πολλοῦ, καθὼς ὑπεσχέθη καὶ διέταξεν εἰς τὸ Ἰσμαήλ. Ἐγὼ ἐξετέλεσα τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρακτικὰ μου ὁπωσθῶν καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ τώρα ἐρανέρωσα ἐν ἐκτάσει γενικῶς πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς τῆς Ἑταιρίας, τὸ πᾶν τῶν ἐργασιῶν μας ἐπληρώθη· οἱ Ἕλληνας ἐδῶ καὶ εἰς Ῥούμην ἴστανται κεχηρότες, ὡς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Προεστοὶ μας διέταξαν στρατηγούς. Ἐφρόντισαν καὶ ἱκκινὰ χρήματα, ἔγραψαν καὶ πρὸς οὓς ἔδει, ὡς προέγραψα, ψείλαντες ἀποστόλους εἰς εὐταξίαν τῶν πραγμάτων, καὶ συντόμως εἰπεῖν ἔχουσι τὰ ὄσα ἀναπεπταμένα εἰς τὴν φωνὴν του. Ἄλλὰ τί δυστυχία εἰς τοὺς ἀθλίους Ἕλληνας! Ἐν ᾧ ἐλπίζαμεν νὰ ἴδωμεν ἐδῶ τὸν Ὑψηλάντην ὅσον τάχιττα καὶ ἐτοιμαζόμεθα, μανθάνομεν, ὅτι ἔτι χρονοτριβεῖ εἰς τὰ αὐτόθι. Φίλε! ὁ καιρὸς παρέρχεται καὶ δὲν προσμένει τὴν ἐδικὴν μου καὶ ἐδικὴν σου ἀργοπορίαν, ἢ ὑπόθεσις αὕτη, καθὼς ἠξέυρεις χρειάζεται τάχος, ὅτι ἐπιφέρει ζημίαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἢ βραδύτης καὶ ἀμέλειά του. Ἐδῶ εἶναι μέγας βρασμὸς, καθὼς ἴσως καὶ ἄλλοθι διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας, τὰ ὁποῖα συνενούμενα καὶ συνδιαλεγόμενα ἀδύνατον νὰ μὴ δώσουν ὑπόνοιαν μικρὰν ἢ μεγάλην εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ φέρῃ ὑποψίαν διὰ προδοσιῶν, ὡς ἐπέφερε καὶ θεραπεύεται διὰ τῆς φρονήσεως, καὶ ἂν τις ἀσυμφωνία τὰ διαιρέση μικρὸν τι, ἄφρευκτα προσμένομεν μεγάλους κινδύνους. Λοιπὸν, φίλε, διὰ τοὺς οἰκτειρμούς τοῦ θεοῦ, ἐπιταχύνετε νὰ ἔλθῃ ὁ σεβαστὸς Πρίγκιψ, διότι ἂν παρέλθῃ εἰς μὴν καὶ δὲν φανῇ, οἱ ἐχθροὶ ὡς ὑποπτεύοντες δύνανται νὰ βλάψουν τοὺς Ἕλληνας ἀνεπαισθήτως, καὶ τότε ἡ ἀμαρτία, ἃς ᾔηται εἰς τὸν λαϊμὸν σας· ἐπειδὴ ἄνευ Ὑψηλοῦ ὀνόματος δὲν ἠξέύρω, ἂν κα-

τροθώσωμεν βιασμένοι, ὅσον πρέπει. Δὲν ἐκτείνομαι, τὰ πάντα καλὰ, φοβούμεθα μόνον μήπως βραδύνει, καὶ φοβούμεθα μεγάλως· ἐπειδὴ οἱ ἐδῶ ἐχθροὶ δὲν εἶναι, ὡς ἄλλων μερῶν, ἀλλ' εἶναι πλέον ἔξυπνοι. Ὁ κομιστὴς Πατρίκιος, τὸν ὁποῖον συνιστῶ εἰς τὴν φιλίαν σας, Ἰθακίος, θέλει σὰς εἰπεῖ διαζώτης φωνῆς. Λοιπὸν ἐνεργήσατε τὰ ὑποσχεθέντα καὶ σεις, ἐπεδὴ ἡ μὲν ὠφέλεια καὶ τὸ κέρδος ἐστὶ κοινόν, ἡ δὲ ζημία καὶ κατάκρισις εἰς βῆρος σας.

Ὁ ἡγεμὼν τῆς Μάνης μ' ἔγραψε ζητῶν βοήθειαν, ἐπειδὴ ὁ Περβραϊκὸς μόνον δύο χιλιάδας γρόσια τῷ ἔδοσε, διὸ καὶ ἐσυγχίσθησαν, πλὴν εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἐμπλαστρώσω καὶ αὐτὸ τὸ πάθος, ὅσον δύναμαι. Ἐβῆρωσο.

Περικλείω εἰς τὸ πρὸς τοὺς Κυρίους ἐν γραμμα, ὅπου θέλετε ἰδεῖ προδοσίαν φανερωτάτην, τὸ ὁποῖον σήμερον μοὶ ἐδόθη. Διὸ ἡ ταχύτης εἶναι ἀναγκαιοτάτη, καὶ φροντίσατε, ὅτι ἐκορυφώθη πλέον· ἐὰν δὲ ἀπὸ περιστάσεις ἐμποδίσθη ὁ Ὑψηλάντης, τέλος πάντων, ἄς σταλθῇ ἄλλος τις ὁμοίος του. κ. τ. λ.

Ὁ σὸς κ. τ. λ.
Γρηγόριος Δικαῖος.

Τῆ 22. Φεβρουαρίου, 1821. Ἐκ Πελοποννήσου.

— 0 —

Στοιχ. Μ. Α.

Ἄριθ. 109.

Ἐντιμότατοι Κύριοι!

Καὶ πρότερον κατὰ τὴν ἐπιταγὴν σας δὲν ἔλείψαμεν νὰ γράψωμεν πρὸς τοὺς εἰς Πελοπόννησον Προεστῶτας τὰ δέοντα περὶ τῆς ἐγγύτητος τοῦ πολέμου διὰ νὰ ἐτοιμάσωσι τοὺς στρατιώτας μας, τὰ ὁποῖα γράμματα μ' ὄλον ὅτι βραδέως ἔλαβον διὰ τὴν κακοήθειαν τοῦ κυρίου Π. . . εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς Ἰερά ἐνεπιστεύθη αὕτη ἡ παρακαταθήκη, μ' ὄλον τοῦτο οἱ δυστυχεῖς οὔτοι ἀπόγονοι τῶν προγόνων μας, ἄφησαν τὰ ἀνά χειρας ἔργα των καὶ παρεδόθησαν ὅλοι ἀμέσως εἰς τὰ κοινά. Καὶ τότε μὲν δὲν ἐπαύσαμεν νὰ ἐνεργήσωμεν τὰς ἐπιταγὰς σας, κ' ἔπειτα ἐν ῥηπιδί εἰς τὸ Ἰσμαήλ λαβόντες τὰς διαταγὰς τοῦ

σεβαστοῦ Γενικοῦ ἐφόρου Ἄλ. Ὑψηλάντου. οὔτε ἀμελήσαμεν, οὔτε καιρόν διετρίψαμεν ματαίως, ἀλλ' ἐφοδιάσαντες τοὺς εὐριτικομένους ἀδελφούς τῆς Ἐταιρίας εἰς τὸ Γαλάτζι μὲ τὰς ἀναγκαίας ἐτοιμασίας, ἀμέσως διεπλεύσαμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου τί χρῆ λέγειν τὰ ἐπιχειρήματά μου; ἀνεχώρησα καὶ κείθεν περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου, παρέπλευσα τὴν Μυτιλήνην, διεπέρασα εἰς τὰς Κυδωνίας, ἐντάμωτα τοὺς Διδασκάλους τῆς σχολῆς, καὶ εὐδιάθετα τὰς καρδίας τῶν ἐκεῖ μελῶν τῆς Ἐταιρίας, ἔγραψα ἀπὸ μέρους τῆς Ἀρχῆς πρὸς τοὺς ἐν Σμύρνην, στείλας τὸν Ἡβὸν Ῥήγαν, ὅστις ἤδη καὶ ἐπέστρεψε μὲ τὸ τέταρτον πραγματείας μπαρουτίου διακόσια ἐβδομηῆντα βαρέλια καὶ Μολίβι καντάρια σαράντα καὶ ἑν. Καὶ ὑποσχέσεις, ἐὰν ἐγὼ γράψω πρὸς αὐτοὺς νὰ προμυθεύσωσι καὶ ἄλλα τοσαῦτα καὶ ἔτι εἴκοσι χιλιάδας πυρίτιδας πέτρας τουφεκίων, ὡς ἀναγκαιοτάτας, λέγοντες, ὅτι μὴν ἔχοντες χρήματα ἰκανὰ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ἐπιταγὰς τῶν φίλων. Ταῦτα γράψας ἐκεῖσε καὶ διαπραξάς, διέβην εἰς Ὑδραν, καὶ κείθι καθῶς καὶ εἰς τὰς Σπέτζας, εὐρῶν ἐν ἀμεριμνία, ἐκίνησα καὶ προθύμους ἀπεκατέστησα. Ἀποστείλας δὲ τὸ Καράβιον εἰς Ἐργέστιον κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου, διεπέρασα εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ παριῆλθον μὲ καλὴν ἔκβασιν, ὥστε, ἐπειδὴ εἰλπίζομεν τοῦ Ἄλ. Ὑψηλάντου τὸν ἐρχομὸν ὅσον τάχος, τότεν οἱ Προεστώτες, ὅσον καὶ οἱ Ἕλληνες εἶναι μετέωροι, καὶ ἴστανται: κεχηρότερος πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ αὐτοῦ Ὑψηλάντου. Περὶ τούτου καὶ τὰ ἀποφασισθέντα ἐν συνόδῳ σᾶς ἰδεάσαμεν καὶ προτοῦ μέσον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τώρα πάλιν ἐπιτηδες στέλλομεν τὸν ἐπιφέροντα Καπ: Γ. Πατρίκιον Ἰθακίστιον μὲ τὸ παρόν μας διὰ νὰ σᾶς ἀναγγεῖλῃ τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ διὰ ζώτης φωνῆς. Λοιπὸν διὰ τὸν Θεόν! μὴν ἀφήτετε νὰ παρέρχεται ὁ καιρὸς. Οἱ Τοῦρκοι ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν ὑποπτεύονται, καὶ εἶναι φόβος, καὶ φόβος μεγάλος· καὶ ἔχετε νὰ δόσητε λόγον, ἐὰν διὰ τὴν ἀργητὰν τοῦ προσδοκουμένου Ὑψηλάντου βιασθῶμεν οἱ Ἕλληνες νὰ πάθωμεν ζημίας, ἧσας δὲν ἐλπίζομεν ὁ ὁποῖός ἀφεύκτως, ἐὰν δὲν φανῆ ὡς εἶνα μῆνα ἐνταῦθα,

θέλωμεν δοκιμάσει ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν, ὅσα ἠμπορεῖτε νὰ στοχασθῆτε ἄνευ λόγου κινούμενοι, ἐπειδὴ κ' τ. λ.

Δὲν ἐκτεινόμεθα περαιτέρω ἀλλ' ἐπαναλαμβάνοντες, ὅτι νὰ ἐπιταχυνθῆ ὁ Ὑψηλάντης, μένομεν περιμένοντες ὄχι τὰς ἀποκρίσεις σας, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὑψηλάντην.

Ἀναγνώσατε τὸ περικλειόμενον, ὅπου θέλετε ἰδεῖ φανερωτάτην προδοσίαν, κ. τ. λ.

Υ. Γ. Αὕτη ἡ προδοσία προέροχεται ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν. . . . καὶ δόσατε τὴν εἶδησιν τοῦ Ὑψηλάντου, εἰς τὸν ὁποῖον πολιτευόμενος τοὺς ἐσύστησα.

Ὁ σὸς εἰλικρινὴς ἀδελφός. Γρηγόριος Δικαῖος.

Τῆ 22, Φεβρουαρίου. 1821. Ἐκ Πελοποννήσου,

— 0 —

Ἄριθ. 110.

Κισνόβι. Κύριε Ξάνθε.

Τῆ 25. Φεβρουαρίου 1821. Ῥένι.

Τὸ ἀπὸ Σαρατζίκα εἰδοποιητικὸν ἔλαβον σήμερον μ' εὐχαρίστησιν διὰ τὴν πληρωφορίαν τοῦ αἰσίου φηασίματός σας εἰς Κισνόβι, καὶ ἐνταυτῷ εἰδοποιηθεὶς παρὰ τοῦ Κυρίου Μαρίνου τὴν ἀποδημίαν τῶν Μπειζατέδων. Εἶμαι ἀνυπόμονος ἕως νὰ λάβω ἀπὸ μέρος σας περιστατικώτερόν τι καὶ τὴν θέλησίν των σᾶς ἄφησαν σήμερον ἐμήνυσα εἰς Ἰσμαήλ πρὸς τὴν φαιμηλίαν σας τὰ τῆς ὑγείας σας, καὶ βέβαια ἡσυχάζουν, διότι δικαίως ἔπρεπε νὰ ἦναι μὲ τὴν ἐνοίαν σας. Ὁ Κύριος Καραβιάς ἐμίσηυτε τὴν τρίτην τὸ πρῶτ' εἰς τὰς 22. ἀπὸ Γαλάτζιον ὅλοι οἱ Τοῦρκοι, ὁποῦ ἐσκατώθησαν εἶνα: σχεδὸν λέγουν ἕως 100. ἐκ τῶν καπαυλίδων ἔμειναν ζῶντες, ἀφ' οὔ τοὺς ἐξαρμάτωσαν 25. ἕως 30. καὶ ἐπῆγαν εἰς Ἰμπραΐλαν, ἔπεσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας 4 ἕως 5 καὶ 6 α 7 λαβομένει: τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁμοῦς ὁ δεῖλὸς Κλ: Ἀργύρης ἀνεχώρησεν ἐμβακαρεισθεὶς εἰς ἓν παρτίδον διὰ ἐδῶ, καὶ ἐκ τούτου ὑποπτευθεὶς ὁ κόσμος ἔλαβον οἱ ἐγκάτοικοι πανικὸν φόβον, μήπως ἐξέλθωσιν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν Ἰμβραΐλαν, ἀφ' οὔ ἀνεχώρησαν οἱ ἰδικοί μας καὶ τοὺς κατακόφουν, καὶ οὕτω κατατκόρπισεν ἡ Πόλις, ἄλλοι ἐξῶ εἰς τὰ χωρία. ἄλλοι

ἐμβαρκαρίσθησαν δι' ἐδῶ, καὶ ἄλλοι ἐσφαλίσθησαν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ μόνις ἀπὸ χθὲς ἤρχισαν νὰ ἐπιστρέφουν, καθὼς ὁ Κλ. Ἄρ. ἐστράφη τὴν προχθὲς ὀπίσω, ἐπειδὴ τὴν τρίτην ξημέρωμα ἐπάγωσεν ὁ Δούναβις καὶ ἔμειναν τὰ παρτίδα μέσα εἰς τὸν πάγον μὴ δυνάμενα μῆτε ἐμπρὸς μῆτε ὀπίσω νὰ ὑπάγουν, καὶ ἐκ τούτου εὐγῆχαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Γαλατζιον, τὸ ὁποῖον μένει χωρὶς διοικητὴν τινά. ὁ Πασᾶς ὅμως ἀπὸ Ἰβραήλαν ἐμήνυτε νὰ ἦναι ὁ κόσμος ἡτυχος, καὶ αὐτὸς δὲν ἀφίνει νὰ εὐγῆ τινὰς ἀπὸ τὸ Καστρον, οὔτε βοήθειαν ἤμπορεῖ νὰ στείλλῃ τοῦ Γαλατζίου χωρὶς ἄδειαν Σουλτανικὴν. Βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ Καραβιάς δὲν ἐπῆγεν εἰς Φωξάνι, ἀλλ' ἐκίνησε τὸν δρόμον κατ' εὐθειᾶν τὸ πρὸς τὴν Λιέβαν μέρος· ἄνθρωποι ἔμειναν ἕως 120. ἀπὸ τὸν χειμῶνα, οἱ ὁποῖοι σήμερον ἔστειλαν καὶ μὰς ζητοῦν βοήθειαν μετρητῶν, καὶ εἰ δυνατὸν ἀπόπυρρίτην, διὰ νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν δρόμον. Ὅλον ἓνα καὶ ἐδώθεν κινουῦνται καὶ θὰ ἀκολουθήσωσι τὸν Καπ. Ἡλίαν Μίγληρην πολλοί, ὅστις ἂν ἦναι ἀκόμη αὐτοῦ, ἄς μὴν ἀργοπορῆ. Εἶμαι ἀνυπόμονος ἕως νὰ λάβω γααφήν σας.

Σᾶς προσκυνῶ μένων,

A. Εὐόδουλος

—0—

Σοιχ: N. 6.

Ἄριθ. 111.

Ἰάσιον τῆ 26 Φεβρουαρίου. 1821.

Ἐλαβον, ἀγαπητέ μοι Ξάνθε, τὸ γράμμα σου, καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐγὼ ὁ πρῶτος σοὶ ἔγραψον, ὅτι δὲν ἐπίστεσα τὸν Ἀναγνωστὸπόυλον ἀρκετὰ βδελυρὸν διὰ νὰ κάμῃ ἐν τοιοῦτον ἔργον, πλὴν μοὶ τὸ ἔγραψαν ἀπὸ Βουκουρέστι· ὅλα αὐτὰ ὅμως περασμένα. Ἐγὼ συγχωρῶ εἰς ὅσους, ὁποῦ δὲν ἤξεύρω τί ἠθέλησαν νὰ κακοποιήσωσι κατ' ἐμοῦ. Τώρα ὁμως, ὁποῦ ἐκινήθη τὸ πρᾶγμα, ἄς ἀποδείξωσιν ὅλοι, ὅτι εἶναι Ἕλληνες· ἂν ἐγὼ φωνευθῶ ἢ ἄλλο τι πάθω, εἶμαι ἓνας καὶ προτιήτερα ἢ ἀργότερα τὸ ἴδιον, πλὴν ἄς στοχασθῶσιν οἱ κακοί, ὅτι μετ' ἐμοῦ χάνονται τόσοι, καὶ ἄς τρέμουν τὴν θεῖαν δίκην.

Ὁ ἐνθουσιασμός μεγαλότατος ἐδῶ, δὲν ἤξεύρω ποῦ νὰ βάλω

τοὺς ὅσους ἔρχονται. Χρήματα νὰ συναχθῶσι παντοῦ, ἄρματα ὁμοίως καὶ καὶ καί. Ἡξέυρω ὅτι ὁ ζήλος σου, Ξάνθε μου, θὰ κάμη κάθε εἰ. Ἐλπίζω θεία εὐδοκία νὰ δοξασθῶμεν μὲ τὸ ὑπέρτατον ὄνομα τῶν ἐλευθερωτῶν τῆς Πατρίδος· ὅσοι ἤρχισαν τὴν Ἐταιρίαν τῶν φιλικῶν, ὅσοι ἐπροσπάθησαν διὰ τὸ καλὸν τοῦτο ἔργον, ἀναμφιβόλως θέλουν ἀπολαύσει τὰς πρώτας τιμὰς καὶ δόξας. Λοιπὸν, Ξάνθε μου, νὰ σὲ ἰδῶ. Βουλγάρους καὶ ἄλλους προθύμους, ἃς διευθύνονται εἰς τὸ Φωξάνι, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐμπρὸς, ὅπου ἀκούουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου. Ὁ Καλαματιανὸς νὰ παρακινήσῃ ὅσους Γραικοὺς εἰς τὴν Φλόταν καὶ ἄλλους νὰ ζητήσωσι τὴν περραίτησίν των καὶ νὰ τρέξωσιν εἰς τὴν Πατρίδα· ὅλοι νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν προκήρυξιν. Ὁ Ἀναγνωστόπουλος, πρὸς ὃν δὲν ἔχω καιρὸν νὰ γράψω (ἐπειδὴ καὶ τέσσαρας ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον δὲν κοιμοῦμαι ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν γραψιμάτων, διαταγῶν καὶ ὀργανισμῶν,) ἃς ἦναι ἥσυχος δι' ὅσα μοῖ ἔγραψαν, ἐγὼ οὔτε τὰ ἐπίστευτα· πρέπει ὅμως νὰ ὑπάγῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν νὰ βιάτῃ τὴν πυρκαϊάν, αὐτὰ καὶ ὅσα ἄλλα ἡμπορέσει, νὰ καιρὸς πρόσφορος διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὁ καθ' εἷς τί ἡμωρεῖ νὰ κάμη. Ἀδριζέσθε, κραταιοῦσθε· καὶ οὐ τρέξον εἰς ἐντάμωσίν μου· σᾶς στέλλω προκηρύξεις. Γλυκοριλῶν ὄλους τοὺς ἀδελφοὺς καὶ Ἕλληνας.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

—O—

Ἄριθ. 112.

Φίλτατε Κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Τῆ 26. Φεβρουαρίου. 1821. Ταμπάκι.

Καὶ προχθὲς καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον σᾶς ἔγραψα καὶ θέλει σᾶς γράφω ἔως λάβω ἀπόκρισίν σας, ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω νοῦν εἰς τὸ κεφάλι, διὸ σᾶς θερμοπαρακαλῶ ἀποκριθῆτέ μοι ὅσον τάχος διὰ νὰ βαλθῶ καὶ βάλω εἰς κατάστασιν τὰ πράγματά μου διὰ νὰ σᾶς ἀκολουθήσω, ὅπου ὑπάγετε ὅσον ὀγληγορώτερα δυνατόν. Κάμε το διὰ ἀγάπην τῆς Πατρίδος μὴ μὲ ὑστερήσης εἰδοποιήσεώς σου. Καὶ μέσον τοῦ φίλου τούτου ἀποκρίτου μου καὶ μέσον Ἰσμαηλίου διὰ Παύλου Ψύχα ἢ Φενίου διὰ τοῦ Κυρίου Ξοδύλου. Ὁ σὸς Π. Ρουμπίνης.

Ἄριθ. 113.

Κύριε Ξάνθε.

Κισινόβι.

Τῆ 26 Φεβρουαρίου 1821. Ἰσμαήλ.

Ἄγκαλα καὶ πρὶν τῶρα στοχάζομαι νὰ σᾶς ἐγνωστοποιή-
 θησαν τὰ εἰς Γαλάτζι διατρέξαντα, μ' ὄλον τοῦτο ἐγὼ ἐπιτα-
 χύνω, ὡς τὸ προσῆκον ἱερώτατον χρέος μου ἀπαιτεῖ, νὰ σᾶς
 φανερώσω τὰ ἐδῶ ἰδιαίτερα. Εἰς τὴν ἐνταῦθα Καραντίαν μας ἤλ-
 θαν μερικοὶ μαρνέροι, αἵτινες διέτριβον εἰς Σάξαν, καὶ μὲ τὸ
 νὰ εἰδοποιήθησαν ἐξεπίτηδες ἀπὸ τοὺς εἰς Γαλάτζι φίλους, ὅ-
 πως τραβιχθῶσιν, ἤλθον ἐδῶ, καὶ αὐτοὶ μᾶς φανερώνουν τὴν
 προμελετηθεῖσαν τοῦ πράγματος αἰτίαν. Μὲ τὸ νὰ στοχάζω-
 μαι δὲ χρησιμώτατον εἰς τὴν τοιαύτην ποθεινοτάτην περίστασιν
 διὰ νὰ ξεκινήσωμεν τοὺς ἀρκετοὺς ἐδῶ εὐρισκομένους ἀδελφοὺς
 καὶ ὁμογενεῖς, πνέοντας τὸν ζωογαννητικώτατον ἀέρα τῶν ἐνδό-
 ξων ἔργων, καὶ μὲ τὸ νὰ ἀκολουθῇ ἡ δυσκολία τοῦ πασαπορ-
 τίου ἐκάστου τινός, νὰ γίνῃ τρόπος, εἰ δυνατόν, διὰ νὰ σιαλθῇ
 ἀπὸ τὸν Ἰντζοφ (α) προσταγὴ εἰς τὴν ἐδῶ Δαμόζινα καὶ Πο-
 λίτζιαν διὰ νὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέρους τοὺς Γραικοὺς, ὅσοι θέλουσι
 νὰ ἀπεράσωσι τὸ ἀπέναντι μέρος, ἢ καὶ τέλος πάντων ὁποῖον
 δῆποτε ἄλλον τρόπον εὐκολίας ἠθῆλατε στοχασθῆ ἀσφαλέ-
 στερον νὰ ἐνεργήσετε καὶ μὲ εἰδοποιήσετε: Τοῦτο δὲ εἶναι ἀ-
 νάγκη νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς Ῥένι διὰ τὴν ἔξοδον φίλων μας.
 Διὰ τὰ συντείνοντα εἰς Γαλάτζι, ὡς καὶ οἱ ἐδῶ εὐρισκόμενοι
 Μαρνέροι μᾶς λέγουσιν, ὅτι εἶναι ἀρκετὴ χρεῖα ἀπὸ μπαροῦτι,
 βόλια καὶ σφαίρας κανονίων, ὅθεν δι' αὐτὸ φοροτίσατε, ὡς ἡ
 ἀξιέπαινος φρόνησίς σας ἤθελε κρίνει ἐπιτηδειότερον τὸ νὰ ἐνερ-
 γηθῇ μέσον τοῦ Ἰντζοφ, διὰ νὰ δωθῇ ἡ ἄδεια ἢ προσταγὴ εἰς
 τοὺς ἐδῶ ἀξιωματικοὺς, διὰ νὰ οἰκονομήσωμεν καὶ στείλωμεν
 διὰ τινος μεγάλου πλοίου τοὺς εἰς τὸ πρᾶτιγον εὐρισκομέ-
 νους ἐδῶ, ἢ διὰ τινος Κιρλατζίου. Διὰ τὰς εἰς καραντίαν
 Ῥενίου εὐρισκομένας φαμηλίαις, ἃς γείνη τὸ ἔλεος, ἵνα δεχθῶ-
 σιν οἱ ἐκεῖ Διοικηταὶ αὐτὰς εἰς τὸ Λαζαρέτο. Ἀπὸ μπαροῦτι

(α) Στρατηγὸς πληρεξούσιος τοῦ Αυτοκράτορος Διοικητὴς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς τῆς Βλασσαρίας.

εὐκόλυνα ἐγὼ τὴν ἀνάγκην, καὶ προσμένω ἀπὸ Γαλάτζι ἀπό-
κριτιν διὰ νὰ τὴν στείλω, ἢ ἀπ' ἐδῶ ἐξεναντίας θέλει τὴν δι-
ευθύνω βία Ρενίου. Ἄν τὸ ἐπιτηδεύεται ὁ Κύριος Ἐόδουλος, ὡς
τῷ ἔγραψα περὶ τούτου· παρακαλῶ διορίσατε τὸν αὐτοῦ φί-
λον μας κύριον Γ. Παππαδόπουλον διὰ νὰ μὲ στείλῃ μὲ πρῶ-
την εὐκαιρίαν εἴκοσιν ὀκτάδες βόλια ἐξ δράμια ἕως ἐξ ἡμῶν τὸ
καθ' ἐν. Ἡ παροῦσά μου ἔρχεται νὰ σᾶς ἐγχειρισθῇ διὰ τοῦ
κυρίου Κωνσταντίνου Γκιόστα ἀδελφοῦ μας, ὁ ὁποῖός ἔρχεται
αὐτοῦ διὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις του καὶ εὐ-
γάλει τὸ πατακόρτιόν του διὰ τὴν πατρίδα του. τοῦ ὁποῖου ὁ-
μῶς τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ μεγάλον πατριωτισμὸν εἰς πολλὰ ὀ-
λίγα στήθη εἶδον σπινθυροβολοῦντα· ἔθεν καὶ ὡς τοιοῦτον λά-
βετε εἰς τὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην σας. Αὐτοῦ εὐρίσκεται ὁ κύ-
ριος Κωτῆρας, ὁ ὁποῖός μὲ τὸ νὰ ἔχη ἀρκετοὺς φίλους του
Βουλγάρους καὶ δύναται νὰ συστήσῃ ὡς καὶ ἄλλοτε, ἀπὸ αὐ-
τοὺς διακοσίους καὶ περισσοτέρους, ἂν στοχάζεσθε εὐλογον δι-
ορίσατέ τον, ὁποῦ νὰ κινήσῃ δίδοντάς τω καὶ μετρητὰ ὅσα κρί-
νετε ἀρκετὰ εἰς αὐτὸν, ὁμοίως καὶ ὁ ἐδῶ νεοεισαχθεὶς κύριος
Γ. Παππαδόπουλος, ἔχοντας τρόπον καὶ πειθῶ, εἰς τὸ νὰ κάμῃ
ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἕως 500. Ἄν καὶ τοῦτο στοχάζεσθε συμφέ-
ρον διορίσατέ μας νὰ τὸν ξεκινήσωμεν διὰ νὰ βαλῃ τὸ ὑπο-
σχόμενον εἰς ἐνέργειαν. Ἐν τούτοις δὲ μένω μὲ σέβας.

Ἀδελφικοπροσκυνῶντας σας. Γεώργιος Παπαδ. Κορφινός.

—————0—————

Ἄριθ. 114.

Φιλογενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Τῆ 28 Φεβρουαρίου 1821. Ἰσμήλ.

Τὸ εὐγενικόν σας ὁμοῦ μὲ τὴν προκλήρουζιν τοῦ Καλοῦ μας,
ὁμοῦ καὶ κόπιαν γραφῆς τῆς Κυρίας Δόμνας μητρὸς μας, μὲ
ἄκραν μας χαρὰν ἐλάβαμεν, εἶθε καὶ τὸ αἴσιον, γένοιτο! Διὸ,
ἀγαπητέ μου, δὲν ἔλειψα ἀμέσως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν στιγμήν
νὰ γνωστοποιήσω ὅλους κοινῶς τοὺς ἀδελφοὺς συνάζοντάς τους
εἰς δύο Κλούμπια, εἰς τοὺς ὁποῖους, ἀφ' οὗ ἀνέφερον τὰ δέ-
οντα τὰ ἐδέχθησαν προθύμως, ἄλλοι μὲν νὰ συνεισφέρουν τὸ

κατὰ δύναμιν, ἄλλοι δὲ νὰ ἐκστρατεύσων. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ὑπάγω εἰς Κλοῦμπι, ὅπου ἐκεῖ συναζόνται διὰ νὰ γένη ἡ κοινῶς καταγραφὴ καὶ συνεισφορά, ὅπου κιντὰ εἰς τοὺς καλοὺς μας Γρακοὺς, συντρέχουν ὁ Σάνδουλας Μολδοβάνος με ἄλλους πολλοὺς ὁμοίους. Μὲ τὸν κύριον Φωκιανὸν σᾶς γράρω ἐκτεταμένως, καὶ σύντρεξον εἰς τὰς ζήτησεις μου, καὶ περιπλέον, εἰ δυνατόν, καὶ εἰς τοὺς Μολδοβάνους. Ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω, εἰς τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ διατριβῆς σας, γράμματά σας συχνὰ καὶ τὸν μέλλοντα σκοπόν σας.

Εἰπέτε μας, ἂν αὐτοῦ εὐρίσκωνται ἄρματα ἀπὸ μαχαίρια, πιστόλες καὶ τουφέκια. Τὸ Γαλάτσι ἤτυχεῖ. Μένω δὲ κτλ.

Γ. Παπαδ. Κορρινός.

Σ. Οὗτος ὁ ἀξιότιμος ἀνὴρ, μεγαλέμπορος εἰς Ἰσμαῆλ με χρηματικὴν κατάστασιν ἰκανήν, καὶ πολλὰ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἰσχύων, ὡς ὦν αὐτάδελφος τοῦ στρατηγοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ εἰς τὸν Δούναβιν Ῥωστικοῦ στολίσκου, ἦν εἰς τῶν ἐνθέρμων ἐταιριστῶν, καὶ πολλὰ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ἐνεργήτης καὶ θαυμάσιας, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ρηθέντος αὐτάδελφου του, ἤλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐκ περιστάσεων δυστυχῆσας, εὐρίσκειται εἰς Ἀθήνας δυστυχῶν, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ παραμελημένος καὶ σχεδὸν ἀγνωστος.

— 0 —

Ἄριθ. 115.

Φίλε ἀγαπητὲ κύριε Ξάνθε,

Τῆ 28. Φεβρουαρίου. 1821. Ἰάτιον.

Κατὰ προσταγὴν τοῦ αὐτάδελφου μου σᾶς εἶδοποιῶ, ὅτι ἔλαβε τὸ γράμμα σας, μὴ εὐκαιρῶν δὲ μόνος του νὰ σᾶς γράψῃ ἐκτεταμένως σᾶς παρακαλεῖ διὰ μέσου μου νὰ ἀναλάβητε τὸν κόπον τῶν ὄσων γραμμάτων ἀναγκαίων νὰ σταλλῶσι, καὶ προσέτι νὰ παρακινήτε τὰς ἐφορίας εἰς ταχεῖαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρῶν τῶν. Εἰς τὸ Κισνόβι ἐγένετο συνδρομὴ τῆς ὁποίας τὰ χρήματα ἐμελλεν ὁ Σοφριανὸς νὰ συνάξῃ, καὶ οὕτως τὰ

δγληγορώτερον νά σταλλῶσιν εἰς τοὺς ἐν Ἰασίῳ ἐντιμοτάτους Ἐφόρους. Γράψετε τὰ αὐτὰ τόσον εἰς τοὺς ἐν Μόσχᾳ, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐν Ὀδησσῷ, ἵνα πράξωσιν ὡσαύτως καὶ εὐτάκτως καὶ ταχέως τὰ ὑποσχεθέντα. Ἡμεῖς, φίλε, θυσιαζόμεθα κατὰ πάντα καὶ χρηματικῶς καὶ σωματικῶς. Πλὴν τί δύνανται τέσσαρες ἄνθρωποι; Λόγια μεγάλα μόνον. Ἐνθουσιασμός πολὺς καὶ καμμία ἐνέργεια. Ἄς σοχασθοῦν ὁμῶς οἱ τοιοῦτοι, ὅτι οἱ Ὑψηλάντιδες χάνονται, πλὴν καὶ ἡ Γραικία σβύεται κατὰ κράτος, καὶ ἐλπίς δὲν μένει πλέον εἰς τὴν ἀνάβρωσιν αὐτῆς. Ναι, φίλε καὶ ἀδελφέ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐμπρός· καὶ ἡ γενναιότης ἡμῶν ἔστω παράδειγμα.

Ὅλος πρόθυμος ἀδελφός.

Νικόλαος Ὑψηλάντης.

Πρὸς τούτοις σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι αὔριον κινουῦμεν διὰ τὰ παρακάτω.

—0—

Στοιχ. Ν. γ.

Ἄριθ. 116.

Τίργου φορμός. Τῆ 2. Μαρτίου. 1821.

Ἐλαβον, ἀγαπητέ μοι Ἐάνθε, τὸ γράμμα σου. Ἄχ! διατί οἱ ἄλλοι νά μὴν ἦναι εἰλικρινεῖς καὶ μόνον ὑπὲρ Πατρίδος; Φεῖ! τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος ἡμῶν! Ἐγὼ ἀριερώσας τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα, ὃν θεῖα συνάρτει ἀρχίσταμεν, περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου δὲν ἐπιθυμῶ δὲν θέλω, καὶ τὸ ἔλεγον καὶ εἰς ἐσέ καὶ εἰς ἄλλους, ἄλλο τι, παρὰ νά ἰδῶ μίαν φορὰν ἐλευθέραν τὴν δυστυχιστάτην καὶ φιλιτάτην Πατρίδα μας. Μὰ ἅς ἦναι, ἅς γένη τὸ καλόν, καὶ ὅποιος τὸ κάμει δὲν μὲ μέλλει.

Σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι ὁ Ἄριστείδης ἐπιάσθη, ὡς μοὶ γράφει ὁ Λεβεντιδης, καὶ ὡς μοὶ λέγει ὁ Ψαλίδης, ὅστις μὴ ἀκολουθήσας μετὰ τοῦ Ἄριστείδους, ἔμεινεν εἰς τὰ ἐδῶ μέρη εἰς τὴν Κραϊόβαν.

Ὁ Σίββης ἐκομπρομεταρίσθη, ἐπειδὴ καὶ εἶχε δόσει τῷ Ἄριστείδῃ γράμματά του, καὶ μὴν ἠξέυρων εἰσέτι τὸν κινήμῳ μου, μοὶ ἐμήνυσεν, ὅτι νά κινήθῃ τὸ δγληγορώτερον, ἢ πῶς

ἔρχεται δι' ἰδίας εἰς Σκουλένι. Αὕτη ἡ εἶδησις πρὸ πέντε ἢ ἕξι
 ἡμερῶν μοι ἦλθεν· σοὶ σέλλω καὶ τὸ γράμμα τοῦ Λεβενιῶτη,
 καὶ νὰ μὲ εἰπῆς τί σχάζεσαι· ἡμπορῶ νὰ δόσω πίστιν ἢ ὄχι·
 αὐτὸ τὸ γράμμα εἶναι μετὰ τὴν εἶδησιν τοῦ κινήματός μου.
 Τὰ ἐπίλοιπα τὰ βλέπεις εἰς τὸ γράμμα τοῦ ἀδελφοῦ μου Δη-
 μητρίου. Προσέξτε καλῶς καὶ σκεφθῆτε ἔτι καλλιτέρως διὰ
 τὰ κινήματά σας.

1881
 Ο ἀδελφός σου.
 Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Στοιγ. Ν. δ.

Ἀριθ. 117.

Ἀδελφοὶ Κύριοι Ἐμμ. Ξάνθε καὶ Π. Ἀναγνωστόπουλε!

Ἐχοντες ἔμμετον τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα θεῖον ἔρωτα, δὲν
 ἐπαύσατε ποτὲ νὰ τὸν μεταδίδατε εἰς ὅσους εὐρίσκατε ἐπιδε-
 κτικούς καὶ ἀξίους τοῦ θεῖου καὶ οὐρανοῦ τούτου δωρήματος.
 Τὸ μεταδιδόμενον τοῦτο πῦρ, φίλοι συμπατριῶται, ἀνάσθη εἰς
 μεγάλην φλόγα. Ἡ Πατρίς ἐκ τούτου ἀνεμένουσα τὸν ὄλε-
 θρον καὶ φθορὰν τῶν τυράννων της, προσμένει νὰ ἴδῃ καὶ τὴν κα-
 λὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐτοιμαζομένης εὐδαιμονίας της· ἔργον
 σας εἶναι καὶ τώρα νὰ συναγωνισθῆτε ὅλκας δυνάμειν εἰς ἐκ-
 τέλεσιν καὶ καλὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μεγάλων μας ἐπιχει-
 ρημάτων. Πανταχόθεν συντρέχουν αὐτοῦ νέοι Ἕλληνες ἀπο-
 φασισμένοι νὰ μᾶς ἀκολοθήσουν· Φροντίσατε λοιπὸν νὰ ἀπερά-
 σουν ὅσον τάχιστα εἰς Ἰάτιον διευθυνημένοι πρὸς τοὺς ἐκεῖ
 Ἐρῶρους, καὶ ἐροδάζομενοι μὲ τὰ συνήθη φορέματα μαῦρα, ἔ-
 χοντες καθ' ἑνὸς ὅσα ἡμπορεῖ ἄρματα καὶ νὰ μᾶς προσθάσουν
 τὸ ὀγληγορώτερον εἰς Φωξάνι. Πολλαὶ περιστάσεις ξένοι καὶ
 οἰκεῖαι μᾶς ἐδίδοξαν, ὅτι ποτὲ ξένος δὲν θέλει μᾶς χωρη-
 γῆται εὐσίμην εὐδαιμονίαν. Ποτὲ οἱ Γραικοὶ δὲν πρέπει νὰ ἐλ-
 πίσουν ἐλευθερίαν ἀπὸ ξένου, διὰ τοῦτο ἀναγκαίως ἔπεται,
 ἀπορρίπτοντες πᾶσαν ἐλπίδα, νὰ ἐλπίσουν μετὰ Θεὸν εἰς μό-
 νην τὴν ἰδίαν ἀνδρίαν καὶ δύναμιν. Ἀγωνισθῆτε λοιπὸν νὰ
 ἐπισφραγίσωμεν τὰ ἐπιχειρήματά σας, μὲ τὸ αἴσιον καὶ εὐχταῖον

τέλος, προσπαθοῦντες παντοίοις τρόποις τὴν ἐνδυνάμωσιν τοῦ κέντρου μας, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν κρέμαται ἡ εὐτυχία ἢ ἡ δυστυχία τοῦ ἔθνους γενικῶς.

Τὰ ἀναγκαιότερα καὶ χρειδεέστερα ὄπλα διὰ κάθε στρατιώτην, ἄς εἶναι τουφέκι καὶ σπαθί. Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ μένω.

Γ. Καντακουζηνός. Α. Τ.

Τῆ 2. Μαρτίου. 1821. Γίργο Φορμούσι.

—0—

Στοιχ. Ν. Ε.

Ἄριθ. 118.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Ἐν Ἰασίῳ τὴν 5. Μαρτίου 1821.

Ἐπειδὴ καὶ εὐρίσκομαι συμπράκτωρ τῶν ἐνταῦθα Ἐφόρων κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, καὶ μὲ τὸ νὰ εὐρίσκώμεθα εἰς ἄκραν δυσκολίαν διὰ τὸ νὰ προμυθεύτωμεν τοὺς ὄσους ἀπὸ Ὀδησσὸν ἐρχομένους Ἕλληνας μὲ ἄρματα, καὶ μὲ τὸ νὰ μανθάνωμεν, ὅτι αὐτοῦτε ἔχετε εὐκολίαν τοιοῦτης προμυθείας, διὰ τοῦτο σᾶς διορίζω ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους νὰ προβλέψητε ὅσον τάχιστα ὅσας πανοπλίας δυνηθεῖτε νὰ εὔρητε, ὁμοίως μπαροῦτι καὶ μολίβια, καὶ μὲ πρῶτον νὰ τὰ ἐξαποστείλῃται πρὸς τοὺς ἐνταῦθα Ἐφόρους.

Μένω τῆς εὐγενείας σας πρόθυμος

Κωνσταντῖνος Πεντεδέκας.

Υ. Γ. Ἀπὸ τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅσοι Ἕλληνες μέλουν νὰ ἔλθουν εἰς τὰ ἐδῶ διὰ νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, οἱ τοιοῦτοι νὰ ἐροδῶζονται μὲ ὅλην τὴν πανοπλίαν, ὁμοίως καὶ μὲ ἄλογα, εἰ δυνατόν, εἰς ἐναντίαν περίστασιν νὰ μὴν ἐμποδίζονται ἕως ὅτου ἐξοικονομοῦνται τὰ ἀναγκαῖα τῶν.

Ὁ Αὐτὸς Πεντεδέκας.

—0—

Ἄριθ. 119.

Τιμιώτατε κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Ἰσαμήλ.

Τῆ 9. Μαρτίου. 1821. Κομπράτι.

Ἐρχάμενος ἐδὼ ἀντάμωσα τὸν καπητᾶν Κόγιτζο, καὶ βλέπω εἰς αὐτὸν μεγάλην προθυμίαν, βλέπω ὅλους τοὺς Βουλγάρους νὰ τὸν βιάζουσι εἰς αὐτὸ, ὁποῦ καὶ αὐτοὶ ὅλοι θέλουσι διὰ νὰ ὑπάγουσι ὅλοι μαζήτου. Λοιπὸν ἐγὼ τόσον τοὺς ἔκαμα, ὁποῦ ὅσπην προθυμίαν εἶχεν, ἐγὼ τὸν ἔκαμα νὰ ἀφήσῃ ὅλας του ταῖς δουλιὰς καὶ νὰ τρέξῃ. Τὸν εἶπα πῶς εἶχει νὰ γένη ἀρχηγὸς ὅλων τῶν Βουλγάρων ἀπερυῶντας ἀντικρυ. Λοιπὸν σὺτὸς εἶναι ὅπως διόλου ἐδικὸς μας· μὲ λέγει ὅμως ἐγὼ τώρα ἤμπορῶ νὰ φύγω, ὅμως φοβοῦμαι νὰ μὴ γράψῃ » ὁ Ἰντζοφ καὶ μὲ φέρῃ ὀπίσω, ἀλλὰ θέλει ζητήσῃ τὴν ἀδειάν μου, καὶ θέλει μὲ δοθῆι, καὶ ἀρίνω τὸν ἀδελφόν μου εἰς αὐτὸν τόπον μου, καὶ ὡς καθὼς ἐγὼ πάρω τὴν ἀδειαν, οἱ Βουλγάροι ὅλοι μὲ ἀκολουθοῦν, ἐπειδὴ καθημερινῶς μὲ παρακαλοῦν. Τὸν εἶπα διὰ τὰ γρόσια, ὁποῦ εἶπε τὸν Ἀντώνη πῶς θέλει 100. χιλιάδας γρόσια, ὅτι ἤμπορεῖ νὰ τὰ ἔγῃ εἰς καιρὸν ὁποῦ θὰ τὸν χρειασθοῦν, αὐτὸς μὲ λέγει πῶς αὐτὰ τώρα δὲν χρειάζονται, ἀλλὰ κατὰ καιρὸν ἴσως χρειασθοῦν. Ἐγὼ τὸν εἶπα, ὅχι μόνον τότε, ἀλλὰ καὶ πολλὰ περισσότερα εἰς καιρὸν ὁποῦ λάβετε χρεῖαν, θέλετε τὰ ἔχει. Λοιπὸν ὁ Μπλαβίνσκησ δ ἀρχηγὸς τῶν Βουλγάρων τὸν ἔστειλε Καλαράστην καὶ τὸν λέγει πῶς ἔχει νὰ τὸν εἰπῇ μίαν προσταγὴν τοῦ Ἰντζοφ, καὶ τὸν λέγει νὰ κράξῃ ἀπὸ κάθε χωρίον ἀπὸ δύο Τζορβιτζίδες, καὶ Μαρτίου 15. εἶναι καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸ Κομπράτι, καὶ ἐρχάμενος θέλει τὸν παρακαλέσει καὶ εἶναι πολλὰ βέβαιος, πῶς θὰ τὸν δωθῇ ἡ ἀδεια χωρὶς ἄλλο. Ἄν εὐκολύνεσθε περᾶσατε καὶ ἡ τιμιότησ σας ἀπὸ ἐδῶ, μόνον τοῦτο οἱ δρόμοι εἶναι ὅλοι χαλατμένοι καὶ διὰ αὐτὸ σὰς φέλω τὸν βιζιτιῖον, ἐπειδὴ αὐτὸς ἤξεύρει κάθε μέρος διὰ νὰ σὰς φέρῃ ἤθελα νὰ στείλω τὸν Ἀντώνιον, ἐστοχάσθηκα ἐξ αἰτίας τοῦς δρόμους δὲν θὰ ἤμπορέσῃ νὰ ἔλθῃ. Τὸν Κύριον Πετράκη Βαρβιτὴν ἐχθὲς τὸν ἀντάμωσα, καὶ ἐπίγειεν εἰς τὸν δρόμον, ἐρώτησα διὰ τὸν Ρου-

μπίνην και με λέγει πώς είναι εις τὸ Ἰσμαήλ· με εἶπε πὼς ὁ Πατάς εις τὴν Ἰβραίλαν δὲν ἀφίνει τοὺς Τούρκους νὰ φορέσουν ἄρματα, τοὺς ἔχει εις μεγάλην φύλαξιν. Τὸν εἶπα πὼς ἐμάθαμεν πὼς πηγαίνουν Τούρκοι εις τὸ Γαλιτζί· και σκοτώνουν ἀθρώπους· με εἶπε πὼς δὲν εἶναι ἀλήθεια· ἀλλὰ εἶναι ψεύματα τοῦ Κόνσολου. Τὸν Κόνσολον δὲν τὸν ἔβαλαν εις τὴν Καραντίνα, ἀλλὰ φυλάττει εις τὸν Προῦτον εις ἓνα Κιολάτζι. Ἐάν ὁπεράτης ἀπὸ τὸ Κουμπράτι καλά, εἰδὲ ἐρχάμενος εἰδῶ, διὰ τὸν Κογιτζον ὀμιλοῦμεν καὶ ἐλπίζω νὰ γένη κατὰ τὴν ζήτητί σου. Ἐγὼ τὸν ὑποσχέθηκα πὼς ἠμποροῦμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ σπῆτι του τὸν καλέαττον μῆνα τὰ ἔξοδα, ὅπου χρειάζονται διὰ νὰ ζήσῃ ἡ φαμιλίατου. Και ἂν ἡ εὐγενεία σου περάσῃ ἀπὸ τὸ Κουμπράτι, εἰπέ του τὴν γνώμη σου. Ἐγὼ σήμερα πάλιν μισεύω ὀπίσω ἐάν ἀνοίξῃ ὁ καιρός, ἐπειδὴ τώρα ρίπτει χιόνι ἄρεκτόν, ἐγὼ πηγαίνωμενος εις τὸ Κιτινὸβι, εἶδω τὴν εἶδησιν και εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον Ὑψηλάντην. Ἐάν ὁμοως καὶ ἔλθῃ ἡ ἀδεία διὰ νὰ πηγαίνουν ἀντικου, ὁ κάλε εἶας ἠξέυρει καλὰ, ὅτι θέλουσιν ὄλοι οἱ Βουλγάροι νὰ υπάγουν με τὸν καπετάν Κογιτζον, και ἂν δὲν τοὺς δώθῃ ἡ ἀδεία και πάρει μόνος ὁ καπ. Κόγιτζος τὴν ἀδείαν, αὐτοὶ θὰ κερνοῦ ἐπανάστασιν και νὰ φύγουν, ἐάν δὲν ἠμπορέσουν νὰ φύγουν κρυφίως.

Μένω δοῦλος σας.

Μαρῖνος Στρατής.

— 0 —

Ἄριθ. 120,

Κύριε

Ἰσμαήλ.

Τῆ 12. Μαρτίου 1821. Ὀδέσσα.

Ἀγαθὰ, και ἂν ἐβχρέθηκα νὰ σὰς γράρω χωρὶς νὰ με ἀποκριθῆτε, ἐγὼ πάλιν δὲν λείπω νὰ σὰς ἐνοχλώ. Εἰς τὰς 9. τοῦ τριχάντου τὸ ἑσπέρας ἔρθατον 3. παρτίδα ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, με τὰ ὅποια ἦλθαν ὁ Αὐθέντης Χαντζερλής με τὴν φαμιλίαν του, ὁ Σουτζος, ἀδελφὸς τοῦ ἐν Ἰασίῳ Αὐθέντου με τὴν φαμιλίαν του, ὁ Σχοινᾶς Χάτμανος· εἰς τὰς 10. τὴν νύκτα με ἐν παρτίδον ἔφθασε με τὴν φαμιλίαν και ἐκ παγέτου

ὁ υἱὸς τοῦ Καρτζᾶ. Αὐτοὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπο-
 λιν, ἐμβήκαν εἰς τὴν Καραντίνα. Ὁ ἄξιος λύπης Χαντζερλῆς
 μόνον μὲ 100. βουμπιέδες ἦλθε. Μόλις εὐκαίρησα τοῖτην
 τὴν ἀπερασμένην νύκτα, ὅπου ἐπῆγα εἰς τὸ κάστρον μὲ φο-
 ρέματα διὰ τὸν Καρτζᾶν, καὶ ἐπῆγα καὶ εἰς τὸν Χαντζερλῆ
 νύκτα, ὠμίλησα μὲ τὸν υἱὸν του, ἐπειδὴ ἔβρεχεν ὀλίγον καὶ δὲν
 εὐγῆκεν ὁ ἴδιος. Μετ' ὀλίγον μὲ τὸν Ἀμβρόσιον θέλει υπάγω
 πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ὀμιλήσωμεν, καὶ νὰ μᾶς εἰπῆ, ὡς μᾶς πα-
 ρήγγειλεν, ἐπειδὴ ἀπὸ χθὲς μᾶς ἐμήνυσε νὰ υπάγωμεν, καὶ
 μὲ τὸ νὰ μὴ εὐκαιροῦμεν εἰς τὸ νὰ οἶκον ομοῦμεν διὰ φορέματα
 νὰ τοὺς ἀλλάξωμεν σχεδὸν ἔδωσα καὶ τὴν γούνα μου· ἀπὸ τὸ
 πρῶτ' ἕως τὰ μεσάνυκτα τρέχων εἰς ταῖς λάσπαις καθίλα, καὶ
 μὲ φαίνεται νὰ εὐρίσκωμαι εἰς μπάλους, τόσην εὐχαρίστησιν
 λαμβάνω, ὅταν στογάζωμαι, ὅτι περιποιοῦμαι τοὺς ἀδελφούς
 μας, ὅπου ὠμοφρόνηταν, ἀρίνωντες κάθε ἡσυχίαν τους· ἐξ αἰ-
 τίας τοῦ ἐναντίου ἀνέμου ἐμποδίσθηκα ἀπὸ τὸ ταξιδιόν μου
 τῆς Κωνστ' ὅμως εἶμαι κατὰ πάντα ἔτοιμος καὶ μὲ πρῶτου
 ἀρμόδιον καιρὸν μισεύω. Εἰς τὴν Κωνστ' ἡ Διοίκησις ἤξεύ-
 ρει ὄλα, τοῦ Γαλατζίου, Βουκουρεστίου καὶ λοιπὰ, καὶ ὄλον
 μὲ πολιτικὸν καὶ τὰ μούτρα κατεβασμένα εὐρίσκετο ἕως εἰς
 τὰς 8. τρέχοντος, ὅπου ἐμίστευσε τὸ ὕστερον παρτίδον. Ἐζη-
 τητε νὰ βιζιτῆρη τὰ Ῥωσικὰ παρτίδα, ὅμως ἐστάθη ὁ Στρό-
 γονορ καὶ δὲν ἄφησεν. Ὁ ἴδιος Σουλτάνος ἐφωναξε τὸν
 Πατριάρχην καὶ ὠμίλητε μαζή του 5. ὥρας, δὲν ἤξεύρει τινὰς
 τί ὠμίλησεν· αὐτοὺς ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ὁ ἀδελφός μου
 τοὺς φευγατίζει. Ὁ γέρον Καμπούρογλου Ἰωάννης ἀπέθα-
 νε προχθές.

Ὁ ἀδελφός σου.

Σταμάτης Κουμπάρης.

— 0 —

Στοιχ. Ν. Ζ.

Ἄριθ. 121.

Φιλογενέστατε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Διὰ Κισινόβιον.

Ἐξ Ὁδησεῦ. Τῆ 19 Μαρτίου 1821.

Τὰ δύο εὐγενικά της ἀπὸ 26. Φεβρ. παρελθόντος καὶ 2

ισταμένου ἐλάβαμεν ὁμοῦ μετὰ τὰ τυπωμένα μαρφήστα καὶ μετὰ τὰ γράμματα τοῦ ἐκλαμπροτάτου Πρίγκιπος Δημ. Ὑψηλάντου, καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ Κυρίου Καρπούνη, καὶ εὐχαριστοῦντές σας διὰ τὰς εἰδήσεις, ἐπευχόμεθα ὅλοι ἀπὸ ψυχῆς τὴν ὅσον τάχιστα ἀποκατάστασιν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ Γένους μας διὰ τῆς συνάρσεως τῆς θείας Βουλῆς τοῦ ὑψίστου, διὸ καὶ ἀγωνιζόμεθα ἅπαντες εἰς ὅλα τὰ καθήκοντα, ὅπου τὸ Ἱερὸν χρέος τῆς Πατριδος μᾶς καθοδηγεῖ.

Εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔχομεν, ὅτι διὰ θαλάσσης παρὰ τῶν ἐν λειμῆνι μας φηλασάντων εὐγενῶν ὑποκειμένων ἐμάθασμεν, ὅτι ἡ Πόρτα καθ' ἐκάστην ἔχει συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ μετὰ τοῦ Ῥωστικοῦ Πρέσβευος, καὶ ὅτι ὅλας τὰς σημάχιας τῶν Πλοίων τὰς ἐξετάζει ἐκτὸς τῆς Ῥωστικῆς, διότι ὁ Πρέσβυς τὸ ἐμποδίζει, καὶ ὅτι ἐτοιμασίας ἀρκετάς κάμνουν οἱ Γούρκοι.

Ἐ τοσούτῳ ἄνευ νεωτέρου σᾶς ἀκριβοπροσκυνοῦμεν.

Οἱ ἐν Ὁδησσῷ Ἐφοροὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν.

Ἰωάννης Ἀμβροσίου. Ἀλέξανδρος Κουμπάρης.

Ἡλίας Μάνεσης. Ἀλέξανδρος Μαῦρος.

—0—

Ἄριθ. 122.

Ἀγαπητὲ κύριε Ξάνθε, Κισνόβι.

Τῆ 2. Ἀπριλίου, 1821. Ἰσμαήλ.

Καὶ σήμερον διὰ τῆς συνήθους πόστιας σᾶς ἐγράψα, καὶ αὐθις δὲν λείπω νὰ ἐρωτήσω τὰ τῆς ἀγαθῆς υἰείας σας καὶ νὰ σᾶς ἐπενθυμήσω διὰ τὸν πτωχὸν Κύριον Γ. Κλήρην (ὅστις θέλει σᾶς ἐγχειρήσει καὶ τὴν παροῦσάν μου) νὰ τὸν ἐνοιασθῆτε, ὡς ἐπαύθη περὶ αὐτοῦ ὠμιλήτατε. Ἐγὼ σᾶς τὸν τυσταίνω ὡς πιστὸν καὶ τίμιον εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγνώρισα εἰς τὸν καρὸν ὁποῦ εἰς ἐμὲ ἐστάθη, καὶ οὕτως τὸν ἐλπίζω καὶ μέχρι τέλους. Περιττὸν νὰ σᾶς πολυλογῶ περὶ αὐτοῦ· διὸ σᾶς μένω καὶ αὐθις.

Ὡς ἀδελφὸς καὶ δοῦλος.

Μ. Φωκιανός.

—0—

Ἄριθ. 123.

Εὐγενέστατε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Κισινόβι.

Τῆ 5 Ἀπριλίου. 1821. Ἰσμαήλ.

Ἵστερον ἀπὸ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν σας σᾶς ἐπεμψα καὶ ἄλλην μου μέτον τοῦ φιλογενοῦς κυρίου Μ. Στρατιῆ ἄλλ' αὕτη δὲν σᾶς ἐπρόφθασε καὶ μένει νὰ λάβητε εἰς τὴν ἀπὸ Ὀδησσὸν ἐπιστροφὴν σας. Τὰ νεώτερα τῶν πραγμάτων μας, ἂν καὶ νὰ ἠκούσατε εἰς Ὀδησσὸν περιστατικότερον, ἠμπορεῖτε εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νὰ μάθετε καὶ ἀπὸ τὸν εὐγενέστατον Ἄρχ. Δ. Καλαματιανὸν προχθὲς γιὰ τὰ αὐτόθι μισεύσαντα· ἄλλα ἀκολούθως αὐτοῦ δὲν ἔχομεν. Καὶ περὶ πάντων τὰ μέλλοντα τῆς ἀποκατάστατος ἀναμένω ἀπὸ πρώτης σας νὰ ἀκούσω τι στοχάζεσθε, καὶ τί ἔπεται νὰ πράξωμεν, ὅταν ἐτοιμασθῶσιν ἄλλοι ἀδελφοὶ νὰ στρατεύσωσι διὰ τὸ στρατόπεδον. Μένω.

Γεώργιος Παπαδ. Κορφινός.

— 0 —

Ἄριθ. 124.

Περιπόθητε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Κισινόβι.

Τῆ 5 Ἀπριλίου 1821. Ἰσμαήλ.

Προχθὲς σᾶς ἔγραψα μὲ τὸν Κύριον Καλαματιανὸν καὶ σᾶς ἔκλειον γραφὴν καὶ ἀπὸ τὴν φαμηλίαν σας. Τὰ νέα μας ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰσὶν, ὅτι ἐκεῖ τὰ πράγματα ὅλων ὑπάγουν εἰς ἤτυχίαν. Οἱ Τούρκοι ἐξαρματώθησαν, μόνον οἱ πρόκριτοι ὡτὰν εἰς Γαλατῶν ὁ Καπετᾶν Πασᾶς, ὁ Γιανιτζάραγας καὶ ἄλλοι ὅμοιοι ἐπαγρυπνοῦν περιπατοῦντες ἡμέραν καὶ νύκτα διὰ προφύλαξιν τῆς πόλεως, καὶ νὰ μὴν ἤθελεν ἀκολουθήσῃ ἐκ μέρους τῶν μπερπάτιδων Τούρκων πρὸς τοὺς Γραικοὺς τί ἐναντίον. Ταῦτα μᾶς λέγουν ἀπὸ 24. καὶ 26. ἀπελθόντος, ὁποῦ ἄφησαν ἐκεῖ. Ὁ Μωρέας, λέγουν, ἔχει τὴν ἐτοιμασίαν του, καὶ πολιτεύοντας τοὺς Τούρκους περιμένοντες Ἀρχηγόν.

Μαυθάνομεν μὲ λύπην μας τὰ συμβάντα εἰς Μολδῶβαν, τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Αὐθέντου εἰς Καραντίαν αὐτοῦ καὶ τῶν Ἐφόρων, τὰς καθημερινὰς ἐπιβουλάς τῶν ἐκεῖ καὶ χαροποίησόν μας, ἂν ἔχετε αὐτοῦ καλὰς εἰδήσεις.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Μιχαήλ Φωκιανός.

Ἄριθ. 125.

Πολυκόθητε καὶ σεβαστέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Τῆ 9 Ἀπριλίου 1821. Ῥένι.

Εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν, ἀφ' οὗ εἶχον τελειωμένα τὰ ἔτω ἐγκλει-
στα γράμματα, ἔλαβον τὴν ποθητὴν μοι γραφὴν σας σημειωμέ-
νην χθὲς τὸ ἑσπέραις εἰς Τρετζένι· ἐχάρην τὴν υγιάν σας καὶ ψυ-
χικῶς ἀνεπαύθη ἀκούοντας τὸν μιτευμὸν τοῦ Πρίγκιπος ἀπὸ
Κισινόβι διὰ τὸ ἀνηκὸν μέρος. Χθὲς ἐκτεταμένα σὰς ἔγραφον μὲ
τὴν πόστιαν εἰς Κισινόβι, τὰ ἴδια ἔγραφον τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ,
αὐτοῦ καὶ σήμερον πληροφορεῖσθε ἀπ' αὐτὴν μου σημειώνοντας,
ὅσα ἐκεῖ λαλῶ. Αἱ περιστάσεις ὁποῦ εἰς αὐτὴν μου τὴν χθεσι-
νὴν ἔχθεσιν βλέπετε μὲ ὠδήγησαν νὰ γράψω τοιοιουτρόπως
πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Γαλάτζι καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσω νὰ κατέ-
βουν πρὸς τὸν Προῦτον νὰ σταθῶσιν αὐτοῦ περιεσφλιζόμενοι,
καὶ ἄλλα αἷτια τῶν ἀνθρώπων, ὁποῦ διασκορποῦνται εἰς τὸ Γα-
λάτζιον, καὶ εἰς τὴν κατεπεύγουσαν ὥραν δὲν εὐρίσκονται εἰς τὸ
χρέος των, καθὼς μᾶς εἶπον μάλιστα εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην
κίνησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐγκαρδιωθέντος ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἐντοπίους,
οἵτινες εὐγῆκον εἰς τὰ χωρία καὶ διήγειραν τὴν Τζάραν ὄλην,
καὶ ἡμᾶς νὰ στεγάζωνται ἐχθρούς των· καὶ ἐπὶ πλέον ὁ ἐχθρὸς
αὐξάνει καθημέραν ἐνδυναμούμενος. Ὅταν δὲ τὸ στρατόπεδον
γένῃ πρὸς τὸν Προῦτον ἔχουν πάντοτε ταῖς πλάταις των ἀπὸ
ἐδῶ διαφεντευμέναις, καὶ δὲν φοβοῦνται καθὼς εἰς Γαλάτζι, ὁποῦ
ἂν κατέβουν σιγαλοῦτες ἀπὸ πάνω, ἡμποροῦν καὶ κάτωθεν οἱ ἐ-
χθροὶ νὰ στείλουν Τζάτας ἀπὸ Τζουλινέτζι ἀπὸ τὴν Σάξαν.
Ὁ Κύριος Παππαδόπουλος δύναται καλλίτερα νὰ συμβουλευσῆ
περὶ τούτου ποῦ ἀσφαλέστερον διὰ τὰ παρτίδα. Καὶ ἂν κρίνετε
εὐλογον τοιοιουτρόπως, στείλατέ μοι τὰ γράμματα ὀπίσω διὰ
νὰ τοῖς τὰ στείλω μὲ ταχύτητα γράφοντες καὶ οἱ ἴδιοι ὅπως εὐ-
λογώτερον σὰς φανῆ.

Τὸ μπαροῦτι καὶ βόλλα τουφεκίων ἐξάπαντος ὁ Κύρ Γεώρ-
γιος νὰ μᾶς στείλῃ καθὼς χθὲς τῷ ἔγραφον· μπαίλαις κανο-
νίων ἔχομεν ἀρκεταῖς ἀπὸ τὸν κάμπον Ῥόμαντζοφ, καθὼς σὰς
πρεῖπον ὁποῦ ἐκεῖ τὰς συνάζομεν. Ἐφόδια πρέπει παντοιο-

τρόπως νὰ ἔχωμεν, καὶ ἂν καὶ τοῦ Ταϊγανίου ἡ πρόβλεψις ἦνα ἀμφίβολος ἢ ἀργῆ, ἀνάγκη πᾶσα ἔλον ἓνα ἀπ' αὐτοῦ νὰ οἰκονομηθῶν, ὅτι ἐλπίς ἀπ' ἄλλοῦ δὲν εἶναι, καὶ τὸ μπαροῦτι καὶ βόλια τοὺς εἶναι ἀναγκαιότερον ἀπὸ ψωμί.

Ἐνθουμεθῆτε, παμφιλτατέ μοι ἀδελφέ ὅτι τὰ κινήματα αὐτὰ ἀποβλέπουν εἰς ἔλον τὸ Γένος, καὶ μὲ τὴν ἄργηταν καὶ ἀργοκίνησιν τῶν πραγμάτων ἡμποροῦμεν νὰ χάσωμεν, (ὃ μὴ γένοιτο ὕψιςτε Σαβκῶθ!) ἡ Πελοπόννητος, τὰ πλοῖα, ἡ Ἡπῆρος νὰ μὴν κινήθωσιν ἕως τῶρα καὶ νὰ κερδίσῃ τόσον ὃ ἐχθρὸς δὲν εἶναι διὰ ἡμᾶς συμφέρον, οὔτε βοθηεῖται ὁ Ἀρχηστράτηγος εἰς τὰ κινήματά του.

Γράμμα ἀπὸ τὸν Ἀρχηστράτηγον ὕστερον ἀπὸ 12. Μαρτίου δὲν εἶναι. δὲν ἤξεύρω πλέον ὃ Πρίγκιψ εἰς Κισινόβι ἂν ἐλάμβανε τὰς εἰδήσεις του, διότι ὑποπιεζόμεθα μήπως οἱ Μολδοβίνοι ἐμπόδιταν γρατήσαντες ὅλα τὰ γράμματα τῶν μερῶν. Ἐσσαροὶ ἄνθρωποι εἶναι ἀπὸ τὸν Προῦτον πηγεμένοι, τινὰς δὲν ἐπεστράφη οὔτε εἰδήσεις τῆς λαβῆς τῶν ἀποκριτικῆ εἶναι. Οἱ ἐλθόντες ὅμως ἀπὸ ἐκεῖ μᾶς βεβαιοῦν, ὅτι εἰς τὴν ἀ'. ἦτον νὰ μιτεῦτῃ διὰ Τυργόβιστον, καὶ πάλιν χθὲς ἄλλος παρομοίως μᾶς βεβαιοῖ καὶ ἐπὶ πλέον λέγει, ὅτι πολλοὶ Τοῦρκοι εὐγῆκαν ἀπὸ τὸ Κάστρον τοῦ Γιουρτζιόβου πρὸς τὰ ἐπάνω χωρία τῆς Βλαγίας, καὶ κατ' αὐτῶν ἐστάθη ἓν σῶμα εἰς ἕκ τῶν δύο ἢ ὃ Καπ. Γεωργάκης, ἢ ὃ Μπίμπασης Σοββας, δὲν ἤξευρε παστρικά Ὅλοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Βουκουρεστίου ἀνεχώρηταν.

Ὅλοι εὐρίσκονται ἐξοπίσω στρατιῶται καθὼς εἰς Φωξάνι καὶ ἄλλοῦ πρὸς τοὺς χιλίους· διὰ τοὺς Σέρβους κἀνένα παστρικὸν δὲν λέγουν, καὶ φαίνεσθαι, πῶς ἀκόμη στέκονται εἰς τὰ ἴδια.

Κἀγὼ Γεώργιος Παππαγιανόπουλος σᾶς ἀκριβοπροσκυνῶ, ὅλα τὰ δέοντα σᾶς τὰ ἐξηγούμεθα, καὶ μένει πλέον εἰς τὴν ἐνέργειάν σας· ἡμεῖς στιγμὴν δὲν χάνομεν ἐργαζόμενοι εἰς ὅλα.

Εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβον εἰδήσιν ὅτι οἱ Τοῦρκοι πολλὰ πρῶτ' σήμερον ἔκαμαν ἐπιδρομὴν πάλιν, ἄρπασαν ἓνα Ῥῶσον Κοζάκον, ὅπου οἱ ἰδικοὶ μας τὸν εἶχον μὲ τὰς βίγλας, καὶ ἀφ' οὔ εἶδον τοὺς ἰδικούς μας πηγαίνοντας κατεπάνω τῶν, ἔφυγον. Ὁ Καπ. Νικόλας μὲ ζητᾷ γνώμην, ἐγὼ τὸν ὁμιλῶ ὡς τὰ διαλειφθέντα, καὶ ἡ εὐγενεῖα σας εἰπῆτε μοι τί πλέον.

500. μπάλικι κανόνιων ἔχω ἐδῶ, καὶ 500. ἑτοιμες ἔξω καὶ ἐλπίζω ἀκόμα περισσοτέρας, τὸ φῶμι τῆς Βλαχομπογδανίας νὰ ὑστερίσωμεν τὸν ἐχθρὸν, καὶ αὐτὸ ἀρκετὸν.

Σὰς ἀσπάζομαι ἐπὶ τέλους ταπεινοπροσκυνῶντας σας πανοικί καὶ σὰς ἐπεύχομαι ἔτη πολλὰ νὰ πανηγυρίσετε ὑγιεῶς καὶ εὐδαιμόνως τὰς λαμπρὰς ταῦτα, ἡμέρας.

Καὶ μένω.

Ἄθαν: Εὐδούλος.

—0—

Ἄριθ. 126.

Περιπόθητέ μοι κύριε Ξάνθε.

Τῷ 11. Ἀπριλίου. 1821. Ῥένι.

Τὴν προχθὲς γεγραμμένην ἐπιστολὴν σας χθὲς ἔλαβον· εἶδα τὴν γνώμην σας περὶ τοῦ ἐν Γαλατζίῳ στρατοῦ, ἀρ' οὐ μὲ τὴν πρὸς τὸν κύρ Γεώργιον ἐπιστολὴν μου ἠκούσατε τὰ τρέχοντα· εἶδατε μὲ τὴν ἐπίτηδες σταλθεῖσαν σας τὴν προχθὲς παρ' ἐμοῦ τι τοῖς ὠμίλησα, καὶ χθὲς μετὰ τὴν λαβὴν τῆς γραφῆς σας τοῖς ἔγραψα πάλιν ὅσα ἀναγκαῖα εἰς προφύλαξιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν προβεβύτων ἐνόμιζα, παροτρύνων καὶ ἐγκαρδιῶνων αὐτοὺς ἰσχυρῶς, προειδοποιῶντας τοὺς τὴν ἔλευσιν τῶν ἐπιλοίπων στρατιωτῶν, καὶ στέλλοντάς τοὺς τὰ γράμματά σας ὅσα πρὸς αὐτοὺς ὁ κύριος Καλαματιανὸς μὲ ἔστειλεν ἕως ὅρας κανεῖς ἐκεῖθεν δὲν ἐφάνη, καὶ φαίνετε οὔτε νέον τὲ ἔτρεξεν. Οἱ Τοῦρκοι βέβαια δὲν εἶχαν νόλην νὰ δεῖξωσι πρόσωπον, ἀν ἀπὸ τοὺς ὡς τοὺς λέγετε ἀπάτριδας Μολδοβάνους δὲν ἐρεθίζοντο. Βεβαιωθεῖτε ὅτι οἱ ἰδιοὶ μας μένωσι σταθεροί, καὶ μὲ τὸν ἐρχομὸν τῶν ἄλλων στρατιωτῶν, νὰ ἀπεράσῃ καὶ ὁ Παππᾶς νὰ κάμωσι τὸν ὄρκον, νὰ βαλθῶσιν εἰς τάξιν νὰ καταγραφῇ ὁ καθεὶς εἰς τὴν παρτίδον ἔχει τὸ χρέος του, καὶ ὑπὸ τίνος διοίκησιν, πόσοι τῆς ξηρᾶς χρεῖας τυχοῦσης μένωσι, νὰ διορισθῶσιν Ἀρχηγῆται ὑπὸ τὸν Ἀρχηγόν τους καὶ ὀπωσοῦν νὰ ἐμβοῦν εἰς μίαν ἀρμενίαν καὶ ἄλυσσον, καὶ τότε θέλει εἶναι περισσότερον ἀκράδαντοι καὶ φοβεροὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν, ὅπου καὶ ἀν ἡ περίστασις δόηγῆσῃ, νὰ μείνωσι καὶ νὰ ἐστρατεύσωσιν ἐδῶ ἢ ἔξω, ὡς ὀρίζετε.

Δὲν ἐβεβαιώθη, ἄραγε ἡ διάθεσις τῶν Βλάχων πῶς ἔχει; στοχάζομαι μήπως καὶ αὐτοὶ εἶναι ὅμοιοι μὲ τοὺς Μολδοβάνους, συμπεραίνων ἀπὸ τὴν ἀναχώρησίν τους ἀπὸ τὴν πόλιν τους καὶ τὴν ἐπιστολὴν ὁποῦ ὁ Ἀρχιστράτηγος ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς 28. Μαρτίου.

Μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς καρντίνας ζῶ φιλικώτατα. μ' εὐκύνει εἰς τὴν δόσιν τῶν ἀναγκαίων, καὶ μὲ τὴν ἀπερατμένην παρασκευὴν ἐραπορτάρειτεν ὅλα τὰ κινήματα τῶν βερβάρων καὶ σκοτομοῦς ἔκαμαν καὶ μὲ πλέον ἐντύπωσιν. Ὁ Σταμελόπουλος μὲ τὰ γράμματα δὲν ἐφάνη νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, ἴτως ἔρχεται ἐξοπίσω καὶ ἀναγκαῖον, καθὰ λέγετε, πρέπει νὰ πηγαίνου συντροφευμένοι, μ' ὅλον ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν ξεμακρύνονται ἀπὸ τὸ Κάστρον ἀκόμα. Εἶδα τὸν μισευμὸν σας ἀπ' αὐτοῦ τὴν τετράδη, ἔχω εὐχαρίστητιν πραγματικῶς νὰ σᾶς ἀσπασθῶ, καὶ εὐρίσκομαι εἰς Ταμπάκι διὰ νὰ εἰπῶμεν καὶ διὰ ζώσης φωνῆς μερικᾶ, καὶ ἐπὶ πλέον ὅσα εἰς μὲ λέγει ἐδῶ περὶ Σέρβων.

Ὁ Καπ. Γεωργάκης Πατρίκης, μὲ ἐβεβαιώσεν ὁ καπετᾶν Ἀλευράς, ὅτι ἀπέρατε καὶ ἐν καιρῷ ἔφθασε πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον ἐγὼ χθές, μὲ τὴν εἰδητιν μοὶ λέγετε διὰ τὴν Πελοπόννητον, ἔκαμα τῷ ὄντι Πάτχα.

Βεβαιωθῆτε, Κύριε, ὅτι στιγμὴν δὲν ἀρίνω νὰ ἀπεράτῃ χωρὶς τὴν φροντίδα τοῦ ἐν Γαλατζίῳ στρατοῦ γράφοντάς τους καὶ λαλῶντας τοσον ἰσχυροῦς καὶ ἐντυπώδεις λόγους, ὥστε χωρὶς νὰ σᾶς βαρύνω μακρύτερον. ἐὰν ἦτον δυνατὸν πραγματικῶς νὰ τὰ ἀκούσετε, ἠθέλατε μὲ εἶπεῖ, ὅτι κάμνω ὁπωσοῦν τὸ χρέος μου.

Προφητεύομενον εἶναι αὐτὸ ὁποῦ μὲ λαλεῖτε ἀγαθῆ μου.
 » Ἐξέλθετε ἐξέλθετε ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου, φωνάζει ὁ Ἄγγελος ἐν τῇ ἀποκαλύψει, ὅτι ἡ Βαβυλὼν ἡ πόλις μεγάλη
 » πυρὶ πυρποληθήσεται, ἀποδώσει τὸ ἀνταπόδωπα αὐτῆς τρι-
 » πλασίως, καὶ παρὰ πάντων τῶν ἐκβαχευσάντων εἰς αὐτὴν
 » Εὐρωπαίων θὰ ἀκούσει, οὐαὶ ὑμῖν πόλις ἡ μεγάλη. κτλ.

Ὁφφικιάλοι εἰς τὰς ῥότας ἐδῶ ἔχουν προσταγὴν καὶ ἐδιώρισαν τοὺς στρατιώτας εἰς τὰ χωρία, ὅτι εἰς τὴν πρώτην τριβή-

γαν ὁποῦ ἀκούσουν, χωρὶς ἀναβολὴν νὰ ξεκινήσωσι διὰ τὴν δ-
χθην τοῦ Προῦτου· μὲ λέγουν χθὲς νὰ ἦναι προσταγὴ νὰ γέ-
νη τὸ γεφύρι εἰς Βαλένι, ὅπου πρότερον ἦτον ἐπὶ τὸν Προῦτον,
ἔγραψα νὰ μὴ βεβαιώσουν ἐν ταυτῶ νὰ ἔχουν οἱ στρατιῶται
διὰ ἑπτὰ ἡμέρας παξιμάδι, τὸ ὁποῖον νὰ μαζευθῆ εἰς Ταμπά-
κι. Χθὲς εἶδα οὐκάζι εἰς τὴν Πολίτζιαν διορίζον ῥητῶς τὸ
Πραβίτελστρον, ὅτι νὰ ἦναι εἰς καλὴν τάξιν τὰ γεφύρια τῶν
δρόμων καὶ καμομένα καλῶς, ὁποῦ νὰ ἦναι ἱκανὰ καὶ ἔτοιμα
διὰ τὰ στρατεύματα, ὁποῦ θέλει ἀπεράσουν.

Σὰς προσκυνῶ πανοικί ὑποσημειούμενος. κτλ.

A. Εὐδούλος.

—0—

Στοιχ. N. H.

Ἄριθ. 127.

Ἐάνθε μου ἀγαπητέ.

Σήμερον καὶ κινῶ κατὰ τὴν παραγγελίαν σου ἰδοῦ ὁποῦ σοὶ
γράφω. Ἡ χρηματικὴ μας κατάστασις οὔσα μικρὰ δὲν ἠμπί-
ρεσα νὰ σοὶ ἀφήτω παρὰ 500. φλορία, τὰ ὁποῖα στοχαζομαι
νὰ ἐξαρχέσωσι διὰ τὸ ταξείδιόν σου. Σοὶ συμβουλεύω νὰ μὴν
ἀπεράσης ἀπὸ τὴν Βιέννην μήπως ὑποπέσης εἰς τοὺς ἐκεῖ κα-
τασκόπους. Σπεῦτον λαμβάνων ἐδῶ τοὺς παρὰ τοῦ Βαρθάκη
καὶ ἄλλοθεν πόθεν συναχθέντας παράδες νὰ μᾶς προφθάσης
εἰς τὸ Τριέστιον, ὅπου ἀφεύκτως θέλομεν σὲ προσμένει ἢ ἐκεῖ
θέλομεν δώσει τὰς παραγγελίας μας ποῦ νὰ μᾶς εὔρησ. Τοὺς
παράδες ὀηλ. τὰ 500. φλορία θέλει σοὶ τὰ ἐγχειρήσει ὁ Μα-
ρίνος Στρατῆς. Ἐδῶ ἐστοχάσθη νὰ συστήσω τρεῖς Ἐφόρους,
τὸν Ποῦρδαν, τὸν Ἰωάννην Μακρῆν, καὶ τὸν Μαρίνον Στρατῆν,
καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θέλεις μὲ ἐπαινέσει διὰ τὴν τοιαύτην
ἐκλογὴν μου. Ἐν τοσούτῳ δὲ κατασπαζόμενός σε μένω.

Ὁ σὸς φίλος καὶ ἀδελφός.

Δημήτριος Ὑψηλάντης.

1821. Ἀριλλίου. 13. Κισνόβι.

—0—

Στοιχ. 1. 6.

Ἀριθ. 128.

Σεβαστέ μοι κύριε Ἐ. Ξάνθε.

Ἵστερον ἀπὸ μίαν μεγάλην κακοπάθειαν, αἷτια τῆς κακοδρομίας, ἐφθάσαμεν εὐτυχῶς ἐδῶ, ὅπου ἐπαρεδόσαμεν τὰ ἐμανέτια σῶα, πλὴν γρόσια δὲν ἔλαβα, εἰμὴ μόνον τρεῖς χιλιάδας. Ἀγαθὴ τύχη εὐρέθη ὁ καλὸς Μοῦσος καὶ μὲ εὐκόλυνεν ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια, διὰ τὰ ὁποῖα παρακαλῶ θερμῶς νὰ παρασταθῆτε εἰς τὸν Σεβαστὸν Καλὸν διὰ νὰ τὰ μετρήσῃ ἐν καιρῷ εἰς τὸν Μοῦσον, ὁποῦ νὰ τὰ δώσῃ καὶ αὐτὸς ὅθεν τὰ ἔλαβεν διὰ νὰ μὴ στενοχωρηθῇ καὶ ἡξέυρεις πόσον εἶναι φιλότιμος. Τὰ ἐδῶ τρέχοντα θέλετε τὰ μάθει ἀπὸ τὸν ἴδιον. Ἐγὼ αὖριον ἀναχωρῶ, καὶ μὴ ἔχοντας νεώτερον, σέ ἀσπάζομαι σεβασμίως καὶ μένω. Ὁ σὸς ἀδελφὸς καὶ δοῦλος.

Εὐαγγέλης Μαντζαράκης.

1821. Μαρτίου 16. Κωνσταντινούπολις.

Σ. Ἔτερον τοῦ Μούσου.

— 0 —

Ἀριθ. 129.

Περιπόθητε καὶ ἀκριβέ μου φίλε κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Ἰσμαήλ.

Τῇ 9. Ἀπριλλίου 1821. Καρπντίνα Ρενίου.

Χθὲς σᾶς ἔγραψα διὰ τῆς πόστιας εἰς Κισινόβιον, ἥδη δὲ μαθὼν παρὰ τοῦ κυρίου Ξοδύλου τὸ φθάσιμόν σας εἰς Ἰσμαήλ, δὲν λείπω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω τὸν ἐρχομόν μου εἰς τὰ ἐδῶ. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἄρχισε νὰ καθητυγάζῃ ἐνῷ ἐγὼ ἐμίσειον ἐκεῖθεν εἰς τὰς 30. τοῦ λήξαντος. Δὲν σᾶς ἐκτείνουμαι περαιτέρω, ἐπειδὴ καὶ θέλετε τὰ μάθει καταλεπιτῶς ἀπὸ τὸν ἐκεῖ ἐλθόντα κύριον Θεοδόσιον Κηλαδινόν.

Ὁ κοινὸς φίλος Εὐαγγέλης Μαντζαράκης ἐμίσειτε πρὶν ἐμοῦ, ὅπου τὸ χρέος τὸν ἐπροσκάλει, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἔφοροι τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν τῷ ἔδωσαν περισσότερον ἀπὸ γρ. τρεῖς χιλιάδας, ἐστάθην ἐγὼ νὰ τῷ ἀποπληρώσω τὴν ποσότητα τῶν δέκα χιλιάδων γροσίων, ἔγραψεν ὁ Πρίγκιψ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν, δίδοντάς με δύο γράμματα ἀνοικτὰ ἕνα πρὸς τὸν Πρίγκιπα

καὶ δεύτερον πρὸς τὴν τιμιότητά σας, διὰ νὰ λάβω αὐτὰ τὰ γρόσια. Διὸ σὰς παρακαλῶ, φίλε, νὰ κάμετε κάθε τρόπον νὰ μὲ δοθοῦν τὰ αὐτὰ μετρητά. Τὰ τοῦ Γαλατζίου εἶναι εἰς ἀκαταστασίαν· τὰ ἐμανέτια ἐγγείρησα ἀσφαλῶς καὶ ἀκινδύνως εἰς τοὺς Ἐφόρους. Νέον οὐδέν, εἰμὴ γλυκοασπαζόμενός σας μένω εἰς ἀπόκρισίν σας. Ὁ σὸς.

Δημήτριος Μούσος.

— 0 —

Ἄριθ. 130.

Ἐντιμότητε Κύριε Ξά.θε.

Τῆ 15. Ἀπριλίου 1821. Ἀπὸ Προῦτον.

Παρακινούμενος ἀπὸ φιλογένειαν, κύριέ μου, μοῦ εἴματε νὰ περιμένω εἰς τὸ Γαλατζί με τὸν Καπετᾶν Ἀνδρέαν. Διὰ ποῖον τέλος δὲν ἀγνώω· ἔστω γνωστὸν, κύριέ μου, ὅτι ἔκαμα σκέψιν τῆς ζωῆς μας ἀπὸ πολλά χρόνια καὶ ἀπεφάσισα τὸν θάνατον, νὰ ἀποθάνω ὅμως ἐνδόξως, νὰ σείλλω εἰς τὸν ἄδην ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας πρὶν ὑπάγω ἐγώ. Λοιπὸν ἀπὸ τὴν πόλιν ἀπεφάσισα διὰ τὸ Βουκουρέστι νὰ συνευρεθῶ εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅπου ὁ Ἀρχιστρατήγος, καὶ ἐγὼ ἐκεῖ νὰ ἀποθάνω καὶ ὅσοι μετ' ἐμοῦ ἠκολούθησαν με ἰδιά μου ἐξοδα (ὅσα ἡ πτωχή μου κατάστασις.) Λοιπὸν, ἀδελφὲ καὶ φίλε εἰλικρινέστατε ἂν οἱ ἐδῶ Ἐφοροὶ μας μὲ προσδιορίσουν νὰ μείνω με τὸν Καπ: Ἀνδρέαν, παρακοὴν δὲν κάμω, ἀλλὰ πείθομαι εἰς τὰς προσταγὰς των, ἀλλέως ἐξακολουθῶ τὸν δρόμον μου, ὅπου καλλήτερον καιρὸν δὲν ξηναερίτικω νὰ συντροφευθῶ με τόσους στρατιώτας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ δρόμου, καὶ οὕτως ἐκτελῶ τὰς ἐγγράφους διαταγὰς τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου καὶ Ἀρχιστρατήγου τῆς Ἀρχῆς μας· καὶ οὕτως ταπεινοπροσκυνῶντας σας.

Μένω.

Κωνσταντῖνος Βαντόρος.

— 0 —

Ἄριθ. 131.

Ἀγαπητέ κύριε Ξάνθε.

Κισινόβι.

Τῆ 16. Ἀπριλίου. 1821. Ἰσμαήλ.

Ἀπὸ τὸν Γεώργιον Σγουρόφ ἔλαβον τὴν ἀδελφικὴν σας ση-
μειωμένην ἀπὸ χθές· διὰ τὴν υγιείαν σας καὶ γραφόμενά σας ἐ-
χάρην. Ἐδῶ εἶναι γράμμα ἀπὸ τὸν Μωρέαν πρὸς τὸν Ἡγού-
μενον τοῦ Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀπὸ τὰς 15. Μαρ-
τίου· δὲν λέγει ἄλλο τι, εἰμὴ ὅτι ἦσαν κατὰ πάντα ἔτοιμοι, καὶ
τῆς Μάνης ὁ Μπέης ἐπερίμενε μετρητά· ὅλοι ὅσοι ἦτον μὲ
ἀπόφασιν εἰς καραντίνα διὰ νὰ κινήσουν εἶναι ἔτοιμοι. Ἡμεῖς
σήμερον τοὺς δίδομεν τὴν κόνην, ὅση εὑρίσκεται, καὶ τοὺς εἶδω
καὶ τὰ δύο κανόνια Καραβίου μας ἀπὸ λίτρας 7. τὸ καθ' ἓνα,
καὶ μεθάριον ἴσως μισεύτουν. Θέλω ἀκολουθήσω, ὅσα γράφετε
διὰ τὸν Γαῖτάνην· ἐνθουμηθῆτε ὅμως διὰ τὰς πρεκούρας μὲ ὠ-
μιλήσατε· ἐπειδὴ χωρὶς αὐτὰς δὲν κάμνομεν τίποτε.

Ἀπὸ Κωνσ. δὲν ἦλθε κανένα νέον παρτίδον, διὰ τοῦτο καὶ
δὲν εἶχομεν κανένα ἀξιὸν ἀκοῆς. Ὁ ἐν Ὀδέσση κύριος Κου-
μπάρης μοὶ γράφει ἀπὸ τὰς 9. τούτου, ὅτι ἐστάθη ἀδύνατον μὲ
ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους, ὁποῦ ἐπάσχισαν νὰ σταλθῶσιν
ἀπὸ ἐκεῖ διὰ θαλάσσης τὰ ζητηθέντα ἐφόδια διὰ τὴν βοήθειαν
τῶν εὐρισκομένων εἰς Προῦτον καὶ Γαλάτζι στρατιωτῶν, καὶ
τάχα ὅτι ἐλπίζουν πῶς ἢ ἐδῶ ἀδελφότης νὰ ἔκαμε κάθε τρόπον
νὰ ἐξοικονομηθῶσιν, ἕως νὰ συγχωρήσῃ ἢ περίστασις νὰ σταλ-
θοῦν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἢ ἀπὸ ἄλλο μέρος. Δὲν τεργιάζουν αὐτὰ μὲ
τὰ ὅσα ἔγραφαν μὲ τὴν σταφέταν, ὁποῦ ἔστειλαν.

Σὰς ἀσπάζομαι κτλ.

Μ. Φωκιανός.

— 0 —

Ἄριθ. 132.

Περιπόθητε Κύριε Ξάνθε.

Κισινόβι.

Τῆ 18. Ἀπριλίου. 1821. Πένι.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας μὲ ἔφερον ὁ κύριος Προκόπης τὴν εἰς Φορμόσαν
προχθὲς γεγραμμένην φιλιτάτην μοὶ ἐπιστολὴν σας. Εἶδον τὴν ἐπὶ
τὴν κίνησιν τῶν πλοίων γνώμην σας, καθὼς χθὲς καὶ ἐγὼ σὰς ἐλά-
λησα] εἰς πλάτος. Ὅλα αὐτὰ τὰ κινήματα ὀρθῶς ἀπαιτοῦνται

νά γένωσι καὶ μὲ ταχύτητα. Χθὲς ἀνέβη εἰς Γαλατζίον ὁ Καπ. Α. Σφαέλος, ἀφ' οὗ ὠμιλήσαμεν ἀρκετὰ τόσον δ. ἀ τὴν ὀγλήγορον ἐξαποστολὴν τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐφοδίων, καθὼς καὶ διὰ τὴν κίνησιν τῶν πλοίων διὰ ἔξω εἰς τὴν θάλασσαν, νὰ ἐτοιμάσῃ ὅσον πλεγματικὴ δυνάμει καὶ νὰ παραλάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὰ παρτίδα καὶ τὰ πράγματα, καθὼς εἶχεν ὀδηγηθῆ, καὶ νὰ κατέβῃ εἰς τὸν Προῦτον, ὅπου πρέπει νὰ ἐφοδιασθῶν ἀπὸ ἔργατα, καὶ οὐχὶ εἰς Ἰσμαήλ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Προῦτον νὰ κινήσῃ διὰ τὸ πέλαγος. Αἱ βάραι μὲ τὰ ἐφόδια καὶ ἀνθρώπους ἀκόμη δὲν ἦλθον ἀπὸ τὸ Ἰσμαήλ, ἴσως αὔριον τὸ πρῶτ φθάσῃ. Σήμερον ἀπ' αὐτοῦ ἔρθησαν δώδεκα ἄνθρωποι καὶ ξεκινοῦν μετὰ τέσσαρας ὥρας διὰ τὸν δρόμον τους.

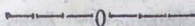
Οἱ Κύριοι ἀπὸ Ἰσμαήλ εἶπον, ὅτι ἐν ἀποφασισθῆ τὰ παρτίδα νὰ ἀρματώσῃ, νὰ σταθῶν εἰς τὸν Προῦτον, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχουν εἰς τὸ Ἰσμαήλ διὰ τὰ ἐνδεχόμενα, ὅταν ὁ στρατὸς τοῦ Γαλατζίου ξεκινήσῃ. Τὶ τάχα ἔπεται νὰ κάμωσιν ὅσοι στρατιῶται ἔλθουν καὶ δὲν πορθηθῶν; Περικτὸς νὰ ἐτοιμασθῆ κίνημα δι' ἄλλο μέρος, καθὼς λέγετε μὲ τὰ παρτίδα, καὶ ἄς ἀπορριπῆται τότε καὶ διὰ τὰ ἄτρα τοῦ κύρ Μούσου, καὶ ξεκίνησιν ἀναγκαιοτάτην τοῦ Βασικιώτου, διότι αὐτὸς διὰ πολλὰ περισσότερα θέλει χρησιμεύσει. Καὶ ἂν ἀπὸ τὰ πράγματα Γαλατζίου μοῦ ἔμβωσιν ἄτρα, ἐγὼ ἀκολουθῶ, καὶ ὕστερα ἄς ἀπακριθῶμεν οἱ δύο μας εἰς τὰς ἐναντίας γνώμας. Ἄμποτε νὰ ἔρθησαν ἀπὸ Ὀδέτσαν ἢ Γαλιάνοκ ἄρατα καὶ νὰ κινήσῃ ὀγλήγορα τὰ παρτίδα (α). τὸν Στραματελόπουλον χθὲς ἔστειλα παρακινῶντας νὰ τὸν διευθύνωσιν ἀτραλῶς ὅσον τάχιστα μὲ προσθήκην ὅσα εἰς τὴν σημειώσιν σας μοὶ λέγετε. Ἐν ὅτῳ καιρῷ εἴθε αὐτοῦ, παρακαλῶ, γράφετέ μοι πληροφοροῦντές με τὰ πάντα, καὶ ἐξηγηθῆτε εἰς τοὺς ἐν Ἰσμαήλ τὰ καθήκοντα. Συμπεραίνω, ὅτι ὁ καπετᾶν Ἄνδρέας θὰ ἀπαντήσῃ δυσκολίας ἔως νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὸν στόλον

(α) Τὰ ἀπὸ Ὀδητῶν περιμενόμενα πολεμικὰ ἐφόδια ἐστάλησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς Ἰσμαήλ, καὶ ἐκεῖθεν διευθύνθησαν εἰς Προῦτον καὶ Γαλατζί.

καὶ νά τοὺς ξεκινήσῃ ἀπὸ Γαλάτzion. Τὰ Τουρκικὰ γράμματα
ὁποῦ ἔπιασαν, δὲν μοὶ ἔστειλαν ἀκόμη, αὐριον σᾶς λέγω.

Ἐν τοσούτῳ σᾶς προσκυνῶ κτλ.

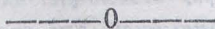
Α. Εὐδουλος

Ἴδου ἡ Καταγραφή.

13. Κανόνια μὲ τὰ χρυσάτιάτων. »	463,300. Βόλια	τευφεκίου.
125. Τουφέκια μὲ τὰ ὄ5. μπα- »	737. Πούτια	μπαρουτι.
χρονέτας. »	300. Φυσέκια.	
99. Σπαθίχ. »	75. Βάλλες	κανονίου.
10. Γιαταγάνια. »	5. Ὅμοιας	Ἄντζολίου.
99. Βάλλες κανονίων. »	12 Καρτουίτζα	σμιδράλια.
12. Μπαλτάδες. »	5000. Τζακμακόπετρες.	
6. Φτιάρια σιδηρένια. »	1. Καζάνι	σηδου. μεγάλ.
2. Φανάρια »	πούτια 2 $\frac{3}{4}$.	Καρφία.
4. Τελατίνια »	9. Φούντια	ἔτι.
41. Μοναράδες διὰ κανόνια. »	6. Φηρία.	
4. Σεντοῦκι διὰ τὰ ἄρματα. »	10. Καβοστράτζους.	
4. Λύμας. »	400. Ῥοκέταις.	
3. Φόρμας διὰ βόλια του- »	3. Σιδηρα	Κατζαβίδια.
φεκίων »	59. Καρτουίτζα	σμιδράλια.
6. Βελῶνες Τζαγγαράσχο.		
58. Πούτια σμιδράλια.		

Ὅλα ταῦτα δι' ἐπιμελείας καὶ συνεργίας τοῦ ἐκεῖ διατρίβοντος
Σπύρου Κυπαρίση ἐστάλησαν.

Ἄριθ. 133.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε καὶ Ἰω. Μακρῆ. Εἰς Κισνόβι.
Τῆ 26. Ἀπριλίου. 1821. Τζερναούτζι.

Ἄλλο δὲν ἔχω, εἰμὴ ὅτι ὑγιαίνωμεν, ὅτι κατὰ τὴν εἰκο-
στήν τοῦ παρόντος τὴν τετάρτην περὶ τὰς δέκα ὥρας ἀπερά-
σαμεν ἀπὸ αὐτοῦ γράφοντάς σας τὴν ἰδίαν ἐκείνην στιγμήν,
ὅτι ἀπεράταμεν καὶ ὅτι κατὰ τὴν εἰκοστήν τρίτην ἐφθάσαμεν

ἐδῶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας· ἐπροσμέναμεν ἐδῶ ἕως σήμε-
 ρον τὸν Κ. Τυπάλδον, πλὴν μὲ τὸ νὰ μὴν ἐφάνη ἄχρι τῆς
 παρούσης ὥρας (ἀποροῦντες εἰς τὸ αἶτιον τῆς ἀργοπορίας του
 εἰς παρομοίας περιστάσεις) σήμερον μετὰ τὸ γεῦμα μισεύο-
 μεν ἐντεῦθεν διὰ τὸ Χέρμανστατ, ὅπου θέλει τὸν περιμένομεν.
 Ὁ κύριος Χαρίτος (Δ. Ὑψηλάντης) ὑγιαίνει, εἶναι πολλὰ εὐ-
 θυμος καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ εἰμὴ τὸ τέλος τοῦ ταξιδίου μας. εἶ-
 πέτε παρακαλῶ εἰς τὴν σεβαστὴν Μητέρα του τοὺς ἀνήκοντας
 προσκυνησμούς μου, εἰπέτε πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι νὰ μὴν ἔχη
 τὴν παραμικρὰν ἔνοϊαν διὰ τὸν υἱὸν τῆς· ἄς στοχασθῇ ὅτι ὑ-
 πάγει εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θέλει ἀνοίξουν τὰς ἀγκάλας
 των νὰ τὸν δεχθοῦν μὲ ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην εἰλικρίνειαν,
 διὰ τὸ ὁποῖον τοῦτο, θέλει εἶναι τῶν ὑποσχέσεων μας αἱ μέλ-
 λουσαι περιστάσεις· ὅθεν ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, εἰς μίαν ἐ-
 νάρητον μητέρα, δὲν μένει ἄλλο, παρὰ νὰ εὐχεται ὑπὲρ αὐτοῦ
 καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ὅλων ὁποῦ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν προβλέψεων
 μας νὰ σταθοῦν ἐπικερδῆ, σεῖς δὲ φίλοι μου εὐχομαι τὸ πρῶ-
 τον νὰ ὑγιαίνητε καὶ τὸ δεύτερον νὰ ἀξιωθῶ νὰ σᾶς ἰδῶ ὅ-
 που καὶ ὅπως ἐπιθυμῶ. Πρὸς τὸν Κ. Τυπάλδον δὲν γράφω
 μὲ τὸ νὰ τὸν νομίζω κατ' ὁδόν, τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἀμφιβάλω· εἰπέτε
 τῷ Κ. Φλογαίτῃ ὅτι ἀπεράταμεν ἐδῶ, καὶ ἄς ἀκολουθήσῃ
 τὰς διαταγὰς τοῦ Κυρίου του. Γράψτετέ μας εἰς Τριέστιον εἰς
 τὸν ἐκεῖ κύριον Προκόπιον Καρτζιώτην, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβά-
 νομεν τὸ γράμμα σας ἀσφαλῶς, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ὁποῦ εὐκολυ-
 νόμεθα θέλει σᾶς γράφομεν ἐν καιρῷ τὰ τοῦ δρόμου μας· τὸ ὁ-
 ποῖον τοῦτο ζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ σᾶς. Τὸν εὐγενῆ Κύριον
 Α. Μποῦρδαν ἀσπάζομαι ἐκ ψυχῆς. Δὲν ἔχω ἄλλο εἰμὴ μένω
 μὲ ὄλην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ εἰλικρίνειαν διὰ βίου πρόθυ-
 μος πατριώτης.

Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος.

Ἄριθ. 134.

Φίλιππάτέ μοι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Ῥένι.

Τῆ 27 Ἀπριλίου 1821 Κισνόβι.

Τὴν παροῦσάν μου σᾶς στέλλω ἐξεπίτηδες ἐλπίζων νὰ σᾶς προφθάσῃ αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν θέλετε λάβει μέσον τοῦ Κ. Α. Ξοδύλου. Σήμερον μὲ ἐφώναξεν ὁ Ναμέσνικος (Πληρεξούσιος) Κ. Ἰντζοφ καὶ μὲ ἠρώτησε διὰ τὴν τιμιότητά σας ἂν εἴθε ἐδῶ ἐγὼ τὸν εἶπον ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐμισεύσατε δι' αὐτοῦ. καὶ αὖθις με ἠρώτησεν λέγοντας τοῦ λόγου σου τί κάμνεις ἐδῶ τὸν ἀπεκρίθην ὅτι ἔχω δύο μαγαζία μὲ πραγματείας κα καταγίνομαι νὰ τὰς πωλήσω. Ἐκεῖνος πάλιν μὲ εἶπεν, ἐγὼ ἔμαθα ὅτι ἐστὶ καὶ ὁ Ξάνθος φερόμενοι ἐναντίον τῶν προσταγῶν μου, φυγαδεύετε ἀνθρώπους ἀπὸ κρυφὰ μέρη, οὕτως ἔρχονται καθημερινῶς καὶ μὲ λέγουν· λοιπὸν κοιτάξετε καλὰ, μὴ φαίνεσθαι τόσον, ἐγὼ πάντοτε παρήκουσα καὶ παρεῖδον διὰ λόγου σας, ὅθεν καὶ ἐτεῖς ἡσυχάσατε ὀλίγον. Ὁ Κύριος Ξάνθος, λέγει, ἄς μείνῃ ὅθεν εὐρίσκεται διὰ μερικὰς ἡμέρας, καὶ ἄς μὴν ἔλθῃ ἐδῶ, ἔτζι νὰ τὸν εἰδοποιήσης. ὁμοίως καὶ τοῦ λόγου σου νὰ ἡσυχάσης εἰς ἓν μέρος δι' ὀλίγον, ἄφρευκτα νὰ ξεκινήσης σταφέταν καὶ νὰ τὸν εἰδοποιήσης, διότι δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ ὑποφέρω τὰ λόγια τινῶν καθ' ἡμῶν ἔρχονται καὶ μοὶ λέγουν· οὕτως μοὶ εἶπε νὰ σᾶς εἰδοποιήσω. Μὲ ἠρώτησε καὶ διὰ τοὺς τόσους ἀνθρώπους ὁποῦ πρὸ ἡμερῶν ἦτον ἐδῶ, τί ἔγειναν, καὶ ποῦ ἐπήγαν; ἐγὼ τὸν ἀπεκρίθην, ὅτι βλέποντες τὸν ἀμετάθετον σκοπὸν σας, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον διὰ νὰ τοῖς δώσετε τὴν ἄδειαν νὰ εὗγουν ἔξω τοῦ στάτου, ἀπεφάτισαν καὶ ἀναχωροῦν καθημερινῶς ὅθεν ἦλθον, διότι εἶναι ἀνθρώποι πτωχοὶ καὶ δὲν ἔχουν πῶς νὰ ζήσουν ἐδῶ. Οὕτως λοιπὸν τὰ πράγματα ἔχουν καὶ πρὸς διοίκησίν σας· μᾶς εἶπεν ὁ ἅγιος Σεραφῆμ νὰ σᾶς γράψωμεν, ὅτι νὰ μὴ μισεύσητε ἀπὸ αὐτοῦ πρὶν τῆς ἐνταμώσεώς σας μὲ αὐτὸν, ὅστις κατ' αὐτὰς κινεῖ καὶ ἔρχεται αὐτοῦ. Ἡμεῖς προσπαθοῦμεν ὅσον τάχιστα καὶ μυστικὰ δυνηθῶμεν διὰ νὰ στείλωμεν καὶ τοὺς

ἐδῶ ἐπιλοίπους ἀνθρώπους δι' ἐκεῖ κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον
νὰ ἐξακολουθήσωσι· σᾶς περικλείομεν καὶ ὅσα διάφορα γράμ-
ματὰ σας ἐκ διαφόρων μερῶν ἐλάβαμεν.

Μὲ ἐπαρεκάλεσεν ὁ βῆθεις Ἰντζοφ νὰ μείνουν τὰ ὅσα μὲ
εἶπε κρυφώτατα. Λοιπὸν ἄς μὴ μάθη κανένας ἄλλος παρα-
καλοῦμεν τὰ αὐτὰ· ἀνάθεμα τὴν ὥραν ὅπου ὁ Πεταλᾶς ἐσηκώ-
θη καὶ ἔφυγε, καὶ ἄφησε τώρα καὶ τὸν Ναμέσνικον νὰ συλλο-
γῆται καὶ ἡμᾶς νὰ ἀνησυχῶμεν.

Σᾶς Ἀδελφικοσπάζομαι.
Μαρῖνος Στρατιῆς.

Ἀριθ. 135.

Ἀδελφεῖ κύριε Ξάνθε, καὶ ἀδελ. κύριοι Ἐφοροὶ. Ἰσμ. καὶ Ῥενίου.

Τῆ 5. Μαΐου. 1821. Κισνόβι.

Τὰ πρὸ δλίγου ἐν Γαλατζίῳ γενόμενα, ὅσον ἀπέδειξαν τὴν
ἠρωϊκὴν καὶ ἀκαταμάχητον ἀνδρίαν τῶν ἀρίστων καὶ θαυμα-
στῶν ἀρχηγῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ἐκεῖ πατριωτικοῦ στρατεύ-
ματος, καὶ ἀποκατέστησαν αὐτοὺς ὁμοίους μὲ τοὺς ἐνδόξους
προγόνους ἡμῶν, τόσον ἐλύπησαν καὶ κατεσπάρραξαν τὰς ψυ-
χὰς καὶ ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὁμογενῶν, διὰ τὴν ὑποχώρησιν
καὶ ἀποβολὴν τῆς ἐπωρλεσεστάτης καὶ ἀναγκαιοστάτης ἐκείνης
θέσεως. Ὅθεν καὶ θυμιάζοντες τὴν ἀρετὴν τῶν ἀγωνισαμέ-
νων, καὶ ἐπιδαφιλευόμενοι αὐτοῖς τοὺς δικαιοτάτους ἐπαίνους,
ἐπιθυμοῦμεν καὶ πόθον ἔχομεν ζέοντα πρὸς τὴν ἀνάκτησιν τῆς
δόξης, καὶ τῆς ἐν Γαλατζίῳ θέσεως, ὡς χρησιμωτάτης. Γι-
νώσκοντες δὲ ὅτι ἡ εὐγενεῖα σας ὡς γνήσιοι πατριῶται καὶ ζη-
λωταὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐκλείας τοῦ γένους, ἔχετε τὰ αὐ-
τὰ φρονήματα, καὶ συμφάνως ἤδη σκέπτεσθε περὶ τῶν ἀναγκαί-
ων μέσων εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ ποθουμένου, καὶ ἐξάλειψιν
τῆς ἐκ πρώτης ἀφειρησίας προστριβείτης τῷ Γρικικῷ ὀνόματι
ἀδοξίας, διὰ τὴν ἐξ ἀνάγκης γενομένην ἐκεῖθεν ὑποχώρησιν τῶν
ἡμετέρων. Μετὰ χαρᾶς ἠθέλομεν ἔλθῃ αὐτόσε διὰ νὰ συνει-
σφέρωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ καθεαυτοῦς, καὶ κοινῶς ἐν ἀδελφότητι
συσκεψάμενοι, νὰ συνδιατάξωμεν τὰ ἀπαιτούμενα μέσα καὶ

τοὺς συνταλειατικοὺς τρόπους, ὥστε καὶ οἱ ἐχθροὶ νὰ καταισχυ-
 θῶσι καταισχύνην αἰώνιαν, καὶ νὰ ἀποδειχθῶσι κακῶς ἔχον-
 τας, καὶ οἱ φίλοι νὰ ἐμψυχωθῶσιν ἐπὶ πλεόν, καὶ τὰς θέσεις
 των τὰς προτέρας νὰ ἀναλαβῶσι, καὶ ὀχυρωθέντες ἀσφαλῶς,
 καὶ προσθέντες εἰς τὴν φυτικὴν ἀνδρίαν τὴν ἐκ τέχνης καὶ
 προμυθείας οἰκονομίαν, νὰ ἦναι τοῦ λοιποῦ ἀκαταμάχητοι, καὶ
 νὰ δείξωσι τοῖς ἐχθροῦς πόσον ὑπερτεροῦσιν οἱ ὑπὲρ πίστεως
 καὶ πατρίδος μαχόμενοι. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὴν αὐτότε ἀριξίν ἡ-
 μῶν δὲν συγχωροῦσιν αἱ περιστάσεις, εὖρωμεν κατ' εὐτυχίαν
 τοὺς ἐπιφέροντας τὸ παρὸν ἡμῶν ἄρχοντα Πολκόνβικον κύ-
 ριον Ἰωάννην Κοντογόνην καὶ κύριον Γεώργιον Σοριανόν, (α)
 ἀνθρώπους καὶ νοῆσαι τὰ θέοντα ἱκανοτάτους, καὶ πράξαι τὰ
 βουλευθέντα προθυμοτάτους, ὡς καὶ φρονίμους, καὶ πείραν,
 οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχοντας τῶν τοιούτων, καὶ ὁμογενεῖς, καὶ
 ζηλωτὰς τῆς δόξης καὶ τιμῆς τοῦ γένους. Τούτους θέλοντας
 νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Τυρκοβιστίῳ γενικὸν στρατόπεδον καὶ
 νὰ συστρατεύωνται, παρεκινήσαμεν νὰ ἔλθωσι πρότερον αὐ-
 τότε, καὶ εὖρωμεν προθύμους εἰς τὸ πρόβλημα. Δὲν ἀμφιβάλ-
 λομεν λοιπὸν, ὅτι καὶ ἡ εὐγενεῖα σας, ἐπαινοῦντες τὸν ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν των θέλετε ὑποδεχθῆ αὐτοὺς
 ὡς ἀδελφούς καὶ φίλους, καὶ πληροφορηθέντες τὴν φρόνησιν καὶ
 ἐμπειρίαν, καὶ προθυμίαν αὐτῶν, θέλετε παραλάβει εἰς τὰς
 ὑπὲρ κοινῆ συμφέροντα συνδιασκέψεις σας, καὶ κοινῆ γνώμη
 περὶ τῶν ὠφελίμων τῷ γένει συμβουλευόμενοι, θέλετε θάλει
 εἰς πράξιν τὰς ἀξιεπαίνους σκέψεις, καὶ θέλετε κατορθώσαι
 διὰ τὰς χεῖρας τὸ ποθούμενον, ἀποστέλλοντες, εἰ χρεῖα, καὶ τοὺς ἐ-
 πιφέροντας εἰς τὸν ἀνήκοντα τόπον διὰ νὰ χρησιμεύσωσι καὶ
 σωματικῶς εἰς τὰ πρέποντα. Τὸ προκείμενον εἶναι περὶ ἐ-
 ξαλείψεως ἀτιμίας καὶ ἀνακτήσεως δόξης καὶ τόπου, καὶ ὀ-
 χυρώσεως ἀσφαλοῦς καὶ ἀμετακινήτου τῶν ἡμετέρων, διὰ τοῦ-
 το καὶ ἡμεῖς ὡς ἀδελφοὶ χρεός ἱερὸν ἐκπληροῦντες, καὶ πράτ-
 τομεν καὶ λέγομεν ὅσα δυνάμεθα, καὶ οἱ ἐπιφέροντες ἔρχον-
 ται διὰ νὰ συνεισενέγκωσι τὸ μέρος των εἰς τὸν καλὸν τοῦτον
 ἀγῶνα. καὶ ἡ εὐγενεῖα σας πεποίθαμεν, ὅτι ἀποδεξάμενοι τὴν

(α) Οἱ ῥηθέντες Κοντογόνης καὶ Σοριανὸς ἐκ τῆς νήσου Κέως ἀπέβηκον εἰς
 τὴν μάχην τοῦ Σκουλενίου.

προαίρεσιν και ἡμῶν και αὐτῶν, εἴθε κατὰ πάντα σύμφωνοι
 μέ τὰ ἡμέτερα φρονήματα.]

Μένομεν

Ἀδελφός και φίλος.

Ἰακωβάκης Ρίζου

Πρὸς Θεὸν εὐχάτης Γρηγόριος Εἰρηνοπόλεως.

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΑΚΟΒΑΚΗ ΡΙΖΟΥ

Δοθεῖσα ἐγγράφως εἰς Κιστόβιοις περὶ τοῦ Γαλατζίου.

Τὸ Γαλάτζι ἐν ὧσιν τὸ Ἑλληνικὸν γενικὸν στρατόπεδον δὲν διαπεριωθῆ τὸν Δούναβιν, εἶναι θέσις και στρατιωτικῶς και πολιτικῶς ἀναγκαιοτάτη στρατιωτικῶς, διότι ὅταν ἡ θέσις αὐτὴ ἐξουσιάζεται ἀπὸ σῶμα ἰσχυρῶν Γραικῶν στρατιωτῶν καλῶς ὤπλισμένων, και εὐμοιρῶντων ἀπὸ ἐφόδια πολεμικά, και ὅταν γένουσι αἱ ἀναγκαῖαι ὀχυρώσεις κατὰ τὴν τοποθεσίαν ἀνάλογοι, ὅλη ἡ Μολδαβία χωρὶς νὰ ἦναι κατὰ τὸ φαινόμενον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Γραικῶν στρατευμάτων, πραγματικῶς θέλει εἶναι ὑποτεταγμένη, διότι ἐκοῦσα ἄκουσα σεβομένη τὴν εἰς Γαλάτζι τοιαύτην δύναμιν δὲν θέλει τολμᾶ νὰ ἐμποδίξῃ τὴν κοινωνίαν τῆς Βλαχίας μετὰ τὴν Μολδαβίαν, (κοινωνίαν οὐσιωδεστάτην εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γενικὸν στρατόπεδον κατὰ λόγον στρατιωτικὸν και πολιτικὸν ἐν ὧσιν αὐτὸ εὐρίσκεται εἰς τὴν Βλαχίαν) και ἐπομένως ἡ Μολδαβία θέλει χορηγεῖ τὰς ἀναγκαῖας τροφὰς και τὰ ἄλλα χρειώδη τοῦ στρατιωτικοῦ Γαλατζίκοῦ σώματος, φοβουμένη τὴν δικαίαν αὐτοῦ ἀγανάκτησιν.

Ἡ Ἰμπραίλα διὰ νὰ ἐμβάσῃ σῶμα στρατιωτικὸν εἰς Μολδαβίαν, ἀνάγκη διὰ νὰ μὴ ἔχη κατὰ νῶτα τὸν ἐχθρὸν νὰ τὸν κτυπήτῃ πρῶτον εἰς Γαλάτζι και διὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ ὄντα εἰς θέσιν ὀχυρωμένην, ἀνάγκη νὰ προσβάλλῃ κατ' αὐτοῦ μετὰ δύναμιν τριπλασίαν και τετραπλασίαν και πάλιν τότε ἡ νίκη εἶναι μᾶλλον ἐνδεχομένη πρὸς τὸ μέρος τῶν ὀχυρωμένων Γραικῶν. Ὅταν τοιαύτῃ δύναμει ἦναι τοποθετημένη ὑπερδεξιῶς εἰς Γαλάτζι, τὸ Ἑλληνικὸν γενικὸν στρατόπεδον δὲν φοβεῖται προσβολὴν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἰβραίλας φοβουμένης μήπως ἀποκλεισθῆ δὴ ἐχθρῶν σωμάτων. Οἱ Γραικοὶ ἐξουσιάζοντες στρατιωτικῶς τὸ Γαλάτζι, και συγκροτοῦντες ναυτι-

κὴν δύναμιν μέγιστα πλοῖα εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν ἐκεῖ καὶ μ' ἄλλα κατόπιν, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ, τότε θέλουν γένοι Κύριοι τοῦ Δουναβείως, καὶ Δουναδοκρατοῦντες, θέλουν ἐμποδίζει εἰς τὸ στόμιον τοῦ Σουλινᾶ τὴν διὰ πλοίων εἴσοδον ἐφοδίων πολεμικῶν καὶ τροφῶν εἰς τὰ παραδουναβεία φρούρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπικρατεῖ ἤδη ἔλειψις τροφῶν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει γένοι αἰσθητικότερα ἢ ἔλειψις αὐτῆ, διότι δὲν ἔχουν τὴν Βλαχίαν καὶ τὴν Μολδαβίαν. Ὁ Δουναβικὸς στόλος τῶν ἐχθρῶν πιθανὸν νὰ προσβάλλῃ κατὰ τοῦ Γραικικοῦ στόλου· διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ προσέχῃ ὁ Ναύαρχος Γραικὸς μὴ τύχῃ τοποθετημένος εἰς μέρος, ὅπου δὲν θέλει ἠμπορεῖ νὰ κινῆται μὲ εὐστροφίαν διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν. Ὅθεν ἂν στοχασθῇ τὸν ἴδιον στόλον του ἀρκετὸν νὰ καταπολεμήσῃ τὸν ἐχθρικὸν στόλον, θέλει τὸν παραμονεύει διὰ νὰ τὸν καταναυμαχήσῃ εἰδ' οὐ, θέλει μένει εἰς τοποθεσίαν δεξιᾶν διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν στόλον τῶν ἐχθρῶν ἀμυνόμενος· δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι οἱ Ναῦται Γραικοὶ καὶ ὡς ἀσυγκρίτως ἐπιτηδειότεροι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀσυγκρίτως εὐτολμότεροι, θέλουν ἀριστεύσει, καὶ θέλουν κατατροπώει τὸν ἐχθρικὸν στόλον, καὶ ἰδοὺ διὰ τι ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅτι ἡ δύναμις τῶν εἰς Γαλατζὶ Γραικῶν θέλει γένοι Κυρία τοῦ Δουναβείως.

Ἄν παραιτηθῇ ἡ θέσις τοῦ Γαλατζίου, ἢ Ἰβραίλα ἔχουσα τὰ ὀπίσθιά της ἀσφαλῆ καὶ ἀνύποπτα, θέλει ἀναγκάζει τὸ Ἑλληνικὸν γενικὸν στρατόπεδον νὰ σῆσῃ σῶμα μέγαλον εἰς τὸ Ῥίμνικον διὰ νὰ ἀντιστέκεται εἰς τὰς ἐνδεχομένας προσβολὰς τῆς Ἰβραίλας, ἢ ὁποῖα συνυπακουομένη μὲ Σιλίστραν Γκέρτζοβον, Ρουστζούκι, Νικόπολιν καὶ Βιδίνι, πιθανότατον νὰ κάμῃ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ γενικοῦ στρατοπέδου ἔφοδον συγχρόνως. διὰ νὰ τὸ κτυπήσῃ σφοδρῶς πανταχόθεν, γινομένης τῆς προσβολῆς ἀπὸ διάφορα μέρη. Προσθετέον ὅτι παραιτουμένου τοῦ Γαλατζίου, θέλει κοπεῖ πᾶσα κοινωνία μὲ Ἰσμαήλι, Ῥένι καὶ καθ' ἐξῆς, τὸ ὁποῖον ἐπιβλαβέστατον. Ἡ θέσις τοῦ Γαλατζίου εἶναι ἀναγκαιοτάτη καὶ πολιτικῶς.

Ὅταν τὸ Γαλατζὶ ἐξουσιάζεται ἀπὸ Γραικικὸν σῶμα, ἢ Ἰβραίλα ἔσον καὶ ἂν προσέχῃ διὰ λόγους πολιτικῶς (τοὺς

ὁποῖους φυλάττει ἀκριβέστατα ἕως τώρα καθὼς τὸ βλέπομεν
 ὅσον καὶ ἂν προσέχη νὰ μὴ προσβάλλῃ εἰς τὴν Μολδοβαν,
 εἶναι ἀδύνατον τέλος πάντων νὰ χαλιναγωγῆσθαι τὸ βάρβα-
 ρον καὶ φύσει αὐθάδες ἦθος τῶν ἀτάκτων στρατιωτῶν τῆς,
 καὶ νὰ τοὺς κρατῆ σφαιλισμένους εἰς τὸ Φρουρίον, καὶ λιμώτ-
 τώντας, φοβούμενος μὴ κατακερματισθῆ ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ θέ-
 λει τοὺς διδοὶ ἄδειαν νὰ ἐξέρχωνται εἰς σώματα μικρὰ ἀνά
 ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν πενήντα ἵππεῖς διὰ συλλογὴν τροφῶν καὶ
 σφαγῆν ἐχθρῶν ἂν ἀπαντήτουν, αὐτοὶ δὲ ἐξερχόμενοι, θέλει
 τρέπονται βεβαίως εἰς λεηλασίας καὶ σφαγῆν τῶν ἡσύχων
 κατοίκων τῆς Μολδαβίας. Αἱ τοιαῦται σφαγαὶ καὶ λεηλασίαι
 θέλουν καταθροῦνται τὰ παρκαείμενα Καδιλίγια, καὶ ἐκεῖθεν θέ-
 λει διαδοθεῖ πανικός φόβος εἰς ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς Μολδα-
 βίας, καὶ θέλει γένει ὅλη ἡ ἐπαρχία ἀνάστατος· ἂν ὁμοῦ
 ἐξεναντίας περικιτηθῆ τὸ Γαλάτζι ἀπὸ τοὺς Γραικοὺς ἀμέ-
 σως θέλει τοὺς διαδεχθεῖ σῶμα στρατιωτικὸν τῆς Ἰβραΐλας.
 Ὁ Διοικητὴς τοῦ Φρουρίου αὐτοῦ εἶναι αὐστηρότατος πρὸς
 τοὺς στρατιώτας του ἐν ὅσῳ εὐδοκίμοῦν τὰ ὄπλα του, καὶ εἶναι
 ἐπιτηδίατος εἰς τὸ νὰ συγκρατῆ τὸ στρατευμὰ του εἰς ἄκραν
 πειθαρχίαν καὶ εὐταξίαν, καθὼς ἐφάνη πρὸ πέντε ἐτῶν εἰς τὴν
 Κραϊόβαν, ὅταν διορίσθη ἀπὸ τὴν Πόρταν νὰ φυλάξῃ τὰ πέν-
 τε Καδιλίγια τῆς μικρᾶς Βλαχίας ἐναντίον τῶν ἀποστατῶν τοῦ
 Φρουρίου Ἀδᾶ. Κανένας στρατιώτης τοῦ Πασσᾶ τούτου εἰς ὅλον τὸ
 διάστημα τοῦ εἰς Κραϊόβαν διορισμοῦ του δέν ἐτόλμησε νὰ πρά-
 ξῃ τὴν μικροτέραν ἀταξίαν. Τοιαύτην αὐστηρότητα θέλει φυ-
 λάξῃ βίβαια καὶ εἰς τὸ Γαλάτζι, διότι θέλει εὐρίσκει ὑπα-
 κωὴν εἰς τοὺς στρατιώτας του, οἱ ὅποιοι ὅσον καταφρονοῦν τὸν
 Ἀρχηγόν των δυστυχοῦνται, τόσον τὸν φοβοῦνται, ὅταν τὸν βλέ-
 πουν κατορθοῦντά τι. Τοιαύτην αὐστηρότητα θέλει φυλάξῃ
 ἀναμφιβόλως εἰς τὸ Γαλάτζι. Τότε ἡ Μολδαβία ὅλη θέλει
 εἶναι εἰς ἡσυχίαν, καὶ πᾶν ἐνδεχόμενον ἐπομένως εἰσβολῆς
 ξένης δυνάμεως στρατευμάτων θέλει ἐκλείψῃ, τὸ ὁποῖον σύμ-
 φρονον παντελῶς εἰς τὰς προόδους τῶν σκοπῶν τοῦ Γένους.
 Τότε ἡ Ἰβραΐλα θέλει συνάξῃ ἀνέτως τροφὰς ἀπὸ τὴν Μολ-

δαβίαν καὶ τρέφουσαν ἑαυτὴν, θέλει τρέφει καὶ τὴν σειρὰν τῶν λοιπῶν Φρουρίων. Οἱ Γραικοὶ θέλουν χάσει τὸν Δούναβιν, καὶ αὐτὸς ὁ Ποταμὸς θέλει δίδει ὅλας τὰς ὠφελείας του εἰς τοὺς ἐχθρούς.

Ὅσον τὸ Γαλατζεὶ ὄν εἰς ἐξουσίαν τῶν Γραικῶν, θέλει δίδει ὑπόληψιν περὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, διότι ἡ φήμη πάντοτε πολλαπλασιάζει, καὶ μεγαλοποιεῖ τὰ πράγματα, τόσον ἂν ἐγκαταλείφῃ, θέλει γένει ἀφορμὴ προλήψεων ἐναντίων, ὅτι δηλ. οἱ Γραικοὶ ἄρχισαν νὰ ἐξαθνεοῦν, νὰ ὑποχωροῦν, καὶ ὅτι καθὼς ἄρρησαν τὸ Γαλατζεὶ, καὶ τὴν Μολδαβίαν, θέλουν ἀφήσει καὶ τὴν Βλαχίαν ἄλλος ἄλλου διασκορπισμένοι. Ἡ τιαυτὴ φήμη θέλει διαδοθεῖ παντοῦ, καὶ θέλει καταβροῆσει τοὺς πανταχοῦ Γραικοὺς ἀποβλέποντας πρὸς τὴν σωτηρίαν, καὶ τὰς προόδους τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους· ἐξ ἐναντίας οἱ βάρβαροι θέλουν θρασυνθεῖ, καὶ λάβουν τόλμην, ἐν ᾧ τῶρα εἶναι τόσον ἔντρομοι, ὥστε κατὰ τὰς πληθορορίας τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἀπὸ αὐτόπτας, ἡ φήμη τῆς εἰσβολῆς τοῦ Πρίγκιπος εἰς Μολδαβίαν τόσον καταβροῆσε τὴν Πόρταν ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ὀθωμανούς. Ὅποτε δὲν ἤθελον τρομάζει τόσον, ἂν ἤκουον ὅτι Ῥωστικὸν στρατεύμα ὑπερβάν τὰ Αἰμιωμόντεια ὄρη ἐπλησίασεν εἰς τὴν Ἀνδριανούπολιν. Ἀποστωπεῖται, ὅτι καὶ οἱ Βλάχοι καὶ οἱ Μολδαβοὶ ἀντιπαθοῦντες πρὸς τοὺς Γραικοὺς, θέλουν διασαλπίσει τὴν παρὰ τὴν τὴν τοῦ Γαλατζίου, ὡς φυγὴν δι' ἀδυναμίαν καὶ ἀρχὴν πτώσεως τῶν Γραικικῶν πραγμάτων, καὶ τοῦτο θέλει δώσει ἀφορμὴν αὐθαδεΐας εἰς τοὺς Βλάχους πάντοτε συναρπαζομένους, καὶ μὲ κουρότητα πιστεύοντας εἰς πᾶσαν φήμην, ὅταν αὐτὴ μάλιστα εἶναι κατ' εὐχαρίστησιν τοῦ πάθους των. Τὸ πεζικὸν σῶμα τοῦ Γαλατζίου, πρέπει νὰ ἔχη ἀρχηγὸν ἔμπειρον εἰς τὰ πολεμικὰ ὅσον ἐνδέχεται, φρόνιμον καὶ εἰδήμονα τῶν μερῶν ἐκείνων. Οἱ τοῦ Γαλατζίου στρατιῶται μὴν ἔχοντες ἕως τῶρα κεφαλὴν, ἴσως ἔχασαν πολλὰς εὐκαιρίας, κατὰ τὰς ὁποίας ἠμποροῦσαν νὰ βλάψουν τὸν ἐχθρόν· ἂν λάβουν ἀρχηγὸν ἀξι-

ον τῆς ἀνδρείας των, τί δὲν θέλουν κατορθώσαι αὐτοὶ οἱ γενναῖοι Ἕλληνας; Ἀναγκαῖον ἄρα νὰ χειροτονηθῇ κατὰ ψηφοφορίαν ἀρχηγὸς διὰ νὰ τοὺς τιμήσῃ ὀδηγῶν αὐτοὺς εἰς τὰς νίκας, καὶ νὰ τιμηθῇ ἀπ' αὐτοὺς ἀμοιβαίως, καὶ ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς τῶν Γραικῶν εἶναι διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἣ ὁποία θέλει ἀποκτηθεῖ μὲ τὴν κατάθραυσιν τῶν τυράννων, οἱ στρατιῶται τοῦ Γαλατζίου χρεωστοῦν νὰ κτυποῦν τοὺς ἐχθροὺς, τοὺς δὲ κατοίκους τῆς Μολδαβίας ἀπὸ τοὺς ὁποίους φιλοξενίζονται, νὰ τοὺς ἀγαποῦν, καὶ νὰ τοὺς περιθάλλουν. Θέλουν ζητεῖ ἀπὸ τὴν Μολδοβανικὴν Διοίκησιν τροφάς, ἐνδυμασίας στρατιωτικὰς καὶ τὰς ἄλλας πρώτας των ἀνάγκας. (Διότι ὁ Γραικὸς στρατιώτης μῆτε ἐτρύφησε μῆτε θέλει ἀγαπήσει ποτὲ τὴν τρυφήν.) Ἄν εἶχον οἱ ἐλευθέριοι Γραικοὶ χρήματα, τὰ ἔχουσαν ἀναμφιβόλως εἰς τὴν Μολδαβίαν διὰ νὰ ἀγοράζουσαν τὰ χρειώδη αὐτῶν, ἐπειδὴ ὅμως ὑστεροῦνται χρήματα, θέλουν δίδει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Μολδαβίας ἀποδεικτικά των, ἐνυπόγραφα ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν των διὰ νὰ πληρωθοῦν ὕστερον σὺν Θεῷ ἀπὸ τὸ Γένος.

Ἡ Μολδοβλαχία τόσα ἤδη ἔτη ἐπωλοῦσε τὰ προϊόντα της εἰς τοὺς Τούρκους Ἐμπόρους τῶν Καπανίων λεγομένων, καὶ ἐλάμβανε τὴν τιμὴν ὕστερον ἀπὸ δύο καὶ τρία ἔτη· πολλὰκις ἐζημιώνετο καὶ ὄλην τὴν τιμὴν. Διὰ τί νὰ μὴ δώσῃ εἰς τοὺς ὀμορῆσκους Γραικοὺς μὲ λόγον δανείου, ὅσα ἔδιδε διαζομένη, καὶ δυναττευομένη πρότερον εἰς τοὺς βαρβάρους δεσπότης της μὲ ζημίαν της αἰσθητοτάτην; ἢ μήπως ἐνδέχεται ἡ ὑποψία ὅτι θέλει χάσει ἡ Μολδαβία ὅσα θέλει δανείσει εἰς τοὺς Γραικοὺς ἢ εἰς τροφάς ἢ εἰς χρήματα; ὄχι μὰ τὴν φιλότιμον ἐλευθερίαν. Ἡ Γραικία θέλει πληρώσει τὸ χρέος της μ' εὐγνωμοσύνην· θέλει τὸ πληρώσει βέβαια, διότι βέβαια θέλει νικήσει καὶ θέλει κατατροπώσει τὸν βάρβαρον τύραννόν της.

Διὰ τὰς ἀνωτέρω θεωρίας ἡ κυριότης τοῦ Γαλατζίου, ἐπειδὴ εἶναι σπουδαιότατη, καὶ ἐπειδὴ ἡ θέσις τῆς πόλεως αὐτῆς, εἶναι εὐφρεστάτη τόσον διὰ τὸ πεζικόν, ὅσον καὶ διὰ τὸ ναυτικόν τῶν Γραικῶν ἐν ὅσῳ τὸ γενικόν αὐτῶν στρατόπεδον ἢ χρεία καλεῖ νὰ εὐρίσκεται εἰς Βλαχίαν. Συμβάλλει μεγάλως τὸ νὰ

ἦναι ἐκεῖ ἰσχυρὰ δύναμις στρατεύματος Γραικικοῦ, θέλει συμβάλλει τόσον, ὥστε οἱ στρατιῶται τοῦ Γαλατζίου θέλουν λογισθεῖ πρωταγωνισαί τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὅσοι θέλουν βλέπει στρατιώτην ἀριστέα εἰς τὸ Γαλάτζι, θέλουν λέγει δακτυλοδουκτοῦντές τον μὲ θαυμασμόν, ἰδοὺ αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ὅσοι ἐπολέμησαν καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν τοῦ Γαλατζίου.

Σ. Ὅταν, ὡς ὑπεσχέθην, εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν γράψω τὰ συμβάντα τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐκστρατείας τοῦ ἀειμνήστου Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν, θέλει εἶπω διὰ ποίας αἰτίας τὸ Γαλάτζι κατεχόμενον ἀπὸ Ἑλληνικὸν στρατὸν μετὰ αἱματοδεστάτην καὶ πεισματώδη μάχην κατὰ τὴν ἀ. Μαΐου τοῦ 1821 ἐναντίον 8 χιλ. Τούρκων ἐγκατελείφθη.

— 0 —

Ἄριθ. 136.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε. Ἰσμαήλ.

Τῆ 6. Μαΐου 1821. Ἦνι.

Πρὸ δύο ὥρας σᾶς ἔγραψον μαζοῦς μὲ τὸν Μαρίνον, μετὰ τοῦτο ἔφθασεν ὁ Κομιζόπουλος ἀπὸ Κισινόβι φέρων μερικὰ μολίβια καὶ τὸ ἔσω πρὸς τὴν εὐγενεῖαν σας, ὅστις μοι εἶπεν ἠξεύροντας τὴν ὕλην καὶ τὸ ἀνοιξά. Παρατηρήσατε λοιπὸν τί ἐκεῖθεν γράψωσι, καὶ ἐπάναγκες νὰ γένη εἰς αὐτὸ τὸ στράτευμα διοργανίσεις σταθερά. Ἀναγκαῖον πρέπει νὰ δρίσετε ἐδῶ, καὶ ἐδώθεν μισεύετε ἀπὸ τὸν Καπετᾶν Γιάννην λαμβάνω εἰδήσεις ὅτι οἱ ἐχθροὶ βαστοῦν τὰ χωρία, μαζοῦς μὲ ἦλθεν ἀπὸ Λέβαν ὅτι οἱ Τούρκοι ἐπῆγαν ἕως εἰς Πουρλάτι σφάζοντες πολλοὺς, καθὼς καὶ εἰς Φωξάφι 70· κινουῦνται διὰ τὸ Ἰάσιον, βεβαιοῦνται τὰ κινήματα τῶν Τούρκων διὰ τὴν Βλαχίαν ἐναντίον τοῦ στρατοπέδου μας· ἡ περίστασις εἶναι κρίσιμος καὶ ἐγὼ στοχάζομαι ὅτι οἱ ἐδικοί μας νὰ ἐνδυναμωθοῦν καὶ νὰ κινήσουν κτυπόντες κατακέφαλα· οἱ κύριοι Ἐπίτροποι εἶναι καιρὸς νὰ κάμουν τὰς σκέψεις των συστηματικῶς· εἰς τὰ καράβια ἠχοράσαμεν κάμπροσα ἀλεύρια διὰ τὰ ἐνδεχόμενα.

Ἄρκετοὶ στρατιῶται ἔφθασαν ἀπὸ Κισινόβι ἕως 100. στέκονται εἰς τὰ χωρία, τοῖς ἔδωκα σήμερον διὰ ἔξοδα, ἀρκετὰ γράφατε νὰ σταλθῶσι μετρητά.

Σᾶς προσκυνῶ κ.τ.λ.

Α. Εἰδύλος.

—0—

Στοι. Ε.

Ἄριθ. 137.

Φίλιππὸς μοι κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Ῥένι.

Κισινόβι. Τῆ 8. Μαΐου. 1821.

Σήμερον γράφομεν τὸν Κύριον Εἰδύλον τὴν ἀπόκρισίν μας διὰ ἐκεῖνο τὸ χθεσινὸν σταφέτον ἐλάβαμεν, καὶ παρ' αὐτοῦ πληροφορεῖσθε τὰ πάντα.

Ὁ Στράτος Γκιούγιας πρὸ ἡμερῶν ἦτον μισειμένος ἀπὸ ἐδῶ καὶ τὸ γράμμα σας ὅπου μᾶς ἐλέγετε διὰ νὰ τὸν ζητήσωμεν νὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ τὰ γρ. 392. δὲν τὸν ἔφθασεν ἐδῶ, διὸ κάμνετε τρόπον ἀσφαλισθεῖτε ἀπὸ τὸν εἰς Ἰσμαήλ Στασινόπουλον. Αἱ παραγγελίαι σας ὑπάρχουν σχεδὸν ὅλαι τελειωμένα.

Εἰπέτε μας διὰ τὰς καρβιάλας σας 3. τῶν Φ. αὐγούστης 12,000. σχεδὸν, μᾶς ἔστειλαν ἀπὸ Ὀδέσσαν, νὰ τὰς κρατῶμεν ἕως νὰ ἔλθετε ἐδῶ σεῖς ὁ ἴδιος, ἢ νὰ κυττάξωμεν εἰάν εὔρωμεν νὰ τὰς πωλήσωμεν;

Γράφετέ μας καὶ χαροποιήτε μας μὲ νεωτέρας καὶ καλὰς εἰδήσεις. Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ εἰμί.

Ὁ ὡς ἀδελφός σας.

Μαρῖνος Στρατής.

—0—

Ἄριθ. 138.

Περιπόθητε καὶ σεβαστέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Τῆ 10 Μαΐου 1821. Ῥένι.

Χθὲς μὲ τὴν πόσταν καιρὸν δὲν ἔλαβον νὰ σᾶς γράψω, φθάσας εἰς τὸ ὀσπίτιον νύκτα ἀπὸ τὴν Καραντίαν. Ἀποκρίνομαι δὲ εἰς τὴν ἐφετῆν μοι τιμίαν σας τῶν 7. ἰδίου μηνός, ἣν ἀγέ-

γνωτα με μεγάλην δυσχερέσκειαν διὰ τὰ ὅσα οἱ ἀδελφοὶ κακῶς καὶ ἀχαρίστως, ἀναρμόστως καὶ φθονερῶς μεταχειρίζονται ἀκρίτως κακολογοῦντες ἀθώους. Ἀδελφεὲ καὶ ἀκριθέ μου κύριε Ξάνθε, μὴ παροξύνεσθε καὶ μὴ μνησικακῆτε αἱ περιστάσεις τοῦ Γένους καὶ τῆς φίλης Πατρίδος, οἱ ἕως τῶρα κόποι σας καὶ προσηκνήσεις, νὰ σας κάμουν παραβλέποντας νὰ μὴ δυσχερεστηθῆτε εἰς τὰ πράγματα, καὶ νὰ πύυτετε ἀπὸ τὴν ἱεράν φροντίδα τῶν ὑποθέσεων τοῦ Γένους οὔτε στιγμήν, ὅλα φωνάζουν τοῦ κάθε ἐνὸς μόνου του, τὰ πράγματα δὲν σας δίδω γνώμην (ἐλευθέρως σας ὁμιλῶ) νὰ μεταβῆτε. Ὁ κύριος Σεραφῆμ σας ἀσπάζεται, περὶ ὅλων τούτων ὁμιλήσαμεν πολλά, καὶ πρῶτον μόνος του μοὶ ἐπρόβαλεν, ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸ φέρσιμον τῶν Ἰσμηλιτῶν, καὶ ὅτι ἐδυσχερεστήθη εἰς ὅσα ἐκεῖ εἶδε καὶ ἤκουσεν ὁποῦ δὲν εἴλπισεν, εἶναι εἰς ἄκρον ἀγανακτισμένος, καὶ ἐλυπεῖτο ὁποῦ δὲν σας ἐντάμωσεν ὅσα καὶ γὰρ τὸ ἐσπέρως ὁμιλήσαμεν τὰ ἀκούετε ἴσως ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ κυρ. Βλάστη, ὁποῦ κατὰ περίστασιν εὗρεθῆ ἐμπρός. Ὑπομονή, ἀριστέ μοι, καὶ ὁ σκοπὸς μας ἄς ᾔναι ἀμετάβλητος.

Τὴν γνώμην σας διὰ τὴν ἐκστράτευσιν τῶν ἐν Προύτῳ στρατιωτῶν εἶδον, καὶ αὐτὸ βάζεται εἰς πράξιν, ἂν δὲν φανῆ ἕως αὔριον τίποτε ἄλλο περιστατικὸν μεταβαλλόν τὰ πράγματα τῆς Μολδαβίας· διότι διὰ τὸ στρατόπεδον ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ἔρχονται καλαὶ εἰδήσεις. Διὰ τοῦτο τὰ πράγματα αἱ ὑποθέσεις τοῦ Γένους, ὁποῦ ἐπιζητοῦν τὴν ἐδῶθεν κοινωνίαν μας μὲ τὸ στρατόπεδον, συνοδᾶ θέλουν νὰ μὴ μᾶς λείψῃ ἡ κοινωνία διὰ τὸ συμφέρον, καὶ διὰ νὰ μὲνῃ ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἀναποκτηθῇ ἡ Μολδαβία, τὸ ὁποῖον, ὅταν ξεκινήσωσι δύο τρεῖς χιλιάδες στράτευμα ἀπὸ τὸ τοῦ Ἀρχιστατήγου κατ' αὐτῆς εἶναι πολλὰ εὐχολον. Τοῦτο μοὶ γράφουν ἀπὸ Κισνόβι, τοῦτο ὁμιλοῦντες μὲ τὴν πανοσιολογιότητά του εὐρίσκομεν ὀρθόν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ γένη ἀνάγκη πᾶτα νὰ εὗρεθῇ ὁ Κύριος Ξάνθος εἰς τὸ στρατόπεδον, διὰ τὰ παραστήσῃ προσωπικῶς καὶ ἐμφαντικῶς τὰ πράγματα, ὡς οἶδε πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ καθὼς εἶθε ἐπιθυμητὸς ἀπὸ τὴν ἐκλαμπρό-

τητά του, καὶ ἀναγκᾶς διὰ πολλὰ καὶ ἄλλα αἰτία. Εἰς τοῦτο μένει στεραῖος ὁ Κύριος Σερραρῆμ, καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλεῖ, καὶ σᾶς ἐπιμένει εἰς Κισνόβιον χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ νὰ ἐνταμωθῆτε φθάνοντες ἐκεῖ, καὶ νὰ ξεκινήσετε μέσον τοῦ Βρυτοβοῦ, τὸ δὲ μακρινόν σας ταξίδιον ἄς μένει καὶ μετὰ ταῦτα, διότι καιρὸν ἔχετε. Ἐπειτα διὰ πολλοὺς λόγους ἀπαιτεῖται νὰ εὐρεθῆτε εἰς τὸ στρατόπεδον· καὶ συγκατανεύσατε νὰ τὸ ἀποφασίσετε· ἢ πανοσιολογιότης του αὔριον ἢ μεθ' αὔριον μιτεῦει ἐντεῦθεν. Οἱ Τοῦρκοι ἐξεστράτευσαν 4. χιλ: ἀπὸ τρία μέρη ἅμα τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς μάχης ἀπὸ Γαλάτζιον διὰ Ἰάσιον. Ὁ Πεντεδέκας εἰς τὰς 6. ἀνεχώρησε καὶ τὸ ἑσπέρας ἦτον εἰς τὴν Στίγκα εἰς τὸ ὄσπιτιον τοῦ Ῥασδοβάνου, δὲν ἦτον γνωστὸν ποῖον δρόμον θὰ πιάσῃ ἢ θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Καραντίνα Σκουλενίου, ὅπου βεβαίωτατα δὲν θὰ τὸν δεχοῦν. Ὁδηγημένος ἦτον ἀπὸ τοὺς ἐν Κισνόβι νὰ πασχίτῃ νὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς ἐν Προύτω ἐδικούς μας, ἕως βράδι βέβαια θὰ ἔχωμεν πληροφορίαν, καὶ οἱ ἐχθροὶ εἰς τὰς 6. ἔφθασαν εἰς τὴν Δουκουλίαν. Ἀπὸ Κισνόβι ὁ κύρ Μαρῖνος μοι λέγει, ὅπου εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβα τὰ γράμματα του, ὅτι ἀπὸ τὰς 22. τοῦ παρελθόντος, ἔφερεν ἕνας γράμματα πρὸς τὴν ἐκλαμπροτάτην Δόμναν καὶ Δομνίτζαν Ῥαλλοῦ καὶ πρὸς τὸν Ἄρχ: Ποστέλνικον Ῥίζον, αὐτὸς εἶπεν ὅτι τὸ στρατόπεδον ἦτον φοβερὰ ἐνδυναμωμένον. Ὡρα τῆ ὥρα προσμένομεν ἄνθρωπον ὅπου πρὸ δύο ἡμέρας ἐστείλαμεν μακρύτερον διὰ νὰ μάθωμεν περὶ τῶν κινήσεων τῶν ἐχθρῶν· ἐστείλαν ἀπὸ Κισνόβι Μολίβια καὶ φουσέκια, μετρίτᾳ ὅχι μοι λέγουν ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἀργήσουν νὰ λάβουν ἀπόκρισιν. Ἀπὸ τὸν Ναμέσνικον (Πληρεξούσιον). ἀπὸ Ὀδέσσαν ὅτι ἀκούσετε μυνήσετέ μοι, καὶ τὸν μισευμόν σας ἀπὸ αὐτοῦ πότε.

Σᾶς προσκυνῶ κτλ.

A. Ἐόδουλος.

Ἄριθ. 139.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Τῆ 11. Μαΐου 1821. Ῥένι.

Ἐφ' ὅσα χθές σᾶς ἐλάλησα πλέον τί δὲν ἔχω. Ὁ κύριος Σερρήμ μετὰ ὀλίγας ὥρας μισεύει, ἐπιθυμεί νὰ ἀνταμώ-
σετε εἰς Κισνόβι, καὶ κάμετέ μοι τὴν χάρην νὰ τὸν ἀκού-
σετε. Ἐπάναγκες εἶναι, ἀριστεροὶ Ξάνθε, οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁμο-
γενεῖς οἱ εὐρισκόμενοι εἰς διάφορα μέρη τῆς Ῥωσίας δευ-
τέραν φορὰν νὰ ἐρεθισθῶσι εἰς τὴν συνδρομὴν διὰ νὰ προφ-
θασθῶσι μετρητὰ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀρχιστρατήγου, διότι
δικαιρὸς θὰ φέρῃ ἐκεῖ τὴν ἀνάγκη των, καὶ πρὶν ὁ Σεβαστὸς
Καλὸς μᾶς κραξεί ἔπεται τὸ γένος νὰ στοχασθῆ, διὰ τοῦτο
μὲ τὸν καιρὸν νὰ γένη πρόνοια. Καὶ φθάνοντας εἰς Κισνόβι
νὰ κάμετε κοινῶς σκέψιν, καὶ παρεκτὸς τῶν προτρεπτικῶν
γραμμάτων εἰς τὰς πανταχοῦ ἐφορίας, νὰ σταίτε ἐν ὑπο-
λείψει ἀνθρώπους καὶ μὲ πειθῶ νὰ λαλήσωσι προσωπικῶς
καὶ ἐμφαντικῶς εἰς τοὺς ὁμογενεῖς τὴν ἀνάγκη καὶ ἀναπό-
φευκτον τοῦ Γένους χρέος. Καὶ κατὰ τοῦτο ἀνακρίνατε τὴν
γνώμην μου, χωρὶς νὰ πετάξετε τὸ χθές πρόβλημά μου, διὰ
νὰ παρευρεθῆτε ὁ ἴδιος εἰς τὸ στρατόπεδον διὰ πολλὰς αἰτίας
καὶ διὰ ὅσα σκεφθῆτε εἰς Κισνόβι μὲ τοὺς ἀδελφούς, ἐπι-
θυμῶ νὰ τὸ ἀκούσω ἔχετε πᾶν δίκαιον, πλὴν καιρὸς ἀμνη-
στείας. Ἡ γενναίότης σας μὲ τὴν ὑπομονὴν ἅς ἐπιπλήξῃ κά-
θε ἐνὸς ἀπειροκαλοῦ τὴν συνείδησιν ἐμὲ συγχωρήσατε διότι
ἐπραχώρησα τόσον νὰ σᾶς λαλῶ, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι μήτε τὸ σι-
πῶ ὅτι σᾶς σεβομαι σᾶς ἐπιθυμῶ υγιάν καὶ διὰ τὴν φι-
λίαν καὶ διὰ τὸ ὅτι ἀναγκαῖος. Οἱ ἐν Πρώτῳ ἰδιχοὶ μας ἀπο-
φασιστικῶς θέλουσι, οἱ μὲν διὰ ξηραῖς νὰ ξεκινηθῶσι, καὶ αὐ-
ριον εἶναι ἔτοιμοι, οἱ δὲ διὰ τοῦ νεροῦ, καὶ οὗτοι ὀγλήγορα
ἀλλέως δὲν συμβιβάζονται.

Σᾶς ἀσπάζομαι. κτλ.

Α. Ξόδουλος.

Ἄριθ. 140.

Φίλτατε Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόβι.

Τῆ 14. Μαΐου 1821. Ταμπάκι.

Παραβλέπων ὅλα τὰ ἄλλα ἤλθον ἐδῶ νὰ ξεκάμω μὲ τὸν Κ. Μαγγιόρον. Μὰ ὁποῖα δυστυχία! ἀδελφὲ ἕως σήμερον δὲν ἐφάνη καὶ ἐγὼ τήκομαι. Ἄν λοιπὸν διὰ μεγαλητέραν μου δυστυχίαν βιασθῆς νὰ κινήσης, τότε γράψε μου καὶ ποῖον δρόμον νὰ πιάσω, καὶ ἂν κρίνης δι' ἀντικρυ, (ἂν αἱ περιστάσεις οὕτως μὲ ὀδηγήσουν) πρόβλεψαί με μὲ ἔγγραφόν σου πρὸς τὸν Πρίγκιπα καὶ ὅπως δύνασαι καὶ θέλεις ἐξηγήσου. Εἶδὲ καὶ θέλεις νὰ σ' ἀκολουθήσω πάλιν ἐξηγήσου μὲ τὸ πρὸς ὀδηγίαν μου. Περιμένω ἀποκρισίν σου.

Καὶ μένω.

Π. Ρουμπίνης.

— 0 —

Ἄριθ. 141.

Περιπόθητέ μοι καὶ ἀξιοσέβαστε Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόβι.

Τῆ 15. Μαΐου 1821. Ῥένι.

Ὅλα ὅσα ἐδῶ ἔτρεξαν τὰ ἀκούσατε ἀπὸ τὰ γράμματά μου πρὸς τὸν κύρ Μαρίνον, καὶ τώρα πληροφορηθῆτε ὅσα τὸν γράφω διὰ τὰ τρέχοντα, τὰ ὁποῖα καὶ ὁ Κύριος Μακρῆς θέλει σᾶς διηγηθεῖ. Σχέδιον ἦτον καμομένον νὰ μᾶς γελάσωσι, καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν τὸ ἐξεσκέπασα· ἐνδεχόμενον νὰ τὸ ἔκαμαν ἄκοντες. Ὁ ἰσχυρὸς μου ὁμως τρόπος καὶ ἡ βεβαία ἀνθίστασις διὰ τὴν τιμὴν δὲν ἄφησε νὰ σκεπασθῆ ἐπὶ πολὺ τὸ λάθος. Ὅτι ἡ προσταγὴ ἦτον, ἂν μείνουν εὐκαιρα τὰ καράβια, ἄς φωνάξουν τοὺς Τούρκους νὰ τὰ πάρουν. Αὐτὸς ὁ ποῦντος δὲν μᾶς ἀνεγνώσθη, κόπια δὲν μᾶς ἐδίδετο, καὶ ἕνεκα τούτου ἔγεινε ματαίως τόσον ἐξοδὸν καὶ σύγχησις. Ὁ κύριος Καλαματιανὸς εἶναι εἰσέτι ἐδῶ ἀπὸ αὐταῦ ἤλθον ὁ Κύριος Κοντογώνης μὲ κύριον Σοφιανόν, οἱ ἀδελφοὶ τρέχουν διὰ τὴν δόξαν. Μηνύσατέ μου τὴν ἀπόφασίν σας περὶ μισευμοῦ καὶ κάμετε νὰ μοῦ ἔμβωσι μετρητὰ διὰ νὰ ἀπαντήσω τὰ ἀναγκαῖα τοῦ στρατεύματος, διότι ἡ φωνή μου δὲν εἰσακούεται, καὶ νὰ μὴν εὐρεθῶ ἀναγκασμένος νὰ ὀπισθοδρομήσω. Χθὲς

τὴν νύκτα ἐπροχώρησαν δύο ἐκ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸ Γαλάτζι· εἰς ταῖς μπαταρίας εἶναι εἰς 500. Τοῦρκοι, οἱ λοιποὶ ἐτραβήχθησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βαντενίου, ἄλλοι καὶ εἰ περισσότεροι ἀπέρασαν ἀντικρου φωναχθέντες ἀπὸ τὸν Πασᾶν τῆς Σουλιστρίας, καὶ ὅλοι τρέχουν κατὰ τὸ Β.δίνι. Τὰ Ῥωσικὰ καράβια δύο ἐκρατήθησαν εἰς τὴν Δουλιτζαν, ἐλπίζομεν νὰ γένη ἓν ἀποτέλεσμα κακὸν διὰ τοὺς βερβάρους. Σᾶς πανακαλῶ γράφετέ μου, καὶ εἰς τί περίστασιν μένει τὸ Ἰάσιον, καὶ ἂν ὁ Πεντεδέκας ἐπέστρεψεν, ἢ ποῦ εἶναι στρατοπεδευμένος πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐδώθεν κινήθησιμον στρατιωτῶν.

Εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὥρα II. τῆς νυκτὸς μετὰ μεσημέριαν μισεύει ὁ κύριος Μακρῆς μὲ μετὲ Γιάννην, ὅτε τὸ σταφέτο ἤλθεν διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Ναμέσνικου, καὶ θέλομεν κάμει τὰ καθήκοντα ὡς δεῖ, καὶ μένετε ἤσυχοι.

Σᾶς προκυνῶ κτλ.

A. Εὐδύλος.

—0—

Αριθ. 142.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Τῆ 17. Μαΐου. 1821. Ἰσμαήλ.

Εἰς τὰς 15. τοῦ παρόντος ἔφθασα ἐδῶ, δὲν ἔλειψα ἀπὸ τὸ νὰ ἐρευνήσω διὰ τὴν εὐγενείαν σας. Σήμερον βλέπω, ὅτι μὲ ἐκραξεν ὁ κύριος Μιχαὴλ Φωκιανός, καὶ μοῦ ἔδωκεν ἓνα τίμιον γράμμα σας καὶ εἶδα τὰ ὅσα μὲ λέγετε. Ἐμποδίζομαι διὰ ὀλίγας ἡμέρας διὰ τὰ ἡντερῆσα μου, ὁποῦ εὐθὺς ἔλαβον ἄλλην μορφήν. Ἐστοχάσθησαν οἱ φίλοι, ὅτι θέλω χαθῶ. Διὰ ὀλίγας ἡμέρας τελειώνοντας θέλει ἀκολουθήσω τὸν σκοπόν μου. Τὰ γράμματα τοῦ Πρίγκιπος τὰ ἔδωσα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πεντεδέκα καὶ ὑπεσχέθησαν ἄνθρωποι τίμιοι διὰ νὰ τὰ πηγαίνουν, καὶ πρὸς ἡσυχίαν σας. Τὰ γενόμενα εἰς τὸ Σουλένι, στοχάζομαι, ὅτι σας εἶναι γνωστὰ διὰ τὸν Πεντεδέκα, ὁποῦ ἐζητοῦσε νὰ εὐβῆ εἰς τὴν Καραντίαν καὶ μόλις τὸν ἐμ-

ποδίσαμεν, διότι τὸν εἶχαν οἱ ἄρχοντες ὄργανον διὰ τὰ ἡν-
 τερέσα τους.

Μὴν ἔχοντας ἕτερον μὲ ὄλον τὸ σέβας σᾶς προσκυνῶ.

Κωνσταντῖνος Γκιάστας.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόβι.

Τῆ 20. Μαΐου 1821. Ἰσμοήλ.

Ἡ παροῦτά μου εἶναι νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι διὰ τὴν ὀμι-
 λίαν ὀποῦ ἐκάμαμεν, ἐγὼ εἶμαι κατὰ πάντα πρόθυμος καὶ ἔ-
 τοιμος καὶ ποτὲ ἀπὸ τὸν λόγον σου δὲν θέλω εὐγῶ ἕως εἰς
 τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου, καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ στοχαζεσαι καὶ
 ἐμένα ἕνα ἀπὸ τοὺς καλοθελητάς σας. Διὰ αὐτὸ τὸ ταξεῖδιον
 χρειάζονται ἡ τιζίρικα φλορία πεντακόσια 500. σᾶς εἶναι πολ-
 λά καλὰ γνωστὸν, ὅτι ἡ κατάστασις μου εἶναι λεπτή· ἀπὸ αὐ-
 τὸ τὸ ταξεῖδιον δὲν τὸ καταδέχομαι νὰ θάλω εἰς τὸ πουγγί
 μου ἕνα πηρὸν, ὅμως θέλει φανῶ εἰς ἀνθρώπους καὶ μὴ θέ-
 λοντας θέλω κίμει ἔξοδα καὶ ἂν τὸ στοχάζησθε καὶ τὸ ἀ-
 ποφασίσετε, νὰ ἀγροικηθῆτε μὲ τοὺς ἐδῶ. Τὸ αἷτιον εἶναι εἰς
 ἐμὲ ὀποῦ ἔχω τοὺς υἱούς μου ἐδῶ καὶ νὰ τοὺς προ ἔχουν·
 καὶ ὅπως ἀποφασίσετε ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος, καὶ νὰ ἀξιωθῶ εὐ-
 γενικόν της.

Μένω μὲ ὄλον τὸ σέβας κτλ.

Κωνσταντῖνος Γκιάστας.

Ἄριθ 143.

Φιλογενέστατε καὶ σεβαστέ μοι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Κισνόβι.

Τῆ 23. Μαΐου. 1821. Ῥέμ

Τὴν ἀπὸ 18. καὶ 21. γραφὴν σας ἔλαβον σήμερον μετὰ-
 νυκτι εἰς τὰς 12 ὥρας μὲ τὸ σταρέτον, ἐχάρην βεβαιούμε-
 νος τὴν ὑγείαν σας. Διέπεινα, ἀριτέ μοι, τὰς φωνάς μου παν-
 τοῦ διὰ χρέματα, καὶ τὰς ἀνάγκας ὁ κύριος Καρνεαδης (Κα-
 λιματιανὸ) ἔβλεπεν ἡμέρας ὀποῦ ἐδῶ ἐκαθητεν. Ὑπὲρ τὰς
 7 χλιαδας γρόσια εἶμαι σήμερον ἐλλιπής καὶ καθημερινῶς
 αὐξάνου, τὰ οικονομῶ μὲ δυσκολίαν καὶ ἐλπίζων ὥρα τῆ ὥ-
 ρα ἀπὸ κανένα μέρος νὰ μ' ἔμβουν. Ὁ ρηθεις εἰς τὸν μισευ-

μόν του μ' ἄφησε γρόσια χίλια· περί τῶν ἀσπρῶν Ταίγα-
 νίου ὠμιλοῦσαν ἐδῶ μέ κύριον Μακρῆν, ἡ σοφολογίότης του ἀς
 σᾶς εἶπῃ τί γνώμην ἔδωκα καί ἐγὼ περί τούτου, καί τί τῷ
 ἰδίῳ κατὰ μόνας ὠμίλησα. Περὶ δὲ ἐκείνων ὁποῦ ληστρικῶς
 ἤρπασαν τὰ λήφυσά, δίκαιον ἔχετε τοιοῦτοτρόπως νὰ ὠμιλήτε
 καί κατὰ δίκαιον αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ μένου ἀδιόρθωτοι, μά-
 λιστα ὅταν τὰ καμώματά τους εὐγαίνουν εἰς φῶς. Ἀσχαλλον-
 τες δικαίως ὅμως ἐναντίον τούτων, νὰ μὴν ἀφήσωμεν ἄλλους
 ἀθώους ἐνεκεν τούτου ὁποῦ εἶναι εἰς τον στρατὸν ἀνοικονομή-
 τους καὶ ἀνεπισκέπτους, διότι εἶναι ἁμαρτία. Βεβαιωθῆτε, ὅ-
 τι ὁ στρατὸς τῆς ξερᾶς ἐμβῆκεν εἰς Πειθαρχίαν καὶ καλὴν τά-
 ξιν οἰκονομεῖται μέ τον πηγερῶν τοῦ κυρίου Κοντογώνη ἐξαί-
 ρετα, καὶ φαίνεται, ὅτι εἶναι στρατεύμα, ἔκαμεν εὐθὺς ἐξαίρετα
 ὄχυρώματα, καὶ οἱ στρατιῶται καταγίνονται εἰς τὸ ἔργον των.
 Τὸ δὲ τῆς θαλάσσης μέ τὸ νὰ ἀδιαφοροῦν οἱ Διοικηταὶ εἶναι
 εἰς τὰ ἴδια. Σήμερον μέ τὰς εἰδήσεις ὁποῦ τοῖς ἔδωκα εἰς τὸν
 Προῦτον εἶναι ὅλοι ἐνθουσιόντες καὶ ζητοῦν νὰ κινήσουν εἰς
 ἐκδίχσιν, περιμένουν ὅμως βοήθειαν ἀπὸ τὸ ἐν Ἰσμαῆλ καί
 νὰ ξεκινήσωσι, καὶ τώρα ὁποῦ σᾶς γράφω ἀναβαίνουν διὰ τὸν
 Προῦτον δύο χάρκες μέ ἀνθρώπους καὶ εἶναι βίβλια ἐκεῖθεν.

Τῶν ἀθυροστομῶν τὴν κακίαν ἐναντίον τῆς ἀθωότητος βλέ-
 πω· μὴ σᾶς συγχίζουν, φλε ἀκίβε, τὰ τοιαῦτα ποτέ, μόνοι
 των αἰσχυρῶνθόνται, καὶ ὡς γενναίως ἀμνησικαχεῖτε. Ὁ ἀ-
 γώνας, ὃν ἐτρέξατε καὶ τρέχετε ἐπαγγέλεται τοῦτο καὶ πύλας
 ἄδου οὐ κατισχύτει κατὰ τῆς ἀληθείας. Ἐγὼ δὲ ταπεινῶς σᾶς
 παρακαλῶ συγχωρήσατε ὅλους καὶ τὰ κακώματά των ἐπά-
 ρετέ τα, ὅτι προέχονται ἀπὸ νηπιότητα. Ἐγὼ, Κύριε Ξάνθε,
 σᾶς ὀμιλῶ εἰληκρινῶς, καὶ τῷ ὄντι σᾶς λέγω διὰ τοὺς ἀδελ-
 φούς μου κακοραίνεται νὰ φέρωνται τόσον μὴ ἐλλόγως καὶ νὰ
 μὴ διακρίνουν εἰς τί περιστάσιν ἤξιώθημεν νὰ εὐρισκώμεθα καὶ
 νὰ πνέωμεν ὅλοι ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀέρα ἢ σκοπὸν. Πλὴν ἐ-
 πειδῆ καὶ εἶναι ἀδύνατοι, ὁ γεννησιώτερος, ὁ φρονιμώτερος, ἑ-
 ναρεσιώτερος καὶ ὁ πλέον τῶν ἄλλων ἄξιος καὶ δραστηκὸς ἀνά-
 γκη νὰ ὑποφέρῃ, καὶ γὰρ τοῦτο διότι εἰς αὐτὸν ἀνήκει αὐτὴ ἡ χά-

ρις, καὶ ἐν συντόμῳ ἄφες ἅπαντας χάριν τῆς φίλης πατρίδος. Μὴ μὲ ἀφήσετε ὑστερημένον τῶν ποθητῶν μοι γραφῶν σας· κρινώσατε πάντα εἰς ἐμὲ τὰς χάριτας τῆς φιλίας σας, καὶ ἐγὼ καυχῶμαι εἶναι μὲ διὰ βίου κτλ.

A. Εὐδύλος.

—0—

Ἄριθ. 144.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε. εἰς Κισινόβι.

Τῆ 23 Μαΐου 1821. Ῥένι.

Μὲ τὴν παρελθοῦσαν πόσταν δι' ἔλλειψιν εὐκαιρίας δὲν σᾶς ἔγραφα· ἤδη δὲ σᾶς λέγω ὅτι μόλις ἐδουήθη μὲ πολλοὺς λόγους νὰ καταπέισω τὸν Κύριον Π. Ρουμπίνην, ὅτι ἀναγκαιεῖ νὰ στέκη αὐτοῦ, ὡς σᾶς ἔγραψε, καὶ ὡς ἐγὼ ἐπαρτήρησα καὶ γνωρίζω εἶναι τῷ ὄντι. ἐπειδὴ ἡ σχέσηις του καὶ ἀγάπη μὲ τὸν Μαγγιόρον τὸν κάμνει νὰ σκεπαζῇ πολλὰ ἄτακτα κινήματα, ἅτινα ἀκολουθοῦν εἰς τὴν Καλόιαν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμετε νὰ τῷ σταλοῦν ἀπὸ τὰς ἐφορίας τῆς Βεσσαραβίας τὰ μὲ τὴν ρηθεισάν του ζητηθέντα γράμματα, ἐπειδὴ χωρὶς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν δὲν πείθετε νὰ μένη.

Ἐγὼ αὖριον χωρὶς τινος ἐμποδίου κινῶ δι' αὐτοῦ μὲ τὸ μαρτυρικόν μου.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Δημήτριος Μοῦσος.

—0—

Ἄριθ. 145.

Στοιγ. Ε. Α.

Κύριε Ξάνθε!

1821 Μαΐου 27 Ἰάσιον.

Τὸ ἀπὸ 24. γράμματος ἔλαβον. Εἶδον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, ὅθεν ἄς ἀναγνώτῃ τὸ πρὸς τοὺς Ἐφόρους γράμμα μου καὶ θέλει γνωρίσει πόσῃ ἀνάγκῃ μετρητῶν ἔχει εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἢ κάσα τοῦ στρατοπέδου μας ἐν Μολδοβλαχία. Ὅθεν ἀνευ τινὸς ἀναβολῆς νὰ μᾶς σταλῶσι διὰ νὰ προφθάσω τὰς ἐδῶ ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι καιριώτεροι.

Π. Γ. Κατακουζινοῦ.

—0—

Ἄριθ. 156.

Περιποθητέ μοι Κύριε Ξάνθε. εἰς Κισνόβι.

Τῆ 30 Μαΐου 1821. Ῥένι.

Δέν ἔχω ξεχωριστὴν γραφὴν σας διὰ νὰ λάβω αἰτίαν μακρογραφίας, σὰς ἐξομολογοῦμαι ὅτι μ' ἔχετε βυθισμένον εἰς συλλογὰς διὰ τί ἄραγε νὰ μὲ ὑστερῆται ἡ ξεχωριστοῦ ποθητοῦ διστείχουτας. Σὰς παρακαλῶ εἰλικρινῶς λύσατέ μου τὴν ἀπορίαν· δέν μὲ ἀγαπᾶται; τοῦτο δὲν τὸ πιστεύω ἀπὸ ὅποιον δήποτε ἤθελε τὸ ἀκούσω· εἶμαι εὐελπὶς καὶ σιωπῶ. Μεταβαίνω εἰς τὰ τρέχοντα· τὸ στράτευμα εἰς Προῦτον σήμερον τὸ ἐσπέρας ἀναχωρεῖ κατὰ τὸ Ἰάσιον, κατὰ τὴν διαταγὴν μοι ἐστείλατε τοῦ Πρίγκιπος Καντακουζινοῦ. Ἐὰ καράβια μένουσιν ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τῶν Κεφαληνιτῶν. Ὁ καπ. Α. Σφαέλος μισεύει διὰ τὸ στρατόπεδον. Αὐτὰ μένουσιν δύο τρεῖς ἡμέρας κατὰ τὰς δ-δηγίας τοῦ Κυρίου Καλαματιανοῦ, ἵσως φθάσουν ἀποκριτικὰ γράμματα ἀπὸ τὸν Πρίγκιπα Καντακουζινὸν εἰς ὅσα ὁ Κύριος Καλαματιανὸς τὸν ἔγραψε περὶ αὐτῶν, καὶ οὕτω μισεύουσιν διὰ τὸ Ἰσμαήλ ἐπὶ σκοπῶ νὰ εὐγουν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν ὅταν τοὺς γένη βοήθεια καὶ ἐπαύξεις ἀπὸ Ὀδησσόν. Ἐγὼ σήμερον παρακινῶ τοὺς κυρίους Ἐφόρους αὐτοῦ διὰ νὰ ἤθελε δμιλήσωσιν ὅπου στοχάζονται νὰ μοὶ ἐμβασθῶσι μετρητὰ διὰ νὰ πληρώσω ὅσα ἐξόδουσα καὶ ὅσα μὲ χρειασθῶσι δι' αὐτοὺς τοὺς στρατιώτας καὶ πλοῖα σχεδὸν 15 χιλ. γρόσια. Σὰς παρακαλῶ θερμῶς κάμετε ὅπου ἡ φωνή μου νὰ εἰσακουσθῆ εἰς κἀνένα μέρος· διότι δέν ἐπιθυμῶ πολλοὶ νὰ μὲ ζητοῦν, καὶ νὰ φαίνωμαι ὀχληρὸς ὕστερα ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐπόφασιν.

Ὁ πρῶν Ἀνδριανουπόλειος Κύριος Δανιὴλ ὁ ἐδῶ εὐρισκόμενος Ἀρχιερεὺς, μὲ τὸν ἐρχομόν του ὁ Κ. Γ. Ἰντζοφ τὸν εἶπε διὰ νὰ παρευρεθῆ αὐτοῦ, καὶ ἀναγκασμένος ἐκ τῶν περιστάσεων του ἔρχεται. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἔμφυτόν σας κάλκαγαθίαν δεχθῆτέ τον φιλοφρόνως, δμιλήσατε εἰς βοήθειάν του ὅπου ἀκαρτερεῖ, δόσατε κάθε ἐνὸς νὰ αἰτανθῆ, ὅτι εἶναι ἀρχιερεὺς μας καὶ συνδράμετέ τον τὸ κατὰ δύναμιν παρακινουῦντες τοὺς ἀδελφούς εἰς τοῦτο σκεπτόμενοι καὶ ὀδηγοῦντες τον τί νὰ κάμη

διὰ τὰ ζήση εἰς τοῦτα τὰ μέρη ὁ λόγος σας ἤμπορεῖ νὰ τὸν ὠφελήσῃ πολὺ. Ἐγὼ δὲ ἐνοῶντας χρέος μου νὰ σᾶς τὸν συστήσω, σᾶς προσκυνῶ ὑποσημειούμενος κ.τ.λ.

Α. Εὐδύλος.

—0—

Ἄριθ. 147.

Φίλε Κύριε Ξάνθε. Κισνόβι.

Τῆ 31 Μαΐου 1821. Σχουλένι.

Χθὲς το ἑσπέρας διὰ σταφέτας σᾶς ἔγραψα πρὸ μιᾶς ὥρας ἔφθασεν ὁ μισὲ Γιάννης καὶ τώρα παραδίδω τὰ μετρητὰ. Τοῦ ὠμίλητα καὶ θέλει τοῦ ὠμίλῃσω τὰ δέοντα. Λάβετε τὰ ἔτωθεν γράμματα, τὰ ὁποῖα τύτην τὴν στιχημὴν μ' ἔφερον ὁ Κύριος Ἀμβροσιάδης· τὰ γράμματα ἀκόμη δὲν ἔγραψαν ἔχοντες πολλὰς ὑποθέσεις, σήμερον εὐγένουν ἔξω νὰ στρατοπεδεύσουν καὶ λαμβάνουν εὐκαιρίαν νὰ τὰ γράψουν καὶ λαμβάνοντάς τα μισεύω, διὰ δὲ τὰ γράμματα ἔφερον ὁ μισὲ Γιάννης τώρα τὰ ὑπάγου καὶ μὲ τὸν ἴδιον σᾶς στέλνεται ἢ ἀπόκριτις.

Ὁ Κύριος Γ. Ἀρτινὸς σᾶς προσκυνεῖ, θέλει πασχίσει νὰ ἐκτελέσῃ τὰς παραγγελίας σας.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Α. Κομιζόπουλος.

—0—

Ἄριθ. 148.

Στοιχ. Ε. Β.

Κύριε Ξάνθε εἰς Κισνόβιον.

Τῆ α'. Ἰουνίου 1821. Ἰάσιον.

Χθὲς ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου παρὰ τοῦ Κυρίου Κομιζοπούλου γραμμένην τὴν 30 Μαΐου, παρὰ τοῦ ἰδίου ἔλαβα καὶ τὰ σταλλόμενα τρεῖς χιλιάδας φλωρία ὀλλανδικὰ καὶ 7000. γρ. ἧτοι ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια εἰς Μαχμουδιέδες. καθὼς γράφεις ἔμειναν εἰς τοὺς ἐν Κισνοβίῳ Ἐφόρους ρούβλια χάρτινα εἰκοσιπέντε χιλιάδες, αὐτὰ παραγγέλω νὰ ἀλλαχθῶσιν εἰς ὀλλανδικὰ φλωρία καὶ νὰ μοι σταλλῶσι τὸ ὀγληγορώτερον. Προχθὲς ἔγραψα πρὸς σὲ καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἐφόρους, ὅτι τῶν 12 X Φ.

αί συναλλαγματικαὶ νὰ πωληθῶσι καὶ τὰ μετρητὰ νὰ κατατε-
θῶσι παρὰ τῶ ἐν Ὀδητῶ κυρίῳ Ι. Ἀμβροσίῳ, διὰ νὰ τὸ με-
ταχειρισθῆ πρὸς ἐτοιμασίαν τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων στρατιωτῶν.
ἂν αὐτῆ μου ἢ παραγγελία ἐβάλλη εἰς πράξιν γραφετέ μου, εἰ-
δὲ νὰ ταχύνετε τὴν ἐκτέλεσιν των.

Ἔγρηψα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοὺς ἐν Ὀδητῶ καὶ Ἰσμαήλ καὶ
ἐλπίζω νὰ μὴ κωφεύσωσιν. Ἀπορῶ, φίλε, πῶς εἰς τοὺς σημαν-
τικότερους τῶν δμογενῶν μας ἐμφωλεύει τὸ μιὰρὸν πάθος τῆς
διχονοίας. Ἄμποτε ὁ μέγας Δημιουργὸς καὶ προνοητὴς τοῦ
παντὸς νὰ μὴ παρίδῃ τὸ εἰς τὴν ἀναγέννησιν του διακινδυνεύον
ἔθνος μας. Ὑγίαινε.

Π. Σ. Ἐλαβον καὶ τὸ ἀπὸ 31. Μαΐου γράμμα σου καὶ
θέλει γράψω ὅπου πρέπει τὰ δέοντα.

Ὁ Στартηγὸς Σωματάρχης.

Π. Γ. Καντακουζινός.

Ἐπιταγή.

Τῶν εἰς Βιέννην 12,000 Φ. αἱ συναλλαγματικαὶ νὰ πωλη-
θῶσι τὸ ὀγληγορώτερον, καὶ τὰ μετρητὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν
εἰς τὸν ἐν Ὀδητῶ Κύριον Ι. Ἀμβροσίου διὰ νὰ τὰ μεταχειρι-
σθῆ κατὰ τὴν δοθεισομένην αὐτῶ διαταγὴν μου.

Ἐκ τοῦ ἐν Ἰασίῳ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου.

Τὴν 30 Μαΐου 1821.

Ὁ Στартηγὸς Σωματάρχης.

Π. Γ. Καντακουζινός.

— 0 —

Ἀριθ. 149.

Σεβαστέ μοι φίλε Κύριε Ξάνθε.

Τῆ 3. Ἰουνίου 1821. Σκουλένι.

Ἐγὼ χθὲς τὸ ἐσπέρας μετὰ τοῦ κυρίου Πάνου, ἔφθασα
ἐδῶ ὑγειῆς. Καταγίνομαι νὰ ξεμπερδεύσω τὰ μπερδεύματα,
καὶ νὰ ἔλθω εἰς Κισιόβι διὰ νὰ θαλωμεν εἰς πράξιν τὰ
ὀμιληθέντα. ἴτως αὔριον ἢ μεθαύριον ἔλθει ἐδῶ καὶ ὁ Λι-

σγαράς, ὅστις κατὰ τὴν εἰδῆσιν ὁποῦ ἔφερεν ἕνας συνοδηπόρος του, ἔρχεται ἀφρεύτως μὲ καλὰς ἀγγελίας. Αὐτὸς ἀνταμῶνθῃ εἰς τὸ Λαίμπαχ μὲ τὸν Ἰμπεράτορα καὶ Κ. Καποδίστριαν. τῷ ἐδόθη προσεκτικὴ ἀκρόασις εἰς τὰ παράπονά του, καὶ μοὶ φαίνεται, ὅτι ἔρχεται ἡ παρηγορημένος· εἶναι ἀνάγκη διὰ τοῦτο νὰ ἀνταμωθῶμεν πρῶτον μὲ αὐτὸν, καὶ ἔπειτα γίνεται τακτικότερον τὸ ταξίδι μας. Αὐτὸς ἐπαρήγγειλεν ἑσ-
ματικῶς διὰ τοῦ εἰρημένου συνοδηπόρου του, ὅτι νὰ ἦναι ἐτοιμοὶ ὁ Αὐθέντης καὶ Ῥωζνοβάνος νὰ ἀπεράσουν εἰς Μολδαβίαν, τί σημαίνει τοῦτο, ὁ καιρὸς θὰ μᾶς τὸ διδάξῃ· ἀδεται, ὅτι χθὲς ἀπέρασεν εἰς Μολδαβίαν καὶ ἕνας Γκενεράλης Ῥώσσοις μὲ δέκα ἀνθρώπους του. Ἀπὸ τὸν ἀνθρωπον ὁποῦ τοῦτο εἰπώθη, φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ψεῦμα, σημεραῦριον τὸ βεβαιονόμεθα καλλίτερα· ἂν ἦσθε σταθερὸς διὰ τὸ ταξίδι, γράφετέ μοί το καὶ διὰ πόσας ἡμέρας ἡμπορεῖ νὰ ἦναι ἡ ἀργοπορία μας, μὲ ὅλον ὁποῦ τὰ εἶπαμεν μίαν φοράν ἀποφασιστικῶς. Ἄς εἶναι μυστικὰ τὰ γραφόμενά μου, ἕως νὰ ἰδῶμεν τί τέξεται ἡ ἐπιούσα.

Σᾶς προσκυνῶ.

Φ. Ἡλιάδης.

— 0 —

Ἄριθ. 150.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Ἰσμαήλ.

Τῆ 8. Ἰουνίου 1821. Κισνόβι.

Προχθὲς ἔφθασα ἐδῶ ὁμοῦ μὲ τὸν κύρ Ἀδαμάντιον· εἰς Σκουλένι ἔλαβον τὸ γράμμα σας ἀπὸ τὸν κύρ Παναγιωτάκην τὸν Ἀμβροσιάδην ὠμίλησα τὰ δέοντα, ἀγκαλὰ καὶ μόλις μίαν φοράν τὸν εἶδα, ὅτι δὲν ἔλαβεν εὐκαιρίαν νὰ ἔλθῃ ἐξ αἰτίας τῶν μεγάλων φροντίδων ἀπὸ τὰς ἀκαταστασίας τῶν στρατιωτῶν συνεργεία τοῦ Πεντεδέκα ὁποῦ δὲν ἤθελε νὰ ὑποταχθῇ. Ἀλλὰ καλῶς ἐσύστησε τὸ ὑποκείμενόν του καὶ ἐφάνη καθολικὸς κομπογενήτης, θέλει ἔλθῃ καιρὸς νὰ δόσῃ λογαριασμὸν τῆς διαγωγῆς του. Ὁ Πρίγκιψ (Γ. Καντακουζινός) ἐτραβήθη εἰς τὴν Στίγγαν μὲ σκοπὸν νὰ τραβήξῃ ἐκεῖ τοὺς στρατιώτας καὶ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ τοὺς βάλῃ εἰς εὐταξίαν καὶ ὑπο-

ταγήν, καὶ τέλος ἀπεφάσισαν νὰ εὕγουν, καθὼς καὶ ὁ Πεντεδέκας, καὶ φθάνοντες καὶ οἱ ἐν Προῦτῳ ἐμβαίνουν εἰς καλὴν εὐταξίαν· εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀνυποταγῆς των, ὁ Κρίτζος καὶ Ζερμπάτης βλέποντες τὴν τόσῃ ἀκαταστασίαν, ἤλθον νὰ ἔμβουν εἰς Καραντίαν, ἀλλ' ἐγὼ τοὺς ἐμπόδισα κάνωντας κάθε τρόπον, καὶ μόλις τοὺς ἐκατάπεισα νὰ μείνουν κοντὰ εἰς τὸν Πρίγκιπα, καὶ τὸν μὲν Ζερμπάτην διὰ λόγων, τοῦ δὲ Κρίτζου ἔδωσα καὶ 50 γρόσια, καὶ οὕτως μὲ ὑπεσχέθησαν μὲ μάρτυρα τὴν Ἱερὰν πατρίδα νὰ μὴ κάμουν παρόμοιον, εἰμὴ ἂν ἰδῶσι μεγαλοτάτην χρεῖαν καὶ ἔμειναν ἡσυχαζόντες. Ὁ Πεντεδέκας καθημέραν ἔστελνε καὶ μὲ ἐπροσκαλοῦσεν αὐτὸς καὶ ὁ Θεοδώσιος νὰ μὴ κάθωμαι, ἀλλὰ νὰ ἀπεράσω, ὅτι εἶμαι ἀναγκαῖος, καὶ καθὼς ἀπεράσω, πρῶτον νὰ ὑπάγω εἰς ἀντίμωσιν των καὶ ἔπειτα νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν Πρίγκιπα, ἐγὼ ἄλλην ἀπόκρισιν δὲν τοῖς ἔδωσα παρὰ νὰ ἔλθῃ ἓνας νὰ ὀμιλήσωμεν, ὅμως δὲν ἤλθεν, ἂν ἤρχοντο ἤξευρα τί νὰ τοὺς ὀμιλήσω, τώρα ὅμως ὁπωσοῦν ἔδειξαν ὑποταγήν. Ὁ Θεοδώσιος ἐξώσθη ἀπὸ τὸ χρέος κομαντάντου καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἔβαλον τὸν Σουλτάνοβιτς. Ἐγὼ τὰ γράμματα ἔλαβον καὶ σήμερον ἂν λάβω τὴν ποδορόζνα μου μισεύω δι' Ὀδέσσαν καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀκολουθῶ τὸ ταξεῖδίον μου. Μαζή μου ἔχω καὶ τὸν Ἀδαμάντιον, καὶ τελειώνωντας τὸ ταξεῖδι ἀπερνῶ εἰς τὸ στρατόπεδον· εἶδον καὶ διὰ τὸν Φώτιον, ὅτι θέλει τὸν πάρετε μαζή σας καὶ δὲν ἦτον ἀχαμνόν. Αὐτὸς καταγίνεται νὰ σφαλίσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἐφορίας καὶ νὰ ἔλθῃ διὰ ἐδῶ, καὶ ὡς μὲ εἶπεν τὸν ἐδώσατε δέκα ἡμέρας διωρίαν. Ὁ Ἄρχων Δειλίαρχος (ὁ Γ. Γάτζος) ἐδαιμονίσθη ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ἀντ' αὐτοῦ, τὸν εἶπον ὅτι ὁ Πρίγκιψ ἔκλεξεν ἐμένα, καὶ ἂς πῆ ὀλίγον ξύδι. Ἀπὸ ἐδῶ ὅταν ἔλθῃς γράψε μου κανένα γράμμα ἂν τι νεώτερον μάθῃς.

Υγίαινε ἀδελφὲ περιπόθητε, μὴν ἀλησμονήσῃς τὸν φίλον σου ὅπου σὲ ἔχει ὡς ἄλλον ἐαυτόν του· σοὶ ἐπιθυμῶ ἐκ ψυχῆς αἴσιον εὐόδιον καὶ εὐτυχεῖς τὰς ἐπιχειρήσεις σας. Πρόσφερε τοὺς προσκυνησμούς μου τῷ σεβαστῷ ἀδελφῷ Ἀρμοδίῳ (Γρηγ: Δικαίῳ Φλέσα) καὶ Ἰωαννίδῃ (Ἀναγνωστοπούλῳ).

Σὲ ἀσπάζομαι ἐκ ψυχῆς.

Α. Κομιζόπουλος.

Ἄριθ. 151.

Ποθητέ μοι κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Φιοῦμι.

Τῆ 22. Σεπτεμβρίου. 1821. Τριέστιον

Ταύτην τὴν συγγμὴν ἔλαβον τὸ ἀγαπητόν μοι γράμμα σου τῶν 21. λήγοντος, τὸ δὲ ἕτερον ἀπὸ τὸν κύριον Ἰωάννην Ἀνδρουλάκην ἀκόμη δὲν ἔλαβον. Τὰ δὲ φιορίνια ἑκατὸν Αὐγούστης ἔλαβον ἀπὸ τὸν κύριον Καρτζιώτην. Ἰδοὺ σᾶς περικλείω καὶ ἓν γράμμα ὁποῦ ἐχθὲς εἰς τὴν πόσταν τῆρα καὶ λαβατέ το. Σήμερον ἔμαθον, ὅτι ὅσοι ἔχουν Ῥωσοικὰ πασαπόρτια, ἢμποροῦν νὰ πάρουν πασαπόρτι κατ' εὐθείαν διὰ Κορφοῦς. Ἄνυπομόνωσ προσμένω νὰ μὲ γράψετε τὴν δευτέραν σας ὀρδινίαν τί νὰ ἀκολουθήσω. Σᾶς ἀσπάζομαι

Θεόδωρος Μαρκάκις.

— 0 —

Ἄριθ. 152.

Εὐγενῆ καὶ ἀγαπητέ μοι Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Τῆ $\frac{1}{2}$. Ιουνίου. 1822. Βενετία.

Καὶ τὸ πρότερον μὲν καὶ τὸ ὕστερον γράμμα σας ἔλαβον. Ἡ αἰτία τῆς σιωπῆς μου ἐστάθη ἡ ἀρρώστια τῆς συζύγου μου, καὶ ἡ τοῦ μητραδελφοῦ μου ἀποβίωσις, ἠναγκάσθη καὶ πολλάκις νὰ δοιοπορήσω. Τώρα δὲ ὁποῦ εἰς κάποιον τρόπον ἠτύχατε τὸ πνεῦμά μου μὲ τὴν ἀναρρώσιν τῆς συμβίας μου, καὶ μὲ τὴν διάταξιν τῶν πραγμάτων τοῦ τεθνηκότος ἀγαπητοῦ μου θείου, δὲν λείπω νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου πρὸς τὴν εὐγενεῖαν σας, μένων ὑπερευχάριστος καὶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ φιλικὴν σας μνήμην, καὶ διὰ τὰς εἰδήσεις ὁποῦ μοι ἐδόσατε, καὶ διὰ τὰς ἐπιστολάς ὁποῦ μοι ἐπέμψατε περικλισμένους ἔσω τῶν γραμμάτων σας. Ἄμποτε ἡ θεία πρόνοια νὰ θεσπίσῃ τὴν ἀναστασιν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἡμετέρου γένους, καὶ τότε δὲν θέλει μείνουν ἀπλήρωτοι οἱ κόποι σας, καὶ ἄδραξι αἱ θυτίαι σας πρὸς τὸ κοινὸν ὄφελος.

Εἰς τὰ αὐτώτε ἔρχεται ὁ κύριος Ἄγγελος Γιαννικέσης πρὸς ἀπάντησιν τοῦ καπ: Ἀναστασίου νυταδέλφου του, καὶ μὲ αὐτὸν σᾶς στέλλω τὴν παροῦσάν μου, ἐπειδὴ καὶ εἶναι πιστὸς ζηλωτὴς τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἔρχεται ὁμοῦ καὶ ὁ ἐκ Κρήτης κύριος

Ῥευιέρης, ὅστις εἶναι φίλος μου, ὡσαύτως διὰ τὰ ἐνάργετα καὶ ἀγαθὰ του φρονήματα.

Σὰς περικλείω τὴν ἀπόκρισιν πρὸς τὸν γνωστὸν σας φίλον ἀνοικτὴν διὰ τὰ τὴν ἀναγνώστῃ καὶ τὰ γνωρίσετε πῶς τῶρα φρονῶ κατὰ τὰ περιστατικὰ τῶν συμβαπτῶν· ὁ ἄλλος μὲ ἔγραψεν ἀπὸ Σβίτζερα τριπλασίως, καὶ μετὰ ταῦτα οὐδὲν περὶ αὐτοῦ ἔμαθον· θέλει τοῦ πέμψω τὴν ἐπιστολὴν ὅπου μοὶ περικλείσατε, ὅταν μάθω ποῦ ὑπάρχει. Σὰς ἀσπάζομαι.

Διονύσιος ὁ δὲ Ῥώμας.

— 0 —

Ἄρ.θ. 153.

Εὐγενέστατε Κύριε Ἐάνθε!

Τῆ $\frac{1}{2}$ Ἰουλίου 1822. Βενετία.

Τὴν τιμίαν σας ἀνέγνωσα καὶ καλῶς τὰ γραφόμενα ἔγνων· τὰ τοῦ Ὀδυσσέως πραχθέντα ἀλλαγόθεν μοὶ ἐγράφησαν καὶ πολὺ περὶ τούτου ἠγαπάκτησα. Συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην σας, μήπως καὶ ταραχὰς γενήτῃ αὐτὸ τὸ σκληρὸν ἐπιχειρήμα. Θεωρῶ ὅτι τὰ ἐπόμενα τῆς πρώτης ἐποχῆς ἀνανεώνονται, ἐξ αἰτίας τῶν πανούργων, οἵτινες διὰ τὸ μερικὸν συμφέρον των ἀγωνίζονται νὰ ξεσχίσουν τὴν τοῦ ἔθνους σωτηριώδη ἔνωσιν, καὶ νὰ τὸ διαιρέσουν εἰς τόσας αἱματώδεις φατρίας. Τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου ἔγραψα πολλὰ καὶ κατ' αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ σφαλερὰ φαντάσματα τοῦ Σ. . . τὸν Γιαννικέστην πολλὰ ἐσυμβούλευσα· ἀπ' ἄλλο μέρος ἔμαθον τὴν τοῦ Κ. Κ. ἀπόφασιν, ὅμως κατ' ἄλλον τρόπον αὐτὸ δεικνύει ἢ τὴν παραίτησίν του, ἢ κατὶ παιγνίδιον τῆς πολιτικῆς τοῦ αὐθεντός του.

Ἄμποτε νὰ ἦναι πρὸς ὠφέλειαν τῆς πατρίδος! Ἐγὼ δὲν ἀδιαφορῶ, βεβαιωθεῖτε εἰς οὐδὲν, καὶ θέλω γράψαι τὰ ἀναγκαῖα ὅπου ἀπαιτεῖται· δὲν ἔχω ὅμως καιρὸν νὰ κάμω τὰς ἐπιστολάς, ἐπειδὴ καὶ ὁ νέος Μιρίνου ἀναχωρεῖ εἰς τὸ ἐξημέρωμα. Θελω κάμει ὅμως τρόπον νὰ σας ἐγχειρισθῶσι μετὰ ταῦτα. Μὲ ὅλον δὲ τὸ φιλικὸν αἶσθημα εἰλικρινῶς μένω. κτλ.

Διονύσιος ὁ Δε — Ῥώμας.

— 0 —

Αριθ. 154. διὰ τῆς ἀποστολῆς μου εὐχαριστοῦμαι ὑμῖν ὅτι ἐπέστειλέτε μοι τὴν ἀπάντησίν σας.

Ἀγαπητέ μοι καὶ Εὐγενῆ κύριε Ξάνθε.

Τῆ $\frac{21}{3}$ Ἰουλίου 1821 Βενετία.

Τὴν ἀγαπητὴν μοι ἀπόκρισίν σας ἔλαβον καὶ ἐχάρην θεωρῶντας ὅτι ἡ γνώμη σας συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐδικήν μου· ἐγὼ ἔχω χρηστὰς ἐλπίδας εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπάρθησαν εἰς τὴν ὁδηγίαν τῶν κινήθεντων πραγμάτων. Αἱ ἀνωμαλίας δὲν μὲ βάνουν εἰς ἀδημονίαν· ὡς τόσον ἔχομεν εἰδήσεις ὅτι πολλὰ ἀνδραγαθήματα ἔγεινκν εἰς Ἡπυρον. Δὲν ἡμπορῶ νὰ ἐκτανθῶ περισσότερον· ὁ κομηστής τῆς παρούσης μου θέλει σὰς εἰδοποιήσει τὰ πάντα· ἡ ἄλεις τῆς Χίου θέλει φέρεῖ πολὺν κρότον εἰς τὰ βόρεια μέρη. Παρακαλῶ νὰ μὲ ἔχετε εἰς τὴν μνήμην καὶ ἀγάπην σας, καὶ νὰ μὲ μεταχειρίζεσθε ὅπου μὲ εὔρητε ἄξιον.

Σὰς ἀδελφικοασπάζομαι.

Διονύσιος ὁ δὲ — Ῥώμας.

—0—

Ἀριθ. 155.

Κύριε Ξάνθε.

Δρέστα τῆ 22. Αὐγούστου 1822.

Εἰς μίτην ἐπερίμενα μέχρι τοῦδε ἐπιστολήν της, ὑπέθεσα ἔνεκα τούτο, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη εὐρίσκεται εἰς τὴν πατρίδα. Ἐπληρωφρήθην δὲ ἐσχάτως ὅτι διατρίβει ἐτι εἰς Ἰταλίαν· ἄς μὲ εἰδοποίησῃ ὁ φίλος πρὸς τὸν ὁποῖον ἐμπιστεύθη ἐπιστολάς τινὰς διὰ τὴν πατρίδα, ἂν τὰς ἐξεκίνησε καὶ ποίας ἀποκρίσεις ἔλαβε· καθότι εἰς ἐμὲ δὲν ἔφθασε καμμία. Τὰ πράγματα βλέπω ὀργανίσθησαν κατὰ τὸν τρόπον, σχεδὸν, τὸν ὁποῖον ἐπροβάλαμεν· ὁ φίλος ὅστις ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψίν μου εἰς Λιβόρνον, (α) ἔλαβεν ἴσως ἀπόκρισιν, ἀλλ' ἐμποδιζόμενος ἀπὸ περιστάσεις δὲν μοι τὰς κοινολογεῖ· ἔγραψα καὶ αὐθις εἰς τὸ ἴδιον μέρος μέσον Μασσαλίας· ἄς μὲ κοινοποιήσῃ, παρακαλῶ, πᾶν ὅ,τι ἠξέυρει περὶ Χαρίτου (β) εἰς τὴν Βουλὴν δὲν

(α) ὁ Κόμης Διονύσιος Ῥώμας. (β) Δημήτριος Ἰψηλάντης

τὸν βλέπω. Ἄν ἔχατε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐπιρροήν, ἄς εὐχαριστῆ τὸν σύμβουλον Ἄν...

Σκοπεύω νὰ διατρίψω ἔτι περὶ τὸν ἡμισυ ἢ δύο μῆνας, ἀναχωρῶ δι' ἔπειτα διὰ τὰ ἐκεῖ· ἐλπίζω λοιπὸν νὰ λάβω ἐδῶ τὴν ἀπόκρισίν της.

Ἄν ἔλαβε τὸ πορτοφόλιό μου εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκοντο αἱ εἰκόνες τῶν παιδιῶν μου, ἄς μὲ τὸ ξεκινήσῃ, παρακαλῶ, μὲ τὸν ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον τρόπον πρὸς παρηγορίαν μου.

Ἐν τοσοῦτῳ ἀσπαζόμενος αὐτὴν ἀδελφικῶς ὑποσημειοῦμαι τῆς εὐγενείας της.

Ὁ πατριώτης καὶ φίλος.

Π. Ἀλέξανδρος Καντακουζηνός.

—0—

Ἄριθ. 156.

Φιλογετέσ τατε μοι Κύριε Ξάνθε.

Τῆ 10. 8βρίου 1822 Δρέσδα

Ἐλαβον μετὰ μεγίστης χαρᾶς τὴν ἀπὸ 27 καὶ 30. Σεπτεμβρίου ἐπιστολὴν σας καὶ τὰ ἴσα τῶν ἐπιστολῶν· ὁμολογῶ μυρίας ὅσας τὰς χάριτας, καὶ παρακαλῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀκολουθῆτε εἰδοποιῶν μὲ πᾶν ὅ,τι περὶ πατρίδος ἀκούσητε ἢ μάθητε· ἐλυπήθην εἰς τὸ ἄκρον διὰ τὰς διαφωνίας, αὐτὰς ἐφοβήθην καὶ φοβοῦμαι περισσότερον, παρὰ τὸν ἐχθρικὸν σίδηρον. Ἄμποτε νὰ ματαιωθῶσιν ἅπασαι αἱ διαβολαὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος!

Ἡ ἄλλειψις τῶν χρημάτων μ' ἠνάγκασε νὰ διατρίψω μέχρι τοῦδε εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Κατ' αὐτὰς περιμένω τὴν οἰκογένειάν μου ἅπασαν· καὶ ἀφ' οὗ διατρίψωμεν ἠνομένοι ὀλίγον τινα καιρὸν τὰ μὲν παιδιὰ μου ἀοίνω εἰς τινα τῶν ἐδῶ Ἀκαδημιῶν, ἡ δὲ Σύζυγός μου ἐπιστρέφει εἰς τὰ ὀπίσω, ἐγὼ κινῶ ἀμέσως διὰ τὰ μεσημβρινὰ μέρη· ἀλλὰ δὲν ἀκολουθῶ τὸ ταξίδι καὶ μέχρι Πατρίδος· τοῦτο κρέμαται ἀπὸ τὰς ἀποκρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπὸ κάτω ἤθελον λάβει.

Πρὸ πολλοῦ συνέλαβον καὶ ἐκοινοποίησα εἰς τὰ διάφορα μέλει τῆς Βουλῆς ἐν σχέδιον διὰ μίαν ἱκανὴν ποσότητα δανείων, μέσον τῶν λεγομένων Εὐρωπαϊκῶς actions. Τὸ σχέ-

διον τούτο, ἂν οὐδὲν κοστίξει σχεδὸν τίποτε εἰς τὴν Πατρίδα, μᾶς δίδει τὰ μέσα διὰ νὰ σχηματίσωμεν ἓν σῶμα τακτικόν, τὸ ὁποῖον ἐξωτερικῶς νὰ πολεμῇ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος. ἐσωτερικῶς δὲ νὰ διδάσκη τὴν τακτικὴν εἰς τοὺς ἀνδρείους πατριώτας, μόνον μέσον δὲ οὐ δύναται νὰ ἀνθέξῃ ὁ μικρότερος ἀριθμὸς τακτικῶν στρατιωτῶν εἰς μεγαλύτερον ἀτάκτων. Ἐγραψα λοιπὸν καὶ ἐκ Μασσαλίας καὶ περιμένω τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν. Τὴν ἀπόκρισιν τῶν γραμμάτων, τῶν ὁποίων σᾶς ἐνεπιστεύθη, δὲν ἔλαβον μέχρι τοῦδε, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὰ γράμματα τοῦ προῤῥηθέντος σχεδίου, μὲν ὅλον ὅτι ἐξεκίνησαν ἐκ Μασσαλίας εἰς τὰς 3. τοῦ Ἰουλίου εἶναι δὲ ἐξ ἴσου ὑστερημένον ἀποκρίσεως καὶ τὸ Κομητάτον, τὸ ὁποῖον συγχρόνως καὶ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἔγραψεν εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ἐπεθύμουν (ἂν ἦτο τρόπος) νὰ ἐνταμωθῶμεν πρὶν τῆς ἀναχωρήσεώς σας διὰ τὴν Πατρίδα· εἰδοποιήσατέ με λοιπὸν παρακαλῶ, πότε κινεῖτε χωρὶς ἀμφβολίαν, διὰ νὰ οἰκονομήσω, ἂν ἦναι δυνατόν, τὸν καιρὸν. Κατὰ τὰς εἰδήσεις ὁποῦ ἔχω, εἰς τὸ ἀκολουθῶν Πανυγῆρι δὲν θέλει ὀμιληθῆ ἢ ἀποφασισθῆ τίποτε πορὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑλίας· τὸ γράμμα, τὸ ὁποῖον σᾶς περικλείω, παρακαλῶ, νὰ στείλετε ἀσφαλῶς, καὶ μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ταχίως, εἰς ὃ διευθύνεται μέρος.

Ὁ Γυπάλδος, ὅστις ἀδελφικῶς ἀσπάζεται τὸν Κύριον Ξάνθον, εὐρίσκει κατὰ τὸ παρὸν εἰς Δρέσδαν· περιμένει καὶ αὐτὸς χρηματικὴν βοήθειαν καὶ κινεῖ μετ' ἐμοῦ διὰ τὰ μεσημβρινὰ μέρη· παρακαλεῖ δὲ νὰ τῷ στείλλετε τὴν γραφὴν, ἣτις εὐρίσκειται εἰς χεῖράς σας.

Ἐν τοσοῦτῳ σᾶς ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς.

Π. Αλ. Καντακουζηνός.

Ἄριθ. 157:

Κύρις.

Τῆ α. Μαΐου 1823. Δρέσδια.

Ἐλαβον περιγραφῶς τὴν ἀπὸ 11 Ἀπριλ. φιλικὴν σας ἐπιστολὴν, καὶ σὰς ὑπερευχαριστῶ διὰ τὰς περὶ τῶν ἡμετέρων εἰδήσεις. Ἀπορῶ μεγάλως πῶς ἕως τότε δὲν ἤξεύρατε τὸ φθάσιμον εἰς τὰ αὐτοῦ τῶν δύω, τοὺς ὁποίους τώρα καὶ εἶδατε καὶ ἐλαλήσατε. Τὸ περικλειόμενον γράμμα στείλατέ το ἀσφκλῶς πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνεται· προτοῦ ν' ἀναχωρήσητε εἰδοποιήσατέ με τὰ εὐτάξια περὶ τῶν ἡμετέρων.

Ἵγιαίνετε, καὶ ἐνθυμεῖσθε καὶ ἀγαπᾶτε τὸν τιμῶντα καὶ ἀγαπῶντά σας. Π. Ἄλ. Καντακουζινόν.

—————0—————

Ἄριθ. 158.

Φίλιππος ἀδελφὲ Α. Θ. (Ξάνθε.)

Τριπολιτζά τῆ 16 Μαρτίου 1822.

Ἀφ' ἧς ὥρας ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὸ Ἰσμαήλ, δὲν ἤξιώθη ἀδελφικῶς γράμματός σας, καὶ τὶ τὸ αἴτιον ἀγνοῶ. Ἐγὼ δὲν γνωρίζω νὰ παρεκτρέπη τῶν καθηκόντων τῆς φιλίας, μήτε εἰς τὸ ὁποῖον χρέος ἐδιωρίσθη παρὰ τῶν Κυρίων μου ἕκκα μικρὰν ἔλλειψιν. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργημά μου ἐτελείωσε μὲ τὸν θαυμάσιον τρόπον, καθὼς ἕως τώρα δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι οἱ Κύριοί μου ἐπληροφόρησαν. Καὶ διὰ νὰ μὴν ἐκτανθῶ εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, ἀφίνω τὴν ὑπόθεσιν νὰ τὴν παραστήτη λεπτομερῶς ὁ ἐδικός της κύριος Θεόδωρος Μαρχάκης. Ἐδὼ εὕρισκεται ὁ Α. Ζ. (ὁ Ἀνθιμος Γαζῆς) ὁ Ἰωαννίδης. (Ἀναγνωστόπουλος) ὁ ἀδελφὸς τοῦ Καλοῦ (Δημήτριος Ὑψηλάντης) οἱ δὲ ἀδελφοὶ τοῦ Α. Κ. (τοῦ Παναγιώτου Σέκρη.) Ἐπιθυμοῦσα ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀρμόδιον (Γρηγ. Δικαῖον Φλέσαν) νὰ παρευρίσκηται καὶ ὁ Κύριος Θουμήδης (Ξάνθος). Ὅθεν ἄς ἐκβάλῃ κάθε ἀμφιβολίαν, καὶ ἄς ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του διὰ ἐδῶ. Ἵγιαίνετε.

Ὁ ἀδελφός σου Α. Μ.

(Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας.)

—————0—————

Στοιχ. Ο. Ἄριθ. 159.

Ἐπιτετραμένον Ἐσωτερικῶν. Περίοδος β. Ἄριθ. 1101.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τὸν Γενναῖον Καπετᾶν Γιαννάκην Κολοκοτρῶνην καὶ πρὸς τοὺς Κυρίους Μαρούη, Ξάνθου καὶ Αθ. Τζακάλοφ.

Καταταραχθὲν τὸ σεβαστὸν βουλευτικὸν σῶμα διὰ τὴν μεγάλην ἀναξίαν ἕνεκα τινῶν ἀνιδῶν καὶ κακοθήτων, ἐξ ὧν ὁ μὲν καπὶ Γεώργιος μεθ' ἑνὸς ἀνθρώπου τοῦ εὐρίσκειται εἰς φυλακὴν, οἱ δὲ λοιποὶ ἑπτὰ συλληφθήσονται, καὶ διὰ τὰ ἀνάσχυοντα κινήματα αὐτῶν κατὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Σεβαστοῦ ἀντιπροέδρου, ὑπ' ὄψιν τοῦ ἰδίου, καὶ τὴν ἀπίθειαν αὐτῶν καὶ δι' ὄπλων ἐναντιότητα πρὸς τὴν φρουρὰν τῆς Διοικήσεως, ἐξέδοτο ἐπίτηδες διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 161. διὰ νὰ συστηθῇ ἀνυπερθέτως Ἐπιτροπὴ, καὶ ἐξετάσασθαι νὰ θεωρήσῃ κατὰ νόμους τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνάλογον αὐτοῦ ποινὴν. Ὅθεν ἐκλεχθέντες ἐδιωρίσθητε ὑμεῖς εἰς τοῦτο, ὡς πείραν ἔχοντες καὶ φρόνησιν, καὶ διατάττεσθε συνελθόντες εἰς ἓν νὰ ἐξετάσῃτε τὸ ἔγκλημα κατὰ τὸ εἶδος, καὶ νὰ κρίνητε καὶ νὰ ἀποφασίσῃτε τὴν δικαίαν παιδείαν ἀναφέροντες ἐγγράφως πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν τὴν ἀπόφασίν σας.

Τριπολιτῆζα τῆ 26 Ἰουνίου. αωκγ.

Ὁ Ἐπιτετραμμένος τῶν Ἐσωτερικῶν.

(Τ Σ.) Γρηγόριος Δικαῖος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γεώργιος Γλαράκης.

—0—

Στοιχ. Π. Ἄριθ. 160.

Ἐπιτετραμένον πολεμικῶν περιόδος Β. ἀριθ. 737.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Πρὸς τὸν Γενναῖον Κ. Γιαννάκην Κολοκοτρῶνην Κυρίους Ἐμμ. Ξάνθου καὶ Αθ. Τζακάλοφ.

Κατὰ τὴν ἐκδοθείσαν διαταγὴν τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ σώματος

Ἔπ' ἀριθ: 169. τῆ 25. Ἰουνίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν, καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν κοινῆ γνώμη καὶ τῶν δύο ὑπουργείων, διὰ τὸ ἀδέκατον καὶ ἀφιλοπρόσωπον τῶν ὑποκειμένων σας διαρρίζεσθε, ἵνα συνελθόντες εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος προεδρεύοντες τοῦ Γενναϊοῦ Κ. Γιαννακῆ Κολοκοτρώνη, ἐξεπέστητε ἀκριβῶς τὰ κακῶςπραχθέντα παρὰ τοῦ Καπ: Γεωργάκη μεθ' ἄλλων ὀκτώ στρατιωτῶν του, κατὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Σεβαστοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῆς φρουρᾶς τῆς Διοικήσεως, ἐκτῶν ὁποίων ὁ μὲν Κ. Γεωργάκης μεθ' ἑνὸς ἀνθρώπου του εὐρίσκειται εἰς φυλακὴν, διὰ δὲ τοὺς λοιπούς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο θέλει φροντίσει νὰ πιασθῶν. Ὅθεν ἀφ' οὗ ἐρευνήσετε καλῶς καὶ ἀνακαλύψετε τὴν ἀλήθειαν, θέλετε κρίνει καὶ ἀπορασίσει τὴν παιδείαν τῶν εἰρημένων, ἀναφέροντες ἐγγράφως πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν τὴν ἀπόφασίν σας διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν.

Τῆ 27. Ἰουνίου. 1823. ἐν Τριπολιτζᾷ.

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν πολεμικῶν.

(Τ.Σ) Χρ. Πετρόαιδὸς

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Α. Παπᾶ Γεωργίου

ὁ Γεν: Γραμματεὺς

Δημήτριος Τομαρᾶς.

0

Ἀριθ. τοῦ 823.

330.

Ἀριθ. 161.

Τὴν ὑμετέραν πανευγένειαν ἀσπάζομαι ὀλοφύχως.

Ὁ ἐδικός μου κύριος Ἐμμανουὴλ Ξάνθος θέλει διαπεράσει ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας τὸν πατριώτην αὐτὸν ἀνδρῶν τὸν ἐγνωρίσατε προσωπικῶς, σὰς τὸν παραδίδω διὰ τοῦ πρότερος μου, ὡς ἓνα φρόνιμον, ἐνάρετον, εἰδήμονα ὁλλῶν πραγμάτων καὶ ἔλας ἐξερτημένον τῆς Ὑψηλαντικῆς οἰκογενείας. Πρὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἠγωνίσθη μετ' ἑλῆν τὴν ἀπαιτουμένην προθυμίαν, θαυροσύνην καὶ εἰλικρίνειαν, καὶ ἤδη δὲ δὲν ἐπρόκριτε νὰ ἤσυχάζη, ἀλλ' ἤλθε διὰ νὰ προσφέρῃ καὶ τὸν ἐκ μέρους του ἔρα-

νον εἰς τὴν πολιτικὴν μας ἀνόρθωσιν· ὡς τοιοῦτον λοιπὸν καὶ ὅλως ἐδικόν μου συσταίνω αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἀγάπην της, παρακαλῶν νὰ δώσῃ ἀκρόασιν ἀκριβῆ καὶ πίστιν εἰς ὅσα ἤθελε τῆ εἰπῆ δια ζώσης, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ γράφω. Θέλει δὲ πληροφορηθῆ παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὅλα τὰ ἐδῶ διατρέχοντα ἐν ἀκριβείᾳ, τὰ ὁποῖα καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὰ ἐκθέτω· ἠμπορεῖ δὲ νὰ ὁμιλήσῃ ἐλευθέρως εἰς τὸν πατριώτην αὐτὸν ὅ,τι ἤθελεν ὁμιλήσει εἰς τὴν παρουσίαν μου, καὶ ἄς μὴν ἀμφιβάλλῃς ὅτι θέλει μείνει εὐχαριστημένος καθ' ὅλα. Μὴν ἐκτεινόμενος περαιτέρω εἰς σύστασιν τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ φρονίμου αὐτοῦ πατριώτου, μένω ἐπευχόμενος τῇ πανευγενείᾳ της ὑγείαν καὶ τὰ λώονα.

Ἐν Τριπολιτζᾷ τῇ 31. Ἰουλίου. 1823.

Ὁ εἰλικρινὴς φίλος καὶ πατριώτης.

Δημήτριος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἀριθ. τοῦ 823.

323.

Ἀριθ. 162.

Γενναιότατε στρατηγὲ κύριε Νικήτα Σ'. εἰς Κάζαν.

Ὁ ἐδικός μου κύριος Ἐμμανουὴλ Ξάνθος ὑπάγει εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ περιηγηθῆ τὰς ἐκεῖ ἀρχαιότητάς. Ἐρχεται δὲ καὶ πρὸς τὴν γενναιότητά σας διὰ νὰ σᾶς ἀνταμώσῃ· ἐδῶ ἀγκαλὰ καὶ νὰ τὸν ἐγνωρίσατε· μ' ὅλον τοῦτου δὲν λείπω νὰ σᾶς τὸν συστήσω ὡς ἓνα πατριώτην ἐνάρετον, πιστὸν τῆς οἰκογενείας, φρονίμον καὶ εἰδήμονα πολλῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἠμπορεῖται νὰ συνομιλήσῃτε ἐλευθέρως διὰ κάθε πρᾶγμα. Εἰς ὅσα θέλει σᾶς εἰπεῖ, παρακαλῶ νὰ δόσετε ἀκρόασιν καλὴν καὶ πίστιν, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι θέλετε εὐχαριστηθεῖ εἰς ἄκρον.

Ἀσπάζόμενος τὴν γενναιότητά σου ἐκ ψυχῆς μένω.

Ἐν τριπολιτζᾷ τὴν 1. Αὐγούστου. 1823.

Ὁ φίλος

Δ. Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἄριθ. 823.

327.

Ἄριθ. 163,

Εὐγενέστατε κύριε Ἐμμανουὴλ Ξάνθε.

Ἔλαβον τὸ γράμμα σας κει εἶδον τὰ ὅσα μοι σημειοῖτε. Τὸ περὶ τοῦ . . . μοι φαίνεται ἀπίθανον, καὶ ἴσως νὰ ὑποκρίπτεται ἓνα ἄλλο τι, ἐπειδὴ εἰς τοιαύτην ἀνωμαλίαν εἶναι ἀσυγχώρητοι αἱ ὑπανδερταί.

Ὁ ἐπ. φέρων τὸ παρὸν μου κύριος Ν. Ν. θέλει σὰς διηγήσει πολλὰ διὰ στόματος, εἰς τὰ ὁποῖα παρακαλῶ νὰ δώσετε ἀκρόασιν ἀκριβῆ καὶ νὰ τὰ βάλετε εἰς πρᾶξιν. Τὰ πράγματα τῆς Καριτένης ὑπάγουν κακῶς, καὶ ἐπαπειλεῖται ἐμφύλιος πόλεμος δεινός, ἀσύμφορος εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν τῶν πραγμάτων.

Σὰς περικλείεται τὸ ἐσώκλειστον πρὸς τὸν — . . τὸ ὁποῖον νὰ ἐγχειρίσητε ἰδιοχείρως καὶ νὰ τὸν διηγήσητε καὶ διὰ ζώσης τὰ δέοντα, μὴ τύχη καὶ ἀποσπασθῆ πρὸς τὸ μέρος τῶν κακοφρονούντων καὶ ἢμπορεῖ νὰ προξενήσῃ μεγάλα δεινὰ. ἂν ἐξεναντίας ἐὰν ὁμοφρονῆ μετὰ τὸ πατριωτικὸν μέρος, ἢμπορεῖ νὰ συνεργήσῃ εἰς πολλὰ ὠφέλιμα· ἢξεύρεις καὶ γνωρίζεις τὰ πράγματα καλῶς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σὰς ἐκτείνομαι. Νὰ μοὶ γράψητε δὲ ἀμέσως τὰ φρονήματα τοῦ Ἄνδρος, καὶ ποῦ κλίνει εἰς βέγουλάν μου· ἐπευχόμενος τῇ εὐγενείᾳ σας ὑγείαν. μένω.

Ἐν Τριπολιτζᾷ τῇ 4. Αὐγούστου 1823

Ὁ πατριώτης.

Δημ. Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἄριθ. 164.

Φίλε Ξάνθε.

Ὁ Ἰαννακὸς ἐπέστρεψεν ἀπὸ Καρίτεναν μετὰ κενὰς χεῖρας καὶ κατὰ τὸ γράμμα τοῦ Κολιοπούλου δὲν μένει σχεδὸν ἐλπίς διὰ νὰ λάβω τὰ χρήματα ὁποῦ ἐπερίμενον. Τρίτῃ ἡμέρᾳ εἶναι σήμερον ὁποῦ ὁ Αὐγουστῆς ἐξοδεύει ἐξ ἰδίων του καὶ

αὔριον βέβαια θέλει μοι εἶπῃ ὅτι δὲν ἔχει παράδες. Πά-
σχισον, φίλε, ἐκεῖθεν κινῶν πάντα κάλαμον, νὰ ἡμπορέσης
νὰ δανεισθῆς ἐπ' ὀνόματί μου τουλάχιστον πεντακόσια γρόσια,
ἢ ὅπως ἄλλως ἠξέυρεις, ἂν ᾔῃαι τρόπος νὰ ὑποσχεθῆς ὅτι
θέλεις τὰ ἐρβάσει ἐκ τῶν Νήσων, ἢ οὔτως ἢ ἄλλως ὁ ἐπιφέ-
ρων τὸ παρόν μου Ἰωάννης νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ ἄπρακτος, διὰ
νὰ μὴν καταντήσω νὰ πωλήσω τὸ ὠρολόγιόν μου καὶ τὴν
ταμπακέραν μου, τὸ ὁποῖον θέλει μὲ λυπήσει τόσο, ὅσον
καὶ θέλει πειράζει τὴν φιλοτιμίαν μου.

Ὁ πτωχὸς Θίμελης ἐξανακοίλησε ἀπὸ παροξυσμὸν, καὶ
κύριος οἶδε πότε θέλει ἐπιχειρησθῆ τὸ εἰς Σάμον ταξειδίον του.
Ὁ Σταυράκης ἀσθενεῖ ἀπὸ τύφον, καὶ δὲν πιστεύω νὰ σὲ προφ-
θάσῃ εἰς τὴν Ζίαν· διὰ ποίας ἀμαρτίας μου ἢ τόση ἀτυχία;
ἀπεφάσισα νὰ γράψω εἰς Ζάκυνθον, ἵτως ἐκεῖθεν κατορθώσω τι.

Τῆ 29. Σεπτεμβρίου 1823. ἐν Τριπολιτζᾷ.

Ὁ φίλος σου

Δημήτριος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἄριθ. 165.

Εὐγενέστατε Κύριε Εἰάνθε.

Τὸ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν γράμμα
σας ἔλαβον καὶ ἐχάρην διὰ τὴν ἐν αἰτίοις ἀφίξίν σας εἰς ταύ-
την τὴν πόλιν. Κύριος οἶδεν ὁποῖα δειλία σᾶς κατεκυρίευσεν
εὐρισκόμενος ἐκεῖ, βεβαίως τὸ κεφάλι σας ἀπὸ τὸ ἀμπάρι δὲν
τὸ εὐγάλετε, μ' ὄλον τοῦτο καὶ ἡ ἀπόφασις τὸ νὰ διέλθετε
ἐκεῖθεν ἀποδεικνύει κάποιαν γενναιότητα. Εὐχομαι νὰ λάβετε
τὴν παροῦσάν μου εἰς Ὀδησσόν, εὐχαριστῶ διὰ τὰς εἰδήσεις
ὁποῦ μοι δίδετε ἐκεῖθεν περιμένω ὅμως πολλὰ καὶ μεγάλας
ἀπὸ Ῥωσῶν τὰ καθ' ἡμᾶς θέλετε τὰ πληροφορηθεῖ ἀπὸ τὸν
κύριον Δημήτριον Παυλίδην, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ γράμμα περικλείω
τὴν παροῦσάν μου.

Δὲν ἀμφιβαλλῶ ὅτι κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σας, θέλετε ἀπε-
ράσει εἰς τὸ μούλκι μας Κόσνιτζαν πρὸς ἐντάμωσιν τῆς φι-
λοστοργιστάτης μοι Μητρὸς διὰ νὰ τὴν διασκεδάσῃς διηγούμε-

νος με τὴν γνωστὴν μοι εὐγλωττίαν σας, ὅλα τὰ καθ' ἡμᾶς μετὰ ταῦτα μεταχειρισθῆτε ὅλα τὰ σχήματα τῆς ῥητορικῆς νὰ τῇ ἐκθέσητε ὅλην τὴν γνωστὴν σας πενίαν μου. ἀνάγκη πᾶσα ὅτι κατὰ τὸ παρόν, ὡς σᾶς εἶπον καὶ ὡς τῇ ἔγραψα νὰ μοὶ ἐμβάτη χίλια φλορία διὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὰ βασιανιστήρια τῶν δανειστῶν μου, καὶ καθέκατον χρόνον νὰ μοὶ ἐμβάτη πεντακόσια φλορία, τὰ ὁποῖα μόλις μ' ὅλην τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν ἠμποροῦν νὰ μοὶ ἐξαρκέσουν. Ἔχω σωστὰς πληροφορίας, ὅτι τὸ πᾶν τῆς οἰκονομίας τῆς οἰκίας μας κρέμαται ἀπὸ τὸν φίλτατόν μοι γαμβρόν. Εἰς τὴν εὐγενείαν του ἠμπορεῖτε νὰ τῷ δμιλήσητε ὅλα τὰ δέοντα διὰ νὰ μὴ καταχρᾶται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ἀδελφικὸν φίλτρον, καὶ μὲ ὅποιον τρόπον γνωρίζετε νὰ τοῦ κινήτητε τὴν φιλοτιμίαν· εἰς δὲ τὴν φιλοστοργωτάτην μοι Μητέρα θέλετε τῇ εἰπῇ ἰδιαιτέρως ἀπὸ μέρους μου, ὅτι εἰς ὅσα ἀνήκουν τοὺς υἱούς της νὰ μὴ πολλὰ παρακούη τὸν γαμβρόν, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθῇ τὸ μητρικόν της φίλτρον. Δὲν τῇ τὰ γράφω ὁ ἴδιος αὐτὰ, ἐπειδὴ ἤξεύρω, ὅτι τὰ γράμματά μου ἀναγιώσκονται καὶ ἀπὸ τὸν γαμβρόν μου, ὅστις ἐπειδὴ πολλὰ ὀλίγον μᾶς ἐγνώρισε, δὲν ὑποθέτω νὰ ἔχη ὅλην τὴν δέουσαν ἀδελφικὴν ἀγάπην, καὶ πρὸς περισσοτέραν πιστοποίησίν της, θέλει τῇ δείξῃ τὸ παρόν μου γράμμα διὰ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι εἶναι ἰδικά μου παράπονα καὶ ὄχι ἐδικαῖς σας ἐφευρέσεις. Παρακαλῶ νὰ λάβετε τὸν κόπον νὰ κάμετε αὐτὸ τὸ ταξιδάκι, καὶ θέλετε μὲ ὑποχρεώσῃτε πολλὰ, ὡτὰν ὁποῦ ἐλπίζω μεγάλα πράγματα ἀπὸ τὴν ἐπιτηδιότητά σας· εὐχόμενος δὲ ὑγείαν καὶ καλὴν ἐντάμωσιν, μένω.

Τῇ 6. Ὀκτωβρίου. 1827 ἐκ Ναυπλίου.

Ὁ πρόθυμος φίλος.

Δημήτριος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἀριθ. 166.

Ἀγαπητέ μοι φίλε.

Τῇ 8 Αὐγούστου. 1832. ἐν Ὁδησσῷ.

Ἦστερα ἀπὸ τόσων χρόνων σιωπῆς μεταξύ μας μαθὼν ποῦ εὐρίσκεισθε σὲ γράφω. Κατὰ τύχην προχθὲς ἐντάμωσα τὸν μί-

αν φοράν δούλῳ σου Μανόλην, ὅστις μοι εἶπεν, ὅτι εὐ-
 ρίσκεισαι εἰς Βουκουρέστιον κυνηγῶν εἰσέτι τὴν πολυθρήλητον
 κρίσιν τοῦ Σάββα· εἰς Ναύπλιον ἤξευρα τοῦτο καὶ ἀπὸ τὸν
 Γεροπρασσᾶν, ἀλλ' ἐπομένως καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἤξευρε
 ποῦ ἦτον, διότι καὶ ἀπὸ ἄλλον εἶχε πληροφορηθεῖ ὅτι δι-
 ἄ τὴν Χολύρροϊαν εἶχες ἀναχωρήσει, μάλιστα ἦτον καὶ εἰς
 ὑποψίαν περὶ τῆς ζωῆς σου· ὁ Μανόλης μοι εἶπεν νὰ συστή-
 σω τὸ γράμμα μου εἰς κάποιον Ζαμάνην, διὰ νὰ τὸ λάβῃς
 ἀσφαλῶς. Δὲν ἤξεύρω ἂν ἦναι ὁ Κ, Ζαμάνης, τὸν ὁποῖον
 ἐγνώριζα μιὰν φορὰν, καὶ ἂν ὁ ἴδιος εἶναι, προσφέρετέ τον
 τοὺς προσκυνησμούς μου. Σοὶ στέλλω λοιπὸν τὸ παρὸν σύντο-
 μου διὰ νὰ λάβω ἀπόκρισιν, νὰ σὲ γράψω πλεόν ἐκτεταμένως
 καὶ νὰ εἰπῶμεν τὰ πάθη μας ἀμοιβαίως. Ἀναμφιβόλως θὰ
 ἦσαι περίεργος νὰ μάθῃς τὰ κατ' ἐμέ, σοὶ λέγω εἰς ὀλίγα
 λόγια, ὅτι τὸ Πάσχα ἀνεχώρησα ἀπὸ Ναύπλιον διὰ τὴν
 Πόλιν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐδῶ. Πῶς ἀνεχώρησα καὶ διὰ ποῦ
 καὶ ὁ ἴδιος τὸ ἀγνοῶ· ἔφυγα χωρὶς νὰ ἤξεύρω ποῦ ὑπάγω·
 μιὰν φορὰν ἀπὸ Τριέστι σοὶ ἔγραφα εἰς Ἀγκῶνα κάποιας προ-
 βλέψεις μου περὶ τῆς μελλούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος·
 δι' ὀλίγον καιρὸν ἐνόμισα ὅτι τότε εἶχα ἀπατηθῆ, ἀλλ' ὄχι·
 ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ γράψε με ἀπ'
 εὐθείας ἐδῶ εἰς ὄνομα μου.

Ὁ ἀδελφός

Ἀθανάσιος Τζακάλου.

Σ. Ὁ Τζακάλου μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδιστρίου
 εἰς Ναύπλιον, ὅπου εὐρίσκετο, φοβηθεὶς τὰ κακὰ ἀποτελέ-
 σματα, ἀνεχώρησε καὶ διὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχε φθά-
 σει εἰς Ὀδησσὸν, ὅπου μαθὼν ὅτι ὁ Ξάνθος ζῆ καὶ εὐρί-
 σκετο εἰς Βουκουρέστιον τῷ ἔγραψε τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν·
 κατὰ τὸ παρὸν εὐρίσκεται εἰς τὴν Μόσχαν παρὰ τῷ συνα-
 δελφῷ Κομιζοπούλῳ, ὃχι βέβαια εὐχαριστημένος, διότι καὶ
 αὐτὸς, ὡς εἰς τῶν πρωταρχηγῶν τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας, δὲν
 ἐλείφθη ὑπ' ὄψιν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ αὐτῆς, Ξάνθος, Π. Σέ-
 κερης, καὶ Κομιζόπουλος, καὶ λοιποί, παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ-

νήσει, ἐπειδὴ ὁ ὑπομνηματιστὴς τοῦ Ἱστορικοῦ Δοκιμίου τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, ἔδωκεν ὅλην τὴν τιμὴν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς εἰς ἄλλον, ὅστις, τῇ ἀληθείᾳ, οὐδέν, ἢ ὀλίγον ἐδυνήθη νὰ ἐνεργήσῃ.

— 0 —

Ἄριθ. 167.

Κύριε Ξάνθε ἀδελφικῶς σὰς ἀσπάζομαι.

Τῇ 11. Ἰουνίου 1836. Γαλατζιον.

Ἡ ἐν παρβίστῳ μοναδικῇ ἡσυχίᾳ σας, μὲ δίδει πάντοτε πολλὰς ἀφορμὰς νὰ τεχνολογῶ τὸ γενναῖον τῆς ψυχῆς σας, καὶ νὰ μὴν ἡμπορῶ κατὰ τοῦτο νὰ αἰσθανθῶ τὸ ἕως πότε αὕτη ἡ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή σας, καὶ τέλος ὁποῖον ἄραγε τὸ φρόνημά σας; ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω ἂν καὶ τοῦτο συγχωρημένον εἰς ἐμὲ καὶ γνωστικόν τὸ νὰ σὰς ἐρωτῶ τοιοῦτῳ τρέπως μὲ μίαν μου πρώτην ἐπιστολὴν ταύτην, ὕστερον ἀπὸ τόσους χρόνους τοῦ χωρισμοῦ ἀναμεταξύ μας προσωπικῶς καὶ οὐδέποτε ψυχικῶς, ἔνεκεν τοῦ ὅτι ἐγὼ σὰς ἐπόθουν, σὰς ἠγάπουν, καὶ σὰς ποθῶ, καὶ σὰς ἀγαπῶ, γνωρίζων τὰ καθ' αὐτὸ αἰσθήματά σας καὶ τὰ ἔξοχα ψυχικὰ προτερήματά σας.

Αἱ! Ἄριστέ μοι καὶ ἀκριβέ! ἄς μὴ μελαγχολῶμεν, ἄς μὴ βαρυγνωμῶμεν, καὶ οὐδόλως ἄς μὴν ἀσχάλλωμεν. Ἑλληνικὴ σημαία κυματτεῖ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, Ἑλλάς ἤρχισε νὰ ὑπάρχῃ ἐν μέσῳ τῶν δεδοξασμένων λαῶν. Πρέσβεις τῆς εἰς ὅλας τὰς μεγάλας τοῦ κόσμου πόλεις. Πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι καὶ εἰς τοὺς παραμοκροτέρους τοῦ ἐχθροῦ λιμένας, ὁ Ποθητὸς εἰς Γαλατζιον, ὁ Φωκιανὸς εἰς Βεσσαραβίαν καὶ τὰ λοιπά. ὁ Ξάνθος εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Μαρτζινενίου! τὴν Τράπεζαν ἐτοίμασαν οἱ ὑπηρεταί, τὰ φαγητὰ ἀποθαμμένα, ἐκάθησαν εἰς βρῶσιν των, οἱ μὴ εἰς αὐτὰ κοπίασαντες, συνήθεια φαίνεται παλαιὰ εἰς τὸν κόσμον. Ὁ κύριος Λασάνης ὧν τῶρα εἰς αὐτὴν τὴν τράπεζαν εἰς τῶν δαιτημόνων, ἐλπίζω νὰ σὰς ἐνθυμηθῇ, ἂν ὄχι ὁ κύριος Ῥίζος, τοὺς ὁποίους μὲ τὸ νὰ συγχίξῃ ἢ ἐλευθεροτυπία πολλὰ μὲ κακοφαίνεται. Εἶδα ὅτι εἰς τὰ πιεστήρια τοῦ τύπου τῶν Ἀθηναίων εἶναι

ἡ Ἱστορία τῶν τρεξάντων ἐν Βλαχοπογδανία ἐκδιδομένη ἀπό τινα, ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ πόθεν λαμβάνουσι τὰς πηγὰς τούτων τῶν πραγμάτων νὰ τὰ ἱστορήσουν. Ἴσως πάλιν καθὼς ἄλλοτε ὁ Φιλήμων, οἰκιοποιήθη καὶ αὐτὸς πρὸς δεῖξιν τοῦ Β.βλίου του ἀντικείμενον ἄλλον Ἀχιλλέα· θὰ τὸν ἰδῶμεν.

Εὐχαρστηθεῖτε, κύριε Ξάνθε, νὰ μὲ γράψητε τὰ περὶ ὑμῶν προσθέσατέ μοι καὶ ὅσα γνωρίζετε· πῶς ἐπιθυμῶ νὰ ἤξεύρω, τὸ Βουκουρέστιον ὅχι μακρὰν συλλογίζομαι πῶς σᾶς τυχαίνουσι καμμίαν φορὰν καὶ ἐκεῖθεν ἐφημερίδες διὰ νὰ παρατηρήτε τὴν πρόοδον τῶν Ἑλλήνων, ἢ εἰς ποίαν διοικητικὴν περίστασιν εὐρίσκονται.

Δεχθεῖτε, ἀριστεῖ μοι, μετὰ τόσον καιρὸν τὸν εἰλικρινῆ ἀσπασμόν μου, καὶ καλοθελήσατε νὰ σᾶς ἦμαι.

Ὁ ἀδελφὸς καὶ δοῦλος.

Ἄθ: Ἐόδουλος.

—0—

Σ: Οὗτος ὁ φίλος ἦτον εἷς τῶν μεγαλεμπόρων Ἑλλήνων εἰς Βεσσαραβίαν Πελοποννήσιος, ἐν ὑπολήψει καὶ εὐνοίᾳ παρὰ τῆ Ῥωσικῇ ἐκεῖ Διοικήσει, εἷς τῶν ἐνθερμότερων ἀδελφῶν τῆς Ἐταιρίας, καὶ πολλὰ δαπανήσας καὶ ἐνεργήσας ἐν τῇ ἐπαναστάσει πρὸς ἐνθάρρυσιν τῶν ἐν Γαλατζίῳ καὶ Σκουλενίῳ Ἑλλήνων στρατιωτῶν ὡς ἐκ τῶν πρὸς τὸν Ξάνθον εὐρισκομένων γραμμάτων του φαίνεται.

—0—

Ἄριθ. 168.

Κύριε Μ: Ξάνθε σὲ ἀσπάζομαι,

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 30. Αὐγούστου. 1839.

Ἐπληροφορήθην ὅτι καταγίνεσαι εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἱστορίας μας· τολμῶ νὰ σοῦ προβάλλω, ὅτι νὰ μὴ τὴν δόσης εἰς τύπον πρὸ τοῦ νὰ τὴν ἰδῶ, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσης εἰς λάλη (παροργιζόμενος δικαίως κατὰ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου) ἐὰν δὲ καὶ δὲν θελήσης νὰ κάμης τὴν γνώμην μου, ἐνθυμῆ σου ὅτι τὸ ἔργον εἶναι σπουδαῖον κτλ: ἐνθυμῆ σου τέλος πάντων ὅτι θέλεις εὖρει πολλοὺς αὐστηροὺς κριτὰς καὶ πρὸ πάντων τὸ

δημόσιον· μὴ παραλείψης, καθὼς ὁ ἀχάριστος Περρραιβὸς, τοὺς ὄτους συνέδραμον. Δὲν ἀνήκει αὐτῇ ἡ τιμὴ (ἐὰν ᾦται τιμὴ) εἰς τοὺς Ἀρχηγούς μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς συνεργάτας καὶ συντελέσαντας· μάθε ὅτι σὺ ζῶνται καὶ εἰς χειράς μου ἀπομνημονεύματα καὶ διὰ τὰ γείνη τέλειοι τὸ σύγγραμμα κρίνω εὐλογον τὰ συνεννοηθῶμεν. Ἡ γνώμη μου ὑπαγορεύεται ἀπὸ εἰλικρίνειαν, σὺ δὲ κάμε ὅτι σοῦ φανεῖ καλόν· ἐὰν δὲν εὐρισκώμεθα εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὅταν πλησιάζης εἰς τὸ τέλος ἐὰν εὐρεθῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας, πολλοὺς κόπους καὶ δρόμους ξηρῶν καὶ θαλασσῶν καὶ ποταμῶν ἔκαμες, κάμε ἀκόμη ἓνα μικρόν, καὶ ἔλα τὰ μὲ εὐρης, ἐὰν ᾦται εἰς ὑπηρεσίαν συνεννοούμεθα ἦτε διὰ γραμμάτων ἢ ἔρχομαι ἐγώ. Αναμέλω τὴν ἀπάντησιν· σὲ ἐναγκαλίζομαι καὶ σοῦ εὐχομαι ἀπὸ ψυχῆς κτλ.

Ὁ φίλος σου.

Π. Σέκερης.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΜΙΑΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

Αι ἀνάγκαι τοῦ ἡμετέρου Γένους εἰσι πολλαὶ καὶ διάφοραι.

ἀ.) Ἡ τελειοποιήσις τῶν ἤδη συσταθέντων σχολείων διὰ τῆς προσθήκης καὶ ἄλλων διδασκάλων, καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην ἀναγκαίων ὀργάνων.

β.) Ἡ σύστασις καὶ ἐτέρων σχολείων εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια ὑστεροῦνται τοῦ πρώτου τούτου καὶ ἀναγκαιοτάτου τῆς Παιδείας καλοῦ.

γ.) Ἡ ἔκδοσις κλασικῶν λεγομένων Βιβλίων, τόσον πρὸς Χρῆσιν τῶν τῆς Ἑλλάδος σχολείων, ὅσον καὶ διὰ τὰ πωλῶνται μὲ τιμὴν μετριωτέραν· διότι ἡ τωρινὴ των ὡς ὑπέρογκος, τὰ κατασταίνει δυσπόριστα καὶ πρὸς αὐτοὺς σχεδὸν τοὺς εὐποροῦντας.

δ.) Ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Εὐρώπην Νέων δημογενῶν, φύσεως μὲν ἀγαθῆς, ἀλλ' ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων, διὰ τὰ τελειοποιῶνται εἰς τὰς ἐπιστήμας, καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πατρίδα, τὰ γίνονται ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ὁμογενεῖς διὰ τῆς μεταδόσεως τῶν φῶτων τῆς Παιδείας.

ε.) Ἡ ὑπανδρεία τιμίων καὶ πτωχῶν δημογενῶν κορασίων.

ς.) Πρὸς συνδρομὴν καὶ βοήθειαν πολλῶν ἐνδεῶν καὶ εἰς συμφορὰς περιπεσόντων δημογενῶν· καὶ τῶν ὅσοι εὐρίσκονται κλεισμένοι ἐν φυλακαῖς δι' ἀπορίας τὰ ἐκπληρώσει τὰ χρέη των ἐκ τυχηρῶν περιστάσεων, καὶ ὄχι ἐκ κακῆς των διαγωγῆς.

Καθὼς καὶ τῶν ὅσοι διὰ σωματικά ἀσθενήματα, ἢ διὰ γήρας, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰ πρὸς τὸ ζῆν αὐτῶν ἀναγκαῖα.

(ζ'.) Πρὸς βοήθειαν τῶν κατὰ διαφοροὺς τόπους τῆς Πατρίδος ἐκκλησιῶν, καὶ διὰ τὴν καλλιτέρευσιν καὶ αὐξήσιν τῶν Νοσοκομείων.

Πρὸς ἐλάττωσιν ὀπωστοῦν τῶν διαληφθέντων ἀναγκῶν τοῦ Γένους ἐπόμενον ἦτον, ἵνα ἕκαστος τῶν ἐν καταστάσει δημογενῶν συνεισφέρει τὴν δυνατὴν βοήθειαν, καθὼς καὶ τῷ ὄντι πολλοὶ τῶν τιοῦτων δὲν ἔλλειψαν κατὰ καιροῦς, καὶ δὲν λείπουν μέχρι τοῦ νῦν, πρὸς ἔπαινον καὶ δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος νὰ δεικνύωσι πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὴν εἰς τοῦτο εὐγενῆ προθυμίαν των, καὶ φιλόανθρωπον προαίρεσιν των· μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, ὧν αἱ κοινοφελεῖς ἀγαθοεργίαι εἶναι μεγάλαι, θαυμασταί, καὶ οὕτως ἐπάξιτοι Ἑλληνικῶν καρδιῶν καὶ τῶν ὁποίων τὰ σεβάσματα ὀνόματα εἶναι ἤδη τόσον διευφημισμένα, καὶ τόσον βαθέως ἐντετυπομένα εἰς τὰς εὐγνωμόνους καρδίας τῶν εὐεργετηθέντων καὶ ὀνημέραι παρ' αὐτῶν εὐεργετουμένων, ὥστε ἂν ἐπιχειρισθῶμεν νὰ πλέξωμεν ἐνταῦθα τοὺς ἐγκωμιαστικούς των στεφάνους, θέλομεν ἐπισπάσει ἀναμφιβόλως καὶ καθ' ἡμῶν τὴν λέγουσαν παροιμίαν.

» Κωφὸς ἀνὴρ ὡς Ἑρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει « — Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ αἱ τοῦ Γένους χρεῖται ὡς μεγάλαι, καὶ πολυειδεῖς, ὑπερβαίνουν ἐκ διαμέτρου τὰς Συνδρομάς τῶν μερικῶν τούτων εὐεργετῶν καὶ καταντῶσιν ἐκ τούτου ἐνοχλητικαί, καὶ φορτικαί πολλάκις, διὰ τὰς συχνὰς, καὶ ἀλλεπαλλήλους προσαιτήσεις, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν κατάχρησιν τῶν ὅσοι ὑπὸ τὸ οἰκτρὸν τῆς δυστυχίας πρόσχημα ἐξαπατῶσι τοὺς συμπαθεῖς καὶ φιλοικτήμονας, καὶ ὡς κηφῆνες ἀργοὶ καὶ ἄχρηστοι καρποῦνται ἀνυποστόλως τὰς πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς τῶν ὄντι καὶ πάσχοντας ἀνηκούσας βοήθειάς· διὰ τοῦτο ἀναγκαῖοτάτον εἶναι νὰ ἐπινοηθῇ καὶ ἐν συστηματικὸν μέσον, ἱκανὸν νὰ προσχωρηθῇ προχείρους ἅμα καὶ διαρκεῖς τοῦς πόρους οὗ

μόνον πρὸς ἀφθονωτέραν βοήθειαν τῶν ρηθέντων τοῦ γένους
 χρειῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν συχῶν ἐνοχλήσεων
 καὶ ἀναγκάιτησιν τῆς τῶν ἀπατεῶνων αἰσχροκεροῦς καταχρή-
 σεως, ἧτις προστρίβει εἰς τὸ γένος ἡμῶν οὐ τὴν τυχοῦσαν αἰσχύνην.

Τὸ μέσον λοιπὸν τὸ μόνον ἱκανὸν νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ ἀπλαν-
 ῶς καὶ βεβαίως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προκειμένου σκοποῦ,
 φαίνεται, καθ' ὅλους τοὺς ἐρθοὺς λόγους, ἡ σύστασις μιᾶς
 ἐμπορικῆς ἐταιρείας, ἐφοδιασμένης μὲ ἀρκετὴν ποσότητα κε-
 φαλαίων, τῶν ὁποίων τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας ἐτήσια κέρδη νὰ με-
 ταχειρίζονται πρὸς τὴν ἐπάρκειαν αὐτῶν τούτων τῶν τοῦ γέ-
 νους χρειῶν, ἧτις καὶ νὰ ὀνομάζηται καὶ φιλάνθρωπος.

ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΓΡΑΙΚΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ.

§ 1.

Κεφάλαιον, ἧτοι καπιτάλιον τῆς ἐταιρείας.

Ἡ τοιαύτη ἐταιρεία διὰ νὰ ἐπαρκῆ εἰς τὰς εἰρημένας χρει-
 ας τοῦ Γένους μὲ τὴν ἀποχρῶσαν διαψίλειαν, καὶ νὰ ἀπαντᾷ
 καὶ τὰ ἴδια τῆς ἐξοδα, πρέπει νὰ ἔχη ἀφεύκτως ἐν κεφά-
 λαιον (καπιτάλι) τοῦλάχιστον ἀπὸ δέκα μιλλιούνια ρούβλια
 εἰς ἀσιγνάτζιας τοῦ Βασιλικοῦ Βάνκου τῆς Ῥωσσίας.

§ 2.

Πορισμὸς τοῦ κεφαλαίου.

Ὁ Πορισμὸς τοῦ διαληφθέντος κεφαλαίου νὰ γείνη ἐκ συνει-
 σφορᾶς ὁμογενῶν Γραικῶν (μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν φιλελ-
 λήνων ἀλλογενῶν) ἐν λόγῳ δανείων μὲ τόκον πρὸς ἕξ τὰ
 ἑκατὸν κατ' ἔτος τὸν ὁποῖον τόκον ἡ ἐταιρεία νὰ ᾔναι εἰς χρέ-
 ος νὰ τὸν πληρῶνῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, ὅπου καὶ ὅ-
 πως θέλει ὁ καταβαλὼν. Οἱ δὲ συνεισφέροντες οὗτοι δανεισταὶ
 νὰ ὀνομάζονται μέλη τῆς Ἑταιρείας.

§ 3.

Τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν κεφαλαίων.

Διὰ τὴν εὐχερεστεράν καταβολὴν τοῦ ρηθέντος κεφαλαίου, νὰ
 διαιρεθῇ τὸ ὅλον εἰς εἴκοσι: δύο χιλιάδας μερίδια, πρὸς κέντε

χιλιάδας ρούβλια εἰς Ῥωσικὰς ἀσιγνάτζιας τὸ κάθε μερίδιον. Ἐκαστος δὲ τῶν συνεισφερόντων νὰ ἤμωρη νὰ λαμβάνη ὅσα μερίδια προαιρεῖται, ὄχι ὅμως ὀλιγώτερον ἀπὸ ἓν μερίδιον.

§ 4.

Τὰ χρεωστικὰ ἔγγραφα τῆς ἐταιρείας πρὸς τοὺς καταβάλλοντας νὰ προετοιμασθῶσι διὰ χαλκογραφίας εἰς ὅσα ἀναγκαῖα κατὰ τὸ σχέδιον Α. εἰς τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ἐγγράφηται οὔτε περισσοτέρα οὔτε ὀλιγώτερα ποσότης τῶν πέντε χιλιάδων Ρουβλίων ἐνὸς μεριδίου, ὡς εἴρηται.

Σημείωσις.

Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὸν ἄνωθεν προσδιορισμὸν, ὅσοι προαιροῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐταιρείαν ποσότητα τινα ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μὴ λαμβάνωσιν αὐτοὶ τὸν ἐτήσιον τόκον, ἀλλὰ νὰ διανέμεται πρὸς ὠφελειάν τινα τοῦ γένους κατὰ τὴν θέλησίν των παρὰ τῶν τοιούτων ἡ ἐταιρεία νὰ δέχεται καὶ ἕως πεντακόσια ρούβλια, ὑποχρεωμένη νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὴν θέλησιν τοῦ καταβαλόντος εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἐτησίου τόκου.

§ 5.

Μεταχείρησις τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρείας.

Διὰ τὴν ὠφελίμον καὶ ἐπικερδῆ μεταχείρησιν τῶν κεφαλαίων τῆς ἐμπορικῆς ταύτης ἐταιρείας, νὰ συστήθωσι τέσσαρα γενικὰ ἐμπορικὰ ὀσπήτια, ἧτοι.

Εἰς Μόσχαν,

Εἰς Ὀδησσόν,

Εἰς Κωνσταντινούπολιν,

Εἰς Βιέννην τῆς Αὐστρίας,

Καὶ τέσσαρα μερικὰ, ἡ Κομποδίται.

Εἰς Ταϊγανρόγ — ἐξηρημένον ἀπὸ τὸ τῆς Μόσχας

Εἰς Ἰσμαήλ — ὁμοίως ἀπὸ τὸ τῆς Ὀδησοῦ.

Εἰς Σμύρνην — ὁμοίως ἀπὸ τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς Λιβόρνον — ὁμοίως ἀπὸ τὸ τῆς Βιέννης.

§ 6.

Αί ἐμπορικαὶ ἐνέργειαι καὶ ἐπιχειρήσεις τῶν ρηθέντων ὀσπητίων τῆς Ἐταιρείας νὰ συνίσταται.

α'. Εἰς κεφαλαιώδη εἶδη πραγματειῶν.

β'. Εἰς δάνεια ἐπάνω εἰς πραγματείας ἀγορᾶς τε καὶ πωλήσεως ἐκ διορισμοῦ ἐτέρων, ἤτοι κομμισιόνων.

γ'. Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν συναλλαγῶν, ἤτοι καμπίων μὲ διαφόρους ἐμπορικὰς τῆς Εὐρώπης πόλεις.

δ'. Εἰς μερίδια Γραικικῶν ἐμπορικῶν καραβίων μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν.

ε'. Εἰς μαρίτιμα, ἤτοι δάνεια προσωρινὰ εἰς ἐμπορικὰ Γραικικὰ καράβια μέχρι τοῦ προσδιορισμένου αὐτῶν ἀπόπλου, ὡς ἢ συνήθεια.

ς'. Εἰς ἀσφαλισμὸν τῶν διὰ θαλάσσης στελλομένων πραγματειῶν.

ζ'. Εἰς κατασκευὴν ἰδίων τῆς ἐταιρείας ἐμπορικῶν καραβίων, ὡς τὸ καλέσει ἡ χρεία.

η'. Εἰς ἀποκατάστασιν μιᾶς τυπογραφίας τοῦ γένους, ὅπου κριθῆ εὐλογον, καὶ εἰς ὅ,τι ἄλλα ὠφέλιμα ἐπιχειρήματα.

§ 7.

Ἐκ τίνων ἄρθρων νὰ ἀπέχῃσι τὰ ὀσπήτια τῆς Ἐταιρείας.

Τὰ ἐμπορικὰ τῆς ἐταιρείας ὀσπήτια ἀπὸ μὲν τὴν Μεταχείρησιν τινῶν ἄρθρων, εἰς τὰ ὁποῖα συνίσταται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ θεμελιώδες τῶν ὁμογενῶν πραγματευτῶν ἐμπόριον νὰ ἀπέχουν μὲ τελειότητα, καὶ νὰ τὰ ἐνεργῶσι μόνον διὰ λογαριασμὸν τῶν ὅσοι δώσουν εἰς αὐτὰ τὸν διορισμὸν (κομμίσαι) καὶ ἄλλα πάλιν ἄρθρα δῆλον, ὅτι πρέπει, νὰ τὰ ἐμπορεύονται μὲ τὴν ἀπαιτουμένην μετρίότητα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀκαίρου πλησμονῆς, ἣτις γενικῶς ἀποβαίνει ὀλεθριωτάτη εἰς τὸ ἐμπόριον.

§ 8.

Ἀπογραφὴ τῶν μελλῶν τῆς Ἐταιρείας.

Ἐν πρώτοις νὰ γίνωσιν βιβλιάρια τινὰ διαπερασμένα μὲ

κλωστήν, καὶ ἐσφραγισμένα, ὡς ἡ συνθήχεια, μὲ ἐξεπίτηδες προετοιμασμένην σφραγίδα, καὶ μὲ ἐπιγραφὴν τοιαύτην.

Βιβλίον ἀπογραφῆς τῶν ὅσοι προαιροῦνται νὰ γείνωσι μέλη τῆς φιλομούσου καὶ φιλανθρώπου Γραικικῆς ἐμπορικῆς Ἑταιρείας.

Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν βιβλίων ἀπὸ ἓν εἰς τὰς διαληφθείσας πόλεις, καὶ εἰς ἄλλας, ὅπου κριθῆ ἀναγκαῖον πρὸς ἄνδρας ὁμογενεῖς διὰ νὰ ἐπιστατήσωσι μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν μελλῶν τῆς εταιρείας, οὗτοι δὲ θέλει καταγράφου ἐν τῷ Βιβλίῳ τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ τὴν ποσότητα τῶν ὅσα μερίδια προαιροῦνται νὰ ἀγοράσου

§. 9.

Προδιορισμὸς τοῦ εἴδους τοῦ Νομίσματος.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τῆς συγχίσεως τῆς προερχομένης ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῶν κατὰ τόπους νομισμάτων (μονέδων) νὰ προσδιορισθῆ ἓν καὶ μόνον εἶδος, τόσον εἰς τὴν καταβολὴν τῶν κεφαλαίων, ὅσον καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων. Τοῦτο δὲ τὸ προσδιωρισμένον εἶδος τοῦ Νομίσματος νὰ ᾔηται αἱ ἀσυγνάτζιαι τοῦ Βασιλικῷ Βάνκου τῆς Ῥωσσίας, καὶ δι' αὐτῶν νὰ γίνεται ἢτε καταβολὴ τῶν κεφαλαίων καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐτησίων τόκων, λογαριαζόμενα πάντα κατὰ τὴν τρέχουσαν συναλλαγὴν (κάμπιον).

§ 10.

Συμπληρωθείσης δὲ τῆς ἀπογραφῆς τῶν δύο χιλιάδων μεριδίων κατὰ τὸν §. 3. καὶ §. 8. καὶ κοινοποιηθέντος τούτου παρὰ τῶν ἐπιστατούντων εἰς τὴν ἀπογραφὴν δι' ἀμοιβαίων εἰδήσεων, τότε νὰ γίνεται συνέλευσις ἀνὰ πᾶσαν τῶν εἰρημένων τεσσάρων πόλεων ὅλων τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων μελλῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκλέγωνται διὰ ψηφηφορίας πέντε ἔφοροι ἐφ' ὅλης ζωῆς των, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἔχων τὰ περισσότερα μερίδια νὰ ἀναδεικνύεται πρόεδρος. Ἐὰν δέ τις τῶν ἐφόρων μετὰ τριαιτίαν θελέσῃ νὰ παραιτηθῆ, τότε νὰ ἐκλέγεται ἐκ τῶν ἐκεῖ μελλῶν τῆς εταιρείας πάλιν διὰ ψηφηφορίας

ἄλλος εἰς τὸν τόπον του, διὰ νὰ ᾔῃαι πάντοτε ἀνελλειπῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν πέντε ἐφόρων.

§ 11.

Ἐκλογή τῶν διοικητῶν τῶν ἐμπορικῶν ὄσπιτίων

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐφόρων νὰ γίνεταί δευτέρα συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας, καὶ διὰ ψηφοφορίας των νὰ ἐκλέγεται ὁ εἷς τῶν πέντε ἐφόρων, διοικητῆς τοῦ ἐκεῖ ἐμπορικοῦ ὄσπητίου τῆς ἐταιρίας· οὗτος δὲ νὰ ἔχη τοῦλάχιστον δέκα μερίδια εἰς τὴν ἐταιρίαν, νὰ ᾔῃαι συγκεκροτημένος πράξει καὶ θεωρία μὲ τὰς ἀναγκαίας ἐμπορικὰς γνώσεις, νὰ παραιτηθῆ ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ ὁποῖαν δῆποτε ἰδίαν του ἐμπορίαν, καὶ νὰ ἀφιερωθῆ δι' ὅλου εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ἐπίμνον διοίκησιν τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τοῦ τῆς ἐταιρίας ὄσπητίου. Τούτων οὕτως ἐχόντων, νὰ ᾔῃαι εἰς τὴν ἐξουσίαν του νὰ διαμένῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστάσιαν ἐφ' ὅρου ζωῆς του. Ἄνισως ὁμως θελήσῃ νὰ παραιτηθῆ, νὰ μὴν ἤμπορῆ νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ πρὸ τῆς διορίας πέντε ὀλοκλήρων χρόνων, ἐξαιρουμένης σωματικῆς τινος ἀσθενείας του. Ἄλλ' ὅταν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν διορίαν θελήσῃ νὰ παραιτηθῆ ἀφεύκτως, τότε νὰ ἐκλέγηται ἐν τῷ ἅμα διὰ ψηφοφορίας τῶν μελῶν διοικητῆς ἀντ' αὐτοῦ ὁ εἷς τῶν τεσσάρων ἐφόρων, ὁ ἰκανότερος νὰ δεχθῆ τὴν τοιαύτην ἐπιστάσιαν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ ἐκλέγεται ἄλλος ἔφορος κατὰ τὸν §. 10.

§ 12.

Ἐκλογή τῶν ἐφόρων καὶ τοῦ πράκτορος τῶν μερικῶν ὄσπιτίων ἐταιρίας.

Εἰς καθὲν δὲ μερικῶν ἐμπορικῶν ὄσπητίων τῆς ἐταιρίας νὰ ἐκλέγωνται ὁμοίως διὰ ψηφοφορίας τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων μελλῶν τρεῖς ἔφοροι κατὰ τὸν § 10. καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐφόρων νὰ ἐκλέγηται ὁ πρᾶκτωρ τοῦ μερικοῦ ὄσπητίου, ὅστις νὰ ἔχη τοῦλάχιστον πέντε μερίδια εἰς τὴν ἐταιρίαν, καὶ τὰς ἀναγκαίας ἐμπορικὰς γνώσεις ἀναλόγους μὲ τὴν ἐπιστάσιαν του, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ περὶ τοῦ διοικητοῦ εἴρηται, § 11.

§ 13.

Υπουργοὶ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πρακτόρων.

Ἐκαστος τῶν διοικητῶν νὰ ἔχη ὑπουργούς.

» Ἐνα γραμματικὸν εἰδήμονα τῆς διπλογραφίας (δόπιας σκριτούρας) διὰ νὰ κρατῆ τὰ κατὰστιχα εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐμπορικὴν τάξιν.

» Ἐνα δεύτερον γραμματικόν, συμβοηθὸν τοῦ πρώτου.

» Ἐτερον διὰ τὴν Γραικικὴν ἀλληλογραφίαν.

» Ἐτερον διὰ τὴν εἰς τὰς ἀναγκαίας ξένας γλώσσας.

» Ἐνα πράκτην (κασιέρην.)

» Ἐνα ἐπιστάτην τῆς τῶν πραγματειῶν ἀποθήκης (μαγαζίου.)

» Καὶ ἓνα συμβοηθὸν αὐτοῦ τοῦ ἐπιστάτου.

Τῶν δὲ πρακτόρων ἕκαστος νὰ ἔχη ὑπουργούς

» Ἐνα Γραμματικὸν εἰδήμονα τῶν καταστίχων ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

» Ἐτερον διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν.

» Ἐνα ἐπιστάτην τῆς τῶν πραγματειῶν ἀποθήκης.

» Καὶ ἓνα βοηθὸν τοῦ αὐτοῦ ἐπιστάτου, ὅστις νὰ ἔχη καὶ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ πράκτου.

§ 14.

Ἐτήσιος μισθὸς τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πρακτόρων καὶ τὰ ἐξόδα τῶν ὀσπιτίων.

Ὁ ἐτήσιος μισθὸς ἑκάστου τῶν διοικητῶν νὰ προσδιορισθῆ ἀνὰ δέκα χιλιάδαις ρούβλια εἰς ἀσιγγάτζιας, τῶν δὲ πρακτόρων ἀνὰ πέντε χιλιάδες. Οἱ δὲ μισθοὶ τῶν ὑπουργῶν, καὶ τῶν οἰκικῶν ὑπηρετῶν θέλει προσδιορίζονται παρά τε τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πρακτόρων, καθὼς θέλει γίνονται κατὰ τὴν διάταξιν τῶν αὐτῶν καὶ ἐξοικονόμησιν τὰ ἐξόδα τῆς ἐτησίου ζωοτροφίας, ἐνοικίου ὀσπιτίων, μαγαζίων, καὶ λοιπῶν οἰκικῶν ἀναγκῶν.

§ 15.

Ἐμβασίς τῶν κεφαλαίων εἰς τὰ ἐμπορικὰ ὀσπίτια τῆς εταιρίας.

Γενομένης δὲ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφόρων, καὶ τῶν πρακτόρων μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν, τότε γὰρ ἐνοικιάζεται ἀνυπερθέτως ἀρὰ πᾶσαν τῶν διαληφθεισῶν τεσσάρων πόλεων ἐν ἀρμόδιον εἰς τὰ τοῦ ἐμπορίου ὀσπήτιον, προμυθευμένον μὲ τὰ ἐπιτήδεια πρὸς κατοικίαν τοῦ τε διοικητοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν του, καθὼς καὶ εἰς τὰς πόλεις τῶν κομμοδίτων καὶ ἐντ' αὐτῶν γὰρ προσκαλῶνται δι' ἐγκυκλίου γράμματος ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τῶν τεσσάρων ἐφόρων, καὶ τοῦ διοικητοῦ ἐκάστου γενικοῦ ὀσπητίου, ὅλα τὰ ἐν τοῖς βιβλιαρίοις ὑπογραφέντα μέλη διὰ τὴν ἐμβάσιν ἕκαστον εἰς ἐν τῶν γενικῶν ὀσπητίων τῆς ἐταιρίας τὸ ὑποσχεθὲν κεφάλαιόν του, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἐμβάσεως τῶν κεφαλαίων, οἱ ἔφοροι γὰρ συνέρχονται καθημερινῶς εἰς τὸ ὀσπήτιον τῆς ἐταιρίας ἐν μιᾷ προσδιωρισμένῃ ὥρᾳ μέχρι τῆς συμπληρώσεως.

§ 16.

Τρόπος τῆς ἐμβάσεως τῶν κεφαλαίων.

Ἐκαστον τῶν ἀπογραφέντων μελλῶν ἐμβάζον τὸ καπιτάλιόν του γὰρ διευθύνεται εἰς τὸ πλησιέστερον τῶν τῆς ἐταιρίας γενικῶν ὀσπητίων, μὲ ἔγγραφον ἀναφορὰν του, διαλαμβάνουσαν κατὰ τὸ σχέδιον Β. Προσωπικῶς, ἢ δι' ἐπιτροπίας του, καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν συνάζονται τακτικῶς οἱ ἔφοροι εἰς τὸ ὀσπήτιον τῆς ἐταιρίας, ὡς εἴρηται.

§ 17.

Παραλαβὴ τῶν κεφαλαίων.

Παρήρσιασθείσης δὲ τῆς ἀναφορᾶς εἰς τοὺς ἐφόρους, μετὰ τὴν κοινῶς αὐτῶν γενομένην ἀνάγνωσίν της, γὰρ ἐπιγράφη ὁ Πρόεδρος ἰδιοχείρως ἀνωθεν αὐτῆς τὸν ἀνήκοντα ἀριθμὸν (νοῦμερον) καὶ τὴν τρέχουσαν ἡμέραν τοῦ Μηνός· ἔπειτα γὰρ δίδεται ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν πράκτην διὰ τὴν παραλαβάνην κατ' αὐτὴν τὴν προσφερομένην ποσότητα, τὴν ὁποίαν, ἀφ' οὗ παραλάβη καὶ ἀριθμῆση ἔμπροσθεν τοῦ προσφέροντος, καὶ καταγράψας αὐτὴν τε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καταβάλλοντος εἰς τὸ σύνθηρες κατάστιχόν του, γὰρ ὑπογράφεται καὶ κάτωθεν τῆς ἀνα-

φορᾶς, ὅτι παρέλαβεν ἀνελλιπῆ τὴν ἐνδιαλαμβανομένην ποσότητα, καὶ οὕτω νὰ μεταδίδῃ τὴν ἀναφορὰν τῷ πρώτῳ γραμματικῷ· οὗτος δὲ, ἀφ' οὗ καταγράψῃ ὁμοίως εἰς τὸ καθημερινόν του τὸ ὄνομα τοῦ καταβάλλοντος τὴν περίληψιν τῆς ἀναφορᾶς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς καταβληθείσης ποσότητος, νὰ ἐτοιμάζῃ ἐν τῷ ἅμα τὸ ἐξ ὀνόματος τῆς ἐταιρίας χρεωστικὸν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ διοικητοῦ τοῦ πρώτου Γραμματικοῦ, καὶ τελευταῖον τοῦ πράκτου, νὰ ἐγχειρῆζῃται εἰς τὸν προσενεχότα τὴν ἀναφορὰν καὶ τὰ χρήματα, ἢ δὲ ἀναφορὰ νὰ κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ὀσπητίου τῆς ἐταιρίας.

§ 18.

Ἐναρξίς τῶν ἐμορικῶν ἐπιχειρημάτων τῶν τῆς ἐταιρίας ὀσπητίων.

Ἄφ' οὗ δὲ ἐμβαθῆ εἰς τὰ γενικὰ ὀσπήτια τῆς ἐταιρίας ὅλη ἢ ποσότης τοῦ διαληφθέντος κεφαλαίου, τότε ἕκαστον τῶν τεσσάρων γενικῶν ὀσπητίων νὰ ἀρχίζῃ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας του κατὰ τὸν § 6. καὶ ἐντ' αὐτῷ νὰ ἐκδίδωσιν ἐγκύκλιον γράμμα ὡς ἡ συνήθεια, πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν τε καὶ ἀλλογενῶν ἐμπορικὰ ὀσπήτια, μὲ τὰ ὁποῖα ἤθελε κριθῆ εὐλογον ὑπὸ τῶν διοικητῶν νὰ ἔχωσιν ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν. Καὶ τὰ τέσσαρα γενικὰ ὀσπήτια τῆς ἐταιρίας νὰ ἔχωσιν ἄμεσον μεταξύ των σχέσιν καὶ κρédιτον ἀνοικτὸν καὶ ἀπεριόριστον τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, καὶ νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ ἐκτελῶσι τοὺς ἀμοιβαίους διορισμοὺς ἀνυπερθέτους καὶ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, ἐκτὸς ὅταν ἀκολουθήσει καὶ ἐν εὐλογον καὶ ἀποδεδειγμένον ἐμπόδιον, ἢ πρὸς ἀποφυγὴν τινος προφανοῦς ζημίας, ἕκαστον δὲ τῶν αὐτῶν ὀσπητίων νὰ ἐνεργῆ πληρεξουσίως καὶ ἀνεξαρτήτως τὰς ἐμπορικὰς του ὑποθέσεις, καθ' ὃν τρόπον κρίνει εὐλογον, καὶ ὠφελιμώτερον ὁ διοικητὴς αὐτοῦ τῇ συμβουλῇ καὶ ὁδηγίᾳ, χρείας τυχούσης καὶ τῶν ἐφόρων, τὰ δὲ μερικὰ ὀσπήτια, ἢ κομμωδίται, νὰ ἀγροικῶνται κατὰ τὸ κρédιτον τὸ καθ' ἐν μὲ μόνον τὸ γενικὸν ὀσπήτιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ ἐξήρτηται.

Σημείωσις α'.
 Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τεσσάρων γενικῶν ὁσπητίων καὶ τῶν κοιμοδίτων, ὡς εἴρηται, εἶναι ἀφεύκως ἀναγκαία ἡ καταβολὴ τῆς διαληφθείσης ποσότητος τῶν δύο χιλιάδων μεριδίων, ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου γείνη γνωστὸν ἐκ τῆς ἀπογραφῆς, ὅτι δὲν ἐσυμπληρώθη ὅλον τὸ κεφάλαιον, τότε νὰ ὀργανίζονται μόνον τόσα ὁσπήτια, ὅσα χρειάζονται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀπογραφείσης ποσότητος, τὰ ὁποῖα ὁσπήτια νὰ ἀποκατασταίνωνται εἰς τὰς ἐμπορικοτέρας τῶν διαληφθέντων πόλεων, τούτεστιν εἰς Μόσχαν, ἢ εἰς Ὀδησσόν, ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ θέλουν ἐμβάλλῃ τὰ ἀπογραφέντα μέλη, τὸ ὑποσχεθὲν καπητάλιον κατὰ λόγον δὲ ὅπου ἤθελεν αὐξάνῃ ἢ ἀπογραφῇ καὶ ἄλλον μελλῶν, καὶ συμπληροῦνται ἡ ποσότης τῶν ἀποχρόντων κεφαλαίων καὶ δι' ἄλλο γενικὸν ὁσπήτιον, τότε νὰ ὀργανίζεσθαι καὶ εἰς ἄλλην ἀπὸ τὰς ῥηθήσας πόλεις.

Σημείωσις β'.

Ἄνισως δὲ μετὰ τὰ τὴν συμπλήρωσιν ὅλης τῆς ποσότητος τῶν δύο χιλιάδων μεριδίων ἐξακολουθεῖ ἡ ἀπογραφὴ καὶ περισσοτέρων μελλῶν, ἢ ἑταιρία νὰ τὰ δέχεται, καὶ νὰ αὐξάνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μεριδίων, καθὼς καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιχειρήματά της κατὰ ἀναλογίαν τῆς αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων.

§ 19.

Καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ἐφόρων.

Οἱ ἔφοροι νὰ ᾔναι εἰς χρέος νὰ συνέρχωνται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος εἰς μίαν διορισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὸ ὁσπήτιο τῆς ἑταιρίας, ἵνα μετ' αὐτῶν ὁ διοικητὴς συσκέπτεται καὶ συμβουλεύεται περὶ πασῶν τῶν ἀναγκαίων ὑποθέσεων, κοινοποιῶν αὐτοῖς τὰς κεφαλαιωδεστέρας, καὶ συσιώδεις ἐμπορικὰς ἐργασίας του, καὶ δεχόμενος προθύμως τὴν ἀποδοδεγμένην ἐπικρατεστέραν καὶ ὠφελιμωτέραν αὐτῶν γνώμην εἰς τὰ ἀνήκοντα, οἱ δὲ ἔφοροι τότε γενικῶν καὶ μερικῶν ὁσπητίων τῆς ἑταιρίας νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτοῦν ἐλευθέρως, καὶ νὰ λαμβ-

βάνουν γνώσιν και πληρωφορίαν περι πάντων τῶν ἐμπορικῶν πράξεων τῶν τῆς ἐταιρίας ὀσπητίων.

§ 20

Καθήκοντα τῶν διοικητῶν και τῶν πρακτόρων

Οἱ διοικηταὶ και οἱ πράκτορες τῶν ἐμπορικῶν ὀσπητίων τῆς ἐταιρίας ὀφείλουσι νὰ ἦναι ἄγρυπνοι, ἐπιμελεῖς και προσεκτικοὶ νὰ ἐνεργῶσι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα και κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς κανόνας τοῦ ἐμπορίου, οὐ μόνον τὰς ἰδιαζούσας ὑποθέσεις τῆς ἐταιρίας, ἀλλὰ και τοὺς διαρισμοὺς και παραγγελίας παντὸς ἄλλου ἐμπορικοῦ ὀσπητίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε διευθύνει εἰς αὐτοὺς και ἐμπιστευθεῖ τὰς ὑποθέσεις του. Πρὸς ἐντελεστέραν δὲ γνώσιν τῶν καθηκόντων τῶν τε διοικητῶν και τῶν πρακτόρων νὰ συντεθῆ ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἐκάστου ὀσπητίου τῆς ἐταιρίας μία ἐγγραφὸς ἐπαρίθμησις αὐτῶν καθαρά και ἀκριβῆς, εἰς εἶδος κώδικος ὑπογεγραμμένου παρ' αὐτῶν διὰ τοῦ ὁποίου χειραγωγούμενοι οἷτε διοικηταὶ και πράκτορες, νὰ ἐκτελῶσιν ἀπαραβάτως τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτοῖς ἱερὸν χρέος τῆς ἐπιστασίας των, και εἰς κάθε ἀποδεδειγμένην παράβασιν τῶν τεθέντων κανόνων νὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐκ ταύτης προερχομένην ζημίαν.

Σημείωσις.

Ἐπειδὴ πᾶς ἔμπορος ἀγαπᾷ φυσικῶ τῷ λόγῳ νὰ λανθάνωσι τοὺς ἄλλους τὰ ἐπιχειρήματά του, διότι ἡ καλὴ ἐκβάσις των ἤρταται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν μυστικότητα τῆς ἐνεργείας των, διὰ τοῦτο ἀναγκαίως ἔπεται, ἵνα, οἷτε διοικηταὶ και οἱ πράκτορες ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν ἑαυτὸν των, ὡς ἱερὸν και ἀναθέτητον Νόμον τὸ νὰ συντηροῦν κατὰ πάντα μυστικοὺς και πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐφόρους ἀκοινοποιήτους, τοὺς ξένους διορισμοὺς διὰ προβλέψεις πραγματιῶν, καθὼς και τοὺς λογαριασμοὺς ἀγορᾶς (φατούρας) τῶν οἷων δὴποτε πραγματιῶν στελομένων αὐτοῖς εἰς πώλησιν· ἡ δὲ ἀκριβὴς φυλακὴ τοιοῦτου καθήκοντος νὰ παραγγέληται αὐστηρῶς και εἰς ἔλους τοὺς ὑπουρ-

γούς· και ἡ παραβασίς του νά λογίζεται ὡς αξιοκατάκριτον και ἄτιμον ἔργον.

§ 21.

Καθήκοντα τοῦ πράκτου και τῶν γραμματικῶν τῶν καταστίχων.

Ἔοιχεν ἡ πράκτης ἐκάστου γενικοῦ και μερικοῦ ὀσπητίου τῆς ἐταιρίας νά ἦναι ὑπόχρεος καθ' ἐκάστην ἐσπέραν νά κάμη τήν ἀναθεώρησιν τοῦ Κηροτίου τῶν μετρητῶν (Κάσσα) και νά παραβάλλη ἀκριβῶς τήν ἐμπορικὴν του δωτοληψίαν πρὸς ἀνεύρεσιν πρόχειρον και ἀνυπέρθετον παντὸς λάθους, δυναμένου νά προέλθῃ ἐκ παραδρομῆς ἐξ ἀπροσεξίας, ἢ ἀλησμονησίας. Οἱ δὲ γραμματικοὶ τῶν καταστίχων νά ἦναι και αὐτοὶ ὑπόχρεοι νά κάμνωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἐν δοκίμιον ὄλων τῶν λογαριασμῶν, ἢτοι μηνιαῖον μπιλλάντζο, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λάθους· και τὸ τοιοῦτον μηνιαῖον μπιλλάντζον νά θεωρεῖται και ὑπὸ τῶν ἐφόρων.

§ 22.

Κατάστρωσις τοῦ Γενικοῦ ἐνικοῦ μπιλλάντζου τῶν ὀσπητίων τῆς ἐταιρίας.

Κατὰ τήν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους ἔχουν χρέος τὰ μερικὰ ὀσπήσια, ἢ κομμοδίται τῆς ἐταιρίας νά στέλλῃ τὸ καθ' ἐν εἰς τὸ γενικὸν ὀσπήτιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤρταται τὸ ἐτήσιον μπιλλάντζον του. Κατὰ δὲ τήν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου τὰ γενικὰ ὀσπήτια νά σφαλῶσι τοὺς λογαριασμοὺς των, νά καταστρώνη τὸ καθ' ἐν τὸ ἴδιόν του μπιλλάντζον, και νά τὰ ἀποστέλλωσιν ἀμοιβαίως τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο. Μετὰ δὲ τήν παραλαβὴν τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν μπιλλάντζων ἐκαστον τῶν γενικῶν ὀσπητίων νά συνάπτη και νά συγκεφαλαοῖ τὰ πάντα εἰς ἐν γενικὸν μπιλλάντζον, και ὑπογραφομένο ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ και τῶν ἐφόρων, νά προσκαλῶνται ὄλα τὰ ἐκεῖσε εὐρισκόμενα μέλη τῆς ἐταιρίας διὰ νά κοινοποιῆται και εἰς αὐτά. Και ἐν ταυτῶ νά στέλλεται ἐν ἐνυπόγραφον ἴσον τοῦ γενικοῦ μπιλλάντζου και εἰς καθ' ἐν τῶν μερικῶν ὀσπητίων πρὸς κοινοποίησιν και τῶν ἐκεῖσε μελῶν.

Διανομὴ τοῦ κέρδους τῆς εταιρίας.

Ἄφ οὖν δὲ καταστρωθῆ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ τὸ γενικὸν μπιλλάιτζον, καὶ γίνουσι ἐκ τούτου ἐμφανῆ τὰ ὅσα κέρδη ἐξαποστείλη ὁ πλουσιόδωρος Κύριος καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς θεός, τότε ν' ἀρχίζῃ καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν πρὸς βοήθειαν τῶν τοῦ γένους χρεῶν. Ἄλλ' αὐταὶ αἱ χρεῖαι πρέπει νὰ ἐρευνηθῶσι προηγουμένως καὶ νὰ καταγραφῶσι διὰ νὰ ᾔναι κατὰ πάντα καὶ ἀκριβῶς ἐγνωσμένα οὐ μόνον εἰς τοὺς ἐφόρους τῆς ἐμπορικῆς εταιρίας, ἀλλὰ καὶ γενικῶς εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ μέλη· ἡ δὲ διανομὴ νὰ γίνεταί δι' ἐπιστασίας τῶν τε ἐφόρων καὶ τοῦ διοικητοῦ τοῦ πλησιεστέρου γενικοῦ ὀσπητίου τῆς εταιρίας, καὶ νὰ λαμβάνεται ἔγγραφος ἀπόδειξις ἀπὸ ἐκείνου, πρὸς τοὺς ὁποίους διανέμηται ἡ βοήθεια, καὶ αἱ τοιαῦται ἀποδείξεις νὰ φυλάττωνται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς εταιρίας, κοινοποιούμενα τὰ πάντα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὀσπήτια τῆς εταιρίας, καὶ δημοσιεύμενα κατ' ἔτος (ἂν κριθῆ εὐλογον γενικῶς ὑπὸ τῶν ἐφόρων) καὶ διὰ τῆς τοῦ λογείου Ἐρμού ἐφημερίδος.

§ 24.

Ποῖοι τῶν Νέων νὰ στέλλωνται ὑπὸ τῆς εταιρίας εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς μαθήτευσιν.

Ὅταν οἱ διδάσκαλοι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι σχολείων ἴδωσι τινὰς τῶν μαθητῶν ἐπιδίδοντας εἰς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν, ἀγχινοῶς χρηστοίηεις καὶ τὴν κατάστασιν ἐνδεεῖς, ἐπιθυμοῦντας δὲ νὰ ὑπάγωσιν εἰς κανὲν τῶν τῆς Εὐρώπης Πανεπιστημίων διὰ νὰ ἐκπαιδευθῶσιν εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ στέργοντας ἐν ταυτῷ μετὰ τὴν τελειοποίησίν των νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των διὰ νὰ ὠφελήσουσι τοὺς ὁμογενεῖς των κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Συστήματος τῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πηλείου ὄρους εταιρίας, τότε οἱ διδάσκαλοι νὰ ἀναγγέλωσι τοῦτο περιστατικῶς εἰς τὸ πλησιέστερον γενικὸν ὀσπήτιον τῆς εταιρίας, τὸ ὁποῖον νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τῶν Νέων ἐφοδιάζοντάς τους μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα τοῦ δρόμου, καὶ

προμυθεύοντάς τους τὴν ἐτήσιον δαπάνην εἰς ὅποιον μέρος τῆς εὐρώπης κριθεῖ εὐλογον νὰ υπάγουν, καθ' ὅλον τὸ ἀντικον διάστημα τῆς ἐκεῖσε διατριβῆς των.

§ 25.

Περὶ τῶν περιφερομένων ὁμογενῶν πρὸς ζήτησιν ἐλέους.

Ὅταν φανῇ τις τῶν ὁμογενῶν περιερχόμενος, καὶ προβάλλομενος ἔνδειαν, πτωχείαν, καὶ συμφορὰς, προσαιτεῖ τὴν τῶν ὁμογενῶν συνδρομὴν καὶ τὸ ἔλεος, τὸν τοιοῦτον κανεὶς κατὰ πρῶτον νὰ μὴ τὸν δέχεται, ἀλλὰ νὰ τὸν στέλλῃ εἰς τὸ ἐμπορικὸν ὀσπητίον τῆς ἐταιρίας, ὅπου ἀφ' οὗ ἐξετασθεῖ ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς ἐφόρους, ἂν εὐρεθῇ ἀληθῶς δυστυχῆς ἐκ περιστάσεων, καὶ ἄξιος ἐλέους, τότε νὰ τῷ γίνηται ἡ ἀνήκουσα βοήθεια ἀπὸ τὴν Κάτσαν τῆς ἐταιρίας, καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ προστρέχῃ καὶ εἰς τοὺς προαιρουμένους νὰ τὸν βοηθήσουν ἰδιαιτέρως, εὐρεθεῖς δὲ ἀπαταιῶν καὶ ψευδόμενος, νὰ κοινοποιῆται πρὸς πάντας ὡς τοιοῦτος, καὶ ἐφοδιαζόμενος μὲ μόνὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορείας του νὰ ἀποπέμπεται εἰς τὰ ὀπίσω.

§ 26.

Περὶ τοῦ νὰ δέχεται ἡ ἐταιρία ἐπιτροπίαν ἐκ διαθήκης.

Ἐκαστον τῶν γενικῶν ἐμπορικῶν ὀσπητίων τῆς ἐταιρίας νὰ δέχεται ἀπὸ κάθε Γραικὸν τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐκ διαθήκης του ἐπιτροπίαν εἰς τὴν περιουσίαν του, καὶ νὰ ᾔηται εἰς χρέος νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς, καὶ μέχρι λεπτοῦ τὰς ἐν τῇ διαθήκῃ διαταγὰς· ἀντὶ δὲ ταύτης τῆς ἐκδουλεύσεως νὰ λαμβάνῃ ἡ ἐταιρία ἀπὸ ὅλην τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος διὰ μίαν καὶ μονὴν φορὰν πρὸς δύο τὰ ἑκατὸν, ἐκτὸς τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, τῆς ὁποῦ τύχει νὰ ἀκολουθήσουν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ.

§ 27.

Πῶς νὰ ὀνομάζωνται εὐεργέται τοῦ γένους.

Ὅσοι καταθέσωσιν εἰς τὴν ἐταιρίαν ταύτην ποσότητά τινα μὲ διορισμὸν νὰ διανεμηθεῖ ὁ ἐξ αὐτῆς ἐτήσιος τόκος πρὸς κοινὴν τινα τοῦ γένους ὠφελειαν κατὰ τὸν § 4. εἰς τὴν σημεί-

ωσιν οί τοιοῦτοι νά ὀνομάζονται εὐεργέται τοῦ γένους, καί τὰ ὀνόματα αὐτῶν νά καταγράφονται μὲ χρυσά κεφαλαιώδη γράμματα εἰς ξεχωριστὸν ἐπὶ τούτῳ προητοιμασμένον βιβλίον ἐπιγραφόμενον « ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ » οὗτοι δὲ οἱ εὐεργέται νά διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς κλάσεις, διακρινόμεναι διὰ στοιχείων Α. Β. Γ. καὶ ἐν μὲν τῷ Α. νά καταγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ὅσοι καταβάλλωσι ἀπὸ τὰς πενήτηντα χιλιάδας βρούβλια καὶ ἀνωτέρω· ἐν δὲ τῷ Β. τὰ τῶν καταβαλλόντων ἀπὸ τὰς εἰκοσιπέντε χιλιάδας μέχρι τῶν πενήτηντα· ἐν δὲ τῷ Γ. τὰ τῶν καταβαλλόντων ἀπὸ τὰ πεντακόσια βρούβλια μέχρι τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων· ἀκολούθως δὲ τοῦ καταγεγραμμένου ὀνόματος ἑνὸς ἐκάστου τῶν εὐεργετῶν νά σημειοῦται τὸ ἔτος τῆς καταβολῆς, ἡ ποσότης, καὶ ὁ διορισμὸς αὐτοῦ περὶ τῆς τόκου διανομῆς.

§ 28.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Διὰ νά ἀπαρτισθῇ δὲ τὸ σύστημα τῆς κοινοφελούς ταύτης ἐταιρίας, γενόμενον ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερον, πρέπον εἶναι νά ἔχη τὸ δικαίωμα πᾶν μέλος αὐτῆς, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκηται, ὅταν στοχασθῇ τινα ἀναγκαῖαν προσθήκην εἰς τὰ ἐκ τεθέντα, ἢ ἀφαίρεσιν ἐξ αὐτῶν, τόσον κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βοηθειῶν, ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἢ ἄλλο τι ὠφελείας πρόξενον, νά κοινοποιῇ ἐγγράφως τὴν τοιαύτην γνώμην του εἰς τὸ πλησιέστερον γενικὸν ἐμπορικὸν ὄσπῆτιον τῆς ἐταιρίας. Τοῦτο δὲ νά στέλλῃ ἴσον αὐτοῦ τοῦ προβλήματος καὶ εἰς τὰ λοιπὰ γενικὰ ὄσπῆτια τῆς ἐταιρίας μὲ προσθήκην τῆς τῶν ἐφόρων αὐτοῦ περὶ τούτου κρίσεως, Καὶ οὕτω ἀνακριθὲν καὶ ἐξετασθὲν ὑπὸ πάντων γενικῶς τῶν ἐφόρων, καὶ κριθὲν ὀρθὸν καὶ συμβάλλον, νά παραδέχεται, ἀποδοκιμασθὲν δὲ νά ἀποβάλλεται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

§ 1.

Ἀγκαλὰ καὶ ὁ φαινόμενος σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας ταύτης συνίσταται εἰς τὸ νὰ μεταχειρίζονται τὰ καθαρὰ αὐτῆς κέρδη πρὸς βοήθειαν τῶν χρειῶν τοῦ γένους κατὰ τὴν δημοσιευομένην ἐκθεσιν, ὁ κύριος ὅμως καὶ καθολικὸς σκοπὸς τῆς συστάσεώς της ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ συναθροισθῇ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἢ ποσότης τῶν δέκα καὶ ἐπέκεινα μιλλιουνίων, καὶ νὰ ᾔηται ἔτοιμα διὰ νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅλα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Φιλτάτης Πατρίδος, καὶ τότε αὐτὸ τὸ χρέος θέλει εἶναι ἴσον καὶ ἀπαραβίαστον χρέος τοῦ Γένους, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ εἰς τοὺς καταβαλόντας ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς μελλούσης ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

§ 2.

Οἱ ἔφοροι τῆς αὐτῆς Ἐταιρίας πρέπει νὰ ᾔηται μέλη τῆς Ἐταιρίας τῶν φιλικῶν καὶ ἂν τις ἐξ αὐτῶν τύχη νὰ μὴ ᾔηται, πρέπει μετὰ τὴν ἐκλογὴν του οἱ λοιποὶ νὰ τὸν ἐμβάζωσιν εἰς αὐτήν. Ὁμοίως δὲ νὰ ᾔηται μέλη τῆς αὐτῆς Ἐταιρίας τῶν φιλικῶν καὶ ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ τῶν ἐμπορικῶν ὀσπητίων τῆς Ἐταιρίας ταύτης, δηλαδὴ οἷτε γραμματικοὶ τῶν καταστίχων, οἱ τῆς ἀλληλογραφίας καὶ οἱ Πράκται.

§ 3.

Ἐἷς τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ Γένους, μέλος ὢν ταύτης καὶ τῆς τῶν φιλικῶν Ἐταιρίας ἐδιορίσθη παρὰ τῆς Σεβαστῆς ἀρχῆς τῶν φιλικῶν Ἐταιρίαρχος, μετὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἔφοροι ἐκάστου γενικοῦ ἐμπορικοῦ ὀσπητίου θέλει εἰσακούονται διὰ τὴν ἐνέργειαν κάθε ἐπιχειρήματος ἀποβλέποντος εἰς μόνον τὸν Κύριον σκοπὸν τῆς Ἐταιρίας τῶν φιλικῶν, καὶ δεομένου χρηματικῆς δα-

πάνης. Τὸ ὁποῖον τότε νὰ ἐνεργῆται ἔταν ὁ ἑταιρίαρχος ἐπι-
κυρώση αὐτὸ, εἰ δὲ καὶ δὲν κριθῆ παρ' αὐτοῦ εὐλόγον νὰ ἐπι-
στρέφεται ἡ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας ἐφόρους μὲ ἐ-
πιγεγραμμένην τὴν αἰτίαν τῆς μὴ ἐπικυρώσεως.

Οὔτοι δὲ νὰ γνωστοποιούσι τοῦτο καὶ τοῖς ἐφόροις τῶν λοι-
πῶν γενικῶν ὀσπητίων τῆς Ἑταιρίας.

§ 4.

Ὅταν δὲ ἡ ἀρχὴ τῶν φιλικῶν κρίνη τὸν καιρὸν ἀρμόδιον
πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ σκοποῦ, καὶ γίνῃ
διὰ τοῦτο χρεῖα μεγάλης δαπάνης, καὶ ἐπομένως ἡ αὐτὴ ἀρ-
χὴ τῶν φιλικῶν δώσῃ τῷ Ἑταιριάρχῳ τὸν διορισμὸν τῆς
ἐνεργείας, οὗτος θέλει ἀναφέρεται πρὸς τοὺς ἐφόρους ὄλων τῶν
γενικῶν ὀσπητίων τῆς ἐμπορικῆς ἑταιρίας, ἐπιστέλλων πρὸς
αὐτοὺς τὴν τῆς ἀρχῆς διαταγὴν καὶ τοὺς συμφώνως μὲ αὐτὴν
ιδίου του διορισμούς. Οἱ δὲ ἔφοροι νὰ ἦναι εἰς χρεὸς νὰ ἐκ-
τελῶσιν ἐν τῷ ἄμα καὶ ἀνυπερθέτως τοὺς διορισμούς τοῦ ἑ-
ταιριάρχου, ἐμβάζοντες ἀπὸ τὴν Κάσσαν τῆς ἑταιρίας τὰς
ἀναγκαίαις χρηματικὰς ποσότητας, ὅπως καὶ ὅπου ἤθελε τοὺς
διορίσει ὁ Ἑταιρίαρχος.

Πρέπει λοιπόν, ὧ φίλτατοι Συμπατριῶται, ἀφ' οὗ μίαν φο-
ρὰν ἀπεσεύσαμεν τὴν Παχείαν ἀχλὺν τῆς ἀγνοίας καὶ ἀμαθεί-
ας, διηνοίξαμεν τέλος πάντων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ἴδο-
μεν τὴν ῥοδοδάκτυλον καὶ τερπνοτάτην αὐγὴν τῆς μεγάλης ἡ-
μέρας, καθ' ἣν θέλει ἀνατείλει ὁ λαμπρὸς καὶ ζωογονητικώτα-
τος ἥλιος τῆς τοσοῦτον ἐπιθυμητῆς τοῦ γένους ἡμῶν ἀναγεν-
νήσεώς τε καὶ ἀναπλάσεως, πρέπει λέγω, νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ἢ
μᾶλλον εἰπεῖν νὰ αἰσθανθῶμεν μέχρι βάθους καρδίας, ὅτι αὕτη
ἐστὶν ἡ ἐποχὴ, ἣτις θέλει ἐπισφραγίσῃ ἢ τὴν ἀθάνατον ἡμῶν
δόξαν, ἢ προθυμοποιηθῶμεν, ἢ τὸ ἀνεξάλειπτου ὄνειδος καὶ
τὴν παντοτεινὴν κατασχύνην μας, ἢ ῥαθυμώσωμεν. Ἡ Μηχα-
νὴ τοῦ Μεγάλου ἔργου ἐτεχνουργήθη τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ καὶ
ἀντιλήψῃ κατὰ τὸν θαυμασιώτερον καὶ ἄριστον τρόπον, καὶ δὲν

χρειάζεται ἄλλο παρά ἓνας καὶ μόνος μοχλός διὰ νὰ τὴν κινήσῃ καὶ νὰ τὴν βάλῃ εἰς ἐνέργειαν· καὶ αὐτὸς ὁ μοχλός, αὐτὴ ἢ ἐμφύχως τῆς φοβερᾶς μηχανῆς ἤρηται ἤδη ἀπὸ ἡμᾶς καὶ δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ἡ πρόθυμος καὶ γενναία τῶν χρημάτων συνεισφορά, ὅτι ἄνευ τούτων, καθὼς καὶ ὁ Δημοσθένης εἶπε ποτὲ, τί ποτε, ἢ μικρὰ καὶ ὀλίγου ἄξια κατορθοῦνται. Ἄν λοιπὸν εἴμεθα ἀληθῆ τέκνα τῆς σεβαστῆς καὶ ἱερᾶς Ἑλλάδος, ὡς τὸ καυχόμεθα· ἂν σώζωμεν τῷ ὄντι εἰς τὴν καρδίαν μας τὸν θεῖον σπινθῆρα τοῦ πρὸς τοιαύτην εὐκλεεστάτην καὶ Ἀθάνατον Πατρίδα ἔρωτος· ἂν αἰσθανώμεθα ἰέλως πάντων τὸ βάρβρος τοῦ Πολιχρονιωτάτου ζυγοῦ τῆς ἐπονειδίστου καὶ αἰσχροτάτης δουλείας, καὶ ἂν ἔχωμεν τὴν εὐγενῆ καὶ ὄντως Ἑλληνικὴν Μεγαλοφροσύνην νὰ τὸν ἐκτεινάξωμεν ἀπὸ τὸν τράχηλόν μας, ποίαν ἄλλην ἀρμοδιωτέραν προσμένομεν ἐποχὴν; ποία πρόφασις ὀπωσοῦν εὐλογοφανῆς ἡμπορεῖ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἀναβάλωμεν τὸν χρυσοῦν τοῦτον καιρὸν, τὸν ὁποῖον λαμπρότατα φαίνεται, ὅτι ἡ θεία Πρόνοια ὄντως ἐπροσδιόρισε διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν προῤῥήσεων, ὅλων τῶν χρησμῶν, ὅσον διαλαμβάνουσι περὶ τῆς τοῦ γένους ἐλευθερίας, περὶ τῆς ἀναλάμψεως τῆς ὀρθοδοξίας; Βέβαια, ἀδελφοί, δὲν μᾶς μένει πλέον καμμία πρόφασις, οὔτε εἶναι συνχωρημένον εἰς τὸν παρόντα καιρὸν, ἀλλ' οὔτε εἶναι δυνατὸν, στοχάζομαι νὰ εὔρεθῇ τις μεταξὺ τῶν Ἀπογόνων τοῦ Μιλιτιάδου, τοῦ Λελωνίδα, τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀριστείδου, Κίμωνος, Ἐπαρινώνδα, καὶ μυρίων ἄλλων εὐκλεεστάτων προγόνων μας, νὰ ἀμφιβάλλῃ πλέον διὰ μίαν καὶ μόνην στιγμὴν περὶ τῆς ἀφεύκτως εὐτυχοῦς ἐκβάσεως τοῦ μεγάλου σκοποῦ. Ἡ ἐναντία γνώμη μένει λοιπὸν ὁ κληρὸς τῶν νόθων ἐκείνων ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι θεμελιόνοσι τὴν κακοδαίμονα εὐδαιμονίαν των εἰς τὸ νὰ ἀποταμιεύωσι μόνον τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, καὶ παραδεδομένα δι' ὅλου εἰς τὴν μισαρὰν καὶ θεοστυγῆ λατρείαν αὐτῶν τῶν μετάλλων, κλείουσι τὴν ἀμάλακτόν τους καρδίαν ἕως καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἥδυστον, τὸ εὐγενέστατον, καὶ ἱερώτατον αἰσθημα τῆς πρὸς τὴν φιλότατην Πατρίδα ἀγάπης χωρὶς νὰ αἰσθάνονται, ὅτι ἡ ἄκαιρος φιλοχρηματία κατασταίνει τὸν δεδου-

λωμένον ἀπὸ τοῦ φυγῶσματοφθόρου αὐτοῦ πάθους, καὶ αὐτῶν
των ἀνδραπόδων ἀνδραποδέστατον. Ἄλλ' εἶθε, ὦ Παντοδύναμε
Κύριε, εἶθε, ὦ Πολιοῦχον Πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πολυστε-
νάκτου Ἑλλάδος, εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην ἐποχὴν, ἐν ἣ ἡ μελ-
λει νὰ διαχωρισθῇ ὁ σῖτος ἀπὸ τὰ ἄχυρα, ὁ χρυσὸς ἀπὸ τὴν
σκωρίαν, καὶ οἱ ἀληθεῖς ἀδάμαντες ἀπὸ τοὺς ψευδεῖς καὶ πεπλα-
σμένους, εἶθε, λέγω, νὰ μὴν εὑρεθῇ κανεὶς μεταξὺ μας ἀνάξι-
ος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ κακοδαίμονος ἐκείνου καὶ
ἀγενεστᾶτος κόμματος, ἀλλ' ἅπαντες οἱ κλητοὶ εὑρεθέντες ῥω-
ρὶς ἐξαίρεσιν ἐκλεκτὸν, ἃς συνδράμωμεν ὁμοθυμαδὸν ὅλη ψυχῇ
ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ στέψιν αὐτοῦ τοῦ μεγά-
λου σκοποῦ, ὅς τις φαίνεται καθαρὰ, ὅτι εἶναι εὐδοκία τῆς θεί-
ας προνοίας, καὶ ἃς ἀνοίξωμεν γενναίαν καὶ θαυμάσιαν χεῖρα πρὸς
ἐκείνους ὅπου προσφέρουσι κεφαλὴν, στήθος, καρδίαν, καὶ βρα-
χίονας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους.

. . . Ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται ἙΛΛΑΣ ἐφορμῇ
Ἡὲ κατηρείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι,
Διὰ ἀπαράλακτον τοῦ πρωτοτύπου βεβαιῶ:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000050511